beyaz ejder

ANNE McCAFFREY

ANNE MCCAFFREY

Anne McCaffrey ilk romanını Latince dersinde, bu ölü dille yazdı. Daha sonra tiyatroyla ilgilendi; bir karakter aktrisi oldu. Dokuz yıl müzik öğrenimi gördü. Bu esnada operaların sahneye konulmasıyla ilgilendi. Carl Orff'un *Ludus De Nato Infante Mirificus*'unun (ki kendisi de bu oyunda bir cadı rolündeydi) Amerikan prömiyeriyle bu deneyimine bir son verdi. İlk romanı *Restoree*, 50'lerin bilimkurgu romanlarındaki "saçma ve gerçekdışı" kadın portrelerine bir protesto olarak yazıldı. Ancak daha geniş temalar ve hayal dünyaları özellikle iki dizide (*Helva*, *The Ship Who Sang* ve Pemli Ejder binicilerini anlatan 12 romanda) işlendi. Dünyanın önde gelen BK yazarlarından biri olarak Hugo ve Nebula ödüllenmi ve yedi kez de BK Kitap Kulübü Ödülü'nü kazandı.

Edebiyat - 53
Bilimkurgu - 25
Beyaz Ejder
Anne McCaffrey
ISBN 975-6902-66-3

Özgün Adı
The White Dragon
Anne McCaffrey
Çevirı: Banş Emre Alkım

Bu çevirinin yayın hakları İthaki Yayınları'na aittir.

Yayına Hazırlayan: Gamze Sarı
Kapak Tasarımı Murat Özgül

Kapak ve İç Baskı: Kitap Matbaacılık
Cilt: Fatih Mucellit

1. Baskı İstanbul, Ağustos 2000

İthaki Yayınları
Mühürdar Cad İlter Ertüzün Sok 4/6 81300 Kadıköy İstanbul
Tel: 0216 330 93 08 Faks : 0 216 349 14 35
e-posta : penguenithaki@superonline.com

BEYAZ EJDER

Anne McCaffrey

Çeviri:
Barış Emre Alkım

Bu kitap, kardeş rekabeti ve küçük yaştaki kavgalardan doğan yetişkince sevgi ve bağlılıklar için, kardeşlerim Hugh ve Kevin'a öylesine ithaf edilmiştir

GİRİŞ

Yay Takımyıldızı Bölgesi'ndeki Rukbat, altın renkli G-tipi bir yıldızdı. Beş gezegeni, iki asteroid kuşağı ve yakın binyıllar içinde çekimine kapılıp kalmış bir de başıboş gezegeni vardı. İnsanlar Rukbat'ın üçüncü gezegenine yerleşip ona Pern adını verdiklerinde çılgınca düzensiz eliptik bir yörüngede dolaşan garip gezegeni pek az önemsemişlerdi. İki nesil boyunca koloniciler parlak kırmızı yıldızı fazla umursamadılar –ta ki başıboş gezegenin tehlikeli yolu hadid noktasında onu üvey kardeşinin yakınına getirinceye kadar.

Koşulların uygun olduğu ve sistemdeki diğer gezegenlerin kesişmeleri tarafından bozulmadığı zaman, başıboş gezegene özgü canlı türü daha cömert ve ılıman gezegene geçmek için uzay boşluğunda köprüler ararlardı. Bu zamanlarda Pern'in göklerinden gümüş İplikler yağar ve dokunduğu her şeyi yok ederdi. Kolonicilerin ilk kayıpları sarsıcıydı. Sonuçta, Pern'in ana gezegenle olan zayıf bağlantısı bu tehditle yapılan savaş ve hayatta kalma mücadelesi sırasında kesildi.

Korku verici İpliklerin saldırısını kontrol altına almak için –çünkü Pernliler daha başlarda taşıyıcı gemilerinin parçalarını başka işlerde kullanmışlar ve bu pastoral gezegenle bağdaşmayan böylesi teknolojik karmaşıklıkları terk etmişlerdi– yaratıcı insanlar uzun vadeli bir plan hazırladılar. İlk aşama, gezegene özgü aşırı uzmanlaşmış bir canlı türünün üretilmesiydi. Yüksek empati oranına ve doğuştan gelen telepatik yeteneğe sahip olan kadın ve erkekler bu alışılmadık

hayvanları kullanmak ve onlara bakmak üzere eğitildiler İsimlerini Dünya efsanelerindeki benzeri hayvanlardan alan ejderler, son derece yararlı iki özelliğe sahiptiler; bir yerden diğerine anında gidebiliyorlardı ve fosfin içerikli bir taşı çiğnedikten sonra tutuşucu bir gaz püskürtebiliyorlardı. Ejderler "uçabildikleri" için İplikleri daha havadayken yakabiliyor ve zarar görmeden kaçabiliyorlardı.

Bu ejderlerin potansiyelinin tam olarak geliştirilmesi nesiller boyu sürdü. Üreme hücrelerinin saldırısına karşı önenlen savunma planının ikinci aşamasının olgunlaşması daha bile uzun surecekti. Çünkü uzayda dolaşan bir kökmantar üreme hucresi olan İplik, organik maddeleri amansız bir açlıkla yiyor, bir kez toprağa düştükten sonra korkunç bir hızla yuvalanıp üriyordu. Böylelikle, bu parazite karşı koymak için aynı türden bir ortakyaşar geliştirildi ve ortaya çıkan kurtçuklar güney kıtasının topraklarına bırakıldı. Orjinal plan ejderlerin İpliği havadayken küle çeviren, kolonicilerin evlerini, hayvan sürülerini savunan görünür bir koruma olmasıydı Kurtçuk-ortakyaşar ise ejderlerin ateşinden sıyrılmayı başaran İplikleri yiyip bitirerek bitkileri koruyacaktı.

İki aşamalı savunma programını hazırlayanlar, değişiklikleri ya da katı jeolojik gerçekleri hesaba katmamışlardı. Daha zorlu kuzey topraklarından bariz biçimde çekici olan güney kıtası yerleşime uygun çıkmadı ve sonuç olarak tüm koloni İpliklerden kaçmak için kuzeyin kıtasal kaya kalkanındaki doğal mağaralara sığındı

Büyük Batı Sıradağları'nın doğu yüzüne inşa edilen köken Kale kısa süre sonra kolonicilere küçük

gelmeye başladı. Bir başka yerleşim az daha kuzeyde, mağara dolu sarp kayalıkların yakınına rahatça sokulmuş büyük bir gölün yanında başlatıldı. Ruatha Kalesi diye bilinen bu yerleşim de birkaç nesil sonra fazlasıyla kalabalıklaştı.

Kızıl Yıldız doğudan yükseldiği için, uygun yerleşim alanları bulunması şartıyla doğu dağlarında da bir kale yapılmasına karar verildi. Artık uygun yerleşim alanıyla mağaralar kastediliyordu, çünkü sadece kaya ve Pern'in rahatsız edici derecede az sunduğu metal, İpliklerin yakıcı izlerine karşı dayanıklıydı.

Yetiştirilen kanatlı, kuyruklu, nefesleri ateşli ejderler artık yalıyar kalelerinin sağlayabildiğinden daha geniş yer isteyen boyutlardaydılar. Biri ilk Kale'nin yukarısında, diğeri de Benden dağlarında olan iki sönmüş volkanın mağara dolu konilerinin yeterli ve sadece birkaç değişiklikle oturulabilir durumda oldukları ortaya çıktı. Ama bu projeler; kayalıkları toptan kazmak için değil, sadece ufak tefek madencilik operasyonları için programlanmış olan büyük taşkesicilerin son yakıtlarını da tüketti, geri kalan kaleleri ve weyrleri elle kazmak gerekti

Yükseklerdeki ejderler ve sürücüleri ile mağaralarda yaşayan insanlar kendi işlerine yöneldiler, zamanla âdet haline gelen alışkanlıklar edindiler, bunlar daha sonra katılaşarak kanun kadar tartışılmaz geleneklere dönüştüler.

Derken Kızıl Yıldız'ın düzensiz yörüngesinin öbür ucunda donmuş, yalnız bir tutsak olduğu –Pern gezegeninin kendi yörüngesinde iki yüz Devri kadar süren– bir aralık geldi Pern toprağına hiç İplik düşmedi Yaşayanlar İpliklerin verdiği hasarı silip ekin ekti-

ler, meyva ağaçlan diktiler, İpliklerin çıplak bıraktığı yamaçları yeniden ağaçlandırmayı düşunduler Hatta soylarının tükenmesi tehlidiyle karşı karşıya kaldıklarını bile unutabildiler. Derken İplikler bereketli gezegenin çevresinde bir tur daha atmak için geri döndüler, gökten gelen elli yıl süreli bir saldırıyı da beraberlerinde getirerek. Pemliler dökülen İplikleri havada yakan ejderleri sağladıkları için, çoktan göçmüş olan atalarına bir kez daha minnettar kaldılar

Ejderler de bu arada çoğalmış, geçici savunma planına uygun olarak dört diğer yerde daha konuşlandırılmışlardı

Güney kıtasının –ve kurtçukların– önemi, kuzeyde acilen beliren yeni yerleşim kurma çabaları arasında anlamını yitirdi. Dünya'ya dair hatıralar her geçen nesille Pern tarihinden biraz daha uzaklaştı, ta ki soylarının hatırası önce efsanelere ve mitlere dönüşüp sonunda unutulana kadar

Kızıl Yıldız'ın üçüncü Geçiş'ine kadar, bu tekrarlanan kötülükle başetmek için karmaşık bir sosyo politik - ekonomik yapı geliştirildi Weyr adı verilen ve ejder halkının yaşadığı altı eski volkanik yuva, tüm Pern'i korumaya and içti; her bir Weyr, kuzey kıtasının bir parçasının üzerine kelimenin tam anlamıyla kanat gerecekti. Nüfusun geri kalanıysa Weyrleri desteklemek için vergi vereceklerdi, çunkü bu savaşçıların; ejderadamlann, volkanik yuvalarında ne ekilip biçilebilir toprakları, ne barış suresince ejdersoyunun bakımını bir kenara bırakıp başka sanatları öğrenecek ya da Geçişler sırasında gezegeni savunmaktan bunlara ayıracak zamanları vardı.

Kale adı verilen yerleşimler, doğal mağaralar ne-

rede bulunursa orada kuruldular; tabii ki bazıları diğerlerinden daha geniştiler ya da daha stratejik konumdaydılar. İplik saldırıları sırasında korkmuş ve çılgına dönmüş insanları kontrol altında tutmak için güçlü bir adam; hiçbir şeyin güvenle yetiştirilemediği zamanlarda eldeki gıdayı muhafaza etmek için akıllıca bir yönetim; tehlike geçinceye kadar nüfusu denetleyip edip işe yarar ve sağlıklı durumda tutmak içinse olağanüstü tedbirler gerekliydi.

Metal işçiliğinde, hayvancılıkta, çiftçilikte, balıkçılıkta, madencilikte ve dokumacılıkta özel becerisi olan insanlar tüm büyük Kalelerde Zanaat Salonları kurdular. Bunlar mesleki bilgilerin öğretildiği, becerilerin bir nesilden diğerine saklanıp korunduğu Zanaatbaşı Salonu'na bağlıydılar. Bu sayede bir Kale Lordu kendi kalesindeki bir Zanaat Salonu'nda üretilen malları gezegendeki diğerlerinden saklayamıyordu, çünkü Zanaatlar Kalelerden bağımsızdılar, her bir Salonun Zanaatusta'sı o mesleğin Zanaatbaşı'na (yeterlilik ve yönetim becerisine göre seçimle belirlenen bir mevki) bağlıydı. Zanaatbaşı Salonlarının üretiminden, bunun yerelden çok gezegen çapında hakça ve önyargısız dağıtımından sorumluydu.

Her Kale Liderinin, Zanaatbaşının ve doğal olarak İplik Düşüşü sırasında tüm Pern'in korunmasına sığındığı Ejderbinicilerinin belirlenmiş hak ve ayrıcalıkları vardı.

Zaman zaman Rukbat'ın beş doğal uydusunun dizilişi Kızıl Yıldız'ın Pern'e korkutucu üreme hücrelerini dökecek kadar yaklaşmasını engelliyordu. Perniler için, Uzun Aralık'lardı bu zamanlar. Yine böyle bir Aralık sırasında, şükran dolu insanlar zenginleştiler

ve çoğaldılar, kıtaya yayılıp, İpliği dönme ihtimaline karşı daha fazla kale oydular sağlam kayalara. Ama gunluk uğraşılarına öyle dalmışlardı ki, Kızıl Yıldız'ın artık kendileri için tehlike teşkil etmekten çıktığını düşünmeyi yeğlediler.

Hiç kimse gökyüzünde sadece birkaç ejder olduğunu, Pern üzerinde sadece bir Weyrde ejderadam kaldığını fark etmemişti. Madem Kızıl Yıldız uzun, upuzun bir süre –belki de hiç– dönmeyecekti, o zaman endişe etmenin ne gereği vardı? Beş nesil içinde, yiğit ejderadamların torunları gözden düştüler; geçmiş kahramanlıkların efsanelerine ve hatta var oluş nedenlerine bile itibar edilmez oldu

Pern Serisi'nin ilk cildi; Ejder Uçuşu, Kızıl Yıldız, Pern'e doğal güçlerin etkisiyle dönerek yaklaşıp, hedefi olan eski kurbanına uğursuzca göz kırptığında başlar. Tek bir adam, Bronz ejder Mnementh'in binicisi F'lar, eski masallarda doğruluk payı bulunduğuna inanmaktaydı. F'lar'ın yarı kardeşi, Kahverengi Canth'ın binicisi F'nor, onun gerekçelerini dinledi ve bunlara inandı. Ölmekte olan bir kraliçe ejderin son altın yumurtası Benden Weyri'nin Kuluçka Meydanı'nda sertleşirken F'lar ve F'nor bu fırsatı Weyr'in yönetimini ele geçirmek için değerlendirdiler Yakında yumurtadan çıkacak olan genç kraliçeye binecek güçlü bir kadın Ararken, Ruatha Kalesi'nde, Kalenin soylu kanından hayatta kalan tek kişiyi, Lessa'yı buldular Lessa yeni kraliçe küçuk Ramoth'u Etkiledi ve Benden Weyri'nin Weyrkadını oldu İlk çiftleşmede F'lar'ın bronz Mnementh'i genç kraliçeyi uçurunca, F'lar Pern'in geriye kalan ejderadamlarının Weyrlideri konumuna geldi.

Üç binici –F'lar, Lessa ve F'nor– bundan sonra Kale Lordlarını ve Zanaatkârları yaklaşan tehlikeyi tanımaya ve neredeyse savunmasız olan gezegeni İpliklere karşı hazırlamaya zorladılar. Ama Benden Weyri'nin iki yüz yetersiz ejderinin yaygın yerleşimleri koruyamayacağı ortadaydı Eski günlerde iskân edilmiş bölge çok daha azken bile altı dolu Weyre ihtiyaç duyulmuştu. Şimdiye dek çoktan unutulmuş olan güney kıtasını geliştirmek için de yarım kalan bir girişimde bulunuldu. Ama bu, işe yaramadı.

Bununla birlikte, Lessa kraliçe ejderini *ara*dan bir yerden öbürüne yönlendirmeyi öğrenirken ejderlerin *ara*dan zamanda da yolculuk yapabildiklerini keşfetti. Hem kendi yaşamını, hem de Pern'in tek kraliçe ejderini tehlikeye atan Lessa, Ramoth ile zamanda dört yüz Devir geriye, Kızıl Yıldız'ın Geçişini tamamlamasından hemen sonraya, diğer beş Weyrin gizemli kayboluşunun öncesine döndü. Eski çağın sadece prestijlerinin azalışını görmekten ve hayat boyu süren heyecan verici bir mücadelenin ardından gelen hareketsizlikten sıkılan beş Weyri, Lessa'nın Weyrine yardım etmeyi kabul ettiler. Bu insanlar geçmişten onun zamanına geldiler ve Pern'i kurtardılar.

Pern'in ejder bincileri'nin ikinci cildi; Ejder Arayışı, hikâyeyi Kale ve Zanaatlerin ilk şükran ve minnettarlığının sönüp ekşimeye yüz tuttuğu yedi Devir sonrasından ele alır. Eskiçağlılar içinde yaşamakta oldukları geleceğin Pern'inden memnun değildiler Dört yüz Devir çok fazla zor fark edilir değişiklik getirmişti Daha itaatkâr ve şükran dolu bir halka alışkın olan Eskiçağlılar, kendilerini Kale Lordları ve Zanaat Salonları'yla –özellikle de Benden Weyri ve liberal li-

derleriyle karşı karşıya buldular

İki grup arasındaki gerginlik, F'nor ile Eskiçağlı bir Kale ejder binicisinin karıştığı, sudan bir nedenle çıkan bir kavgayla doruk noktasına vardı F'nor yarasının iyileşmesi için yeniden yerleşime açılan güney kıtasına gönderildi. Bu sırada F'lar, Eskiçağlı'yla, Kale Weyri'nden T'ron ile ikisi dışında bütün Weyrliderleri'nin katıldığı bir toplantıda yüzleşti Toplantıda çok az şey karara bağlandı, ama Eskiçağlıların görevlerine karşı gerekli sorumluluğu duymadıkları ortaya çıktı F'lar'ın gerekçeleri, ikisi de Eskiçağlı olan Ista Weyrliderı D'ram ve Igen Weyri'nden G'narish'in, kendi çağdaşlarına başka bir gözle bakmasını sağladı. İplik beklenmedik zamanlarda düşmeye başlamıştı ve F'lar'ın eski Kayıtlar'dan özenle hazırlamış olduğu çizelgeler geçerliliklerini bir ölçüde yitirmişti Bu noktada Pern'in Arpustası Robinton ve Demirciustası Fandarel, yeni acil durumla başa çıkabilmek için Benden liderleriyle güçlerini birleştirdiler Durıma yardımcı olması için, Fandarel, Kaleler ve Salonlar arasında iletişimi sağlayacağını umduğu bir aygıt geliştirdi.

Bu sırada F'nor Güney Weyri'nde, genç bir kraliçe binicisi olan Brekke tarafından iyileştirilirken, daha önce sadece efsane ya da fantezi gözüyle bakılan ateş kertenkelelerinin gerçekten de var olduğunu ve genetik kuzenleri olan ejderler gibi, Kulucka'dan Çıkış'ta Etkilenebildiklerini kaza esen keşfetti. Güney'in Weyrkadını olan ateşli, hoşnutsuz Kylara bir ateş kertenkelesi kuluçkası buldu ve Kale Lordları'nın en belalısı olan Nabol Lordu Meron'a götürdü

F'nor'un ateş kertenkeleleri konusundaki mesajıyla çağrılan F'lar, Güney'de genç Lider T'bor'un, Weyr-

kadını şehvani Kylara ile sorunlar yaşadığına şahit oldu Guney'e Iplik Düştüğü vakit, uçuşa F'lar da katıldı Yoğun bitki örtüsünde son derece garip bir olguyu gözlemleyen F'lar, toprakta çok tuhaf ve hareketli bir haşarat keşfetti ve örnekleri önyargılı, kurtçuklardan nefret eden Çobanustası Sograny'ye götürdü. Gözlemlediklerini hatırlayarak adama itiraz etti ve artık Weyr'e dönmüş olan F'nor ile bronz Lioth'un zanaatsoylu genç binicisi N'ton'un da yardımlarıyla, kurtçukları inceleme işinin peşini bırakmadı.

Kısa süre sonra, Lessa'nın Ruatha Kalesi üzerindeki haklarını devrettiği genç Jaxom'ın koruyucusu Lord Lytol, gergin durumu Lessa, F'lar, Robinton ve Fandarel'le tartışmak üzere Benden Weyri'ni ziyaret etti. Yanında koruması altındaki oğlanı da getirmişti, çünkü Jaxom, F'lar ve Lessa'nın tek oğlu olan F'lessan ile arkadaştı Büyükler konuşurken iki oğlan Benden Weyri'nin kullanılmayan geçitlerinden, Ramoth'un son kuluçkasındaki yumurtalara gizlice bakmak için sıvıştılar Oğlanlar kraliçenin beklenmedik geri dönüşüyle korkuya kapılıp, karanlık koridorlarda hemen kayboldular ve tesadüfen, çoktan unutulmuş birtakım odaları keşfettiler. Bir araştırma ekibi oğlanları baygın yatarken buldu ve içlerinde çeşitli tuhaf nesneler içeren küflü odaları araştırdı ki, hemen Demirciustası'nın özel hazinesi konumuna gelen, cisimleri büyüten bir alet de bulunanlara dahildi F'lar eski Kaleler ve Weyrlerin kayıp bilgi eksiklerini tamamlayacak, ilgi çekici bir şey içerme ihtimaline karşın gizlice araştırılmasını önerdi

Üzerinden çok geçmeden, Kylara ve Lord Meron; Telgar Kalesi'nde Telgar Lordu'nun kız kardeşiyle

Lord Asgenar'ın düğününde, kollarında ateş kertenkeleleriyle gözüktüler ve hatırı sayılır bir kargaşa yarattılar. Birdenbire ortaya çıkan bir ejder binicisi, düğün ziyafetini Igen'e İplik Düştüğü haberiyle böldü. F'lar diğer Weyrliderleri'nin yardımını istedi ve T'ron bunu Benden Weyrlideri'ni bir düelloya davet fırsatı olarak değerlendirdi. F'lar, yaralanmasına rağmen düellodan galip çıktı ve T'ron ile; kendisinin Pern'in tümü üzerindeki Weyrliderliği'ni kabul etmeyen bütün Eskiçağlıları sürgüne yolladı. Kale Lordları ve Zanaatustaları da F'lar'a arka çıktılar. Eskiçağlı Weyrliderleri; Ista'dan D'ram, Igen'den G'narish ve Telgar'dan R'mart da benzer şekilde onun tarafını tuttular. Doruklar Bölgesi'nden T'kul da yetmiş Eskiçağlı ve Ejderhalkıyla birlikte sürgünde T'ron'a katıldı. F'lar, yarasına rağmen, zamanda *ara*dan yolculuk yapıp, İplik Düşüşü'nün başlangıcına giderek, İplikle mücadele etmekte ısrar etti.

T'ron'un kovduğu eski Güneyli ejder binicileri, korkunç bir halde bırakılan Doruklar Bölgesi Weyri'ne yerleştiler. Brekke, Kraliçesi Wirenth'in ilk çiftleşmesi için yükselmek üzere olduğundan habersiz, Weyri bir düzene oturtmaya çalışırken, Kylara da Lord Meron'la gönül eğlendiriyordu. Ne yazık ki, Kylara'nın kraliçesi Prideth de çiftleşmeye yakındı ve Wirenth yükselince, o da yükseldi. İki kraliçe arasında, diğer kraliçelerin engellemeye çalıştığı bir savaş meydana geldi. Canlı çaresizce Wirenth'i kurtarmaya çalıştı. Ama iki kraliçe de ölümcül yaralar almışlardı ve *ara*ya gittiler, Kylara'yı beyinsiz bir budala olarak ve Brekke'yi de aklını yitirmek üzere bir halde bırakarak. Brekke'yi hayatta tutanlar, sadece F'nor'un aş-

ki, Canth'ın bağlılığı ve küçük ateş kertenkelelerinin daimi dostluğuydu.

Bu sırada, Benden'de bulunan aletin prensipleri doğrultusunda, Fandarel ve Wansor hem Kızıl Yıldız'ın bulutların kaynaştığı yüzeyini, hem de sistemdeki diğer gezegenlerden bazılarını görmeyi mümkün kılan, güçlü bir uzakgören yaptılar. Lessa, Robinton ve muhalif Lord Meron, diğerleriyle birlikte Kale Weyri'nde, yeni uzakgöreni test etmek amacıyla toplandılar Ama Meron, artık Kızıl Yıldız'ın yüzü görülebildiğine göre, ejderadamların bir şekilde oraya gidebileceği görüşündeydi. Öyle ki, kendi küçük ateş kertenkelesini bu yolculuğa göndermeye kalkıştı. Küçük yaratık sadece dehşet içinde kaybolmakla kalmadı, ama diğer ateş kertenkelelerinin de ödünü koparmayı başardı.

Ramoth'un yumurtaları nihayet Kuluçkadan Çıkış'a hazır olduğunda, sayısız davetlinin arasında Lord Lytol ve genç Jaxom da mevcuttu Brekke'yi içinde bulunduğu uyuşuk halden kurtarmak için onu yeni kraliçeye bir aday olarak sunma girişimi başarıya ulaşmadıysa da, onun bronz ateş kertenkelesi Berd, kadını azarlayarak içinde bulunduğu yas dolu transtan kurtarmaya muvaffak oldu. Jaxom en küçük yumurtanın –kuluçkayı gizlice gönnek için attığı o kaderini değiştiren bakış sırasında kendisini çeken yumurtanın– sallandığını ama çatlamadığını görünce, yaratığın yardımına koştu ve kurtardığı küçük beyaz ejderi Etkiledi Ruatha'nın Kale Lordu olarak kalması gereken Jaxom, her şeye karşın bir weyrçomezi haline geldi Böylelikle onun Ruth'u kendi Kalesine götürmesine göz yumuldu, çünkü küçük ejder ilk Dev-

rini dolduracak kadar yaşamayabilirdi Yaraları iyileşen F'lar, Kuluçkadan Çıkış'ı çeşitli Zanaatustalarına ve Kalelilere kurtçukların İpliğe saldırıp, yediğini ispatlamak için fırsat bildi Kurtçuklar aynı zamanda bitkileri iyileştiriyor, İplik zararına karşı da koruyordu Sonra Çiftçiustası Andemon o eski uyarıyı hatırladı: *Kurtçuklara dikkat edin,* ve bu sözün yanlış yorumlanarak, kurtçukların aslında yayılmaya teşvik edilmesi gereken topraklardan sistematik şekilde yakıldığını fark etti

Böylece, asırlar sonra, kolonicilerin başlamığı korumanın ikinci safhası sonunda bu şekilde fark edilmiş oldu Durum buyken, F'lar, F'nor ve N'ton'un yardımıyla iki konuda seferberlik ilan etti; ilki Kuzey Kıtası'na kurtçukları yaymak; ikincisiyse hayati bilgilerin daha fazla kaybolmasını ya da içeriğinin değişmesini engellemek için yayılmasını sağlamak.

Ama Meron'un kışkırttığı Kale Lordları, ejder binicilerini Kızıl Yıldız'a gitme ve İplik tehditini kaynağında kurutma konusunda zorlamaya devam ettiler. F'lar'ın böyle tehlikeli bir girişimi göze almasını engellemek için, F'nor Canth'i Kızıl Yıldız'ın yüzeyindeki bir bulut oluşumuna yönlendirdi *Arı*dan muazzam bir sıçrayış yaptılar ve Kızıl Yıldız'ın valşi atmosferinde neredeyse ölüyorlardı, mutlak bir ölümden bir şekilde Brekke'nin onlara duyduğu ihtiyaç sayesinde geriye çağırılmışlardı F'nor'un bu teşebbüsü her ejder binicisine ve ateş kertenkelesi sahibine, Kızıl Yıldız'a doğrudan saldırmanın mümkün olmadığını göstermişti Bu fazlasıyla tehlikeliydi

Durumun ciddiyetiyle yüz yüze gelen F'lar, enerjisini kurtçukları yayma işine ve Güney'i gizlice göz

altında tutmaya verdi; bu topraklar şimdilik muhalif Eskiçağlılar'ın yetki alanındaydılar, ama onların da durumu, çiftleşecek kadar genç kraliçe olmadığı için hızla kritikleşiyordu Diğer baskılar da hissediliyordu, Robinton'ın, aynı derecede kritik olduğuna inandığı, diğer baskılar

Şimdi de Beyaz Ejder'e başlıyoruz –Pern Dizisi'nin dördüncü kitabına

BİRİNCİ BÖLÜM

Ruatha Kalesi, Şu Anki Geçiş, 12. Devir

"Eğer şimdi yeterince temiz değilse," dedi Jaxom N'ton'a, Ruth'un boyun çukuruna elindeki yağlı bezle son bir dokunuş yaparak, "ben de temiz nedir, bilmiyorum!" Ter içindeki alnını tuniğinin yenine sildi. "Sen ne dersin, N'ton?" diye sordu kibarca, Kale'nin Weyrlideri olan eşlikçisine, onun rütbesine yaraşır üslupta hitap etmediğini bir anda fark edivermişti.

N'ton gülümsedi ve eliyle gölün çimenlik kıyısını işaret etti. Beyaz ejderin üzerinden akan sabun kumunun meydana getirdiği vıcık vıcık çamurun içinden yürüdüler ve ikisi birden, sabah güneşinde ıslak ıslak parıldayan Ruth'a iyice bir bakmak için döndüler.

"Onu daha önce hiç bu kadar temiz görmemiştim," diye fikrini belirtti gereğince inceledikten sonra N'ton ve aceleyle ekledi, "onu hep kir pas içinde tuttuğunu ima etmiyorum, Jaxom. Ne var ki, şayet ona o çamurdan çıkmasını söylemezsen pek uzun süre böyle kalacağa benzemiyor."

Jaxom bu isteği çabucak iletti ejderine. "Çimenlerin üzerine çıkıncaya değin kuyruğunu da indireyim deme, Ruth."

Jaxom N'ton'un yaptıracağı başka angaryalar vardır diye usulca sıvışan Dorse ve kafadarlarını göz

ucuyla gördü. Hissettiği kendinden hoşnutluk duygusunu, her nasılsa Ruth'un banyosu boyunca dizginlemeyi başarmıştı. N'ton onları tasasızca işe koştuğu vakit, Dorse ve diğerleri ejder binicisine itaatsizlik etmeyi göze alamamışlardı. Onların "çelimsiz," ya da "fazla gelişmiş ateş kertenkelesi"ni kan ter içinde yıkayışlarını, bu sabah yapmayı planladıkları gibi kendisiyle dalga geçip alay edemediklerini görmek, Jaxom'ın moralini bayağı yükseltmişti. Bu durumun uzun süreceğine dair bir umut beslemiyordu. Ama bugün, eğer Benden Weyrliderleri Ruth'un, onun ağırlığını taşıyacak kadar güçlü olduğuna kanaat getirirlerse, o zaman Jaxom süt kardeşinden ve onun kafadarlarından işitmeyi sineye çektiği alaylardan, uçarak kaçmakta özgür olacaktı.

"Biliyor musun," diye söze girdi N'ton, kollarını suyla lekelenen tuniğinin üzerinde kavuştururken, hafifçe çatılmıştı kaşları. "Ruth aslında beyaz değil."

Jaxom şüpheyle dikti gözlerini ejdenne "Değil mi?"

"Hayır, bak, derisinde nasıl da altın ve kahverengi gölgeler var; bize yakın sağrısında da mavi yeşil dalgalar."

"Haklısın!" Jaxom dostu hakkında yepyeni bir şey keşfetmiş olmaktan ötürü hayretler içinde, gözlerini kırpıştırdı. "Sanırım Ruth bu kadar temiz, güneş de böylesine parlak olduğu için bu renkler çok daha göze çarpar halde!" En sevdiği konuyu kendisini anlayan kimselerle konuşabilmek öyle büyük bir zevkti ki

"Onda hiçbir ejder rengi yok değil, hepsi birden var," diye sürdürdü N'ton konuşmasını. Bir elini

Ruth'un gelişkin adaleli omzunun köşesine dayadı, sonra onun güçlü arka bacaklarına bakmak için başını yana eğdi. "Güzelce de orantılı. Ruth ufak tefek olabilir, Jaxom, ama çok yakışıklı bir ejder!"

Jaxom farkında olmadan omuzlarını dikleştirip gururla göğsünü kabarttı ve içini çekti.

"Ne çok etli, ne de sıska; değil mi, Jaxom?" N'ton dirseğiyle dürtükledi ve darbesi Jaxom'ın omzunun yukarısına geldi. Jaxom'ın Ruth'un hazımsızlık sorunuyla ilgili yardım isteyişlerini hatırlayan adamın yüzüne kumaz bir sırıtış yayıldı. Jaxom eğer Ruth'un gırtlağından uygun miktarda yiyecek geçerse, küçük ejderin aynı kuluçkadan akranlarının boyuna geleceği gibi bir yanlış fikre kapılmıştı. Bunun sonuçları da iyi olmamıştı.

"Beni uçuracak kadar güçlü mü dersin?"

N'ton, Jaxom'a düşünceli bir bakışla karşılık verdi. "Bir bakalım; onu geçen Devir baharda Etkiledin ve artık soğuk havalara giriyoruz. Çoğu ejder bütünüyle erişkinliğe ilk Devrinde ulaşır. Ruth'un da son altı aydır yarım karış olsun büyüdüğünü sanmıyorum; bundan onun artık büyuyeceği kadar büyümüş olduğu sonucu çıkıyor Hey, yapma," N'ton Jaxom'ın hüzünle göğüs geçirmesine tepki gösterdi. "Herhangi bir binek hayvanından yarım kafa daha büyük, değil mi? Ve onlara da hiç yorulmadan saatlerce binebileceğine göre... Hem sen de şu Dorse gibi ağır siklet sayılmazsın pek."

"Uçmak başka bir tür çaba, değil mi?"

"Bu doğru, ama Ruth'un kanatları uçuş sırasında gövdesini taşıyacak kadar orantılı "

"Yani o doğru duzgun bir ejder, değil mi?"

N'ton gözlerini Jaxom'a dikti. Sonra iki elini çocuğun omuzlarına koydu "Evet, Jaxom, Rutlı arkadaşlarının yarı boyunda olmasına karşın doğru duzgün bir ejder ve bunu, bugün seni uçurduğu vakit ispatlayacak! Şimdi onu da alıp Kale'ye dönelim. Ruth'un güzelliğine yaraşır bir şekilde giyinip kuşanmalısın!"

"Haydi Ruth, gel!"

Güneşte oturmayı yeğlerim, diye yanıt verdi Ruth, Jaxom'ın solundan. Arkadaşına ve Kale Weyrlideri'ne ayak uydurmaya çalışırken zarif adımlarla yürüyordu.

"Avlumuz güneşlidir, Ruth," diye onu ikna etti Jaxom, bir elini hafifçe Ruth'un alnının tepesine dayamıştı, mücevher façetalı gözlerdeki mutlu mavi tonun farkındaydı.

Sessizlik içinde yürürlerken, Jaxom Pern'deki en eski ikinci insan yerleşimi, Ruatha Kalesi'nin bulunduğu görkemli uçurum yüzüne baktı. Bir zamanların dokumacı kalfası, bir zamanların ejder binicisi olan koruyucusu Lord Lytol, Jaxom'ın aklının yeterince başında olduğuna karar verince –yani, eğer diğer Kale Lordları onun yarım porsiyon ejder Ruth'u kasıtsızca Etkilemesine olan itirazlarını geri çekerlerse, hüküm sürme yaşı geldiği vakit, Ruatha yönetmesi için onun olacaktı. Jaxom o anı hiçbir zaman unutmasına izin verilmeyeceği gerçeğini kabullenerek, içini çekti.

Unutmayı da istemiyordu hani, bununla birlikte, ne gerçek bir ejder binicisi olmasına ne de bir Weyrde yaşamasına izin verilmediğinden, Ruth'u Etkilemesi Benden'in Weyrliderleri F'lar ile Lessa ve Kale Lordları'na olduğu kadar, kendi başına da bin bir türlü sorun çıkarmıştı Ruatha'nın Kale Lordu olarak kalması gerekliydi, yoksa bu mevkiiyi doldurmak için her

Lord'un Kalesiz evladı ölümüne mucadele ederdi. En büyük sorunu ise, mutlu etmek için umutsuzca çırpındığı adamın, koruyucusu Lord Lytol'ın başına açmıştı. Şayet küçük beyaz ejderin kabuğunu kırmasına yardım etmek amacıyla Benden Kuluçka Meydanı'nın sıcak kumlarına sıçramadan önce bir an için düşünseydi; bu davranışıyla Lord Lytol'a, kahverengi Larth'ın ölümüyle ne kaybettiğini durmaksızın hatırlatarak vereceği ızdırabın farkına varmış olurdu. Larth'ın, Jaxom'ın Ruatha Kalesi'ndeki doğumundan Devirler önce ölmüş oluşu hiç önemli değildi, bu trajedi Lytol'ın zihninde canlı ve zalimce tazeydi, ya da herkesin Jaxom'a söyleyip durduğu buydu. Eğer durum böyleyse, diye sık sık merak ederdi Jaxom, Weyrliderleri ve Kale Lordları, Jaxom'ın küçük ejderi Ruatha'da yetiştirmeyi denemesi üzerine fikir birliğine vardıklarında neden Lytol'ın hiç sesi çıkmamıştı?

Ateş tepelerine başını kaldırınca gördü ki, N'ton'un bronzu Lioth'la, kocamış nöbetçi ejder kahverengi Wilth burun buruna vermişlerdi. Ejderler kendi aralarında ne konuşuyorlar, diye merak etti. Onun Ruth'unu mu? Bugün yapılacak olan sınamayı mı? Büyük ejderlerin küçük kuzenleri olan ateş kertenkelelerinin, iki ejderin üzerinde tembelce spiraller çizdiğini fark etti. Adamlar wherryleri ve binek hayvanlarını Kale'nin kuzeyindeki çayırlarda otlatmak için asıl ağıldan dışarı çıkanyorlardı. Büyük Avlu'ya giden rampayı çevreleyen ve doğuya uzanan anayol boyunca dizilmiş olan küçükçe kulübe sırasından dumanlar tütüyordu. Ruatha Kalesi'nin içleri guvensiz sayıldığından, rampanın soluna yeni kulubeler inşa edilmekteydi.

"Lytol'ın Ruatha Kalesi'nde kaç evlatlığı var, Jaxom?" diye soruverdi N'ton ansızın

"Evlatlık mı? Hiç yok, efendim." Jaxom'ın kaşları çatıldı. N'ton'un bunu bildiği hiç şüphe götürmezdi.

"Neden yok? Senin mevkiinde olan başkalarıyla tanışmalısın."

"Ah, diğer Kalelere gittiği vakit Lord Lytol'a eşlik ederim çoğu zaman."

"İnsan arasına karışmandan çok burada yaşıtın arkadaşların olmasını kastediyordum."

"Sütkardeşim Dorse ve onun kulübeli arkadaşları var."

"Ya, orası öyle."

Weyrlideri'nin ses tonundaki bir şey, Jaxom'ın ona bakmasına neden oldu, ama adamın yüz ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu.

"Bu günlerde hiç F'lessan'ı görüyor musun? Anımsıyorum da, bir zamanlar Benden Weyri'nin altını üstüne getirmiştiniz."

Jaxom elinde olmadan saçlarının dibine kadar kıpkırmızı kesildi. N'ton'un, onun ve F'lessan'ın, bir delikten Benden'in Kuluçka Meydanı'na girip de Ramoth'un yumurtalarına yakından bir baktıklarını bir şekilde biliyor olması mümkün müydü? F'lessan'ın bunu söyleyeceğini sanmazdı. Hem de hiç kimseye! Ama o küçük yumurtaya dokunuşu, yumurtanın içindekinin kendisine ait oluşunu belirlemiş miydi, diye aklına takılırdı Jaxom'ın hep.

"Son zamanlarda onu pek görmüyorum. Ruth'un bakımı ve diğer şeylerden çok vaktim kalmıyor."

"Evet, tabii ki," dedi N'ton. Devamını getirecekmiş gibi oldu, ama fikrini değiştirdi

Sessizce yürürlerken Jaxom yanlış bir şey mi söyledim, diye meraklandı. Ama bunun üzerinde fazla duramadı. Tam o sırada N'ton'un ateş kertenkelesi kahverengi Tris, Weyrlideri'nin vatkalı omzuna inmek için fırıl fırıl döndü, coşkuyla ötüyordu.

"Nesi var?" diye sordu Jaxom.

"Öyle heyecanlı ki, bir şey anlaşılmıyor," diye yanıt verdi N'ton gülümseyerek, bir takım yatıştırıcı sesler çıkarıp küçük hayvanın gıdısını kaşıdı, ta ki Tris Ruth'a doğru son bir ötüşle, kanatlarını sırtında katlayana dek.

O benden hoşlanıyor, diye gözlemledi Ruth.

"Bütün ateş kertenkeleleri senden hoşlanıyor," diye yanıtladı Jaxom onu.

"Evet, bu da gözümden kaçmadı. Üstelik sadece onu yıkamamıza yardım ettikleri vakit değil," dedi N'ton.

"Neden böyle yapıyorlar acaba?" Jaxom N'ton'a hep bunu sormak istemiş, ama cesaretini toparlayamamıştı. Weyrliden'nin değerli vaktini böyle aptalca sorularla çalmak istememişti. Ama bugün, bu soru o kadar da aptalca gözükmüyordu.

N'ton başını ateş kertenkelesine çevirdi, bir an sonra Tris hızla şakıdı ve ön patilerini temizlemeye koyuldu. N'ton kıkırdadı. "Ruth'dan hoşlanıyor. Ondan alabildiğim tek yanıt bu. Tahminim, Ruth boyca onlara daha yakın olduğundan. Onu birkaç ejder boyu gerilemeleri gerekmeden görebiliyorlar."

"Galiba öyle." Jaxom'ın kafasında hâlâ birşeyler vardı. "Sebebi her neyse, her yerden ateş kertenkeleleri gelip onu ziyaret ediyorlar. Ona hiç olmadık hikâyeler anlatıyorlar. Ama bu Ruth'u çok mutlu ediyor,

özellikle de ben yanında olamadığım zaman."

Şoseye gelmişlerdi ve Büyük Avlu'ya tırmanan rampaya yürüyorlardı.

"Giyinmekle çok vakit kaybetme, Jaxom, olur mu? Lessa ve F'lar az sonra burada olurlar," dedi N'ton büyük kapıları dosdoğru geçip, görkemli madenî Kale kapısına doğru yoluna devam ederken. "Finder bu saatlerde odasında mıdır?"

"Öyle olmalı."

Sonra Jaxom ve Ruth, mutfağın ve eski alanın yolunu tuttuklarında, oğlan o gün yapılacak sınav için kaygı duymaya başladı. N'ton Benden Liderleri'nin Ruth'un sırtında uçması konusunda hoşgörülü davranacaklarından yüzde yüz emin olmasa, ona böyle ümitler vermezdi.

Ruth'la birlikte uçmak öylesine harika olacaktı ki. Üstelik Ruth'un, Dorse'un diline doladığı gibi bir ateş kertenkelesi irisi değil, gerçek bir ejder olduğu da kesin kes kanıtlanacaktı. Ve nihayet bugün Jaxom, Dorse'dan yakasını kurtaracaktı. Bugün, Ruth'u yıkarken sütkardeşinin alaylarına tahammül etmek zorunda kalmadığı ilk gün olmuştu. Devirlerden beri. Oğlanın Jaxom'ı kıskanmasının tek sebebi Ruth değildi. Jaxom kendini bildi bileli Dorse ona hakaret edip dururdu. Ruth'un gelişinden önce, Jaxom ortalıklarda görünmemek için Ruatha'nın birçok seviyesindeki gizli saklı yerlere kaçardı. Dorse küflü karanlık koridorları sevmez, uzak dururdu. Ama Ruth'un gelişiyle birlikte Jaxom artık ortadan kaybolup Dorse'un hışmından kurtulamaz olmuştu. Jaxom sık sık Dorse'a bu kadar çok şey borçlu olmamayı diliyordu. Ama kendisi Ruatha Lordu'ydu ve Dorse da onun sütkardeşiydi, Ja-

xom hayatını borçluydu ona. Zira eğer Deelan, Jaxom'ın beklenmedik doğumundan iki gün önce Dorse'u dünyaya getinniş olmasaydı, Jaxom daha yaşamının ilk birkaç saati içinde ölmüş olacaktı. İşte bu yüzden, Lytol ve Kale Arpçısı tarafından, sahip olduğu her şeyi sütkardeşiyle paylaşması öğretilmişti kendisine. Jaxom'ın gördüğü kadarıyla, bu durumdan kârlı çıkan Dorse idi Jaxom'dan tam bir karış uzundu ve iri cüsseliydi, annesinin sütünü paylaşmaktan ötürü bir sıkıntı çekmediği düpedüz belliydi. Ve Dorse, Jaxom'ın sahip olduğu her şeyin, iyi olan kısmını alırdı hep.

Jaxom neşe içinde aşçılara el salladı, hepsi de, Jaxom tüm kalbiyle umuyordu ki, onun Ruth'la ilk uçuşunu kutlamak için mükellef bir öğle yemeği hazırlamakla meşguldüler. O ve beyaz ejder, yeniden düzenlenip onların konutu haline getirilen eski ahırın kapısından geçip, yollarına devam ettiler. Ruth bir buçuk Devir önce Ruatha'ya geldiği vakit küçük olmakla birlikte, kısa zamanda Kale Lordu'nun Kale'deki geleneksel odasına sığmayacak kadar büyüyeceği anlaşılmıştı.

Bu yüzden, Lytol kemerli bir çatısı bulunan eski ahırın, Jaxom için yatak ve çalışma odası ve küçük ejder içinse güzel, ferah bir weyr oluşturacak şekilde düzenlenmesine karar vermişti. Yeni kapılar Demirci ustası Fandarel tarafından tasarlanmış ve sıska bir oğlanla çelimsiz bir ejderin bile rahatça başa çıkmasını mümkün kılan bir hunerle yerlerine oturtulmuşlardı.

Ruth, konutlarının girişinden boynunu uzatarak, *Ben burada, güneşte oturacağım,* dedi *Yatağım süpürülmemiş.*

"Herkes Lessa'nın ziyareti için temizlik yapmakla meşgûl," dedi Jaxom, Weyrkadını'nın geleceğini duyunca Deelan'ın yüzünde beliren dehşeti anımsayarak kıkır kıkır güldü. Sütannesinin gözünde, Fax'ın yirmi küsür yıl önce Kale'ye düzenlediği hainice saldırının ardından sağ kalan tek safkan Ruathalıydı Lessa.

Jaxom kendi odasına girerken terli tuniğini sıyırdı. Lavabonun yanındaki kapta duran su ılıktı, yüzünü buruşturdu. Aslında ejderi kadar temiz olması gerekirdi, ama Weyrliderleri gelmeden önce Kalenin kaplıcalarına girecek vakti kalmadığını düşünüyordu. Onlar geldiği vakit hazır olmamak yakışık almazdı. Sabun kumu ve ılık suyla yıkandı.

Geliyorlar. Ruth, Jaxom'ın zihnine iletti bu sözcüğü, Lioth ve yaşlı Wilth gereken şekilde bağırarak konukları haber vermeden hemen önce.

Jaxom pencereye atılıp dışarı baktı, yeni gelenler geniş avluya inerlerken, koca kanatları bir anlığına görebildi. Telaşlı ateş kertenkelesi sürülerinin eşlik ettiği Benden ejderlerinin ateş tepelerine çekildiğini görecek kadar beklemedi. Kendini çarçabuk kurulayıp, ıslak pantalonunu ayağından çıkardı. Şık, yeni elbiselerini kuşanması ve sırf bu olay için dikilip tüylü wherry derisiyle astarlanmış çizmelerini giymesi uzun sürmedi. Son zamanlarda yapmış olduğu alıştırmalar sayesinde binici koşumlarını hevesli küçük ejdere bağlaması kolay olmuştu.

Ruth ve Jaxom konutlarından çıktıklarında oğlanı yine bir endişedir aldı. Ya N'ton yanılıyorduysa? Ya Lessa ve F'lar, Ruth'un daha fazla buyuyup büyümeyeceğini görmek için birkaç ay daha beklemeye karar verirlerse? Ya bir ejdere göre bu kadar ufak tefek

olan Ruth, onu taşıyacak kadar güçlü değilse? Ya Ruth'a bir zarar verirse?

Ruth onu cesaretlendirircesine uğuldadı. *Sen benim dostumsun. Bana zarar veremezsin.* Ve Jaxom'a sürtünerek sevgi gösterisinde bulundu, onun yüzüne tatlı ılık nefesini üfledi.

Jaxom kasılan midesini rahatlatmak umuduyla derin derin nefes aldı. Sonra gözüne Kale'nin basamaklarında toplanmış kalabalık ilişti. Bugün burada bu kadar çok insan bulunmak zorunda mıydı?

O kadar da kalabalık değil, dedi Ruth, kalabalığı süzmek için başını kaldırırken ses tonu şaşkındı. *Beni görmeye de bir sürü ateş kertenkelesi gelmiş. Buradaki herkesi tanıyorum ben. Sen de öyle.*

Jaxom bunu fark etmişti. Ejderinin bu kalabalığı onaylayışından cesaret bulup omuzlarını dikleştirdi ve uzun adımlarla ilerledi.

Önde gelen ejder binicileri olarak F'lar ve Lessa baş konuklardı. Kahverengi Canth'in binicisi ve bahtsız Brekke'nin eşi F'nor da oradaydı, ama adam Jaxom'ın sıkı bir dostuydu. Ruatha, Kale Weyri'ne bağlı olduğu için Kale Weyri'nin Weyrlideri N'ton da mevcuttu. Pern'in Arpçısı sıfatıyla Robinton Usta da gelmişti. Onun ardındaysa, çoğu zaman için savunucusu olan Arpçı kız Menolly'nin durduğunu fark etmek Jaxom'ı mutlu etti. Oğlan, Kalelileri temsilen Güney Boll'dan Lord Sangel'in ve Kale'den de Lord Groghe'nin bulunma hakkını da gönülsüzce kabullendi.

Jaxom ilk başta Lord Lytol'ı göremedi. Sonra Finder Menolly'ye bir şey söylemek için hareket edince Jaxom komuyucusunu fark etti. Lytol'ın hiç olmazsa bu kez Ruth'a *gerçekten* bakmasını diledi.

Artık avluyu geçmiş, basamakların önüne gelmişlerdi Jaxom'ın sağ eli Ruth'un güçlü, zarif hatlara sahip ensesindeydi ve yargıçlanyla yuz yüze geldiler.

Bir elini Ruth'u selamlamak için uzatan Lessa, Jaxom'ı karşılamak üzere basamaklardan aşağı inerken gülümsüyordu. "Ruth geçen bahardan beri epey serpilmiş, Jaxom," dedi, tavn anlayışlı olduğu kadar, güven vericiydi de. "Ama sen daha çok yemelisin. Lytol, Deelan çocuğu aç mı bırakıyor, ne? Bir deri bir kemik kalmış."

Jaxom boyunun artık Lessa'nınkinden daha uzun olduğunu ve kadının kendisine bakmak için başını kaldırdığını görünce hayretler içinde kaldı. Lessa'yı hep büyük olarak düşünmüştü. Benden'in Weyrkadını'na tepeden bakmak bir bakıma rahatsız ediciydi.

"Bence hâlâ F'lessan'dan uzunsun ve o her görüşümde biraz daha boy atmış oluyor," diye de ekledi Lessa

Jaxom özür dileyecek oldu.

"Saçmalama, Jaxom, dik dur," dedi F'lar weyreşinin yanına gelerek. Dikkatini Ruth'a vermişti ve beyaz ejder uzun boylu Weyrlideri'yle göz hizasına gelmek için hafifçe başını kaldırdı. "Boyun birkaç karış daha uzamış, Ruth. Kuluçkadan çıktığında sana biçtiğimden daha fazla! Dostuna iyi bakmışsın, Lord Jaxom." Benden Weyrlideri bakışlarını ejderden, binicisine kaydırırken, bu ünvanı biraz da üzerine basarak söylemişti

Jaxom belirsiz mevkiinin hatırlatılmasından hoşlanmayarak, irkildi.

"Ne var ki, saygıdeğer Demirciustası'nın cüssesine erişeceğini sanmam, bu yüzden uçuş sırasında Ruth'a

fazla yük olmazsın." F'lar basamaklarda bekleyen diğerlerine biz göz gezdirdi. "Ruth'un omuz yüksekliği binek hayvanlarınınkinden tam bir baş daha fazla. Onlardan daha da kuvvetli."

"Şu an kanat açıklığı ne kadar?" diye sordu Lessa, kaşları düşünceli şekilde çatılmıştı. "Jaxom, ona gerinmesini söyler misin, lütfen?"

Lessa bütün ejderlerle konuşma yeteneğine sahip olduğundan, istese bunu doğrudan Ruth'dan rica edebilirdi. Jaxom kendisine böyle saygı gösterilmesinden dolayı hatırı sayılır derecede yüreklenmişti ve isteği Ruth'a iletti. Gözleri coşkuyla dönen beyaz ejder, arka ayaklarının üzerinde dikildi, kanatlarını açtı; omzunda ve göğsünde kabaran adalelerde bütün ejder renklerinin bulanık tonları vardı.

"Bütünüyle orantılı," dedi F'lar ve geniş, şeffaf dokunun üst kısmını incelemek için kanadın altına girdi. Beyaz ejder itaatkârca kanadını bükünce, "Ah, sağol, Ruth," diye de ekledi. "Bunu, onun da uçmaya en az senin kadar hevesli olduğuna yoruyorum!"

"Evet efendim, çünkü o bir ejder, efendim ve bütün ejderler uçarlar!"

F'lar'ın ona fırlattığı bakış, Jaxom'ın nefesini tutup, aceleyle verdiği yanıtın çok küstahça olup olmadığını merak etmesine sebep oldu.

Lessa'nın kahkahasını işitince, bakışlarıyla onu yokladı. Ama kadının güldüğü ne Jaxom'dı, ne de Ruth. Lessa'nın gözleri weyreşine dikilmişti. F'lar onun gülüşüne karşılık verirken sağ kaşını kaldırdı. Jaxom onların, ne Ruth'un ne de kendisinin farkında olmadıklarını hissetti.

"Evet, ejderler uçarlar, öyle değil mi Lessa?" dedi

Weyrlideri yavaşça, Jaxom ikisinin aralarındaki özel bir şakayı paylaştıklarını anladı

Sonra F'lar, altın Ramoth, bronz Mnementh ve kahverengi Canth ile Wilth'in avludaki manzarayı pür dikkat seyrettikleri ateş tepelerine döndürdü başını.

"Ramoth ne diyor, Lessa?"

Lessa yüzünü buruşturdu. "O hep Ruth'un iyi olacağını söylemiştir, bildiğin gibi."

F'lar önce sırıtan N'ton'a, ardından da onay kabilinden omuz silken F'nor'a baktı. "Herkes aynı fikirde, Jaxom. Mnementh bu işi neden bu kadar büyüttüğünüze akıl sır erdiremiyor. Bin öyleyse, evlat." F'lar, sanki Jaxom'ın beyaz ejderin boynuna tırmanmasına yardım edecekmiş gibi öne çıktı.

Jaxom, tüm Pern'in Weyrlideri'nin kendisine yardım eli uzatmasının verdiği zevk ile, F'lar'ın onun tek başına binmekten âciz olduğunu düşünmesinin yarattığı öfke arasında bocaladı.

Ruth kanatlarını yoldan çekip sol dizini bükerek, aralarına girdi. Jaxom kendisine uzatılan bacağa hafifçe basıp, son iki boyun çukuru arasındaki uygun pozisyonu aldı. Yetişkin bir ejderde bu çıkıntılar bir adamı sıradan bir uçuşta düzgünce yerinde tutmaya yeterliydi, ama Lytol Jaxom'ın bir güvenlik tedbiri olarak binici koşumları kullanmasında direnmişti. Jaxom kayışların kopçalarını kemerindeki halkalara geçirirken kalabalığa gizliden gizliye bakışlar fırlatıyordu. Ama görünüşe göre bu önleme burun kıvıran ya da şaşıran kimse yoktu. Hazır olduğu vakit, şüphenin o korkunç soğukluğunun yükselişini bir kez daha hissetti. Eğer Ruth uçamazsa. .

N'ton'un yüzündeki kendinden emin gülüşü fark

etti ve Robinton L'sta'yla Menolly'nin onu elleriyle selamladıklarını gördü Derken F'lar, yumruğunu başının üzerine kaldırarak geleneksel kalkış işaretini verdi.

Jaxom derin bir nefes aldı. "Haydi, Ruth, uçalım!"

Ruth yarı yarıya çömelirken Jaxom adalelerin kasılışını, sırttaki gerilmeyi ve koca kanatlar o çok önemli ilk çırpış için havaya kalkarken, bacaklarının altındaki kasların hareketlenişini hissetti Ruth güçlü arka ayaklarıyla yeri tekmelediği anda daha da çömeldi. Jaxom'ın başı, geriye kaykıldı. İçgüdüsel olarak kayışlara sarıldı ve sıkı sıkıya yapıştı küçük beyaz ejderin güçlü kanat darbeleri onları yukarıya kaldırırken; pencerelerin birinci sırasını ve şaşkın kalelilerin yüzlerini geçtiler, ateş tepelerine öyle çabuk yükseldiler ki, Jaxom diğer pencere sıralarını bir bulanıklık halinde görebildi Sonra büyük ejderler kanatlarını açtılar, Ruth'u teşvik ederek bağırdılar. Gümüşî seslerini onlarınkine katarak ateş kertenkeleleri dolandılar etraflarında. Jaxom onların Ruth'u ürkütmemelerini veya yoluna çıkmamalarını ümit etti

Bizi beraberce havada gördüklerine sevindiler. Ramoth ve Mnementh seni nihayet benim sırtımda gördükleri için mutlu oldular. Ben çok mutluyum. Sen de mutlu musun?

Bu neredeyse kederli soru, Jaxom'ın boğazında birşeylerin düğümlenmesine yol açtı. Yanıt vermek için ağzını açmaya yeltendi, ama yüzüne karşı esen rüzgâr dudaklarından çıkan tüm sesi alıp götürdü.

"Tabii ki Mutluyum, senin yanındayken daima mutluyum," dedi neşeyle "Seninle birlikte uçuyorum, tıpkı hep dilediğim gibi Bu herkese senin tam bir ejder olduğunu kanıtlar!"

Bağırıyorsun!

"Mutluyum. Neden bağırmayacakmışım ki?"

Seni duyacak tek kişi benim ve ben de seni gayet iyi işitiyorum.

"Öyle de olmalı. En çok senin adına seviniyorum."

Süzülerek dönmeye başlamışlardı ve Jaxom nefesini tutarak sırtını geriye yasladı. Tabii ki, daha önce birçok defalar ejder sırtında uçmuştu. Ama o zamanlar genellikle iki yetişkinin vücutları arasında ezilen bir yolcu olmuştu. Bu uçuşun samimiyeti bütünüyle yeni bir şeydi.

Ramoth bineklere nasıl yapıyorsan, bacaklarınla öyle sıkı sarıl, diyor.

"Soluk alıp verişini engellemek istemedim."

Jaxom bacaklarını sıkıca, ipek gibi yumuşak boynun sıcaklığına bastırdı, bu tutunuşun güvencesi onu yüreklendirdi.

Böylesi daha iyi. Boynuma zarar veremezsin. Canımı yakamazsın. Sen benim binicimsin. Ramoth inmemiz gerektiğini söylüyor. Ruth'un sesi isyankârcaydı.

"İnmek mi? Daha yeni havalandık!"

Ramoth zorlanmamam gerektiğini söylüyor. Seni uçurmak beni zorlamıyor. Bunu yapmayı istiyorum. Her gün biraz daha uzağa uçabileceğimizi söylüyor. Bu fikri beğendim.

Ruth alçalış açılarını, avluya güneydoğudan yaklaşacak şekilde düzeltti. Yoldaki insanlar durup önce baktılar, ardından da el salladılar. Jaxom yapılan tezahüratı işittiğini sandı, ama rüzgâr hızla esiyordu ve emin olmasını güçleştiriyordu. Avludakiler onun yolunu izlemek için döndüler. Kalenin ilk ve ikinci ka-

tındaki bütün pencereler doluydu.

"Artık senin tam bir uçan ejder olduğunu kabullenmek zorundalar Ruth!"

Jaxom'ın hayıflandığı tek şey, uçuşun bu denli kısa oluşuydu Her gün bir az daha uzağa demek ki? Ne Ipk Düşüşü, ne yangın, ne de kar onlan gün be gün Ruatha'dan daha uzunca sure, daha uzağa gitmekten alıkoyamazdı

Ruth az öncesine kadar bulunduğu noktaya usulca konmak için kanatlarını geriye çırparken, Jaxom ansızın öne savrıldı ve bir boyun çıkıntısına çarparak göğsünü bereledi

Bunun için özür dilerim, dedi Ruth pişmanlıkla, *Öyle görülüyor ki, artık öğrenmem gereken şeyler var.*

Gökyüzündeki deneyimin zaferinin tadına vararak, Jaxom bir süre oturdu, göğsünü ovuşturdu ve Ruth'u teselli etti. Sonra yüzlerinde tasvip eden ifadelerle kendisine doğru yaklaşan F'lar, F'nor ve N'ton'un farkına vardı. Ama Aspçı neden böyle kara kara düşünüyordu? Ve neden kaşlan çatılıydı Lord Sangel'in?

Ejder binicileri uçabileceğimizi söylüyorlar, gerisini boş ver, dedi Ruth ona.

Jaxom Lord Lytol'ın yüzünde en ufak bir ifade sezemiyordu Bu, kendi başarısından duyduğu gurura gölge düşünnüştu Halbuki hiç olmazsa bugün koruyucusundan ufacık bir tasvip belirtisi, sevecen bir tepki beklemişti

Lartb biç aklından çıkmıyor, dedi Ruth en alçak ses tonuyla

"Gördün mü, Jaxoın? Demiştim sana," diye bağırdı N'ton üç ejder binicisi Ruth'un omzunun yanında dizilirken. "Korkacak bir şey yokmuş "

"İlk uçuş için çok iyiydi, Jaxom," dedi F'lar, herhangi bir aksaklık var mı diye gözlerini Ruth'un üzerinde dolaştırıyordu. "Onu hiç yormadı bile."

"Bu ejder bir kanat mesafesinde dönebilir. Birbirinize alışıncaya kadar o kayışları kullanmayı unutma," diye ekledi F'nor. Jaxom'ın koltuğunu yakalamak için uzandı. Bu, eşitler arasındaki bir jestti ve Jaxom'ın ağzı kulaklarına vardı.

"O zaman yanılmışsınız, Lord Sangel," Lessa'nın sesi berrakça çınlayarak Jaxom'a ulaştı. "Beyaz ejderin uçacağından hiç şüphe duyulmamıştı. Bu olayı Ruth'un tamamen geliştiğinden emin oluncaya dek ertelemiştik sadece."

F'nor Jaxom'a göz kırptı ve N'ton yüzünü ekşitti, F'lar ise sabır gerektiğine işaret ederek gözlerini yukarı çevirdi. Bu samimiyet Jaxom'a kendisinin, Ruathalı Jaxom'ın da Pern'in en güçlü üç ejder binicisinin dostluğuna dahil edildiğini belli etti.

"Artık bir ejder binicisisin, evlat," dedi N'ton.

"Evet." F'lar bu sözcüğü uzatırken kaşlarını çattı. "Evet, ama ne yarın bütün dünya üzerinde uçabilirsin, ne de *ara*ya girmeyi deneyebilirsin. Henüz değil. Bunu anladığına inanıyorum. Güzel! Ruth'la her gün alıştırma yapacaksın. Bu alıştırmalar için bir karatahtan var mı, N'ton?" F'lar N'ton'un karatahtasını Jaxom'a uzattı. "Bu kanat adaleleri yavaşça ve özenle güçlendirilmeli, yoksa onları fazla zorlarsın. Bu tehlikelidir. Hıza, ya da manevra kabiliyetine ihtiyaç duyduğun vakit, gelişmemiş kaslar buna cevap vermezler! Dorıklar'daki trajediyi işittin mi? F'lar'ın yüzü sertti.

"Evet, efendim. Finder anlattı bana." Dorse ve ar-

kadaşları, Jaxom'ın genç ejderini fazla uçurduğu için dağlara çakılarak olen weyrçömezini unutmasına hiç izin vermemişlerdi, ama bundan bahsetmeye gerek gönnedi

"Her zaman için çifte sorumluluğun olacak, Jaxom, Ruth'a ve Kalene karşı."

"Ah, evet, efendim, biliyorum, efendim."

N'ton güldu ve Jaxom'ın dizine bir şaplak vuruverdi "Bildiğine iddiaya girerim, genç Lord Jaxom, hem de sapına kadar!"

F'lar bu cevabın tarzına şaşakalıp, Kale Weyrlideri'ne döndü Jaxom nefesini tuttu. Weyrliderleri'nin de ağızlarından çıkanı kulakları duymuyor muydu? Lord Lytol Jaxom'a ağzını açmadan önce düşünmesini hatırlatıp dururdu oysa.

"Jaxom'ın ilk eğitimini ben vereceğim, F'lar, sorumluluk konusunda endişen olmasın. Sorumluluk çocuğun içine işlemiş," ve söze devam etti N'ton, "ve izninle, kendini hazır hissettiği zaman ona *arada* uçmayı ben öğreteceğim. Sanırım," eliyle Lessa'yla tartışmakta olan iki Kale Lordu'nu işaret etti, "eğitimin bu kısmı gözlerden ne kadar uzak olursa, o kadar iyi."

Jaxom, N'ton ve F'lar bakışırlarken havadaki hafif gerilimi hissedebiliyordu Birdenbire Mnementh ve Ramoth gurlediler tepelerden

"Onaylıyorlar," dedi N'ton alçak sesle.

F'lar başını hafifçe salladı ve gözlerinin üzerine düşen bir perçemi geriye attı.

"Jaxom'ın bir ejder binicisi olmayı hak ettiği ortada, F'lar," dedi F'nor aynı ikna edici ses tonuyla. "En son, bu W'eyr sorumluluğu konusu. Ama karar verecek olan Kale Lordları değil. Üstelik Ruth bir Benden ejderi."

"Sorumluluk her şeyin üstündedir," dedi F'lar iki biniciye kaşlarını çatarak. Konu edilenin Ruth ve kendisi olduğundan başka hiçbir şeyi anlamayan Jaxom'a bir bakış attı. "Peki, öyle olsun. Ona *ara*dan uçuş öğretilecek. Aksi takdirde, Ruatha Soyu'ndan olduğuna göre zaten bir yolunu bulup kendin denersin, değil mi genç Jaxom?"

"Efendim?" Jaxom iyi talihine inanmakta güçlük çekiyordu.

"Hayır F'lar, Jaxom böyle bir şeyi kendi başına yapmaya kalkışmaz," diye yanıtladı N'ton tuhaf bir tavırla. "Sorun da bu. Sanırım Lytol işini fazlasıyla iyi yapmış."

"Açıkla," dedi F'lar hemen.

F'nor elini kaldırdı. "Lytol bizzat burada," dedi onu aceleyle uyararak.

"Lord Jaxom, dostunuzu konutuna yerleştirip, salonda bize katılır mısınız?" Koruyucu Lord kibarca eğilerek herkesi selamladı. Hızla arkasını dönüp basamaklara doğru yürürken yüzündeki bir kas seyirmeye başladı.

O zaman bir şeyler söylebilirdi... eğer isteseydi, diye düşündü Jaxom, hamisinin geniş sırtına kederle bakarken.

N'ton onun dizine bir tokat daha aşketti ve Jaxom Kale Weyrlideri'ne bakınca da, ona göz kırptı. "Sen iyi bir çocuksun, Jaxom, iyi de bir binici." Sonra diğer ejder binicilerinin ardından seğirtti.

"Bu hayırlı olay şerefine Benden şarabı ikram ediyor olman mümkün mü, Lytol?" diyen Arpustası'nın sesi avluda yankılandı.

"Kim sana başka bir şey ikram etmeye cüret ede-

bilir ki, Robinton?" diye sordu Lessa gülerek. Jaxom onların basamakları tırmanıp, salon kapılarından tek sıra girişlerini seyretti. Bir çığlık konseriyle, ateş kertenkeleleri gökte yapmakta oldukları gösteriyi bir kenara bırakıp girişe doğru dalış yaptılar ve Kale'ye girmek için itişip kakışırlarken Arpçının uzun gövdesini az farkla ıskaladılar.

Bu olay Jaxom'ın keyfini yerine getirmişti, Ruth'u konutuna yönelttı. Bakışları pencerelerde dolaşırken, insanların geri çekildiklerini gördü. İçtenlikle, Dorse ve bütün o arkadaşlarının olan bitenin her saniyesine tanıklık etmiş olmasını diliyordu, F'nor'un onun kolunu kavrayışından, tüm Pern'deki en önemli üç ejder binicisiyle konuşmasına kadar. Artık Jaxom'ın Ruth'u *araya* götürmesine de izin çıktığına göre, Dorse'un ayağını denk alması gerekecekti. Bu Dorse'un aklının köşesinden bile geçmemişti, öyle değil mi? Hatta kendi bile düşünmemişti N'ton'un bunu önermesi harika değil de neydi? Ve Dorse bunları duyduğu vakit sesini bile çıkartamayacaktı!

Eski ahırın avlusuna doğru yürüyüp de Jaxom'ın inmesi için sol omzunu eğen Ruth, onun düşüncelerine halinden hoşnut bir uğultuyla yanıt verdi.

"Artık uçabilir ve buradan uzaklaşabiliriz, Ruth. Hem *araya*, Pern üzerinde canımız nereyi isterse oraya gidebileceğiz. Sen güzelce uçtun, bu kadar kötü bir binici olduğum ve çıkıntılarına öyle çarptığım için özür dilerim. Öğreneceğim! Göreceksin!"

Jaxom'ı weyre doğru takip ederken Ruth'un gözleri sevgiyle, parlak mavi renkte döndü. Sonra Jaxom ejderin sırt çıkıntılarındaki berbat tozları ve geceleyin Ruth'un yatağında birikmiş olan deri döküntülerini te-

mizlerken onun ne kadar harikulade olduğundan, bir kanat mesafesinde dönebildiğinden bahsedip durdu. Ruth yerine yerleşti, başını Jaxom'ın okşayabileceği bir açıyla sundu. Jaxom, gerçek onur misafirinin katılmaması gereken kutlamaya katılmakta gönülsüzlük duyarak, bu çağrıya uydu.

Ateş kertenkelelerinin feryatlarıyla uyarılan Robinton, hızla büyük madenî kapının sağ kanadına yaslandı, sonra da elini yüzüne siper etti. Çılgın ateş kertenkelelerinin arasında, önlem almayı öğrenecek kadar sık kalmıştı. Halbuki, Arpçı salonundaki ateş kertenkeleleri, Menolly'nin öğretileri sayesinde, genellikle bir hayli usluydular. Lessa'nın şaşkınlık ve çaresizlik dolu nidasını duyunca gülümsedi. Kertenkelelerin geçerken çıkardıkları rüzgârı hissettikten sonra yerinden kıpırdamadı ve az sonra kertenkele sürüsü kapı ağzına döndü. Lord Groghe'nın kendi küçük kraliçesi Merga'yı terbiyeli olmaya çağırdığını işitti. O anda Robinton'ın kertenkelesi Zair geldi ve küçük bronz, Arpçının sol omzundaki vatkaya tüneyip, onu sanki kendisinden maksatlı olarak kaçmakla suçlarmış gibi paylamaya koyuldu.

Robinton heyecanlı bronzu bir parmağıyla okşayıp, "Tamam, tamam oğlum!" dedi, aldığı ödül de yanağına sürünen bir baş oldu "Seni bırakır mıyım hiç? Bunu bilmelisin. Sen de mi Jaxom'la uçuyordun?"

Zair onu azarlamayı bırakıp, mutlu mutlu öttü. Ardından da avluya bakmak için boynunu uzattı. Merakı kabaran Robinton, eğilip Zair'in ilgisini çeken şeye baktı, Ruth'un eski alıra doğru yürüdüğünü gördü. İçini çekti Robinton. Neredeyse Jaxom'ın Ruth'la uçmasına izin verilmemiş olmasını diliyordu Tahmin et-

tiği gibi, Lord Sangel oğlana ejder binicisi ayrıcalıklarının verilmesine hâlâ şiddetle karşıydı. Sangel bu özgürlüğü tartışan tek eski nesil Kale Lordu değildi. Robinton Groghe'nin oğlana sempati beslemesini sağlayarak iyi bir iş çıkardığı kanaatindeydi, hem zaten Groghe Sangel'den daha zekiydi. Üstelik bir ateş kertenkelesine sahipti ve bu onu Ruth ile Jaxom'a karşı daha sevecen davranmaya itiyordu. Robinton bir türlü çıkartamıyordu, Sangel bir ateş kertenkelesi istememiş miydi, yoksa istemiş de Etkileyememiş miydi? Bunu Menolly'ye sormalıydı. Menolly nin kraliçesi Güzel yakında yumurtlayacaktı. Kalfasının bir ateş kertenkelesi kraliçesine sahip olması iyi bir şeydi, böylelikle yumurtalan herkese en çok yararlı olacağına inandığı yerlere dağıtabiliyordu.

Manzara karşısında içi burkularak bir süre daha seyretti onları. Jaxom ile Ruth arasında bir masumiyet ve incinebilirlik, birbirine karşı bağlılığın ve koruyuculuğun gizemli bir havası vardı.

Jaxom dünyaya annesinin ölü bedeninden koparılarak, kesin bir dezavantajla açmıştı gözlerini, babası da yarım saat sonra bir düelloda yaralanıp ölmüştü. Robinton, N'ton ve Finder'in Jaxom'ın uçuşundan az önce kendine bildirdiklerini düşündükçe oğlanı daha sıkı takip etmediği için kendine kızıyordu. Lytol bir öneriyi dinlemeyecek kadar katı değildi, hele o öneri Jaxom'ın iyiliği içinse. Ama Menolly ile Sebell'in onun hem sırdaşı, hem de sadık yardımcıları olmasına karşın Robinton'ın vaktini ve düşüncelerini meşgul eden çok fazla şey vardı. Zair cıvıldadı, başını Arpçının çenesine sürttü

Robinton kıkırdadı ve Zair'i okşadı. Bir insanın

kolu kadar bile değillerdi şu ateş kertenkeleleri. Ejderler kadar da akıllı değillerdi, ama arkadaşlık etmeye gelince birebirlerdi ve ara sıra işe yanyorlardı.

Şimdi diğerlerine katılıp, önerisini Lytol'a üstü kapalı bildirmesi gerekliydi. Genç Jaxom bu plana mükemmel bir ek olacaktı.

"Robinton!" diye seslendi F'lar ona, Kale'nin daha küçük olan kabul odasından "Acele et. Şöhretin sallantıda."

"Neyim sallantıdaymış? Geliyorum!" Arpçının uzun bacaklan onu daha cümlenin sonu gelmeden odaya taşıdı. Tulumlara doldurulmuş şarapların yaruna dizilmiş insanların yüzlerindeki gülümsemeyi görünce, Robinton ne dolap döndüğünü anlamakta zorlanmadı.

"Ah! Beni faka bastırmayı umuyorsunuz demek!" diye bağırdı, dramatik bir biçimde şarabı göstererek. "Pekâlâ, burada şöhretimi korumayı başaracağıma kalbimi basanın! Yeter ki sen şarap tulumlarının etiketlerini karıştırmış olmayasın, Lytol "

Lessa güldü ve bir tulumu alıp, seçimini orada hazır bulunanlara gösterdi. Bir kadehe koyu kırmızı şarap doldurup Robinton'a uzattı. Tüm gözlerin üzerinde olduğunun bilincindeki Robinton yalancıktan kasıla kasıla yürüyerek, masaya yaklaştı. Gözleri Menolly'ninkilerle buluştu ve kız ona hafifçe göz kırptı, artık bu kadar önemli insanlara eşlik ederken bile rahattı Tıpkı küçük beyaz ejder gibi, Menolly de kendi kanatlarıyla uçmaya hazırdı Soyutlanmış bir Deniz Kalesinde doğmuş, kendine güvensiz, değeri bilinmemiş bir kızken, bir Devirde çok yol katetmişti. Robinton'ın artık onu Arpçı Salonu'ndan çıkarması ve kendi başına yürütmesi gerekliydi

Robinton, şarabı tatına işini layığıyla bir şova dönüştürdü, kendisinden beklenen de tam olarak buydu. Şarabın rengini odaya sızan güneş ışığında inceledi, aromasını derin bir nefesle içine çekti, sonra küçücük bir yudum aldı ve epey bir süre şarabı ağzında çalkaladı

"Hım, evet, güzel. Bu bağbozumunu tanımak çok kolay," diyen sesi biraz kibirliydi.

"Evet?" diye sordu Lord Sangel, kalın parmaklan, başparmaklannı geçirmiş olduğu geniş kemerinin üzerinde oynuyordu. Çizmeli ayaklarının üzerinde ileri gen salınıyordu sabırsızlıkla.

"Şarap işi aceleye gelmez!"

"Ya biliyorsundur, ya da bilmiyorsundur," dedi Sangel şüpheyle burun kıvırarak.

"Elbette biliyorum. On bir Devir öncesinin Benden rekoltesi, öyle değil mi, Lytol ?"

Odada çıt çıkmadığının farkına varan Robinton, Lytol'ın yüzündeki ifade karşısında şaşırıp kalmıştı. Adam hâlâ Jaxom küçük ejderle uçtu diye üzülüyor olamazdı, değil mi? Hayır, yanağında seğiren kas kaybolmuştu

Robinton Lord Vekili'ne parmağını suçlarcasına doğrulturken, kelimeleri üstüne basa basa söyledi, "Haklı çıktım," dedi, "ve bunu sen de biliyorsun, Lytol. Daha doğrusu bu şarap, içindeki hoş meyve kokusuna bakılırsa o Devri'n son bağbozumuna ait. Dahası, bu şarap senin yaşlı Lord Raid'den, Lessa'nın Ruatha Soyu için dil dökerek alabildiğin ilk parti Benden şarabından." Robinton, Lytol'ın gür bariton sesini taklit ederek konuştu. " 'Pern'in Weyrkadını'na eski Kalesini ziyaret ettiği vakit Benden şarabı sunulmalı.'

Yanılıyor muyum, Lytol ?"

"Ah, söylediklerinin tümü de doğru," diye kabullendi Lytol kuşkulu bir kükürdamaya benzer bir sesle. "Konu şarap olunca, Arpustası, yanılınan mümkün değil."

"Nasıl da rahatladım!" dedi F'lar. Arpçının omzuna vurdu. "Senin şöhretinin sarsılmasına hiç dayanamazdım, Robinton."

"Bu olayı kutlamak için uygun bir şarap. Kadehimi Jaxom'ın şerefine kaldırıyorum, Ruatha Kalesi'nin genç Lordu ve Ruth'un gururlu binicisine " Robinton bu sözcüklerle bir ejderi wherrylerin arasına attığını biliyordu, ama saklamanın hiç gereği yoktu ki, Jaxom Ruatha Kalesi'nin seçilmiş Lordu olmakla birlikte, yadsınamayacak şekilde bir ejder binicisiydi. Lord Sangel şarabından gereken yudumu almadan önce çabucak boğazını temizledi. Lessa'nın kaş çatışından, onun Robinton'ın başka bir şeyin şerefine kadeh kaldırmasını tercih ettiğini anladı. Derken, tam Robinton'ın umduğu gibi, Sangel boğazını ikinci bir defa temizledikten sonra laf'a atladı.

"Evet, bu konuya gelince, genç Jaxom'ın ne dereceye kadar ejder binicisi olacağına bir açıklık getirilmesi lazım Bana Kuluçkadan Çıkış'ta, Sangel elini alırlara doğru belli belirsiz bir yönde salladı, "o küçük yaratığın fazla yaşamayacağı soylenmişti. O zaman sırf bu yüzden itiraz etmemiştim "

"Sizi kasıtlı olarak yanıltmadık, Lord Sangel," diye hırçın bir sesle konuşmaya başladı Lessa

"Hiçbir sorun çıkmayacak, Sangel," dedi F'lar diplomatikçe. "Weyrde büyük ejder sıkıntısı çekmiyoruz Bu da demektir ki, onun savaşması gerekmeyecek "

"Bizim de bu Kalenin başına geçebilecek, eğitimli, Soylu kan taşıyan adam sıkıntımız yok," dedi Sangel çenesini dövüşken bir tavırla öne çıkararak. Robinton zerafetle, yaşlı Sangel'in de konuya hemen gireceğinden emin olabilirdin zaten, diye düşündü.

"Damarlarında Ruatha Kanı taşıyan kimse yok," dedi Lessa, gri gözlerinde şimşekler çakıyordu. "Weyrkadını olduğumda bu Kale üzerinde soyumdan gelen haklarımdan vazgeçmemin tek sebebi, onu damarlarında Ruatha Kanı taşıyan son erkeğe devretmekti. Jaxom'a! Ben hayatta olduğum sürece, Pern'in tüm Kaleleri arasında Ruatha'nın, genç evlatların kıta çapında yapacakları düelloların ödülü olmasına göz yummayacağım. Jaxom Ruatha'nın seçilmiş Kale Lordu olarak kalacaktır, o asla savaşan bir ejder binicisi olmayacak."

Lessa'nın kendisine savurduğu buz gibi bakıştan sakınmak isteyen Sangel yana adım atarak, "Bu her şeyi yoluna sokar," dedi. "Ama kabul etmelisin ki Weyrkadını, ne kadar sınırlı bir şekilde de olsa, ejdere binmek tehlikeli olabilir. Doruklar'daki şu weyrçömezini işittim de.

"Jaxom'ın uçuşları devamlı kontrol altında tutulacak," diye söz verdi F'lar N'ton'a bir uyarı bakışı fırlattı. "O asla İplikle savaşmak için uçmayacak. Bu çok tehlikeli olur."

"Jaxom yapısı itibariyle sakıngan bir çocuktur," diyerek Lytol da dahil oldu tartışmaya, "ve onun gerektiği gibi sorumluluklarının bilincine varmasını sağladım."

Robinton N'ton'un yüzünü buruşturduğunu gördü. "Gereğinden fazla mı sakıngan, N'ton?" diye sordu.

F'lar, Kale Weyrlideri'nin yüz ifadesi onun da dikkatinden kaçmamıştı

"Belki," diye kibarca yanıtladı N'ton, Lytol'a özür dilercesine başını sallayarak. "Belki de çekingen daha iyi bir tanım olacaktır. Sözlerimde bir yergi yok Lytol, fakat bugün çocuğun kendisini diğerlerinden... soyutlanmış hissettiğini gördüm. Bunun bir sebebi kendine ait ejderinin bulunması, eminim ki. Yaşıtlarının ateş kertenkelelerini Etkilemesine fırsat verilmediğinden, kaleli oğlanların onun sorunlarına anlayış gösterdikleri yok."

"Dorse yine mi onu rahatsız ediyor?" diye sordu Lytol, bir yandan N'ton'a bakarken diğer yandan da alt dudağını çekiştiriyordu.

"O zaman durumdan haberin var?" Belli ki N'ton'un yüreğine su serpilmişti

"Kesinlikle öyle. F'lar'a oğlanın uçması için bizzat baskı yapmamın sebebi buydu O zaman kendi yaşında ve seviyesinde çocukların bulunduğu Kalelere gidebilecekti."

"Ama evlatlıkların vardır herhalde?" diye bağırdı Lessa, sanki Kaleli gençlerin varlığı o ana dek gözünden kaçmış gibi, odada aranıyordu

"Jaxom Etkilediği vakit, onu yarım Devir için evlatlık olarak göndermek üzereydim." Lytol bu planın sona erdiğini göstermek için bir elini açtı.

"Jaxom'ın evlatlık olarak gönderilip Ruatha'yı terk etmesi fikrini destekleyemem," dedi Lessa çatılı kaşlarla "Özellikle de Ruatha Soyu'ndan kalan son kişi oyken..."

"Ben de öyle," dedi Lytol, "ama evlatlık aldığın vakit karşılığını vermek gereklidir-"

Lord Groghe Lytol'ın omzuna vurarak "Gerekli değil," dedi "Aslını istersen, karşılığını almamak daha bile iyi. Jaxom'ın yaşında, evlatlık verilecek bir oğlum var. Onun karşılığında bir başkasını falan da istemiyorum. Senin Ruatha'yı tekrar ayaklarının üzerine kaldırmak ve refaha kavuşturmak için yaptıklarını gördüm de Lytol, çocuk senden Kale'yi çekip çevirmeyi öğrenebilir Tabii ki yaşı geldiği vakit ona yönetecek bir Kale kalırsa "

"Bu da üzerinde durmak istediğim bir başka konuydu," Lord Sangel destek için Groghe'ye bakarak F'lar'a doğru bir adım attı "Biz Kaleliler ne yapacağız?"

"Neyi ne yapacaksınız?" diye sordu F'lar, bir an için aklı karışmış

"Genç oğulları," dedi Robinton yavaşça, "Ümitli oğlanlarla dolu aileleri en geniş olan bir kaç Lordu sayacak olursak, Güney Boll, Kale, Ista ve Igen'de idare edecek kalesi bulunmayan oğlanları."

"Güney Kıtası, F'lar, orayı ne zaman yerleşime açabilirsiniz?" diye sordu Groghe. "Güney Kalesi'nde kalan şu Toric'in belki iki üç güçlü, aktif, enerjik ve hırslı oğlana gereksinimi vardır?"

"Eskiçağlılar Güney Kıtasındalar," dedi Lessa sertçe. "Toprak kurtçuklar tarafından korunduğundan, hiç kimseye zararları dokunamaz."

"Eskiçağlıların nerede bulunduklarını unutmadım, Weyrkadını," diye yorumda bulundu Groghe kaşlarını kaldırarak "Onlar için en iyi yer orası. Dürüst halkı sömünneden canları ne isterse yapsınlar, bize zarar vermiyorlar " T'ron'un Kale Weyri'ni sorumsuzca yönettiği sırada Kale Kalesi'nin katlandığı zulüm göz önüne alınınca, Groghe'nin sesinin terslikten, övgüye

değer şekilde yoksun olduğunu ayrımsadı Robinton. "Dikkat edilecek nokta şu, Güney kıtası çok büyük ve kurtçuklarla dolu, bu yüzden Eskıçağlılar iplikle mücadele etmek için uçmuş uçmamış fark etmez, gerçek bir zarar verilemez."

"İplik Düşüşü sırasında hiç Kale'nin dışında kaldın mı?" diye sordu F'lar Groghe'ye

"Ben mi? Hayır! Ne sandın beni, deli mi? Bu b r eldivenin yere düşmesiyle birbirine giren gençlerin uydurmasından başka bir şey değil. Hatırlatırım ki onlar sadece yumruklanyla dövüşürler ve tum s lahların ucunu köreltirdim, ama çıkardıklan gurultu beni dışarıya ya da *araya* kaçırtacak kadar fazla. Ah, neyi kastettiğini anladım, Weyrlideri," diye ekledi Groghe hüzünle ve pannakları geniş kemerinin üzerinde hızla dans etti. "Evet, bu işleri güçleştiriyor. Kalesiz yaşamaya alışkın değiliz, öyle değil mi? Toric Kalesini genişletmeyi hiç düşünmüyor yani? Del kanlılar için bir çare bulunmalı. Sırf benim Kalemde değil, ne dersin, Sangel?"

Robinton F'lar'ın duraksadığını görünce hemen araya girdi. "Bir öneride bulunabilir miyim?" F'lar'ın ona devam etmesi için ne kadar hızlı bir hareket yaptığına bakılırsa, Arpçının söze karışmasından dolayı minettarlık duymuştu. "Şey, yarım Devir önce Lord Groghe'nin beşinci oğlu Benelek'in aklına bir hasat aletini geliştirme fikri geldi. Kale Demirci Salonu'nun Ustası, Fandarel'in bu fikirle ilgilenebileceğini düşündü. Oyle de oldu. Genç Benelek özel eğitim almak için Telgar'a gitti ve Doruklar'dan mekanık konusunda yeteneği olan bir oğlana da kendine katılmasını istedi. Hikâyeyi kısa kesecek olursak, şu anda Demirci Zanaat Salonu'nda sekiz Kaleli oğlan ve Demirci Za-

naati'nde eşit bir hüner sergileyen üç de Zanaatsoylu oğlan var."

"Önerin nedir, Robinton?"

"Haylazlık aylak ellerden gelir. Tüm Kaleler ve zanaatlerden bir araya getirilmiş gençlerden oluşan bir özel grubun birbirleriyle hakaret değil, fikir alışverişinde bulunduğunu görmek isterim."

Groghe homurdandı. "Onlar değişecek fikir değil, yönetecek toprak peşindeler. Ya Güney konusu ne olacak?"

"Şurası kesin ki, bu çözüm araştırılabilir," Robinton Groghe'nın ısranna cüret edebildiğince ilgisiz yaklaşarak. "Eskiçağlılar sonsuza dek yaşamayacaklar."

"Lord Groghe, açık konuşmak gerekirse, bizler Kalelerin Güneye doğru yayılmasına hiçbir şekilde karşı değiliz," diye konuştu F'lar. "Şu var ki..."

"Doğru zaman seçilmeli," diye tamamladı Lessa, o tereddüt edince. Gözlerinde öyle tuhaf bir ışıltı vardı ki, Arpçıya onun zihninde başka planlan olduğu izlenimini verdi

"Umarım bu Geçişin sonuna kadar beklemek zorunda kalmayız," dedi Sangel huysuzlanarak.

"Hayır, sadece sözümüzü tutmamazlık etme tehlikesi ortadan kalkıncaya kadar," dedi F'lar. "Geçmişi düşünecek olursanız, Weyrler Güney Kıtası'nı keşfetmek üzere söz birliğine varmışlardı.

"Weyrler İpliğin kökünü kazıyıp, Kızıl Yıldız'ı fethedeceklerini de söylemişlerdi," dedi Sangel, sinirlenmişti anık.

"Burada bulunan F'nor ve onun Canth'i hâlâ o Yıldız'ın yaralarını taşıyorlar," diye hatırlattı Lessa ona. Weyrlerin haksız yere eleştirilmesi onu öfkelendirmişti.

"Üzerinize alınmayın, Weyrkadını, F'lar, F'nor," dedi Sangel. Mırıldanıyordu ve kızgınlığını pek de iyi gizleyemiyordu.

"Genç zihinleri birşeyleri yapmanın yeni yollarını keşfetmek üzere eğitmenin neden hayırlı olacağı konusunda bir sebep daha," dedi Robinton, Lord Sangel'in dikkatini usulca başka yöne çekerek.

Robinton Sangel'in tutumundan bir nebze olsun memnun değildi. Adam F'lar ve Lessa'ya, yaşlı Kale Lordlarının eğer ejder binicileri kafalarına koyarlarsa İpliği kaynağı Kızıl Yıldız'ın üzerinde yakabileceklerine; böylelikle insanları kalelerine hapseden tehdidi sonsuza dek safdışı bırakacaklarına ısrarla inandıklarını hatırlatmıştı yeniden. Ama yeterince hızlı davranmış ve konuyu hemen değiştirivermişti Arpçı.

"Arşivcim Arnon Usta aşınmış Kayıt derilerini çözmeye çalışmaktan kör olacak yakında. İşini iyi görüyor, ama bazen onun neyi kurtardığını bilmeksizin, okunaksız harfleri bilmeden yanlış kopya ettiğine inanıyorum. Fandarel de bu soruna değindi. O, eski Kayıtlar'daki bazı gizemlerin yanlış kopyalanmadan kaynaklandığına yürekten inanıyor. Şimdi, eğer bu disiplini bilen kopyalayıcılarımız olsaydı..."

"Jaxom'ın bu konuda eğitim görmesini isterim," dedi Lytol.

"Ben de onu önermeni ümit ediyordum."

"Oğlumu almak için verdiğin sözden caymayasın, Lytol," dedi Lord Groghe.

"Ama eğer Jaxom..."

"İki çözümün birden uygulanmasını engelleyecek bir sebep göremiyorum," dedi Robinton.

"Onun yaşında ve seviyesinde evlatlık alınmış

olanlarla birlikte Kale yönetimini öğrenmesi gereken yerde kalır, hem de değişik seviye ve geçmişe sahip insanlarla birlikte beceriler öğrenirdi."

"Kılığın ardından ziyafet, ha?" dedi N'ton, sadece Robinton ve Menolly'nin duyduğu alçak bir sesle. "Ziyafet demişken, işte onur konuğumuz!"

Jaxom eşikte durdu, tereddüt etti, sonra eğilip içeride hazır bulunanlan selamlayacak kadarını hatırladı görgü kurallannın.

"Ruth yerine yerleşti mi, Jaxom?" diye sordu Lessa tatlı bir sesle, oğlana yanına gelmesini işaret ederek.

"Evet, Lessa."

"Başka konular da yerine oturdu, akrabam," diye devam etti Lessa oğlanın yüzündeki kaygılı bakışı görünce gülümseyerek.

"Oğlum Horon'u tanıyorsun, değil mi? Hani senin yaşıtın olan?" diye sordu Groghe.

Jaxom irkilerek, başıyla evetledi

"O burada, sana arkadaşlık ederek büyüyecek. Muhtemelen birkaç oğlan daha," dedi Lessa. "Hoşuna gider miydi?"

Robinton Jaxom'ın kuşkulu gözlerinin önce Lessa'dan Groghe'ye kayıp, sonra da ağırbaşlılıkla onaylayıncaya dek Lytol'a takılırken faltaşı gibi açıldığını ayrımsadı.

"Ruth adamakıllı uçmaya başladıktan sonra da benim salonuma gelmeye ne dersin? Sana Pern hakkında Lytol'ın bilmediği neleri öğretebileceğime bir bakarız," dedi Robinton.

"Alı, efendim," dedi ve yine konuyucusuna baktı Jaxom, "gerçekten tüm bunları yapabilir miyim?" Sesinde yapmacıksız bir feralılama ve sevinç vardı.

İKİNCİ BÖLÜM

Benden Weyri, Şu Anki Geçiş, 13 Devir

Robinton geride kalan on üç Devir boyunca nice defalar yapmış olduğu gibi, kraliçe weyrinin basamaklarını tırmanırken Benden Weyri'nde şafak sökü-yordu. Hem soluklanmak, hem de peşi sıra gelen adamla konuşabilmek için durakladı.

"Zamanı iyi ayarladık, Toric. Hiç kimsenin varışı-mızı fark ettiğini sanmıyorum. Ve kesinlikle N'ton'u sorgulamayacaklardır," Çanak'ı geçip aydınlatılmış Mutfak Mağaralan'na doğru yürürken belli belirsiz görülmekte olan Kale Weyrlideri'ni işaret ederek.

Toric ona bakmıyordu. Adamın gözü yukarıda, Mnementh'in arka ayaklarının üzerinde tünemiş olduğu çıkıntıdaydı Ejder yeni gelenleri gözlüyor, mücev-her façetalı gözleri ölgün ışıkta parıldıyordu. Robin-ton'ın Zair'i, pençelerini Arpçının kulağına batırıp kuy-ruğunu onun boynuna sımsıkı sararak tepki gösterdi.

"Sana zarar vermez, Zair," dedi Robinton, ama bu mesajın, yüzü ve duruşu şaşkınlıktan kaskatı kesilmiş olan Güney Kaleliyi de rahatlatacağını umuyordu.

"Eskiçağlılar'ın hayvanlarının neredeyse iki misli," dedi Toric huşu dolu, kısık bir sesle." Ben de N'ton'un Lioth'unu büyük sanırdım!"

"Sanıyorum Mnementh, en büyük bronz," dedi Robinton kalan birkaç basamağı da tırmanmaya de-

vam ederek Göğsündeki çarpıntı onu kaygılandırıyordu. Yakın zamanda yapmış olduğu, plansız dinlenmenin bu durumun üstesinden geleceğini sanmıştı. Oldive Usta'ya bundan söz etmeyi unutmamalıydı. En üst basamağa varınca gövdesini büyük bronza doğru eğip, "İyi akşamlar, Mnementh," dedi. "Ona haber vermeksizin içeriye girmek, bana saygısızlıkmış gibi geliyor," diye bildirdi Toric'e ayrıca. "Ve bu da dostum Toric, Lessa ve F'lar onu bekliyorlar."

Biliyorum. Geldiğinizi onlara haber verdim.

Robinton boğazını temizledi. Hoş sözlerine asla karşılık beklemezdi, ama Mnementh yanıt verdiği zamanlarda koltuklarının kabardığını hissederdi. Ama eldenn yapuğı yorumu Toric'e aktarmadı. Adam bu haliyle de yeterince korkmuştu zaten.

Toric çarçabuk kısa koridora doğru atıldı, Robinton'ı kendisiyle bronz Mnementh'in arasında tutuyordu.

"Seni şimdiden uyarayım," dedi Robinton neşesini sesine yansıtmadan, "Ramoth daha da iridir!"

Toric'in verdiği yanıt, koridor Benden'ın kraliçesine ev görevi gören kayalık odaya açılırken, yutkunmaya dönüşen bir homurtu oldu. Ramoth taş yatağında uykudaydı, kama biçimli başı onların yönünü işaret ediyor, weyri aydınlatan ışılların parıltısında altın rengi ışıklar saçıyordu.

"Robinton, sağ salim döndün gerçekten," diye haykırdı Lessa ona koşarak, olağandışı yüzünü geniş bir gülümseme aydınlatmıştı. "Güneşte de öyle yanmışsın ki!"

Arpçıyı sevindiren bir şaşkınlıkla, Lessa kollarını kısa ve tamamıyla beklenmedik bir kucaklayışla ona doladı

Kalbi göğsünde hızla çarparken elinden geldiğince hovarda bir sırıtışla, "Fırtınada daha sık kaybolmalıyım," demeyi başarabildi. Lessa'nın ona yaslanan bedeni öylesine canlı, öylesine hafifti ki.

"Buna cüret edeyim deme!" Lessa ona öfke, ferahlama ve kırgınlığın bir araya geldiği bir bakış fırlattı, sonra değişken yüzünde diğer konuk için daha ağırbaşlı bir gülücük belirdi. "Toric, buraya hoşgeldin ve sayın Arpustasi'nı kurtardığın için teşekkürler."

"Ben bir şey yapmadım," dedi Toric şaşırarak. "Adamda eşşek şansı varmış. O borada boğulabilirdi."

"Menolly bir Reis kızı olduğunu kanıtladı," dedi Arpçı o korku dolu saatleri hatırına getirirken gırtlağını temizleyerek. "Bizi su üzerinde tuttu. Gerçi bir noktada hayatta kalmak istediğimden emin değildim!"

"Demek ki iyi bir denizci değilsin ha, Robinton?" diye sordu F'lar bir kahkahayla. Güneylinin kolunu selamlamak için kavradı ve sol eliyle Arpçının koluna sevgi dolu bir tokat indirdi. Robinton o zaman, macerasının bu Weyrde kaygı verici yankılar uyandırdığını anladı. Hem sevinmiş, hem de üzülmüştü. Doğru, fırtına sırasında isyan eden midesiyle uğraşmaktan, küçük teknelerine bindirecek bir sonraki dalgadan sağ çıkmaktan ötesini düşünecek fırsatı olmamıştı. Menolly'nin ustalığı, Robinton'ın içinde bulunduklan büyük tehlikenin boyutlarını kavramasını engellemişti. Daha sonraları durumlarının ciddiyetini kavramış, Menolly kendi gözündeki itibarını kaybetmemek için mi korkusuna hakim oldu, diye merak etmişti. Kız denizciliğini göstermiş, rüzgârın yırttığı yelkenin çoğunu kurtarmayı başarmış, demir atıp, bu-

lanudan ve kusmaktan zayıf düşen Robinton'ı teknenin direğine bağlamıştı.

"Hayır F'lar, denizci değilim ben," dedi Robinton omuz silkerek. "Bu işi, bu zanaatte doğmuş olanlara bırakacağım."

"Onların nasihatlerine de uyacaksın," diye biraz da iğneleyerek uyardı onu Toric. Weyrliderlerine döndü. "Hava durumundan da hiç anlamıyor ve tabii ki Menolly de Batı Akıntısı'nın yılın bu zamanında ne kadar güçlü olduğunu kavrayamamış." Böyle bir budalalık karşısında çaresizliğini göstermek için omuzlarını kaldırdı.

"Bu yüzden mi Güney'den bu kadar uzaklara sürüklendiniz?" diye sordu F'lar yeni gelenlere büyük odanın köşesindeki yuvarlak masaya oturmalarını işaret ederek.

"Bana öyle dediler," dedi Robinton, akıntı, gelgit ve rüzgâr hakkında işittiği uzun konferansları düşününce yüzünü ekşiterek. Denizcilik zanaatının bu yönleri hakkında ihtiyaç duymayı umduğundan çok daha fazlasını biliyordu.

Lessa onun komik ses tonuna güldü ve şarap doldurdu.

"Biliyor musunuz," dedi Arpçı şarap bardağını parmakları arasında döndürerek, "teknede bir damla şarap bile yoktu."

"Yo, olamaz!" diye bağırdı Lessa gülunç bir dehşetle F'lar'ın kahkahası onunkine eklendi "Ne mahrumiyet ama!"

Sonra Robinton ziyaretin sebebine geldi "Yine de bu hayırlı bir kaza oldu Sevgili Weyrliderlerim, Güney Kıtası bizim düşünebildiğimizden çok daha

büyük." Kalesindeki büyük haritadan aceleyle hazırladığı kopyayı ortaya seren Toric'e baktı. F'lar ve Lessa, kaskatı deriyi düzleştirmek için itaatkârca köşelerinden tuttular. Kuzey Kıtası gibi, Güney Kıtası'nın da bilinen yerleri ayrıntılandırılmıştı. Robinton Güney Weyri'nin ve Toric'in Kalesinin bulunduğu Güney Yarımadası'nın ucunu işaret etti, sonra da o sınır taşından sahil şeridinin ve iç kısımların epey bir bölümünün iki nehir tarafından belirlendiği, topografik olarak detaylandırılmış sol tarafı gösterdi. "Toric'in eli boş durmamış. Arazi hakkındaki bilgilerimizi, F'nor'un güney gezisi sırasında elde edebildiğinden öteye nasıl genişlettiğini görebilirsiniz."

"Tron'dan keşfe devam izni istedim," Güneyli'nin yüzü küçümseme ve memnuniyetsizlik yansıtıyordu, "ama o beni neredeyse duymadı bile ve Weyr'in av hayvanları ve taze meyva ihtiyacı karşılandığı sürece ne istersem yapabileceğini söyledi."

"İhtiyacını karşılamak mı?" diye bağırdı F'lar. "Tek yapmaları gereken Weyr'den birkaç ejder boyu yürüyüp gönüllerince toplamak."

"Bunu bazen yapıyorlar. Çoğu zaman Kalelilerimin onların ihtiyaçlarını karşılamasını daha kolay buluyorum. O zaman bizi rahatsız etmiyorlar."

"Rahatsız etmek mi?" Lessa'nın sesi hiddetliydi.

"Öyle dedim, Weyrlideri," diye yanıt verdi Toric, sesinde çelik gibi sert bir ton vardı; tekrar haritaya döndü. "Kalelilerim içlere doğru bu kadar girebildiler. İlerlemek çok güç. Gür cengel, en keskin palalarımızı bile bir saatte köreltiyor. Hayatında hiç böyle bitki örtüsü görmedim! Şurada, tepelerin ardında da bir dağ silsilesinin olduğunu biliyoruz," haritada buraya

karşılık düşen yerin üzerine vurdu, "ama oraya kadar yolumu kazıyarak açmak işime gelmedi Biz de bu yüzden sahil şeridi boyunca ilerledik ve bu iki nehri bulup, onları izleyerek, gidebildiğimiz kadar gittik. Batıdaki nehir düzgün, bataklıklı bir gölde sonlanıyor, güneydoğudaki ise yüksekliği altı yedi ejder boyu olan bir çağlayanda." Toric doğruldu, keşfedilmiş yörelerin azlığına hafif bir bıkkınlıkla bakıyordu. "Tahmin ediyorum ki, kara o sıradağların daha güneyine uzanmıyorsa bile, güney Boll ya da Tillek'in iki misli eder!"

"Eskiçağlılar da ellerindekini keşfetmekle ilgilenmiyorlar, öyle mi?" Robinton F'lar'ın bu tutumu nahoş bulduğunu fark etti.

"Hayır, Weyrlideri, ilgilenmiyorlar! Ve doğrusunu söyleyeyim ki, bitki örtüsünü aşmanın daha kolay bir yolu olmadığı sürece, bırakın yeterli sayıda adamı, uğraşacak halim bile yok. Şu an yönetebileceğim ve halkımı iplikten koruyacak kadar toprağım var." Durakladı Robinton, adamın neyi dile getirmekte tereddüt ettiği konusunda iyi bir tahmini olmasına karşın, Weyrliderleri'nin bu çalışkan Güneyli'nin düşüncelerini ilk elden öğrenmelerini istiyordu "Çoğu zaman ejderadamlar buna da zahmet etmiyorlar."

"Ne?" diye patladı Lessa, ama F'lar onun omzuna dokundu

"Ben de bunu merak ediyordum, Toric."

"Buna nasıl cüret ederler?" diye devam etti Lessa. Gri gözlerinde şimşekler çakıyordu Ramoth yattığı yerde kıpırdandı

"Gayet güzel ediyorlar," dedi Toric, kraliçeye huzursuzca bakararak.

Bununla birlikte Robinton, Lessa'nın Eskiçağlılar'ın kabahati karşısında gösterdiği şaşkınlık dolu tepkinin, adamı mutlu ettiğini görmüştü.

"Ama... ama..." Lessa öfkeden konuşamaz hale gelmişti.

"Başa çıkabiliyor musun, Toric?" diye sordu F'lar, öte yandan bükülmez eliyle weyreşini sakinleştiriyordu.

"Başa çıkmayı öğrendim," dedi adam. "Çok sayıda alev makinemiz var, F'nor onların bana bırakılmasını sağladı. Barklanmızı yeşillikten arındırıyor ve Düşüş sırasında hayvanları taş ağıllara kapatıyoruz."

Önce çekingence omuz silkti, sonra Weyrkadınının yüzündeki öfkeli ifadeyi görünce hafifçe gülümsedi. "Bize faydaları yoksa, zararları da yok, Lessa. Kaygılanma. Onları idare edebiliriz."

"Önemli olan bu değil," dedi Lessa öfkeyle. "Onlar ejderadaınlar, korumak için and içmiş–"

"Onları, ejderadam olmadıkları için güneye sürdünüz," diye hatırlattı Toric. "Böylelikle, burada yaşayanlara zararları dokunmayacaktı."

"Bu yine de onlara böyle yapmaları hakkını–"

"Sana söyledim Lessa, bize zarar vermiyorlar. Onlarsız da gayet iyi idare ediyoruz!"

Toric'in ses tonundaki bir tür meydan okuma yüzünden Robinton nefesini tuttu. Lessa çabuk parlardı.

F'lar dolaylı yoldan özür dilemek için sordu, "Kuzeyden ihtiyaç duyduğunuz bir şey var mı?"

"Bunu sormanızı ümit ediyordum," dedi Güneyli gülerek. "Güneydeki Eskiçağlılara müdahale ederek şeref sözünüzden dönemeyeceğinizi biliyorum. Bu benim için bir sorun da teşkil ediyor değil." diye ekledi

Lessa'nın gene itirazın eşiğinde olduğunu görünce. "Ama Demirtim için layığıyla dövülmüş metaller ve onun sadece Fandarel'in yapabileceğini söylediği alev makinesi parçaları gibi şeylerin yokluğunu çekiyoruz."

"Onların eline geçmesini sağlayacağım."

"Bir de kız kardeşlerimden biri olan Sharra'nın Arpçının sözünü edip durduğu şu hekim Oldive Usta'dan eğitim almasını istiyorum. Bazı ateşli hastalıklar ve tuhaf enfeksiyonlarla yüzyüzeyiz."

"Elbette o da konuğumuzdur," dedi Lessa hemen. "Bizim Manora'mız da bitkisel ilaçlar konusunda uzmandır."

"Bir de..." Toric bir an tereddüt etti; ona bir gülümseme ve teşvik eden el hareketiyle hemen arka çıkan Arpçıya baktı, "eğer benim Kalemde yaşamayı isteyen maceraperest erkek ve kadınlar varsa, sanırım onları Eskiçağlılara fark ettirmeden aramıza katabilirim. Ama sadece birkaç kişi, çünkü istediğimizden fazla yerimiz olmasına karşın, İplik Düşüşü sırasında gökte ejderlerin yokluğunda, bazı kimseler açıkta kalabiliyor!"

"Tabii, neden olmasın," dedi F'lar, Robinton'ın kahkahasını zaptetmesini gerektiren bir soğukkanlılıkla, "sizlere katılmak isteyecek birkaç dirençli kişi olduğunu sanıyorum."

"Güzel. Eğer adamakıllı Yönetebileceğim kadarı olursa, ancak o zaman önümüzdeki soğuk mevsimde nehirlerin ötesini araştırmaya başlayabilirim." Toric'in rahatladığı her halinden belliydi.

"Bunun imkânsız olduğunu söyledin sanıyordum" diye konuşmaya başladı F'lar.

"İmkânsız değil. Sadece güç," diye yanıt verdi To-

ric ve bir gülümsemeyle ekledi, "tüm güçlüklere karşın devam etmeye hevesli birkaç adamım var, hem orada ne olduğunu bilmeyi ben de isterim."

"Bizler de," dedi Lessa "Eskiçağlılar sonsuza dek yaşamayacak."

"Ben de sık sık bu gerçekle teselli buluyorum," dedi Toric.

"Gerçi bir şey daha var .." Durakladı, kısık gözleriyle iki Benden Weyrlideri'ne baktı.

O ana değin, Toric'in cüreti Robinton'ı memnun etmişti. Arpçı, Kuzeyin tam da ihtiyacı olan şeyi adama istetmiş olmaktan dolayı mutluydu. Kuzeydeki kalelerin başına geçme şansı olmayan yetenekli ve başına buyruk adamları gönderecek bir yer. Koca Güneylinin davranışları Benden Weyrliderleri için alışılmadık bir şeydi; ne uşak gibi itaatkârca ve süklüm püklüm, ne de agresif ve doymak bilmezdi. Toric'in, sırtını yaslayacak ne ejderadamlar, ne Zanaatıstalan ne de Kale Lordlan olmadığı için ensesi kalındı; kendine güveni tamdı, hem ne istediğini, hem de nasıl elde edebileceğini biliyordu. İşte bu sebeple, Lessa ve F'lar'ı kendisiyle aynı seviyede görerek hitap ediyordu.

"Aydınlatılmasını rica ettiğim," diye sürdürdü sözünü, "küçük bir konu daha var."

"Evet?" diye teşvik etti onu F'lar.

"En son Eskiçağlı da gittikten sonra, Güneye, bana ve kalelilerime ne olacak?"

"Şunu söyleyebilirim ki, Yönetmeyi fazlasıyla hak ettin," dedi F'lar yavaşça, "Yönetmek" sözcüğünü yanlışlığa ihtimal bırakmayacak şekilde üzerine basarak söylemişti, "o ormanı oyarak elde ettiğin her şey senindir!"

"Güzel!" Toric başıyla bu olaya nokta koyan bir onay verdi, gözleri F'lar'ınkinden hiç ayrılmıyordu. Sonra, güneş yanığı yüzünde bir gülümseme belirdi. "Siz Kuzeylilerin nasıl olabildiğinizi unutmuştum. Bana daha fazla adam gönderin—"

"Keşfettikleri toprak onların mı olacak?" diye sordu Robinton çarçabuk.

"Ne keşfederlerse onlarındır," diye yanıtladı Toric ciddi bir tavırla. "Ama tümünü birden başıma yığmayın. Eskiçağlıların arkası dönükken gizlice sokmam gerekecek onları."

"Kaçını gizlice Güney'e sokabilirsin rahatça?" diye sordu F'lar.

"Şey, ilk seferinde altı ya da sekizini. Onları yerleştirdikten sonra bir o kadar daha." Gülümsedi. "İlk gelenler, diğerleri gelinceye kadar kendi başlarını sokacakları evleri kendileri inşa edecekler. Ama Güney'de herkese yetecek kadar yer var."

"Bu beni rahatlatıyor, çünkü Güney'le ilgili benim de planlarım var," dedi F'lar. "Aklıma geldi de, sen ve Menolly ne kadar doğuya gittiniz, Robinton?"

"Keşke sana cevap verebilseydim. Fırtına patladığında nereye vardığımızı biliyorum. Hayalimde gördüğüm en güzel yerdi. Kusursuz bir yarım daire şeklinde, beyaz kumlu bir plajdı ve koyun tam merkezinden, uzaklarda, çok uzaklarda koni şekilli bir dağ gözüküyordu."

"Ama kıyıyı izleyerek geri döndünüz, değil mi?" F'lar sabırsızlanmıştı. "Neye benziyordu?"

"Öylesine duruyordu," dedi Robinton bilgilendirmekten uzak bir şekilde. "Tüm söyleyebileceğim bu." Onun huzursuzluğuna kıkır kıkır gülen Toric'e öfkey-

le baktı. "Ya karaya çok yakın seyredecektik, ki Menolly deniz dibini bilmediğimiz için bunun imkânsız olduğunu söyledi; ya da bizi besbelli koya gelisin geri getirecek olan Batı Akıntısı'ndan uzak duracak kadar açılacaktık. Söylediğim gibi, çok güzel bir yerdi, ama oradan bir süre uzaklaştığım için memnun oldum. İşte bu yüzden, kara orada olmakla birlikte, inceleyebileceğim kadar yakında değildi."

F'lar, "Bu çok kötü," dedi; son derece üzgün gözüküyordu

"Hem öyle, hem değil," karşılığını verdi Robinton. "O sahil boyunca geri dönmemiz dokuz günümüzü aldı. Bu Toric için keşfedilecek bayağı yer demektir."

"Keşfetmeye gönüllüyüm, ihtiyacım olan malzemeleri elde eder etmez hazırlanırım..."

"Sana istediklerini nasıl ulaştıracağız, Toric?" diye sordu F'lar. "Benim açımdan en kolayı bu olmakla birlikte, onları ejder sırtında göndermeyi göze alamam."

Robinton kendi kendine güldu ve diğerlerine bir göz kırptı. "O konuya gelince, eğer şans eseri bir diğer gemi daha fırtınada rotasından şaşıp Isla Kalesi'nden güneye sürüklenecek olursa... Yakın zamanda Idarolan Usta'yla biraz lafladım da, bana bu Devir fırtınaların ne kadar sert estiğinden yakınıp durdu."

Lessa, "Sen de en başında böyle mi varmıştın Güney'e?" diye sordu.

Çok masumane bir tavır takınarak, "Başka nasıl olabilir?" dedi Robinton. "Menolly bana denize açılmayı öğreteyim, demişti, birdenbire bir fırtına patlayıp, bizi Toric'in limanına sürükledi Öyle olmadı mı, Toric?"

"Sen öyle diyorsan öyledir, Arpçı!"

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ruatha Kalesi'nde ve Telgar Kalesi'nin Demirci Zanaat Salonu'nda Sabah, Şu Anki Geçiş, 15. 5. 9

Tabağı çanağı yerinden sıçratan bir şiddetle, iki yumruğunu birden, ağır tahta masaya indiriverdi Jaxom

"Bu kadarı yeter," dedi hayret dolu sessizliğe. Ayağa kalkmıştı, darbelerin şiddeti kollarını sarstığı için, geniş, sıska omuzlarını geriye atmıştı. "Bu kadarı yeter de artar!"

Bağırmamıştı, bunu daha sonra anımsadığında memnun olacaktı, ama sesi nice zamandır bastırılmış bir öfkeyle kalınlaşmıştı ve Salonun diğer ucuna kadar berrak bir şekilde ulaşıyordu. Bir demlik daha sıcak klah getirmekte olan besleme, şaşkınlıkla kalakaldı.

"Ben bu Kalenin Lordu'yum," diye devam etti Jaxom gözlerini ilkin sütkardeşi Dorse'a dikerek. "Ben Ruth'un binicisiyim. Onun bir ejder olduğu da şüphe götürmez." Jaxom'ın bakışları şimdi de ağzı hayretten bir karış açık kalmış olan baş kâhya Brand'in üzerindeydi. "Onun sağlığı, Kuluçkadan Çıkış'ından bu yana olduğu gibi," ve Jaxom'ın bakışı Lytol'ın düpedüz anlamsız yüzünde dolaştı, "son derece iyi seyrediyor." Jaxom Ruatha Kalesi'nde onunla dalga geçmeyecek kadar kısa bir süredir bulunan dört evlatlığı atladı. "Evet," dedi dosdoğru Deelan'a, sut evladının ir-

kiltici davranışı karşısında sutannenin alt dudağı titremeye başlamıştı, "bugün Demirci Zanaat Salonu'na gideceğim gündür ve hepinizin de gayet iyi bildiği gibi, bana orada ihtiyaçlanma ve mevkiime uygun şekilde yiyecek ve nezaket sunulacaktır. O nedenle," ve Jaxom'ın gözleri masanın etrafındaki çehreleri bir bir taradı, "bu sabah konuşulan konulardan, benim mevcudiyetimde bir daha bahis açılmayacaktır. Dediklerim anlaşıldı mı?"

Bir yanıt beklemeksizin salondan uzun adımlarla, kararlı şekilde çıkıp gitti, sonunda bir şeyler söylemiş olmaktan dolayı neşeliyse de, öfkesine hakim olamadığı için kendini yarı yarıya suçlu hissediyordu. Lytol'ın adını seslendiğini işitti, ama ilk kez bu çağrının karşılığı itaat olmamıştı.

Bu sefer Ruatha Kalesi'nin Lordu konumunda ne kadar genç de olsa, özür dileyen Jaxom olmayacaktı. Benzer olayların geçmişte sayısız defa tekrarlanması, birtakım mantıklı sebeplerden dolayı göz ardı edilmesi veya yiğitçe sineye çekilmesi; Jaxom ile onun çok makûl, vicdan sahibi hamisi ve onun günlük samimiyetini fırsat bilen tiksindirici insanların arasını açmak dışında hiçbir şeye yaramamıştı.

Binicisinin üzüntüsünü algılayan Ruth, Ruatha Kalesi'nde ona weyr görevi gören eski ahırdan dörtnala çıktı. Arkadaşına elinden gelen her türlü yardımı sunmaya koşarken, beyaz ejder'in kırılgan görünümlü kanatları kısmen açıktı.

Neredeyse yan yana hıçkırık olan bir nefesle, Jaxom Ruth'un sırtına atladı ve Lytol tam devasa Kale kapısında belirdiği sırada onu avludan yukseklere yönlendirdi. Jaxom yüzünü kaçırdı, böylelikle daha

sonra Lytol'ın el sallayışını görmediğini gönül rahatlığıyla söyleyebilecekti.

Ruth dümdüz yukarı doğru şiddetle kanat çırptı, daha hafif olan gövdesi, normal boydaki bir ejderinkine göre çok daha kolayca havalandı.

"Sen diğerlerinden iki kat daha fazla ejdersin. İki kat! Her konuda daha iyisin. Hem de her konuda!" Jaxom'ın düşünceleri öyle çalkantılıydı ki, Ruth karşı koyarak bağırdı.

İrkilen kahverengi nöbetçi ejder, ateş tepelerinden onları sorguladı, Kaledeki ateş kertenkelesi nüfusunun tümü birden, Ruth'un etrafında belirdiler; dalıp, pike yaparak, heyecanlarını yansıtarak ötüyorlardı.

Ruth ateş tepelerini geride bıraktı ve sonra kaybolup *ara*ya girdi, Kalenin yükseklerindeki, inzivaya çekildikleri köşe olan dağ gölüne gidiyordu şaşmaz bir şekilde.

*Ara*nın içe işleyen soğuğu kısa da sürse, Jaxom'ın öfkesini dindirmişti. Titremeye başladı, çünkü Ruth kanatlarını çırpmadan suyun kenarına doğru suzülürken, onun sırtında sadece kolsuz bir tunik vardı.

"Bu baştan aşağı, bütünüyle haksızlık!" dedi Jaxom ve sağ yumruğunu kendi kalçasına öyle hızla indirdi ki, Ruth darbenin etkisiyle homurdandı.

Gölün kenarına zarafetle konarken sordu ejder, *Bugün canını sıkan nedir?*

"Her şey! Hiçbir şey!"

Hangisi? Ruth makûl olarak bilmek istiyordu ve binicisiyle göz göze gelmek için başını çevirdi.

Jaxom yumuşacık tenli beyaz sırttan aşağı kayıp, kollarını ejdenn boynuna doladı, onun kama biçimli başını teselli için kendine çekti.

Neden seni üzmelerine göz yumuyorsun? diye sordu Ruth, gözleri weyreşine duyduğu sevgi ve şefkatle dönüyordu

"Çok yerinde bir soru," diye yanıtladı Jaxom iyice bir düşündükten sonra. "Ama bunu nasıl yapacaklarını çok iyi biliyorlar." Sonra güldü. "Robinton'ın sözünü edip durduğu nesnelliğin işe yaraması gereken ama yaramadığı nokta."

Arpuştası bilgeliğiyle nam salmıştır. Ruth kararsızca konuşuyordu ve sesinin tonu Jaxom'ı gülümsetti.

Ona hep ejderlerin soyut kavramlan ve karmaşık ilişkileri anlama yeteneğinden yoksun oldukları söylenip durulurdu. Ama Ruth sık sık bu kurama gölge düşüren yorumlarda bulunarak onu şaşırtıyordu. Ejderler, Jaxom'ın yanlı düşüncesine göre özellikle de Ruth, besbelli başkalarının ihtimal verdiğinden çok daha fazlasını algılıyorlardı. F'lar ya da Lessa gibi Weyrliderlerinin, hatta N'ton'un düşündüğünden bile fazlasını. Kale Weyrliderini düşününce, bu sabah Demirci Zanaat Salonu'na gidişinin özel bir sebebi olduğunu hatırladı Jaxom Wansor'u dinlemek için orada hazır bulunacak olan N'ton, Jaxom'ın kendisine yardımcı olabileceğini hissettiği tek biniciydi.

"Kabuklar aşkına!" Jaxom bir taşı isyankârca tekmeledi ve taşın gölün yüzeyinden sekip sonunda batarken yaydığı dalgacıkları seyretti.

Robinton küçük bir eylemin bile nasıl zincirleme tepkilere yol açtığını örneklerken dalgaların etkisine başvururdu çoğu zaman Jaxom bu sabah salondan fırtına estirip çıkıp gitmekle kaç dalgaya sebep olduğunu merak ederek, burnundan soludu. Neden bu sabah böylesine rahatsız etmişti ki onu? Bu da diğer

sabahlar gibi başlamıştı, Dorse'un fazlaca iri ateş kertenkeleri hakkındaki bayatlamış sözleri ve Lytol'ın Ruth'un sağlığıyla ilgili alışıldık sorularıyla –sanki ejder bir gecede kötüleyecekti– ve Deelan'ın Demirci Zanaat Salonu'na giden misafirlerin açlıktan kırıldığına dair iğneleyici şekilde diline doladığı o eski söylentiyle. Deelan'ın analık edişinin son zamanlarda Jaxom'ı sinirlendirdiği muhakkaktı, özellikle de o tatlı kadın öfkeden kuduran kendi öz oğlunun önünde, Jaxom'ı dünnadan sevip okşadığından Ruatha Kalesi'nde bir günü, her günü başlatan, tümü de zamanın onurlandırdığı, köhnemiş şeylerdi bunlar Peki neden bugün öfkeyle ayağa fırlamış ve Lordu olduğu salondan, teoride üzerlerinde her türlü hakka ve söze sahip olduğu insanlardan kaçmıştı?

Ruth'un da hiçbir sorunu yoktu. Hem de hiç.

Hayır, ben iyiyim, dedi Ruth, sonra da yakınan bir tonda ekledi, *yüzmeye fırsat bulamamış olmam dışında.*

Jaxom hoşgörüyle gülerek, onun yumuşak göz kenarlarını okşadı. "Senin sabahını da mahvettiğim için özür dilerim."

Mahvetmedin. Ben de gölde yüzerim. Burası daha sessiz, dedi Ruth ve burnuyla sevdi Jaxom'ı. *Senin için de daha iyi burası.*

"Umarım." Öfke Jaxom'ın yabancı olduğu bir şeydi ve iç hislerinin şiddetine de, kendisini böyle bir patlama noktasına getirenlere de içerlemişti. "Yüzsen iyi olur. Biliyorsun, Demirci Zanaat Salonu'na gitmemiz gerek."

Ruth'un kanatlarını açmasıyla; gökte çılgın gibi söylenen, onu buldukları için kendilerinden duyduk-

ları memnuniyeti etraflarına şiddetle yayan ateş kertenkelelerinin belirmesi bir oldu. Birisi hemen gözden kayboldu ve Jaxom kızgınlığın hançer gibi saplanışını bir kez daha hissetti. Demek peşine gözcü takmışlardı, ha? Kale'ye döndüğü vakit bu konuda da bir buyruğu olacaktı. Ne sanıyorlardı onu, pantolonsuz bir çocuk mu, yoksa bir Eskiçağlı mı?

Pişmanlıkla içini çekti. Tabii ki Kale'den böyle bağıra çağıra çıkınca onun için kaygılanacaklardı. Gölden başka bir yere gideceğinden değil. Ruth'layken başına bir şey geleceğinden veya onunla Ruth'un Pern üzerinde ateş kertenkelelerinin onları bulamayacağı bir yere gidebileceklerinden değil.

Kızgınlığı yine depreşti, bu sefer budala ateş kertenkelelerine karşı. Onca ejder dururken, bütün ateş kertenkeleleri neden Ruth'a karşı bitmek tükenmek bilmez bir ilgi duyuyorlardı? Nereye giderlerse gitsinler, civardaki bütün ateş kertenkeleleri beyaz ejdere aval aval bakmak için ortaya çıkıyorlardı. Bu faaliyet Jaxom'ın hoşuna giderdi, çünkü ateş kertenkeleleri Ruth'a hatırladıkları en inanılmaz görüntüleri aktarıyorlar, Ruth da aralarından nispeten ilginç olanlarını ona iletiyordu. Ama bugün, tıpkı diğer her şey gibi, eğlence de tadını kaybedip rahatsızlığa dönüşmüştü.

"Çözümle," diye yönlendirmeye düşkündü Lytol onu. "Nesnel şekilde düşün. Kendini kontrol edip, o daha geniş, ileriye dönük bakış açısını göremezsen başkalarını yönetemezsin."

Jaxom, söyleyeceklerini bir düzene sokmak için Lytol'ın konuşmaya başlamadan önce öğütlediği cinsten birkaç derin nefes aldı.

Ruth göletin koyu mavi sularının üzerinde kanat çırpıyordu şimdi, ateş kertenkeleleri zarif gövdesinin anahatlarını çiziyorlardı. Birdenbire kanatlarını toplayıp daldı. Jaxom, Ruth'un Dorukların başı karlı tepelerinden beslenen yakıcı, soğuk sulardan nasıl zevk alabildiğine hayret ederek ürperdi. Yapış yapış yaz ortası sıcağında, kendisi de bunu son derece ferahlatıcı bulurdu, ama şimdi, kıştan henüz çıkmışken? Bir kez daha titredi. Evet, eğer ejderler *ara*nın üç kat daha yoğun soğuğunu hissetmiyorlarsa, buzlu bir göle dalmak onlar için rahatsızlık verici olmazdı.

Ruth su yüzeyine çıktı, dalgalar Jaxom'ın ayağının dibindeki kıyıya vuruyorlardı. Jaxom bir dalın iğne yapraklarını kopardı ve birer birer gelen dalgacıklara fırlattı. Bu sabahki patlayışına gelen ilk tepki dalgası, ateş kertenkelelerinin onun izini sürmek için gönderilmesiydi.

Bir diğeriyse, Dorse'un yüzündeki şaşkın bakış olmuştu. Bu, Jaxom'ın sütkardeşine ilk çatışıydı, gerçi, Kabuklar aşkına, Jaxom'ın bunca zamandır öfkesini zaptetmesini sağlayan, kontrolünü kaybetmesi karşısında Lytol'ın duyacağı memnuniyetsizlik olmuştu. Dorse'un hayatta en çok sevdiği şey, kötücül alaylarını sözde kardeşçe kavgalar kisvesi altında gizleyip, Ruth'un küçük boyuyla dalga geçmek ve Jaxom'ı sinirlendirmekti. Çok iyi biliyordu ki, Jaxom Lytol'dan mevkiine yaraşmayan hareketler yapmaması için azar işitmeden, ona karşılık veremezdi. Jaxom'ın Deelan'ın kendi üzerine titremesine de uzun zamandır gereksinimi yoktu, ama doğuştan gelen kibarlığı ve erken doğumundan sonra kadının onu sütüyle beslemiş olmasından ötürü duyduğu minnettarlık; Deelan'ın

emekli edilmesini rica etmesini engellemişti nicedir.

Pekiyi, öyleyse neden hepsi birden patlak vermişti?

Ruth'un kafası yine su yüzüne çıktı, çok façetalı gözleri parlak sabah güneşinde yeşiller ve berrak, temiz maviler yansıtıyordu. Ateş kertenkeleleri sert dilleri ve pençeleriyle onun sırtına hücum edip, minicik toz zerrelerini temizlemeye, kanatlarıyla ejderin sırtına su sıçratmaya koyuldular, ıslanmaktan dertleri koyulmuştu.

Yeşil dönüp iki maviden birini burnuyla patakladı ve kanadıyla kahverengiyi tokatlayarak onu işe koştu. Jaxom onun diğerlerini paylayışını görünce kendini tutamayıp güldü. Bu, Deelan'ın yeşiliydi ve davranışları kadınınkine o kadar benziyordu ki, Jaxom'ın aklına o weyr beliti geldi, ejder de binicisinden farklı değildir.

Bu anlamda, Lytol Jaxom'a fenalık etmemişti. Ruth kesinlikle Pern'deki en iyi ejderdi. Eğer –ve Jaxom şimdi isyanının altında yatan sebebi görebiliyordu– buna izin verilirse öyle olacaktı. Bir anda sabahki hüsran dolu öfke geri döndü, huzurlu göl kenarında kazanmış olduğu o azıcık nesnelliği de darmadağın etti. Ne onun, Ruatha Lordu Jaxom'ın, ne de Ramoth'un yavrusu çelimsiz Ruth'un gerçekte oldukları gibi olmalarına izin verilmiyordu.

Jaxom sadece ismen Kale Lordu'ydu, çünkü Kale'yi idare eden, tüm kararları veren, Konsey'de Ruatha adına konuşan Lytol'du. Jaxom henüz diğer Kale Lordları tarafından Ruatha Lordu olarak tanınmamıştı. Doğru, bu sadece bir formaliteydi, çünkü Pern üzerinde Jaxom'dan başka damarlarında Ruatha kanı taşıyan erkek yoktu. Üstelik, hayattaki tek safkan Ruat-

hali olan Lessa, kan hakkını doğum anında Jaxom'a devretmişti.

Jaxom asla bir ejder binicisi olamayacağını biliyordu, çünkü Ruatha'nın Kale Lordluğu'nu yürütmeliydi. Sırf Lytol'ın karşısına dikilip, "Ben tahta geçecek kadar büyüdüm! Teşekkürler ve güle güle!" diyemediği için de bir Kale Lordu sayılmıyordu. Lytol Ruatha'yı refaha kavuşturmak için, bir yeniyetmenin lafıyla ikinci plana atılamayacak kadar çok ve uzun süre uğraşmıştı Lytol hayatta bir tek Ruatha için yaşıyordu O kadar çok şey yitirmişti ki; önce kendi ejderini, ardından da Fax'ın açgözlülüğüne kurban verdiği küçük ailesini. Onun tüm yaşantısı artık Ruatha'nın tarlaları, ekinleri ve kaç damızlık wherrysi bulunduğu üzerine kuruluydu...

Hayır, adil olarak, Ruatha'yı yönetmeden önce, sağlık durumu son derece yerinde olan Lytol eceliyle ölünceye dek beklemesi gerekecekti

Jaxom mantıklı şekilde düşünmeyi sürdürdü, ama eğer Lytol iş başındaysa ve Ruatha Kalesi çekişmelerin hedefi olmayacaksa, neden o ve Ruth hakkıyla bir binici ve ejder olmayı öğrenmekle meşgûl olmasındı ki? İplik gökten belirsiz aralıklarla düşerken savaşabilen her ejdere ihtiyaç duyuluyordu. Sırf Ruth'un ateş taşı çiğnemesine izin verilseydi çok daha etkin şekilde İplikle mücadele edebilecekken, neden elinde hantal bir alev makinasıyla dağ bayır yürüsündü? Ruth'un diğer ejderlerin yansı boyunda olması, onun diğer açılardan normal bir ejder olmadığı anlamına gelmezdi

Tabii ki öyleyim, dedi Ruth gölden

Jaxom yüzünü buruşturdu. Sessizce duşunmeye çalışmıştı.

Düşüncelerini değil hislerini duydum, dedi Ruth sakince. *Aklın karışık ve mutsuzsun.* Kanatlarını sallayıp kurutmak için sudan çıktı. Kıyıya doğru yan yürüyüp yarı uçtu. *Ben bir ejderim. Sen de binicimsin. Hiç kimse bunu değiştiremez. Neysen o ol. Ben neysem oyum*

"Ama aslında öyle değil. Bizim kendimiz olmamıza izin vermiyorlar," diye bağırdı Jaxom. "Beni ejder binicisi dışında her şey olmaya zorluyorlar."

Sen bir ejder binicisisin. Sen aynı zamanda, Ruth sanki kendi kendine anlamaya çalışırmışçasına yavaşça konuşuyordu, *bir Kale Lordu'sun. Demirciustası'nın ve Arpustası'nın öğrencisisin. Menolly, Mirrim, F'lessan ve N'ton'un dostusun. Ramoth senin adını biliyor. Mnementh de öyle. Beni de biliyorlar. Aynı anda birçok kişi olmak zorundasın. Bu zor.*

Jaxom kanatlarını son bir kez titretip, sonra da titizlenerek sırtına toplayan Ruth'a gözlerini dikti.

Temizlendim Kendimi iyi hissediyorum, dedi ejder, sanki bu söylediği Jaxom'ın içindeki tüm kuşkuları giderecekmiş gibi.

"Ruth, sen olmasan ne yapardım ben?"

Bilmiyorum N'ton seni görmeye geliyor Ruatha'ya gitti Bizi izleyen küçük kahverengi N'ton'a ait.

Jaxom endişeyle bir nefes aldı Hangi ateş kertenkelesinin kime ait olduğunu Ruth bilirdi Jaxom kahverenginin Ruatha Kalesi'nden birine ait olduğunu sanmıştı

"Neden bunu bana daha önce söylemedin?" Jaxom hemen Ruth'un koşumlarını takmaya koyuldu. N'ton'u çok acilen görmek istiyordu ve aynı derecede onun gözünden düşmeyi istemiyordu. Kale Weyr-

lideri'nın gevezelik etmeye ayıracak çok vakti yoktu.

Yüzmek istedim, diye yanıt verdi Ruth *Zamanında orada olacağız*. Jaxom yerine henüz oturmuştu ki, Ruth havalandı. *N'ton'u bekletmeyeceğiz*.

Jaxom daha Ruth'a *ara*dan zamanda yol almamaları gerektiğini söyleyecekti ki, *ara*ya girmişlerdi bile.

"Ruth, ya N'ton bizim zamanı ayarladığımızı fark ederse?" dedi Jaxom birbirine vuran dişlerinin arasından, aradan fırlayıp Telgar'daki Demirci Zanaat Salonu'nun üzerinde parlayan sıcak öğlen üstü güneşine çıktıklarında.

Sormayacak ki.

Jaxom Ruth'un bu kadar rahat olmamasını diledi. Ama zaten, beyaz ejderin N'ton'dan azar işitmemesi gerekirdi Zamanda yolculuk çok tehlikeliydi!

Ben hangi zamana gittiğimi hep bilirim, diye yanıtladı Ruth hiç bozuntuya vermeden. *Bunu benim dışımda çok az ejder söyleyebilir*.

İniş için Demirci Zanaat Salonu binalarının üzerinde bir daire çizmeye başlamışlardı ki, N'tonun koca bronzu Lioth üzerlerinde gökten fırladı

"Bu kadar yakın zamanlamayı nasıl beceriyorsun, luç anlayamayacağım," dedi Jaxom

Ah, dedi Ruth hemen, *kahverengimin N'ton'a döndüğü zamanı duydum ve tam o zamana geldim*.

Jaxom ejderlerin gülmediğini bilirdi, ama Ruth'dan gelen duygu gülmeye o kadar yakındı ki, ikisinin arasında fark yok gibiydi.

Lioth Jaxom ve Ruth'a genç Lord'un bronz binicinin yüz ifadesini –memnun bir sırıtış– gönnesine izin verecek kadar yakınlaştı kanat çırparak Jaxom, Ruth N'ton'un önce Ruatha'ya gittiğini söyledi sanıyordu.

Sonra N'ton elini kaldırdığında, Jaxom onun, sadece kendisinin wher derisi binici ceketi olabilecek bir şeyi salladığını gordu

Dönerek alçalırlarken Jaxom ilk gelenlerin kendileri olmadığını fark etti Aşağıda F'lessan'ın bronzu Golanth ile Mirrim'in şakıyarak onları selamlayan yeşili Path dahil beş ejder saydı. Ruth Demirci Zanaat Salonu'nun önüne hafifçe kondu ve Lioth da hemen ardından indi N'ton bronzun omzundan aşağı kayarken onun kahverengi ateş kertenkelesi Tris belirdi ve teklifsizce Ruth'un göğsüne kondu, kendini beğenmiş bir edayla öttü

"Deelan bunu yanına almadan gittiğini söyledi," dedi N'ton ve ceketi Jaxom'a fırlattı. "Sanırım soğuğu benim yaşlı kemiklerimdeki gibi hissetmiyorsun. Yoksa hayatta kalma taktiklerini mi çalışıyorsun?"

"Ah, N'ton, sen de başlama!"

"Neye başlamayayım, genç dostum?"

"Biliyorsun

"Hayır, bilmiyorum." N'ton Jaxom'a daha bir yakından baktı "Yoksa Deelan'ın bu sabahki saçma sapan laflarının altında önemli bir şey mi var?"

"Lytol'ı gönmedin mi?"

"Hayır Sadece Kale'de karşılaştığım ilk şahsa seni sordum Deelan sen ceketini almadan gittin diye iki gözü iki çeşme ağlayıp duruyordu " N'ton komik bir şekilde alt dudağını aşağı çekip, titreyerek Deelan'ı taklit etti "Ağlayan kadınlara dayanamam –en azından onun yaşındakilere– ben de ceketi kaptım, onu senin sıska sırtına geçireceğime dair ejderimin kabuğu uzerine and içtim, Tris'i Ruth'u bulmaya gönderdim ve işte buradayım Söyle, bu sabah çok

önemli bir şey mi oldu? Ruth iyi görünüyor."

Utanan Jaxom gözlerini Kale Weyrlideri'nin alaycı bakışından kaçırdı, ceketini giyerek biraz daha zaman kazandı.

"Bu sabah bütün Kale'ye ağzıma geleni sayıp döktüm."

"Lytol'a bunun yakında olacağını söylemiştim."

"Ne?"

"Bardağı taşıran neydi? Deelan'ın sızlanmaları mı?"

"Ruth bir ejder!"

"Tabii ki öyle," N'ton bunu öyle vurgulayarak söyledi ki, Lioth başını çevirip onlara baktı "Kim söylemiş öyle olmadığını?"

"Söylüyorlar. Ruatha'da. Her yerde! Onun çok büyümüş bir ateş kertenkelesinden başka bir şey olmadığından bahsediyorlar. Bunun konuşulduğunu sen de biliyorsun."

"Bunun söylendiğini biliyorum," diye yanıtladı N'ton Jaxom'ın omuzlarını tutarak. "Ama bunu söyleyen konuşmacıyı yeni geldiğinde –biraz da sertçe– düzeltmeyen bir tek ejder binicisi bile tanımıyorum."

"Eğer onu ejder sayıyorsan, neden bir ejder gibi davranamasın ki?"

"Öyle davranıyor!" N'ton Ruth'a, hayvan sanki son anda bir şekilde değişmiş gibi, gözlerini dikip uzun uzadıya baktı.

"Demek istediğim, diğer savaşçı ejderler gibi."

"Ah." N'ton yüzünü astı. "Demek buydu Bak, evlat..."

"Lytol yüzünden, değil mi? Sizi benim Ruth'la birlikte İpliğe karşı savaşmamam konusunda uyardı Bu yüzden Ruth'a nasıl ateş taşı çiğnendiğini öğret-

meme izin vermiyorsunuz."

"Sorun bu değil, Jaxom.. "

"Nedir öyleyse? Pern üzerinde daha anında, ilk olarak ulaşamayacağımız bir tek yer yok. Ruth ufak, ama daha hızlı, havada daha çabuk dönüyor, hareket ettirmesi gereken kütle daha az–"

"Bu bir kabiliyet meselesi değil, Jaxom," dedi N'ton, söyleyeceklerini onun dinlemesini sağlamak için sesini yükseltti hafifçe. "Neyin akıllıca olduğu meselesi."

"Daha fazla bahane."

"Hayır!" N'ton'un katı itirazı Jaxom'ın serzenişini yarıp geçti. "İplik Düşüşü sırasında savaşan bir filoyla uçmak çok tehlikelidir, evlat. Senin cesaretine laf söylemek istemiyorum, ama açık konuşayım, senin gözün ne kadar açık, Ruth da ne kadar çevik ve akıllı olursa olsun, savaşçı bir filoya yük teşkil edersin. Disiplinden de, eğitimden de yoksunsun. "

"Eğer sadece eğitimse–"

N'ton oğlanı bu tartışınacılığından caydırmak amacıyla omuzlarından kavradı.

"Değil." N'ton derin bir nefes aldı "Sana bunun Ruth'un ya da senin yeteneklerinle ilgili olmadığını söyledim. Bu sadece ve sadece akıllıca olanı yapma meselesi. Pern ne Ruatha'nın genç Lordu olan seni, ne de eşi benzeri olmayan Ruth'u kaybetmeyi göze alamaz."

"Ama ben Ruatha Lordu değilim Daha değil! Lord olan Lytol. Bütün kararları o veriyor Ben sadece dinleyip, güneş çarpmış bir wherry gibi başımı sallıyorum." Jaxom Lytol'ı eleştirmekte olduğunun farkına varınca durakladı "Demek istediğim, Kale Lordları

beni onaylayıncaya kadar işleri Lytol'ın yönetmesi lazım ve ben de aslında Lytol'ın Ruatha Kalesi'ni terk etmesini istemiyorum. Ama eğer bir ejder binicisi olursam, bu gerekli olmaz Anlıyor musun?"

Jaxom N'ton'un gözlerindeki ifadeyı yakalayınca, omuzları yenilgiyle çöktü. "Anlıyorsun, ama yanıt hâlâ hayır! Bu sadece başka dalgalara yol açacak, belki de daha büyük olanlarına. Böylece iki arada bir derede kalmaya devam etmeliyim. Ne gerçek bir Kale Lordu, ne de gerçek bir ejder binicisi gerçek bir sorun dışında hiçbir şey olamayacağım. Herkes için gerçek bir sorun!"

Benim için değil, dedi Ruth açıkça ve binicisini avuturcasına ona burnuyla sürtündü.

"Sen bir sorun değilsin Jaxom, ama görüyorum ki, bir sorunun var," dedi N'ton anlayışlı, alçak bir sesle. "Eğer bana kalsaydı, senin bir filoya katılıp Ruth'a ateş taşı çiğnemeyi öğretmenin sana çok faydası dokunur derdim. Başka hiçbir Kale Lordu'nun elde edemediği bir tecrubeye ilk elden sahip olurdun."

Ümit dolu bir an için Jaxom, N'ton'un kendisine bu denli çok istediği fırsatı sunduğunu sandı.

"Eğer bu benim kararım olsaydı, Jaxom, ki değil, olamaz da. Ama," N'ton durakladı, gözleri Jaxom'ın yüzünde geziniyordu, "bu tartışılması gereken bir konu. Kale Lordu olarak tanınacak, ya da faydalı başka birşeyler yapacak yaştasın. Senin adına Lytol ve F'lar ile konuşacağım."

"Lytol benim zaten bir Kale Lordu olduğumu, F'lar da Ruth'un savaşan bir filo için çok küçük olduğunu söyleyecektir—"

"Mızmızlanan bir çocuk gibi davranmayı bırak-

mazsan da hiçbir şey konuşmayacağım."

Yukardan gelen bir bağırtı sözlerini yarıda kesti. İki ejder daha inmek istediklerini belirterek daireler çiziyordu. N'ton onlara eliyle işaret verdi, sonra da Jaxom'la birlikte yavaşça koşarak Demirci Zanaat Salonu'na doğru yoldan çekildiler. Kapıya varmadan az önce N'ton onu tuttu.

"Unutmayacağım Jaxom, ama..." N'ton gülümsedi, "İlk Kabuk aşkına, kimse seni Ruth'a ateş taşı verirken *görmesin* ve gittiğin zaman çok dikkatli ol!"

Weyrlideri binanın içindeki bir arkadaşına seslenirken, Jaxom hafif bir şok içinde onun arkasından bakakaldı. N'ton onu anlamıştı. Jaxom'ın keyifsizliği bir anda silinip gitti. Demirci Zanaat Salonu'nun eşiğini atlarken durakladı, parlak bahar ışığından sonra gözlerini içeriye alıştırdı. Kendi sorunlarına daldığı için bu oturumun ne denli önemli olduğunu unutmuştu. Arpustası Robinton, her zaman üzerinde bulunan dökuntülerden bugünün hatırına temizlenmiş olan uzun iş tezgâhında oturmuştu. Benden'in Weyrlideri F'lar da yanı başındaydı. Jaxom diğer üç Weyrliderini ve yeni Çobanustası Briaret'i tanıdı. Yarım filo dolusu bronz binici, Kale Lordları ve hemen tanıyamadığı adamların elbiselerindeki renklere bakılırsa, diğer zanaatlardan çok, önde gelen demircilerle arpçılar mevcuttu.

Birisi adını acele dolu, boğuk bir fısıltıyla çağırıyordu. Soluna bakınca Jaxom F'lessan'ı ve uçtaki pencerenin yanında bir araya gelmiş diğer devamlı öğrencileri gördü; kızlar taburelere tünemişlerdi.

Arka duvarda Jaxom'a yer açarken, "Pern'in yarısı burada," diye bildirdi F'lessan memnuniyetle.

Jaxom yeni gelenleri izlemekle çok daha meşgül görünen diğerlerini başıyla selamladı.

"Wansor'un yıldızları ve hesaplarıyla ilgilenen bunca insan olduğunu düşünmezdim," dedi Jaxom kısık sesle F'lessan'a.

"Ne? Ejder sırtında bir gezintiyi kim kaçırır ki?" diye sordu F'lessan iyi huylu açıksözlülüğüyle. "Ben şahsen dört kişiyi taşıdım."

"Wansor'un materyali toplamasına çok kişi yardım etti," dedi Benelek her zamanki öğretici tavrıyla. "Doğal olarak harcadıkları zaman ve emeğin sonucunu görmek istiyorlar."

"Yemek için gelmedikleri kesin," dedi F'lessan kıs kıs gülerek. Jaxom acaba F'lessan'ın dediği beni niye kızdırmıyor, diye merak etti.

"Saçmalama, F'lessan," diye yanıtladı Benelek, birisi şaka yaptığı vakit anlamayacak kadar kelimesi kelimesine düşünürdü her şeyi. "Burada yemek çok iyidir. Sen de yeterince yiyorsun."

"Ben de Fandarel gibiyim," dedi F'lessan. "yenilebilir her şeyi verimli kullanırım. *Şşşt!* İşte kendisi de burada. Kabuklar!" Genç bronz binici tiksintiyle yüzünü buruşturdu. "Bir'si ona elbiselerini değiştirtemez miydi?"

"Sanki Wansor gibi beyni olan birisinin ne giydiği fark edermiş gibi." Benelek sesini alçaltı, ama az daha F'lessan'la onu hor gören bir ağız dalaşına girecekti.

"Wansor özellikle bugün kendine çeki düzen vermeliydi," dedi Jaxom. "F'lessan'ın kastettiği buydu."

"Benelek homurdandı, ama olayın üzerine daha fazla gitmedi. Sonra F'lessan Jaxom'u dürttü ve Benelek'in tepkisine karşı göz kırptı.

Odanın yarısına geldikten sonra, Wansor aniden salonun hıncalınç dolu olduğunu kavradı. Durdu, ilkin ürkekçe etrafına bakındı. Sonra, tanıdık bir yüz görünce eğilip, tereddütle gülümsedi. Her yandan teşvik eden tebessümlerle, mırıldanan selamlarla ve salonun ortasına gelmesi için işaretlerle karşılandı.

"Vay canına, hepsi de benim yıldızlarım için mi gelmiş? Yıldızlarım, vay canına!" Onun tepkisi kalabalıkta neşeli bir dalganın yayılmasına sebep oldu. "Bu çok memnun edici. Bu kadar kişinin geleceğini hiç düşünmemiştim... Çok memnun edici. Robinton, sen de *buradasın*..."

"Başka nerede olabilirim?" Arpustası'nın uzun yüzü uygun düştüğü şekilde ciddiydi, ama Jaxom adamın dudaklarının gülmemek için bir çabayla seğirdiğini gördü. Ardından Robinton adamı biraz itekleyip biraz da rehberlik ederek, salonun diğer ucundaki kürsüye doğru götürdü.

"Haydi, Wansor." diye konuştu Fandarel o gürültülü sesiyle.

"Ah, evet, çok özür dilerim. Sizleri bekletmek istememiştim. Lord Asgenar da buradaymış. Gelmeniz büyük incelik. Acaba N'ton da burada mı?" Wansor etrafında bir daire çizdi. Uzağı seçemediğinden, N'ton'u görebilmek için yüzlere yakından baktı. "Burada olmalıydı—"

"Buradayım, Wansor." N'ton elini kaldırdı.

"Ah," Menolly'nin küstalıça, ama doğrulukla Yıldız Demircisi adını taktığı adamın toparlak yüzündeki kaş çatışı kayboldu. "Sevgili N'ton, ön sıraya gelmelisin. Gecenin en berbat saatlerinde o kadar çok çalışıp gözlem yaptın ki. Gel, sen—"

"Wansor!" Fandarel emredercesine böğurmek için yarı yarıya doğrulmuştu yerinden "Hepsi de izlediler, herkesi de one koyamazsın ya Herkes bu yüzden burada Butun o gözlemlen'nin ne işe yaradığını görmek için Şimdi gel şuraya da anlat. Zamanı israf ediyorsun. Verimsizliğin dik âlâsı."

Wansor kürsüye kadar olan kısa mesafeyi sıçrayarak katederken, bir yandan da itirazlar ve özürler mırıldanıyordu. Jaxom fark etti ki, adam gerçekten de bu kıyafetle yatıp kalkıyormuş gibiydi Tuniğinin sırtındaki kırışıkların keskinliğine bakılacak olursa, belki de geçen İplik Düşüşü'nden beri uzerini değiştirmemişti Ama Wansor'un halihazırda duvara asmakta olduğu yıldız haritalarında hıçbir özensizlik göze çarpmıyordu. Wansor Kızıl Yıldız'ı işaretlemek için kullandığı o parlak kırmızı rengi nereden bulmuştu acaba? Kâğıdın üzerinde adeta bir nabız atıyordu. Sözlü sunumunda da kararsızlıktan eser yoktu. Jaxom Wansor'a karşı duyduğu saygı yüzunden dikkatini ona vermeye çalıştı, ama bunları daha önce dinlemişti ve aklı önlenemez biçimde, N'ton'un ayrılırken söylediklerine gidiyordu hep. "Kimse seni Ruth'a ateş taşı verirken görmesin!"

Sanki bu kadar büyük bir aptallık edermiş gibi. Jaxom burada durakladı. Kuramsal olarak bir ejdere ateş taşı çiğnemenin nasıl öğretileceğini etraflıca biliyordu, ama derslerinde kuram ile uygulama arasında her şeyin olabileceğini de öğrenmişti. Belki F'lessan'dan yardım isteyebilirdi. İki Devir önce bir bronzu Etkilemiş olan çocukluk arkadaşına baktı. İşin doğrusu, Jaxom F'lessan'ı bir çocuk olarak görüyordu ve onu bir bronz binici olarak sorumluluklarına karşı

ciddiyetsiz buluyordu. F'lessan onun Kuluçka Meydanı'nda yumurtasının içindeki Ruth'a dokunduğunu hiç kimseye söylemediği için, Jaxom ona minettardı. Bu tabii ki Weyr'e karşı işlenmiş bir suçtu. F'lessan bir ejdere ateş taşı çiğnemesini öğretmeyi hiç de dikkate değer bir şey olarak görmeyecekti.

Mirrim? Jaxom kıza bir göz attı. Sabah güneşi kızın kahverengi saçlarının arasından ışıldıyor, yer yer Jaxom'ın daha önce hiç farkına varmadığı altın rengi pırıltılar saçıyordu. Kız Wansor'un söylediklerinden başka hiçbir şeyin farkında değildi. Bir ihtimal Jaxom'a Weyr'in başına daha fazla bela açmaması için bir nutuk çeker, sonra da Jaxom'ın kendini tutuşturmadığından emin olmak için ateş kertenkelelerinden birini peşine takardı.

Jaxom içten içe, Ista Weyri'nden gelen diğer bronz binicisi T'ran'ın da Ruth'ı aslen fazlaca gelişmiş bir ateş kertenkelesi olarak gördüğüne emindi. O, F'lessan'dan bile daha az yardımcı olurdu.

Benelek de olmazdı. Ejderler ve ateş kertenkeleleri nasıl onu umursamıyorsa, o da onları dikkate almazdı. Ama ona bir şema, makine, hatta eski Kale ve Weyrlerde bulunmuş bir aletin parçalarını verecek olun, ne olduğunu ve ne işe yaradığını çıkarmak için günlerini harcardı. Neden çalışmıyor olduğunu keşfetmek için tamamen sökmesi gerekse bile, genellikle aletleri tamir ederdi. Benelek ve Fandarel birbirlerinin dilinden anlıyorlardı.

Menolly? Eğer –zaman zaman gerçekten de can sıkıcı olan– işittiği her şeyden bir şarkı yaratma huyu bir kenara bırakılırsa, Jaxom'ın ihtiyaç duyduğu birisi vardıysa o da Menolly idi. Ancak bu yetenek onu mü-

kemmel bir arpçı yapıyordu; aslında o belleklerdeki ilk kız arpçıydı. Jaxom onu uzun uzadıya süzdü. Kızın dudakları belirsizce kıpırdıyordu ve Jaxom onun daha şimdiden Wansor'un yıldızlarını notaya döküp dökmediğini merak etti.

"Yıldızlar bizim için her Devri işaretler ve bir Deviri diğerinden ayırt etmemizi sağlar," diyordu Wansor, Jaxom suçluluk duyarak dikkatini konuşmacıya yöneltti. "Yıldızlar Lessa'ya Eskiçağlılan bugüne getirmek için zamanda yaptığı yolculukta rehberlik etmiştir," Wansor iki ejder binicisi grubuna değinen bir hayli uygunsuz sözlerinin üzerine boğazını temizledi. "Yıldızlar, gelecekteki Devirlerde de bizim şaşmaz rehberlerimiz olacaktır. Karalar, denizler, insanlar ve mekânlar değişebilir, ama yıldızların düzeni belirlidir ve öyle kalacaktır."

Jaxom Kızıl Yıldız'ın yörüngesini saptırıp Pern'den uzaklaştırmaya dair bazı konuşmalar duyduğunu hatırlıyordu Wansor az önce bunun imkânsızlığını mı ispatlamıştı?

Wansor, bir yıldızın basit yörüngesini ve hızını bildikten sonra, onun diğer komşularıyla kesişiminin etkilerinin de dikkate alındığı sürece, herhangi bir zaman için göğün neresinde olduğunun hesaplanabileceğinin altını çizerek devam etti.

"Böylelikle, hiç şüphe yok ki, İplik Düşüşünü, göklerdeki diğer yakın komşularımızla Kızıl Yıldız'ın kesişimine göre kesinlikle tahmin edebiliriz."

Wansor'un genel bir şey söylerken *biz*, bir keşfi duyurulurken de *ben* demesi Jaxom'ı eğlendirmişti.

"Şuna inanıyoruz ki, bu mavi yıldız bahar ufkumuzun sarı yıldızının etkisinden kurtulup da doğuda

yukselir yükselmez, İplik Duşuşü F'lar'ın ilk başta tespit ettiği duzenine kavuşacak

"Bu denklem ile," Wansor tahtaya aceleyle sayılar karaladı ve Jaxom onun yazısının böyle partal görünümlü birisinden umulanın tersine, özenli olduğunu bir kez daha gördü, "bu Geçiş süresınce İplik Düşüşünü etkileyecek olan diğer kesişimleri de hesaplayabiliriz. Hatta bazı yıldızların istenen zamanda nerede olduklarını ve gelecekte nerede olabileceklerini bilmemiz mumkün "

Wansor denklemleri bir luşunla yazıyor ve hangi yıldızın hangi denklemın etkisinde olduğunu anlatıyordu Sonra arkaya döndü, toparlak suratı çok ciddi bir ifadeye bürünmüştü "Hatta bu bilgiden yola çıkarak bir dahaki Geçiş'in başlayacağı kesin tarihi bile önceden söyleyebiliriz. Tabii ki bu, gelecekte o kadar çok Devir sonra olacak ki, hiçbirunizin kaygılanmasına gerek yok. Ama sanırım yine de bilmek insanı rahatlatıyor "

Yayılan kıkırdamalar yüzünden Wansor önce gözlerini kırpıştırdı, ardından tereddütle güldü, sanki gülünç bir şey soylediğini ancak şimdi fark etmiş gibiydi

"Bu seferki Uzun Aralık'ta hıç kimsenin İpliği unutmamasını garantilemeliyiz," dedi Demirciustası Fandarel, Wansor'ın hafif tenor ses'mın ardından onun bas sesi herkesi irkiltmişti "Bu oturumun amacı da bu, biliyorsunuz," diye ekledi kalabalığı işaret ederek.

Birkaç Devir önce, Ruth'a kısa ömür biçildiği zamanlarda. Demirci Zanaat Salonu'ndaki oturumlar için Jaxom, benmerkezcil olan, ama kendine sakladığı bir kuram geliştirmişti Kendisini bu oturumların,

eğer Ruth ölürse ona yaşama devam etmesini sağlayacak alternatif bir ilgi alanı olsun diye başlatıldığına inandırmıştı. Bugünkü toplantıysa bu fikri çürütmüş, Jaxom da kafasındaki bencil fikre gülüp geçmişti. Kalelerde, Weyrlerde ne kadar çok insan Zanaat salonlarında, her bir Zanaatustasının ve şef teknisyenlerin neye kafa yorduklarını bilirse, Pern'i İplik yıkımına karşı korumak gibi büyük çaplı planların bir kez daha unutulup gitmesi o kadar zor olurdu.

Jaxom, F'lessan, Benelek, Mirrim, Menolly, T'ran, Piemur, Kale Lordlarının başa geçmesi muhtemel diğer evlatları ve kıdemsiz zanaatkârlar, Arpçı ve Demirci Zanaat Salonlarında devam eden düzenli okulun çekirdeğini oluşturmuşlardı. Her öğrenci diğer zanaatların değerini bilmeyi öğreniyordu.

İletişim esastır. Robinton'ın ilkelerinden biriydi bu. Zaten o, "Bilgi alışverişinde bulunun, herhangi bir konu hakkında mantıklı şekilde konuşmayı öğrenin, düşüncelerinizi dile getirmeyi, yeni düşünceleri kabullenmeyi, onları tartmayı, çözümlemeyi öğrenin. Nesnel düşünün. Geleceği düşünün," deyip durmaz mıydı hep?

Jaxom'ın gözleri toplantıya gelenlerin üzerinde gezindi, acaba aralarından kaçı Wansor'un bütün açıklamalarını kabullenebilir, diye merak etti. Doğru, bu kalabalık sayesinde Wansor, onların çoğunun yıldızların oluşturduğu desenleri geceler boyu, mevsimler boyu gözlemlemesi avantajını elde etmişti. Bu görkemli desenler de en sonunda Wansor'un zekice tasarlanmış diyagramlarını ve hesaplarını oluşturmuşlardı. Sorun şuydu ki, salondaki herkes yeni fikirleri duymak ve kabul etmek için oradaydı. Etkilenmesi

gereken kişiler ise dinlemeyen kişilerdi, mesela artık Güney Kıtası'nda sürgünde olan Eskiçağlılar gibi.

Jaxom orada olup bitenin gizlice gözetlendiği hissine kapılmıştı. N'ton bir seferinde üstü kapalı biçimde Güney Kalesi'nden söz etmişti. Öğrencilerin elinde Kale ve civarının çok detaylı, Güney Kıtası'nın Güney denizlerine doğru bundan beş Devir önce, hiç kimsenin hayal bile edemeyeceği kadar uzandığını gösteren bir harita mevcuttu. Lytol ile sohbetleri sırasında Robinton, bir kez ağzından öyle bir şey kaçırmıştı ki, Jaxom adamın kısa süre önce Güney topraklarına gittiğine inanmıştı. Jaxom acaba Eskiçağlılar bu dönen dolapların ne kadarından haberdardır, diye düşündükçe neşeleniyordu. En dar kafalıların bile gönnezlikten gelemeyeceği, bazı apaçık değişimler vardı Peki ya Eskiçağlıların itiraz edip durduğu onnanlık alanların çoğalmasına ne demeliydi? Bu araziler artık, çiftçilerin bir zamanlar kaza sonucu, dikkatlice düşünülmüş bir ıumet ve emniyet tedbiri değil de bir tehdit sayıp kökünü kazımaya uğraşmış bulundukları, toprağı kazan kurtçuklar tarafından korunuyorlardı

Jaxom'ın dikkati yere vurulan ayaklar ve alkışlarla yeniden toplandı. Derin derin düşünürken önemli bir şey kaçırıp kaçırmadığını merak ederek, kendisi de aceleyle alkışladı. Bunu daha sonra Menolly'ye sorması gerekecekti O her şeyi hatırlardı

Coşkun alkışlar, Wansor memnun bir mahçubiyetle kıpkırmızı kesilinceye ve Fandarel doğrulup ağaçların ana dallan kadar kalın kollarını sessizlik talebiyle kaldırıncaya kadar sürdü Ama o daha ağzını açamadan. Ista Kalesi'nin gözlemcileri Wansor'a Şafak Kız Kardeşleri adıyla bilinen yıldız üçlüsünün değiş-

mez pozisyonundaki bir anormallik hakkında soru sormak için ayağa fırladılar. Wansor cevap veremeden önce bir başkası öyle bir şeyin olmadığını bildirdi ve ateşli bir tartışmadır başladı.

F'lessan derin derin düşündü, "Acaba Wansor'un denklemlerini zamanda güvenle ileriye gitmek için kullanabilir miyiz?"

"Seni sönük ışık! Daha olmamış bir zamana gidemezsin ki!" Mirrim diğerlerinden önce davranıp, hırçınca cevapladı onu. "Orada ne olduğunu ne bileceksin? Ya bir dağa çarparsın, kalabalığın ortasında çıkarsın, belki de İplik sarmalar her yanını! Geçmişe gidip ne olmuştu ya da orada kim vardı diye bakmak bile yeterince tehlikeli. Bunu yapabilsen bile her şeyi arap saçına çevirebilirdin, *sen* de kesinlikle böyle yapardın. Unut gitsin, F'lessan!"

Benelek, kendi tumturaklı tarzıyla yorumda bulundu. "Geleceğe gitmek, bu şartlar altında hiç mantıklı bir şey olmazdı."

"Eğlenceli olurdu," dedi F'lessan, gözü korkmamıştı. "Eskiçağlıların neler planladığını öğrenmek gibi. F'lar onlann er geç bir şeyler yapacağından emin. Orada fazlaca sessiz kaldılar."

"Kapa çenenı, F'lessan. Bunlar Weyr meselesi," dedi Mirrim sertçe, bir yandan da F'lessan'ın bu boşboğazca laflarını duyan bir yetişkin oldu mu diye korkuyla etrafına bakınıyordu.

"Haberleşin! Fikirlerinizi paylaşın!" F'lessan Robinton'ın beylik cümlelerinden bazılarını söyleyiverdi hemen.

"Haberleşmekle dedikodu yapmak ayn şeylerdir," dedi Jaxom F'lessan çocukluk arkadaşına ölçüp tar-

tan, uzunca bir bakış fırlattı. "Biliyor musunuz, bu okul fikrinin güzel olduğunu sanmıştım. Şimdi bakıyorum da, hepimizi aylak aylak oturup konuşanlara ve düşünenlere çevirdi!" Gözlerini tiksintiyle yukarı kaldırdı. "Her şeyi ölesiye konuşuyoruz da konuşuyoruz. Ama hiçbir şey yapmıyoruz. En azından İplikle savaşırken önce yapıp sonra düşünmem gerekiyor!" Topuklarının üzerinde döndü, birden neşelenerek bağırdı, "Hey, bakın, yiyecek varmış!" Kalabalığın arasından sıyrılarak, ağzına kadar dolu tepsilerin ana masaya doğru taşınmakta olduğu kapıya hamle yaptı.

Jaxom, F'lessan'ın yorumlarının kimseyi hedef almadığını biliyordu, ama İplikle savaşmak konusundaki iğnelemeyi fazlasıyla hissetmişti.

"Ah şu F'lessan!" dedi Menolly kulağının dibinde. "Tüm istediği soyunun şan ve şerefini devam ettirmek. Birazcık maceraperest..." Menolly'nin deniz mavisi gözlerinin içi gülüyordu eklerken, "bana da hakkında şarkı yazacak birşeyler!" sonra içini çekti. "Üstelik hiç de başaracak gibi değil. Kendinden öte bir şey düşündüğü yok. Ama iyi bir yüreği var. Haydi! Yemek dağıtanlara yardım etsek iyi olacak."

"Haydi bunu *yapalım!*" Jaxom'ın tezcanlılığını Menolly beğeni dolu gülüşüyle ödüllendirdi.

Jaxom bir tepsi dumanı tüten et sarmasının altında beli bükülmüş bir kadına yardıma yetişirken, iki bakış açısında da erdemin mevcut olduğuna karar verdi, ama bu konuyu daha sonra *düşünecekti.*

Demirciustası'nın mutfağı, buyuk toplantı için hazırlıklıydı ve enfes et sarmalarının yanı sıra sıcacık balık köfteleri, içine Dorıklar Bölgesi'nin sert peynirlerinin dilimlenmiş olduğu ekmekler ve iki koca çay-

danlık dolusu klah vardı.

Yemek servisi yaparken, Jaxom sinirini bozan bir şeyin daha farkına vardı. Diğer Kale Lordları ve Zanaatıstalarının tümü de içtenlikle Ruth ile Lytol'ın hatırını soruyorlardı. Hepsinin de istediği onunla hoşbeş etmekti, ama hiçbiri de Wansor'un kuramlarını tartışmaya niyetli değildiler. Jaxom alayla, belki de Wansor'un anlattıklarından hiçbir şey anlamadıklarını ve bir delikanlının karşısında cahilliklerini gözler önüne sermekten utandıklarını düşündü. Jaxom içini çekti. Diğerleriyle aynı kefeye konulacak denli büyüyemeyecek miydi hiç?

"Hey, Jaxom, bırak onu," F'lessan elbisesinin koluna yapışmıştı. "Sana gösterecek bir şeyim var." Görevini yerine getirdiğine inanan Jaxom tepsiyi masaya bıraktı ve genç arkadaşını kapının dışına kadar izledi. F'lessan bir geri zekâlı gibi sırıtarak ilerledi, sonra etrafında dönüp, Demirci Zanaat Salonu'nun çatısını işaret etti.

Salon, dik beşik çatıları olan bir binaydı. Çatı, seslerle dalgalanan, renklerle hareket eden bir görünümdeydi. Gri kiremitlerin üzerine hatırı sayılır büyüklükte bir ateş kertenkelesi gürühu tünemişti, ciddi bir sohbet havası içinde birbirlerine ötüp uğulduyorlardı; binanın içinde dönen yoğun sohbetin mükemmel bir parodisiydi bu. Jaxom gülmeye başladı.

"Bu ateş kertenkelelerinin tümü içeridekilere bağlı olamaz," dedi tam o sırada aralarına katılan Menolly'ye "Yoksa birkaç kuluçka daha mı ele geçirdin?" Gülmekten gözlerinden gelen yaşları silerek, bu suçlamayı reddetti kız "Bende sadece on tane var ve başlarını alıp, bazen günlerce gittikleri oluyor. Krali-

çem Güzel dışında, oradakilerin ikiden fazlasını sahiplenemem. Güzel yanımdan hiç ayrılmaz, biliyorsun," ciddi bir yüzle Jaxom'a dondü, "bu bir soruna yol açacak. Benim için değil, çünkü kendiminkileri terbiye ettim, ama böyle bir şey," Eliyle tamamen örtülmüş olan çatıyı gösterdi. "hepsi de korkunç dedikoducular. İddiaya girerim ki, bunların büyük kısmı içerideki insanlara bağlı değil Ejderler, özellikle de senin Ruth'un onlara cazip gelmiştir."

"Ruth'la nereye gidersek gidelim başımıza bir sürüsü üşüşüyor zaten," dedi Jaxom biraz sinirli bir şekilde. Menolly vadinin karşısına, Ruth'un diğer üç ejder ve her zamanki gibi, bir iki filo bön bön bakan ateş kertenkelesiyle birlikte, ırmağın güneşli kıyısında pinekliediği yere baktı. "Ruth'un buna itirazı var mı?"

Jaxom, "Hayır," diyerek hoşgörüyle güldü. "Bence bundan epey hoşlanıyor. Benim Kale meselelerini halletmek için uzak kaldığım zamanlar ona arkadaşlık ediyorlar. Onların zihinlerinde her türden büyüleyici ve olmadık görüntüler var, diyor. Onlara bakmaktan hoşlanıyor çoğu zaman. Bazen de sinirleniyor, onların kendilerini kaptırdıklarını söylüyor."

"Bunu nasıl yapabilirler ki?" Menolly sözünü esirgemeden şüphe duyduğunu belirtti. "Aslında pek hayal güçleri var sayılmaz. Sadece gördüklerini söylüyorlar."

"Belki de gördüklerini sandıklarını?"

Menolly bunu düşündü "Gördükleri genellikle oldukça güvenilir şeylerdir Biliyorum..." sonra durakladı, kaygılı bir hali vardı

"Boş ver," dedi Jaxom." Siz Arpçıların Güney'le meşgul olduğunuzu anlamamak için kale kapısı ka-

dar kalın kafalı olmak gerekir." Jaxom sonra F'lessan'a bir şey söylemek için döndü, ama arkadaşı ortalarda yoktu

"Sana bir şey söyleyeceğim, Jaxom," Menolly sesini alçalttı, "F'lessan haklıydı. Güney'de birşeyler dönüyor Benim kertenkelelerimden bazıları fazlasıyla tedirgin. Tek bir yumurta görüntüsü alıyorum, ama bir weyrin içinde değil. Belki de benim Güzel'im bir kuluçka daha saklamıştır, diye düşünmüştüm ilk başta Yapmadığı şey değildir çünkü. Derken onun gördüklerinin çok eskilerde olduğu izlenimine kapıldım, oysa Guzel de Ruth'la neredeyse yaşıt, nasıl olur da beş Devirden fazlasını hatırlayabilir?"

"İlk Kabuklar'ın bulunuşuna dair hayallere kapılan ateş kertenkeleleri ha?" Jaxom yürekten bir kahkaha koyverdi.

"Cidden, onların hatıralarına gülüp geçemem. En tuhaf şeyleri biliyorlar. F'nor'un Grall'ının Kızıl Yıldız'a gitmeyi istemeyişini hatırlıyor musun? Aslına bakarsan, bütün ateş kertenkeleleri Kızıl Yıldız'dan korkuyorlar "

"Hepimiz korkmuyor muyuz?"

"Onlar *biliyorlardı*, Jaxom, daha Pern'in geri kalanı hiçbir şey bilmiyorken."

İçgüdüsel olarak ikisi de doğuya, hain Kızıl Yıldız'a döndüler.

"Öyleyse?" diye sordu Menolly gizemli bir tavırla.

"Öyleyse mi? Ne olmuş ki?"

"Demek ki, ateş kertenkelelerinin bellekleri var "

"Ah, yapma, Menolly. Benim ateş kertenkelelerinin insanların hatırlamadığı şeyleri hatırlayabildiğine inanmamı istiyor olamazsın!"

"Başka bir açıklaman var mı?" diye sordu Menolly kavgacı bir tavırla.

Jaxom, "Hayır, ama bu bir açıklama olmadığı anlamına gelmez," dedi ve ona gülümsedi. Gülümseyişi birden telaşa döndü. "Söylesene, ya şuradakilerin bazıları Güney'e aitse?"

"Kaygılarınıyorum. İlk olarak, ateş kertenkeleleri dışarıdalar. İkincisi, onlar sadece anladıkları şeyleri görselleştirebilirler." Menolly hafifçe güldü, Jaxom Kaleli kızların kıkırdamalarından sonra kızın bu huyunun hoş bir değişiklik olduğu görüşündeydi. "T'kul gibi birisi Wansor'un denklemlerinden ne çıkarabilir, hayal edebiliyor musun? Üstelik de ateş kertenkelesi gözlerinden gördüğü şekliyle?"

Jaxom'ın Doruklar Bölgesi'nin Eskiçağlı Weyrlideri'ne dair kişisel hatıraları çok azdı, ama adamın zihninin yeni olan her şeye kapalı olduğunu anlayacak kadarını hem N'ton'dan, hem de Lytol'dan işitmişti. Gerçi neredeyse altı Devirdir Güney Kıtası'nda kendi başının çaresine bakmak onun görüş açısını genişletmiş olabilirdi.

"Bak, tek endişelenen ben de değilim," diye devam etti Menolly. "Mirrim de öyle. Ve eğer bugün birisi ateş kertenkelelerini anlıyorsa, o da Mirrim'dir."

"Sen de çok kötü değilsin bu konuda –hepi topu bir Arpçı için."

"Ya, teşekkürlerimi sunarım Kale Lordu'm." Menolly onu şakayla karışık selamladı. "Ateş kertenkelelerinin Ruth'a ne anlattıklarını öğrenebilir misin?"

"Mirrim'in yeşil ejderiyle konuşmuyorlar mı?" Jaxom şu anda ateş kertenkeleleriyle ilgili mutlaka gerekenden fazlasını yapmak konusunda gönülsüzdü

"Ejderler hatırlamazlar. Biliyorsun bunu. Ama Ruth değişik. Bunu fark ettim.. "

"Çok değişik."

Jaxom'ın sesindeki öfkeli ton Menolly'nin dikkatinden kaçmamıştı. "Çıkar ağzından baklayı. Yoksa Lord Groghe Lytol'ı görmeye mi geldi?"

"Lord Groghe mi? Niye?"

Menolly'nin gözleri muzurca ışıldadı ve Jaxom'a sanki çevrede kulak misafirliği edebilecek birileri varmışçasına, yakınına gelmesini işaret etti. "Sanırım Lord Groghe seni o koca memeli üçüncü kızına istiyor."

Jaxom dehşetle inledi.

"Meraklanma, Jaxom. Robinton bu fikre karşı çıktı. Sana kötülük gelsin istemez. Tabii ki," Menolly içi gülen gözlerinin ucuyla ona baktı, "eğer aklında bir başkası varsa, söylemenin zamanıdır şimdi."

Jaxom küplere binmişti. Sebebi Menolly değil, onun getirdiği haberlerdi ve elçiye zeval vermemek elde değildi.

"Şu anda istemediğim tek şey bir eş."

"Yaa? Kendi işini kendin mi gördün yoksa?"

"Menolly!"

"O kadar şaşırma. Biz Arpçılar insan bedeninin zaaflarını anlarız. Sen de uzun boylu ve yakışıklısın, Jaxom. Lytol'ın sana her türlü sanatın inceliklerini öğretmesi gerekirdi..."

"Menolly!"

"Jaxom!" Kız onun ses tonunu kusursuzca taklit etmişti. "Lytol kendi kendine eğlenmene izin vermiyor mu? Yoksa sadece *düşünü*yor musun? Açık konuşayım, Jaxom," Menolly'nin ses tonu sertleşmişti ve oğlana karşı duyduğu sabırsızlık yüzünden okunu-

yordu, "gerçi Robinton'ı severim ama, o, Lytol, F'lar, Lessa ve Fandarel arasında, onların silik bir kopyası olup çıkmışsın. Jaxom nerede?"

Jaxom onun bu küstahlığına karşı münasip bir yanıt veremeden, kız ona hafifçe kısılmış gözleriyle, delip geçen bir bakış fırlattı. "Ejderle binicisi birdir derler. Belki de Ruth bu yüzden böylesine farklı!"

Bu gizemli sözlerle birlikte doğruldu ve diğerlerine katıldı.

Eğer tüm eline geçen hakaret işitmek ve adam yerine konulmamak olacaksa, Ruth'u çağırıp orayı terk etmek geçiyordu aklından Jaxom'ın

"Tıpkı mızmızlanan bir çocuk gibi!" N'ton'un söyledikleri geldi aklına Göğus geçirerek çimlere verdi sırtını. Hayır, bu sabah ikinci kez ardında uygunsuz bir manzara bırakarak kaçıp gitmeyecekti. Çocukça davranmayacaktı. Menolly'ye kışkırtıcı tenkitlerinin canını sıktığını bilme mutluluğunu tattırmayacaktı

Sevgili dostunun oynamakta olduğu nehire doğru baktı ve merak etti. Ruth neden farklıydı? Ejderle binicisi bir miydi? Gerçekten de, eğer Ruth farklı idiyse, bu özelliğini Jaxom'la paylaşıyordu Onun doğumu da Ruth'un Yumurtadan Çıkış'ı kadar alışılmadık olmuştu. O ölü bir annenin bedeninden, Ruth da hayvanın küçük gagasının kıramayacağı kadar sert bir kabuktan çıkmıştı. Ruth bir ejderdi, ama weyrsoylu değildi. Jaxom da bir Kale Lordu'ydu, ama daha onaylanmamıştı.

O zaman bunlardan birini kanıtlamak diğerini de kanıtlamak olacak ve farkı kapatacaktı!

Kimse seni Ruth'a ateş taşı verirken yakalamasın, demişti N'ton. Pekâlâ, Jaxom'ın yapacağı ilk iş bu olacaktı!

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ruatha Kalesi, Fidello'nun Kalesi ve Arada Çeşitli Noktalar, 15. 5. 10– 15. 5. 16

Sonraki birkaç gün içinde Jaxom, Ruth'a ateş taşı çiğnemeyi öğretmeyi kafaya koymakla bunu yapacak zaman bulmanın apayrı şeyler olduğunu kavradı. Boş bir saat arttırmak bile mümkun değildi Jaxom'ın aklına, N'ton'un bu planı Lytol'a çıtlattığı ve koruyucusunun da onun günlerini doldurmak için yapılacak işler icat ettiği gibi değersiz bir düşünce gelivermişti Jaxom bu fikri yine aynı çabuklukla gözardı etti. N'ton ne sinsi bir adamdı, ne de dönekti. Daha ciddi gözden geçirdiğinde, Jaxom günlerinin hep dolu geçmiş olduğunu kabullenmek zorunda kaldı; önce Ruth'un bakımı, ardından dersler, Kale işleri ve geçen birkaç Devirdir Lytol'ın, Kale yönetimi konusundaki bilgilerini genişletmesi için onun da -sessiz bir gözlemci olarak- katılmasında fayda gördüğü, Kalelilerle yapılan görüşmeler.

Jaxom kendisine ayıracak, bir açıklama yapmasını ya da önceden ayarlamasını gerektirmeyen bir zamana fena halde ihtiyaç duyana kadar, ne derece meşgûl olduğunun farkına hiç varmamıştı.

Daha önce ciddiye almadığı bir diğer problem ise, o ve Ruth nereye giderse gitsin, ortaya bir ateş kertenkelesinin çıkmasının garanti oluşuydu Menolly

onlara dedikoducu demekte haklıydı ve Jaxom'ın Ruth'a izinsizce öğrettiklerinin görülmesi gibi bir isteği yoktu. Denemek amacıyla, Ruth'a *arka*dan uçmayı öğrettiği zamanki talim yerlerinden biri olan, Doruklar Bölgesi'ndeki bir dağın çıkıntısına gitti. Bu yöre ıssızdı, bitki örtüsünden yoksundu, sertleşmiş karın arasından boy veren dağ çalıları da pek fazla değildi. Ruth'a direktiflerini havalandıktan sonra bildirmişti ve o anda kendilerine eşlik eden tek bir ateş kertenkelesi bile yoktu. Daha yirmi nefes saymamıştı ki, Deelan'ın yeşili ve Kale kâhyasının mavisi Ruth'un başının üzerinde belirdiler. Şaşkınlıkla ciyaklayıp, bulundukları yerden şikâyete başladılar.

Jaxom aynı derecede seyrek uğranan iki yer daha denedi, birisi Keroon duzluklerinde, diğeri de Tillek açıklarında ıssız bir adadaydı. İki yerde de takip edilmişti.

Böyle gizlice gözetim altında tutulmaktan dolayı ilkin çileden çıktı ve bu konuyu Lytol'a götünneyi düşündü. Ama sağduyusu, Lytol'ın ne kâhyadan ne de Deelan'dan ateş kertenkelelerini peşine takmayı istemesinin akla yatkın olmadığını söyluyordu. Boş yere öfkelenivermişti! Eğer Deelan'la sözünü esirgemeden konuşacak olursa, kadın hemen ağlayıp dövünmeye başlar, ellerini kavuşturup koşa koşa Lytol'a giderdi. Ama kâhya Brand bambaşkaydı. İki Devir önce, eski kâhya evlatlıkların uçkur düşkünlüğünün önüne geçemeyince Telgar Kalesi'nden getirtilmişti. Jaxom durakladı. Öyleyse, Brand genç bir erkeğin sorunlarını anlardı.

Böylece, Jaxom Ruatha Kalesi'ne döndü ve Brand'ı ofisinde, birkaç besteme yi kilerlere dadanan

tünel yılanlarından dolayı azarlarken buldu Jaxom'ı hayrete düşuren bir şekilde, adam beslemeleri eğer her biri ikişer tünel yılanı leşi getirmezlerse günlerce aç bırakma tehditiyle başından savıverdi

Gerçi Brand o güne kadar Jaxom'a saygıda kusur etmiş değildi, ama bu ani ihtimam Jaxom'ı şaşırtmıştı. Söze başlamadan önce oğlanın biraz soluklanması gerekti Brand onu Lytol'a, ya da mevkii sahibi bir ziyaretçiye yapacağı gibi itaatkârca bekledi. Jaxom birkaç sabah önceki çıkışmasını biraz da utanarak anımsadı ve merak etti. Hayır, Brand dalkavukluk edecek birisi değildi. Sağlam bir gözü, eli, sıkı bir ağzı ve Lytol'ın Jaxom'a güveneceği bir adamda araması gerektiğini sık sık salık verdiği bir duruşu vardı.

"Brand, bu Kalenin ateş kertenkeleleri peşime düşmeksizin hiçbir yere gidemiyorum. Deelan'ın yeşili ve yanlış anlama ama, senin mavin. Bu artık gerekli mi?"

Brand'in şaşkınlığı yapmacıksızdı.

"Ara sıra," diye aceleyle devam etti Jaxom, "bir erkek yalnız, yapayalnız kalmayı isteyebilir Ve *senin* de bildiğin gibi, ateş kertenkeleleri dünyanın en dedikoducu yaratıklarıdır. Yanlış izlenime kapılabilirler... ne demek istediğimi anladın mı?"

Brand anlamıştı, ama bundan dolayı şaşırdıysa veya eğlendiyse bile, gizlemeyi iyi becerdi.

"Özürlerimi sunarım, Lord Jaxom Sizi temin ederim ki, bir tedbirdi. Siz ve Ruth *ara*dan uçmaya ilk başladığınızda Deelan ne kadar telaşlanırdı hatırlarsınız, ateş kertenkeleleri de gözetmek için takibe başladılar Bu düzenlemeyi çok önceleri değiştirmeliydim."

"Ne zamandan ben senin için Lord Jaxom oldum, Brand?"

Kâhyanın dudakları düpeduz seğiriyordu. "Geçen sabahtan beri .. Lord Jaxom "

"Böyle olsun istemedim, Brand."

Brand onun özür dilemesini engelleyerek başını hafifçe eğdi. "Lord Lytol'ın da değindiği gibi, mevkinizde onaylanacak yaşa geldiniz, Lord Jaxom ve bizler de-" Brand sakınmasız bir rahatlamayla dişlerini göstererek güldü, "--buna göre davranmalıyız."

"Ah, tamam, evet. Teşekkurler." Jaxom Brand'in ofisinden çalımını daha fazla bozmadan çıkmayı başarabildi ve hızlı adımlarla koridorun ilk dönemecine kadar yürüdü.

Orada durdu, bu görüşmenin ima ettikleri üzerinde duşünup taşındı. "Mevkiinizde onaylanacak yaşa geldiniz .." Lord Groghe de onu kızıyla evlendirmek niyetindeydi. Kale Kalesi'nin uyanık Lordu, Jaxom'ın mevkiinin onaylanacağından şüphe duysa buna kalkışmazdı elbet. Daha bir gün önce onu fazlasıyla keyiflendirebilecek olan bu duşunce, Jaxom'ı şimdi sinirlendiriyor ve telaşa düşuruyordu. Resmen Ruatha'nın Lord'u ilan edildiği gun, savaşan filolarla uçma şansı tamamen yok olup gidecekti. Ruatha'nın Lordu olmayı istemiyordu, en azından şu an için ve kendi seçimi olmayan bir eşle yuva kunmak gibi bir arzusu da kesinlikle yoktu.

Menolly'ye Kaleli kızların ona hiçbir güçlük çıkarmadıklarını söylemesi gerekirdi canı istediği zaman O aklı fikri bacak arasında olan evlatlıklar gibi davranmış da değildi. Lord Laudey'ın, Lytol'ın aslında hıç kimsenin yutmadığı bir bahaneyle geldiği Kaleye geri postaladığı, aptal küçük oğlu ya da Meron gibi adi zamparaya çıkmayacaktı Kale Lordu Kaleli Kanını di-

ğer soylarla karıştırmadığı sürece, birkaç yanın kanlı peydahlamasına ses edilmezdi. Ne olursa olsun, ihtiyatlı olan bahaneyi kendisine sağlamak için güzelce bir kız bulması gerekecekti, sonra da daha önemli şeylere vakit ayıracaktı.

Jaxom farkında olmaksızın omuzlarını dikleştirerek, kendini duvardan uzaklaştırdı. Brand'in itaatkârlığı gayet yüreklendiriciydi. Şimdi bu konuyu düşündukçe, kendisine olan tutumdaki farklılıkların diğer işaretlerini de hatırlıyordu, aklı fikri ateş taşında olduğu için daha önce gözüne çarpmamışlardı bunlar. Arden fark etti ki, kahvaltı sofrasında Deelan biraz daha yemek yesin diye sıkboğaz etmemişti onu, Dorse da nedendir bilinmez, son bir kaç gündür yoktu ortalıklarda. Lytol'ın sabah konuşmasıysa, Ruth'un sağlığına yönelik sorularla değil, o gün yapılması gereken işlerle başlar olmuştu.

Demirci Zanaat Salonu'ndan döndüğü gece, Lytol ve Finder Wansor'ın yıldızları ve bütün akşam süren konuşma hakkında sorular sorup durmuşlardı. Evlatlıklar ve diğerleri alışılmadık denli sessiz kalmışlarsa da, Jaxom bunu onların tartışmaya duydukları ilgiye yormuştu. Finder ve Brand ise konuşmakta bir güçlük çekmemişlerdi.

Ertesi sabah bir fincan klah ve et sarmasından fazlasına vakit yoktu, çünkü güneybatıdaki, baharda ekilmiş tarlalara İplik yağacaktı ve önlerinde uzunca bir yol vardı.

Aylar önce konuşmalıydım, diye düşündü Jaxom kendi konutuna girerken. Jaxom'ın Ruth'la ilgilenirken rahatsız edilmemesi, alışıldık bir durum ve ancak yeni yeni takdir etmeye başladığı bir mahremiyetti. Ja-

xom ejderiyle ya sabah erkenden, ya da akşamın geç saatlerinde meşgûl olur, onu yağlar ve tımar ederdi. Ruth'la birlikte dört günde bir ava çıkarlardı, çünkü beyaz ejder büyük ejderlerden daha sık beslenmeye ihtiyaç duyuyordu. Kale'nin ateş kertenkeleleri de çoğunlukla Ruth'a eşlik eder, ziyafete ortak olurlardı. Çoğu kimse hayvanlarını eliyle beslerdi, ama sıcak, taze öldürülmüş, ya da bizzat kendilerinin yakaladığı avlara karşı duydukları arzu, ateş kertenkelelerinin eğitimle bile vazgeçmediği bir şeydi ve bu içgüdüye karşı durulmaması kararlaştırılmıştı. Ateş kertenkeleleri donkişotvari yaratıklardı, ve Kuluçkadan Çıkma esnasında sahiplerine gerçekten bağlandıkları şüphe götürmezse de, aniden kriz geçirip korkuya kapılır, bazen de uzun süre ortadan kaybolurlardı. Geri döndüklerindeyse, bazı olmadık görüntüler iletmenin dışında, sanki hiç gitmemiş gibi davranırlardı.

Jaxom Ruth'un o gün avlanmaya hazır olacağını biliyordu. Weyreşinin havalanmak için sabırsızlandığını işitiyordu. Gülerek, kalın binici ceketini sırtına attı ve kibarca Ruth'a canının ne yemek istediğini sorarken, ayaklarını vurarak çizmelerini giydi.

Wherry, sulu bir düzlük wherrysi, o eti sınırlı dağ wherrylerinden istemem. Ruth bu ikincisine karşı duyduğu hoşnutsuzluğu, burnundan soluyarak belli etti.

"Sesinde bile açlık var," dedi Jaxom ejderin weyrine girip ona yaklaşırken.

Ruth burnunu hafifçe Jaxom'ın göğsüne yasladı, ejderin soluğu, kalın binici ceketine rağmen serin geliyordu oğlana. Gözleri aktif bir iştahın kırmızı tonuyla dönüyordu. Alanın avlusuna açılan koca metal kapılara doğru ilerledi ve ön ayaklarıyla iterek açtı

Kale'nin, Ruth'un açlık dolu duşunceleriyle irkilen ateş kertenkeleleri hevesli bir beklentiyle etraflarında dönüverdiler Jaxom binip Ruth'u havalandırdı. Kocamış kahverengi nöbetçi ejder ateş tepelerinden onlara iyi avlar diledi ve binicisi el salladı

Pern'in altı Weyri, Kalelerin vergi olarak verdikleri hayvanlardan meydana gelen kendi sürülerine sahiptiler ve Weyr ejderleri bunlarla beslenirdi Hiçbir Kale Lordu kendi topraklarında ara sıra ejderini besleyen binicilere ses çıkartmazdı. Jaxom Kale Lordu olduğuna ve teknik olarak Ruatha sınırları içindeki her şey üzerinde hak iddia edebileceğine göre, Ruth'un avlanması aslen bir nezaket meselesiydi. Lytol'ın hiçbir kaleliye zeval gelmesin diye Ruth'un hep aynı yerden avlanmamasını söylemesine gerek bile yoktu.

O sabah Jaxom, Lytol'ın erkek wherryların baharda kesilmek üzere besiye çekildiğinden bahsettiği, yoğun çimenlik bir kalenin koordinatlarını verdi Ruth'a Jaxom ve Ruth belirdiklerinde kaleli bineğinin sırtındaydı. Genç Lord'u yerinde bir saygıyla selamladı ve Jaxom'ın onun sağlığı, sürünün durumu ve kümes hayvanlarının yumurtlama sıklığı konularındaki nazik sorularını yanıtladı.

Adam, "Lord Lytol'a bahsetmenizi rica ettiğim bir şey var," diye girdi söze, Jaxom onun tavrındaki serzenişi fark etti. "Bir ateş kertenkelesi yumurtası talebinde bulundum defalarca. Bir kaleli olarak bu benim hakkım ve buna ihtiyacım var Eğer surıngenler toprağı kazıp yumurtalarını yerlerse wherryleri gerektiği gibi kuluçkaya yatıramam Her bir kuluçkadan dört ya da beş yumurtayı yılan ve benzeri hayvanlara kaptırıyoruz Ateş kertenkeleleri onları uzak tutardı. Bald

gölündeki adamınızın tarlasında böyle yapıyorlar. Kale'yle ve diğerleriyle konuştum Ateş kertenkeleleri son derece faydalı yaratıklar, Lord Jaxom ve on iki Devirdir bir kaleli olan ben bunu hak ediyorum Bald gölünden Palon sadece on Devirdir kaleli ve onun bir ateş kertenkelesi var."

"Önemsenmemen için bir sebep göremiyorum, Tegger Bu konuyla ilgileneceğim Halihazırda bir kuluçkanız yok, ama olduğu zaman gerekeni yapacağım."

Tegger sinirli sinirli teşekkur etti ve Jaxom'a düz çayırın ta diğer ucunda otlamakta olan hayvan sürüsünden avlanmasını önerdi Daha yakınca olan diğer sürüyü kesmek için besliyordu ve avlanan bir ejder hayvanları öyle korkutuyordu ki, yedi günlük besi boşa gidiyordu.

Jaxom adama teşekkur etti, Ruth şakıyarak şükranlarını sununca Tegger'in bineği şaha kalktı. Adam acımasızca koşumlarına asılarak hayvanın başını çevirip koşmasını engelledi

Jaxom Ruth'un omuzlarına sıçrarken bu adamın bir ateş kertenkelesini Etkilemesi pek olası değil, diye düşündü.

Ruth da ona katıldı. *Bir zamanlar bu adamın bir yumurtası vardı. Ufaklık ara,ya kaçtı ve yumurtadan çıktığı yere bir daha geri dönmedi.*

"Bunu nereden biliyorsun?"

Ateş kertenkeleri söyledi

"Ne zaman?"

Olduğu zaman. Şimdi hatırladım. Ruth'un sesi kendinden çok hoşnut geliyordu *Sen yanımda değilken bana bir sürü ilginç şey anlatıyorlar.*

Jaxom anca o anda farkına vardı ki, her zamanki ateş kertenkelesi refakatçileri orada değildiler, ustelik Ruth avlanıyor olmasına karşın. Brand'in onlarla birlikte yapılan bütün ateş kertenkelesi gezintilerini yasaklamasını istememişti.

Ruth inleyerek avlanma işine bakmalarını rica etti, açtı çünkü Böylelikle, kendilerine önerilen yere gittiler ve Ruth Jaxom'ı avı güzelce izleyebileceği çimenlik bir bayırda indirdi. O havalanır havalanmaz bir grup ateş kertenkelesi belirdi, kibarca tüneyip ejderin avını öldürdükten sonra kendilerini de davet etmesini beklemeye koyuldular.

Kimi ejderler yemeklerini seçerken vakit harcar, sürünün üzerine dalış yapıp hayvanları dağıtarak en besili olanı ayırırdı. Ruth ya hemen karar vermişti ya da Jaxom'ın Tegger'in koşmaktan canı çıkmış wherryleri hoş karşılamayacağını bilişinden etkilenmişti. Sebep her ne idiyse, beyaz ejder maharetli bir dalışla sürüdeki ilk hayvanı yakalayıp yere devirirken, hayvanın uzun boynunu kırıverdi.

Ruth kemikleri sıyırma işini sevinçten havalara uçan ateş kertenkelelerine bırakıp bir ikinciyi öldürdü ve her zamanki zerafetiyle yemeye başladı. Sürü çayırın diğer ucuna anca konmuştu ki, hiç beklenmedik yerde, üçüncü bir kurban için havalandı.

Ruth öyle bir özür dilercesine, *Aç olduğumu söylemiştim*, dedi ki, Jaxom ona gülüp karnını canının çektiğince tıka basa doyurmasını söyledi

Tıka basa yemiyorum, diye cevap verdi Ruth, sesinde Jaxom böyle düşünduğu için hafif bir paylama vardı *Çok açım*.

Jaxom kendilerine ziyafet çeken ateş kertenkeleri-

ni düşünceli düşünceli suzdu. Aralarında Ruatha'dan olan var mıydı diye merak ediyordu. Ruth hemen onların civar yöreden geldiklerini bildirdi

Öyleyse, diye kara kara düşündü Jaxom, sadece Ruatha ateş kertenkelelerinin peşlerine takılması sorununu halledilmişti. Ama bir ateş kertenkelesinin bildiğini diğerleri de biliyormuş gibiydi, bu yüzden yapacaklarını onların gözlerinden uzak tutmak gerekecekti.

Jaxom en iyi sonuca ulaşmak için bir ejderin ateş taşı çiğneyip sindirmesinin vakit istediğini bilirdi Ejder binicileri hayvanlarına İpliğin düşüş vaktinden saatler evvel taş yedirmeye başlarlardı. Ruth'un alevli bir soluğa yetecek kadar taşı çiğnemesi ne kadar sürerdi? Bunu merak ediyordu Dikkatli olması gerekliydi. Kapasite ve hazırlık durumu ejderden ejdere değiştiğinden, her binicinin hayvanının huyunu kendisinin öğrenmesi gerekirdi. Keşke Ruth'u bir Weyrde eğitebilmiş ve bir weyrçömezi hocasının deneyiminden istifade edebilmiş olsaydı..

Eh, ateş taşı bir sorun değildi. Yaşlı nöbetçi ejderin ihtiyacını karşılamak üzere ateş tepelerine epeyce miktar taş yığılmıştı Hem Ruth da büyük bir ejder kadar ateş taşına ihtiyaç duymazdı.

Bunun *ne zaman* yapılacağıysa hâlâ bir sorundu. Jaxom'ın sabah saatleri boştu, çünkü Ruth avlanacaktı ve karnı dolu bir ejderi *aradan* götürmek alışılmış bir uygulama değildi Tüm o besleyici, sıcak yiyecekler *aranın* soğuğunda bir ejderin midesini ekşitirdi. Bu yuzden Jaxom'ın Ruth'u dosdoğru Ruatha Kalesi'ne uçurması için vakit gerekecekti. Bu öğleden sonrayı bahar ekimlerini denetlemekle geçirecekti ve eğer Lytol gerçekten de onun Kale Lordu olarak

onaylanmasını planlıyorduysa, bu işten kaçması imkansız olmayacaktı.

Jaxom aylak aylak, bu Kale Lordlarının Jaxom'ın zorba babasının yapıklarını taklit edebileceğinden hiç endişe duyup duymadıklarını merak etti. Hep Soydan ve kan çekmesinden bahsederlerdi, peki onun kanının Fax'ınkine çekeceğine dair azıcık da olsa kaygıları yok muydu? Yoksa annesinin kanının etkisine mi bel bağlamışlardı? Herkes onunla annesi Leydi Gemma hakkında konuşmaya can atarken, eğer ardından kimsenin yas tutmadığı babasından söz açılacak olsa, ne yapıp edip konuyu başka tarafa çekiyorlardı. Onun, babasının saldırgan usullerini örnek alacağından mı korkuyorlardı? Yoksa sırf ölünün ardından konuşmak yakışık almadığından mıydı? Oysa ki yaşayan birinin arkasından sözlerini sakınmadan konuşmaktan kesinlikle sakınmıyorlardı.

Jaxom fetih düşüncesini kafasında evirip çevirdi. Önce Nabol'u küçülterek başlasa nasıl olurdu? Kale Kalesi ısınmak için çok büyük bir lokmaydı çünkü. Ya Tillek? Belki de Crom, gerçi Lord Nessel'in en büyük oğlu Kern'i onu hakkı olandan edemeyecek kadar çok severdi. Kabuklar Aşkına, daha kendinin ve ejderinin kaderini bile tayin edemezken tam da fethi düşünecek kişiydi!

Ruth dolmuş ve şişkinlik eden göbeğiyle, badi badi yürüyerek binicisine doğru gelirken, mutlulukla geğirdi. Kendini güneşin ısıttığı güzel çimenlerin üzerine devirip pençelerini yalamaya girişti. Her zaman titizdi.

"Karın doluyken uçabilir misin?" diye sordu Jaxom, Ruth temizlenmeyi bitirdikten sonra

Ruth başını çevirdi, gözleri sitem doluydu. *Ben her zaman uçabilirim*. Ejder soludu, nefesi et kokulu ve tatlıydı *Canım yine sıkkın*

"Seninle benim gerçek birer ejder ve binici olmamızı ve senin sırtında, sen alevler püskürtürken İplikle savaşmayı istiyorum."

Öyle istiyorsan yaparız, dedi Ruth sarsılmaz bir inançla. *Ben ejderim, sen de binicim. Bu neden bir sorun olsun ki?*

"Ama nereye gidersek ateş kertenkeleleri bizi takip ediyor."

Mavisi olan o dost canlısı adama –Ruth'un tanımı'na göre Brand böyleydi– *kertenkelelerin bizi izlememesini söyledin. Onlar da buraya gelmediler.*

"Başkaları geldi, nasıl boşboğazlık ederler bilirsin." Derken Jaxom'ın aklına Menolly'nin söyledikleri geldi. "Şuradakiler ne düşünüyorlar şimdi?"

Şişkin midelerini. Wherryler yumuşacık ve lezzetliydiler Çok güzel bir yemekti. Devirlerdir bu kadar iyisini yediklerini anımsamıyorlar.

"Onlardan gitmelerini istesen bunu yaparlar mıydı?"

Ruth burnundan soludu, gözleri rahatsızlıktan çok neşeyle döndü biraz. *Sebebini merak edip görmek için gelirlerdi. Eğer söylememi istersen söylerim. Belki de yeterince uzun süre uzak dururlar.*

"Bu tam onlara göre: Onlarda akıldan çok merak var Robinton'ın diline doladığı gibi, her problemin bir çözümü vardır. Tek yapmamız gereken o çözümü bulmak."

Ruatha'ya dönüş yolunda, Ruth'un sindirim sistemi gürültüyle çalışıyordu Hayvanın güneşte ısınmış bir kayanın üzerine kıvrılıp uyuklamaktan öte bir di-

leği yoktu Kahverengi nöbetçi ejder her zamanki yerinde olmadığı için, Ruth onun yerine kondu. Jaxom Ruth'un oraya güvenli bir şekilde kurulduğunu görünceye kadar Büyük Avlu'da bekledi, sonra da Lytol'ı bulmaya gitti.

Brand Jaxom'ın talebini Lytol'a bildirdiyse bile, Lord Vekili bunu hiç belli etmiyordu, Jaxom'ı her zamanki ketumluğuyla karşılayıp ona yemekte fazla oyalanmamasını tembih etti, binek sırtında gitmeleri gereken uzun bir yol vardı önlerinde. Tordril ve Lytol'ın gözetimi altında yaşayan büyükçe evlatlıklardan bin daha onlara eşlik edecekti. Çiftçiustası Andemon, yüksek verimli ve çabuk olgunlaşan yeni bir buğday türünün tohumlarını göndermişti. Kurtçuklarla dolup taşan Güney tarlalarına bu buğday tohumu atılmış, elde edilen ekinlerse olağanüstü sağlıklı, hastalıklara dayanıklı ve uzun süren kuraklıklardan sağ çıkabilir olmuştu. Andemon bu buğdayın daha çok yağmur alan Kuzey iklimine nasıl ayak uyduracağını gönnek istiyordu.

Eski küçük kalelilerin çoğu yeni bir şey denemeye ayak diretirlerdi "Eskiçağlılar kadar dar kafalılar," diye homurdanırdı onlar için Lytol, ama şöyle ya da böyle onları razı etmeyi başarırdı. Mesela, ekmeye gidecekleri kalenin sahibi olan Fidello, iki Devirdir bu işi yapıyordu. Kendinden önceki adam yabani wherry peşinde koştururken düşerek ölmüştü

Böylece aceleyle yenen bir öğünün ardından yolcular özel yetiştirilmiş, uzun bir yaz günü boyunca yorulmaksızın yol alabilen binek hayvanlarıyla yola çıktılar Jaxom Ruth ile *arad*an iki üç nefeste katedebileceği yolu saatlerce binek sırtında gitmeyi usandı-

rıcı buluyordu, ama ara sıra bu hayvanlara binmeyi severdi. Bugün, bahar havasında ve hâlâ Lytol'ın gözünden düşmemiş olduğunu bilmenin rahatlığıyla, Jaxom bu yolculuktan keyif almıştı.

Fidello'nun kalesi Ruatha'nın kuzeydoğusunda, Crom'un başı karlı dağlarının fonda durduğu bir yayladaydı. Yaylaya eriştiklerinde Tordril'in kolundaki mavi ateş kertenkelesi kulak tırnalayan bir sesle selamlayarak öttü; muhtemelen Fidello'ya bağlı olup misafirleri gözetleme işini yapan bir kahverengiye havada kendisini tanıtan bir daire çizmek üzere kalktı. İki ateş kertenkelesi hemen *ara*ya girip yok oldular. Tordril ve Jaxom bakıştılar, onları karşılamak üzere birer fincan kılahın ve tatlı ekmeğin kalede hazır bekleyeceğini biliyorlardı. Bu yolculuk iştahlarını açmıştı.

Yolun son kısmında onlara eşlik etmek için Fidello bizzat kendisi geldi. Üzerine bindiği cüsseli iş hayvanının kaba, alacalı kış postunun altından sağlıkla parlayan, yazlık tabaka gözüküyordu. Onları ağırbaşlı, ama ölçülü bir tavırla buyur ettiği kale küçük ve derli topluydu. Fidello'nun kendisinden önceki kalelininkileri de kapsayan çalışanları, konuklarına hizmet etmek için bir araya gelmişlerdi.

Üç delikanlı da göze çarpar bir şekilde uzun salon masasına kurulmuş sofraya doğru hücum ederken, "İyi bir aşçısı var," diye fikirini beyan etti Tordril Jaxom'a. "Bir de müthiş güzel kız kardeşi," diye ekledi, kız onlara dumanı üstünde bir demlik dolusu klah taşırken.

Ona ilk kez alıcı gözle bakan Jaxom, kızın güzel olduğunu kabul etti. Kızların en güzelleri Tordril'in gözünden kaçmazdı zaten. Tordril Kale'den çıkıp da

köprü altındaki işçilerin barakalarına yollandığı vakit Brand'ın ona dikkat etmesi gerekecekti. Oysa bu güzel kızın yüzündeki türkek gülümseme Tordril değil, Jaxom içindi ve geleceğin Ista Lordu'nun onu da sohbete dahil etme çabalarına karşın kız kaçamak cevaplar veriyor, gülücüklerini sadece Jaxom'a saklıyordu. Kız, ağabeyi onlara katılıp da tarlalara tohum atmalarının iyi olacağını, yoksa Kale'ye kadar uzun ve karanlık bir yolculuk yapacaklarını söyleyinceye kadar da Jaxom'ın yanından ayrılmadı.

"Eğer Ruatha Lordu ben olsaydım acaba onu bu kadar çabuk tavlayabilir miydin, merak ediyorum?" diye sordu Tordril, binmeden evvel eyerlerinin kolanını gözden geçirirlerken.

"Tavlamak mı?" Jaxom boş boş baktı Tordril'e. "Sadece biraz laflad ık."

"Ya, onu bir dahaki sefere... ee, laflama fırsatın olduğu vakit tavlarsın. Yoksa Lytol etrafta bir- iki yarım kan olmasına karşı mı çıkıyor? Babam hep der ki yarım kanlılar safkanlan diken üstünde tutarlar! Lytol weyrsoylu olduğuna ve böyle konularda muhafazakârlık etmediğine göre işin kolay olmalı "

Tam bu noktada Lytol ve Fidello yanlanna geldi, ama Tordril'in gıpta dolu yorumu Jaxom'ın düşüncelerini çok faydalı bir yöne çekmişti. Neydi kızın adı? Corana mı? Corana pekâlâ işe yarayabilirdi. Yayla Kalesi'nde sadece bir tek ateş kertenkelesi vardı –ve Ruth onu kendilerini takip etmekten vazgeçirecek olursa...

O gece geç vakitte Kale'ye döndüklerinde Jaxom usulca ateş tepelerine tırmandı ve koca bir çuval dolusu ateş taşı aşırdı kahverenginin yedeğinden Yaşlı nöbetçi ejder ve binicisi kanatlarını açmak için kısa

bir akşam gezintisine çıkmışlardı.

Ertesi sabah Lytol'a ilgisizce, Fidello'ya yeterince tohum taşıyıp taşımadıklarını sordu. Onunki çok büyük bir tarlaya benziyordu. Lytol koruması altındaki oğlanı yarı kapalı gözleriyle bir an suzdü, sonra belki yarın çuval daha tohum göturmenin iyi bir iş olacağı fikrine katıldı. Tordril'in yüzünden şaşkınlık, kıskançlık ve Jaxom'ın sezdiğine göre akla yatkınlığından biraz da saygı okunuyordu. Lytol beklendiği gibi, Brand'in kilitli kilerlerinden, Andemon'un tohumlarından yarın çuval hazırlanmasını emretti ve Jaxom da aylak aylak binici kıyafetlerini kuşanmaya gitti.

İyi bir yemeğin ardından keyfi yerinde olan Ruth, kalenin yakınlarında şöyle güzel bir göl olup olmadığını merak ediyordu. Jaxom, ırmağın orta boylu bir ejderin banyosu için yeterince geniş olduğu kanısındaydı, ama oraya su sporları için gitmiyorlardı. Kimse Ruth'un sırtına vurulmuş ikinci çuvalı ya da savaş koşumlarını görmeden havalanmayı başardılar. Ruth havada yol alırken ateş kertenkelelerı alışılmış baş döndürücu desenlerini çizıyorlardı, ama Yayla Kalesi'ne geldiklerinde hiçbirisi kendilerine eşlik etmiyordu. Fidello ilave olarak getirilen tohumları bizzat kendisi teslim aldı ve o kadar çok teşekkur etti ki, Jaxom kendi üçkâğıtçılığı yüzünden biraz utandı. "Lord Vekili'nin önünde bahsetmek istememiştim, ama bu ekim için hazırladığım tarla epey buyuk ve Lord Lytol'ın gözündeki yerimi hak etmek için karşılığını vermek isterim. Birşeyler içmek ister miydiniz?" Eşim "

Sadece eşi mi? "Bu iyi olurdu. Sabah serin." Ruth'u şefkatle okşadı Jaxom ve inip Fidello'yu kalesine doğru izledi. Ana Salon'u, daha önceki haberli ziya-

retlerindeki gibi düzenli bulmak onu hoşnut etti Corana ortalıklarda yoktu, ama Fidello'nun karnı burnundaki eşi, Jaxom'ın tesadüfen geri dönüşu konusunda yanılmamıştı.

"Herkes ırmağa gitti, Lord Jaxom, suyun bir ada oluşturduğu yerde saz toplamaya," dedi kadın, ona sıcak klah ikram ederken fettanca bakıyordu "O güzel ejderinizin sırtında sizin için sadece bir anlık mesafede, Lord'um."

"Lord Jaxom neden sazların toplanışını görmek istesin ki?" diye sordu Fidello, ama doğrudan bir cevap almadı

Karşılıklı veda faslının ardından, Jaxom Ruth'u havalandırıp daire çizdirdi, bir yandan da Fidello'ya el sallıyordu, sonra *araya* girip en keskin gözlü kalelinin bile göremeyeceği dağa gittiler. Kahverengi ateş kertenkelesi peşlerindeydi

"*Kabuklar!* Ruth, ona kaybolmasını söyle!"

Kahverengi aniden gözden yitti.

"Güzel, artık sana ateş taşı çiğnemesini öğretebilirim

Zaten biliyorum.

"Bildiğini sanıyorsun. Ejder binicileriyle bunun o kadar kolay olmadığını görecek kadar takıldın."

Jaxom çuvaldan yumruğu büyüklüğünde bir ateş taşı parçası çıkartırken Ruth ona burun kıvırdı.

"Şimdi öbür mideni *düşün!*"

Ruth ateş taşını ağzına alırken gözlerini tamamen yumdu Taşı çiğnerken çıkan gürültü onu irkiltti. Ejder gozlerini koskocaman açtı, Jaxom ona bağırdı: "Bu kadar gürültü çıkarmak zorunda mısın?"

Çiğnediğim şey taş Aniden yutkunurken bir kaı

göz kapağını örttü. *Diğer midemi düşünüyorum,* dedi Jaxom'a daha o hatırlatmadan

Jaxom sonradan tüm çiğnenmiş taşların boğazından aşağı inişini duyabildiğine yemin edecekti. İkisi de oturup, bir sonraki adımı bekleyerek bakıştılar.

"Geğinmen gerekiyor."

Biliyorum. Nasıl geğirileceğini de biliyorum. Ama yapamıyorum.

Jaxom ona kibarca, daha büyücek bir ateş taşı parçası sundu. Bu kez çiğneme işi önceki kadar gürültülü olmadı. Ruth yutkundu ve kaidesinin üzerine biraz daha otururmuş gibi oldu

AH!

Bu zihinsel ünlemin hemen ardından, Ruth'un beyaz karnına bakmasına sebep olan bir gürültüdür başladı. Ağzını açtı. Beyaz ejderin ağzından küçücük bir alev demeti çıkarken Jaxom ürkek bir çığlıkla kendini yana fırlattı. Ruth geriye doğru seğirtti, sırt üstü devrilmekten ancak kuyruğu sayesinde kurtulmuştu.

Sanırım doğru dürüst bir alev çıkartabilmek için daha fazla ateş taşına ihtiyacım var

Jaxom ona birkaç tane ufak tefek parça verdi. Ruth çabucak çiğnedi. Daha hızlı gaz püskürttü.

İşte bu daha iyi oldu, dedi Ruth hoşnutlukla.

"Bu İpliğe karşı pek işe yaramaz."

Ruth ağzını daha fazla ateş taşı almak için açtı. Jaxom'ın getirdikleri hemen tükenivermişti. Ama bu kadarıyla bile Ruth kayalarda biten otlar arasında hatırı sayılır bir yeri kavurmayı başarmıştı. "Bu işi kıvıramadık galiba."

Havada İplik de yakmadık.

"Bunu yapmaya daha hazır değiliz. Ama senin

ateş taşı *çiğneyebildiğini* ispatladık."

Hiç şüphem yoktu.

"Benim de öyle, Ruth, ama," Jaxom derinden bir iç çekti, "sen sürekli püskürtmeyi öğreninceye kadar elimizin altında bolca ateş taşı olması gerekecek."

Ruth öylesine kederli gözüküyordu ki, Jaxom aceleyle onu teselliye girişti, göz kenarlarını kaşıdı, kafasını okşadı.

"Diğer weyrçömezleriyle birlikte eğitilmemize izin vermeleri gerekliydi. Bu haksızlık. Bunu hep söyledim. Bugün karşılaştığın güçlüklerin sorumlusu sen değilsin. Ama, İlk Kabuk Adına, sonunda beraberce başaracağız."

Ruth avutulmaya ses çıkarmadı, sonra neşelendi. *Daha sıkı çalışacağız, hepsi bu. Kabuvertugi Wilth artık ateş taşı kullanmıyor. Çiğnemek için çok yaşlı artık.*

"Zaten o bu yüzden nöbetçi ejder ya."

Jaxom çuvaldaki bütün ateş taşı dökküntülerini boşalttı, çuvalın ağzını büzdü ve kemerine geçirdi. En azından savaş koşumları için ipe gerek duymamıştı. Ruth'a doğrudan Ruatha'ya gitmesini söylemek üzereyken, bahanelerini gelecekte de kullanabilmek için pekiştirmesi gerektiğini anımsadı. Innaktaki adada saz toplayaları bulmakta güçlük çekmedi ve Corana hevesle koşup yanına geldi. Jaxom onun çok güzel olduğunu gördü, koca koca yeşil gözleri ve teninde hafif bir pembelik vardı. Siyah saçları yüzünü çevreleyen örgülerden kurtulmuş, ıslak dalgalar halinde yanaklarına yapışmıştı.

"Iplik mi düştü?" diye sordu kız, yeşil gözleri telaşla büyümüştü.

"Hayır. Neden sordun?"

"ateş taşı kokusu alıyorum."

"Ah, şu binici kıyafetleri. Duşuşler sırasında hep bunları giyerim de, koku üzerlerine sinmiş olmalı. Farkına varmamışım." Bu, Jaxom'ın dikkate almadığı bir tehlikeydi ve bu konuda bir şeyler yapması gerekecekti. "Ağabeyine biraz daha tohum getirmek için gelmiştim..."

Kız ona, kendilerininki gibi küçük bir kale için bunca zahmete katlandığından dolayı tatlı tatlı teşekkür etti. Sonra da utandı. Jaxom onun kendini geriye çekişinden hoşlandı ve saz toplamasına yardımcı olmakta ısrar ederek kızı bir kat daha şaşırttı.

"Bu Kale Lordu kalelilerinden beklediği her şeyin nasıl yapıldığını bilmek istiyor," dedi kızın itirazlarını bastırmak için.

Aslında yaptığından çok keyif aldı. Koca bir demet topladıkları vakit Ruth'un sırtında kızı evine götürmeyi teklif etti. Corana basbayağı korkmuştu, ama kız *arı*nın soğuğuna uygun giyinmediğinden, Jaxom onu doğrudan uçuracağını söyleyerek vatıştırdı. Ruth yolcularını Kale'de indirmek için daire çizmeden önce, Jaxom kızdan bir kaç öpücük almıştı. Corana'nın şöyle ya da böyle artık bir bahane olmaktan çıkacağına karar verdi.

Kızı ve sazları bıraktıktan sonra Ruth'u *ara*dan dağ gölüne yöneltti. Soğuk bir banyo yapacak halde olmasa da, Jaxom Ruatha'ya dönmeden önce ateş taşı kokusunu üzerlerinden atmaları gerektiğini biliyordu. Kokuyu Ruth'un açık tenından kumla ovuşturarak çıkarması vakit aldı. Sonra Jaxom'ın ıslanmış pantolon ve gömleğini çalıların üzerine serip, güneş altın-

da kurutması gerekti Bu saate kadar güneş başucu noktasını çoktan aşmıştı Jaxom, Corana'yla cilveleşmenin örtebileceğinden çok daha fazla zaman geçirmişti

Bu yüzden riske girip Ruatha'ya zamanda *ara*dan yolculuk yaparak, güneşin daha göğün sabah tarafındayken vardı. Ama hesaba katmadığı bir ayrıntı, neredeyse tüm çabalarını boşa çıkarıyordu.

Ejder onu acilen yanına çağırdığında Jaxom akşam yemeğindeydi. Masadan fırlayıp salon boyunca, koridora giden koridora koşarken, "Ruth!" diye açıkladı

Midem yanıyor, diye anlatmaya başladı Ruth ona büyük bir acı içinde.

"Kabuklar Aşkına, bu taş," diye yanıtladı Jaxom boş koridordan koşarken. "Dışarıya çık, ateş tepelerine git Wilth'in kendininkileri bıraktığı yere yap."

Ruth bu durumda uçabileceğinden emin değildi.

"Saçmalama. Sen her zaman uçabilirsin." Ruth'un ikincil midesini weyrin dışına boşaltması lazımdı. Lytol ejderin Jaxom'a yemeği yarım bıraktıracak nesi olduğunu merak edip, peşinden gelebilirdi

Kıpırdayamıyorum. Midem ağırlık yapıyor.

"Yapman gereken ateş taşının küllerini kusmak. Ejderler bunu midelerinde tutmazlar. Başka yerden de çıkmaz Aynı yoldan geri gelmeli."

Gelecekmiş gibi bissediyorum

"Weyrın içinde olmaz Ruth. Lütfen!"

Bir saniye ya geçmiş, ya geçmemişti ki, Ruth ona suklüm püklüm bakıyordu. Weyr zemininin ortasında kahverengimsi gri renkli, ıslak kuma benzer, üzerinden duman tüten bir küçük yığın vardı

Kendimi çok daha iyi hissediyorum, dedi Ruth çok kısık bir sesle.

"Lytol'ın geldiğini duyuyor musun?" diye sordu Jaxom Ruth'a. Koşmaktan dolayı kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki, tüm duyabildiği buydu. Metal kapılardan atılıp mutfak avlusundan bir kovayla kürek getirmeye fırladı. "Eğer etrafı kokutmadan bunu dışarıya çıkarabilirsem..." Elinden geldiğince hızlı çalıştı; şansı vardı ki pislik, bir kovayı ucu ucuna doldurmuştu. Sanki Ruth tam dört saatlik bir İplik Düşüşüne yetecek ateş taşını çiğnememiş gibiydi

Jaxom kovayı dışarıya itti ve yere güzel kokulu kumlar serpti.

"Lytol yok mu?" diye sordu biraz şaşkınlıkla.

Hayır.

Jaxom ferahlayarak soluğunu saldı, Ruth'u yatıştırmak için hafifçe okşadı. Bir dahaki sefere Ruth'a güvenli bir yerde midesindekileri boşaltmayı unutmayacaktı. Tekrar masadaki yerini aldığında, Jaxom hiçbir açıklama yapmadı, kimse de bir şey sormadı –yakın çevresinin ona karşı duyduğu saygının yeni bir örneğiydi bu.

Ertesi gece o ve Ruth, ejderin taşıyabildiğince ateş taşını, alınması en mantıklı olan yerden, Crom'daki ateş taşı madenlerinden aşırdılar. Onların bu akını sırasında yarın düzine ateş kertenkelesi belirdi ve Ruth onları arında geri yolladı.

"Bizi izlemelerine izin verme."

Sadece kibarlık ediyorlar. Beni seviyorlar.

"Fazlasıyla popüler olmak diye bir şey de var."

Ruth göğüs geçirdi.

"Bu kadar ateş taşı çok mu geldi?" diye sordu Ja-

xom, hayvana çok yük bindirmek istemiyordu.

Tabii ki, değil. Ben çok güçlüyüm.

Jaxom Ruth'u aradan Keroon çölüne yönlendirdi. Orada işleri bittikten sonra yıkanacakları bir deniz, ateş taşı kokusunu üzerlerinden ovmak için tatlı kumlar ve elbiselerini hemen kurutabilecek kadar parlak bir güneş vardı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Arpçı Zanaat Salonu'nda Sabah, Kale Kalesi, Benden Weyri'nde Öğlenüstü, Arpçı Zanaat Salonu'nda Öğlesonrası, 15. 5. 26

Jaxom tekrar Yayla Kalesi'ne gidemeden önce bir İplik Düşüşü daha geçti. Jaxom'ın şansı Ruth'a ateş püskürtmeyi öğretmekten çok, Corana'yla yaver gidiyordu. Ateş kertenkeleleri en olmadık zamanlarda belirdiği vakit ateşi içinde tutmaktan, beyaz ejderin boğazı neredeyse kavrulmuştu. Jaxom, Keroon Kalesi'ndeki her kertenkelenin kendilerine gelip bir kez baktığından emindi. Ruth'un bile sabrı taşmıştı ve Ruatha Kalesi'ndeki eksiklikleri göze çarpmasın diye zamanda altı saat geriye gitmeleri gerekmişti. Zamanda yol almak yorucuydu. O gece yatağına bitkinlik ve sıkıntı içinde yığılırken fark etmişti bunu Jaxom. Hepsinin üzerine tuz biber ekermişçesine, yarın bir de Finder'la birlikte Arpçı Zanaat Salonu'na gitmesi lazımdı, çünkü Ruathalı Arpçı, Wansor'ın yıldız denklemlerinin nasıl kullanılacağını öğrenecekti. Her Arpçının bu konuda uzmanlaşması bekleniyordu, böylelikle Kalelinin dışında, İplik Düşüşünü şaşmaz biçimde tahmin edebilecek bir kişi daha olacaktı.

Arpçı Zanaat Salonu, Kale Kalesi yalıyarlarının içinde ve dışında geniş bir alana yayılmış binaların bir kısmını oluşturuyordu. Jaxom ile Finder Ruth'un sırtında, Arpçı Zanaat Salonu'nun üzerinde belirdikle-

rinde kaosla karşılaştılar. Ateş kertenkeleleri heyecandan kendilerinden geçmiş bir halde iniyorlar, dalıyorlar ve haykırıyorlardı. Kale Kalesi'nin ateş tepelerindeki nöbetçi ejder arka ayaklarının üzerine dikilmiş, ön pençeleriyle havayı dövüyor, gergin kanatlarını çırparak öfkeyle bağırıyordu.

Kızgınlar! Hepsi de kızgınlar! diye şaşkınca bir yorumda bulundu Ruth. *Rutb'um ben. Ruth!* diye başkasıyla karıştırılmayacak tenor bir sesle bağırdı.

"Neler oluyor?" diye sordu Finder Jaxom'ın kulağına.

"Ruth onların kızgın olduklarını söylüyor."

"Kızgın mı? Daha önce hiç bu kadar kızgın bir ejder görmemiştim!"

Kaygıyla dolan Jaxom, Ruth'un yönünü Arpçı Zanaat Salonu'nun avlusuna doğru çevirdi. Etrafta koşuşan o kadar çok insan, çılgınca uçuşan o kadar çok ateş kertenkelesi vardı ki, inmek için boş bir yer bulmakta zorluk çektiler. Ruth'un inmesiyle birlikte bir filo ateş kertenkelesinin etraflarında dans edip, telaşlı, heyecanlı düşüncelerini yansıtması bir oldu. Ruth Jaxom'a bunlara bir anlam veremediğini söylüyordu ve ikinci elden aldığı düşünceler Jaxom için daha da anlamsızdı.

Bu hayvanların Menolly'ye ait olduğunu ve kendisini bulmak için gönderildiğini çıkarabilmişti.

"Demek geldin! Mesajımı aldın mı?"

Menolly salondan koşarak fırladı, bir yandan da uçuş koşumlarını peşinden sürüklüyordu. "Benden Weyr'ine gitmemiz lazım. Kraliçe yumurtasını çaldılar."

Kız Ruth'un sırtına çıkmış, Finder'ın arkasına sığmaya çabalıyor, onları sıkıştırdığı için özür diliyor ve

Jaxom'ı acele etmesi için durtüklüyordu. Beyaz ejder kendini göğe fırlatmadan önce duraklayınca, Menolly biraz geç kalmış bir kaygıyla, "Ruth için üç kişi fazla mı gelir?" diye sordu.

Asla.

Finder, "Ramoth'un yumurtasını kim çalmış? Nasıl? Ne zaman?" diye sordu.

"Yarım saat önce. Bütün bronzları ve diğer kraliçeleri çağırıyorlar. Güneye zorla girip onları yumurtayı geri vermeye zorlayacaklar."

"Çalanların Güneydekiler olduğunu nereden biliyorlar?" dedi Jaxom.

"Başka kim bir kraliçe yumurtası çalmaya ihtiyaç duyabilir ki?" Sonra Ruth onları maharetlice *araya* götürürken tüm konuşma yarıda kaldı. Benden semalarına *ara*dan fırladılar ve güneşten birer ok gibi atılan üç bronz onlara alev püskürterek saldırdı. Ruth bir çığlık attı ve *araya* kaçıp gölün üzerinde belirdi. Kendisine saldıranlara avazı çıktığı kadar bağırıyordu.

Ben Ruth'um. Ben Ruth'um. Ben Ruth'um!

"Bu çok yakındı!" dedi Finder yutkunarak. Jaxom'ın kollarını çimdikleyerek hissizleştirmişti.

Kanadımın ucunu ıskaladınız. Ben Ruth'um! Özür diliyorlar, diye ekledi beyaz ejder daha sakince bir tonla binicisine. Ama daha yakından bir göz atmak için kanadının ucunu eğdi.

Menolly inledi. "Sana söylemeyi unuttum, geldiğimizi bağırarak bildirmemiz gerekiyordu. En azından Ruth önü kesilmeden geçer sanırdım."

O konuşurken başka ejderler de belirdiler yükseklerde nöbet tutan üç bronza seslenerek. Yeni gelenler binicilerini Kuluçka Meydanı'nın girişinin etrafın-

da toplanmış kalabalığın yakınına indirmek için daracık daireler çizerek alçaldılar. Jaxom, Finder ve Menolly onlara katılmak için Çanak boyunca koşmaya başladılar

"Jaxom, daha önce hiç bu kadar çok ejderi bir arada görmüş müydün?" Menolly etrafındaki kalabalık Weyrin kenarına, Weyrin çıkıntılarına tünemiş, tümü de kanatlarını açmış ve ani bir kalkışa hazır bekleyen ejderlere bakıyordu. "Ah, Jaxom, ya iş ejder ejdere dövüşe kadar varırsa?"

Menolly'nin sesindeki dehşet Jaxom'ın hislerini mükemmelen yansıtıyordu.

"Bu budala Eskiçağlılar gerçekten de çaresiz olmalılar," dedi Finder sertçe.

"Böyle düpedüz hırsızlık yapıp da kurtulmayı nasıl umuyorlar?" Jaxom bunu öğrenmek istiyordu. "Ramoth kuluçkasının başından hiç ayrılmaz." F'lessan ve ben onun yumurtalarını rahatsız ettiğimizden beri, diye suçlulukla ekledi kendi kendine.

"Haberleri F'nor getirdi," dedi Menolly. "Dedi ki, Ramoth beslenmeye gitmiş. Benden ateş kertenkelelerinin yarısı Meydan'daymış. Her zaman oradadırlar—"

"Kuşkusuz aralarında bir iki tane de Güney Weyri'nden misafir vardı," dedi Finder.

Menolly başıyla onayladı. "F'nor'un dediği de buydu. Böylelikle Eskiçağlılar Ramoth'un orada olmadığı zamanı bileceklerdi. F'nor, üç bronz belirip nöbetçi ejderin yanından geçtiğinde Ramoth daha avını yeni öldürmüştü diyor. Yani, nöbetçi ejder bronzları neden sorgulasın ki? Kuluçka Meydanı'na giden üst mağaralardan girmişler, Ramoth korkunç bir feryatla *araya* girmiş. Hemen ardından üç bronz Ramoth'un bağın-

şını işitip üst girişten uçarak çıkmışlar. Ramoth Kuluçka Meydanı'ndan bir hışımla fırlamış, ama o daha yerden bir kanat mesafesi bile havalanamadan bronzlar *araya* gitmişler."

"Peşlen'den ejderleri yollamamışlar mı?"

"Ramoth bizzat kendisi gitmiş! Mnementh de onun bir soluk arkasındaymış. Ama bir işe yaramamış."

"Neden?"

"Bronzlar *arada*n zamanda yolculuk yapmışlar."

"Ramoth bile *hangi zamana* gittiklerini bilemezdi."

"Tastamam öyle. Mnementh Güney Weyri'ni, Güney Kalesi'ni ve güneşli sahillerin yansını aramış."

"Eskiçağlılar bile bir kraliçe yumurtasını dosdoğru Güneye götürecek kadar aptal olamazlar."

"Ama Eskiçağlılar yumurtayı onların çaldığını bildiğimizi bilemezlerdi," diye ekledi Finder bezgince.

O sırada diğer Weyrlerden gelen ejder binicilerinin yanı sıra, Kale Lordları ve Zanaatustalarının oluşturduğu kalabalığın dışına yanaşmışlardı. Lessa weyrinin çıkıntısında dikilmişti; ikisi de son derece keyifsiz ve endişeli gözüken Fandarel ve Robinton'la birlikte, F'lar da onun yanındaydı. N'ton basamakların ortasında durmuş, diğer iki bronz biniciye sinirli el kol işaretleri yaparak, ciddi bir şeyler söylüyordu. Biraz yan tarafta Benden'in diğer üç Weyrkadını ve diğer Weyrlerin kraliçe binicileri olması gereken bazı kadınlar dizilmişlerdi. Öfke ve hüsran dolu atmosfer bunaltıcıydı. Tüm bu manzaraya hakim olansa Kuluçka Meydanı'nın önünde bir ileri bir geri yürüyen, ara sıra sıcak kumların üzerindeki geriye kalan yumurtalara bakan Ramoth idi. Kuyruğunu kırbaç gibi şaklatmaya ve yukarısında, çıkıntının üzerinde dönen tar-

tışmalan keserek öfkeyle bağırmaya başladı.

Jaxom ve Menolly'nin önünde duran biri, "Bir yumurtayı *ara*ya götürmek tehlikelidir," dedi.

"Sanırım yumurta sağlam ve başlangıçta sıcaksa ve zarar görmediyse, bir süre gidebilir."

"Bence ejderlerimize binip aşağı inmeli ve o Eskiçağlıları yakarak Weyrlerinden dışarı çıkartmalıyız."

"Ejder ejderle mi savaşsın yani? Sen de Eskiçağlılar kadar kötüsün."

"Ama ejderlerin kraliçe yumurtalarımızı çalmasına göz yumamayız. Bu, Eskiçağlıların Benden'e şimdiye dek yönelttikleri en büyük hakaret. Ben de diyorum ki, bunu onlara ödetelim."

"Güney Weyri çaresiz durumda," dedi Menolly zor duyulur bir sesle Jaxom'a. "Kraliçelerinden hiçbiri çiftleşmek için yükselmedi. Bronzları ölüyor ve genç yeşilleri bile yok."

Tam o sırada Ramotlı başını Lessa'ya doğru savurarak, acıklı bir çığlık koyverdi. Weyrdeki her ejder onun çağrısını yanıtlayıp insanları sağır etti. Jaxom Lessa'nın çıkıntıdan eğilip bir elini çaresiz kraliçeye doğru uzattığını görebiliyordu. Sonra, kalabalığın çoğundan bir baş daha yüksekte olduğu ve o yöne baktığı için, Kuluçka Meydanı'nda koyu renkli bir şeyin çırpındığını gördü. Acı dolu, boğuk bir çığlık işitti.

"Bakın! O da ne? Kuluçka Meydanı'nda!" Sadece yakınındakiler onun sesini duydular ya da işaret ettiğini fark ettiler. Jaxom'ın tek düşünebildiği, eğer Güneyin bronzları ölüyor idiyse Eskiçağlılar'ın bu karışıklıktan faydalanıp, fırsatı bir tane de bronz yumurtası götürmek için kullanabileceğiydi. Bir koşu kopardı, Menolly ve Finder da peşindeydi, ama üzerine öy-

le bir zayıflık dalgası çöktü ki, dunnaya mecbur oldu. Bir şey gücünü çekip alıyor gibiydi, ama Jaxom'ın bunun ne olabileceğine dair bir fikri yoktu.

"Sorun nedir, Jaxom?"

"Hiçbir şey." Jaxom Menolly'nin ellerini kendi kolundan kurtardı ve kızı Meydan'a doğru itti. "Yumurtalar. Yumurtalar!"

Onun bağırışı Ramoth'un sürpriz ve sevinç dolu kükreyişinin içinde boğulup gitti.

"Yumurta. Kraliçe yumurtası!"

Jaxom bu nedeni bilinmez baş dönmesinden kurtulup Kuluçka Meydanı'na varıncaya değin herkes ferahlamış, artık Ramoth'un ön ayaklarının arasında bir kez daha güvenlikte duran yumurtaya bakıyordu.

Merakından dünyayı gözü görmeyen bir ateş kertenkelesi Meydan'a anca bir kanat mesafesi yaklaşmıştı ki, Ramoth'un öfke dolu çığlığı hayvanı dışarı kaçırdı.

Rahatlayan insanlar Kuluçka Meydanı'nın dışına, kumların ayaklarını yakmadığı yerlere doğru çekilirken sohbet etmeye başladılar. Birisi belki de yumurta sadece kuytuya yuvarlanmıştır da Ramoth görmemiştir, diye ileri sürdü. Ama çok fazla kişi, kraliçe yumurtasının besbelli alınmış olduğu boş yeri görmüştü. Hem Meydan'ın üst girişinden fırlayan o üç yabancı bronz neydi öyleyse? Herkesin akla daha yatkın bulduğu fikir, Eskiçağlılar'ın bu hırsızlığı bir kez daha düşündüğü ve ejderi ejdere kırdırmaya gönülsüz olduğuydu.

Lessa Meydan'da kalmış yumurtaya zarar gelmiş mi diye bir bakmasına izin versin diye Ramoth'a dil dökuyordu. Az sonra aceleyle Meydan'dan çıkıp F'lar ve Robinton'ın yanına geldi. "Bu aynı yumurta, ama

daha fazla olgunlaşmış ve sertleşmiş, her an kırılmaya hazır. Kızlar buraya getirilmeliler."

O sabah üçüncü kez Benden Weyr telaşa düşmüştü, bu seferki daha mutlu bir telaştı neyse ki, yine de yarattığı kaos öncekilerden eksik kalmıyordu. Jaxom ve Menolly ayak altından çekilmeyi başardılar, ama olup bitene kulak misafirliği edecek mesafede kaldılar.

"Yumurtayı her kim aldıysa, en az on gün, belki de daha uzun süre saklamış," dediğini duydular Lessa'nın öfkeyle. "Bu konuda bir şey yapılmalı."

"Yumurta sağ salim geri döndü," dedi Robinton onu yatıştırmaya çalışarak.

"Böyle bir hakaretin altında kalacak kadar korkak mıyız?" diye sordu Lessa diğer ejder binicilerine, Robinton'ın sakin sözlerine sırt çevirmişti.

"Eğer cesur olmak," Robinton'ın sesi bu niteliği aşağılıyordu, "ejder ejdere dövüşmek ise, korkak olmayı yeğlerim."

Lessa'nın kıpkızıl öfkesi gözle görülür şekilde soğumuştu.

Ejder ejdere. Kelimeler kalabalıkta yankılandılar. Bu düşünce Jaxom'ın zihninde mide bulandırıcı şekilde döndü ve oğlan yanı başındaki Menolly'nin böyle bir mücadelenin sonuçlarını düşünmemeye çalıştığını hissedebildi.

"Yumurta kırılma sertliğine getirilecek kadar uzun bir süre *bir zamanlar*daymış," diye devam etti Lessa, öfkeli bir suratla. Muhtemelen onların adayı tarafından ellenmiştir. Ejdercik burada Etkilenmesin diye etki altına alınmış olabilir böylece."

"Daha önce hiç kimse Kuluçkadan Çıkış öncesi te-

masın ne derece işe yaradığını ispatlayamadı," dedi Robinton en ikna edici sesiyle, "ya da bana defalarca söylediğiniz buydu. Tam çatlama anında kendi adaylarını getirip de yumurtanın tepesine indirmedikleri sürece, bu tezgâhların ne onlara yararı, ne de yumurtaya zararı dokunur."

Bir araya toplanmış ejderhalkı hâlâ gergindi, ama filolar halinde havalanıp Güney Weyri'ni yok etme güdüsü, ne kadar esrarengiz olursa olsun yumurtanın gelişiyle birlikte hatın sayılır derecede hafiflemişti.

"Şurası açık ki, bundan sonra ne rahat," dedi F'lar başını nöbetçi ejderlere doğru kaldırarak, "ne de Kuluçka Meydanı'nın dokunulmazlığı yanılsamasıyla güvende olabiliriz. Herhangi bir Kuluçka Meydanı'nın." Sinirli şekilde, alnına düşen saçlarını geriye attı. "İlk Kabuk Aşkına, Ramoth'un yumurtalarından birini çalmaya kalkışacak kadar cüretleri varmış."

"Bu Weyri emin bir yer haline getirmek için ilk zorunluluk, şu kahrolasıca ateş kertenkelelerinin girişini yasaklamak," dedi Lessa hararetle. "hepsi de küçük ispiyoncular, hiçbir işe yaramaz şeyler..."

"Hepsi değil, Lessa," dedi Brekke Weyrkadını'nın yanına çıkarak. "Bazıları kurallara uygun ayak işlerine bakıyorlar ve *bize* çok yardımları dokunuyor."

"İkisi o oyunu oynuyorlardı," dedi Robinton neşesizce.

Menolly Jaxom'ın kaburgalarını dürttü, ona kendininkiler de dahil Arpçı Salonu'nun ateş kertenkelelerinin çok işe yaradıklarını hatırlattı

"Umrumda değil," dedi Lessa Brekke'ye ve etrafta toplanmış olanlara öfkeyle baktı. "Onları bu civarda görmek istemiyorum. Bu baş belaları Ramoth'un ca-

nını sıkmayacaklar. Onları ait oldukları yerde tutmak için birşeyler yapılmalı."

"Onları renklerle işaretleyelim!" diye çabucak cevapladı Brekke. "Onları işaretleyelim ve ejderler gibi isimlerini ve geldikleri yeri söylemesini öğretelim. Nezaketi öğrenebilirler. En azından Benden'e emirle gönderilenleri."

"Sana rapor versinler, Brekke, ya da Mirrim'e," diye önerdi Robinton.

"Ne yaparsanız yapın, onları Ramoth'dan ve benden uzak tutun!" Lessa içeriye, Ramoth'a doğru bir göz attı ve arkasını döndü. "Birisi de Ramoth'un yemeyip bıraktığı şu wherryyi getirsin. Şu anda midesine bir şeyler indirmek ona iyi gelir. Weyrimize yapılan tecavüzü daha sonra konuşacağız. Ayrıntısıyla."

F'lar birkaç ejderadama wherry'yi getirmelerini buyurdu, sonra da hazır bulunanlara, çağrısına hemen karşılık verdikleri için incelikle teşekkürlerini sundu. Weyrliderleri'nin bazılarına ve Robinton'a yukarıdaki weyrde kendisine katılmalarını işaret etti.

"Görünürde bir tek ateş kertenkelesi bile yok," dedi Menolly Jaxom'a. "Güzel'e uzak durmasını söyledim. Bana cevap verirken korkudan iliklerine kadar titriyordu."

"Ruth da öyle," dedi Jaxom Çanak'ı aşıp ejdere doğru ilerlerken. "Neredeyse griye döndü."

Ruth'unki korkmaktan da öteydi, hayvan endişeyle titriyordu.

Birşeyler yanlış. Birşeyler yolunda değil, dedi binicisine, gözleri istikrarsızca, gri tonlarla dönüyordu.

"Kanadın mı yaralandı?"

Hayır. Kanadım değil. Kafamda yanlış birşeyler

var. Kendimi iyi hissetmiyorum. Ruth dört ayağının üzerinden, arka ayaklarının üzerine oturdu, sonra tekrar kalktı, kanatlarını hışırdattı.

"Bütün ateş kertenkelesi gittiği için mi? Yoksa Ramoth'un yumurtasının heyecanından mı?"

Ruth hem öyle olduğunu, hem de olmadığını söyledi. Ateş kertenkelelerinin tümü de ürkmüşlerdi, kendilerini korkutan bir şey hatırlıyorlardı.

"Hatırlıyorlar mı? Hah!" Jaxom ateş kertenkelelerine, onların çağrışımcı hafızalarına ve saçma sapan görüntüler yansıtarak onun hassas Ruth'unu üzmelerine çok sinirlenmişti.

"Jaxom?" Menolly Alt Mağaralar'da dolanmıştı ve aşçılardan aşırdığı bir avuç et sarmasını onunla paylaştı.

"Finder diyor ki, Robinton benim Arpçı Zanaat Salonu'na gitmemi ve Kale Kalesi'ne olup biteni bildirmemi istiyormuş. Ateş kertenkelelerimi de işaretlemeye başlamalıymışım. Bak!" Kız Weyrkenarını ve Yıldız Taşlarını işaret etti. "Nöbetçi ejder ateş taşı çiğniyor. Ah, Jaxom!"

"Ejder ejdere," Jaxom şiddetle titredi.

"Jaxom, iş bu raddeye gelemez," dedi Menolly kısık bir sesle.

İkisi de yiyeceklerini bitiremediler. Sessizce Ruth'a binip havalandılar.

Robinton kraliçe weyrine çıkan basamakları tırmanırken, o güne değin hiç yapmadığı kadar seri bir şekilde düşünüyordu. Birçok şey –tepkileri doğru okuduysa tüm gezegenin geleceği– o gün olanlara bağlıydı. Güney Weyri'ndeki durum hakkında bilmesi gerekenden fazlasını biliyordu, ama bu bildiklerinin

ona o gün faydası olmamıştı. Bu kadar naiflik ettiği, Weyrleri dokunulamaz ve Kuluçka Meydanı'nı tecavüz edilemez sanacak denli kör ve kalın kafalı olduğu için kendine kızıyordu. Piemur onu uyarmıştı, ama Robinton bilgiler arasında bağlantıyı kuramamıştı. Yine de bugün gerçekleşenlerin ışığında, çaresiz Güneylilerin güçten düşmüş Weyrlerini yeni ve uzun yıllar yaşayacak bir kraliçenin kanıyla canlandırmak için şaşılacak bir teşebbüste bulunacakları gibi mantıklı bir sonuca varmış olması gerekirdi. Eğer doğru sonuca varsaydı bile Lessa ve F'lar'ı Güneylilerin planının bu olduğuna nasıl ikna ederdim, diye düşündü Arpustası hüzünle. Weyrliderleri basbayağı küçümserlerdi böylesine gülünç bir düşünceyi.

Ama bugün hiç kimse gülmüyordu. Hem de hiç kimse.

Bunca insanın Eskiçağlıların sürgüne uysalca boyun eğip de kendi kıtalarında ses çıkarmadan kalacağını farzetmiş olması tuhaftı. Kaldıkları yerde tıkılıp, sadece bir gelecek umuduyla yaşamamışlardı. Başı çeken T'kul olmalıydı. T'ron F'lar'la yaptığı düellonun sonucunda tüm gücünü ve inisiyatifini yitirmişti. Robinton iki Weyrkadının, Mardra ve Merika'nın bu planda pannağı olmadığından oldukça emindi; genç bir kraliçenin ve binicisinin onların pabucunu dama atmasını istemezlerdi. Yumurtayı geri getiren onlardan biri miydi acaba?

Hayır, diye düşündü Robinton, bunu yapan Benden Weyri'nin Kuluçka Meydanı'nı avucunun içi gibi bilen ya da mağaraya aradan girip çıkabilecek denli muhiş bir şans ve beceriye sahip birisi olmalıydı.

Robinton yumurtanın yokluğu sırasında yaşadığı

bileşik dehşetin bir anlığına tekrar canlandığını hissetti. Lessa'nın öfkesini aklına getirerek yüzünü buruşturdu. Lessa'nın Kuzeyli ejder binicilerini ayağa kaldırması hâlâ mümkündü. Sabahki bütün olaylara hakim olan düşüncesiz çılgınlığı devam ettirebilecek birisiydi. Eğer suçlu Güneylilere karşı intikam talebinde bulunmayı sürdürüse, bu Pern'de gerçekleşen ilk İplik Düşüşü kadar büyük bir felaket olurdu.

Yumurta geri getirilmişti. Yumurtanın geçen hayali zaman zarfında olgunlaşmasına karşın hiç zarar görmemiş olduğu ferahlatıcı gerçeğini elden bırakmıyordu Robinton. Lessa yumurtanın durumunu bahane edebilirdi. Eğer yumurtadan sapasağlam bir kraliçe çıkmayacak olursa, Lessa'nın hak edilen cezanın verilmesinde ısrar edeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Ama yumurta geri getirilmişti işte! Bu gerçeğin kafalarda yer etmesine çalışmalı, Güneylilerin tümünün bu menfur harekette parmağı olmadığının bilinmesini sağlamalıydı. Eskiçağlıların bazıları, hâlâ eski ahlak kurallarına bağlıydılar. Kuşkusuz, onlar da suçlulara karşı ceza kabilinden nasıl bir harekete kalkışılacağını biliyorlar ve böyle bir mücadeleden sakınmayı Robinton gibi cânı gönülden arzu ediyorlardı.

"Bu, gerçekten de karanlık bir zaman," dedi derin ve hüzünlü bir ses. Arpçı, Demirciustası'nın aklı başında desteği için minnet duyarak, döndü. Fandarel'in ciddi yüz hatları, kederle daha da bir derinleşmişti. Robinton adamın yüz hatlarını belirsizleştiren, gözlerini sarıya çeviren, yaşlılığın getirdiği şişkinliği ilk kez fark etti. "Böyle bir kalleşlik cezasız kalmamalı –yine de bunu yapmak mümkün değil!"

Ejder ejdere çarpışma düşüncesi Robinton'ın zih-

nini bir kez daha korkuyla dağladı. "Çok fazla şey yitirirdik!" dedi Fandarel'e.

"*Onlar* sürgüne gönderilmekle, sahip olduklan her şeyi yitirdiler zaten Neden daha önce ayaklanmadıklarını hep merak etmişimdir."

"Şimdi de yaptılar işte, hem de intikam alarak."

"Daha fazla intikamla karşılanmak üzere. Dostum, aklımıza kadar hiç olmadığı kadar sahip olmalıyız bugün Lessa'nın düşüncesiz ve mantıksızca davranmasından korkuyorum. Daha şimdi'den duyguların sağduyuya galip gelmesine izin verdi." Demirci, Robinton'ın omzundaki, ateş kertenkelesi Zair'in hiç eksik olmadığı deri yamayı işaret etti. "Dostun nerede şimdi?"

"Grall ve Berd'le birlikte Brekke'nin weyrinde. Menolly'yle birlikte Arpçı Zanaat Salonu'una dönmesini istedim, ama ayak diretti."

İki adam Konsey Odası'na girerlerken, Demirci koca kafasını gene hüzünle salladı.

"Benim ateş kertenkelem yok, ama bu minik yaratıklara dair sadece iyi şeyler duydum Hiç kimse için tehdit teşkil edebilecekleri aklımın ucundan bile geçmezdi."

"O zaman beni bu konuda destekleyeceksin, öyle mi Fandarel?" diye sordu, F'nor'la birlikte onların ardından içeri giren Brekke. "Lessa kendinde değil. Onun endişesini gerçekten de anlayabiliyorum, ama birkaçının yaptığı yaramazlıktan dolayı bütün ateş kertenkelelerini lanetlemesine göz yumulamaz."

"Yaramazlık mı?" F'nor rahatsız olmuştu "Sakın Lessa senin bu olanlara yaramazlık dediğini duymasın. Yaramazlık mı? Bir kraliçe yumurtasını çalmak mı?"

"Ateş kertenkelelerinin bu olaydaki rolü sadece

yaramazlık yapmaktı... Ramoth yumurtladığından bu yana nicelerinin yaptığı gibi, Ramoth'un mağarasına girip çıkıyorlardı." Brekke her zamankinden daha sert bir tavırla konuşuyordu ve F'nor'un gözlerinin kısık, dudaklarının gergin oluşu Robinton'a bu çiftin anlaşmazlık içinde olduğunu belli etmekteydi. "Ateş kertenkelelerinin doğru ya da yanlış mefhumları yoktur."

"Öğrenmeleri gerekecek..." diye F'nor sağduyudan çok, hararetle başladı konuşmaya.

"Korkarım, ejder sahibi olmayan bizler," diye apar topar araya girdi Robinton –yoksa bugünkü olayların iki sevgilinin arasındaki bağa zarar vermesi işten bile değildi– "küçük dostlarımıza biraz fazla ihtimam gösteriyoruz, nereye gidersek onları da peşimize takıyoruz, ebeveynler yılların ardından doğan en son çocuklarının üzerlerine nasıl titrerse, biz de öyle yapıyoruz, onların davranışlarına gereğinden fazla serbesti tanıyoruz. Ama ateş kertenkelelerine yönelik, daha ölçülü bir tavır alınması, bugünkü konuların arasında çok ufak bir mesele."

F'nor'un öfkesi biraz yatışmıştı. Şimdi Arpçıyı başıyla onaylıyordu. "O yumurta geri getirilmeseydi neler olurdu bir düşün, Robinton..." Omuzları şiddetli bir sarsıntıyla titredi ve o manzaraya dair aklında ne varsa atıp kurtulmak istermişçesine elini alnına bastırdı.

"Eğer yumurta geri getirilmiş olmasaydı," dedi Robinton acımasızca, "ejder ejderle çarpışırdı!" Sözcüklerini aralarına boşluk koyarak, sesine katabildiği kadar güç ve nefret katarak söylemişti.

F'nor bu sonucu inkâr ederek hemen başını salladı. "Hayır, iş bu noktaya varmazdı, Robinton. Sen makûl davrandın..."

"Makûl mü?" Öfkeden küplere binmiş Weyrkadının tükürürcesine söylediği bu laflar konuşmayı bir bıçak gibi kesti. Lessa Konsey Odası'nın eşiğine dikilmiş duruyordu, ince vücudu o sabahın duygularıyla gerilmiş, yüzü mosmor kesilmişti. "Makûl mü? Bu suçu onların yanına kâr bıraktığı için mi? Onların daha da alçakça hainlikler planlamasına ön ayak olduğu için mi? Onları zamanda ileriye getirmenin gerekli olduğuna neden inandım ki? Bize yardım etmesi için o çıban başı T'ron'a nasıl dil döktüğümü hatırlıyorum da. Bize yardım etmek, ha! Kendine yardım ediyor! Kraliçemin yumurtasını alarak. Geriye dönüp o budalalığımı telafi edebilseydim keşke..."

"Asıl budalalığı bu tavrını sürdürerek yapıyorsun," dedi Arpçı soğuk soğuk, Konsey Odası'nda bütün Weyrliderleri ve Zanaatustaları'nın önünde söylemesi gereken şeyin hepsinin arasına bir soğukluk sokabileceğini biliyordu. "Yumurta geri getirildi—"

"Evet ve ben—"

"Yanım saat, bir saat önce istediğin de bu değil miydi?" diye sordu Robinton, sesini emir verircesine yükseltmişti. "Yumurtanın geri gelmesini istedin. Bunu sağlamak için ejderi ejdere kırdırmak hakkına sahiptin ve hiç kimse seni suçlayamazdı. Ama intikam için ejderleri dövüştürmek mi? Yo, Lessa, hayır. Bunu yapmaya hakkın yok. İntikam için yapamazsın.

"Eğer kendi öfkeni ve kraliçeni tatmin etmek için intikam almak zorundaysan, sadece şunu düşün: *Onlar* başarısız oldular! O yumurta ellerinde değil. Davranışları bütün Weyrleri alarma verdi, böylelikle ikinci bir kez başaramayacaklar. Ölmekte olan bronzlarını yenilemek için tek umutları da söndü, Lessa. En-

gellendiler Ve artık önlerinde. hiçbir şey yok Ne bir gelecek, ne de umut.

"Onların durumunu kötüleştirecek hiçbir şey gelmez elinden, Lessa. Artık o yumurta da geri getirildiğine göre, Pem'in geri kalanının indinde, hiçbir şey yapmaya hakkın yok."

"Bana, kraliçeme ve Weyrime yapılan hakaretin karşılığında intikam alma hakkına sahibim!"

"Hakaret mi?" Robinton, bağırarak kısa bir kahkaha attı "Sevgili Lessa'm, bu bir hakaret değildi. En üst seviyeden bir iltifattı!"

Arpçının beklenmedik kahkası ve şaşırtıcı yorumu, Lessa'yı susacak denli şaşırtmıştı.

"Bu geçtiğimiz Devirde kaç kraliçe yumurtası yapıldı?" diye sordu Robinton diğer Weyrliderleri'ne. "Eskiçağlılar'ın Benden'den çok daha iyi bildikleri Weyrlerde. Hayır, onlar Ramoth'un kuluçkasından bir kraliçe istediler. Pem'in Eskıçağlılara sunabileceğinin en iyisini sadece." Robinton marifetle, bu konuyu bir kenara bıraktı. "Haydi, Lessa," dedi büyük bir şefkat ve sempatiyle, "bu korkunç olaylar yüzünden aşırı heyecanlıyız hepimiz de Hiçbirimiz doğru düzgün düşünemiyoruz. " Eliyle yüzünü sildi, yapmacık bir hareket değildi bu, çünkü bunca insanın ruh halini değiştirmek için gösterdiği çabadan dolayı ter içinde kalmıştı. "Duygular çok yoğun seyrediyor. Üstelik tüm yük de senin omuzlarında kaldı, Lessa." Onun koluna girdi ve şok olmuş, ama karşı koymayan Weyrkadınını iskemlesine doğru götürdu, büyük bir ihtimam ve saygıyla yerine oturttu "Ramoth'un ıstırabı yüzünden neredeyse deliye dönmüş olmalısın O şimdi daha sakin, değil mi?"

Lessa'nın ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı ve koskoca gözlerle Robinton'a bakmaya devam ediyordu Sonra başıyla onayladı, ağzını kapattı ve diliyle dudaklarını ıslattı.

"Öyleyse sen de daha bir kendine gelirsin," Robinton bir bardak şarap doldurdu ve Lessa'ya uzattı. Onun bu hayretler veren davranışından ötürü aklı hâlâ karışık olan Lessa, bir iki yudum içmişti bile. "Bu dünyanın başına gelebilecek en büyük felaketin de ejder ejdere bir savaş olduğunu anlarsın."

Lessa o zaman elindeki kadehi taş masanın üzerine indirdi, şarap döküldü "Sen. ve o kumaz sözlerin " ve yerinden kurtulmuş bir yay gibi iskemlesinden fırlayarak parmağını Robinton'a yöneltti. "Sen..."

"O haklıydı, Lessa," dedi F'lar olup biteni izlediği kapı girişinden. İçeriye girdi, Lessa'nın oturduğu masaya doğru yürüdü. "Güneyi sadece yumurtamızı aramak için işgal edebilirdik. Yumurta geri döndüğüne göre, eğer intikam peşinde koşarsak bütün Pern tarafından lanetleniriz." Lessa'yla konuşuyordu, ama gözleri tepkilerini ölçmek için her bir Weyrlideri ve Zanaattası'nın üzerinde geziniyordu. "Sebebi ne olursa olsun, bir kez ejder ejderle savaştı mı," el işaretiyle bunun düşüncesini saf dışı etti, "biz, Pern'in ejder binicileri, Pern'in geri kalanını kaybederiz!"

Lessa'ya, onun da buz gibi bir acımasızlık ile karşılık verdiği, uzunca bir bakış attı Dosdoğru odadakilerle yüz yüze geldi. "Tüm kalbimle dilerdim ki, Telgar'daki o gün T'ron ve T'kul için bir başka çözüm olsun Onları Güney'e göndermek çare gibi gözükmüştü Orada Pern'in geri kalanına pek zararları dokunmazdı.. "

"Hayır, sadece bize -sadece Benden'e!" Lessa somut bir öfkeyle konuşmuştu. "Bunu yapanlar T'ron ve Mardra, ikimizden öç almaya çalışıyorlar!"

"Mardra kendi yerine geçecek bir kraliçeyi istemez," dedi Brekke. Lessa bir hışımla döndüğünde de bakışlarını ondan kaçırmadı.

"Brekke haklı, Lessa," dedi F'lar, elini aşikâr bir rahatlıkla onun omzuna koydu. "Mardra rekabetten hoşlanmazdı."

Robinton, Lessa hiç belli etmese de, Weyrlideri'nin parmak eklemlerinin bastırmaktan bembeyaz kesildiğini görebiliyordu.

Ista Weyrlideri D'ram, "T'kul'un Weyrkadını Merika da bunu istemez," diye konuştu, "hem emin konuşabilecek kadar iyi tanırdım onu."

Robinton, bu odadakilerin arasında, olayların gidişatını en keskin şekilde hissedenin Eskiçağlı D'ram olduğunu düşünüyordu. Dürüst, sadık ve adil bir adamdı D'ram. Kendi çağından olanlara karşı F'lar'ın tarafını tutmak zorunda kalmıştı. Bu desteğiyle, diğer Eskiçağlı Weyrliderleri olan R'mart ve G'narish'i de etkileyerek, Telgar Kalesi'nde Benden Weyri'nin yanına çekmişti. Bu odada çok fazla alt akıntı ve örtülü basınç mevcut, diye düşündü Robinton. Kraliçe yumurtasını kaçırmayı planlayanlar her kim idiyse, bu oyunları başarısızlıkla sonuçlanmış, ama ejder binicilerinin dayanışmasını gerçekten de mahvetmişti.

"Bu olanlardan dolayı kendimi ne kadar kötü hissettiğimi ifade edemem, Lessa," diye devam etti D'ram başını sallayarak. "İlk duyduğumda kulaklarıma inanamadım. Böyle bir hareketin onlara ne yarar sağlayacağını anlayamıyorum. T'kul benden de yaşlı.

Onun Salth'ı bir Benden kraliçesini uçurmayı hayal bile edemez. Ona bakarsanız, Güney'deki ejderlerin hiçbiri bir Benden kraliçesini uçuramaz!"

D'ram'ın bu şaşırtıcı yorumu, Konsey Odası'ndaki kat kat gerilimi Robinton'ın imalı sözleri gibi rahatlatmıştı. D'ram farkında olmadan, Robinton'ın Benden Weyri'ne dolaylı da olsa bir iltifatta bulunulduğu görüşüne arka çıkmıştı.

"Hem, yeni kraliçe çiftleşme uçuşuna çıkacak kadar büyüyünceye değin," diye ekledi D'ram, bunun farkına yeni varmış gibi, "muhtemelen bronzları ölmüş olacaktı. Geçtiğimiz Devir sekiz Güney ejderi öldü. Hepimiz bunu biliyoruz. O yüzden, yumurtayı bir hiç uğruna çalmaya yeltendiler... bir hiç uğruna." Yüzünü trajik bir pişmanlık duygusu kaplamıştı.

"Bir hiç uğruna değil," dedi Fandarel, sesi hüzün doluydu. "Bir dönün ve kaç Devirdir dost ve müttefik olan bizlerin haline bakın! Siz ejder binicileri." koca parmağını saplarcasına uzatıyordu onlara, "ejderlerinizi güneydeki o yaşlı hayvanların üzerine salmanıza ramak kalmıştı." Fandarel başını yavaşça iki yana salladı. "Bugün korkunç, çok korkunç bir gündü! Hepiniz adına üzülüyorum." Bakışı en uzun süre Lessa'nın üzerinde kaldı. "Ama eğer öfkeniz soğumaz ve aklınız başınıza gelmezse, bana öyle geliyor ki, kendim ve Pern için daha fazla üzüleceğim. Şimdi sizleri yalnız bırakıyorum."

Büyük bir ağırbaşlılıkla, Weyrliderlerinin ve kadınlarının hepsine eğilerek selam verdi, Brekke'ye, en son da Lessa'ya. Gözleriyle onunkileri yakalamaya çalıştı. Başarısız olunca da hafifçe içini çekti ve odayı terk etti.

Robinton'ın Lessa'nın duyduğundan ve anladığından emin olmayı istediği şeyi –yani eğer kızgınlık ve nefretin kendilerine hükmetmesine izin verirlerse, ejder binicilerinin Kaleler ve Zanaatler üzerindeki hakimiyetlerini yitireceklerini– Fandarel sözünü sakınmadan söylemişti. O olayın sıcağında, kriz sırasınca Weyr'e davet edilmiş olan Kalelilerin gözleri önünde yeterince şey konuşulmuştu zaten. Eğer yumurta geri döndüğü için, Benden misillemede bulunmazsa, ne bir Kaleli, ne de Zanaatustası onlarda kusur bulamazdı.

Ama orada oturmuş, öfkesinden yerinde rahat duramayan, felakete yol açacak bir intikam planını aklına koymuş inatçı Lessa'ya ulaşmak nasıl mümkün olabilirdi? Pern'in Arpustası olarak geçirdiği uzun Devirler boyunca ilk kez, Robinton söyleyecek laf bulamıyordu. Daha şimdiden Lessa'nın şimşeklerini üzerine çekmişti. Lessa'ya aklın yolunu nasıl gösterecekti?

"Fandarel bana, hiçbir ejderadamın etkisi geniş kitleleri etkilemeksizin, kişisel mücadelelere giremeyeceğini anımsattı," dedi F'lar. "Hakaretin akla bir kez galip gelmesine izin verdim. Bugün olanlar, onun sonucudur."

D'ram öne eğdiği başını kaldırdı, F'lar'a ateşler saçan bir bakış attı ve şiddetle başını iki yana salladı. Diğer ejder binicilerinden de F'lar'ın Telgar'da tamamen onurlu hareket ettiğini belirten mırıltılı itirazlar yükseliyordu.

"Saçmalama, F'lar," dedi Lessa ataletinden sıyrılarak. "Bu *kişisel* bir kavga değildi. Pern'i birarada tutabilmek için o gün T'ron'la dövüşmen gerekliydi."

"Bugün ise ne T'ron'la ne de diğer Güneylilerle

dövüşemem, yoksa Pem'i bir arada tutmam mümkün olmayacak!"

Lessa F'lar'ın bakışına, uzun süreli bir diğer bakışla karşılık verdi, sonra bu ayrımı kabullenirken omuzları çöktü.

"Ama... o yumurta çatlamazsa, ya da küçük kraliçeye herhangi bir şekilde zarar gelmiş olursa

"Eğer böyle olursa, kesinlikle durumu gözden geçireceğiz," diye söz verdi F'lar ona, sağ elini bu durıma güvence vermek için kaldırmıştı.

Robinton tüm kalbiyle küçük ejderciğin sağlıklı ve güçlü olmasını, başından geçen maceralardan hiç etkilenmemiş olmasını diliyordu. Kuluçkadan Çıkış'a kadar, Lessa'yı yatıştıracak ve F'lar'ın bir sözle bağlanmış onurunu kurtaracak nitelikte bir bilgi edinmeliydi

"Ramoth'a dönmeliyim," diye bildirdi Lessa "Bana ihtiyacı var." Saygıyla kendisine yol açan ejder binicilerinin arasından, uzun adımlarla odayı terk etti

Robinton Lessa için doldurduğu bardağa baktı ve alıp bir dikişte boşalttı. Bardağı indirip, F'lar'ın bakışıyla karşılaştığında elleri titriyordu.

"Birer bardak içki hepimize iyi gelir," dedi F'lar diğerlerine Brekke'nin etrafına toplanmalarını işaret ederek, kadın onlara servis yapmak için hemen ayağa kalkmıştı

"Kuluçkadan Çıkış'a kadar bekleyeceğiz," diye konuşmasını sürdürdü Benden'in Weyrlideri. "Benzer bir olaya karşılık tedbir almanızı söylemem gerektiğini zannetmiyorum "

"Şu anda hiçbirinizin sentleşmekte olan yumurtası yok, F'lar," dedi Telgar Weyri'nden R'nart "Hem hiçbirinizde Benden kraliçesi de yok!" Arpçıdan ya-

na bakarak, kurnazca göz kırptı. "Hayvanlarından sekizi bu geçtiğimiz Devir öldüyse, artık geriye iki yüz kırk sekiz ejder binicisi ve sadece beş bronz kalmış olduğunu hesap ediyorum. Peki yumurtayı kim geri getirdi?"

"Yumurta burada artık; gerisi fark etmez," dedi F'lar, sonra da ilk yudumda bardağının yarısını içti "Gerçi o binicıye derinden müteşekkirim "

"Kim olduğunu öğrenebiliriz," dedi N'ton sessizce.

F'lar başıyla itiraz etti. "Bilmek istediğimden emin değilim. Bilmemiz gerektiğinden de -elbette şu yumurta çatlayıp içinden sapasağlam bir kraliçe çıkarsa."

"Fandarel yaraya pannak bastı," dedi Brekke bardakları yeniden doldurmak için zerafetle hareket ederken. "Devirlerdir dost ve müttefik olan bizlerin haline bir bakın. Bir tek buna içerliyorum. Ve de," sırayla herkesi süzdü, "sadece dostlarına duyduklan bağlılık uğruna bu iğrenç davaya karışan bir avuç hayvan yüzünden bütün ateş kertenkelelerine karşı kın duyulmasına. Önyargılıyım, biliyorum," hüzünlü bir şekilde güldü, "ama küçük dostlarımıza minnettar olmak için o kadar çok sebebim var ki. Onlar söz konusu olduğunda da aklın ağır bastığını görmek isterim."

"Bu konunun üzerine yavaşça gideceğiz, Brekke," diye konuştu F'lar, "ama neyi kastettiğini anladım. Sabahın kargaşasında ve o ateşle, aslında istenmeyen birçok şey döküldü ağızlardan!"

"Umarım öyledir, tüm içtenliğimle öyle olmasını umuyorum," dedi Brekke. "Berd bana ejderlerin ateş kertenkelelerine ateş püskürttüğünü söyleyip duruyor."

Robinton elinde olmadan hayret dolu ünledi. "Ben de Zair'den bu çılgınca fikri aldım, Brekke, onu

senin weyrinde kalması için göndenneden önce. Ama burada hiçbir ejder ateş puskürtmedi." Kimi Brekke'nin sözlerine katılan, kimi de böyle olmayacak bir vaka karşısında endişesini dile getiren diğer Weyrliderleri'ne baktı.

"Henüz değil..." dedi Brekke, Ramoth'un weyrini başıyla, anlamlı anlamlı işaret ederek.

"O zaman kraliçenin canının ateş kertenkeleleriyle daha fazla sıkılmasına izin vermeyelim," dedi F'lar, gözleri destek almak için odanın içinde dolaştı. Elini yan yanya yükselen itirazları bastırmak için kaldırarak, "Şimdilik," diye ekledi. "Onların ortalıkta görünmemeleri ve duyulmamaları daha akıllıca olur. Onların işe yarar olduğunu biliyorum ve bazıları var ki, çok güvenilir haberciler olduklarını kanıtladılar. Birçoğunuzun ateş kertenkelesi sahibi olduğunun farkındayım. Ama onları buraya göndermek zorundaysanız, Brekke'ye yöneltin." Bunu söylerken dosdoğru Robinton'daydı gözleri.

"Ateş kertenkeleleri istenmedikleri yere gitmezler," dedi Brekke. Sonra bu yorumundaki iğneleyiciliği azaltmak için de, çarpık bir gülüşle ekledi; "Hem zaten şu anda ödleri patlamış durumda.

"Öyleyse Kuluçkadan Çıkış'a kadar hiçbir şey yapmıyor muyuz?" diye sordu N'ton.

"Arama'da bulunan kızları toplamak dışında, hayır. Lessa Ramoth onların varlığına alışsın diye, kızların en kısa zamanda buraya getirilmelerini isteyecektir. Kuluçkadan Çıkış'ta tekrar bir araya geleceğiz, Weyrliderleri."

"İyi bir Kuluçkadan Çıkış olsun," dedi D'ram coşkuyla ve herkes onu yürekten destekledi.

Robinton diğerleri odadan çıkarken F'lar'ın kendisini alıkoymasını ümit ediyordu. Ama F'lar D'ram'la sohbete dalmıştı ve Robinton hüzünle, yokluğunun hoş karşılanacağına karar verdi. Benden Weyrliderleri'yle ters düşmek onu çok mutsuz etmişti ve Weyr girişine doğru giderken kendisini bitkin hissediyordu. Yine de F'lar, Robinton'ın sağduyulu davranma ricasını kabul etmişti. Koridorun son dönemecine yaklaşırken, çıkıntıda Mnementh'in bronz cüssesini gördü, Ramoth'un eşine yaklaşmak için bir gönülsüzlük hissediverdi aniden.

"Böyle üzülme, Robinton," dedi N'ton onun yanına adım atıp, koluna dokunarak. "Az önce yaptığın gibi konuşmakta haklıydın ve akıllıca davrandın, belki de Lessa'nın çılgınlığını durdurabilecek tek kişi sendin. F'lar bunun bilincinde." N'ton sırıttı. "Ama hâlâ Lessa'yla çekişmek zorunda."

"Robinton Usta," F'nor'un sesi sanki başkalarının kulak misafiri olmasını istemezmişçesine alçaktı, "lütfen weyrinde bana ve Brekke'ye katıl. N'ton, eğer Kale Weyri'ne dönmek için acelen yoksa, sen de."

Yaşça daha küçük olan bronz binici, "Bugün sana kesinlikle istediğin kadar zaman ayırabilirim," diye neşeli bir tavırla rıza gösterdi.

"Brekke de az sonra gelecek." Sonra filo ikincisi, Kuluçka Meydanı'ndaki Ramoth'un boğuk yankılar halinde işitilen iniltileri ve homurdanmalar dışında anormal derecede sessiz olan Çanak boyunca onlara rehberlik etti. Mnementh çıkıntısının üzerinde, Weyr'in kenarının her kısmını görebilecek şekilde, başını durmadan bir o yana, bir diğer yana çevirip duruyordu.

Adamlar weyrden içeri adımlarını atar atmaz, se-

vilmeye ve hiçbir ejderin kendilerine ateş püskürtmeyeceği konusunda yatıştırılmaya ihtiyaç duyan, çılgına dönmüş dört ateş kertenkelesinin saldırısına uğradılar. Öyle görülüyor ki, bu korku hepsinde de mevcuttu ve yer etmişti.

Robinton küçük bronzunu biraz sakinleştirdikten sonra, "Zair'in yansıttığı görüntülerdeki bu büyük karanlık nedir?" diye sordu. Zair sürekli titriyordu ve Arpçının kibarca okşamaları ne zaman duracak olsa, ihmalkâr ele emredercesine sürtünüyordu bronz.

Bu sırada Berd ve Grall, F'nor'un omuzlarına tünemiş, yanaklarını okşuyorlardı, tasalarından dolayı parlak sarı bir hal almış gözleri hâlâ çılgınca bir hızla dönüyordu. "Biraz sakinleştiklerinde Brekke ve ben neler olduğunu anlamaya çalışacağız. Birşeyler hatırladıkları izlenimine kapıldım."

"Kızıl Yıldız gibi bir şey olmasın?" diye sordu N'ton. Onun yaptığı bu yersiz değinmenin üzerine, örnekolunda sessizce yatmakta olan Tris kanatlarını çırpmaya başladı ve diğerleri de haykırdılar. "Üzgünüm. Sakinleş, Tris."

"Hayır, öyle bir şey değil," dedi F'nor, "Bu sadece... hatırladıkları bir şey."

"Onların birbirleriyle anında haberleştiklerini ve görünüşe göre gördükleri, ya da şiddetle hissedilen veya yaşanan şeyleri yansıttıklarını biliyoruz," dedi Robinton, düşüncelerini söze dökerken kelimeleri dikkatle seçiyordu "Öyleyse bu, toplu bir tepkinin belirtisi olabilir Ama hangi ateş kertenkelesinden ya da ateş kertenkelelerinden geliyor? Ama Grall, Berd ve Meron'un küçük yaratığı... neden bahsettiğimi biliyorsunuz... onun zararlı olduğunu kendi soydaşla-

nndan birinden öğrenmiş olamazlardı. Peki bunu bir çılgınlık nöbeti geçirecek kadar nasıl biliyorlardı? Bu nasıl onlann anımsadığı bir şey olabilirdi ki?"

"Binek hayvanları da tehlikeli zemine basmamalarını gerektiğini bilir gibi görünüyorlar..." diye fikrini belirtti N'ton.

"İçgüdü." Robinton bunu zihninde tarttı. "İçgüdü olabilir." Sonra başını salladı. "Hayır, tehlikeli yerlere basmamakla bu, içgüdüsel bir korkunun aynı şekilde kullanılması değil: bu genellemedir. K-I-Z-I-L Y-I-L-D-I-Z ise," bunu harf harf söylemişti, "belirli bir şeydir. Ah, evet!"

"Ateş kertenkeleleri temelde ejderlerle aynı becerilere sahipler. Halbuki ejderlerin bahse değer hafızaları yok."

F'nor gözlerini tavana doğru kaldırarak, "Bu yüzden şiddetle umalım ki, bugün olan biten her şey rekor zamanda unutulsun."

"Lessa böyle bir yetenekten yoksun," dedi Robinton derinden bir iç çekerek.

"Lessa aptal değildir, Arpustası," dedi N'ton, bu ünvanın kullanılmasıyla adama karşı duyduğu saygıyı yeniden ve maharetle tasdik etmişti. "F'lar da öyle. Sadece endişeliler. İkisi de kendilerine gelip arabuluculuk yapmanı takdir edeceklerdir." N'ton sonra boğazını temizledi ve Arpustası'nın gözlerinin içine baktı. "Yumurtayı kimin aldığını biliyor musun?"

"Birşeylerin *planlandığını* işitmiştim. Devirleri saymasını bilen herkesin anlayabileceği gibi, ben de Güneyli adamların ve ejderlerinin zaman geçtikçe güçten düştüklerini ve çaresiz olduklarını biliyordum. Ben sadece Zair'in çiftleşme isteğini deneyimledim..."

Robinton durakaladı, epey süre önce yitirdiğini sandığı o arzuların şaşırtıcı dirilişini hatırladı, omuz silkti ve N'ton'un gözlerindeki anlayış dolu pırıltıyı gördü. "Bu yüzden şehvet dolu kahverengi ve bronz ejderlerin binicilerine yaşatabilecekleri baskıyı tahmin edebiliyorum. Uçurulacak kadar genç, hevesli bir yeşilin bile yardımı dokunurdu..." İki ejder binicisine sonu sorarcasına baktı.

"Bugünden sonra olmaz," dedi F'nor duygudaşlıkla. "Eğer Weyrlerin birine yaklaşacak olsalardı... D'ram'inkine mesela," kendini onaylaması için N'ton'a baktı, "bir yeşil giderdi belki, o da sadece bir felaketi engellemek için. Ama sorunlarını çözmek için bir kraliçe yumurtası çalmak mı?" F'nor kaşlarını çattı "Güney Weyri'nde dönenlerin ne kadarını biliyorsun, Robinton? Güney'de zamanda yolculuk yaparken çıkardığım tüm haritaları sana verdiğimi hatırlıyorum."

"Açıksözlü olmak gerekirse, daha çok Güney Kalesi'nde olanları biliyorum. Kısa süre önce Piemur'dan ejder binicilerinin alışılagelenden çok daha fazla içlerine kapanık olduklarını haber aldım. Kendi Çağlarının örneğine uyarak kalelilerle fazla içli dışlı olmuyorlardı, ama Weyr'e giriş çıkışa bir yere kadar izin veriyorlardı. Bu aniden sona erdi ve o günden sonra hiçbir kalelinin Weyr'in yakınına sokulmasına göz yumulmaz oldu. Hiçbir sebebi yokken. Fazla uçuş da yapmıyorlardı. Piemur ejderlerin gökyüzünde göründüklerini ve bir anda *araya* gittiklerini söylüyor. Ne daire çiziyorlarmış, ne de dolaşıyorlarmış. Sadece *araya* gidiyorlarmış."

"Zamanda gidiyorlar," dedi düşünceli bir şekilde F'nor.

Zair acınacak bir sesle ciyakladı ve Robinton onu teselli etti. Ateş kertenkelesi bir kez daha onun zihnine, kertenkelelere ateş kusan ejderlerin; kapkara bir boşluğun ve bir yumurtanın görüntüsünü aktardı.

"İkiniz de dostlarınızdan bu görüntüyü aldınız mı?" diye sordu, gerçi adamların irkilmiş yüz ifadeleri bu soruyu gereksiz kılıyordu.

Robinton, daha net bir görüntü vermesi ve yumurtanın yerini göstermesi için Zair'i sıkıştırdı ama alevlerin ve korkunun izleniminden başka hiçbir şey elde edemedi.

"Keşke biraz daha zeki olsalardı," dedi Robinton endişesiyle başa çıkmaya gayret göstererek. Bu kadar yakın olup da ateş kertenkelelerinin vizyonunun sınırlı kapsamı yüzünden engellenmek hayal kırıcıydı.

"Hâlâ huzursuzlar," dedi F'nor. "Grall ve Berd ile daha sonra deneyeceğim. Menolly de kendininkilerden aynı tepkiyi mi alıyor, merak ediyorum. Arpçı Zanaat Salonu'na gittiğinde ona sorabilirsin, Robinton Usta. On ateş kertenkelesiyle, çok daha net birşeyler elde edebilir."

Robinton doğrulurken onayladı, ama soracağı son bir şey vardı. "N'ton, yumurta oraya mı götürülmüş diye Güney Weyri'ne giden bronzların arasında sen de vardın, değil mi?"

"Öyle. Weyr terk edilmişti. Geride bir tek yaşlı ejder bile kalınamıştı. Tamamen bomboştu."

"Evet, ardından da bu gelirdi, değil mi?"

Jaxom ve Menolly, Ruth'un sırtında Kale Kalesi'nin üzerinde aradan çıktıklarında, Ruth bağırarak adını nöbetçi ejdere duyurdu ve ateş kertenkeleleri

tarafından neredeyse hücuma uğradı. İlerlemesini öylesine güçleştirmişlerdi ki, Ruth kanat çırpacak kadar mesafe bırakmalarını isteyemeden önce birkaç boy aşağı düştüler. Ejderin yere inmesiyle birlikte, ateş kertenkelesinin onu ve sırtındakilerin üzerine üşüşmeleri, kaygıyla yakınmalan bir oldu.

Menolly saçına yapışan, elbisesini çekiştiren ateş kertenkelelerini yatıştırmak için bağırıyordu. Jaxom iki kertenkelenin başına oturduğunu, birkaçının kuyruklarını boğazına doladığını ve üçünün onunla göz seviyesinde kalabilmek için çılgınca kanat çırptıklarını fark etti.

"Neleri var?"

"Korkmuşlar. Ejderler onlara ateş püskürtüyorlar," diye haykırdı Menolly. "Ama hiç kimsenin size böyle bir şey yaptığı yok, sizi budala yaratıklar. Tek yapmanız gereken Weyrlerden azıcık uzak durmak."

Bu kargaşayı duyunca diğer Arpçılar onları kurtarmaya geldiler, ateş kertenkelelerini ya onlardan çekip uzaklaştırıyor, ya da kendilerine bağlı olanları sertçe çağırıyorlardı. Jaxom kertenkeleleri Ruth'un üzerinden kışkışlayınca, ejder ona hiç zahmet etmemesini söyledi –o biraz sonra hepsini yatıştıracaktı. Hayvancıkların hepsi ürkmüştü, çünkü alev kusan ejderlerin kendilerini takip ettiklerini hatırlıyorlardı. Arpçıların tümü de Benden'den gelen haberleri duymak için hep bir ağızdan konuştuklarından, Jaxom ateş kertenkelelerini Ruth'a havale etmeye karar verdi.

Arpçılar, Arpçı Zanaat Salonu'na korkuyla dönen ateş kertenkelelerinden, bir sürü çarpılmış görüntü almışlardı. Benden, alev püskürten, savaşmaya hazır, devasa bronzlarla doluydu; Ramoth kanı tutuşmuş bir

nöbetçi wher gibi davranıyordu ve kumun üzerinde tek başına duran bir kraliçe yumurtası vardı. Ama Arpçıları asıl rahatsız eden, ateş kertenkelelerine saldıran ejderlerin görüntüsüydü.

"Benden ejderleri hiçbir ateş kertenkelesine saldırmadılar," dediler Jaxom ve Menolly aynı anda.

"Ama bütün ateş kertenkelelerinin, Brekke ya da Mirrim'e gönderilmedikleri sürece, Benden'den uzak durmaları gerekiyor," diye de ekledi Menolly ödün vermez bir tavırla. "Arpçılara bağlı olan bütün kertenkeleleri de Arpçı renkleriyle işaretleyeceğiz."

Jaxom ve Menolly'yi Arpçı Salonu'na buyur edip, şarap ve sıcak çorba sundular. İkisi de önündekileri soğumadan önce yiyemediler, çünkü yemek servisi yapılır yapılmaz bu sefer de Kale halkı geldi, haberleri öğrenmek istedi. Eğitimli bir Arpçı olduğu için, olayın büyük kısmını Menolly anlattı. Jaxom, kızın bir yükselip bir alçalan sesiyle, olduğunu kendisinin de bildiği gerçekleri hiç çarpıtmadan yansıttığını; anlatısının her bir kısmına uygun düşen duyguları uyandırdığını duyunca, ona karşı duyduğu saygı bir kat daha artmıştı. Kıdemli Arpçılardan birisi, bir yandan kolunun kıvrımındaki mavi ateş kertenkelesini okşarken, diğer yandan da kızın Arpçı numaralarını kullanışını takdir edercesine başını sallıyordu.

Menolly sözünü bitirince, tüm odada saygı dolu teşekkür mırıltıları duyuldu. Sonra dinleyiciler konuşmacı kesildiler ve haberleri yorumlamaya koyuldular. Yumurtayı kimin ve nasıl geri getirdiğini merak ediyorlardı –ve bunun neden yapıldığıysa, hâlâ en önemli soruydu. Weyrler kendilerini nasıl koruyacaklardı? Büyük Kaleler de tehlikede miydiler? Eğer bir

Benden yumurtasını çaldılarsa kimbilir işi nereye götürürdü bu Eskiçağlılar? Hem Arpçıların Benden Weyr'ine rapor edilmesi gerektiğine inandıkları bazı gizemli olaylar da vuku bulmamış değildi -kendi başlarına önemsiz de olsalar, toplamına bakıldığında hayli şüphe uyandırıyorlardı. Mesela demir madenlerindeki esrarengiz hırsızlıklar. Peki ya kaçırıldıktan sonra izine bir daha rastlanmayan genç kızlara ne demeliydi? Eskiçağlılar'ın peşinde olduğu şey, ejder yumurtalarından fazlası olabilir miydi?

Menolly kalabalığın ortasından bir yol açtı ve Jaxom'a kendisini takip etmesini söyledi. "Konuşmaktan ağzım kurudu," dedi göğüs geçirerek ve Jaxom'ı koridordan geçirip, onu küflü Kayıtlar'ın mesajları ebediyen kaybolmadan önce kopyalandıkları büyük kopya odasına getirdi. Kertenkeleleri bir anda belirdiler ve kız onlara masalardan birine inmelerini işaret etti. "Hepiniz de ateş kertenkeleleri için son moda tasarımları giyeceksiniz!" Masanın altındaki dolapta eşelendi. "Beyaz ve sarı boyayı bulmama yardım et, Jaxom. Bu kutu kurumuş." Kutuyu köşedeki bir çöp tenekesine attı.

"Neymiş bu ateş kertenkeleri için olan tasarım?"

"Hım. Şurası beyaz. Arpçı mavisi ve kalfaların açık mavisi, beyazla ayrılmış ve Kale Kalesi'ne ait sarı renkle çerçevelenmiş. Bu onların kim olduklarını gayet güzel belli eder, sen ne dersin?"

Jaxom ona katıldı ve kendisine ateş kertenkelelerinin boyunlarını kıpırdatmadan tutmak düştü. Bu ödev daha da zor bir hal almıştı, çünkü bütün ateş kertenkeleleri de onun gözlerinin içine bakmasını istiyorlardı.

"Eğer bana bir şey anlatmaya çalışıyorlarsa da verdikleri mesajı alamıyorum," dedi Jaxom Menolly'ye, bir yandan da kendisine dikilen beşinci duygulu bakışa sabırla katlanıyordu.

"Sanırım," dedi Menolly kökboyaları kullanırken, kesik kesik konuşuyordu. "Senin sahip olduğun –onu sıkı tut, Jaxom– Pern üzerindeki... onların... ödlerinin kopmadığı –tut onu– tek ejder. Çünkü Ruth... ateş taşı çiğnemiyor."

Jaxom göğüs geçirdi, çünkü Ruth'un bir anda artan popülaritesinin kendi özel planlarını mahvedeceğini görebiliyordu. Bunu yapmak için gönülsüz de olsa, zamanda yol alması gerekecekti, çünkü ateş kertenkeleleri ne zamana gittiğini bilmezlerse onu takip edemezlerdi! Bu, Arpçı Zanaat Salonu'na asıl gönderiliş sebebini hatırlattı ona.

"Bu sabah, senden Wansor'un denklemlerini almak için çıkmıştım yola.. "

"Ya, evet" Menolly kıpır kıpır bir mavi ateş kertenkelesinin üzerinden ona gülümsedi "Bu Devirler öncesiymiş gibi geliyor. Evet, Amca'nın beyazını da çizeyim, onları sana vereceğim. Bu kadar yardımcı olduğuna göre, elinde bulunmasının işe yarayacağına inandığım bazı yaz-kış mevsim çizelgeleri de var. Piemur bunlardan çok sayıda yazmadı daha."

Mavi bir ateş kertenkelesi vınlayarak boya odasına girdi ve Jaxom'ı görünce ferahlayarak cıvıldadı.

Dost canlısı adamın mavisi, dedi Ruth dışarıdan.

"Benim sadece bir mavi ateş kertenkelem var, onu da az önce işaretledik, yanılıyor muyum?" diye sordu Menolly gözlerini odadaki diğer hayvanların üzerinde gezdirerek.

"Bu Brand'inki. Ruatha Kalesi'ne geri dönsem iyi olur. Birkaç saat önce yola çıkmalıydım."

"Aptallık etme de gelişini karşılasınlar," dedi kız gülerek "Bu sefer yasal bir iş üzerindesin."

Hafifçe gülümsemeyi başaran Jaxom, kızın kendisine doğru fırlattığı bir tomar çizelgeyi yakaladı. Kız onun aklında neler olduğunu bilemezdi. Jaxom onun rastgele söylediği şeylere karşı çok hassasiyet gösteriyordu. Suçlu bir vicdanın göstergesiydi bu

"O zaman Lytol'a seni bahane edebilir miyim?"

"Ne zaman istersen, Jaxom!"

Ruatha Kalesi'ne geri dönünce bütün hikâyeyi en başından, Kale Kaleliler ve Arpçılar kadar kendinden geçmiş, öfkelenmiş ve yüreğine su serpilmiş bir kalabalığa anlatması gerekti. Kendini, farkında olmaksızın Menolly'nin anlatım tarzını kullanırken buldu ve kızın bu olaydan bir Balad yazınası ne kadar sürecek diye merak etti.

Sözlerini, ateş kertenkelesi sahibi olan herkesin hayvanlarını Ruatha renkleriyle işaretlemesini buyurarak bitirdi: üzerinde kırmızı kareler ve siyah beyaz şeritler olan kahverengi. Lytol'ın hâlâ buyük iskemlesinden kalkmadığını, bir eliyle alt dudağıyla oynarken, gözlerinin taş döşemedeki belirsiz bir noktada sabitlenmiş olduğunu fark ettiğinde, işaretleme işini yoluna koymuştu.

"Lytol?"

Lord Vekili çaba göstererek kendine geldi, Jaxom'a doğru kaşlarını çattı Sonra da içini çekti "Anlaşmazlığın ejder ejdere bir mucadeleye dökülebileceğinden hep korkmuşumdur "

Jaxom tüm ikna ediciliğiyle ve alçak sesle, "Du-

rum bu noktaya gelmedi, Lytol," dedi

Adam Jaxom'ın gözlerine dikkatle baktı "Gelebilirdi de, evlat. Kolayca gelebilirdi. Sen ve ben, Benden'e çok şey borçluyuz. Şimdi oraya gitmeli miyim?"

"Finder orada kaldı."

Lytol başıyla onayladı ve Jaxom, acaba Lord Vekili önemsenmediğini mi hissetti, diye meraklandı. "Finder'ın ejder sırtında yolculuk etmesi daha iyi olur." Adam ellerini gözlerinin önünden geçirdi ve başını iki yana salladı.

"Iyi değilsin, Lytol. Bir bardak şarap?"

"Hayır. Düzelirim, evlat," Lytol kendisini iterek, dinç şekilde ayağa kalktı. "Tüm bu kargaşanın içinde Arpçı Zanaat Salonu'na ne iş için gönderildiğini hatırladığını sanmıyorum," dedi.

Lytol'ın her zamanki gibi konuştuğunu duyunca rahatlayan Jaxom, neşeyle sadece W'ansor'un denklemlerini değil, üzerinde çalışacak başka çizelgeler de getirdiğini söyledi. O saatten akşam yemeğine kadar, Jaxom keşke bu kadar düşünceli olmasaydım diye düşündü, çünkü Lytol onu hem Brand'a hem de kendisine İplik Düşüşünü zamanında tahmin etmeyi öğretmekle görevlendirmişti.

Jaxom'ın gece vakti, elindeki Güney Kıtası'nın kaba haritasını inceden inceye gözden geçirip, kendine ait bazı denklemlerle uğraşırken fark ettiği gibi; bir şeyi öğrenmeyi kendisi için kolay kılmanın en iyi yolu, o şeyi bir başkasına öğretmekten geçiyordu. Pern üzerinde onun herhangi bir "zamana" güvenlik içinde gitmesini engelleyecek kadar fazla aktivite vardı. Zamanda yol alacağı için de en azından on iki Devir geriye, Güney Kıtası'nın kullanılmaya başlanmasın-

dan önceye gitse iyi olurdu. Ateş taşının nereden çıkartıldığını bildiği için Ruth'un ihtiyacını karşılamakta sorunla karşılaşmazdı. Gitmek istediği zamana giden yolu bulduğuna inandığı vakit, gece yıldızları sabah yolunun yansını katetmişlerdi.

Şafak sökmeden az önce Ruth'un iniltileriyle uyandı. Sarındığı kürklerden güçlükle kurtuldu ve soğuk taşların üzerinde yalınayak sendeleyerek, gözlerinden uyku akarak kalktı. Ruth'un ön ayaklan kıpırdıyor ve kanat dirsekleri onu rahatsız eden rüyayla titriyordu Ateş kertenkeleleri sokulmuşlardı ona, bir çoğu da Ruatha renklerini taşımıyorlardı Jaxoın hayvanları kovaladı ve Ruth içini çekip, daha derin, sessiz bir uykuya daldı.

ALTINCI BÖLÜM

Ruatha Kalesi ve Güney Kalesi
15.5.27 - 15.6.2

Kale'de güne, bütün ateş kertenkelelerini, her ateş kertenkelesinin uygun şekilde işaretlemesi ve herhangi bir Weyre yaklaşmamaları konusunda bizzat uyanlmalannı emreden mesajlarla daha küçük Kalelere ve zanaat kulübelerine yollayarak başlandı. Yakınlardaki kalelilerin bazıları, ateş kertenkelelerinin verdiği karma karışık hikâyeler konusunda şüphelerini gidennek için sabahleyin, binek sırtında gelmişlerdi. Bu yüzden Lytol, Jaxom ve Brand tüm gün boyunca meşgûl oldular. Ertesi gün, İpliğin düşmesi bekleniyordu ve İplik, tam olarak Lytol'ın hesapladığı anda yağdı. Bu ona büyük bir memnuniyet verdi ve daha kaygılı olan kalelileri yatıştırdı.

Jaxom iyi huylulukla, alev makineli ekipteki yeni aldı, gerçi Kale Weyri ejderlerinden kurtulan İplik olmamıştı. Bir dahaki İplik Düşüşü'nde kendisinin de ateş saçan Ruth'la birlikte gökte olabileceğini düşünmek, onu neşelendiriyordu

Yumurtanın çalınışının üzerinden geçen üçüncü günde, Ruth'un karnı çok acıkmıştı ve avlanmak istiyordu. Fakat ateş kertenkeleleri ona eşlik için öyle bir sürü halinde geldiler ki, Ruth sadece bir tek hayvan öldürdü, onu da derisiyle, kemiğiyle silip süpurdü.

Onlar için öldürmeyeceğim, dedi Ruth Jaxom'a

Bunu öyle bir hiddetle söylemişti ki, Jaxom sonunda Ruth'un ateş kertenkelelerine ateş püskürtüp püskürtmeyeceğini merak etti.

"Ne oldu? Onları sevdiğini sanıyordum!" Jaxom ejderini çimenlik bayırda karşıladı ve onu avutarak okşadı.

Yaptığımı hatırlamadığım bir şey yaptığımı hatırlıyorlar. Ama bunu ben yapmadım. Ruth'un gözleri döndükçe kızıl kıvılcımlar saçıyordu.

"Senin ne yaptığını hatırlıyorlarmış?"

Ben yapmadım. Korku dolu bir şüphe seziliyordu Ruth'un zihinsel ses tonunda. *Yapmadığımı biliyorum. Ben böyle bir şey yapmam. Ben bir ejderim. Ben Ruth'um, Benden iyim!* Son sözlerini ümitsizce söylemişti ejder.

"Ne yaptığını hatırlıyorlarmış, Ruth? Söylemelisin bana."

Ruth sanki saklanmak istermişçesine başını eğdi, ama sırtını Jaxom'a döndü, gözleri acıklı acıklı dönüyordu *Ben Ramoth'un yumurtasını almam. Ramoth'un yumurtasını almadığımı biliyorum. Bütün o zaman boyunca göl kenarında, senin yanındaydım. Bunu hatırlıyorum. Sen de hatırlıyorsun. Benim nerede olduğumu onlar da biliyorlar. Ama her nasılsa Ramoth'un yumurtasını aldığımı da hatırlıyorlar.*

Jaxom düşmemek için Ruth'un boynuna sarıldı. Sonra da çok derin birkaç nefes aldı

"Sana yansıttıkları görüntüleri bana göster, Ruth."

Ruth bunu yaptı, ejder binicisinin yüreklendirmesiyle sakinleştikçe, görüntüler daha da net ve canlı bir hal aldı.

En sonunda feralılamış bir şekilde içini çekerek, *İşte hatırladıkları buydu.* dedi

Jaxom kendi kendine mantıklı düşünmesini yineledi, bu yüzden de yüksek sesle sordu, "Ateş kertenkeleleri yalnızca gönnüş olduklarını anlatabilirler. Onların hatırladıklarını söylüyorsun, peki senin Ramoth'un yumurtasını *ne zaman* aldığını gönnüşler?"

Seni o zamana götürebilirim.

"Emin misin?"

İki kraliçe var –canımı en çok onlar sıktı, çünkü en iyi onlar hatırlıyorlar.

"Gece yıldızların çıktığı vakit gönnüş olamazlar, değil mi?"

Ruth başını iki yana salladı. Ateş kertenkeleleri yeterince yıldız görecek kadar büyük değil. Kendilerine ateş püskürtüldüğü zamanmış. Yumurtayı kollayan bronz ejderler ateş taşı çiğniyorlar. Yakınlarda ateş kertenkelesi görmek istemiyorlar.

"Akılları varmış."

Artık hiçbir ejder ateş kertenkelelerini sevmiyor. Eğer ateş kertenkelelerinin benim hakkımda hatırladığı şeyleri bilselerdi, beni de sevmezlerdi.

"O zaman ateş kertenkelelerini dinleyen tek ejderin sen olman iyi bir şey, değil mi?" Bu gözlem ne Ruth, ne de Jaxom için yürek feralılatıcı değildi. "Ama eğer yumurta zaten Benden Weyr'indeyse neden ateş kertenkeleleri seni bununla rahatsız ediyorlar ki?"

Çünkü benim gidişimi hatırlamıyorlar henüz.

Jaxom oturması gerektiğini hissetti. Bu son sözler üzerinde düşünmek gerekiyordu Hayır, diye itiraz etti kendi kendine. F'lessan haklıydı Her şeyi ölesiye konuşuyor ve düşünüyoruz Kararlarını verdikleri an

Lessa ve F'nor da mı bu cins akıldışı bir karşı konulmaz istek hissetmişlerdi, diye merak etti bir an için. Sonra bunu da düşünmemenin en iyisi olacağına karar verdi.

"Gitmemiz gereken *zamanı* bildiğine emin misin?" diye sordu Ruth'a bir kez daha.

İki kraliçe önlerinden hızla geçtiler, tatlı tatlı uğulduyorlardı; hatta birisi Jaxom'ın koluna konacak kadar cesur çıktı, hayvanın gözleri keyifle dönüyordu.

Onlar biliyorlar. Ben biliyorum.

"Pekâlâ, bizi götürmek istediklerine sevindim. Keşke yıldızları görmüş olsalardı!"

Jaxom derince bir nefes daha aldı, sonra Ruth'un boynuna atladı ve eve dönmesini söyledi

Bir kez harekete geçmeye karar verdikten sonra işin gerisinin çorap söküğü gibi gelmesi şaşırtıcıydı, tabii ki bunu düşünmediği sürece. Uçuş takımlarını kuşandı, ip ve yumurtayı sarmak için kürklü bir cüppe aldı. Midesine birkaç et sarması indirdi ve Salon'dan dışarıya çıkarken Brand'e şöylesine bir göz kırptı. Corana'yla arasındaki şüpheli ilişkinin işe yarar bir bahane oluşu onu son derece memnun ediyordu.

Ruth'u Telgar Nehri'nin deltasındaki kapkara gelgit çamurunda yuvarlanmaya ikna etmek daha çok vaktini aldı, ama Jaxom'ın weyreşini beyaz bir postun karanlık tropik gecede, ya da gün ortasında gölgelerine saklanmayı planladığı Kuluçka Meydanı'nda çok dikkat çekeceğine ikna etmeye muvaffak oldu.

Jaxom, Ruth'a iki kraliçe tarafından verilen görüntülerden, Eskiçağlılar'ın yumurtayı zamanda geriye götürdüğünü, ama bir yumurta için en uygun ve mantıklı olan bir yere, vakti geldiğinde Güney Weyri

olacak, sönmuş bir volkanın sıcak kumlanna bıraktığı sonucunu çıkarabileceğinden emindi Güney gecesinin yıldızlarını zaten ezberlemişti ve hangi zamanda bulunduklarını bir iki Devirlik bir hata payıyla söyleyebilirdi. Daha çok Ruth'un, hangi zamanda olduğunu hep bildiğine dair övünmelerine guvenmesi gerekecekti.

Ateş kertenkeleleri koca bir sürü halinde deltaya vardılar ve Ruth'un beyaz derisini yapışkan kara balçıkla sıvamasına şevkle yardımcı oldular Jaxom balçığı ellerine, yüzüne, teçhizatlannın ışıldayan kısımlarına sürdü. Kürklü cüppe, zaten yeterince koyuydu.

Her nasılsa, Jaxom başına tüm bunların geldiğine, böylesine çılgınca bir tehlikeye atılacağına inanamıyordu. Ama bunu yapmak zorundaydı. Onceden tayin edilmiş bir olaya doğru geri dönüşsüz adımlarla yürüyordu ve artık hiçbir şey onu yolundan döndüremezdi. Bu yüzden Ruth'un sırtına sakınce çıktı, ejderinin yeteneklerine daha önce hiç yapmadığı kadar güveniyordu. İki derin nefes aldı.

"*Ne zamana* gideceğ'unizi biliyorsun, Ruth. Bir an önce gidelim!"

Bu, hiç şuphe yok ki, o ana kadar yaptıkları en uzun, en soğuk sıçrayıştı. Lessa'ya gore bir avantajı vardı –Jaxom bunu bekliyordu Ama bu, yine de sıçrayışın korku verici derecede karanlık olmasını engellemiyor, kulaklarında gürültülü bir basınç yapan sessizliği susturmuyor, ya da soğuğun iliğine işlemesini önlemiyordu Yunurtayla doğrıdan geriye gelemezdi; sıcaklığını kaybetmemesi için dönüşü birkaç adımda yapması gerekecekti.

Derken karanlık, nemli, sıcak ve gur bitkilerle azı-

cık çürümüş meyve kokan bir diyarın üzerindeydiler. Bir an, tüm bunların ateş kertenkelelerinin gün ortasında gördükleri bir rüya olduğu gibi korkunç bir kanıya kapıldı Jaxom. Yine de Ruth'un elinden geldiğince sessizce süzülüşündeki tuhaflık ve yumuşak gece melteminin bir parçası halinde havada kayışındaki bir şey, bunu gerçek ve acil bir hale getiriyordu Derken aşağıda yumurtayı gördü, Ruth'un arayan başının hafifçe sağında, ışık saçan bir noktaydı

Jaxom Weyr'in doğu kenarını, şafak vakti erkenden olanca hızıyla girmeyi düşündüğü noktayı görebilmek için, ejderin süzülerek biraz daha ilerlemesine izin verdi. Sonra Ruth'a bir anda zaman değiştirmesini söyledi ve *ara*da neredeyse hiç kalmadılar. Bir anda sırtlarını ısıtıı doğan güneş. Ruth bir ok gibi atılarak içeriye girdi, alçaktan hızla kanat çırptı, uyku mahmurunu bronzların üzerinden geçtı Çabuk ve maharetli bir dalışla Ruth yumurtayı güçlü kollarıyla yakaladı, yukarıya fırladı ve irkilen bronzlar daha ayağa bile kalkamadan, küçük beyaz ejder yine *ara*ya girecek kadar irtifa kazanmıştı

Ruth'un gün ışırken yaptığı dalışın bir Devir ilerisinde *ara*dan çıkıklarında, ejder Weyr'den hâlâ bir kanat boyu uzaklıktaydı

Ruth'un kollarında ve kanatlarında, yumurtayı özenle sıcak kumların üzerine bırakacak kadar güç kalmıştı ancak Jaxom ejderinin boynundan atlayıp hiç kırık var mı diye yumurtayı kontrol etti, ama yumurta sağlama benziyordu Hâlâ yeterince sert ve ılık olduğu muhakkaktı Ruth eldivenli elleriyle güneşin ısıttığı kumları yumurtanın üzerine örtü, sonra tıpkı Ruth gibi, o da soluklanmak için bir kenara yığıldı.

"Fazla uzun kalamayız. Gün be gün bize ulaşmaya çalışabilirler. Yumurtayı bir defada çok uzağa götüremeyeceğimizi biliyorlardır."

Ruth başıyla ona katıldı, hâlâ kesik kesik soluyordu. Sonra Jaxom telaşla ayağa fırlayıncaya kadar gerildi. Biri altın diğeri bronz iki ateş kertenkelesi, Weyr'in kenarından onları gözlüyorlardı. Onların ortadan kaybolmalarına kadar geçen bir anlık sürede, Jaxom hayvanların boyunlarında renkli şeritler olmadığını gördü.

"Onları tanıyor muyuz?"

Hayır.

"Peki o iki kraliçe neredeler?"

Onlar bana sadece zamanı gösterdiler. Tek istediğin buydu.

Jaxom onların kırılgan rehberliklerinden yoksun ve kalmalarında ısrar etmediği için de bir budala gibi hissetti kendini.

Burada ateş taşı var, dedi Ruth. *Ve de yanık izleri. Bronzlar ateş kertenkelelerine burada ateş püskürtmüşler! Uzunca süre önce. Yanık izlerini ot bürümüş.*

"Ejder ejdere savaş!" Jaxom'ı bir kaygıdır aldı. Kendini güvencede hissetmiyordu burada. O yumurtayı ait olduğu Benden'e götürünceye kadar da böyle hissedemeyecekti.

"Bir sıçrayış daha yapmamız lazım, Ruth. Burada böylece beklemeyi göze alamayız."

Beline bağlamış olduğu ipi azimle çözdü ve kürkle birlikte kaba bir askı yapmaya başladı. Eğer yumurta ön ayaklarının arasına bağlanmış olursa, Ruth için daha az yük teşkil ederdi. Jaxom henüz köşeleri sağlama almıştı ki, gürültülü bir çatırtı duydu

"Ruth! Ejderlere alev püskürtmeyeceksin!"

Hayır, tabii ki bunu yapmayacağım. Ama eğer havaya ateş püskürtürsem, bana yaklaşmaya cesaret edebilirler mi?

Jaxom'ın huzuru, ejderine itiraz edemeyecek kadar kaçmıştı. Ruth bir ağız dolusu taş yuttunca, onu çağırdı ve yumurtayı askıya yerleştirdi. Ağırlığı alsın diye, ipi Ruth'un omuzlarının üzerinden gevşekçe geçirdi. Düğümleri yine gözden geçirdi ve sonra bir iç tedbir onu dürtünce, hemen ejdere bindi.

"Beş Devir sonrasının Keroon'una gideceğiz, oradaki yerimize. *Ne zaman* olduğunu biliyor musun?"

Ruth bir an düşündü ve bildiğini söyledi.

*Ara*da Jaxom'ın acaba yumurtaya sıcaklığını kaybettirecek kadar uzun sıçramalar mı yapıyoruz, diye düşünecek zamanı oldu. Aslında, o yola çıktığında yumurta daha çatlamamıştı. Belki de yumurtanın sağlam bir şekilde çatlayıp çatlamadığını öğrenecek kadar beklemeliydi: O zaman ilen'ye doğru yaptıkları sıçrayışları nasıl değerlendireceğini bilirdi. Belki de küçük kraliçeyi kurtarmaya çalışırken onu öldürmüştü. Hayır, başı *ara* ve paradokslar yüzünden dönüyordu; en hayati konu, kraliçe yumurtasının geriye götürülmesi işi hâlâ bekliyordu. Ejder ejdere bir dövüş de gerçekleşmemişti –henüz.

Keroon çölünün buğulu sıcaklığı, tüm vücudunu ısıttığı gibi, bozulan moralini de yükseltmişti. Ruth, üzerinde kuruyup çatlayan kara balçığın altında korkunç bir renk almıştı. Jaxom ipi çözdü ve yumurtayı kuma indirdi. Ruth, onun yumurtayı kumla örtmesine yardım etti. Sabah ortasıydı ve yumurtanın geri götürülmesi gereken zamandan çok uzak değildi, yalnız

arada en azından altı Devir vardı.

Ruth denizde yıkanıp balçığı üzerinden atmak için izin istedi, ama Jaxom ona yumurtayı sapasağlam geri götürünceye kadar beklemeleri gerektiğini söyledi. Hiç kimse bunu kimin yaptığını bilemeyecekti: Hiç kimse de bilmemeliydi ve bunu yapmanın en kolay yolu da beyaz bir gövdenin görünmesine izin vermemekten geçiyordu.

Peki ya ateş kertenkeleleri?

Bu Jaxom'ı kaygılandırıyordu, ama cevabı bildiğini sanıyordu. "Onlar o gün yumurtayı kimin geri getirdiğini bilmiyorlardı. Kuluçka Meydanı'nda hiç kertenkele yoktu, bu yüzden gönnedikleri bir şeyi bilemezler." Jaxom, bu konu üzerinde daha fazla kafa yormamaya karar verdi.

Ruth'un sıcak sağrısına yaslandığında çok yorgundu. Bir süre dinlenecek ve o nihai, en çok hüner isteyen sıçramayı yapmadan önce yumurtanın sabah ortası güneşinde bir güzel ısınmasını sağlayacaklardı. Kuluçka Meydanı'nın tam içine, girişin aniden aşağıya meyillendiği ve Çanak'tan Meydan'a bakan bir kimsenin dosdoğru içeriyi görmesini engellediği bir noktaya ineceklerdi Aslında, bu nokta uzun Devirler önce, F'lessan ve Jaxom'ın kullandıkları gözetleme deliği ve yangın tam karşısına düşüyordu Ruth'un Meydan'ın içinde *araya* girme riskini göze alabilecek kadar ufak tefek olması tamamen şanstı, ama burası onun Kuluçkadan Çıkış yeri olduğu için, ejderin doğuştan gelen bir sezgisi vardı. Bu güne kadar da hep hangi *zamana* gidiyor olduğunu bilmekle övünmüştü

Keroon'un sıcak çöl düzlüklerinde bile birtakım

gurultüler vardı: böceklerin zor duyulur hışırtısı, ölü otlar arasında dönüp duran kavurucu esintiler, kumlara gomulen yılanlar, kıyıya vuran denizin uzaktan gelen sesi. Bu seslerin bir anda kesilmesi, ani bir gök gürültüsü kadar dikkat çekiciydi, bu yüzden Jaxom ile Ruth'u üzerlerindeki mayışıklıktan kurtarıp ayağa diken de bu mutlak sessizlik ve hava basıncındaki hafif değişim olmalıydı.

Jaxom bronz ejderlerin belirip yumurtanın iadesini isteyeceklerinin beklentisiyle başını kaldırdı. Üzerlerindeki gök berrak ve sıcaktı. Jaxom etrafına bakındı ve tehlikeyi gördü, çölün üzerine düşen İpliğin gümüşî sisiydi bu. Düşe kalka ilerledi ve yumurtaya doğru atıldı. Ruth da yanı başındaydı, ikisi bir yandan yumurtayı kazıp çıkarıyor, askıya yerleştiriyor, diğer yandan da çılgına dönmüş bir halde İplik Düşüş Sınırı'nı kestirmeye çalışıp, gökyüzünün savaşçı ejderlerle dolu olmamasından dolayı hem hayret hem de kaygı duyuyorlardı.

Değerli yüklerini güvenceye almak için ellerini ne kadar çabuk tutarlarsa tutsunlar, yeterince hızlı değillerdi. Jaxom Ruth'un boynuna çıkıp ona yükselmesi emrini verdiği anda İpliğin başlangıcı etraflarındaki kumlara tıslayarak düştü. Ruth, ateşli bir nefes üfleyerek dimdik yukarı fırladı, kendisine yerden *ara*ya girmesine olanak tanıyacak kadar yükselmesini sağlayacak bir yol açmaya çalışıyordu.

Ateşten bir şerit Jaxom'ın yanağına değdi, wher derisi tunığını yarıp sağ omzunu, kolunu ve uyluğunu dağladı. Oğlan, Ruth'un *ara*nın karanlığında yitip giden acı dolu çığlığını duymaktan çok, hissetti.

Her nasılsa aklını nerede ve *ne zamanda* olmala-

n gerektiğinden ayırmadı. İşte sonunda Kuluçka Meydanı'ndaydılar, Ramotlı dışarıda kükrüyordu. Sıcak kumlar arka ayağındaki açık İplik yarasına sürtününce Ruth kendine hakim olamayarak bağırdı. Jaxom ipi çözmekle uğraşırken acıya karşı dayanmak için dudaklarını ısırıyordu. Çok az zaman vardı ve askıyı indirmek çağlar sürüyormuş gibi geldi. Ruth yumurtayı kumlara doğru indirdi, ama yumurta Meydan'ın gölgelik köşesinden yuvarlanarak hafif meyilden aşağı kaydı. Bekleyemezlerdi. Ruth yüksek tavana doğru sıçradı ve *aralık*'a girdi.

Artık ejder ejderle dövüşmeyecekti!

Aralık'dan küçük dağ gölünün üzerinde çıkmalan Jaxom'ı hiç şaşırtmamıştı. Jaxom ejderi için, bunun hangi *zamanda* olduğunu düşünmeyecek kadar çok endişeleniyordu. Ruth ayağındaki ve bacağındaki acıyla inliyordu; tüm arzusu bu İplik Ateşi'ni söndürmekti. Jaxom ejderin boynundan sığ sulara atladı ve terli, gri bedenin üzerine su vurmaya başladı, en yakın hissizotu Ruatha Kalesi'nde olduğundan, için için söyüyordu kendine. Evet ya, öylesine akılhıydı ki, içlerinden birinin yaralanabileceğini aklına bile getirmemişti.

Serin göl suyu İplik yaralarının acısını dindiriyordu, ama Jaxom şimdi de balçığın bir enfeksiyona yol açmasından korkuyordu. Kamuflaj için nehir balçığından daha az tehlikeli birşeyler kullanmış olması gerekirdi. Yaraları kumla ovalamaya cesaret edemiyordu bu Ruth için çok acı verici olabilir ve kahrolasıca balçığın yaranın içine işlemesine yol açabilirdi. Günlerden beri ilk defa, Jaxom kir pas içindeki ejderini temizlemesine yaran dokunabilecek ateş kertenkelelerinin yokluğu yüzünden hayıflandı. Bir kez da-

ha günün ortasında olmaları dışında, hangi zamanda olduklarını biraz merak etti.

Yola çıkışımızdan bir gün sonrasının akşamı, diye bildirdi Ruth *Hangi zamanda olduğumuzu hep bilirim,* diye de ekledi yeteneğinden duyduğu haklı bir gururla. *Sırtının sol yanında korkunç bir kaşıntı var. Orada biraz çamur bırakmışsın.*

Jaxom Ruth'un gövdesinin geri kalanı için kum kullanabilirdi ve bunun kendi yaralarını acıtmasını gönnezden gelerek, kullandı da Ruth gölün derinlerine yapılacak son bir dalışa izin verilecek kadar temiz hale geldiğinde, Jaxom'da hal kalmamıştı ve her yanı ağrıyordu

Sırılsıklam olmuş dizlerine vuran dalgalar, Jaxom'ın aklına, üzerinden pek de fazla vaktin geçmediği, o isyan gününü getirdi.

"Evet," dedi kendi kendine kızan bir kıkırdamayla, "Başka şeylen'n yanı sıra, İplikle de savaştık." Tenlerindeki kanıtlar da bunu ne kadar acınası bir biçimde yaptıklarını gösteriyordu

Tüm dikkatimizi İpliğe vermemiştik, diye hatırlattı Ruth ona sitemli bir sesle. *Artık bunu nasıl yapacağımızı biliyorum. Gelecek sefer çok daha iyi olacağız. Büyük ejderlerin hepsinden de daha hızlıyım. Kuyruğumun etrafında dönebilir ve yerden bir boy yükseklikte ara yı girebilirim.*

Jaxom Ruth'a şevk ve minnettarlıkla, onun tüm Pern'deki hayvanların en iyisi, en hızlısı ve en akıllısı olduğundan hiç kimsenin şüphe duyamayacağını söyledi Ruth kanatlarını kurutması için gerinip, sığ suda kıyıya doğru yürürken gözleri memnuniyetle yeşil yeşil dönüyordu.

Üşümüşsün, açsın ve canın yanıyor. Benim de ayağım acıyor. Eve dönelim.

Jaxom bunun yapılacak en akıllıca şey olduğunu biliyordu. Ruth'un bacağına ve kendi yaralarına hissizotu sürmesi gerekliydi. Ama yaralar Iplik tarafından açılmıştı, bu ortadaydı. İlk Kabuk aşkına, Lytol'a bütün bunları nasıl izah edecekti?

Niye izah edesin ki? Diye sordu Ruth mantıklı bir şekilde. *Biz sadece yapmamız gereken yaptık.*

"Mantıklı düşünüyorsun, ha?" Jaxom bir kahkahayla ona karşılık verdi ve kendini bitkince yukarı çekmeden önce Ruth'un boynunu sıvazladı. Anlaşılır bir gönülsüzlük ve endişeyle, Ruth'a eve dönmesini söyledi.

Nöbetçi ejder onları bir ezgiyle karşıladı ve topu da Kale renkleriyle işaretlenmiş yarım düzine ateş kertenkelesi weyrinin avlusuna kadar Ruth'a eşlik etmek üzere etraflarını sardılar.

Beslemelerden biri mutfak girişinden, heyecandan faltaşı gibi açılmış gözlerle seğirterek geldi.

"Lord Jaxom, bir Kuluçkadan Çıkış gerçekleşti. Kraliçe yumurtası çatladı, evet çatladı. Sizi aradılar, ama hiç kimse bulamadı."

"Başka işlerim vardı. Bana biraz hissizotu getir!"

"Hissizotu mu?" Beslemenin gözleri endişeyle daha da büyümüştü.

"Hissizotu! Güneşte yandım."

Islak elbiseler içinde titrerken bu yaratıcılığından dolayı epey keyiflenen Jaxom, Ruth'un weyrine güzelce yerleşmesini, yaralı bacağını yukarıya kaldırmasını sağladı.

Jaxom'ın tuniğini omzundan sıyırması bayağı acı

vericiydi, çunku İplik adalenin hemen aşağısından değmiş, bileğine dolanmış ve uyluğuna inen uzun bir yarık açmak üzere devam etmişti.

Ana Kale'nin kapısındaki ürkekçe bir vuruş, beslemenin akıllara durgunluk verecek bir hızda geri döndüğünü gösteriyordu. Jaxom, kapıyı hissizotu kabını alacak, ama İplik yaralarını meraklı gözlerden uzak tutacak kadar araladı.

"Sağol, yiyecek birşeyler de istiyorum. Çorba, klah, ateşte ne varsa."

Jaxom kapıyı örttü, Ruth'a doğru yürürken bir peştemale sarınıp belinden düğümledi. Ejderinin bacağına bir avuç dolusu hissizotu sürdü ve merhem ani etkisini gösterirken, Ruth'un ferahlama dolu bir nefes alması üzerine gülümsedi.

Jaxom kendi yaralarını merhemlerken aynı şükran dolu duyguları yaşadı. Bir nimetti, nimetti bu hissizotu. Bu harikülade ilacın elde edildiği pesekli, dikenli bitkinin toplanmasında gönülsüzlük etmeyecekti bir daha. İlacı yüzündeki kesiğe sürerken bir yandan da aynaya bakıyordu. Bir parmak uzunluğunda bir iz kalacaktı yüzünde. Bunu engellemenin yolu yoktu. Eğer Lytol'ın gazabından kurtulabilseydi...

"Jaxom!"

Lytol formalite gereği kapıyı tıklattıktan sonra odanın ortasına daldı. "Benden Weyr'indeki Yumurtadan Çıkış'ı kaçırdın ve—" Jaxom'ı o halde görünce, Lytol attığı adımın ortasında kalakaldı ve topuklarının üzerinde sallandı. Belinde sadece bir peştemal olan Jaxom'ın yüzündeki ve omzundaki yaralar adamakıllı seçiliyordu.

"Demek Yumurta güzelce çatladı, ha? Bu iyi," di-

ye yanıtladı Jaxom sahiden hissetmediği bir soğukkanlılıkla tuniğini yerden alırken "Ben dedi ve durdu, bunun sebebi hem tuniğinin kumaşının sesini boğması, hem de her zamanki açıksözlülüğüyle az kalsın o tuhaf geceki çabasını açıklayacak oluşuydu. Gerisini getiremedi. Belki de Ruth haklıydı –sadece yapmaları gerekeni yapmışlardı. Bu onunla Ruth arasında bir tür özel meseleydi. Bu hareketinin, daha bir çocukken Ramoth'un Kuluçka Meydanı'na izinsizce girmesini telafi etmek için bilinçdışı bir arzu olduğunu bile düşünebilirdiniz Gömleğini üzerine geçirdi, kumaş yanağındaki hissizotuna sürtününce yüzünü buruşturdu. "Benden'deyken," dedi sonra, "yumurtanın *ara*ya gidip geldikten sonra çatlayıp çatlamayacağını merak ettiklerini duymuştum."

Lytol ağır ağır Jaxom'a yaklaştı, gözleri delikanlının yüzündeydi, soruyu yalvararak soruyordu adeta.

Jaxom tuniğini düzeltti, kemerini bağladı, sonra da kesiğe tekrar hissizotu sürdü Ne diyeceğini bilemiyordu. "Ah, Lytol, zahmet olmazsa Ruth'un bacağına bir bakar mısın? İyi pansuman yapabilmiş miyim?" Jaxom Lytol ile sabırla yüzleşerek bekledi. Ağzını sıkı tutmaktan başka çaresinin olmadığını bilip, bunden kederlenen Jaxom, adamın gözlerinin duygu dolu olduğunu fark etti. Bugüne kadar neden Lytol'ı soğuk, sert ve duygusuz sandığına şaştı.

"İplikten kaçmanın bir püf noktası vardır," dedi Lytol sessizce, "bunu Ruth'a öğretsen iyi olur, Lord Jaxom "

"Eğer bunu nasıl yapabileceğimi söyleme inceliğini gösterirsen, Lord Lytol..

YEDİNCİ BÖLÜM

Ruatha Kalesi'nde Sabah
15.6.2

"Sana konuklarımız olduğunu söylemeye gelmiştim, Lord Jaxom; Robinton Usta, N'ton ve Menolly yukandalar, Kuluçkadan Çıkış'tan az önce döndüler. Öncelikle Ruth'a bakalım."

"Kuluçkadan Çıkış için Benden'e gitmedin mi?" diye sordu Jaxom.

Lytol Ruth'un weyrine doğru yürürken başını iki yana salladı. Beyaz ejder hak ettiği bir şekerlemeyi yapmak üzere yerine yerleşiyordu Lytol üzerine kabaca merhem çalınmış yaralara daha yakından bakmadan önce, ejderin karşısında nezaketle eğildi.

"Onu önce gölde yıkadığını tahmin ediyorum." Lytol'ın bakışları Jaxom'ın ıslak saçlarındaydı. "O su yeterince safur, hissizotu da tam zamanında uygulanmış. Birkaç saat sonra tekrar bakarız. Ama hiçbir şeyi olduğunu sanmıyorum." Lytol'ın bakışları bu sefer, Jaxom'ın gayet aşikâr olan yaralarına kaydı.

"Seni konuklarımızın karşısına çıkmaktan mazur gösterecek bir sebebim yoktu," dedi ve içini çekti "Yukarıdaki F'lar değil de N'ton olduğu için şansına şükret Menolly senin neler çevirdiğinden haberdardır herhalde?"

"Niyetimi hiç kimseye açmadım, Lord Lytol," dedi Jaxom biraz resmi bir tavırla.

"Hiç değilse ağzını sıkı tutmayı öreniniyorsun." Lord Vekili durakladı, gözleri Jaxom'ın üzerinde geziniyordu. "Ah, tamam, en iyisi N'ton'dan seni weyrçömezi eğitimine almasını rica etmek olacak -böylesi hem senin için daha güvenli olur, hem de diğerleriyle birlikte olursun. Robinton senin ne yaptığını tahmin edecektir, hem nasıl yan çizersek çizelim, bir şekilde öğrenecektir. O zaman bir gelsin, hantallığından dolayı pek üstüne gelmeyeceklerdir. Gerçi Ruth'la böyle bir tehlikeye atıldığından dolayı tiye alınmaktan fazlasını hak ediyorsun, ama neyse. Tam da şimdi, bütün düzen parça parça olmuşken.

"Seni üzdüğüm için özür dilerim, Lord Lytol...

Adam koruması altındaki çocuğu bir başka kurnazca bakışa daha maruz bıraktı.

"Üzülmedim, Lord Jaxom. Bütün özürler bana ait. Senin Ruth'un becerilerini kanıtlamaya ihtiyacın olduğunu anlamalıydım. Keşke birkaç Devir daha büyük olsaydın ve durum da Kale'nın başına senin geçmene izin verebileceğim şekilde olsaydı–"

"Senden Kale yönetimini devralmak istemiyorum, Lord Lytol–"

"Her neyse, hem zaten şu anda yerimi sana devretmeme izin verileceğini sanmıyorum, Jaxom. Senin de kendi kulaklarınla duyacağın gibi. Gel, konuklarımızı yeterince beklettik."

N'ton, Ruatha'da konukların tartışmalarında mahremiyete ihtiyaç duyulduğunda kullanılan küçükçe salonun kapısını görecek şekilde oturuyordu. Bronz binici Jaxom'ın yüzüne bir bakış attı ve inledi. Onun bu tepkisi üzerine Robinton Usta iskemlesinde döndü, yorgun gözlerinden hayret ve Jaxom umuyordu

ki, bir dereceye kadar takdir okunuyordu.

"Iplik yarası almışsın, Jaxom," diye ,haykırdı Menolly ve yuzündeki, şok olmuş, delişete düşmüş birinin ifadesiydi. "Bu zamanda böyle bir riske nasıl girebildin?" Ona devamlı düşündüğünü, bir şey yapmadığını söyleyerek sataşan Menolly, şimdi öfkesinden küplere binmişti.

"Buna kalkışacağını bilmeliydim, genç Jaxom," dedi N'ton bezgince içini çekerek, yüzünde hazin bir gülücük vardı "Bunu er geç yapacaktın, ama zamanlaman bir felaket."

Jaxom bu noktada aslında zamanlamasının kusursuz olduğunu söylemek isterdi, ama N'ton söze devam etti: "Ruth yaralanmadı, değil mi?"

"Uylukta ve ayakta tek bir yara," diye yanıtladı Lytol onu "Yaraları iyi tımar edilmiş."

"Ruth'u diğer ejderlerle birlikte uçurmak için duyduğun tutkuyu anlayabiliyorum," dedi Robinton, alışılmadık şekilde ciddiydi, "ama sana sabretmeni öğütlemeliyim."

"Onun adamakıllı uçmayı şimdi öğrenmesini yeğlerim, Robinton. Benim diğer weyrçömezlerimle birlikte." N'ton Arpçının sözünü kesti ve Jaxom'ın minnettarlığını kazandı. "Özellikle de bunu hiçbir yol gösteren olmadan kendi başına yapmaya kalkacak kadar çılgın ve cesur olduğu için."

Robinton başını sallayarak, "Bunu Benden'e onaylatabileceğimizden şüpheliyim," dedi

"*Ben* onaylıyorum," dedi Lytol katı bir sesle, yüzü asıktı "Lord Jaxom'ın koruyucusu benim, ne F'lar ne de Lessa Lessa kendi işine baksın. Lord Jaxom benim sorumluluğum altındadır. Kale weyrçömezleriyleyken

başına bir şey gelmez." Lytol Jaxom'a sertçe baktı. "Öğrendiklerini de bize danışmadan uygulamaya koymayacağına söz verecek. Buna uyacak mısın, Lord Jaxom?"

Jaxom Benden Weyrliderlerinden izin alınmayacağını öğrenmekle yeterince rahatladığından, normalde kabul edeceğinden daha ağır şartları kabullendi. Başıyla evetledi ve bir anda birbiriyle çelişen duygular onu sardı –neşe, çünkü herkes malum olanı kabullenmişti ve öfke, çünkü o gün birçok iş başarmış olan kendisi, artık bir çömez seviyesine indirilmişti. Yine de Keroon'daki deneyimi, eğer kendisinin ve ejderinin derisini tek parça tutmak istiyorsa İplikle mücadele konusunda daha on fırın ekmek yemesi gerektiğini en keskin şekilde göstermişti.

N'ton Jaxom'a dikkatle bakıyordu ve kaşları daha da çatıldı, öyle ki, Jaxom bir an için N'ton o ve Ruth İplik yarası aldıkları vakit ne yapmakta olduklarını tahmin edecek, diye korktu. Eğer İplikleri pazara çıkacak olursa, Jaxom'ın eli ayağı iki kat daha ağır kısıtlamalarla bağlanacaktı.

"Galiba senden bir söz daha almam gerekiyor, Jaxom," dedi bronz binici. "Bundan böyle zamanda yolculuk yapmayı bırak. Bunu son zamanlarda çok sık yapıyorsun. Gözlerinden anlayabiliyorum."

Irkilen Lytol, oğlanın yüzünü daha bir yakından inceledi.

Daha önemsiz bir cürümle suçlandığı için omuzlarından yük kalkan Jaxom, "Ruth'un sırtındayken tehlikede değilim, N'ton," dedi. "O her zaman hangi zamanda olduğunu biliyor."

N'ton bu yeteneği çabucak gözardı etti. "Belki de,

ama tehlike, binicinin zihninde yatar -zamanda kasıtsızca bırakılan bir iz, ikinizi de tehlikeye atar. Öznel zamanda kendinin çok yakınına gelmek büyük tehlike taşır. Üstelik hem binici, hem de ejder için yoncudur. Zamanda yolculuk etmene gerek yok, genç Jaxom. Yapman gereken her şey için bol zamanın olacak."

N'ton'un sözleri, Jaxom'a Kuluçka Meydanı'nda üzerine çöken zayıflığı çağrıştırdı. Acaba mümkün müydü, tam o anda–

"Şu an Pern'deki durumun ne kadar kritik olduğunu anladığını sanmıyorum, Jaxom," diye düşüncelerini böldü Robinton. "Hem bilmen gerekiyor ki.. "

"Eğer yumurta hırsızlığı olayını ve ejder ejdere bir dövüşten kılpayı kurtuluşu kastediyorsan, Robinton Usta, o sabah ben de Benden Weyri'ndeydim..."

"Öyle mi?" Robinton birazcık afallamıştı. Sanki bunu unutmuş olmayı kendine yakıştıramamış gibi başını sallıyordu. "Öyleyse Lessa'nın bugünkü öfkesini tahmin edebilirsin. Eğer yumurta doğru düzgün çatlamasaydı "

"Ama yumurta geri *getirilmişti*, Robinton Usta." Jaxom'ın kafası karışmıştı. Lessa neden hâlâ öfkeli olsundu ki?

"Evet," diye yanıtladı Arpçı, "öyle görülüyor ki, Güney'deki herkes bu hırsızlığın sonuçlarını görmezden gelmemiş. Ama Lessa yatışmış değil."

"Benden Weyri'ne, Ramoth'a ve Lessa'ya bir hakarette bulunuldu," dedi N'ton.

"Ejder ejderle dövüşemez!" Jaxom şaşırıp kalmıştı. "Yumurta bu yüzden geri getirildi " Eğer kendini boş yere tehlikeye attıysa ve Ruth bir hiç uğruna yaralandıysa

"Bizim Lessa duyguları güçlü bir kadındır, Jaxom —intikam da ondaki duyguların en gelişkinlerinden birisi. Buraya nasıl Lord olduğunu hatırlıyor musun?" Robinton'ın yüz ifadesi, Jaxom'a soyunu hatırlatmış olmaktan dolayı pişmanlık doluydu, "Bunu söylerken Benden Weyrkadını'nı küçümsemiyorum. Inanılmaz sorunlar karşısında böylesine bir sebat küçümsenemez. Ama onun bu hakaretin peşini bırakmaması, tüm Pern için bir felaket olabilir. Şimdiye kadar akıl ağır bastı ama bu denge, sahiden de sallantıda."

Jaxom, bu olaydaki rolünü asla itiraf edemeyeceğini kavrayarak, başıyla onayladı, macerasını Lytol'a ağzından kaçırmadığı için seviniyordu. Yumurtayı geri getirenin o, Jaxom olduğunu hiçkimse bilmemeliydi. Ruth'a bir mesaj gönderdi, ejder de uykulu uykulu, ona hiç kimseyle hiçbir şey hakkında konuşmaya mecali kalmadığını söyledi, biraz uyuyamaz mıydı?

"Evet," dedi Jaxom Robinton'a cevaben, "bu gizliliğin sebebini gayet iyi anlıyorum."

"Bir başka olay daha var," Robinton'ın bir anda değişen çehresi, o uygun sözcüğü ararken keder dolu bir somurtmaya dönmüştü, "kısa süre sonra işleri daha da arap saçına çevirecek bir olay." N'ton'a baktı. "D'ram."

"Sanırın haklısın, Robinton," dedi bronz binici. "Eğer Fanna ölürse, onun Weyrlideri olarak kalması pek mümkün değil."

"Eğer mi? Korkarım Fanna öldüğü vakit demeliyiz. Oldive Usta'nın bana bildirdiğine göre, ne kadar çabuk ölürse o kadar iyi bir ölüm olacak onunki."

"Fanna'nın hasta olduğunu bilmiyordum," dedi Jaxom ve aklına Fanna'nın kraliçesi Mirath'ın, Weyrka-

dını ölduğu vakit intihar edeceği geldi. Bir kraliçenin ölümu, her ejderi üzerdi –Lessa ve Ramoth'u da!

Lytol'ın yüzu, ejderinin ölümunu her hatırlayışında olduğu gibi kasvet dolmuştu Jaxom bir weyrçü-mezi olarak eğitilme konusundakı tüm kibirini ve korkusunu bır kenara bıraktı; Ruth'u bir daha asla tehlikeye atmayacaktı.

"Fanna gittikçe kötüleşiyor," diyordu Robinton, "hiçbır şeyin önüne geçemediği, tüketip bitiren bir hastalık onunkı. Oldive Usta, şu anda Ista'da, onun yanında."

"Evet, gitmeye hazır olduğunda onun ateş kertenkelesı beni haberdar edecek. D'ram'ın yanında olmak istiyorum," dedi N'ton.

"Ateş kertenkeleleri, hmmm, evet," dedi Robinton. "Benden Weyri'nde kanayan bir yara daha." Omzunda memnun memnun tüneyen bronzuna baktı. "Kuluçkadan Çıkış'ta yanımda Zair yokken kendimi çıplak hıssettim. Yemin ederim!" Önce kendi uykulu bronzuna, peşinden de N'ton'un kolundan mahmur gözlerle bakan Tris'e dikti gözlerini "Sakınleştiler!"

"Ruth burada," dedi N'ton, Tris'ı okşarken. "Onun yanında kendilerini güvende hıssediyorlar."

"Hayır, sebebi bu değil," dedi Menolly gözlerini Jaxom'ın yüzünde sabitleyerek. "Ruth varken bile endişeleniyorlardı. Ama o çılgınca huzursuzluk bitti. Artık yumurta görüntüleri görmüyorlar!" Yan yan kendi kuçuk kraliçesine baktı. "Sanırım bu mantıklı. Yumurta sağlıklı bır şekilde çatladı Onları rahatsız eden şey her ne idiyse, gerçekleşmedi Ya da," kız aniden Jaxom'a baktı, "gerçekleşti mi?"

Jaxom şaşırmış ve aklı karışmış gibi yaptı.

"Yumurtanın çatlayacağına dair endişeleri mi vardı, Menolly?" diye sordu Arpçı. "Lessa'ya tümünün de ne kadar kaygılandığını söyleyemeyecek olmamız ne kadar kötü. Onların tekrar göze girmelerini sağlamaya faydası olurdu."

"Sanırım ateş kertenkeleriyle ilgili birşeyler yapılmasının vakti geldi de geçiyor," dedi Menolly haşince.

"Sevgili kızım..." Robinton şaşırmıştı.

"Bizimkileri kastetmiyorum, Robinton Usta. Bizimkiler ne kadar işe yarar olduklarını kanıtladılar. Ama çok fazla insan onları oldukları gibi kabul edip, eğitmek için kıllarını bile kıpırdatmadılar." İlginç bir şekilde güldü. "Jaxom da bunu doğrulayacaktır. Ruth nereye giderse gitsin başına toplanıyorlar, ta ki o *ara*ya kaçmak zorunda kalıncaya kadar. Öyle değil mi, Jaxom?" Kızın bakışında Jaxom'ın anlayamadığı bir nitelik vardı.

"Ruth'un buna itirazı olduğunu söyleyemem, Menolly çoğu zaman," diye yanıtladı soğukkanlılıkla, uzun bacaklarını masanın altına uzatarak. "Ama bir erkek ara sıra kendi başına kalmak ister, bilirsiniz."

Lytol burnundan soludu, onun bu bilinçli hareketi, Jaxom'a Brand'in Lord Vekili'yle Corana hakkında bir çift laf konuştuğunu belirtti.

"Neden? ateş taşı çiğnemek için mi?" diye sordu N'ton, dişlerini göstererek gülümsüyordu.

"Zamanını... bununla mı geçiriyordun, Jaxom?" diye sordu Menolly ona, masum bir merak pozu takınmıştı.

"Öyle denilebilir."

"Ateş kertenkeleleri, Ruth'un yanında olmayı tercih ederek," diye konuştu Robinton, "senin için sorun teşkil ediyorlar mı?"

"Aslında, efendim," diye yanıtladı Jaxom, "Yolumuz nereye düşerse düşsün, civardaki bütün ateş kertenkeleleri Ruth'u görmek için aniden ortaya çıkıyorlar. Genellikle bu bir sorun olmuyor, çünkü ben Kale işleriyle meşgulsem, ona iyi vakit geçirtiyorlar."

"Ruth'a neden tedirgin olduklarını söylemiş olmaları mümkün mü? Yoksa senin de bu görüntülerden haberin var mıydı?" Robinton Jaxom'ın yanıtını duymak için sabırsızlanarak öne doğru eğildi.

"Ateş kertenkelelerine ateş püskürtülmesini mi diyorsunuz? O kara boşluğu ve yumurtayı mı? Ah, evet, bu saçmalıklarla Ruth'u deliye döndürüyorlardı," dedi Jaxom. Dostu adına öfkelenmiş gibi kaşlarını çattı ve bunu yaparken Menolly'nin bulunduğu yöne bakmamaya özen gösterdi. "Ama tüm bunlar sona ennişe benziyor. Belki de huzursuzluk çalınan yumurtayla ilgiliydi. Yumurta çatladı ve bakın, artık hiç de eskisi gibi tedirgin değiller ve Ruth'un kendi başına uyumasına izin veriyorlar."

"Kuluçkadan Çıkış gerçekleştiğinde sen neredeydin?" Menolly bu soruyla Jaxom'a öyle bir saldırdı ki, N'ton ve Robinton kıza şaşkınlıkla bakakaldılar.

"Tabii ki," dedi Jaxom ve yaralı yanağına dokunurken gülümsedi, "İplik yakmaya çalışıyorduk!"

Hazır cevabı karşısında Menolly hayret dolu bir suskunluğa itildi. Robinton, Lytol ve N'ton bu aptalca gözüpekliği yüzünden onu bir kez daha payladılar. Oğlan bu azara iyi taraftan bakarak katlandı, hiç değilse Menolly'nin onunla uğraşmasını engelliyordu. Bununla birlikte, kız şüphelenmişti. Jaxom ona gerçeği anlatabilmeyi diledi. Şimdi herkesin yumurtayı geri döndürenin bir Güneyli ejder binicisi olduğuna ko-

rü körüne inanmasının ne kadar daha akıllıca olduğunu gördüğüne göre, Menolly onun Pem üzerinde güvenebileceği tek kişiydi. Gerçi hoşnutsuzdu da, çünkü *birisine* yaptıklarını anlatabilmek bir rahatlama, bir zevk olacaktı.

Önlerine yemek servisi yapıldı ve ateş kertenkeleleri konusunu tartışmaya devam ettiler –yaramazlıkları yararlarından daha mı fazlaydı?– en sonunda Jaxom masadaki herkesin zaten ikna olmuş bulunduğuna dikkat çekti. Onlara gereken, Lessa ile Ramoth'u yatıştıracak bir şeydi.

"Ramoth kızgınlığını çok geçmeden unutacaktır," dedi N'ton.

"Lessa unutmayacaktır, gerçi Zair'i Benden Weyr'ine göndermem için pek sebep kaldığını da sanmıyorum hani."

N'ton ve Lytol Arpçıyı şiddetle teselli ederlerken, Jaxom merak edilecek bir şekilde, adamın birşeyleri dizginlemeye çalıştığını ayırtısadı, Benden'den, ya da Weyrkadını'ndan bahsederken sesinde bir farklılık beliriyordu Robinton'ın uzulduğu tek şey, Lessa'nın Benden'deki ateş kertenkelelerini yasaklamış olması değildi.

"Benim hiç yerinde durmayan hayalgücümün, başımın etini yediği bir nokta daha var bu konuda," dedi Robinton. "Bu mesele, Güney'i herkesin ilgi odağı yaptı."

"Bu neden bir sorun olsun ki?" diye sordu Lytol.

Robinton bir yudum şarap aldı, yanıt vermeden önce şarabın tadına varmak için durakladı. "Sadece şu, tüm bu olup bitenler koskoca kıtayı bir avuç insanın mesken tuttuğunu herkese gösterdi."

"Yanı?"

"Salonlan dolup taşan, barkları tıkış tıkış, sabırsız Kale Lordları biliyorum. Weyrler de Güney Kıtası'nın dokunulmazlığını korumak yerine oraya zorla yerleşmeyi yarı yarıya akıllarına koymuşlardı. Kale Lordlarının inisiyatifi ellerine alıp kıtayı bölüşmelerine ne engel olabilir?"

"O kadar büyük bir alanı koruyacak kadar fazla ejder yok, sorun bu," dedi Lytol. "Eskiçağlılar kesinlikle korumayacaklardır."

"Guney'de ejder binicilerine ihtiyaçları yok aslında," dedi Robinton ağır ağır.

Lytol ona bakıp kaldı, böylesine bir beyan karşısında delişete düşmüştü.

"Bu doğru," dedi Robinton. "Toprak bir uçtan diğerine kuntçuk kaynıyor. Tacirler bana Düşüş'leri neredeyse önemsemediklerini söyledi; Kaleli Toric sadece herkesin güvencede ve tüm hayvanlann ağılda olmasını sağlıyormuş."

"Kuzeyde de hiç ejder binicisine gerek kalmayacağı günler gelecek," dedi N'ton yavaşça ve Lytol'ın içinde bulunduğu şoku bir kat daha arttırdı.

"İplik olduğu sürece, Pern'de ejder binicilerine ihtiyaç olacaktır!" Lytol bu kanaatini masayı yumruğuyla gümleterek pekiştirdi.

"En azından biz yaşadığımız sürece," dedi Robinton onu avuturcasına "Ama Güney'in daha az ilgi çekmesini dilerdim Bunu bir kez daha düşün, Lytol."

"Yine mi senin şu ileriyi düşünmelerin, Robinton?" diye sordu Lytol, sesinde öfkeli bir ton, yüzünde düşmanca bir ifade vardı.

"İleriye bakmak, geriye bakmaktan kat be kat ya-

pıcıdır," dedi Robinton. Sıkılı yumruğunu havaya kaldırdı. "Bütün gerçekler avucumdaydı ve yine de dalgaların kaynağını göremedim."

"Güney Kıtası'na sık sık gidiyor musun, Arpustası?"

Robinton Lytol'a uzun, ölçüp biçen bir bakış fırlattı. "Evet. Seni temin ederim ki, gizlice yapıyorum bunu. Öyle şeyler var ki, inanmak için görmek gerekir."

"Mesela?"

Robinton Lytol'ın başının üzerinden, uzaklardaki bir manzaraya gözlerini dikerken, Zair'i tembelce okşuyordu.

"Aslında geriye bakmanın da faydalı olabileceği zamanlar var," dedi ve yine Lord Vekili'ne döndü. "Hepimizin kökeninin Güney Kıtası olduğunun farkında mısın?"

Lytol'ın, konuşmanın yönünün böyle aniden değişmesi karşısındaki ilk şaşkınlığı, yerini düşünceli bir kaş çatmaya bıraktı. "Evet, bu en eski Kayıtlar'da açık seçik belirtilmiştir."

"Sık sık merak etmişimdir, Güney'de bir yerlerde küflenmekte olan başka Kayıtlar var mı, diye."

Lytol bu düşünceye burun kıvırdı. "Küflenmekte, derken haklısın. Binlerce Devir'in ardından geriye hiçbir şey kalmamıştır."

"Atalarımızın madenleri tavlama usulleri vardı, madenleri paslanmaya ve eskimeye karşı koruyan usuller. Kale Weyr'inde bulunan plakalar, Wansor ve Fandarel'i büyüleyen o uzakgören gibi cihazlar. Zamanın, bu kadar zeki insanların tüm eserlerini ortadan kaldırmış olabileceğine inanmıyorum."

Jaxom onun ara sıra çulattığı ipuçlarını hatırlayarak, Menolly'ye baktı. Kızın gözleri bastırmaya çalıştı-

ğı bir heyecanın kıvılcımlarını saçıyordu. Kız Arpçının dile getirmediği bir şeyi biliyordu. Jaxom sonra Kale Weyrlideri'ne baktı ve N'ton'un tüm bunlardan haberdar olduğunu anladı.

"Güney Kıtası muhalif Eskiçağlılar'a bırakılmıştı," dedi Lytol hiddetle.

"Onlar da anlaşmanın kendi taraflarını çoktan ihlal ettiler," dedi N'ton.

Lytol omuzlarını geri çekip, hem Weyrlideri'ne, hem de Arpçıya çatarak, "Bu bizim de kendimizinkini ihlal etmemizi mi gerektirir?" diye sordu.

Robinton kendine özgü tatlı diliyle, "Onlar sadece Güney Denizi'ne uzanan küçük bir burnu ellerinde tutuyorlar," dedi. "Burası dışındaki her türlü faaliyetten bihaberler."

"Şimdiden Güney'i keşfe mi koyuldunuz?"

"Sağgörüyle, sağgörüyle."

"Ve bu sağgörülü gizlice sızmaların keşfedilmesini istemedin, öyle mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Robinton yavaşça "Bu bilgiyi çok yakında halka duyuracağım Halinden yakınan her çırakla evinden atılmış önemsiz kalelinin körükörüne akın edip, sırf anlayacak akılları olmadığı için, korumaları gereken şeyi yok etmelerini istemiyorum."

"Şimdiye kadar ne keşfettin?"

"Eski madenler; içine döşenmiş payandalar çok hafif, ama öyle sağlam bir maddeden yapılmış ki, hâlâ maden kuyusuna yerleştirildiği ilk günkü gibi çiziksiz. Kimbilir hangi güçle çalışan aletler –genç Benelek'in bile bir araya getiremediği alet edevat."

Lytol'ın burnundan soluyarak bozduğu, uzun sü-

reli bir sessizlik oldu. "Arpçılar! Arpçıların görevi gençleri eğitmektir!"

"İlk ve en başta da, mirasımızı korumak!"

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ruatha Kalesi, Kale Weyri, Fidello'nun Kalesi
15.6.3 - 15.6.17

Lytol'ın, tüm dil dökmelerine karşın Arpçının ağzından Güney'deki keşiflere dair başka laf alamaması Jaxom'ı hayal kırıklığına uğratmıştı Halsizliğinin gözlerini açık tutmayı zorlaştırdığı noktada, aklına Robinton'ın sahiden de Lytol'ı kendisini desteklemek için kışkırtmayı ve Güney'deki ilgiyi azaltmak konusunda N'ton'u isteklendirmeyi başardığını fark etti.

Jaxom'ın uyanıkken son düşünceleri, Arpçının dolambaçlı yöntemlerine karşı duyduğu takdir idi. Lytol'ın onayladığını görünce, Jaxom'ın N'ton tarafından eğitilmesine ses çıkarmamasına şaşmamak gerekirdi Arpçının, Lytol'ın Ruatha'nın Kale Lordu olarak kalmasına gereksinimi vardı. Ruth'u ateş taşı çiğnemesi için eğitmek, genç Lord'un Kaleyi Lytol'dan almak istemesini engelleyecekti.

Ertesi sabalı, Jaxom gece boyunca hiç kıpırdamadan yatmış olduğundan emindi. Her yanı kaskatı olmuştu, yüzü ile omuzu İplik yarasıyla yanıyordu ve bu ona Ruth'un yaralarını hatırlattı. Kendi rahatsızlığını hiç dikkate almadan kürkleri bir kenara savurdu ve geçerken hissizotu kabını kapıp, Ruth'un weyrine daldı

Çok hafif bir gürleme, beyaz ejderin hâlâ derin bir uykuda olduğunu gösteriyordu. Bacağı gene aynı po-

zisyonda asılı durduğuna göre, o da hareketsiz yatmış olmalıydı Bu Jaxom'ın çalışmasını kolaylaştırdı ve yara izi boyunca yeni bir kat daha hissizotu sürdü. O ve Ruth'un Kale Weyri'ndeki weyrçömezlerine katılmadan önce iyileşmeyi beklemelerinin gerekebileceğini de işte o an anladı.

Lytol aynı görüşte değildi. Jaxom'ın Kale Weyri'ne gönderiliş sebebi yaralanmaktan sakınmak, İplik Düşüşü sırasında kendini ve ejderini nasıl kollayacağını öğrenmekti. Eğer yeterince çabuk kaçamadığı için onunla dalga geçeceklerdiyse de bunu hak etmişti. Bu yüzden, kahvaltısını ettikten sonra Jaxom Ruth'u Weyr'e uçurdu.

Şansı vardı ki, eğitim görenlerden ikisi Jaxom'ın yaşı olan on sekiz Devir'e yakındılar -gerçi Ruth'u adamakıllı eğitebildikten sonra yaşının diğerlerinden büyük olması Jaxom'ın umrunda değildi. Ruth'un yaralarının zannedilen sakarlığının gerçek sebebini açıklayarak mazur göstermek için duyduğu sinsice arzuyu dizginlemesi gerekiyordu. Onların hayal bile edemeyeceği bir şeyi başarmış olmanın bilgisiyle avunuyordu -küçük bir teselliydi bu

Weyrçömezi sınıfında karşısına dikilen ilk sorun, Ruth'u üzerine konan sayısız ateş kertenkelesinin yarattığı mahçubiyetten kurtarmaktı. Bir grup kertenkele yerinden edilip uçar uçmaz diğerleri geliyordu, bu da çömez hocası K'nebel'i bezdirip öfkelendiriyordu.

"Senin gittiğin her yerde gün boyu sürüyor mu bu?" diye sordu adam Jaxom'a sinirli sinirli

"Hemen hemen öyle. Sadece , geliyorlar. Özellikle de.. Benden Weyri'nde olanlardan beri."

K'nebel başını sallayarak anladığını gösterirken

bile öfkeyle burnundan soluyordu. "Ejderleri'n ateş kertenkelelerine ateş püskürttüğü inancına gerçeklik katmak istemiyorum, ama eğer ateş kertenkelelerinin Ruth'u terk etmesini sağlayamazsan bu işi kıvıramayacaksınız. Onu yalnız bırakmayacak olurlarsa da, aralarından birisi alevi görecek!"

Böylece Jaxom'ın, ateş kertenkeleleri belirir belirmez onları Ruth'a kovdurtması gerekti. Ruth'un kayda değer bir süre serbest kalmasını sağlamak epey vakit aldı. Sonra, ya çevredeki tüm ateş kertenkeleleri gelip baktığından, ya da Ruth yeterince katı davrandığından olacak, sabahki dersin geri kalanı bölünmeden geçti

Tüm bölünmelere karşın, K'nebel öğle yemeği çağrısı yapılıncaya kadar weyrçömezlerini çalıştırdı. Jaxom yemeğe buyur edildi ve mevkiinin bir göstergesi olarak ona deneyimli ejder binicilerinin masası gösterildi.

Masada dönen sohbete, yumurtanın getirilişi ve bunun hangi kraliçe binicisinin işi olduğu konusunda ardı arkası kesilmeyen spekülasyonlar hakimdi. Konuşmalar Jaxom'ın sessiz kalma kararını pekiştirdi. Ruth'u da uyardı, gerçi bu gereksiz görünüyordu, çünkü ejderin ilgisini mazide olanlardan çok ateş taşı çiğnemek ve İplikten sıyrılmak çekiyordu.

Çevresindeki bütün ateş kertenkeleleri eski huzursuzluklarından kurtulmuşlardı. Artık kafalarındaki asıl düşünce yemek, ikincisiyse derileriydi Havaların ısınmasıyla birlikte deri dökmeye başlamış, kaşınıp duruyorlardı. Ruth'a aktardıkları görüntülerinse telaşa veren bir içeriği yoktu artık.

Sabahları Kale Weyri'nde meşgul olduğundan, Jaxom'ın Arpçı ve Demirci zanaat salonlarındaki ders-

leri bırakması gerekmişti. Menolly'nin araştırıcı sorularına katlanması gerekmediği anlamına geliyordu ve bu yüzden havalarda uçuyordu. Lytol'ın öğleden sonraları ona boş birkaç saat bıraktığını fark etmek onu daha da sevindirdi. O ve Ruth --elbette-- yeni buğdayların serpilişini görmek üzere seve seve Yayla Kalesi'nde alıyorlardı soluğu.

Ağabeyinin karısının doğum yapması yakın olduğundan Corana Kale civarındaydı. Jaxom'ın iyileşmekte olan yarasına sahici bir ilgi gösterdiği vakit, kızın bu izleri meşru bir Düşüş'te Kalesini İplikten korumak için çarpışırken aldığına dair inancını sarsmadı. Kız onun bu koruyuculuğunu, Jaxom'ı hem rahatlatan hem de mahçup eden bir tarzda ödüllendirdi. Gerçi kendisine bahşedilen lütufları dürüst bir çaba karşılığında elde etmeyi yeğlerdi. Ama aldıkları zevki takip eden yorgunlukta kız birkaç kez ateş kertenkelelerine değininee ve İplikle savaşırken hiç kulucka bulup bulmadığını sorunca, ona kızamadı.

"Kuzey'deki her kumsal şimdiden paylaşıldı," dedi ona, yüzündeki yoğun hüsranı görünce de ekledi, "Tabii ki, Güney Kıtası'nda bir sürü boş kumsal var!"

"Ruth ile Eskiçağlılar'ın haberi olmaksızın oraya gidebilir misin?" Corana'nın en son gelişen olaylardan pek haberdar olmadığı ortadaydı, Weyr'in bu konuyla meşgûliyetinden artık sıkılmaya başlayan Jaxom'ı rahatlatan bir başka şeydi bu.

Ruth'un sırtında uçmak her şeyi yeterince basitleştiriyordu zaten, özellikle de Ruth yabancı ateş kertenkelelerini ürkütmeyeceği için, çünkü onların hepsiyle dost olabildiği aşikârdı.

"Sanırım bunu yapabilirim," Jaxom'ın duraklama-

sı, kendisine Güney'e gidecek vakti ayarlamanın güçlüğündendi. Corana onun bu dediğini yine yanlış anlamıştı. Jaxom ise onun sözünü düzeltemeyecek kadar inanılmaz ve yufka yürekliydi.

O ve Ruth Yayla'dan eve doğru kanat çırparlarken, kısa süre önce ilk patlak verişinin dalgalarının hâlâ yayıldığını düşündü. Sonunda Ruth için gereken eğitimi almaya başlamıştı ve Kale'nin başına geçmese bile, en azından bir Kale Lordu olmanın nimetlerinden faydalanıyordu. Corana'nın güzelliğinin tadına vararak, gülümsedi. Kızın ağabeyinin sıcak karşılamasına bakılırsa, Yayla Kalesi aralarına katılacak bir yanın kanlıdan şikâyetçi olmazdı. Bu alandaki başarıları Jaxom'ı diğer Kale Lordları'nın gözünde küçültmezdi. Corana'yı Kale'ye götürmeyi düşündü, ama bundan vazgeçti. Bu hem diğer evlatlıklara karşı haksızlık olacak, hem de Brand ve Lytol'ın başını ağrıtacaktı. Hem zaten Ruth'a sahipti ve canı istediği gibi, hızla seyahat edebiliyordu. Üstüne üstlük, eğer Corana'yı kendi konutuna getirecek olursa, Ruth'a göstermesi gereken ilgiden fedakârlık yapması gerekecekti ki, buna hiç niyeti yoktu.

Yayla Kalesi'ne gittiği üçüncü öğlen, Fidello'nun karısı doğum sancıları çekiyordu ve Corana, sadece etraftaki yaygara ile telaştan dolayı özür dileyebilecek kadar vakit ayırabildi ona. Jaxom, onlara Kale'nin hekimini isteyip istemediklerini sordu, ama Fidello, çalışanlarından birinin ebelikte becerikli olduğunu ve karısının doğum sırasında sorun yaşamayacağını ifade etti. Jaxom munasip düşen sözleri söyleyip oradan ayrıldı, beklentilerinin önüne çıkan bu beklenmedik engel yüzünden biraz savsaklandığı hissine kapılmıştı.

Neden gülüyorsun? Diye sordu Ruth ona, Kale'nin yolunu tutarlarken.

"Çünku ben bir aptalım, Ruth! Bir aptal."

Öyle olduğunu sanmıyorum. O, kendini iyi hissetmeni sağlıyor, bir aptal gibi hissetmeni değil.

"İşte bu yüzden bir aptalım ya, budala ejder. Oraya kendimi mutlu hissetmeyi umarak... beklentiyle gittim ve o çok meşguldü. Bense daha bir yedigün önce şansının onunla bu kadar yaver gideceğini rüyamda görsem inanmazdım. İşte şimdi o yüzden aptalım ben, Ruth."

Seni her zaman seveceğim, oldu Ruth'un yanıtı, çünku Jaxom'ın duymaya ihtiyaç duyduğu sözlerin bunlar olduğunu hissediyordu.

Jaxom teselli edercesine ejderinin boyun çukurunu okşadı, ama için için duyduğu o neşenin önünü alamıyordu. Kaleye döndüğü vakit ikinci bir engelle daha karşılaştı. Lytol ona Ramoth'un kuluçkasındaki yumurtaların geri kalanının belki de öbür gün çatlayacağını ve Jaxom'ın Benden'de bulunması gerekeceğini bildirdi. Lord Vekili Jaxom'ın yüzündeki iyileşmiş yara izine dikkatlice baktı ve başıyla onayladı.

"Weyrliderleri'nin gözüne çarpmamaya çalış. Bunun ne olduğunu bir bakışta anlarlar," dedi Lytol. "Budalalığının reklamını yapmaya hiç lüzum yok."

Jaxom'a soracak olursanız, bu yara izinin kendisine daha olgun bir görünüm verdiği görüşündeydi, ama Lytol'a Lessa ve F'lar'dan uzak duracağına dair söz verdi.

Jaxom Kuluçkadan Çıkış'lardan epey keyif alırdı, özellikle de Lytol yoksa. Bu konuda kendini suçlu hissediyordu, ama biliyordu ki, Lytol'ın sevgili

Larth'ının acı dolu hatıraları, her Kuluçkadan Çıkış'ta adama işkence ediyordu.

Kuluçkadan Çıkış'ın yakın olduğunun haberi Kale Weyri'ne, Ruth weyrçömezlerinin İplik Duşüşü eğitimi sırasında filonun uç kısmında uçarken ulaştı. Manevrayı bitirdi, çömez hocasından izin istedi ve doğru dürüst birşeyler giyebilmek için Ruth'u Ruatha'ya doğru *aray*a soktu. Lytol ve Menolly'nin Kaya'sı, ona aynı anda ulaştılar ve ondan Menolly'yi almasını rica ettiler, çünkü Robinton zaten Arpçı Salonu'nun ejderi ve binicisiyle birlikte Ista Weyri'ndeydi

Jaxom bu ricayı geri çevirmenin bir yolunu göremediğinden, hoş bir ifade takındı. Menolly'yi Salon'dan aceleyle çıkarıp, sonı sormasına aman vermeden önce Weyr'e tıksa iyi olurdu

Jaxom ve Ruth Arpçı Zanaat Salonu'na vardıklarında, Ruth bağırarak adını ateş tepelerinin üzerindeki nöbetçi ejdere bildirdi ve Jaxom küplere bindi. Çayırda Salon'dakilerin yansını götürecek kadar Kale Weyrli ejder vardı zaten Menolly neden onlardan birinden rica etmemişti ki sanki? Kızın dırdır etmesine fırsat vermemeye kararlı, Ruth'a kızın ateş kertenkelelerine, onun burada olduğunu ve çayırda beklediğini bildirmesini söyledi. Söyleyeceği sozleri aklında henüz bir sıraya koymuştu ki, Menolly kemerli geçitten yıldırım gibi fırladı, Güzel, Kaya ve Dalgıç da başının etrafında daireler çizip gevezelik ediyorlardı. Kız aceleyle binici ceketini sırtına attı, bir şeyi beceriksizce bir elinden diğerine geçirip duruyordu

"In aşağı, Jaxom," diye emretti ona amirane bir tavırla "Bunu sırtın bana dönükken yapamam "

"Neyi?"

"Bunu!" Bir elini uzatıp ona küçük bir kap gösterdi. "İn aşağı."

"Niyeymiş o?"

"Kalın kafalılık etme. Vakit harcıyorsun. Bu, yarayı örtmek için. Lessa ve F'lar yarayı görsün ve seni sorguya çeksin istemezsin herhalde. Şimdi in aşağı! Yoksa geç kalacağız ve zamanda yolculuk etmen de yasaklandı, öyle değil mi?" Bu son yorumu Jaxom hâlâ duraksarken, onun fedakârlığıyla içi rahatlamadan önce yapmıştı.

"Saçımı öne taradım-"

"Unutup geriye atarsın," dedi kabın kapağını gevşetirken ve ona saçlarını geriye atmasını söyledi. "Oldive'e biraz kokusuz merhem yaptırdım. İşte. Azıcık sürmek yeter." Menolly merhemi onun yüzüne sürdü, sonra parmağında kalan artanını onun eldiveninin üzerine, bileğine sürdü. "Gördün mü? Fark edilmiyor." Ona eleştirel bir gözle baktı. "Evet, bu işimizi görür. Hiç kimse senin yaralandığını anlayamaz." Sonra kıkırdadı. "Corana bu yara için ne düşünüyor?"

"Corana mı?"

"Bana öyle bakma. Ruth'un sırtına bin. Geç kalacağız. Corana'yı tavlaman çok akıllıcaydı, Jaxom. Sende bu kafa varken iyi bir Arpçı olurdun."

Jaxom ejderine bindi, öfkesinden deliye dönmüştü, ama kızın tuzağına düşmemeye de kararlıydı. Onu kızdırmak umuduyla böyle planlar yapmak tam Menolly'ye göreydi. Eh, bunu başaramayacaktı.

"Merhemi akıl ettiğin için sağ ol, Menolly," dedi sesini kontrol altına alınca. "Lessa'yı şimdi kızdırmak olmaz, bu Kuluçkadan Çıkış'ta hazır bulunmaya da mecburum."

"Gerçekten de öylesin."

Kızın ses tonu manalıydı, ama Ruth onları havalandırıp, başka bir emri beklemeksizin Benden Weyri'ne götürürken onun neyi ima ettiğini düşünecek vakti olmadı. Hayır, Menolly'nin kendisini kışkırtmasına izin vermeyecekti. Ama bu Arpçı kız, çok akıllıydı.

Ruth hecenin tam ortasında çıktı *ara*dan. ...*uth'um. Ben Ruth'um. Ben Ruth'um.*

Bu, Jaxom'a ateş kertenkelelerini anımsattı ve Menolly'nin sol omzuna bakmak için geriye döndü.

"Meraklanma. Brekke'nin weyrinde guvencedeler."

"Hepsi de mi?"

"Kabuklar adına, hayır, Jaxom. Sadece Güzel ve üç bronz. Yakında çiftleşebilir ve oğlanlar onu bir saniye olsun yalnız bırakmıyorlar." Menolly yine kıkırdadı.

"Bütün kuluçkayı şimdiden bölüştürdün mü?"

"Ne? Daha yumurtlamadan yumurtaları mı sayayım? Olmaz öyle şey!" Menolly'nin sesi sertti "Neden? Bir tane istiyor olamazsın, değil mi?"

"Kendim için değil."

Menolly onun bu kendisini ele veren cevabı karşısında makaraları koyverdi ve Jaxom inledi. Pekâlâ, bırak gülsündü.

"Bir ateş kertenkelesini ne yapayım ki?" diye devam etti kızı rahatlatmak için. "Corana'ya onun için bir tane bulacağımı söyledim. O bana karşı çok cömert davrandı, biliyorsun." Menolly'nin hayretle yutkunuşu onun için bir ödül olmuştu

Sonra kız onun kürek kemiğine bir yumruk indirdi ve Jaxom yüzünü buruşturup kızdan uzaklaştı.

"Kes şunu, Menolly! O omzumda da yara var." İs-

tediğinden daha sinirli konuşmuştu ve ona bahsetmek istemediği şeyi hatırlattığı için kendi kendine sövdü.

Kız oyle bir pişmanlıkla, "Özür dilerim, Jaxom," dedi ki, Jaxom'ın sinirleri yatıştı. "Ne kadar yaralandın?"

"Yüzüm, omzum ve uyluğumdan."

Kız onu öteki omzundan yakaladı. "Dinle! Çılgıncasına ezgi söylüyorlar. Bak, adaylar da Kuluçka Meydanı'na giriyorlar. Dosdoğru içeri'ye uçamaz mıyız?"

Jaxom Ruth'u Kuluçka Meydanı'nın üst girişine yönelttı. Bronzlar meydana misafir taşımayı sürdürüyorlardı. Ruth içeri girer girmez, Jaxom bakışlarının bir anda, onun ve Ruth'un yumurtayı geri getirmek için işınlandıklan, geçidin yanındaki noktaya kaydığını fark etti. Yaptığı cesurca davranıştan dolayı gururunun kabardığını hissetti.

"Robinton'ı görüyorum, Jaxom. Şurada, dördüncü sırada. İsta renklerinin yakınında. Bizimle oturur muydun?" Kızın sesinde bir yakarış ve Jaxom'ı şaşırtan, ince bir ısrar vardı. Pern'in Arpıstası'yla yan yana oturmayı kim istemezdi ki?

Ruth o sıraya yakın bir açı aldı, çıkıntıyı pençeleriyle kavradı ve Menolly ile Jaxom'ın inmesine izin verecek kadar havada asılı kaldı.

Jaxom oturmadan önce tuniğini düzeltirken, Robinton Usta'ya uzun, iyi bir bakış attı. Menolly'nin yakarışının sebebini görebiliyordu. Arpçının görünüşünde bir farklılık vardı. Ah, Jaxom ve Menolly'yi neşeyle karşılamış, kalfasına bir gulucuk yollamış, Jaxom'ın da omzuna bir şaplak indirmişti, ama sonra, yüz ifadesinin ele verdiği kadarıyla huzunlü olan düşüncelerine dalmıştı. Pern'in Arpıstası'nın uzun bir

yüzü vardı, genellikle çabucak değişik ifadelere ve tepkilere bürünürdü. Oysa şimdi, Kuluçka Meydanı'nın sıcak kumları üzerinde yürüyen adayları izlerken, yüzü çizgilerle bezenmiş, içine çökmüş gözleri tükenmişlik ve kaygıyla gölgelenmiş, yanaklarının ve çenesinin derisi sarkmıştı. İhtiyarlamış, bezmiş ve güçten düşmüşe benziyordu. Jaxom hayrete düşmüştü ve Menolly'yle göz göze gelmemeye çalışarak bakışlarını derhal kaçırdı, çünkü onun düşünceleri dikkatli Arpçı kızın gözünden kaçmamış olmalıydı.

Robinton Usta yaşlanmış mıydı? Evet, yorgun ve kaygılıydı. Ama ihtiyarlamak? Soğuk bir boşluk sardı Jaxom'ın içini. Pern Arpustası'nın bilgeliğinden ve nüktedanlığından yoksun mu kalacaktı? Onun vizyonu ve hevesli merakını kaybetmeyi akla getirmek daha bile zordu. Birşeyleri kaybetme duygusunu yerini içerlemeye bırakırken, Jaxom kendini, bu nahoş düşünce dalgasını Robinton'ın ilkeleri doğrultusunda gerekçelendirmeye çalışırken buldu.

Aniden duyulan bir ezgi, onun dikkatini yeniden Kuluçka Meydanı'na çekti. Kraliçe yumurtası yokken Ramoth'un varlığının alışılmadık olduğunu bilecek kadar çok Kuluçkadan Çıkış'a şahit olmuştu; hayvanın tutumu göz korkutucuydu. Jaxom onun dönen, kırmızı gözlerine ya da yaklaşan adaylara doğru başını uzatmasına göğüs germeyi istemezdi. Yumurtaların etrafında gevşek bir halka oluşturacak şekilde yayılmaktansa, oğlanlar sımsıkı bir grup halindeydiler, sanki böyle yapmakla Ramoth'un hareketlenne karşı daha çok şanslan olacakmış gibi.

"Onların yerinde olmayı istemezdim," dedi Menolly Jaxom'a fısıltıyla.

"Onların Etkilemesine izin verecek mi, efendim?" diye sordu Jaxom Arpçıya, adamın faniliğinin farkındalığını bir an olsun unutarak

"Gören de her birini Güney Weyr'nin kokusu var mı diye kontrol ediyor sanır, değil mi?" diye yanıtladı Arpçı, sesi keyifli ve canlıydı.

Jaxom ona bir göz attı ve onu çirkin gösterenin bir ışık oyunu olup olmadığını merak etti, zira Arpçı her zamanki haliyle, muzipçe gülümsüyordu.

"Şu anda böyle bir incelemeden geçmeyi istemezdim," diye de ekledi sol kaşını tuhaf bir şekilde kaldırarak

Menolly öksürdü, gözleri kıpır kıpırdı. Jaxom onların yakın zamanda Güney'de olduklarını düşündü ve neler öğrendiklerini merak etti.

Bir anda ter bastıran, ani bir panikle Kabuklar, diye düşündü, Güneyliler yumurtayı geri getirenin aralarından biri olmadığını *biliyorlardı*. Ya Robinton bunu keşfettiyse?

Kuluçka Meydanı'ndan yükselen öfkeli bir tıslama izleyicilerden öyle bir tepki çekti ki, Jaxom dikkatini hemen oraya aktardı. Yumurtalardan birisi çatlamıştı, ama Ramoth onu korurcasına tepesine dikilmişti ve adaylardan hiçbiri yaklaşmaya cesaret edemiyordu Mnementh dışarıdaki çıkıntısından kükredi ve içerideki bronzlar bir ezgi söylediler. Ramoth'un başı yükseldi, altın rengi ve yeşil pırıldayan kanatları açıldı ve itiraz dolu bir bağırtı koyverdi. Diğer bronzlar ona yatıştırıcı tonlarda yanıt verdiler, ama Mnementh'in boru gibi sesi bir emirdi.

Ramoth çok üzgün, dedi Ruth Jaxom'a Beyaz ejder sıvışıp, Çanak gölünün yakınındaki güneşli bir

yere uzanmıştı. Yokluğu, onun Meydan'da olup bitenden haberdar olmasına engel değildi *Mnemenith ona aptallık etmemesini söylüyor. Yumurtalar çatlamalı; Ejdercikler Etkilemeli. Sonra bir daha kaygılanması gerekmeyecek. İnsanların yanında güvende olacaklar.*

Bronzların uğuldaması arttı ve kaçınılmaz bir yaşam döngüsüne itirazını hâlâ sürdüren Ramoth, yavaşça yumurtalardan geriledi. Bunun üzerine yaşça büyük oğlanlardan, ilk sıranın başını çeken cesur bir tanesi ona resmi bir selam verdi ve içinden, sarsak bacaklarının üzerinde denge kurmaya çalıştıkça ciyaklayan genç bir bronzun çıkmakta olduğu kırık yumurtaya doğru ilerledi.

"Bu oğlanda iyi bir kafa var," dedi Robinton tasvip edercesine başıyla onaylayarak Tüm dikkatini aşağıdaki manzaraya yoğunlaştırmıştı "Bu nezaket tam Ramoth'un ihtiyaç duyduğu şeydi Gözleri yavaşlıyor ve kanatlarını topluyor. Güzel Güzel!"

Önlerindeki örneği izleyen, yaşça büyük adaylardan ikisi Ramoth'un önünde eğildiler ve içindeki ejderciklerin kabuklarını parçalama çabasıyla, şiddetle sarsılmaya başlayan yumurtalara doğru çarçabuk yürüdüler. Sıradaki hünnet gösterileri aceleye gelirse ya da gereğinden az icra edilirse, Ramoth yatışmış olmasına karşın her bir ejdercik Etkilemeyi gerçekleştirdikçe, tuhaf, havlamaya benzer bir ses çıkarıyordu

"Bak, bronzu o aldı! Hak etmişti zaten!" diye bağırdı Robinton alkış tutarak, yeni bağlanmış çifti Meydan'ın girişine doğru yürürken.

"Oğlan kimdi?" diye sordu Menolly

"Telgar Kalesi'nden; yaşlı Lord'un bedenine ve ten rengine sahip -zekâsına da."

"Kale Kalesi'nden genç Kimety de bir bronz elde etti," diye bildirdi Menolly neşeyle. "Bunu yapacağını söylemişti."

"Daha önceleri de yanıldım, yine yanılacağım, sevgili kızım. Hiç hata yapmamak da can sıkıcı olurdu," diye sakince yanıtladı Robinton Usta. "Burada Ruatha Kalesi'nden hiç oğlan var mı, Ruth?"

"İki oğlan var. Ama buradan onları tanıyamıyorum."

"Oldukça büyük bir kuluçka," dedi Robinton ona cevaben. "Arasından seçim yapacak yeterince yumurta var."

Jaxom, üzerinde yeşil benekler bulunan kocaman bir yumurtanın etrafını saran beş oğlanı izliyordu. Ejderciğin başı belirip, oğlanların her birini süzerken ve hayvan üzerindeki kabuk parçalarından sıyrılıp kurtulurken, Jaxom nefesini tuttu. "Birçok oğlanın da hayalleri kırıldı," dedi, küçük kahverengi ejder beş oğlanın yanından geçip acınacak bir sesle uğuldayınca ve başını bir yandan diğerine sallayınca. Midesini saran soğuk bir spazmla, ya Ruth beni uygun bulmasaydı, diye düşündü. O, Ruth'u aşırı kalın kabuğundan kurtardığında neredeyse bütün adaylar Meydan'ı terk etmişti çünkü.

Arayış içindeki ejdercik sendeledi, burnu sıcak kumlara gömüldü. Kendini doğrulttu, hapşırdı ve yine feryat etti. Ramoth uyarı dolu bağırdı ve yakındaki oğlanlar aceleyle gemiye kaçıştılar. Aralarından biri, sıska dizleri yara içinde olan, esmer, uzun bacaklı bir oğlan az kaldı küçük kahverengiinin üzerine düşecek-

ti. Kollarını çılgınca sallayarak dengesini buldu, gerilemeye başladı ve derken durdu, kahverengi ejdere bakakaldı. Etkileme gerçekleşmişti!

Beni oradaydım. Seni oradaydın. Artık beraberiz, dedi Ruth, Jaxom'ın bu manzara karşısındaki duyguları karşısında. Jaxom aralarındaki bağın yeniden tasdik edilmesinin gözlerine doldurduğu yaşlardan gözlerini kırpıştırarak kurtuldu.

"Çok çabuk bitti," dedi Menolly, sesi öfkeden hırçınlaşmıştı. "Keşke böyle oldu bitiye gelmeseydi!"

"Bence olağanüstü bir öğleden sonra geçirdik," diye bildirdi Robinton, Ramoth'u göstererek. Kraliçe şimdi geri çekilen çiftlere ters ters bakıyor ve ağırlığını bir ayağından diğerine veriyordu.

"Hepsi de sağ salim Yumurtadan Çıktığına ve Etkilendiğine göre, huysuzluğu geçer mi dersin?" diye sordu Menolly.

"Lessa'nınki de mi?" Robinton'ın dudakları, neşesini bastırmak için kıpırdıyordu. "Ramoth yemeye razı olur olmaz, ikisinin de daha merhametli olacağı kuşkusuz."

"Umarım." Menolly'nin yanıtı hararetli ve alçak sesliydi, Jaxom bu lafın Robinton duymasın diye söylendiğini düşündü, çünkü Arpçı sıralara doğru dönmüş, belli ki birisini arıyordu.

Yine de bu sözü duymuştu ve kalfasına geniş ve sıcak bir gülümsemeyle yanıt verdi. "Bu toplantıyı, o mutlu iade olayı gerçekleşinceye kadar erteleyememiz çok kötü."

"Bu defalık seninle birlikte gelemez miyim?"

"Beni korumak için mi, Menolly?" Arpçı şefkatle gülümseyerek, kızın omzunu kavradı. "Hayır, bu

umuma açık bir toplantı değil, seni içeriye sokarak kurallara karşı gelemem."

"Ama o geliyor..." Menolly sitem dolu bir bakışla, Jaxom'ı işaret etti.

"Ne yapıyormuşum?"

"Lytol'dan, her Etkileme'den sonra bir toplantı yapıldığını öğrenmedin mi?" diye sordu Arpçı. "Ruatha'nın katılması lazım."

"Arpustası olarak seni almamazlık edemezler," dedi Menolly gergin bir sesle.

"Niye etsinler ki?" diye sordu Jaxom, Menolly'nin bu alışılmadık koruyuculuğu karşısında şaşkına dönmüştü

"Seni sönük ışıl, çünkü

"Bu kadarı yeter, Menolly Kaygılanmanı takdir ediyorum, ama her şey zamanı gelince olmalı. Ne beynim sulandı, ne de boynum büküldü. Ramoth avını öldurdükten sonra, ejder yemi olmaktan da korkum kalmayacak." Robinton kızın omzuna, onu avutmak için hafifçe vurdu.

Kraliçe Kuluçka Meydanı'ndan çıkıyordu ve onların bakışları arasında havalandı.

"Gördun mü, beslenmeye gitti," dedi Arpçı. "Artık hiçbir şeyden korkum yok."

Menolly adama uzunca, alaylı bir bakış attı. "Sadece yanında olabilmeyi isterdim, hepsi bu."

"Biliyorum Ah, Fandarel" Arpçı sesini yükseltti ve koca Demirciustası'nın dikkatini çekmek için el salladı "Gel, Lord Jaxom, Konsey Odası'nda işimiz var."

Lytol'ın bu Kuluçkadan Çıkış'a gitmeye mecbursun, demekle kastettiği bu olmalıydı. Ama eğer bu toplantı Menolly'nin ima ettiği kadar hayatiyse,

Lytol'ın bizzat iştirak etmesi gerekmez miydi? Koruyucusunun kendisine duyduğu güvenden dolayı Jaxom'ın göğsu kabarmıştı.

İki Usta, sıralardan aşağıya inerken buluştular, bir Kuluçkadan Çıkış'ın çoğu zaman gerektirdiğinden daha büyük bir ağırbaşlılıkla birbirlen'ni selamlayan diğer Zanaatustalarını da peşlerine taktılar. Jaxom Lytol'ın burada olmamasına bir kez daha şaştı. Jaxom, onun Robinton'ı desteklemeyi kabul ettiğini biliyordu.

"Bir an Ramoth Etkileme'yi engelleyecek sandım," dedi Fandarel Jaxom'a başıyla selam vererek "Favori eğlencelerin için beni terk etmişsin evlat, ha?"

"Sadece eğitmdeyim, Fandarel Usta. Bütün ejderler ateş taşı çiğnemeyi öğrenmelidirler."

"Ruhum üzerine yemin ederim," diye bağırdı Madenustası Nicat. "Onun bunu yapacak kadar uzun yaşayacağına hiç ihtimal vermemiştim."

Jaxom ters bir cevap vermek üzereydi ki, Arpustası'nın uyan dolu yüz ifadesini fark etti ve cevabını yeniden düzenledi. "Ruth bu konuda çok iyi, sağ olun."

"Zaman su gibi akıp gidiyor, Nicat Usta," dedi Robinton tatlılıkla, "ve küçüklüğünü hatırladıklarımız ilk büyüyenler ve olgunlaşanlar oluyorlar. Aa, Andemon, bugün nasılsın?" Sıcak kumlardan karşıya geçerken Arpçı Çiftçiustası'na kendilerine katılmasını işaret etti.

Nicat Jaxom'ın yanına geldi, kıkırdayarak sordu. "Demek beyaz ufaklığa ateş taşı çiğnemeyi öğretiyorsun, ha? Sabah sayımında stoklarımızın eksik çıkmasının sebebi bu olmasın?"

"Nicat Usta, ben Kale Weyri'nde eğitim alıyorum ve Ruth'un ihtiyaç duyduğu kadar ateş taşı orada mevcut."

"Kale Weyri'nde mi eğitiliyorsun?" Nicat'ın gözleri Jaxom'ın yanağına takılıp, orada kalır ve sonra yoluna devam ederken, gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Ejder binicileriyle birlikte ha, Lord Jaxom?" Nicat kraliçe weyrine tırmanan basamaklara ve Mnementh'in hep tünediği çıkıntıya dönmeden önce, bu ünvanı söylerken sesinde çok hafif bir vurgu vardı.

Bronz, kraliçesinin aşağıdaki çayırda beslenmesini izlemeye gitmişti. Jaxom gölün yanında Ruth'un beyaz gövdesini aradı ve ejderinin zihinsel mevcudiyetini hissetti.

"Yeni başlayanlar biraz gerilimli de olsa iyi bir Kuluçkadan Çıkış'tı değil mi, ha?" dedi Nicat konuşkan bir tavırla.

"Bugün Meydan'da hiç oğlunuz var mıydı?" diye kibarca sordu Jaxom.

"Bu sefer yalnız bir tane. İki oğlan zaten Telgar'ın geçen seferki Kuluçkadan Çıkış'ına gitti, o yüzden şikâyetçi değilim. Hem de hiç Yine de, eğer elinin altında bir ateş kertenkelesi kuluçkan varsa, bir çift yumurtaya hayır demezdim."

Nicat'ın bakışı art niyetsizdi, eğer Jaxom Ruth'a ateş taşı çiğnemeyi öğretmeyi seçseydi ve madenlerden çuvallar dolusu ateş taşı aşırsaydı da adam bundan yakınmazdı.

"Şu anda elimizde hiç yok, ama bir kuluçkanın ne zaman bulunacağı hiç belli olmaz."

"Sadece öylesine bir bahsedeyim, dedim. Ateş kertenkeleleri şu harap edici, baş belası tünel yılanları için ölüm demek, bizim kokusunu almadığımız gaz sıkışmalarını fark etmeleri de cabası. Hem zaten şu aralar kazdıkça bulabildiğimiz tek şey de gaz sıkışmaları."

Madenustası'nın morali bozulmuş ve kaygılarınış gibiydi sesi Jaxom böyle genel bir endişe ve keder atmosferini yaratabilecek şeyin ne olduğunu merak etti. Nicat Usta'yı hep sevmişti ve madenlerde yaptıkları derslerde, yüzü çıraklığından beri yeraltında çalışmaktan kara gözeneklerle bezenmiş olan kısa boylu, güçlü kuvvetli zanaatustasına saygı duymayı öğrenmişti. Kraliçe weyrinin taş merdivenlerini çıkarlarken, Jaxom N'ton'a zamanda yolculuk yapmayacağına dair verdiği sözle bağlanmamış olmayı diledi. Ruth bir kuluçkayı hemen fark edebilecek de olsa, sıradan bir günde işe girip, *ara*dan bir anda Güney kumsallarına sıçramasını engelleyecek kadar çok işi oluyordu. Nicat Usta'nın yüzünü güldürmek istiyordu; Corana için de bir yumurtaya ihtiyacı vardı. Artık bir ateş kertenkelesine nasıl sahip çıkılacağını öğrenmiş olabilecek, hoşnutsuz Tegger'e de bir yumurta vermek kimsenin canını yakmazdı. Ama şu anda, zamanda yolculuk etmenin dışında, Jaxom'ın Güney'e gidip gelmesinin hiçbir yolu yoktu.

Tam girişe yaklaşırlarken, Yıldız Taşları'nın üzerinde bir bronz ejder belirip bağırdı. Nöbetçi ejder onu yanıtladı. Jaxom selamlaşmayı duymak için herkesin kıpırtısız kaldığını gördü. Kabuklar ve kırıklar aşkına, Benden'deyken huzursuzlardı. Kimin geldiğini merak etti.

Ista'dan gelen Weyrlideri, dedi Ruth orta.

D'ram mı? Weyrliderlerinin başka Weyrlerin Kuluçkadan Çıkma'larına katılma yükümlülükleri yoktu, ama kendi yörelerine iplik düşmediği sürece genellikle gelirlerdi -özellikle de Benden'e. Jaxom toplananların arasında daha şimdiden N'ton'u, Telgar

Weyri'nden R'mart'ı, Igen'den G'narish'ı ve Doruklar Bölgesi'nden T'bor'u seçebilmişti İşte o anda, Arpustası'nın D'ram'ın Weyrkadını Fanna hakkında söyledikleri geldi. Kadının durumu kötüleşmiş miydi?

Konsey Odası'na vardıklarında, Nicat onun yanından ayrıldı. Jaxom, büyük taştan Weyrkadını koltuğuna kurulmuş, çatılmış çehresi gergin olan Lessa'ya bir bakış attı ve hızla odanın diğer ucuna süzüldü. Kadının keskin gözleri bu mesafeden Jaxom'ın yanağındaki yara izinin farkına varamazdı.

Arpçının dediğine göre, bu büyük bir toplantı olmayacaktı. Jaxom Zanaatustalan'nın, diğer Weyrliderleri'nin, başlıca Kale Lordlan'nın tek sıra içeriye girişlerini izledi, ama Brekke ve F'nor haricinde hiç Weyrkadını ya da filo ikincisi yoktu.

D'ram F'lar ve genç bir adamın eşliğinde geldi, filo ikincisi renkleri kuşanmış olmasına rağmen Jaxom bu adamı tanımıyordu Jaxom Arpustasının yaşlanmışlığının bir anlık görüntüsüne üzüldüyse, D'ram'ın görüntüsü karşısında dehşete düşmüştü. Adam bir Devir içinde kurumuş ve ufalmıştı, posası kalmıştı geriye. Ista Weyrlideri'nin adımlan sarsak, omuzlan çöküktü.

Lessa o tezcanlı, zarif hareketlerinden biriyle doğruldu ve Ista'lıyı karşılamaya gitti, ellerini açmış, yüzü hiç beklenmedik bir merhametle dolmuştu. Jaxom, şu anda kadının tamamen anaçlık duygularına boğulduğu izlenimini edinmişti. Şimdi bütün dikkatler D'ram'ın üzerindeydi

"Rican üzerine toplandık, D'ram," dedi Lessa onu yanı başındaki iskemleye oturtup, bir bardak şarap sunarak.

D'ram ona şarap ve karşılama için teşekkür etti,

bir yudum aldı, ama oturmak yerine, yüzünü toplanmanlara döndü. Jaxom adamın yuzünde yaşlanma çizgilerinin yanı sıra, bitkinliğin çizgilerinin de olduğunu görebiliyordu.

"Çoğunuz zaten benim durumumu ve Fanna'nın... hastalığını biliyorsunuz," dedi alçak, ikircikli bir sesle. Boğazını temizledi, derin bir nefes aldı. "Ista Weyrliderliği'nden ayrılmak istiyorum. Çiftleşmeyi bekleyen kraliçemiz yok, ama artık devam etmeye gönülsüzüm. Weyrim bunu onayladı. G'dened," ve D'ram kendisine eşlik eden adamı işaret etti, "son on Düşüş'te Barnath'ıyla liderlik etti. Daha önce bu görevden çekilmeliydim ama .." hüzünle gülümseyerek başını salladı, "hastalıktan kurtulur diye ümit ettik." Bir çabayla omuzlarını dikleştirdi. "En yaşlı kraliçemiz Caylith ve Cosira da iyi bir Weyrkadını. Barnath Caylith'i uçurdu bile ve onları ispatlayan bir yumurtaları var." Artık duraksıyordu, Lessa'ya bezgin bir bakış attı. "Eskiçağ'da, bir Weyr liderisiz kaldığı vakit, o Weyr'deki ilk kraliçenin uçuşunu bütün genç bronzlara açmak âdettendi. Şimdi bu âdeti uyguluyorum." Bunu neredeyse kavgacı bir tarzda söylemişti, yine de Lessa'ya karşı tutumu, neredeyse yalvarır gibiydi.

Telgar Weyrli R'mart, irkilmiş mırıltıların üzerinden yükselen tiksinti dolu bir sesle, "Öyleyse G'dened'in Barnath'ına çok güveniyor olmalısın," diye konuştu.

Ağzı kulaklarına varan G'dened, kimseyle göz göze gelmemeyi başardı.

D'ram hemen "Ista için en iyi liderliği istiyorum," dedi sertçe, R'mart'ın göstennelik bir uçuş imasını yüzünden içerlemişti. "G'dened yeterliliğini kanıtlayarak

beni memnun etti. Ama bunu herkesin karşısında kanıtlaması lazım."

"Bu adilce." F'lar ayağa kalktı, sessizlik için ellerini kaldırdı. "G'dened'in iyi bir şansı olduğundan hiç şüphem yok, R'mart, ama D'ram'ın teklifi böylesine kritik bir anda biraz fazla cömert kaçıyor. Tüm bronz binicilerimi haberdar edeceğim, ama kendi adıma, sadece ejderleri şu ana kadar bir kraliçeyle çiftleşme imkânı bulamamış binicilerin katılmasına izin vereceğim. Barnath'ın karşısına çok fazla rakip çıkarmak adilce olmaz şu anda, değil mi?"

"Caylith bir Benden kraliçesi değil mi?" diye sordu Keroon Kalesi'nden Lord Corman.

"Hayır, o Miranth'ın yavrularından biri. Benden kuluçkasından çıkmış olan kraliçe Pirith."

"Caylith bir Eskiçağlı kraliçesi mi?"

"Caylith bir Isla kraliçesidir," dedi F'lar sert, ama çabukça.

"Ya G'dened?"

"Ben eski çağda doğdum," dedi adam sessizce, ama Lord Corman'a çevirdiği yüzünde hiçbir özür belirtisi yoktu.

"O aynı zamanda D'ram'ın oğullarından biridir," dedi Isla Kalesi'nden Lord Warbret. Sanki bu nitelik, Kalelinin üstü kapalı itirazını hafifletecekmiş gibi, doğrudan Lord Corman'a hitap etmişti.

"İyi adam. İyi kan," diye yanıtladı Corman, biraz olsun öfkelenmemişti.

"Sorgulanan onun liderliği, soyu değil," dedi F'lar. "Bu iyi bir âdettir..."

Jaxom birisinin, bunun şu ana kadar işittiği işe yarar tek Eskiçağlı adeti olduğunu söylediğini açıkça

işitti ve bu alçak sesli fısıltının çok uzaklara gitmemesini umdu

"D'ram'ın Weyrinin liderliğini elinde tutma hakkı vardı," diye devam etti F'lar konuşmaya, zanaatustalan ve Kale Lordlan'na hitap ediyordu. "Ben, kendi adıma, onun bu teklifini ve Weyr'in herkese açık çiftleşme uçuşunda ısrarını derinden takdir ediyorum."

"Weyrim için sadece en iyi liderliği istiyorum," diye yineledi D'ram "Ista'nın en iyiye kavuşmasını sağlamanın tek yolu bu. Tek yolu, doğru olan tek yolu bu."

Jaxom tezahürat yapma isteğine hakim oldu ve tepkilerin olumlu olmasını umarak bakışlarını odada gezdirdi Tüm Weyrliderleri bunu onaylamış göründüyordu. Öyle de olmalıydılar, çünkü bu işten kendi binicilerinden biri kârlı çıkabilirdi. Jaxom yine de Caylith'i uçuranın G'dened'in Barnath'ı olmasını ümit ediyordu Bu, genç Eskiçağlılarda sağlam bir kişilik olduğunu ispatlayacaktı. Rekabetle ispatlandıktan sonra da hiç kimsenin ağzını açıp Ista'nın liderliği konusunda bir şey söylemeye hakkı olmayacaktı.

"Ista'nın niyetini dile getirdim," dedi D'ram bezgin sesini, kişisel konuşmaların mırıltısını bastıracak kadar yükselterek. "Bu, Weyrimin iradesidir. Artık geri dönmeliyim. Saygılarımı sunarım, Lordlar, Ustalar, Weyrliderleri, hepinize."

Başıyla odadaki herkese hitap eden bir selam verdi, ayağa kalkarak sempatiyle koluna dokunan ve gitmesine izin veren Lessa'nın önünde resmi bir şekilde eğildi.

Jaxom'ı şaşırtarak ve kıvançlandırarak, D'ram odadan çıkarken herkes ayağa kalktı ama Ista Weyrlideri'nin boynu bükük kaldı. Jaxom, adam kendisine yapılan bu içten gelen saygı gösterisinin farkına vardı

mı, diye merak etti ve boğazında birşeylerin düğümlendiğini duyumsadı.

"Ben de izin isteyeceğim, bana ihtiyaç duyulabilir," dedi G'dened, Benden'in liderlerine ve diğerlerine eğilip selam vererek.

"G'dened?" Lessa adamın ismini söylerken sesine birçok soru katmıştı.

Adam başını yavaşça salladı. "Caylith uçmaya hazır olduğu vakit bütün Weyrlere duyuracağım." Hemen D'ram'ın peşi sıra çıktı.

Onların ayak sesleri koridorda uzaklaşırken, konuşma sesleri yükseldi. Kale Lordları böyle bir yeniliği onayladıkları konusunda pek de hemfikir değillerdi. Zanaatustaları görünüşe göre bölünmüşlerdi, gerçi Jaxom Robinton'ın D'ram'ın kararını önceden bildiğini ve yansız olduğunu sanıyordu. Weyrliderleriyse tamamen hoşnut olduklarını ifade ediyorlardı.

Jaxom bir Zanaatustası'nın yanındakine, "Umarım Fanna bugün ölmez," dediğini işitti. "Kuluçkadan Çıkış günü bir cenaze, kötüye işarettir."

"Hem ziyafetin de tadını kaçırır. G'dened'in bronzu ne kadar güçlü, merak ediyorum. Eğer Ista'nın başına Bendenli bir binici geçecek olsaydı..."

Ziyafetten bahsedilmesi Jaxom'a midesinin açlıktan isyan ettiğini anımsattı. Her zamanki gibi, eğitimi için erkenden kalkmış ve kendi kalesinde sadece güzel kıyafetlerini giymeye vakti olmuştu, bu yüzden yavaş yavaş çıkışa yöneldi. Her zaman için Alt Mağaralardan bir kadını kendisine bir et sarması ya da tatlı ekmek vermesi için ikna edebilirdi.

"Toplantı dediğiniz bu muydu?" diye sordu Nerat Kalesi'nden Lord Begamon, törpü gibi sesi bir anlık

sessizliğin ortasına düştü. Sesine bakılırsa cinleri tepesindeydi. "Weyrler hâlâ yumurtayı kimin çaldığını bulamadılar mı? Kimin geri getirdiğini bile mi bulamadılar? Bugün birşeyler öğreneceğimizi sanıyordum."

"Yumurta geri getirildi, Lord Begamon," dedi F'lar elini Lessa'ya uzatarak.

"Yumurtanın geri getirildiğini biliyorum. Bu olduğu vakit tam buradaydım. Çatladığında da."

F'lar Lessa'yı oda boyunca ilerletmeyi sürdürdü.

"Bu başka bir Kuluçkadan Çıkış, Lord Begamon," dedi F'lar. "Hepimiz için de hayırlı bir olay. Aşağıda şarap olacak." Sonra iki Weyrlideri odayı terk ettiler.

"Anlamıyorum." Begamon şaşkınlık içinde yanındaki adama döndü. "Bugün birşeyler öğreniriz sanmıştım."

"Öğrendiniz," dedi F'nor, Brekke'ye rehberlik ederek. "D'rain'in Ista Weyrliderliği'nden çekildiğini öğrendiniz."

"Bu beni ilgilendirmiyor," Begamon aldığı cevaplarla yatışmak şöyle dursun, gittikçe öfkeleniyordu.

"Bu sizi yumurtayla ilgili herhangi bir bilmeceden daha çok ilgilendirir," dedi F'nor, Brekke'yle birlikte odayı terk ederken.

Yüzünde çarpık bir gülümsemeyle, "Sanının alabileceğin tüm yanıt bu," dedi Robinton Begamon'a.

"Ama... bu konuda hiçbir şey yapmayacaklar mı? Eskiçağlıların onlara böylesine hakaret etmesine izin veriyor ve kıllarını bile kıpırdatmıyorlar mı?"

"Kale Lordları'nın tersine," dedi N'ton ileri çıkarak, "ejder binicileri hırsları ve şerefleri uğruna, tüm Pern'i tiplikten korumak olan asıl ödevlerini ihmal edemezler. *Bu*, ejder binicilerinin en önemli meşgû-

liyetidir, Lord Begamon."

"Haydi gel, Begamon," dedi Kale Kalesi'nden Lord Groghe, adamı kolundan çekeleyerek. "Bu Weyr meselesi, bizim meselemiz değil, biliyorsun. Karışamayız Karışmamalıyız. Ne yaptıklarını bilirler onlar Hem yumurta da geri getirildi. D'ram'ın kadınına çok üzüldüm. D'ram'ın ayrılışını görmeyi istemezdim hiç Mantıklı adam. F'lar bahsetmedi, ama sundukları Benden şarabı olsa gerek."

Jaxom Lord Groghe'nin çevresindeki yüzlere bakındığını gördü.

"Ah, Arpçı, buradaki Benden şarabı mıdır?"

Arpçı onayladı ve Konsey odasını iki Kale Lordunun yanında terk etti, Begamon hâlâ az bilgi verildiğinden yakınıp duruyordu. Oda boşalırken, Jaxom onları takip etti. Weyr basamaklarının en altına indiğinde, Menolly üstüne atılıverdi.

"Eee, ne oldu? Onunla hiç konuşmadılar mı?"

"Kim kiminle konuşmadı?"

"F'lar ya da Lessa Arpçıyla konuşmadılar mı?"

"Konuşmaları için sebep yoktu ki."

"Konuşmamaları için yığınla sebep vardı ama. Ne oldu?"

Jaxom sabır dileyerek içini çekti ve olup biteni hızla ona aktardı.

"D'ram buraya Ista Weyrliderliğinden çekilmek için izin istemeye, yo, hayır, çekileceğini bildirmeye gelmiş.." Menolly bunu, sanki daha önceden haberi varmışçasına karşıladı ve devam etmesi için başını salladı "Ve bir Eskiçağlı geleneğini uyguladığını, ilk kraliçenin çiftleşme uçuşunu tüm bronzlara açık yapacağını söyledi."

Menolly'nin gözleri koskocaman oldu ve kız ağzını şaşkınlıkla yuvarladı. "Bu onları epey sarsmış olmalı. İtiraz eden oldu mu?"

"Kale Lordlarından, evet." Jaxom gülümsedi. "Ama öbür Weyrliderleri'nden, hayır. Bir tek R'mart, G'dened o kadar güçlü ki, hiç çekişme olmayacak, diye iğneli bir söz etti."

"G'dened'i tanımıyorum, ama D'ram'ın oğullarından birisi."

"Bu her zaman bir şey ifade etmez."

"Doğru."

"D'ram hiç durmadan Usta Weyri için en iyi liderliği istediğini ve bunu yapmanın yolunun da bu olduğunu tekrarlayıp durdu."

"Zavallı D'ram..."

"Zavallı Fanna demek istiyorsun herhalde."

"Hayır, zavallı D'ram. Zavallı bizler. O bir lider olarak çok güçlüydü. Robinton Usta hiç ağzını açmadı mı?" diye sordu sonra, D'ram ile ilgili düşüncelerini, daha önemli şeyler için bir kenara bırakmıştı.

"Begamon'la konuştu."

"Weyrliderleriyle konuşmadı mı?"

"Sebep yoktu ki. Niye sordun?"

"O kadar uzun süredir çok yakın dostlardı... ve şimdi ona karşı hiç de adil değiller. Robinton konuşmak zorundaydı. Ejder ejderle dövüşemez."

Jaxom bununla tamamen hemfikir oldu, yorumunu midesinden gelen bir gurultu tekrarladı, ses o kadar rahat duyuldu ki, Menolly ona ters ters baktı. Jaxom böyle içinden kopup gelen bir luyanet karşısında, mahçubiyet ile gülme arasında kararsız kalmıştı. Gülme galip geldi ve hatta Menolly'den özür dilerken

bu hadisenin kızın da gülme duygusunu tetiklediğini görebiliyordu.

"Ah, hadı gel. Sen yemek yemeden ağzından laf alamayacağım."

Bu, Kuluçkadan Çıkış ziyafetlerinin ne en hatırlamaya değer olanıydı, ne de en keyiflisi. Ejder binicilerinde bir çekingenlik vardı. Jaxom bunun ne kadarının D'ram'ın çekilişinden, ne kadarının da yumurta hırsızlığı olayından kaynaklandığını bilemiyordu. Bu konuda başka bir şey duymamayı yeğledi. Menolly'nin yanındayken içi rahat değildi, çünkü kızın, yumurtayı geri getirenin kendisi olduğunu bildiği hissi bir türlü peşini bırakmıyordu. Kızın şüpheleri konusunda tek bir laf bile etmemesi onu daha da kaygılandırıyordu, çünkü kızın bunu, onu diken üzerinde oturtmak için yaptığı doğuyordu içine. İplik yarasını fark edebilecek olan F'lessan ve Mirrim'le aynı masayı paylaşmaktan bilhassa kaçınıyordu. Benelek de hiçbir zaman için onun tercih ettiği bir dost değildi ve mevkiinin ona uygun gördüğü asıl masalarda rahatça yer alamayacağı ortadaydı. Menolly onu zorla sürükleyen Weyr Arpçısı Oharan tarafından yanından alınmıştı ve Jaxom, ikisinin şarkı söyleyişlerini duyabiliyordu. Eğer yeni bir şeyler çalsalardı, sırf bir grubun parçası olmak uğruna onlara katılabilirdi. Ama Kale Lordları ve Etkileyen oğlanların gürültülü ebeveynlerinin istek şarkılarını çalıyorlardı.

Ruth kuluçkadan yeni çıkmış ejderlerin duygusal ziyafetinden zevk almıştı, ama ateş kertenkelelerinin gösterdiği ihtimam burnunda tütüyordu.

Brekke'nin weyrine tıkılmaktan hoşlanmıyorlar, dedi Ruth binicisine. *Neden dışarı çıkamazlarmış ki?*

Ramoth küp gibi bir kamıla uykuda. Haberi bile olmazdı.

"Bundan çok emin olma," dedi Jaxom, başını kaldırdığında hafifçe ışıldayan gözleri, kararan Weyr Çanağı'nın diğer ucundan parlak noktalar gibi seçilen, kraliçenin çıkıntısında kıvrılmış yatan Mnementh'e baktı.

En sonunda, o ve Ruth, nezaketin gerektirdiği şekilde yedikten hemen sonra ziyafeti terk ettiler. Alçalarak Ruatha Kalesi'ne inerlerken, Jaxom Lytol için endişelenmeye başladı. Fanna öldüğü ve ejderi intihar ettiği zaman, koruyucusu son derece üzülecekti. D'ram'ın görevden çekildiği haberini taşımayı hiç istemiyordu. Lytol'ın Eskiçağlıya saygı beslediğinin farkındaydı. Açık çiftleşme uçuşunu duyunca tepkisinin ne olacağını merak ediyordu.

Lytol sadece homurdandı, başıyla seitçe onayladı ve Jaxom'a yumurtanın çalınması konusunda başka bir gelişmenin tartışılıp tartışılmadığını sordu. Jaxom Lord Begamon'un şikâyetlerini anlatınca, Lytol bıkkınlık ve horgörü dolu bir homurtu daha çıkardı. Sonra başka ateş kertenkelesi yumurtası olup olmadığını sordu. İki küçük kaleli daha ona yumurta için baskı yapıp duruyorlardı. Jaxom sabahleyin N'ton'a soracağını söyledi.

Jaxom ertesi gün kendisine verilen işi söylediğinde, "Ateş kertenkelelerinin herkesin gözünden düştüğünü düşününce, insanlar onları niye istiyor şaşıyorum," dedi Kale Weyrlideri ona. "Kimbilir, belki de taliplerinin çok olmasının sebebi budur. Herkes başka hiçkimsenin ateş kertenkelelerini istemeyeceğini düşünüyor ve buraya geliyor. Hayır. Bende hiç yok.

Ama seninle konuşmak istiyordum. Kale Weyri kuzeydeki Düşüş için yarın Doruklar Bölgesi Weyri'yle birlikte uçacak. Eğer Ruatha üzerinde olsaydı, senden weyrçömezi filosuna katılmanı isteyecektim. Bu yüzden sormamam daha iyi. Anlıyor musun?"

Jaxom anlayabildiğini söyledi, ama N'ton bir dahaki sefere, İplik Ruatha'ya düşeceği vakit Ruth'la birlikte dövüşebileceğini mi kastediyordu?

"Bunu Lytol'la görüştüm." N'ton sırıttı, gözleri parlıyordu. "Lytol senin, yerden hiçbir Ruathalı'nın kendi Kale Lordları'nın yaşamını tehlikeye attığını anlamayacağı kadar yüksekte uçmanı istiyor. Böylelikle bu Benden'in kulağına çalınmayacak."

"Alev makineli ekipteyken hayatımı ve uzuvlarımı daha büyük bir tehlikeye atıyorum."

"Oldukça doğru, yine de kimsenin gerçeği ağzından kaçmasını istemiyorum. K'nebel senin hakkında olumlu bir rapor verdi. Ruth tam senin bana söylediğin gibi hızlı, akıllı ve havadayken emsalsiz derecede hızlı." N'ton gene sırıttı. "Aramızda kalsın, K'nebel küçük hayvanın kuyruğunun üzerinde doğrultu değiştirebildiğinden bahsetti. Onun kafasına asıl takılan, başkalarının da ejderlerinin bunu yapabileceği fikrine kapılabilecek olması, bu durumda havada sürüklenen bir sürü biniciyle baş etmemiz gerekir."

Böylece, ertesi sabah, Weyr düşen İplikle meşgûlken Jaxom Ruth'la avlandı ve onu güzelce ovulup yıkanmak üzere göle götürdü. Ateş kertenkeleleri Ruth'un boyun çukurlarını tımar ederken, Jaxom da ejderin bacağındaki yarayı özenle temizledi.

Birdenbire beyaz ejder inledi. Jaxom özür dilercesine etrafına bakındı ve ateş kertenkelelerinin de yap-

tıkları işe ara verdiğinin farkına vardı. Tüm hayvanlar, sanki Jaxom'ın kulaklarının duyamadığı bir şeyi dinlenmişçesine başlarını yana eğmişlerdi.

"Neler oluyor, Ruth?"

Kadın ölüyor.

"Beni Kale'ye götür Ruth, hemen!"

Jaxom, ıslak elbiseleri *aranın* soğuğuyla buz gibi kesilip vücuduna değerken, dişini sıktı. Dişleri birbirine vururken, Jaxom ateş tepelerindeki nöbetçi ejdere baktı. İşin tuhafı, hayvan ölüme tepki göstermesi gerekirken, güneşin altında tembelce pinekliyordu.

Kadın daha ölmüyor, dedi Ruth.

Jaxom'ın Ruth'un kendi inisiyatifiyle hareket ettiğini ve göldeki ateş kertenkelelerinin uyarısından hemen önceye zamanda yolculuk yaptığını anlaması bir an sürdü.

"Zamanda gitmemeye söz vermiştik, Ruth." Jaxom o koşullar altında bunu hoşgörebiliyordu, ama sebebi ne olursa olsun verdiği sözden dönmek fikri hoşuna gitmemişti.

Söz veren sendin. Ben değil. Lytol'ın sana zamanında ihtiyacı olacak.

Ruth Jaxom'ı avluya indirdi ve genç Lord ana Salon'a çıkan merdivenleri koşa koşa çıktı. Yemek salonunu süpüren beslemeyi, Lytol'ın yerini sorarak ürkütü. Besleme, Lord Lytol'ın Brand'in yanında olduğunu sanıyordu. Jaxom Brand'in ofisinde şarap olduğunu bilirdi, ama çabucak hizmet salonuna girdi, bir şarap tulumunu ipinden yakaladı, öbür eline iki bardak alıp, iç salonun merdivenlerini çifter çifter çıkmaya koyuldu. Ağır iç kapıya omzuyla yüklenip, sağ dirseğiyle mandalı açtı ve hızını kesmeden Brand'in

odasına doğru ilerlemeyi sürdürdü

O henüz kapıyı hızla açmıştı ki, Brand'ın küçük mavi ateş kertenkelesi, Jaxom'ı göldeyken uyaran dinleme pozisyonunu aldı.

"Sorun nedir, Lord Jaxom?" diye bağırdı Brand ayağa fırlayarak. Lytol'ın yüzü odaya böyle nezaketsizce dalmasını tasvip etmediğini gösteriyordu ve tam ağzını açıp birşeyler söylemek üzereydi ki, Jaxom ateş kertenkelesini işaret etti.

Mavi aniden arka bacaklarının üzerine çöktü, kanatlarını açtı ve ateş kertenkelelerinin ağıdı olan o tiz, yüksek sesli ağlayışa başladı. Lytol'ın yüzünden tüm renk çekilirken, hepsi de Ruth'un ve nöbetçi ejderin daha kalın, ama aynı derecede yürek parçalayan feryatlarını işittiler, ikisi de bir kraliçe ejderin ölümüne ağıt yakıyorlardı.

Jaxom bir bardağa sıçratarak şarap doldurdu ve Lytol'a uzattı.

"Acıyı durdurmaz, biliyorum," dedi kaba bir ses tonuyla, "ama duymayacak ya da hatırlamayacak kadar sarhoş olabilirsin."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Yaz Başı, Arpçı Zanaat Salonu ve Ruatha Kalesi, 15.7.3

Robinton ilk belirtiyi, pencere pervazındaki derin bir sabah uykusundan apar topar kalkan ve omzuna konup, kuyruğunu boynuna sımsıkı dolayan Zair'den aldı. Dostunu paylaşmaya gönlü elvermeyen Robinton, kuyruğun baskısını gevşetmeye çalıştı, böylelikle boğularak ölüyormuş hissine kapılmayacaktı Zair yanağını Arpçıya sürttü, uğulduyordu.

"Neyi'n var senin?"

Tam o sırada ateş tepelerindeki nöbetçi ejder arka ayaklarının üzerinde doğruldu ve bağırdı. Havada bir ejder belirdi, inmek için daire çizmeye başlamadan önce, çağrıyı şıkça yanıtladı

Kapının vuruşuyla açılması arasındaki süre o kadar kısaydı ki, bunda nezaket bulmak güçtü Robinton bir azar hazırlıyordu ki, iskemlesinde döndü ve Menolly'yi gördü Güzel sımsıkı omzuna yapışmıştı, Kaya, Dalgıç ve Poll ise kızın etrafında, havada dans ediyorlardı.

"Gelenler F'lar ve Mnementh," diye haykırdı kız.

"Ben de az önce fark ettim, canım Bu panik niye?"

"Panik mi? Paniklemedim Heyecanlandım. Yumurtanın çalınışından beri Bendenlinin seni ilk ziyareti bu."

"Öyleyse kibar bir çocuk ol ve Silvina'nın klahımızın yanında yiyeceğimiz tatlıekmeği var mı bir bak.

Saat," özlemle göğüs geçirdi, "şarap ikram etmek için çok erken."

"Benden sabahı için erken değil," dedi Menolly odadan çıkarken.

Robinton boş kapı ağzına bakarken, bir kez daha, bu sefer hüzünle çekti içini. Benden Weyri ile Arpçı Zanaat Salonu'nun arasının açılması, kızı üzmüştü. Robinton da kendince üzülmüştü. Düşüncelerini şiddetle bu konudan uzaklaştırdı. Mnementh'in nöbetçi ejderin sorgusunu yanıtlayışında üzüntüden eser yoktu. F'lar'ı Benden'den buraya getiren neydi? Hem, daha önemlisi, Weyrlideri Lessa'nın bilgisi dahilinde mi gelmişti? Ya onayı?

Mnementh artık inmişti. F'lar şimdi çayır boyunca uzun adımlarla yürüyor olmalıydı. Robinton Weyr ile Salonu arasında o dört yedigün süren soğukluk boyunca hissettiğinden daha büyük bir sabırsızlıkla kıpırdanmaya başladı bu son yürüyüşü beklerken.

F'lar tam Zanaat Salonu'nun iç avlusuna girerken, Robinton da doğruldu ve pencereye yürüdü. F'lar uzun adımlarla yol alıyordu, ama zaten hep böyle yapardı, bu yüzden gelişinde bir aciliyet sezilmiyordu. Öyleyse Salon'da ne işi vardı?

F'lar bir bineği yola hazırlayan bir kalfayla konuştu. Ateş kertenkeleleri çatıya tünemişlerdi. Robinton F'lar'ın başını kaldırdığını ve hayvanları gördüğünü fark etti. Kısa bir süre için, Arpçı F'lar buradayken Zair'in çıkmasını istesem mi, diye düşündü. O an hiç bir şekilde tatsızlık çıkarmak akıl kârı değildi.

F'lar Salon'a girmişti. Robinton açık pencereden Weyrlideri'nin sesini ve onun yanıt vermek için durakladığını işitebiliyordu. Silvina mı? Bunun kalfası ol-

ması daha muhtemeldi, diye düşündü kendi kendine gülümseyerek, Weyrlideri'ni beklerken. Evet, haklıydı. Menolly ve F'lar'ın sesi geliyordu merdivenden çıkarlarken. Konuşma seslerinde duygulanın izi yoktu. İyi kız! Böyle sakin olmak gerek işte.

F'lar odaya girerken, "Ah, Robinton, Menolly bana ateş kertenkelerinin Mnementh'den 'en büyük' diye bahsettiklerini söylüyor," dedi, yüzünde hafif bir gülümsemeyle.

"Herkese bol keseden ünvan dağıtmazlar, F'lar," diye yanıtladı Robinton, tepsiyi Menolly'den aldı, kız geri çekilip kapıyı kapadı. Kızın odada bulunmaması, Güzel ile Zair birbirlerini dinledikleri için, onun konuşulanları bilmesini engellemeyecekti.

"Benden'de sorun yok, değil mi?" diye sordu Robinton Weyrliderine, ona bir bardak klah uzatırken.

"Hayır, sorun yok." Robinton bekledi. "Ama bizim için çözebileceğine inandığımız bir bilmece var."

"Eğer elimden gelirse, çözerim," dedi Robinton ve F'lar'a oturmasını işaret etti.

"D'ram'ı bulamıyoruz."

"D'ram mı?" Robinton neredeyse gülüyordu şaşkınlıktan. "Onu neden bulamayasınız ki?"

"Yaşıyor. Bu kadarını biliyoruz. Ama nerede olduğu meçhul."

"Ramoth Tiroth'u hissedebiliyordur herhalde?"

F'lar başını salladı. "Belki de *ne zamanda* olduğu meçhul demeliydim."

"Ne zamanda mı? D'ram zamanda bir yerlere mi gitti? Demek istediğim, *bir zamanlara* mı gitti?"

"Tek açıklaması bu. Ve onun kendi Zamanına nasıl gidebileceğini bilemiyoruz. Tiroth'un o kadar gü-

cü kalmadığı görüşündeyiz. Senin de bildiğin gibi, zamanda yolculuk yapmak hem ejder hem de binici için çok zorlayıcıdır. Ama D'ram gitti."

"Bu kesinlikle beklenmedik bir şey değildi," dedi Robinton yavaşça, zihninde zaman ihtimallerini hızla evirip çeviriyordu.

"Hayır, beklenmedik bir şey değildi."

"Güney Weyri'ne gitmiş olamaz mı?"

"Hayır, o zaman Ramoth onun yerini saptamakta güçlük çekmezdi. Hem G'dened de zamanda epey geriye gitti, İplik Düşüşünden öncesinin Ista'sına, onun hatıralarının olduğu yerde kalacağını umarak."

"Lord Warbret D'ram'a Ista Adası'nın güney kısmındaki mağaralardan herhangi birini almasını teklif etmişti. O da buna razı görünüyordu."

F'lar'ın omuz silkişi bu öneriyi boşa çıkarınca Arpçı, "Evet, gereğinden fazla razıydı," diye ekledi.

F'lar doğruldu, huzursuzca odayı arşınladı, sırtını Arpçıya döndü "Adamın nereye gitmiş olabileceğine dair bir fikrin var mı? Epey bir süre onun yanındaydın Birşeyler hatırlayabiliyor musun?"

"Sonlara doğru pek konuşmuyordu, sadece Fanna'nın elini tutup, öylece duruyordu." Robinton yutkunmak zorunda kaldığını hissetti. Ölüme ne kadar alışkınsa da, D'ram'ın Weyrkadınına olan adanmışlığı ve onun ölümü karşısında tuttuğu sessiz yas, Arpçının gözlerinden yaş getirecek kadar dokunaklı olmuştu. "Groghe ve Sangel'in sunduğu konuksever teklifleri ona ben götürdüm. Aslında görüyorum ki, Pern üzerinde dilediği yere gidebilirdi ve dostça karşılanırdı Belli oluyor ki, hatıralarının arkadaşlığını tercih ediyor. Onun yerini öğrenmek istemenizin se-

bebini sorabilir miyim?"

"Onun için endişelenmemizden başka hiçbir neden yok."

"Oldive onun akli melekelerinin tamamen yerinde olduğunu söylemişti, F'lar, eğer kaygılandığın buysa."

F'lar yüzünü astı ve, ne zaman heyecanlansa hiç şaşmadan gözlerinin önüne düşen bir perçemi sabırsızca geriye attı. "Aslını istersen, Robinton, kaygılanan Lessa. Ramoth Tiroth'u bulamıyor Lessa onun, bize üzüntü vermeden intihar edebileceği kadar geçmişe gittiğinden emin. Bu D'ram'ın doğasında var."

"Bu aynı zamanda onun seçimi," dedi Robinton usulca.

"Biliyorum. Biliyorum. Hiç kimse de onu suçlayamaz, ama Lessa çok endişeleniyor. D'ram görevden çekilebilirdi Robinton, ama onun bilgisi ve fikirleri değerlidir ve saygı duyulur. Dobra dobra konuşayım ki onun... ulaşabileceğimiz bir yerde olmasına ihtiyacımız var."

Robinton bir an için D'ram'ın bunun farkına varmış ve kendisiyle Tiroth'u kasten onların kolayca ulaşamayacağı bir zamana götürmüş olabileceğini düşündü. Ama D'ram ne zaman olursa olsun, Pern'e ve ejderhalkına hizmet ederdi.

"Belki de kederinden kurtulmak için zamana ihtiyacı vardır, F'lar."

"Fanna'ya bakarken kendisi güçten düşmüştü, biliyorsun Kendisi de hastalanabilir, o zaman onun yanında kim olacak? İkimiz de meraklanıyoruz."

"Bunu önerirken duraksıyorum ama, Brekke ateş kertenkelelerini denedi mi? Kendininkileri ve Ista Weyrindekileri?"

F'lar'ın kaygılı ağız çizgisini bir gülücük yukarı doğru çekti. "Alı, evet. Bunda ısrar etti. Şansı yaver gitmedi. Ateş kertenkelelerinin de *aradan* zamanda gidebilmeleri için bir yöne ihtiyaçları var, tıpkı ejderler gibi."

"Tam olarak kastettiğim onları göndermek değildi. Yani, onlara yalnız bir bronz ejderi *hatırlayıp hatırlamadıklarını* sormak."

"O yaratıklara *hatırladıklarını* mı soracaksın?" F'lar inanamayarak güldü.

"Ciddiyim, F'lar. Onların harekete geçirilebilen, iyi hafızaları var. Mesela, ateş kertenkeleleri nereden bilebilirlerdi ki Kızıl Yıldız'ın..." Zair'den gelen bir itiraz feryadı sözünü kesti. Hayvan kendini Robinton'ın omzundan öyle hızla fırlattı ki, pençeleri Arpçının boynunu çizdi. "O varken bahsetmeyecektim," dedi Robinton, hüzünle çiziğe dokunarak. "Demek istediğim, F'lar, bütün ateş kertenkeleleri de daha F'nor ile Canth oraya gitmeden *önce* bile, Kızıl Yıldız'ın tehlikeli olduğunu ve oraya erişilemeyeceğini biliyordu. Eğer bir ateş kertenkelesinin sen Kızıl Yıldız'dan bahsettiğin vakit bir şeyler ifade edebilmesini sağlarsan, ondan korktuklarını anımsadıklarını söylüyorlar. Onlar mı? Yoksa atalarımız oraya ilk gitmeye yeltendiği vakit, onların ataları mı?"

F'lar Arpustasına bir yanıt ararcasına gözlerini dikti uzun süre.

"Bu, onların doğru çıkan ilk hatıraları değil," diye devam etti Robinton. "Andemon Usta bu yaratıkların, aralarından birinin tanık olduğu ya da hissettiği alışılmadık olayları hatırlamasının mümkün olabileceği görüşünde. İçgüdü bütün hayvanlar için önemli bir

rol oynar, neden hatıralarında da payı olmasın ki?"

"Bu --bu ateş kertenkelesi hafızasının her hangi zamana gittiyse, D'ram'ı bulmamıza nasıl yardım etmesini planladığını anladığımdan emin değilim."

"Basit. Onlara yalnız bir ejder görüp görmedikleri sor. Bu, dikkat çekecek... ve hatırlanacak kadar alışılmadık bir şey olmalı."

F'lar'ın bunun işe yarayabileceğine aklı yatmamıştı

"Ah, sanırım Ruth'dan onlara sormasını istersek işe yarar."

"Ruth mu?"

"Her ateş kertenkelesi diğer ejderlerden ölesiye korkarken, hepsi de Ruth'un etrafına toplandılar. Jaxom bana, gittikleri her yerde onların, kendi beyazıyla konuştuklarını anlattı. Bu kadar çok ateş kertenkelesi varken, içlerinden birisinin bizim istediğimiz şeyi hatırlaması kesin gibi."

"Eğer Lessa'nın korkularını yatıştırmayı başarabilirsem, bu baş belalarına karşı duyduğum antipatiyi bile unuturdum."

"Bu beyanını hatırlayacağına inanıyorum," dedi Robinton sözünü yumuşatmak için gülümseyerek.

"Benimle Ruatha Kalesi'ne gelir misin?"

Bir anda Robinton Jaxom'ın İplik yarasını hatırladı. Yara tabii ki çoktan iyileşmiş olacaktı. Ama Jaxom'ın eğitimini N'ton Benden'le görüşmüş müydü, çıkaramıyordu.

"Önce Jaxom'ın Kalede olup olmadığını öğrensek?"

"Neden olmasın ki?" diye sordu F'lar kaşlarını çatarak.

"Çünkü çoğu vaktini Kale etrafındaki toprağı tarıyarak ya da diğer gençlerle Fandarel'in yanında geçiriyor."

"Mantıklı." F'lar bakışını Arpçıdan, pencereye çevirdi, gözleri odaklanmamıştı. "Hayır, Mnementh Ruth'un Kale'de olduğunu söylüyor. Gördün mü? Benim de kendi ulağım var," diye ekledi bir gülümsemeyle.

Robinton, Ruth Jaxom'a Mnementh'in kendisiyle konuştuğunu iletir diye umuyordu. Zair'i bir mesajla Ruatha'ya yollayacak vakti olmuş olmasını diledi, ama hiçbir bahanesi yoktu ve F'lar'ın bu davranışını riske atacak değildi.

"Benimkinden daha güvenilir ve Fandarel'in telciklerinden daha uzağa ulaşıyor." Robinton uçtuğu zamanlar kuşandığı kalın wher derisi ceketini ve başlığını giydi. "Fandarel'den bahsetmişken, Crom'un madenlerine kadar tel döşediğini biliyorsundur." F'lar'a kapıdan önce onun çıkmasını işaret etti.

"Evet, biliyorum. D'ram'ı bulmak için bir sebep daha."

"Öyle mi?"

F'lar Arpçının boş sorusuna güldü, hiçbir çekingenlik barındırmayan bir gülüştü bu, dolayısıyla Robinton bu ziyaretin aralarındaki dostluğu tamir ettiğini umdu tüm kalbiyle.

"Nicat sana da gelmedi mi, Robinton? Güneydeki şu madenlere gitmek için?"

"Toric'in hammadde çıkarıp ticaretini yaptığı madenler mi?"

"Bileceğini sanmıştım."

"Evet, Nicat'ın madenler için kaygılandığını biliyorum. Cevherler gittikçe fakirleşiyor. Fandarel Nicat'tan çok daha rahatsız durumda. Daha kaliteli metallere ihtiyacı var."

"Zanaatlar'ın Güney' açılmalarına bir kez izin verdik mi, Kale Lordları da gitmek için baskı yapacaklardır. " F'lar, yürüdükleri avlu boş olmasına karşın, içgüdüsel olarak sesini alçaltti.

"Güney Kıtası içine tüm Kuzey Pern'i alır da yer attar. Aslında biz sadece onun kenarlarına erişebildik, F'lar. Yüce Kabuklar ve Kırıklar!" Robinton kendi alnına bir şaplak indirdi. "Ateş kertenkelelerinden ve çağrışımcı hafızalarından bahsedene bak İşte bu! İşte D'ram'ın gittiği yer "

"Neresi?"

"En azından onun gitmiş olabileceğini sandığım yer."

"Konuş be adam, neresi?"

"Galiba *ne zaman* sorusu hâlâ geçerli ve işin anahtarı da Ruth."

Çayırdaki Mnementh'e yanaşan için sadece birkaç ejderboyu yol almaları gerekti. Zair Robinton'ın başının üzerinde çırpınıyor, bronz ejderden epey uzakta, kaygıyla söyleniyordu Arpçı ona inmesini işaret ettiyse de, Robinton'ın omzuna gelmeyi reddetti.

"Ben Ruatha'ya, beyaz ejder Ruth'a gidiyorum. Eğer omzuma binmeyeceksen, bize orada katıl, seni almak yaratık."

"Mnementh'in Zair'e itirazı yok," dedi F'lar.

"Korkarım hâlâ bunun tersi geçerli," dedi Robinton.

Bronz binicinin gözlerinde bir öfke belirtisi dans etti. "Hiçbir ejder bir ateş kertenkelesine ateş püskürtmedi."

"Burada değil, Weyrlideri, burada değil. Ama hepsi de bunun oluşunu gördüklerini hatırlıyorlar Ateş kertenkeleleri sadece kendilerinin ya da aralarından

birinin gerçekten gördüğü şeyleri anlatabilirler."

"Öyleyse Ruatha'ya gidip, aralarında D'ram'ı gören var mı diye bir bakalım."

Robinton, F'lar'ın arkasına oturmak için Mnementh'in omzuna tırmanırken, demek ateş kertenkeleleri hâlâ hassas bir konu, diye düşündü hüzünle. Keşke Zair Mnementh'e karşı bu kadar ihtiyatlı yaklaşmasaydı.

Mnementh adını nöbetçi ejdere bağırıp, engin avluya inmek için daire çizerken, Jaxom ve Lytol Kale merdivenlerinde dikilmişlerdi. İki ziyaretçi karşılanırlarken, Robinton İplik yarası çok mu aşikâr diye Jaxom'ın yüzünü inceledi. Yaradan eser bile yoktu ve doğru yanağa bakıp bakmadığını düşündü. Tek ümidi, Ruth'un da bu kadar güzel iyileşmiş olmasıydı. Doğal olarak F'lar kendini D'ram meselesine öyle kaptırmıştı ki, ne Jaxom'ın ne de Ruth'un üzerinde yara arayacak hali yoktu.

"Ruth Mnementh'in onu sorduğunu söyledi, F'lar," dedi Jaxom. "Dilerim her şey yolundadır."

"Ruth bizim D'ram'ı bulmamıza yardımcı olabilir."

"D'ram'ı bulmak mı? Yoksa o..." Jaxom durakladı, endişeyle Lytol'a baktı; adam kaşlarını çatmış, başını sallıyordu.

"Hayır, ama zamanda bir yerlere gitti," dedi Robinton. "Düşündüm de, belki Ruth ateş kertenkelelerine soracak olursa, ona birşeyler soyleyebilirler."

Jaxom Arpçıya baktı. Arpçı oğlanın neden bu kadar şaşalamış ve ilginçtir, korkmuş olduğunu merak ediyordu Robinton'ın gözünden Jaxom'ın F'lar'a luzla bir bakış atması ve sarsılarak yutkunması da kaçmamıştı.

"Hatırladım ki, ateş kertenkelelerinin Ruth'a sık sık birşeyler anlattığını duymuştum," diye devam etti Robinton kayıtsız bir tavırla, Jaxom'a sükûnetini yeniden sağlayacak zamanı vererek. Neydi oğlanın canını sıkan?

"Yerini? Belki. Ama *zamanını*, Robinton Usta?"

"D'ram'ın nereye gittiği içime doğuyor. Bunun yararı olur muydu?"

Jaxom bir ona, bir diğerine bakarak, "Anladığımdan emin değilim," dedi. "Bütün bunlar ne demek oluyor?" Lytol konuklara Kale'ye ve küçük, özel odaya doğru rehberlik ediyordu. Masanın üzerine peynir, ekmek ve meyvelerle birlikte, şarap ile bardaklar da konulmuştu.

"Şey," dedi Robinton gözünü şarap tulumundan ayırmadan, "Açıklayacağım..."

"Eminim dilin damağına yapışmıştır," dedi Jaxom şarap sunmak için masaya doğru ilerlerken. "Benden Şarabı, Robinton Usta, sadece en seçkin konuklarımız için."

"Oğlan büyüyor, Lytol," dedi F'lar bardağı alıp tasvip edercesine Lytol'a doğru kaldırarak.

"Oğlan büyüdü," dedi Lytol neredeyse bir hırlamayla. "Şimdi ateş kertenkelelerine gelince..."

Zair gökte belirdi, ciyakladı ve hızla Robinton'ın omzuna indi, kuyruğunu onun boynuna sıkıca sardı ve en büyüğün sırtında yaptığı yolculukta Robinton'a bir zarar gelmediğine ikna olurken de sinirli sinirli söylendi

"Beni bağışlayın," dedi Robinton ve Zair'i okşayarak susturdu Sonra Lytol'a, onların -boğazını temizledi ve bronzun nöbet geçirmesini engellemek için do-

güya işaret etti --korkularını açıklayabilecek, büyük bir bilgi havuzunu paylaştıkları kuramından bahsetti. Ateş kertenkeleleri, Brekke'nin o vahim gecede Canth'a ulaşmasının da kanıtladığı gibi, güçlü duygulan iletebiliyorlardı. Hepsi de kraliçe yumurtasına dair bir korkuya kapılmışlar ve yumurta sağ salim çatlayıncaya kadar yoğun bir kargaşa yaşamışlardı. Yumurtanın kara bir boşluğun yanında durduğu ve kendilerine alev püskürtüldüğüydü hatırladıkları. Jaxom birkaç seferinde ateş kertenkelelerinin, hatırladıklarını söyledikleri şeyleri anlatarak Ruth'u eğlendirdiklerinden bahis açmıştı. Eğer bu garip yetenekler, budala yaratıkların --bu noktada öfkelenen Zair'i teskin etmesi gerekti-- güpegündüz gördükleri düşler değildiyse, işte, karşılarında bunu Ruth'un işbirliğiyle sınamak için bir fırsat vardı. D'ram besbelli kendi başına, Ramoth'un onun ejderinin zihnine erişemeyeceği bir zamana çekip gitmişti. Bu, adamın bir sağlık sorunu yaşayabileceğinden endişe duyan Lessa ve Ramoth'u üzüyordu. D'ram Weyrliderliğinden çekilmiş olmasına karşın, Pern'in ona ihtiyacı ve verecek yeni vardı ve onunla olan bağlantısını kesinlikle kopanmak istemiyordu.

"Şimdi," diye devam etti Robinton, "şu son Devirlerde..." Boğazını temizledi, izin almak için F'lar'a baktı ve o da başıyla onayladı. ..Güney'e gitme girişimlerim oldu. Bunlardan birinde, Menolly ile ben rotamızdan doğuya sürüklendik; beyaz kumlu, her yerin kırmızı meyveli ağaçlarla dolu olduğu, güzel bir koyda dinlendik; koyun sularında sankuynuklar ve beyaz pannakbalıklar kaynaşıyordu. Güneş sıcaktı ve denizden hemen uzaktaki bir pınarın suyu, şarap kadar tatlıydı." Bardağına özlemle baktı. Jaxom bir kah-

kahayla, yeniden şarap doldurdu. "Nereden söz açıldı, unuttum, ama D'ram'a buradan söz ettim. Tiroth'un ayarında bir ejderin orayı kolaylıkla bulabileceği kadar iyi betimlediğimden oldukça eminim."

"D'ram burada kimseye güçlük çıkarmak istemezdi," dedi Robinton ağır ağır. "Eskiçağlılar'ın Güney'de olmadığı bir zamana gitmiştir. On on iki Devirlik bir sıçrama Tiroth'u çok yormazdı."

"Durumu daha da zora sokacak bir nokta şu ki," dedi F'lar, "eğer bu yaratıklar atalarının başına gelen dikkat çekici olayları anımsayabiliyorlarsa," -F'lar düpedüz kuşkuluydu- "öyleyse buradaki ateş kertenkelelerinden hiçbirinin işimize yarayacak anıları olamaz. Ataları o yöreden değil çünkü." Zair'i işaret etti. "O, Menolly'nin aşağıdan, Yarıçember Deniz Kalesi'nden getirdiği kuluçkadan, değil mi?"

Robinton kendine arka çıkması için genç Lord'a bakarak, "Bütün ateş kertenkeleleri Ruth'un etrafında toplanıyorlar," dedi.

"F'lar iyi bir noktaya parmak bastı," dedi Jaxom.

"O koya gitmelisin, Jaxom. Eminim Ruth'un ateş kertenkeleleri üzerindeki ölümcül cazibesi, orada bile etkisini gösterecektir."

"Güney Kıtası'na mı gitmemi istiyorsunuz?"

Robinton Jaxom'ın inanmazlığını ve gözlerinde aniden beliren yoğun ilgiyi hemen fark etti. Demek ki oğlan alev kusan bir ejderi uçurmanın, onu hayatı boyunca mesut etmeye yetmeyeceğini keşfetmişti.

"Hiç kimsenin Güney'e gitmesini *istemiyorum*," diye yanıtladı F'lar, "çünkü bu anlaşmamızın ihlali olurdu, ama D'ram'ın yerini saptamanın başka yolunu göremiyorum."

"Koy Güney Weyri'nden epey uzakta," dedi Robinton nazikçe, "ve Eskiçağlılar'ın oradan pek uzağa gitmediklerini de biliyoruz."

"Kısa bir süre önce, yeterince uzağa gittiler, değil mi?" F'lar sesinde hatırı sayılır bir hiddet ve amber gözlerinde bir gazap ışıltısıyla konuşmuştu.

Robinton, Arpçı Salonu ile Benden Weyri arasındaki yaranın henüz yeterince iyileşmediğini bezginlikle fark etti.

"Lord Lytol," diye söze devam etti Benden Weyrliden, "İhmalkârlık ettim. Bu aramada Jaxom'ın bize katılması için izninizi rica edebilir miyiz?"

Lytol başını salladı ve Jaxom'ı işaret etti. "Bu, tamamen Lord Jaxom'ın seçimidir."

Robinton, F'lar'ın bu havalenin içinde saklı olan anlamı sindirmeye çalıştığını gördü ve Jaxom'ı uzun uzadıya, dikkatle süzdü. Ardından gülümsedi. "Ya cevabınız, Lord Jaxom?"

Övgüye değer bir ağırbaşlılık ile, diye düşündü Arpçı, genç adam başını eğdi. "Yardımım istendiği için gurur duydum, Weyrlideri."

"Bu Kale'de Güney Kıtası'nın haritası yoktur, değil mi?" diye sordu F'lar.

"Aslını isterseniz, bende var." Sonra aceleyle bir açıklama ekledi Jaxom. "Fandarel Salonunda bize birkaç harita yapma dersi vermişti de."

Ama haritalar eksikti. F'lar bu haritaların F'nor Ramoth'un ilk kuluçkasını İplik bir kez daha duşmeden önce olgunlaşması için on Devir geriye götürdüğü zaman, Güney Kıtası'nda yaptığı ilk keşiflerde hazırladıklarının kopyaları olduğunu gördü -kısmen başarıya ulaşmış bir girişimdi bu.

"Bende kıyı şeridinin daha ayrıntılı haritaları var," dedi Robinton kayıtsızca ve Menolly'ye bir not karalayıp Zair'in boynuluğuna iliştirdi. Görevini unutmaması için yalvararak, bronzu Arpçı Salonu'na gönderdi.

"Haritaları dosdoğru geri mi getirecek?" diye sordu F'lar, şüpheli ve biraz da küçümseyiciydi. "Brekke ve F'nor da beni onların yararlılığına ikna etmek için dil döküyorlar."

"Sanırım haritalar kadar önemli bir şey söz konusuysa, Menolly tatlı diliyle nöbetçi ejderi kendisini taşımaya razı edecektir." Robinton içini çekti, keşke haritaların ateş kertenkeleleriyle gönderilmesinde ısrar ettiğini belirtseydim, diye düşünüyordu. Hiçbir fırsat tepilmemeliydi.

"Zamanda ne kadar yol aldın, Jaxom?" diye soruverdi F'lar aniden.

Jaxom'ın yüzüne kan hücum etti. Robinton irkilerek, kızaran yanakta bembeyaz yara izinin fark edildiğini gördü. Bereket versin ki, Jaxom'ın yüzünün o tarafı Weyrlideri'ne dönük değildi.

"Şey, efendim."

"Haydi evlat, gideceği yere vaktinde varmak için bu numarayı kullanmayan bir genç ejder binicisi çıkmamıştır daha. Öğrenmek istediğim, Ruth'un zaman kavramının ne kadar kesin olduğu. Bazı ejderlerde hiç yoktur."

"Ruth, ne *zamanda* olduğunu hep bilir," diye yanıtladı Jaxom hemen gururla. "Diyebilirim ki, Pern'deki en iyi zaman hafızası onundur."

F'lar bunu uzunca bir süre düşündü. "Hiç uzun sıçramaları denedin mi?"

Jaxom başıyla yavaşça onayladı, gözleri, yüzü

duygularını açığa vurmayan Lytol'a kaçamak bakışlar atıyordu.

"Sıçramadan dolayı bir duraklama? *Arada* gereğinden uzun kalma?"

"Hayır, efendim. Yine de şaşmadan sıçramak, gece vakti daha kolay."

"Anladığımdan emin değilim."

"Wansor'ın bulduğu şu yıldız denklemleri, sanırım o oturumda siz de Demirci Zanaat Salonu'ndaydınız.." F'lar onun ne demek istediğini kavrayıp, şaşkınlığını görünceye kadar, karaısızca alçaldı oğlanın sesi "Eğer göklerdeki önemli yıldızların yerlerini hesaplarsanız, en şaşmaz şekilde yol alabilirsiniz."

"Eğer gece sıçrarsan," diye ekledi Arpustası, doğrusu Wansor'ın denklemlerinden böyle yararlanmak aklına bile gelmemişti.

"Bunu yapmayı hiç düşünmemiştim," dedi F'lar.

"Senden önce yapan birisi var," diye belirtti Robinton sıntarak, "bizzat kendi Weyrinde, F'lar."

"Lessa da Eskiçağlıları bulmaya giderken duvar halısındaki yıldızlardan faydalanmıştı, değil mi?" Jaxom bunu adamakıllı unutmuştu ve yüzündeki komik delişete bakılacak olursa, Eskiçağlılar'a değinişinin pek zekice olmayışını da.

Robinton'ın beklediğinden daha büyük bir hoşgörüyle, "Onları yok sayamayız, değil mi?" dedi Weyrlideri. "Eh, onlar varlar ve bunu bilmezlikten gelemeyiz Önümüzdeki konuya gelince, Robinton Ateş kertenkelenin dönmesi ne kadar sürer?"

Kale penceresinin hemen dışında, çok sesli bir ağız kavgası duyuldu, bunun ateş kertenkelelerine ait olduğu öylesine belliydi ki, hepsi birden pencere-

ye hücum ettiler

"Menolly becermiş," dedi Robinton fısıltıyla Jaxom'a. "Buradalar, F'lar."

"Kim? Menolly ve nöbetçi ejder mi?"

"Hayır, efendim," dedi Jaxom muzaffer ane bir sesle. "Zair, Menolly'nin kraliçesi ve üç bronzu. Hepsinin de sırtlarına haritalar bağlanmış."

Zair içeriye uçtu, öfke, endişe ve kafası karışmışlığın bir bileşimiyle ötüyordu. Onu Menolly'nin dört ateş kertenkelesi takip etti. Küçük kraliçe Güzel, odada daireler çizerken, hepsini de azarlıyordu. Robinton Zair'i koluna inmeye kolayca ikna etti. Ama Güzel bronzlarını peşinde, adamların ulaşamayacakları bir mesafede döndürüyordu. F'lar alaycı bir sırıtışla, Lytol da ifadesizce, Robinton ve Jaxom'ın diğer dört ateş kertenkelesini yakalama çabalarını izliyordu.

Nafile çıkan küçük kraliçeyi ikna etme girişimleri, etkilemeye çalıştığı birisinin huzurunda, gülünçlük boyutuna varınca, Jaxom, "Ruth, Güzel'e terbiyeli olup koluma gelmesini söyler misin?" diye bağırdı.

Güzel irkilerek ciyakladı, ama hemen masanın üzerine indi. Jaxom sırtındaki haritayı çözerken hayvan onu öfkeyle payladı. Bronzlar da kanatlarını toplamadan, yüklerini bırakmak için ürkekçe inerken Güzel monologunu sürdürdü. Sırtlarından yük kalkınca, bronzlar pencereye doğru gerilediler Güzel, odadaki herkese son bir bet sesli tirat söyleyip, kuyruğunu savurarak gözden kayboldu. Zair özür dilemişçesine ötü ve yüzünü Robinton'ın saçlarına gizledi

"Eh," dedi Robinton odaya memnuniyetle karşılanan bir sessizlik çökünce, "çabucak döndüler, değil mi?"

F'lar makaraları koyverdi. "Dönduler, evet. Tesli-

mat ayrı bir sorundu. Bana getirilen her mesaj için kavga etmek hiç hoşuna gitmezdi."

"Sırf Menolly burada olmadığı için," dedi Jaxom. "Güzel kime güveneceğini bilemiyordu. Üzerine alınma, F'lar," diye de ekledi aceleyle.

"İşte aradığım," dedi Robinton haritayı tamamen açarak. Diğerlerine de ellerinde tuttukları parçaları yaymalarını işaret etti. Çok geçmeden, haritalar sırasıyla masanın üzerine serilmiş, kıvrılan kenarlarına meyve parçaları ve şarap bardaklarıyla ağırlık yapılmıştı.

"Öyle görünüyor ki," dedi Lytol ılımlı bir tavırla, "rotadan her yöne doğru sapmışsın, Robinton Usta."

"Ah, ben değilim," diye yanıtladı Arpçı içtenlikle. "Deniz Kaleliler şurada, şurada ve şurada çok yardımcı oldular," dedi ve girift bir sahil şeridinin özenle çizilmiş olduğu batı kısmını işaret etti. "Bu, Idarolan ile ona rapor veren kaptanların eseri." Idarolan'ın keşiflerine, ekiplerin ateş kertenkelelerin yardımcı olduğunun ne kadarını söylemesi gerektiğini kafasında tartarak, durakladı. Bu sorunun üzerine tuz biber ekmemeye karar vererek, "Tabii ki Toric ve kalelilerinin," diye sürdürdü sözü, "kendi topraklarında keşfe çıkmaları tamamen hakları. Bu kısmı onlar detaylandırdı." Eliyle Güney Kalesi ve Weyr'i içine alan yarım ada çıkıntısını ve bu bölgenin iki yanındaki büyükçe araziyi gösterdi.

"Toric'in tüccarlarının keşfettiği bu madenler neredeler?"

"Burada." Robinton'ın parmağı, karanın epey içinde ve yerleşimlerin azıcık batısındaki bayırlık rengin üzerine düştü.

F'lar bu noktayı düşündü, parmaklarını iyice geril-

miş deri boyunca Weyr'in bulunduğu yere doğru yürüttü. "Senin dediğin şu koy neredeydi?"

Robinton Güney Weyri'nden uzaklığı, Ruatha Benden mesafesi kadar olan bir noktayı işaret etti. "Bu alanda Sahil boyunca birkaç küçük koy mevcut. Hangisi olduğunu kesinlikle söyleyemem, ama genel olarak, bu yöredeydi."

F'lar Arpçının hatırladığı şeylerin çok genel olduğu ve bir ejderin *ara*ya gitmek için gereksindiği kesin yönü nasıl alacağı konusunda birşeyler mırıldandı.

"Koyun tam ortasında eski bir dağın, kusursuz simetrideki konisi yer alıyor." Robinton eliyle uygun şekli çizdi. "Zair yanındaydı ve Ruth'a tam görüntüyü verebilir." Robinton başını hafifçe döndürdü ve Jaxom'a gizlice göz kırptı.

Bu kaynağın güvenilmezliği karşısında kaş çatan F'lar, "Ruth bir ateş kertenkelesinden yön alabilir mi?" diye sordu Jaxom'a.

"Daha önce aldı," diye belirtti Jaxom. Robinton çocuğun gözlerindeki keyif pırıltısını yakaladı. Ateş kertenkelelerinin beyaz ejderi daha önce nerelere götürdüğünü merak etmeye başlamıştı. Menolly bilir miydi acaba?

"Nedir bu?" diye sordu F'lar ansızın. "Ateş kertenkelelerinin saygınlıklarının iadesi için bir tezgâh mı?"

"D'ram'ın yerini bulmak için ortak bir girişim yaptığımızı sanıyordum," diye yanıtladı Robinton hafif bir azarla.

F'lar burnundan soludu ve haritaları incelemek üzere eğildi.

Robinton farkına varmıştı ki, işbirliğinde tüm yük Ruth'un üzerine düşüyordu. Sonuç, gerçekten de

eninde sonunda Güneyli ateş kertenkelelerinin beyaz ejderin cazibesine kapılıp kapılmamasında bitiyordu. Aksi taktirde, Jaxom koyda, zamanda geriye doğru ihtiyatlı sıçramalar yapmayı deneyecekti... eğer, diye düzeltti F'lar, Jaxom doğru koyu bulabilirse

Ateş kertenkelelerinin hafıza meselesi yeniden tartışma konusu oldu; F'lar bu özellikleri dışında tıpatıp ejderlere benzeyen küçük yaratıkların hatırlama yeteneğine sahip olduklarına inanmakta gönülsüzdü. Anlattıkları hikâyelerin hepsi de uydurma, temelsiz ve güneş altında görülen rüyaların eseri olabilirdi. Robinton buna cevaben hayal gücünün belleğe dayandığını, biri olmadan ötekinin de var olmasının imkânsız olduğunu söyledi. Öğle vakti sona eriyordu artık, Brand'le birlikte toprakları gezen evlatlıkların dönüşü bunu vurgulamıştı. F'lar Benden'den ayrılırken aklında olandan çok daha uzun süre geçirdiğini belirtti. Jaxom'a zamanda giderken dikkatli olmasını –ki bu, Robinton'ın düşüncesine göre F'lar'ın kendisinin de uygulaması gereken bir öğüttü– ve kendisi veya ejderini riske sokmamasını tembihledi. Eğer koyu bulamazsa hiç zaman ve çaba harcamadan geri dönecekti. D'ram'ı bulacak olursa zaman ve yeri aklında tutup hemen Benden'e gidecek ve koordinatları F'lar'a bildirecekti. F'lar D'ram'ın yaşının durup dururken bozulmasına taraftar değildi ve Jaxom görülmeyecek olursa, daha da iyiydi.

"Sanırım olayı diplomatik şekilde halletmesi için Jaxom'a güvenebilirsin," dedi Robinton, gözucuyla genç adama bakıyordu. "Ağzının sıkı olduğunu şimdiden kanıtladı." Robinton haritaları katlarken bir karmaşa yaratıp, dikkatleri rahatı kaçan genç biniciden kendi

üzerine çektiği sırada, aklına Jaxom'ın bu kadar basit bir komplimana niye böyle tepki gösterdiği takılmıştı.

Robinton Jaxom'a gece uykusunu almasını, sabah sağlam bir kahvaltı etmesini ve ardından hemen Arpçı Zanaatsalonu'na gelip rehberiyle buluşmasını söyledi. Sonra F'lar'la birlikte Kale'yi terk ettiler. Weyrlideri ve Mnementh Arpçıyı Salonuna bırakırlarken her zamanki kibarlığın ötesinde bir şey yapmamışlardı. Benden Weyrlideri'ni Salon'a geri getiren şey, Pern'in ihtiyaçları olmuştu. Her şey sırayla!

Robinton, F'lar ile bronz Mnementh'in ateş tepelerinin üzerine tırmanıp gözden yok oluşlarını izlerken, Güzel belirdi ve Arpçının omzunda alışıldık yerine tüneyen Zair'i azarlamaya koyuldu. Zair onun cayırtılarını cevapsız bırakarak, Robinton'ın gülümsemesine sebep oldu. Menolly öğlen olanları öğrenmeye can atıyor olmalıydı. Kız onun başının etini yiyecek kadar haddini bilmez değildi; ama bu, Güzel'in Zair'in tepesinde durdur etmesini engellemiyordu İyi bir çocuktu şu Menolly, ağırlığınca para ederdi Robinton kızın genç Jaxom'la bir seyahate çıkmaya itiraz etmeyeceğini umuyordu. Onun da katılacağından Lytol'ın önünde bahsetmemişti, çünkü F'lar Arpçıyı Güney'deki gezileri hakkında konuşmaması için çok önceden tembihlemişti. Jaxom'ın doğru koyu bulması için Zair tek başına yeterli olmazdı, ama o fırtınalı gezide kendisine eşlik eden Menolly ve ateş kertenkeleleri ona destek sağlarsa, hiç güçlükle karşılaşmazlardı. Ama ne kadar az insan bilirse, o kadar iyiydi

Ertesi gün Arpçı, Jaxom'ı başarıya ulaşması için alınan bu ek tedbirden haberdar ettiği vakit, oğlan rahatlamış ve şaşırmış gözüktü.

"Aklında bulunsun, genç Jaxom, Menolly'yle benim güneyin bu kadar ilerisinde keşfe çıktığımdan kimsenin haberi olmamalı. Hem aslını istersen bu geziyi biz planlamamıştık..."

Menolly kıkırdadı. "Sana fırtına çıkacağını söylemiştim."

"Teşekkürler. Senin de çok iyi bildiğin gibi, o günden beri hava durumu konusundaki bilgeliğine kulak asmamazlık etmedim." Üç gün süren deniz tutmasını ve çaresiz Menolly'nin hafif teknelerinin yekesine asılışını hatırlayınca yüzünü buruşturdu

Başka öğütte bulunmaksızın onları uğurladı, yanlarına mutfaklardan yiyecek almalarında ısrar etti ve hayırlı haberlerle gelmelerini temenni etti.

"D'ram'ın yeriyle mi ilgili?" diye sordu Menolly, gözleri Arpçının üzerinde oynaşıyordu, "yoksa ateş kertenkelelerinin performansı hakkında mı?"

"Tabii ki, ikisi de, seni sırnaşık kız Yıkıl karşımdan."

Robinton Jaxom'ı zamanda gitme ve ağzını sıkı tutma bahsi karşısında gösterdiği tepkiden dolayı sorgulamaya karar verdi. Menolly'ye onu ve ateş kertenkelelerini Jaxom'a eşlik etmeleri için yollayacağını söylediği vakit, kız da beklenmedik bir şekilde karşılık vermişti Ona kayıtsızca bu kadar komik olanın ne olduğunu sonnuş, gülmekten iki büklüm olmuş, katılan kız ise sadece başını sallamıştı. O ikisinin beraber ne iş çevirdiklerini merak ediyordu Şimdi, Ruth Kale semalarında yükselirken, onların aralarındaki etkileşimi gözden geçirdi. İyi huylu şakalaşmaydı kesinlikle -aralarında söz geçinnek için bir parça da rekabet vardı, ama eski dostların atışmalarından öte bir şey değildi bu. Hayır, dedi aceleyle kendi kendine,

eğer o ikisi birbirlerine yürekten bağlanırlarsa, Menolly'den Jaxom'a uygun, mükemmel bir Kale Leydi'si olmazdı. Burası kesindi.. Arpçı burnunu soktuğu için kendi kendine söylendi ve epey bir süredir ihmal etmiş olduğu sıkıcı Zanaat idaresi işlerine döndü.

ONUNCU BÖLÜM

Arpçı Zanaat Salonu'ndan Güney Kıtası'na, Benden Weyri'nde Akşam, 15.7.4

Ruth çayırdan yukarı uçarken, Jaxom *arada* uzun bir sıçrayış yapmadan önce kendisini saran o her zamanki gerilimin yanı sıra, müthiş bir rahatlama ve coşku duygusu tadıyordu. Güzel ve Dalgıç Menolly'nin omuzlarına tünemiş, kuyruklarını onun boynuna sarmışlardı. Jaxom Poll ve Kaya'ya da kendi omzunda yer vermişti, çünkü Arpçı ve Menolly'nin yaptıkları o ilk gezide de bu dördü onlara eşlik etmişti. Jaxom kıza Güney Kıtası'na yelken açarken ne aradıklarını sormak istiyordu. Tekne olması mantıklıydı, çünkü kendisi de Deniz Kalesi doğumlu olan Menolly iyi bir denizciydi. Ama Menolly'nin gözlerinde, onun bu soruyu sormasını engelleyen, meydan okuma dolu bir ışıltı vardı. Merak ettiği bir başka şey de kızın, yumurtanın geri getirilmesinde Jaxom'ın pannağı olduğuna dair kuşkularını Arpçıya açıp açmadığıydı.

Önce *arada*n Nerat'ın ucuna gittiler, Menolly ve ateş kertenkeleleri uzakta, güneydoğudaki koyu kafalarında canlandırmaya çalışırken daireler çizdiler. Jaxom bir önceki geceye gitmek istiyordu; Güney Yarıküre'deki yıldız konumlarını ezberleyerek saatler harcamıştı. Ruth Menolly ve ateş kertenkelelerinin birleşiminden yeterince canlı bir görüntü elde edemediği

sürece, bunu yapmaktan Arpçı ve Menolly tarafından men edilmişti

Ruth Jaxom'ın biraz canını sıkarak, nereye gitmesi gerektiğini net bir şekilde görebildiğini söyledi. *Menolly çok keskin görüntüler veriyor,* diye de ekledi.

Jaxom'ın ona gitmesini söylemekten başka çaresi yoktu.

Jaxom'ın bu yeni mahale dair ilk izlenimi, havanın niteliği oldu, daha yumuşak, daha temiz, daha az nemliydi. Ruth küçük koya doğru süzülüyor, iyi bir yüzüş beklentisiyle keyfini dile getiriyordu. Onlara rehberlik eden dağın güneşte pırıldayan zirvesi, uzakta, yüce ve alışılmadık biçimde simetrikti.

"Ne kadar güzel olduğunu unutmuşum," dedi Menolly, kulağının dibinde içini çekerek.

Suyun berraklığı koyun sularının kumlu dibini görünür kılıyordu, ama Jaxom suyun hiç de sığ olmadığından emindi. Berrak sularda sarıkuyrukların parlak yarısınası ve beyazparmakların ok gibi atılışları gözüne çarptı. Onlerinde mükemmel bir hilal şeklinde, beyaz kumlu koy; kimi sarı ve kırmızı meyveli, gölgeli bir kenar oluşturan, boy boy ağaçlar uzanıyordu. Ruth kumsala doğru inerken, Jaxom sık ormanın örtüsünün o büyüleyici dağda doğru yükselen bayırlara kadar kesintiye uğramadan yayıldığını görebildi. Bu koyun hemen ötesinde, her iki yanda da başka küçük körfezler vardı, belki bunun kadar simetrik değildiler, ama aynı derecede huzurlu ve el değinmemişlerdi.

Ruth kanatlarını geri çırparak kumların zerinde durdu, kendisi guzelce bir banyoya niyetlendiğinden, yolcularından ısrarla aşağı inmelerini istedi

"Haydi öyleyse," dedi Jaxom. Dalış yapmak için

yanıp tutuşan beyaz ejder Ruth'un burnuna şefkatle hafifçe vurup, o zerafetten yoksun bir şekilde paytak paytak denize yürürken güldü

"Bu kumlar Kuluçka Meydanı'nınkiler kadar sıcak," diye belirtti Menolly ayaklarını hızla indirip kaldırıyor ve gölgelik alana doğru yolunu tutmuş, gidiyordu.

"O kadar sıcak değiller," dedi Jaxom onu takip ederek.

"Benim ayaklarım hassastır," diye yanıtladı kız kendini kumsala atarak. Bir aşağı bir yukarı baktı, sonra suratını astı.

"Daha hiç iz yok, ha?" diye sordu Jaxom.

"D'ram'dan mı?"

"Hayır ateş kertenkelelerinden."

Kız, yiyeceklerin içinde olduğu bohçayı omzundan indirdi.

"Sabah erkenden yaptıkları kahvaltının üzerine uyuyorlardır. Sen hâlâ ayaktasın Şuradaki ağaçta olgunlaşmış kırmızı meyvelerden var mı, bir bakar mısın, Jaxom? Et sarması kutu kutuya yenmiyor."

Jaxom bir Kaleyi doyuracak kadar olgun meyve buldu ve taşıyabildiği kadarını Menolly'ye götürdü. Ruth suda kendini eyliyor; dalıp, su sıçratıp dalgalar yaratmadan önce yarım kuyruk kadar su dışına fırlıyordu, ateş kertenkeleleri de ötüp çığlıklar atarak onu teşvik ediyorlardı.

"Dalga yükselmiş," dedi Menolly kırmızı meyvenin kabuğunu koparıp kocaman bir lokma alır ve suyunu çıkarmak için ezerken. "Ah, bu harikûlade! Güney'e ait her şeyin tadı neden bu kadar güzel?"

"Herhalde yasak olduğu içindir Dalganın yüksel-

mesi ateş kertenkelelerinin ortaya çıkmasında bir fark yaratır mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Bence farkı Ruth yaratacak."

"Yani onlar Ruth'un farkına varıncaya kadar bekleyeceğiz."

"Bu en kolayı."

"Güney'in bu kısmında ateş kertenkelesi olup olmadığını hakikaten biliyor muyuz?"

"Ah, evet, sana anlatmadım mı?" Menolly pişmanmış gibi yaptı "Bir kraliçenin çiftleşmesini gördük ve Kaya ile Dalgıç'ı neredeyse ona kaptırıyordum. Güzel öfkeden deliye döndü."

"Bilmem gerekip de bana bahsedilmeyen başka bir şey kaldı mı?"

Menolly ona bakıp sırıttı. "Eski hatıralarımın çağrışımlarla tetiklenmesi gerekiyor. Sırası geldiğinde ihtiyaç duyduğun şeyi bilirsin."

Jaxom ikisinin de o kelime oyununu oynayabileceklerine karar verdi ve yemek için bir kırmızı meyve seçmeden önce, ona sırıtarak karşılık verdi. Hava öylesine sıcaktı ki, başlığını ve binici cekedini bir kenara atmıştı. Menolly'nin ateş kertenkeleleri yanında oyunlar yaparken, Ruth acelesiz ve fazlaca uzun bir banyonun tadına varıyordu, onların bu birleşmiş gösterisi, hoşgörülü seyircileri epey eğlendirmişti.

Hava daha da ısındı, beyaz kumlar güneş ışınlarını yansıtıyor ve onlar gölgede oturmasına karşın koyu fırına çeviriyordu. Pırıl pırıl sular ve hayvanların eğlencesi, Jaxom için seyirci kalınamayacak kadar fazlaydı Çizmelerinin bağlarını çözdü, pantolununu indirip attı, gömleğini sıyırdı ve suya doğru koşturdu.

O daha kıyıdan bir ejderboyu açılmadan, Menolly de yanında su sıçratmaya başlamıştı.

"Güneşte fazla kalmasak iyi olur," dedi kız ona. "Geçen sefer çok feci yandım." Bu hatırayla yüzünü buruşturdu. "Tünel yılanı gibi deri döktüm."

Ruth yanı başlarında sudan fırladı, onlara su püskürttü, kanatlarının vuruşlarıyla onları neredeyse boğacaktı. İkisi de yuttukları suyu tükürmeye başlayınca yardım için cömertçe kuyruğunu uzattı.

Ruth'la yüzmekten dolayı tatlı bir yorgunlukla sudan çıkarlarken, Jaxom Menolly'nin vücudunun Corana'nınkinden daha biçimli olduğunu fark etti. Bacakları daha uzundu, kalçaları da onunki kadar yuvarlak değildi. Göğüsleri biraz düzdü, ama kız, Jaxom'ın nezaketin izin verdiğinden daha fazla bir ilgiyle seyrettiği bir incelikle hareket ediyordu. Arkasını döndüğünde, kız iç çamaşırlarını ve uzun tuniğini giymişti. Bu yüzden saçlarını kurutturken, ince, çıplak kolları görünmüyordu. Jaxom kızlarda uzun saçı tercih ederdi, gerçi Menolly kadar sık ejdere binen birinin saçını başlığın altına sığacak kadar kısa tutmasını anlayabilirdi.

Jaxom'ın daha önce hiç tatmadığı bir sarı meyveyi bölüştüler. Meyvenin hafif tadı, ağzındaki tuzla gayet güzel gitmişti.

Ruth sudan fırladı, silkelenerek üzerlerine su sıçrattı.

İtiraz ettiklerindeyse, *Güneş sıcak. Elbiseleriniz çabucak kuruyacak. Keroon'dayken hep öyle olur,* dedi onlara.

Jaxom Menolly'ye bir bakış fırlattı, ama belli ki kız bu sözün önemini kavrayamamıştı. Elbisesini ve çıplak kollarını lekeleyen ıslak kumdan iğrenmiş, ustumu ba-

şını silkeliyordu.

"Yakındığımız şey ıslaklık değil," dedi Jaxom Ruth'a, tekrar yere uzanmadan önce yüzündeki kumları temizleyerek. "yapış yapış kum."

Ruth kuru kumlarda iyice yuvarlandı ve ufak, yorgun ötüşlerle ateş kertenkeleleri ona sokuldular.

Jaxom yerli ateş kertenkelelerinin beyaz ejderin çekiciliğine kapılıp kapılmayacağını görmek için aralarından birinin uyanık kalması gerektiğini düşünüyordu, ama sarf ettikleri efor, yiyecek, güneş ve koyun duru havasının karışımı, karşı koyulacak gibi değildi.

Ruth'un sessiz çağrısı onu uyandırdı. *Kıpırdama. Ziyaretçilerimiz var.*

Jaxom yan yatmış, sol elini başının altına yastık yapmıştı. Gözlerini yavaşça açarak, dosdoğru Ruth'un gölgelerde alacalanan derisine baktı. Üç bronz, dört yeşil, iki altın ve bir mavi saydı. Hiçbirinin ne boynunda boya, ne de işaret vardı. O izlerken bir de kahverengi suzülüp altınlardan birinin yanına kondu. İkisi burunlarını birbirlerine sürttüler ve sonra başlarını Ruth'un kumda, onlarla aynı seviyede duran başına doğru eğdiler. Ruth bir gözünün kapaklarını yarı yarıya açmıştı.

Ruth'un diğer yanında uyuklamakta olan Güzel, beyaz ejderin onuzlarında dikkatlice yürüdü ve yabancıların selamlarına karşılık verdi.

"Onlara bir bronz ejder gönmüşler mi dive sor," diye duşuncelerini iletti Jaxom Ruth'a.

Sordum. Bunu düşünüyorlar. Benden hoşlandılar. Benim gibisini daha önce hiç görmemişler.

"Bir daha da gönmeyecekler." Ama Jaxom ejderinin ses tonundaki sevinçten haz duymuştu. Ruth öy-

lesine seviyordu ki beğenilmeyi.

Çok eskiden bir ejder varmış, bronz bir ejder ve kıyıda aşağı yukarı yürüyen bir adam. Onu rahatsız etmemişler. Ruth neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi ekledi. *Fazla kalmamış.*

Ne anlama geliyordu bu? Jaxom kaygıyla merak etti. Ya geldik ve onu yakaladık. Ya da o ve Tiroth intihar ettiler.

"Onlara insanlar hakkında ne hatırladıklarını sor," dedi Jaxom Ruth'a. Belki D'ram'ın yanında F'lar'ı da görmüşlerdi.

Yeni ateş kertenkeleleri öylesine heyecanlanmışlardı ki, Ruth başını kumdan kaldırdı ve gözleri aniden açılıp, telaşla dönmeye başladı. Bu hareketle, Güzel tutunduğu çukurdan kaydı ve gözden kayboldu. Yer değişikliğinden ötürü ciyaklayarak, kanatlarını deli gibi çırparak yeniden yerleşti.

İnsanları hatırlıyorlar. Neden ben böyle şeyleri hatırlamıyorum?

"Peki ya ejderler?" Jaxom içinde yükselen telaşı bastırdı. Eskiçağlılar onun ve Menolly'nin burada olduğunu nasıl olmuştu da öğrenmişlerdi? Sonra sağduyusu kendini gösterdi. Eskiçağlıların bunu bilmesine imkân yoktu.

Kolundaki dokunuşla neredeyse ayağa fırlıyordu.

"Ne zaman olduğunu öğren, Jaxom," dedi Menolly sessiz bir fısıltıyla, "D'ram ne zaman buradaymış?"

Ejderleri hatırlamıyorlar. Ama çok, çok çok insan, diyordu Ruth. Ateş kertenkelelerinin artık diğer adam ve bir ejder hakkında bir şey hatırlayamayacak kadar heyecanlandıklarını da ekledi. Onların ne hatırladıklarını anlayamıyordu; her birisinin farklı hatıraları var-

dı sanki. Ruth şaşırmıştı.

"Burada olduğumuzu biliyorlar mı?"

Sizi görmediler. Sadece bana baktılar. Ama siz onların insanları değilsiniz. Ruth'un ses tonu, onun bu mesaj karşısında kafasının en az Jaxom kadar karıştığını gösteriyordu.

"Onları D'ram meselesine döndüremez misin?"

Hayır, dedi Ruth hüzün ve biraz da hayal kırıklığıyla. *Tek hatırlamak istedikleri insanlar. Benim değil, onların insanları.*

"Belki ayağa kalkarsam, beni bir insan olarak tanırlar." Jaxom yavaşça doğruldu, ihtiyatla Menolly'ye de kalkmasını işaret etti. Ateş kertenkelelerinin ihtiyacı olan şey, doğru bir perspektifti.

Sizler onların hatırladıkları insanlar değilsiniz, dedi Ruth, bu sırada ateş kertenkeleleri kumlardan doğrulan iki kişiyi görmüş ve havalanmışlardı. Güvenli bir mesafede daire çizdiler, sonra kayboldular.

"Onları geri çağır, Ruth. D'ram'ın *hangi zamanda* olduğunu bulmalıyız."

Ruth bir an sessiz kaldı, gözlerinin dönüş hızı düşüyordu. Sonra başını iki yana salladı ve kertenkelelerin insanlarını hatırlamaya gittiklerini söyledi

"Kastettikleri Güneyliler olamaz," dedi Menolly arkadaşlarından aldığı bazı görüntülerle. "Onların görüntülerinin arka planında bu dağ var." Ağaçlar dağı görmesini engellese de, o yöne döndü. "Fırtına bizi buraya savurduğunda, beni ve Robinton'ı da görmüş olamazlar. Bir tekne hatırlıyorlar mıydı, Ruth?" diye sordu Menolly beyaz ejdere ve cevap için Jaxom'a baktı.

Kimse benden tekneyi sormamı istemedi ki, dedi

Ruth sızlanarak *Ama bir insan ve bir ejder gördüklerini söylediler*

"Eğer. Tiroth araya gidecek olsaydı buna tepki verirler miydi, Ruth?"

Kendi başına mı? Ölmeye mi? Evet, kederi hatırlamıyorlardı. Ben kederi hatırlıyorum. Mirath'ın gidişini çok iyi hatırlıyorum. Beyaz ejderin sesi hüzünlüydü

Jaxom onu avutmak için yanına koştu.

"Ölmüş mü?" diye sordu Ruth'u işitemeyen Menolly kavgayla

"Ruth böyle olmadığını düşünmüyor. Hem üstelik bir ejder, binicisinin kendi kendine zarar vermesine göz yummaz Tiroth yaşarken D'ram intihar *edemez*. D'ram hayattaysa, Tiroth da bunu yapmaz "

"*Hangi zamanda?*" Menolly'nin uzgun çıkıyordu sesi. "Hâlâ *hangi zamanda* olduğunu bilmiyoruz.

"Hayır, bilmiyoruz. Ama D'ram ateş kertenkeleleri onu hatırlayacak kadar uzun sure burada idiyse, burada kalmayı planladıysa, ki bunu yapmıştır, o zaman kendisi için bir tür barınak inşa etmesi gerekecekti. Dunyanın bu kısmında yağmurlar vardır. Ve de İplik . " Jaxom kuramını sınamak için ormanın sınırına doğru koşmaya başladı Bağırdı, "Hey. Menolly, İplik sadece geçtiğimiz on beş Devirdir düşuyor. Bu sıçrayış Tiroth için fazla uzun olmazdı Zamanda ileriye yirmi beş Devirlik aralıklarla gelmişlerdi. Her şeyine iddiaya girerim ki bu zamana, İpliğin öncesine gelmiştir. D'ram kendisine birkaç ömür boyu yetecek kadar İplikten bıkmıştır " Jaxom kumlarda elbiselerine doğru atıldı ve giyinirken konuşmaya devam etti Bu doğruluk hissi, tahminlerini renklendiriyordu. "Ben derim ki, D'ram yirmi ya da yirmi beş Devir ge-

niye gitmiştir İlk once o zamanı deneyeceğim D'ram ya da Tiroth'un izine rastlar rastlamaz geri döneceğiz, soz veriyorum " Ruth'un sırtına atladı, beyaz ejderi kanatı çırpmaya sevk ederken başlığını giyiyordu

"Jaxom, bekle! Bu kadar acele etme. "

Menolly'nin sözleri Ruth'un kanatlarının gürültüsü arasında yitip gitti Jaxom kızın kumların üzerinde öfkeyle zıplayıp durduğunu gorunce kendi kendine guldu *Zamanda* sıçramak istediği anın uzerinde yoğunlaştı şafak öncesi. Kızıl Yıldız uzakta, doğuda, kotu niyetli, olgun bir pembe renkteyken, ihtiyatsız Pern'in üzerine daha çökmeden önce Ama Menolly'nin soyleyecek son bir sözu vardı Jaxom tam Ruth'a zamanda *ara*dan gitmesini söyleyecekken, boynuna bir kuyruğun dolandığını hissetti

Soğuk bir boşluk olan *ara*da uzun sure asılı kalmış gibi geldi ona Sevecen'in bir güneşin ısıttığı derisinde ve kemiklerinde, o urpertinin yavaş yavaş ilerlediğini hissedebiliyordu Bu buyuk azap karşısında dışını sıktı Sonra bir anda şafağın ayazına çıktılar, Kızıl Yıldız'ın pembe pırıltısı ufkun az üzerindeydi.

"Tiroth'u sezebiliyor musun, Ruth?" Jaxom kendi doğumundan uzun Devirler once doğan gunun alacakaranlığında, hiçbir şey göremiyordu.

O uyuyor Adını da öyle. Buradalar

Kıvançla dolan Jaxom Ruth'a Menolly'nın yanına donmelerini soyledi. ama hemen değil Gozunun onune ormanın uzerinde iyice batmakta olan güneşi getirdi ve Ruth koyun üzerinde *şimdiye* donduğunde gorduğü de buydu.

Bir an için Menolly'yi kumsalda göremedi Derken Guzel ve diğer iki bronz -Jaxom'a eşlik eden Kava

idi- yanlarında belirdiler, Güzel, göğü kızgın eleştirilen'yle doldururken Dalgıç ve Poll endişeyle şakıyorlardı. Sonra ormandan iki eli belinde, Menolly çıktı ve öylece durdu. Jaxom'ın kızın öfkeli olduğunu anlamak için onun yüzünü görmesi gerekmiyordu. Ruth onun üzerine kum sıçratmamak için özenle inerken, kız meşum bakışını sürdürüyordu.

"Eeee?"

Gözlerinde böyle şimşekler çakarken Menolly çok güzel, diye düşündü Jaxom, ama bir o kadar da göz korkutucuydu.

"D'ram *o zamandaydı*. Yirmi beş Devir geride. Kızıl Yıldız'ı kılavuz olarak kullandım."

"Sabit bir şey kullandığına sevindım. Saatlerdir burada olmadığının farkında mısın?"

"İyi olduğumu biliyordun. Kaya'yı peşime taktın."

"Bir işe yaramadı! Öyle uzağa gittin ki, Güzel ona erişemedi. Nerede olduğunu bilemiyorduk!" Kız öfkeyle kollarını savurdu. "Ateş kertenkelelerinin rastladığı diğer insanlarla karşılaşabilirdin. Zamanı yanlış hesaplayabilir ve hiç geri dönmeyebilirdin!"

"Özür dilerim, Menolly, gerçekten özür dilerim." Jaxom, hakikaten pişmandı, sırf kızın sivri dilinden sakınmak için de olsa. "Ama ayrıldığımızda saatin kaç olduğunu bilemiyordum, ben de buraya gelişimizle çakışmasın diye garantiye aldım."

Kız biraz olsun sakinleşmişti. "Bu kadar ihtiyatlı olman gerekmezdi, neredeyse Güzel'i F'lar'a göndermek üzereydim."

"Çok kaygılanmışsın!"

"Üstüne bastın." Kız eğildi ve bohçayı topladı, ceketini sırtına geçirdi ve başlığını taktı. "Şans eseri, şu-

radaki ırmağın gerisinde bir barakanın kalıntılarını buldum," dedi bohçayı omzuna atarken. Ruth'un sırtına güzelce sıçrayarak, ortadan kaybolan ateş kertenkelelerine bakındı. "Yine gittiler." Onlara seslendi ve Jaxom başının üzerindeki kanat hışırtılarını duyunca içgüdüsel olarak eğildi.

Menolly onları indirdi, Güzel ve Poll onun omuzlarında, Kaya ve Dalgıç Jaxom'ınkindeydi. Gitmeye hazırdılar.

Benden semalarına fırladıklarında, Ruth adını duyurdu. Menolly'nin ateş kertenkeleleri kararsızca öttüler.

"Keşke sizi kraliçe weyrine götürmeyi göze alabilseydim, ama bu pek akıllıca olmazdı. Brekke'ye gidin!"

Onlar kaybolurken, nöbetçi ejder öfkeyle kükredi, kanatları açılmış, boynu bir yay gibi gerilmiş, gözleri hiddetli bir kırmızıyla parlıyordu. İrkilen Menolly ve Jaxom arkalarını döndüler ve kendilerine doğru gelen bir ateş kertenkelesi sürüsü gördüler.

"Bizi Güney'den buraya takip etmişler, Jaxom. Ah, Ruth, onlara geri dönmelerini söyle!"

Sürü bir anda kayboldu

Sadece nereden geldiğimizi görmek istemişlerdi, dedi Ruth Jaxom'a incinmiş bir ses tonuyla.

"Ruatha Kalesi'nde olur. Burada olmaz!"

Bir daha gelmeyecekler, dedi Ruth hüzünle. *Korktular.*

O arada nöbetçi ejderin verdiği alarm, Weyr'i ayağa kaldırmıştı. Jaxom ve Menolly umutsuzluğa düşerken, Mnementh'in çıkıntısında doğrulduğunu gördüler Ramoth'un bağırtısını duyabiliyorlardı ve daha

onlar Çanak'a inmeden, ejderlenn yarısı avaz avaz bağınnaktaydı. Lessa ve F'lar'ın başkasıyla karıştınlamayacak figurleri Mnementh'ın yanındakı çıkıntıda belirmişti.

"Şimdi hapı yuttuk işte," dedi Jaxoın

"İyi haber getirdiğimiz için bir şey olmaz. Bunun üzerine yoğunlaş."

"Hiçbir şey üzerine yoğunlaşamayacak kadar bitkinim," diye cevapladı Jaxom, niyetlendiğinden daha içten bir şekilde. Teni karıncalanıyordu, belki kumdandı. Ya da güneşte çok kalmaktan, ama kendini rahatsız hissediyordu.

Çok açım, dedi Ruth Weyr'in etrafı çitle çevrili av alanına özlemle bakarak.

Jaxom inledi. "Senin burada avlanmana izin veremem, Ruth." Arkadaşını yüreklendirerek hafifçe vurdu ve kendilerini bekleyen F'lar ile Lessa'yı fark ederek, pantolonunu çekeledi, tuniğini düzeltti ve Menolly'ye gitmelerinin iyi olacağını soyledi

Anca uç adım atmışlardı ki, Mnementh kama biçimli başını F'lar'a çevirdi, Weyrlideri, Lessa'yla konuştu ve Benden'li iki lider merdivenlerden inmeye başlarlarken, F'lar Jaxom'a, Ruth'u av meydanına göndermesini işaret etti.

Mnementh çok sevecen bir dost, dedi Ruth. *Burada yemek yiyebilirmişim. Çok açım.*

"Bırak Ruth gitsin, Jaxom," diye bağırıyordu F'lar araya giren mesafenin diğer ucundan. "Griye dönmüş!"

Jaxom Ruth'un saluden de gri göründuğünü fark etti, arayışlarının neşesi sönerken, kendisi de üzerinde bir bitkınlik hissediyordu. Rahatlayarak, beyaz ej-

dere alana doğru gitmesi işaretini verdi.

O ve Menolly Weyrliderleri'ne doğru yürürken, Jaxom durup dururken dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti ve Menolly'ye doğru yalpaladı. Kız hemen onun koluna giriverdi.

"Nesi var, Menolly? Hasta mı?" F'lar kıza yardım etmek için koşar adım yanına geldi.

"D'ram'ı bulmak için yirmi beş Devir geriye sıçradı. Bitkin düştü!"

Jaxom için sonraki birkaç an boşluktan ibaretti. Bir'si burnuna pis kokulu bir ufak şişe koklatınca dumanlar zihnini açtı ve kokudan gerilemesine sebep oldu, işte o anda zaman ve mekân ilişkisini kurabildi. Kraliçe weyrinin basamaklarında oturduğunun farkına vardı, gövdesi F'lar'ın gövdesiyle Menolly'ninkinin arasında desteklenmişti, Manora ve Lessa önünde duruyordu, hepsi de çok kaygılanmış görünüyorlardı.

Tiz bir çığlık ona Ruth'un avını oldurdüğünü belli etti, tuhaftır ki Jaxom hemen kendini daha iyi hissetti.

"Şunu yavaşça iç," diye buyurdu Lessa onun parmaklarını sıcak bir fincana dolayarak. Çorba et suyuyla zenginleştirilmiş, otlarla çeşni katılmış, tam da içilecek sıcaklıktaydı. İki büyük yudum aldı ve tam konuşmak üzere ağzını açacakken Lessa ona içmeye devam etmesini işaret etti.

"Menolly önemli noktaları bize anlattı," dedi Weyrkadını, onaylamayan bir yüz buruşturmayla. "Ama Menolly'ye o arpçı aklını kaçırtacak kadar uzun süre kaybolmuşsun. D'ram'ın yirmi beş Devir geride olduğu sonucuna nasıl oldu da vardın? Bu soruya şimdi cevap verme. İç. Rengin solmuş ve eğer bu do-

nuk beyinli macerada sana zarar gelecek olursa, Lytol'ın dilinden kurtulamam." Weyreşine ters ters baktı. "Evet, D'ram için endişelendiğim doğruydu, ama o kaybolmak için bu kadar çaba gösterirken, Ruth'un kılına zarar gelmesine izin verecek kadar değil. Buna ateş kertenkelelerinin karışmasından da hiç hazzetmedim." Bir ayağını yere vuruyordu ve ters bakışı Menolly ve Jaxom arasında bölünmüştü. "Onların hâlâ baş belalan olduğunu düşünüyorum. İstenmedikleri yere burunlarını sokuyorlar. O aniden beliren işaretlenmemiş sürü sizi Güney'den takıp etti herhalde? Bunu onaylayamam."

"Şey, onların Ruth'u takip etmesine engel olamıyorum," Jaxom saggörülü olamayacak kadar dermansızdı. "Denemediğimi sanmayın!"

"Denediğinden eminim, Jaxom," dedi Lessa daha sakin bir tonda.

Av meydanından yükselen bir takım korkmuş wherry ıslıkları açıkça duyuluyordu. Ruth'un ikinci bir hayvanı öldürmek için dalış yaptığını gördüler.

"O kesinlikle şık," dedi Lessa onaylayarak. "Seçim yapmak için hayvanları koşturup, bir deri bir kemik bırakmıyor. Ayakta durabiliyor musun, Jaxom? Sanırım geceyi burada geçirmeyi planlasan en iyisi. Şu kahrolasıca ateş kertenkelelerinden birini Ruatha Kale'sine yolla da, Lytol'ı haberdar et, Menolly. Hem zaten Ruth'un yediklerini sindinnesi vakit alacaktır ve bu oğlanın yorgunluktan aklı başından gitmiş vaziyette, karnı tok ve bitkin bir ejderin üzerinde *araya* gitmesine göz yummam."

Jaxom ayağa kalktı.

"Teşekkür ederim, şimdi iyiyim."

"O açıyla dururken değil," dedi F'lar burnundan soluyup, bir kolunu Jaxom'a dolarken. "Doğru weyre."

"Doğru durust bir yemek getireceğim," diye söz verdi Manora ve gitmek için arkasını döndü. "Bana yardım edebilirsin, Menolly. Mesajını da gönder."

Menolly duraksadı, Jaxom'ın yanında kalmak istediği aşikârdı.

"Onu yemeye niyetim yok, kızım," dedi Lessa Menolly'yi kovalayarak. "Böyle sersemlemiş haldeyken onu azarlamaya da. Bunu sonraya saklıyorum. Ruatha'ya haber ulaştırınca weyre gel."

Jaxom onların yardımını reddetme zorunluluğu hissetti, ama onlar buna ihtiyacı olduğuna inanmışlardı ve onlar weyr basamaklarının tepesine varmadan, acınacak şekilde gevşemişti. Lessa ve F'lar Jaxom'ı weyre götürürlerken Mnementh onu sevecen bir bakışla süzüyordu.

Bu Jaxom'ın oraya ilk gidişi değildi ve oturma köşesine doğru yöneltilirken, Ramoth'un weyrine hep böyle gırtlağıma kadar suçluluk duygusuyla mı gireceğim, diye düşündü. Ramoth düşüncelerini sezebilir miydi? Jaxom kaygıyla bir iskemleye oturtulur ve ayaklarının altına bir destek konurken, Ramoth'un mücevher misali gözleri en ufak bir heyecan belirtisi göstermeden, tembelce bakıyordu. Lessa bu yorgunluğun ardından üşümemesi gerektiğim mırıldanarak üzerine bir kürk örterken, durakladı, ona dikkatlice baktı. Elini Jaxom'ın çenesinin altına soktu ve başını yavaşça döndürdü, sonra da parmağıyla hafifçe iplik yarasını takip etti.

"Bu yarayı nerede aldın, genç Lord Jaxom?" diye

sordu hırçınca, Lessa'nın gözleri Jaxom'ı kendisine bakmaya zorluyordu.

Onun ses tonuyla telaşlanan F'lar duvardaki dolaptan aldığı şarap ve bardaklarla masaya geri döndü.

"Ne yarası almış? Ah ha, genç adam ejderine ateş taşı çiğnemeyi öğretmiş, ama eğilmeyi öğretememiş!"

"Jaxom'ın Ruatha'da Kalesinin başında kalması kararlaştırıldı, sanıyordum."

"Onu azarlamayacağını söylediğini sanıyordum," diye yanıtladı F'lar, Jaxom'a göz kırparak.

"Zamanda yolculuk etmemesi konusunda. Ama bu..." cinleri tepesinde, Jaxom'ı gösterdi eliyle, "bu tamamen apayrı bir şey."

"Öyle mi, Lessa?" diye F'lar Jaxom'ı mahçup eden bir sesle sordu. Bir an için onun varlığını unutmuşlardı. "Sanki kraliçesini uçurmak için yanıp tutuşan bir genç kız hatırlar gibiyim."

"Uçmanın tehlikesi yoktu. Ama Jaxom-"

"Belli oluyor ki, Jaxom bir ders alınış. Öyle değil mi? Yani eğilmek konusunda "

"Evet, efendim. N'ton beni Kale weyrçömezleriyle birlikte eğitime aldı."

"Bundan niye benim haberim yok?" diye sordu Lessa.

"Jaxom'ın eğitimi Lytol'ın sorumluluğunda ve bu konuda hiçbir şikâyetimiz yok İş Ruth'a gelince, onun da N'ton'un yargısında olduğunu söyleyebilirim. Bu ne kadar zamandır böyle devam ediyor, Jaxom?"

"Pek uzun değil, efendim N'ton'dan rica ettim, çünkü şey " Bu noktada Jaxom'ın vicdanıyla konuşkanlığı çelişiyordu. En önemlisi, Lessa onun o kahrolasıca yumurtanın geri getirilmesinde parmağı

olduğunu düşünmemeliydi.

F'lar onu kurtardı. "Çünkü Ruth bir ejder ve ejderler de İpliğe karşı ateş taşıyla savaşmalıdırlar, öyle mi?" Lessa'ya omuz silkti. "Başka ne bekliyordun? O da senin gibi Ruathalı işte. Ruth ve sen, tek parça kalın, yeter."

"Daha hiç İplik Düşüşünde uçmadık," diye itiraf etti Jaxom, konuştukça sesindeki içerlemişliğin ne kadar belli olduğunun farkına varıyordu.

F'lar onun omzuna dostça bir şaplak vurdu.

"O güvenilir bir delikanlı, Lessa, öyle alı al morı mor bakmayı bırak. Eğer canı bir kez yandıysa, bunu yine göze alması daha zor olur. Ruth da yaralandı mı?"

"Evet!" Bu deneyimin ıstırabı, Jaxom'ın kabulünden belli oluyordu.

F'lar bir kahkaha attı ve parmağını hâlâ yiyecekmiş gibi Jaxom'a bakmakta olan Lessa'ya doğru salladı. "İşte. Dünyadaki en caydırıcı şey de budur. Ruth çok kötü yaralanmadı, değil mi? Onu son zamanlarda pek gördüğümü söyleyemem. ." F'lar sanki beyaz ejderi çağıracakmışçasına av meydanına doğru döndü.

"Hayır," dedi Jaxom ve F'lar onun cevabı karşısında ferahlayarak gene gülümsedi. "Yara güzelce iyileşti. İzini güçlükle görebilirsiniz. Sol uyluğunda."

"Tüm bunlardan hoşnut olduğumu söyleyemem," dedi Lessa.

"Size sormamız gerekirdi, Weyrkadını," diye söze girdi Jaxom, sözleri tamamen gerçeği yansıtmıyordu, "ama o sıralar öylesine çok sorun vardı ki..."

"Eh..." diye başladı Lessa.

"Eh," diye tekrarladı F'lar, "bu aslında senin işin değil, Lessa; ama şu anda ciddi şekilde yaralanman

ne kadar uygunsuz olurdu. anlıyorsundur, Jaxom. Başlıca Kalelerden birini çekişmelere terk edemeyiz."

"Bunu anlıyorum, efendim."

"Korkarım, senin bir Kale Lordu olarak onaylanman için baskı yapmak da çok akıllıca olmazdı..."

"Lytol'ın görevini bırakmasını istemiyorum, efendim. Hiçbir zaman."

"Vefakârlığın sana şeref kazandırıyor, ama gerçekten de senin belirsiz konumunu anlıyor ve takdir edebiliyorum. Sabırlı olmak kolay değildir, dostum, ama sonunda mükâfat olabilir."

Jaxom bir kez daha F'lar ile Lessa arasındaki bakışmadan dolayı rahatsızlık duydu.

"Ayrıca," diye aceleyle devam etti Weyrlideri, sanki Jaxom'ın huzursuzluğunun farkına varmışçasına, "bugün becerikliliğini yeterince ispat ettin, gerçi işini bu kadar esaslı yapacağını bilsem daha açık emirler verirdim." F'lar'ın yüz ifadesi ciddiydi, ama Jaxom kendini ferahlamayla gülümserken buldu. "Yirmi beş Devir geriye gitmek..." Weyrlideri hem dehşete düşmüş, hem de saygı duymuştu.

Lessa burnundan soludu.

"Bana bu fikri veren, senin yaptığın sıçramalardı, Lessa," dedi Jaxom ve kadının irkilmiş yüzünü görünce açıkladı: "Hatırla, sen de Eskiçağlılar'ı ileri getirdiğin vakit yirmi beş Devirlik sıçramalar yapmıştın. Ben de D'ram'ın o kadar sureyle geriye gidebileceğini düşündüm. Bu ona Geçiş başlamadan önce yeterince vakit kazandıracaktı, böylece İplik yüzünden kaygılanması gerekmeyecekti."

F'lar başıyla onayladı ve Lessa biraz yatışmış gözüktü.

Ramoth başını girişe doğru döndürdü

"Yemeğin geliyor," dedi Lessa gülümseyerek. "Yemeden önce bir kelime daha etmek yok. Ruth senden çok daha ileride, Ramoth'un dediğine göre üçüncü wherryyi indirmiş yere."

Jaxom Ruth'un bu açgözlülüğü karşısında somurtunca, "Üç dört kuş için üzülme," dedi F'lar. "Weyr, yemeği karşılayabilir."

Menolly içeriye girdi, tırmanıştan ve alnındaki boncuk boncuk tere bakılacak olursa, aceleden dolayı nefes nefese kalmıştı. Lessa savaşan bir filoyu doyuracak kadar yemek getirdiğini söyleyerek bağırınca, Menolly, Manora'nın akşam yemeği saatini'n neredeyse geldiğini ve hepsinin de weyrde yemek yiyebileceklerini söylediğini iletti.

Eğer o sabah birisi Jaxom'a Benden Weyrliderleri'yle birlikte rahat bir akşam yemeği yiyeceğini söylemiş olsa, ona ışıl sepetini açmasını söylerdi. Mnementh ve Ramoth'un güvence vermesine karşın, Jaxom Ruth'u kontrol etmeden ne yennde doğru düzgün oturacak, ne de yemek yiyecekti. Bu yüzden Lessa ona çıkıntıya kadar yürüyüp, gölün yanında kendini temizleyen beyaz ejdere bakma izni verdi. Jaxom masadaki yerini aldığında kendini titrerken buldu ve gücünü toplamak için kızarmış etlere saldırdı.

Yemeklerini yedikten sonra masada dinlenirlerken, F'lar, "O ateş kertenkelelerinin insanlar hakkında söylediklerini bana tekrar anlatın," dedi

Menolly öncelikle söz almak isteyip istemediğini görmek için Jaxom a baktı, sonra da konuştu "Ateş kertenkelelerine her zaman birşeyleri anlattıramazsınız. Ruth onlara insanları hatırlayıp hatırlamadıklarını

sorduğu vakit öylesine coştular ki, gönderdikleri görüntüler anlamsızdı Aslında," Menolly durakladı, kaşlarını kaldırarak dikkatini topladı, "goruntuler o kadar farklıydı ki, pek bir şey anlaşılmıyordu "

"Görüntüler neden farklı olsun ki?" diye sordu Lessa, ateş kertenkelelerine karşı süregelen düşmanlığına karşın, meraklanmıştı.

"Genellikle bir grup, tek, belli bir görüntüyle gelir..."

Jaxom bezginlikle içini çekti: Kız yumurta görüntülerinden balısedecek kadar aptal olamazdı.

"Onlar Canth'ın Kızıl Yıldız'dan duşüşünü yansıttılar. Dostlanm bana çoğu zaman oldukça net görüntülerle dönerler, sanırım her biri bir diğerini, gördükleri yerleri pekiştiriyor."

"İnsanlar!" dedi F'lar düşünceli bir şekilde. "Güney'ın başka yerindeki insanları kastediyor olabilirler. Orası buyük bir kıta."

"F'lar!" Lessa'nın sesi ters ve uyarı doluydu. "Güney Kıtası'nı keşfe çıkacak değılsin Hem hatırlatırım ki, orada biryerlerde insanlar olsaydı, güneydeyken şu ya da bu anda F'nor ya da Toric tarafından fark edilecek kadar kuzeye ilerlerlerdi Onlarla ilgili, birtakım ateş kertenkelelerinin güvenilmez hatıralarından fazla bir şey olurdu."

"Büyük ihtimalle haklısın, Lessa," dedi F'lar, öylesine hüsrana uğramış gözükuyordu ki, Jaxom Benden Weyrlideri ve Pern'in Birinci Ejder binicisi olmanın daha önce düşündüğü kadar gıpta edilecek bir mevki olmadığını ilk kez kavradı.

Son zamanlarda hıçbir şeyın aslında göründüğü gibi olmadığını sık sık görmuştü Her şeyin bir gizli

yüzü vardı. Arzuladığın şeyi avcunun içinde sanıyordun ve yakından baktığın zaman, bunun uzaktan göründüğü gibi olmadığını fark ediyordun. Tıpkı ejderine ateş taşı çiğnemeyi öğretmek -ve bunu yaparken yakalanmaya benziyordu, bir anlamda onun başına gelenler gibiydi. Artık N'ton'un weyrçömezleriyle birlikte ciddi şekilde eğitilmek zorundaydı, bu gittiği yere kadar iyiydi, ama Jaxom'ı memnun edecek kadar ileriye gitmiyordu -Kale Weyri binicileri arasında uçmak, kendi kalelilerinin hiçbirinin onun yukarıda olduğunu bilemeyecekleri kadar yüksekten!

"Sorun şu ki, Jaxom, bizim," F'lar Lessa'yı, kendini ve tüm Weyr'i işaret etti, "Güney için başka planlarımız var -Kale Lordları orayı genç evlatları için parsellemeye girişmeden önce." Saçını yüzünden geriye attı. "Eskiçağlılardan bir ders aldık, hem de değerli bir ders. Ve bir Uzun Aralık'ta bir Weyrin başına nelerin geldiğini biliyoruz." F'lar Jaxom'a boydan boya gülümsedi. "Toprağı kurtçuklandırarak korumakla epey meşgûldük Kızıl Yıldız'ın bir dahaki Geçiş'ine kadar, tüm Kuzey Kıtası," ve Weyrlideri geniş bir alanı kapsıyordu işaretiyle, "kurtçuklanmış olacak En sonunda İpliğin yuva yapma tehlikesinden kurtulacak. Eğer Kaleler ejder binicilerinin gereksiz olduğunu daha önce düşünmüşlerse, bu sefer bunun için daha fazla sebepleri olacak."

"İnsanlar ejderlerin İpliği yaktığını *gördüklerinde* kendilerini daima daha iyi hissedeceklerdir," dedi Jaxom bir vefa duygusuyla hemen, gerçi F'lar'ın yüzündeki ifadeye bakılacak olursa, Weyrliderinin teselli edilmeye gereksinimi yok gibiydi

"Doğru, ama Weyrlerin Kalelerin cömertliğine ba-

ğımlı olmamasını tercih ederdim. Eğer kendimize ait yeterince toprağımız olsaydı..."

"Güney'i *siz* istiyorsunuz!"

"Tamamını değil."

"Sadece en iyi kısmını," dedi Lessa sertçe.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Benden Weyr'inde Sabahın Geç Saatleri, Arpçı Zanaat Salonu'nda Sabah Erkenden, Fidello'nun Kalesi'nde Gün Ortası, 15.7.5

Jaxom ve Ruth geceyi boş bir weyrde geçirdiler, ama Ruth kendini büyük bir ejder yatağında o kadar rahatsız hissetmişti ki Jaxom da kürk yaygıları toparlayıp onun eyerine yaslandı, kıvrılıp yattı Jaxom kıpırdamaya gönlü olmadığı yumuşak, kara, sarmalayan bir çukurdan kendini çekmek zorunda olduğunun bilincine vardı

"Yorgunluktan pestil gibi olduğunu biliyorum, Jaxom, ama kalkmak zorundasın!" Menolly'nin sesi o konforlu karanlığı delip geçti. "Hem öyle yatarsan boynun tutulur."

Jaxom gözlerini açınca, Menolly baş aşağı duruyor, diye düşündü Güzel tehlikeli bir şekilde tünemişti, arka ayakları kızın omzunda, ön ayaklarıysa göğüslerinden epey aşağıdaydı. Endişeyle ona bakıyordu hayvan Ruth'un kımıldandığını hissetti.

"Jaxom, kalk! İçebileceğin tüm klahı getirdim." Görüş alanına Mirrim girdi. "Ama F'lar gitmek için sabırsızlanıyor ve once Mnementh'in Ruth'la konuşmasını istiyor."

Menolly ciddi ciddi Jaxom'a göz kırptı, bu hareketi Mirrim'den gizlemek için omzunu döndurmüştü Ja-

xom inledi, çünkü kimin neyi bildiğini, kimden bir sır olarak saklayacağını asla aklında tutamayacaktı. Tekrar inledi, çünkü boynu gerçekten de kaskatı kesilmişti.

Ruth iç göz kapaklarını hafifçe açıp, binicisini hoşnutsuzlukla süzdü. *Yorgunum. Uyumam lazım.*

"Artık uyuyamazsın. Mnementh'ın seninle konuşması gerekiyor."

Neden geçen gece konuşmamış?

"Öyle yapsa muhtemelen bugüne hatırlamazdı."

Ruth başını kaldırdı ve bir gözünü tamamen açıp Jaxom'a döndürdü. *Mnementh hatırlardı. O tüm Pern'deki en büyük ejder.*

"Sırf kendi av meydanında tıkınmana izin verdiği için onu seviyorsun. Ama seninle konuşmak istiyor, sen de öyle yapsan iyi olur. Uyanık mısın?"

Eğer seninle konuşabiliyorsam, rüya görmüyorum demektir. Uyanığım.

"Bugün çok açık sözlüsün," dedi Jaxom. Büyük bir çabayla kendini üstünkörü hazırlanmış yatağından kaldırdı. Kürkleri etrafında sürükleyerek, Menolly ve Mirrim'in yer açtıkları masaya doğru sendeledi. Klahın kokusu çok cazipti ve kızlara teşekkür etti.

"Saat kaç?"

"Sabah ortası, Benden saatiyle," dedi Menolly, yüzü ifadesizdi, ama son iki kelimeyi hafifçe vurgularken gözleri kıpır kıpırdı.

Jaxom homurdandı. Ruth kendisini güne hazırlamak için gerinirken, ejderden gelen bütün gıcırtıları, iniltileri ve gurultuları duyabiliyorlardı.

"Ne zaman İplik yarası aldın, Jaxom?" diye sordu Mirrim her zamanki patavatsızlığıyla. Öne eğildi ve hafif bir dokunuşla yarayı takip etti, yaranın bi-

çimsizliğini görünce bariz bir hoşnutsuzlukla dudaklarını gerdi

Kızın kendisini paylamaya niyetlendiğini anlayınca, "Ruth'a ateş taşı çiğnemeyi öğretirken Kale Weyri'nde," diye eklemeyi de unutmadı Jaxom kötü niyetli bir duraksamanın ardından.

"Lessa'nın haberi var mı?" diye sordu Mirrim üzerine basarak

"Evet," diye yanıtladı Jaxom Mirrim bu gerçeği yutsundu artık Ama Mirrim bazı konuları deşmeden bırakmazdı.

"N'ton'un weyrçömezi hocasında iş yokmuş o zaman," dedi, kınayarak burun kıvırdı, "senin böyle yaralanmana izin verdiğine göre."

"Onun suçu değil," diye mırıldandı Jaxom ağız dolusu ekmeğin üzerinden.

"Lytol deliye dönmedi mi? Kendini riske atmaman gerek "

Jaxom başını şiddetle iki yana salladı Menolly'nin Mirrim'i getirmemiş olmasını diliyordu

"Hem bunun sana ne yararı dokunacak, anlamadım ya Ruth'la savaşmayı düşünüyor olamazsın."

Lokması Jaxom'ın boğazında kaldı "Ruth'la savaşacağım da, Mirrim."

"Bunu yaptı bile," diye belirtti Menolly İplik yarasına dikkat çekerek. "Şimdi kapa çeneni de bırak adam yemeğini yesin."

"*Adam* mı?" Mirrim'in sesi alaylı bir şekilde alçaldı ve kız Jaxom'a kıncı bir bakış attı.

Menolly çileden çıkmış bir unlemde bulundu. "Eğer Path yakında uçmazsa, Mirrim, hiç dostun kalmayacak!"

Jaxom şaşkınlıkla, kızarıp bozaran Mirrim'e baktı.

"Ah ha, Path uçurulmaya hazır demek! Bu senin o dik kafalı düşüncelerinin hakkından gelir." Kızın kapıldığı dehşet karşısında alay etmekten kendini alamıyordu. "Path tercihini belli etti mi? Hah! Şunun yüzünün kızarmasına bir bakın hele! Senin dilini yutacağın günü göreceğimi hiç sanmazdım. Çok yakında başka birşeylerden daha olacaksın. Dilerim Mnementh'in Ramoth'u ilk uçuşundan bu yana Benden'de yaşanmış en vahşi uçuş olur!"

Mirrim patladı, gözleri öfkeden kısılmış, sımsıkı yumrukları iki yanındaydı. "En azından benim Path'ım uçurulacak! Sen o kavruk beyazınla bunu bile yapamayacaksın!"

"*Mirrim!*" Menolly'nin tiz sesi, kızın biraz gerilemesine sebep oldu, ama bu, onun verdiği sert cevabın Jaxom'ın zihnine buz gibi işlemesini engelleyecek kadar çabuk değildi. "Haddi'ni aşıyorsun, Mirrim," diyordu Menolly "Bence gitsen iyi edersin."

"Gideceğimden emin olabilirsin. Ve bu weyrden aşağı tutunarak inmek zorunda bile kalsan, umrumda değil, Menolly. Gerçekten de umrumda değil." Mirrim odadan koşarak fırladı.

"Kabuklar ve Kırıklar adına, onun yeşili çiftleşmek için yükseldiğinde herkes rahatlayacak. Mirrim'in tepkisine bakılırsa, bugün bile olabilir." Menolly hiçbir şey olmamış gibi konuşuyor, arkadaşının davranışı karşısında neredeyse kıkır kıkır gülüyordu.

Jaxom ağzındaki kurtuluğa rağmen yutkundu. Ruth'un hatırına içindeki şiddetli duygusal tepkiye ket vurdu. Beyaz ejdere gizlice attığı bakış, dostunun hâlâ gerinip kanatlarıyla bacaklarını açmakta olduğu-

nu gösterdi. Jaxom sadece ejderinin söylenenlere dikkatini vermeyecek kadar uyku mahmuru olmasını umuyordu. Menolly'ye doğru eğildi

"Onun hakkında..." dedi, başını Ruth'a doğru salladı, "benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"Path hakkında mı?" Menolly kasıtlı olarak soruyu yanlış yöne çekmişti. "Şey, daha önce bir binicinin kızışmış ejderine tepkisini görmediysen, Mirrim bunun klasik bir örneğini verdi."

Path iyice olgunlaşmış bir ejder, dedi Ruth düşünceli bir tavırla. Jaxom inledi, bir eliyle yüzünü örttü; Ruth'un gözünden çok az şeyin kaçtığını tahmin etmeliydi.

Menolly parmaklarını amirane bir havayla masaya vurup duruyordu, gözleri bir açıklama beklemekteydi.

"Path'i uçurmak ister miydin?" diye sordu Jaxom Ruth'a, gözleri Menolly'ninkilerle buluştu.

Onunla niye uçacakmışım ki? Zaten Telgar'da yaptığımız her yarışta onu geçtim. Havadayken benim kadar hızlı değil.

Jaxom, sesini Ruth'un şaşırmış tonuna benzetmeye gayret göstererek, Ruth'un söylediklerini kelimesi kelimesine Menolly'ye aktardı

Menolly kahkahayı bastırdı. "Ah, keşke Ruth bunu Mirrim'in önünde söyleseydi. Bu onun havasını biraz söndürürdü."

Mnementh benimle konuşmak istiyor, dedi Ruth çok saygılı bir ifadeyle, başını kaldırdı ve Mnementh'in çıkıntısına doğru döndürdü.

Jaxom kızı kendine yakınlaştırmak için elini kavrayarak, "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun? Ruth hakkında?" diye sordu kızgın bir fısıltıyla

"Onu duydun, Jaxom." Menolly'nin gözleri neşeyle parlıyordu "O ejderlerle ilgilenmiyor, henüz o anlamda değil."

Jaxom kızın elini şiddetle sıktı.

"Sadece mantıklı düşün, Jaxom," dedi kız ona doğru eğilerek. "Ruth küçük, diğer ejderlerden daha yavaş olgunlaşıyor."

"Demek istediğin, çiftleşecek kadar olgunlaşmayabilir, öyle değil mi?"

Menolly gözlerini ona dikti ve Jaxom kızın bakışlarında merhamet veya kaçınma aradı, ikisine de rastlayamadı. "Jaxom, Corana'yla birlikte olmaktan zevk almıyor musun?"

"Evet, alıyorum,"

"Üzgünsün. Böyle olman gerektiğini düşünmüyorum. Senin endişelenmeni gerektirecek tek bir kelime bile çalınmadı kulağıma. Sadece Ruth *farklı.*"

Mnementh'e bilmek istediğini söyledim. Şimdi gidiyorlar, dedi Ruth. *Sence gölde banyo yapabilir miyim?*

"Dün koyda yeterince yıkanmadın mı?" Jaxom ejderi sakince yanıtlayabildiğini görünce feralıladı.

O dündü, diye yanıtladı Ruth da sakince. *O saatten beri yemek yedim ve tozlu bir yüzeyde yattım. Bence senin de bir banyoya ihtiyacın var.*

"Tamam, tamam," dedi Jaxom "Git o zaman. Ama sakın Lessa seni ateş kertenkeleleriyle birlikte gönnesin "

O zaman sırtımı nasıl hakkıyla temizleyeceğim? diye Ruth sesinde azıcık sevinişle sordu. Yatak taşından aşağı indi.

Jaxom'ın yüz ifadesine bakarak gülen Menolly,

"Onun nesi var?" diye merakını dile getirdi yüksek sesle

"Sırtının ovulmasını istiyormuş."

"Sen göle gider gitmez dostlarını yollarım, Ruth. Lessa'nın ruhu bile duymaz."

Ruth weyr girişine doğru ilerlerken durakladı, başını yana eğdi, sabırla düşündü. Sonra boynunu yay gibi uzattı ve güvenle ileriye yürüdü *Evet, Mnementh gitti ve Ramoth da onunla birlikte. Esaslı bir banyo yapacağımı ve ateş kertenkelelerime çukurlarımı ovalatacağımı bilmeyecekler.*

Ruth weyrı terk ederken, Jaxom onun ses tonundaki kendini beğenmiş memnuniyete elinde olmadan güldü.

"Mirrim'i üzerine saldığım için özür dilerim, Jaxom, ama Path olmadan bu kata kadar çıkamazdım. Ve de Mirrim."

Jaxom klahından koca bir yudum aldı. "Eğer Path kızışmışsa, sanırım onun hoşgörülmesi gerekir."

"Mirrim çoğunlukla şöyle ya da böyle, hırçındır." Menolly acı acı konuşmuştu.

"Ha?"

"Mirrim'in öfkeli davranışları genellikle yanına kâr kalır."

Ani bir fikir, Jaxom'ın Arpçı kızın sözünü kesmesine sebep oldu. "Mirrim Kuluçkadan Çıkış'tan önce Meydan'a sinsice girdiğini düşünmüyorsun, değil mi? Biliyorum, öyle yapmadığına yemin ediyor ama onun Etkilemesi gerekirdi..."

"En az senin kadar! Ah, yapma Jaxom, sana hiç takılamayacak mıyım? Hayır, onun Path'i yumurtadayken etki altına almaya çalıştığını zannetmiyorum.

Onun ateş kertenkeleleri vardı ve onlarla hep mutluydu Üç ateş kertenkelesiyle kim mutlu olmazdı ki? Hem, o Path'ı etkiledikten sonra Lessa'nın nasıl öfkelendiğini de biliyorsundur herhalde. O zaman hiç kimse öne çıkıp da Mirrim'in Meydan'a gizlice girdiğini iddia etmedi ve bunu yaparlardı da! Mirrim patronluk taslayan, incelikten yoksun, geçimsiz ve sinir bozucu biri olabilir, ama hilekâr değildir Sen Kuluçkadan Çıkış'ta yok muydun? Ah, ben oradaydım. Path Mirrim'in oturduğu yere kadar sendeleyerek geldi, bağıra bağıra ağlıyor ve Meydan'daki bütun adayları reddediyordu. En sonunda F'lar Path'ın seyirciler arasında birini istediğine karar vermek zorunda kaldı."

Menolly omuz silkti "O birisi de Mirrim çıktı işte. İlginçtir ki, onun ateş kertenkeleleri cıvıldayıp itiraz bile etmediler. Hayır, sanırım onların ortaklığı da... şey, en az seninki ve Ruth'unki kadar kaderde yazılıymış. Hiç de benim Poll'u elde etmem gibi değil. Sanki bir ateş kertenkelesine daha ihtiyacım varmış gibi." Kız hüzünle yüzünü ekşitti. "Onu tam Lord Groghe'nin sakar oğluna veriyordum ki, kabuğu çatladı. O beni hiç suçlamadı ve çocuk da bir yeşile sahip oldu. Zaten bronz o velete gitse yazık olurdu!"

Jaxom işaret parmağını Menolly'ye doğrultttu. "Zırvalıyorsun! Sakladığın nedir? Ruth hakkında benim bilmediğim neyi biliyorsun?"

Menolly dosdoğru Jaxom'ın gözünün içine baktı. "Hiçbir şey *bildiğim* yok, Jaxom. Ama senin birkaç dakika önce bana anlattığına bakılırsa, Ruth Path'ın çiftleşmesinin yakın olduğu haberini, ışıl sepetlerini değiştirmesi istenmiş bir weyrçömezinin hevesiyle karşıladı."

"Bu bir şey-"

"Bu bir şey demek değil. O yüzden savunmaya geçme hemen. Ruth geç olgunlaşıyor. Bu konuda tek düşünmen gereken bu.. özellikle de Corana'yı elde etmişken."

"Menolly!"

"Parlama! Dün geceki uykun boşa gidecek. Rengin solmuştu!" Kız elini onun koluna koydu, sıktı. "Corana konusuna burnumu sokmuyorum. Sadece yorum yapıyorum, gerçi sen ikisinin arasındaki farkı kavrayamayabilirsin."

"Bana sorarsan Ruatha Kalesi Arpçı meselesi değil," dedi Jaxom, söylemek istediği kelimeler karşısında dişlerini sıkarak.

"Sen, Jaxom, beyaz Ruth'un binicisi, Arpçı meselesisin -Ruatha Kalesi Lordu genç Jaxom değil."

"Yine ayrımlar yapıyorsun."

"Evet, yapıyorum Jaxom," kızın sesi ciddi de olsa, gözleri ışıldıyordu. "Jaxom Pern'e olanları etkilediği vakit, Arpçı meselesi haline gelir

Jaxom ona bakakaldı, hâlâ kızın yumurtanın geri getirilmesi konusundaki sessizliğine şaşıyordu. Sonra onun gözlerindeki tuhaf uyarı ifadesini gördü; Jaxom'ın kavrayışının ötesindeki bir sebepten dolayı, kız onun bu macerasını doğrulamasını istemiyordu.

"Sen aynı anda birçok kişisin, Jaxom," diye devam etti söze ağırbaşlılıkla. "Çekişmelere sahne olabilecek bir Kalenin Lordu, bir eşi daha görülmedik bir ejderin binicisi ve ne ya da kim olması gerektiğinden emin olmayan bir genç adamsın. Bildiğin gibi, hiç kimseye ya da kendine ihanet etmeksizin; hepsi ve daha fazlası *olabilirsin.*"

Jaxom onu küçümseyerek konuştu. "Kim bu konuşan? Arpçı mı, yoksa her şeye nane olan Menolly mi?"

Menolly omuz silkti, dudağını esefle büktü, ne bir gülümseme, ne de inkârdı bu. "Kısmen Arpçı, çünkü birçok şeye Arpçı gözüyle bakmadan edemiyorum, ama şu anda sadece Menolly'yim sanırım, çünkü senin üzülmeni istemiyorum. Özellikle de dün elde ettiğin başarıdan sonra!" Kızın gülücüğündeki sıcaklıktan kuşku duyulamazdı.

Menolly'nin ateş kertenkeleleri birdenbire weyre doluştular. Jaxom bu engellemeden dolayı duyduğu öfkeyi bastırdı, çünkü Menolly'nin bu hiç alışılmadık, samimi tarzda konuşmaya devam etmesini istiyordu. Ama ateş kertenkelelerinin heyecanlanmış olduğu belliydi ve Menolly daha onları ne olduğunu öğrenecek kadar sakinleştirmeden, Ruth içeri girdi, gözleri sayısız renkle dönüyordu.

D'ram ve Tiroth buradalar ve herkes çok heyecanlı, dedi Ruth burnunu okşaması için Jaxom'a uzatarak. Jaxom bu çağrıya uydu ve Ruth'un yüzmekten nemli nemli olan göz kenarlarını kaşıyarak devam etti. *Mnementh kendiyle çok gurur duyuyor.* Bu eklemede, belli belirsiz bir serzeniş vardı.

"Eh, senin yardımın olmasa Mnementh D'ram ve Tiroth'u geri getiremezdi, Ruth," diye yanıtladı Jaxom kadirşinaslıkla. "Öyle değil mi, Menolly?"

D'ram ve Tiroth'u ateş kertenkeleri olmadan bulamazdım, diye Ruth incelikle belirtti. *Yirmi beş Devir geriye gitmeyi de sen akıl ettin.*

Ruth'un yaptığı son yorumu işitemeyen Menolly, içini çekti

"Aslında, Güneyli ateş kertenkelelerine daha çok şey borçluyuz."

"Ruth da bunu az önce söylemişti..

"Ejderler dürüst yaratıklar!" Menolly derin bir nefes koyverdi ve doğruldu. "Gel, dostum. Kendi salonlarımıza dönsek en iyisini ederiz. Yapmak için gönderildiğimiz işi yaptık. İyi hallettik hem de. Duyacağımız tüm tatmin de bu." Ona keyifli bir bakış attı. "Öyle değil mi?" Eşyalarını topladı "Bazı meseleler böyle kalmalı. Tamam mı?"

Kız Jaxom'ın koluna girdi, onu çekerek ayağa kaldırdı. Tuhaftır ki, kızın yan fesat gülüş tarzı, Jaxom'ın hissetmeye başladığı kırgınlığı dağıtmaya yeterli oldu.

Çıkıntıya çıktıklarında, Alt Mağaralar'dan biniciler ve kadınlar D'ram ve bronzunu karşılamak için döküldükçe, kraliçe weyrinin etrafındaki hareketliliği görebiliyorlardı.

"Kabul etmeliyim ki, Benden'den herkesin aklı huzurluyken ayrılmak, oldukça hoş bir değişiklik," dedi Menolly, Ruth onu ve Jaxom'ı yukarı taşırken

Jaxom Menolly'yi sağ salim Arpçı Salonu'na bırakıp eve dönmeyi düşünüyordu. Ruth ancak kendini ateş tepelerindeki nöbetçi ejdere tanıtmıştı ki, Zair ve Arpçı şeritleri taşıyan bir küçük kraliçe, güvensiz pençe kavrayışlarıyla, Ruth'un boynuna asıldılar.

"Bu Sebell'in Kimi'si. O geri dönmüş!" Kızın sesinde, Jaxom'ın daha önce hiç işitmediği bir sevinç tınısı duyuluyordu

Nöbetçi ejder Arpçının bizi görmek istediğini söylüyor Zair'de. dedi Jaxom'a Ruth. *Beni de istiyor,* diye ekledi hoş bir şaşkınlıkla

"Arpçı neden seni görmek istemesin ki, Ruth? Sa-

na hakkın olan şerefi vereceği kesin," dedi Jaxom, kavisli boynu şefkatle okşarken, içinde hâlâ bir parça kırgınlık besliyordu. Ruth avluda inecek bir yer seçmek için başını döndürmüştü.

Robinton Usta ve omzunda usta düğümü taşıyan bir adam, Salon'un merdivenlerinden koşar adım indiler. Robinton Usta'nın kollan, Jaxom'ı neredeyse mahçup eden bir coşkuyla, hem onu hem de Menolly'yi saracak denli açılmıştı. Sonra, onu hayretler içinde bırakarak, diğer Arpçı Menolly'yi Robinton'ın kollarından kurtardı ve onu her defasında bir güzel öperek, etrafında döndürmeye başladı. Dostlanna böyle davranıldığı için itiraz etmek şöyle dursun, ateş kertenkeleleri havada harikûlade manevralar yapmaya, boyunlarını birbirlerine dolamaya, kanatlarını üst üste bindirmeye başlamışlardı. Jaxom kraliçe ateş kertenkelelerinin diğer kraliçelere çok seyrek dokunduklarını bilirdi, ama Güzel ve onun tanımadığı diğer altın, en az Menolly ve adam kadar sevinçle sarmaş dolaş olmuşlardı. Arpçının bu aşınlık karşısındaki tepkisini ölçmek için baktığında, Robinton Usta'nın kendinden hoşnut, zevkle gülümsediğini gördü, Jaxom'ın bakısı fark edilince bu yüz ifadesi hemen değişti.

"Gel, Jaxom, Menolly ile Sebell'in birbirlerine verecekleri birkaç aylık haberler var ve ben de D'ram'ın bulunuşunu *senin* ağzından duymak istiyorum."

Robinton Jaxoın'ı Salon'a yöneltirken, Menolly bağırdı ve kendini Sebell'in kollarından kurtardı, gerçi Jaxom, kızın Robinton'a doğru kararsızca bir adım atarken dahi ellinin Sebell'in avucunda olduğunu gözünden kaçırmamıştı. "Usta?"

"Ne var?" Robinton yalancıktan çaresizliğe kapıl-

mış gibi yaptı. "Böylesine uzun bir yokluğun ardından, Sebell'e vaktinden bir parça ayıramaz mısın?" Sebell gülüyordu.

"Önce onun sana anlatacaklarını dinle, kızım," dedi Robinton daha kibarca. "Ben Jaxom'la gayet güzel idare ederim."

Robinton kendisine Salon'un içine doğru eşlik ederken, geriye dönüp bakan Jaxom, çiftin kollarını birbirlerinin bellerine dolamış, başlarını da birbirine doğru eğmiş olduklarını gördu. Ateş kertenkeleleri de gökte döne döne gidiyor, ağır ağır Arpçı Salonu'nun arkasındaki çayıra yürüyen kızla adamı takip ediyorlardı.

"D'ram ve Tiroth'u sen mi geri getirdin?" diye sordu Arpçı Jaxom'a.

"Ben onları buldum. Benden Weyrliderleri geri getirdiler. Benden saatiyle bu sabah."

Robinton duraksadı, Jaxom'ı kendi odasına çıkarırken ayağı en üst basamaktan az kalsın kayıyordu. "Demek başından beri oradaydılar, o koyda, ha? Tam tahmin ettiğim gibi."

"Yirmi beş Devir gerideydiler," ve ısrara gerek kalmadan Jaxom macerayı en başından anlatmaya koyuldu. Bu sefer dinleyicisi, hem Lessa'dan hem de F'lar'dan daha duygudaş ve ilgili olduğundan, Jaxom alışık olmadığı bu rolden zevk almaya başladı.

"İnsanlar mı?" Çizmeli ayaklarından birini masaya uzatmış, koltuğuna tembelce yaslanan Arpçı ansızın dikilip oturdu. Topuğu taş zeminde çınladı. "İnsanları mı görmüşler?"

Jaxom bir an olsun irkilmişti. Weyrliderleri telaşlanıp kuşkuya düşmüşken, Arpçı bu haberleri neredey-

se bekliyormuş gibi davranıyordu

"Güney Kıtası'ndan geldiğimizi savunmuşumdur hep," dedi Arpçı, daha çok kendi kendine. Ardından Jaxom'a devam etmesini söyledi.

Jaxom itaat etti, ama çok geçmeden farkına vardı ki, adam başını sallayıp yeri geldiğinde soru sorsa da, dikkatinin sadece yarısı hikâyedeydi. Jaxom kendisinin ve Menolly'nin Benden Weyr'e sapasağlam dönüşlerini anlattı ve Mnementh'in Ruth'un beslenmesine izin verişi yüzünden duyduğu şükranı dile getirmeyi ihmal etmedi. Sonra suskunlaştı, Arpçıya kendi sorusunu nasıl yöneltceğini düşündü, ama Robinton bazı kendine özgü düşüncelere dalmış, surat asıyordu.

"Bana ateş kertenkelelerinin bu *insanlar* hakkında ne söylediğini bir daha anlat," diye rica etti Arpçı öne eğilerek, dirsekleri masada, gözleri Jaxom'ın üzerinde sabitlenmişti. Omzundaki Zair, soru sorarcasına bir ses çıkardı.

"Pek bir şey söylemediler, Robinton Usta. Sorun da bu ya! Öyle heyecanlanmışlardı ki, hiçbir anlam çıkmıyordu dediklerinden. Belki Menolly sana daha fazlasını anlatabilir, çünkü Güzel ve üç bronzu yanındaydı. Ama—"

"Ruth ne dedi?"

Jaxom omzunu silkti, yanın cevaplarının yetersizliğinin kendisi de farkındaydı.

"Görüntülerin karman çorman olduğunu söyledi, yine de hepsi insanlarla ilgiliymiş, onların insanlarıyla. Biz, Menolly ile ben de, onların insanları gibi değilmişiz."

Jaxom ağzının kuruluğunu gidermek için klah demliğine uzandı. Bir fincan da nezaketle Arpçı için

doldurdu, adam derin düşünceler içinde, dalgınca yarısını içiverdi

"İnsanlar," dedi Robinton Usta gene, son sessizi iyice uzatıp, dilinin şaklamasıyla sona erdirdi. Ayağa öyle çevik bir hareketle fırladı ki, Zair dengesini sağlamak için pençelerini savurarak ciyakladı. "İnsanlar; üstelik o kadar uzun zaman önce ki, ateş kertenkelelerinin sakladıkları görüntüler belirsizleşmiş. Bu çok enteresan, gerçekten de çok enteresan."

Arpçı, onu öterek azarlayan Zair'i okşayarak, bir ileri bir geri yürümeye koyuldu.

Jaxom pencereden dışarı, avluda gineşlenen Ruth'a baktı, civardaki ateş kertenkeleleri beyaz ejderin etrafında kümelenmişti. Jaxom aylak aylak koroyu dinledi, onların Balad söylerken neden bu kadar çok durakladıklarını merak etti, çünkü kendisi, armonilerde bir ahenksizlik sezemiyordu. Pencereden içeri giren meltem hoştu, yazın kokusuyla, yumuşaktı ve Robinton'ın eli omzunu kavrayınca oğlan silkinerek kendine geldi.

"Çok iyi iş becerdin, evlat, ama artık Ruatha'ya dönsen iyi edersin. Ayakta uyuyorsun. O zamanda sıçrayış, görüyorum ki, farkında olduğundan fazlasını götürmüş senden."

Robinton Usta Jaxom'ı avluya kadar geçirirken, ateş kertenkeleleriyle ilgili kısmı bir kez daha tekrar ettirdi ona. Bu sefer Arpçı, sanki doğru hatırladığını garantilemek istermişçesine, her noktada şiddetle başını salladı.

"D'ram ve Tiroth'u bulmuş olman, Jaxom, saıuyorum ki, bu olayın en önemsiz kısmı. Seni ve Ruth'u işe dahil etmemin doğru olduğunu biliyordum. Eğer

bu konuda yine yardımını talep edersem şaşırmayasın, Lytol'ın izniyle, tabii ki."

Kolunu son bir kez şefkatli bir kavrayışla sıkarak, Robinton Jaxom'ın Ruth'a binmesine izin vermek üzere geriledi; ateş kertenkeleleri, dostlarının ziyaretinin sona erişinden ötürü hissettikleri hayal kırıklığını, tiz sesli çığlıklarla duyuruyorlardı. Ruth, itaatkârca yükselirken, Jaxom Arpustası'nın gitgide küçülen figürüne neşeyle el salladı. Sonra Menolly ile Sebell'i görmek için ırmağa doğru baktı. Bir yandan da onların nerede olduklarını bilmek istediği için kendine kızıyordu ve daha da sinirlenmişti, çünkü onları gördüğü vakit, samimiyetleri, kendisinin haberi bile olmadığı bir ilişkiyi paylaştıklarını ispatlıyordu.

Dosdoğru Ruatha Kalesi'ne gitmedi. Lytol'ın onu özellikle beklediği bir saat yoktu. Çevrede kusurunu açığa vuracak ateş kertenkelelerini de göremeyince, Ruth'a kendisini Yayla Kalesi'ne götürmesini söyledi. Ruth'un şen rızası karşısında, beyaz ejderin aklındakileri kendisinden daha iyi bilip bilmediğini merak etti.

Şimdi Pern'in batısında saat gün ortasına yakındı ve Jaxom Kale'deki her çalışanı gelişinden haberdar etmeksizin Corana'nın dikkatini nasıl çekebileceğini merak etti. Kıza olan gereksinimi sinirlerini gerecek kadar büyüktü.

O geliyor, dedi Ruth; Jaxom Kale'den çıkıp, ırmak yönünde omzunda sepetle yürüyen kızı Jaxom görebilsin diye kanadını eğdi.

Tesadüfün böylesi olmazdı. Ruth'a kızın Kalesindeki kadınların çoğu zaman çamaşır yıkadıkları ırmağın yolunu tutmasını söyledi.

Irmak pek derin değil, dedi Ruth kayıtsızca, *ama*

üzerinde rahatça güneşlenebileceğim büyük bir kaya var. Jaxom daha cevap veremeden ejder ırmağa doğru süzülerek alçaldı, aralarından köpük köpük sulann çağladığı tehlikeli şekilde yayılmış taşları aşıp, durgun gölcüğe ve yerden göğe uzanan düzgün yüzeyli kayaya vardılar. Irmağı çevreleyen koca gölgeli ağaçların dallarına kanatları takılmasın diye ustaca bir açıyla, en büyük kayanın üzerine hafifçe kondu Ruth. Jaxom'ın inmesi için omzunu eğerek, *O geliyor,* diye yineledi.

Jaxom kendini bir anda arzulann ve şüphelerin çatışmasının içinde buldu. Mirrim'in öfke dolu sözleri zihninde yankılanıyordu. Aslında Ruth, normal çiftleşme yaşını çoktan aşmıştı, yine de...

O geliyor ve o senin için iyi. Eğer senin için iyiyse, benim için de öyle, dedi Ruth. *Kendini mutlu ve rahatlamış hissetmeni sağlıyor, bu da güzel. Ben de kendimi burada, güneşin altında sıcak ve mutlu hissediyorum.*

Weyreşinin sesindeki güçle irkilen Jaxom, Ruth'un suratına bakakaldı. Ejderin gözleri, ses tonundaki şiddetle ters düşen bir hoşnutluğun mavi ve yeşil rengiyle, ağır ağır dönüyordu.

Sonra Corana ırmağın kıyısına çıkan patikadaki son dönemeci de geçti ve Jaxom'ı gördü. Kız sepetini düşürdü, çamaşırlar ortalığa saçıldı ve kız koştu; Jaxom'ı öyle hararetle kucaklayıp yüzünü ve boynunu öyle dizginlenmemiş bir sevinçle öpmeye koyuldu ki, az sonra Jaxom, düşünemeyecek kadar kendini kaptırmıştı.

Beraberce, taşların ötesindeki toprağı adeta bir halı gibi kaplayan yosunların üzerine, nehir kıyısın-

dan görülmeyecek, Ruth'un da gerçek görüş alanının dışında kalan bir yere doğru ilerlediler. Onun Kale'ye bir önceki ziyaretinde kursağında kalan arzularını tatmin etmek için Corana da bir o kadar hevesliydi ve yerinde duramıyordu. Elleri kızın yumuşacık tenine değdiğinde ve kızın bedeninin kendininkine yaslandığını hissettiğinde, Jaxom kısa bir an için, Ruatha'nın Lordu olmasa kızın bu denli hevesli bir âşık olup olmayacağını merak etti. Ama umrunda değildi! Kız onun sevgilisiydi artık. Daha fazla çekince duymaksızın, kendini bu uğraşa verdi. Tam o acı kadar kusursuz kendini salıvenne anında, kibarca bir dokunuşu fark etti ve kendi rahatlama duygusunu daha da pekiştiricesine, Ruth'un her zamanki gibi o an da kendisine bağlı olduğunu anladı.

ONİKİNCİ BÖLÜM

Ruatha Kalesi, Fidello'nun Kalesi, İplik Düşüşü, 15.7.6

İnsanın ejderinden sır saklaması kolay iş değildi. Jaxom'ın, Ruth'un algılamasını istemediği şeyler üzerinde düşünebileceği vakit, ya ejderin derin bir uykuda olduğu gecenin geç saatleri, ya da Jaxom Ruth'dan evvel uyanabilirse, sabah vakitleriydi. Daha önce Ruth'dan düşüncelerini gizlemesi hiç gerekmemişti, bu da olayları bir kat daha çetrefilleştiriyor ve engelliyordu. Üstüne bir de Jaxom'ın hayat temposu –weyrçömezi filosuyla yapılan ve artık ona sıkıcı gelen eğitim, Kale'nin yaz faaliyetlerine tamamen geçmesi için Lytol ve Brand'e yardım etmek, eh, bir de Yayla Kalesi'ne yapılan ziyaretler– eklenince, Jaxom yatağında daha kürkleri üzerine çeker çekmez uykuya dalıyordu. Sabahları Tordril veya bir diğer evlatlık onu randevularına ucu ucuna yetişmesi için, yataktan sürükleyerek kaldırıyordu.

Yine de Ruth'un olgunlaşması sorunu; Jaxom'ın uyanık olduğu saatlerde de, hiç olmadık zamanlarda aklına gelmiş ve endişesinden azıcık bir miktar bile ejdere ulaşmasın diye şiddetle bastırılması gerekmişti.

Bunlar yetmezmiş gibi, Kale Weyri'nde kızışmış yeşil ejderlerin çiftleşme uçuşuna kalktığına ve ona yetişebileceğini hisseden kahverengiler ve mavilerin onu takip ettiğine iki kez şahit olmuşlardı. Bunların ilkinde, Jaxom bir talim programının ortasındaydı ve

weyrçömezleri filosunun yukarısında, ileride gerçekleşen uçuşu sadece fark etmişti. Olaylarla hiç oralı bile olmayan Ruth filonun manevrasına devam edince Jaxom'ın dikkati bir anda dağılmıştı. Yerinde kalabilmek için savaş koşumlarına asılması gerekmişti.

İkinci olayda, avının kanını döken bir yeşilin çiftleşme çığlıkları Weyr'i telaşa verdiğinde, Jaxom ve Ruth yerdeydiler. Diğer weyrçömezleri olaya ilgisiz kalacak kadar toydular ama weyrçömezi hocası uzunca bir süre Jaxom'a doğru bakmıştı. Jaxom birdenbire fark etmişti ki, K'nebel besbelli Jaxom ile Ruth'un yeşilin göğe fırlamasını bekleyenlere katılıp katılmayacağını merak ediyordu.

Jaxom duyguların saldırısına maruz kalmıştı, -endişe, utanç, beklenti, gönülsüzlük ve katıksız dehşet- bunun üzerine Ruth telaşla kanatlarını gerip şaha kalkmıştı.

Nedir canını sıkan? diye sormuştu Ruth yere otutup, binicisine bakmak için boynunu eğerek, ejderin gözleri Jaxom'ın duygularına hızla cevap vererek dönmeye başlamıştı.

"Bir şeyim yok, bir şeyim yok," dedi Jaxom aceleyle, Ruth'un başını okşadı, ona yeşili uçurmayı hiç istemedin mi, diye sormayı çok istiyor, ama içinde, derinlerden gelen boğuk bir fısıltı ile Ruth'un bunu istememesini ümit ediyordu!

Yeşil ejder meydan okuyan bir hırlamayla, yeşil ejder havalanmıştı, o alaycı meydan okuyuşunu yineledikçe maviler ve kahverengiler peşine düşüyorlardı. Olası eşlerinden daha hızlı ve haf'if olup, cinsel hevesinden güç alan hayvan, daha erkeklerden ilki yerden kalkmadan hatın sayılır bir mesafe katetmişti. Sonra

erkeklerin tümü birden peşine düşmüşlerdi. Av meydanında, binicileri yeşil binicinin etrafında sıkı bir halka oluşturmuşlardı. Kısa bir süre içinde, meydan okuyan ve takipçileri gökte minicik noktalar halindeydiler. Biniciler Alt Mağaralar'a yan koşmuş, yan tökezlemiş ve orada tahsis edilen odaya gitmişlerdi.

Jaxom daha önce ejderlerin çiftleşme uçuşunu görmemişti hiç. Kurumuş boğazını nemlendirmek için yutkundu Genellikle sadece Corana'nın ince vücudunu kendininkine bastırırken hissettiği bir gerilimi duyuyor, kalbi küt küt atıyordu. Birdenbire Mirrim'in Path'ini hangi ejderin uçurduğunu merak etti, kızı hangi binicinin–

Omzuna dokunan el yüzünden sıçradı ve bağırdı.

"Öyle görülüyor ki, Ruth uçmaya hazır değilse bile, sen kesinlikle öylesin, Jaxom," dedi K'nebel. Weyrçömezi hocası gökte, çok uzaktaki noktacıklara bir bakış fırlattı. "Bir yeşilin çiftleşmesi bile insanı huzursuz edebilir." K'nebel'in yüzü anlayış doluydu. Başıyla Ruth'u işaret etti. "İlgilenmedi mi? Tamam, ona zaman tanı! Gitsen iyi edersin. Bugünlük talim de neredeyse bitmişti zaten. O yeşil yakalandığı vakit gençleri başka yerde meşgûl etmem lazım."

Jaxom filonun geri kalanının dağıldığını fark etti. Jaxom'ın sırtına vurduğu cesaretlendirici ikinci bir tokatın ardından, K'nebel bronzuna doğru yürüdü, çevik bir hareketle bindi ve hayvanı yukarıya, weyrine doğru yönelttı

Jaxom gökteki hayvanları düşündü Isteksizce, iç odadaki binicileri getirdi aklına, ejderlerle binicileri arasındaki bağın güçlenişi ve kaynaşmasıyla çözülen bir duygusal mücadele ile ejderlerine bağlanmışlardı

Jaxom Mirrim'i düşündü. Corana'yı da.

Bir inlemeyle, Ruth'un boynuna sıçradı, Kale Weyri'nin duygusal atmosferinden, biniciler hakkında hep bildiği, ama anca bu sabah özümseyebildiği şeyi bir anda kavramaktan uzaklaşmak istiyordu.

Niyeti göle gitmek, kendini soğuk sulara atıp, o dondurucu şokun bedenini iyileştirmesine ve zihnindeki işkenceyi rahatlatmasına izin vermekti. Ama Ruth, onu Yayla Kalesi'ne götürdü.

"Ruth! Göl. Beni gole götür!"

Ruth'un şaşırtıcı cevabı, *Şu anda burada bulunman daha iyi* oldu. *Ateş kertenkelesi kızın yukarıdaki tarlada olduğunu söylüyor*. Ruth bir kez daha inisiyatifi ele aldı ve körpe ekinlerin dalgalandığı, öğle güneşinde yemyeşil parlayan tarlaya doğru süzüldü, Corana'nın ekinleri kurutan ve tarlanın sınırlarında yetişen inatçı asma sarmaşığını gayretle çapaladığı yere uçtu.

Ruth ekinlerle duvar arasındaki daracık boşluğa indi. Bu beklenmedik ziyaretin şaşkınlığını üzerinden atan Corana, onları eliyle selamladı. Her zaman yaptığı gibi Jaxom'a koşmak yerine, saçlarını geriye attı ve yüzündeki boncuk boncuk teri sildi.

Kasıklarındaki dürtü kızı gördükçe artan oğlan koşar adım gelirken, Corana, "Jaxom," dedi, "Keşke gelmeseydin—"

Kızın yan şaka yarı ciddi azarını bir öpücükle susturdu, sert bir şeyin böğrüne battığını hissetti. Kızı sağ koluyla kendine bastırırken, sol eliyle de kendini rahatsız eden çapayı buldu. Onu kızın elinden çekerek uzağa savurdu. Corana kurtulmak için çırpındı, ondaki bu ruh haline karşı o da en az Jaxom kadar hazır-

lıksızdı. Jaxom kızı daha yakına çekti, içinde yükselen baskıları, kız karşılık verebilir duruma gelinceye kadar dizginlemeye çalıştı. Kız toprak ve ter kokuyordu. Jaxom onun boynunu ve göğsünü öperken yüzünü örten güneşin ve terin kokusu, kızın saçlarında da mevcuttu, bu kokular onu daha da heyecanlandırıyordu. Zihninin gerisinde bir yerlerde, yeşil bir ejder küstahça çığlıklar atmaktaydı. Onun ihtiyacına çok yakın bir yerlerde, Jaxom'ınkine denk bir coşku içinde, yeşil ejderin takipçilerinin en güçlüsü, en hızlısı ya da en zekisi tarafından yakalanmasını bekleyen, iç odalardaki ejder binicilerin görüntüsu vardı. Ama kollarında tuttuğu Corana'ydı ve Corana onun ihtiyaçlarına karşılık vermeye başlıyordu. Sıcak toprağın üzerindeydiler, kızın henüz çapaladığı toprağın nemi, dizlerinin ve dirseklerinin altında, yumuşacıktı. İç odaya doğru sendeleyen ejder binicilerinin ve gökteki bir yeşil ejderin alaycı sataşmasını zihninden silmeye çalışırken, güneş kalçalarını ısıtıyordu. Orgazm zihnindeki ve bedenindeki kargaşayı sona erdirdiği sırada, Ruth'un o tanıdık, sevgi dolu dokunuşunu ne inkâr etti, ne de ona direndi.

Jaxom ertesi sabah weyrçömezi eğitimine gidemedi. Lytol ve Brand sabah erkenden yola çıkmış, evlatlıklarla birlikte uzaktaki bir kaleye gitmişlerdi, dolayısıyla hiç kimse onun mevcudiyetini sorgulamadı. Öğlen vakti Kale'den ayrıldığında Ruth'u kararlı bir şekilde göle yönelttı. Hayvan, ta ki sorununun ne olduğunu uysalca soruncaya dek onu fırçalayıp durdu.

"Seni seviyorum, Ruth. Sen benimsin. Seni seviyorum," dedi Jaxom; tüm kalbiyle, eski neşeli güveniy-

le, dostu için dünyadaki her şeyi yapabileceğini söyleyebilmeyi istiyordu. "Seni seviyorum!" diye tekrarladı sıkılı dişlerinin arasından ve Ruth'un sırtından, gölün buz gibi soğuk sularına atladı, dalabildiğince derine daldı.

Jaxom suyun basıncı ve ciğerlerindeki havasızlıkla mücadele ederken, *Belki de açımdır,* dedi Ruth.

Su yüzüne çıkıp, nefes almaya çabalayan Jaxom, bu kesinlikle aklımızı başka şeylere vermemizi sağlar, diye düşündü. "Güney Ruatha'da wherrylerin semirdiği bir yer var."

Bu çok iyi olurdu.

Jaxom çabucak kurulandı, elbiselerini, çizmelerini giydi. Ruth'a binip, onu güneydeki kaleye doğru yukarıya ve *ara*ya doğru yöneltirken ıslak banyo havlusunu farkında olmadan boynuna doladı. Yaptığı aptallığı, *ara*nın ölümcül serinliği boynu etrafındaki nemi yoğunlaştırdığı an kavradı. Bu budalalığın sonunda can sıkıcı, rahatsız edici bir hastalığa yakalanacağı kesindi.

Ruth her zamanki hızıyla avlandı. Renkli şeritlerine bakılacak olursa, civara ait ateş kertenkeleleri geldiler, beyaz ejderin onları bu ziyafete eşlik etmeleri için çağırdığı aşikârdı. Jaxom onu izledi, Ruth kendini ava ve yemeğe kaptırdığı için daha serbest düşünebiliyordu. Yaptıklarından memnun değildi. Corana'yı nasıl kullandığını düşündükçe kendinden iğreniyor, midesi bulanıyordu. Kendisini korkutan, vahşi bir şehvet olduğunu kabul ettiği bu şeye kızın da ortak oluşu onu yıldırıyordu. Bir zamanlar masum bir haz olan birliktelikleri, bir şekilde lekelenmişti. Onun sevgilisi olmayı sürdürmek istediğinden hiç emin de-

ğildi, bu tutumu sırtında bir başka yuk daha teşkil ediyordu. Bu işte yaptığı tek hayır, israrcılığının yanında bırakırdığı çapalama işinde kıza yardım etmiş olmasıydı. Böylelikle kızın başı, işlerini ihmal ettiği için Fidello'yla belaya girmeyecekti. Körpe ekinler önemliydi. Ne var ki, Jaxom Corana'ya böyle davranmamalıydı. Affedilmezdi bu.

Kızın çok hoşuna gitti. Ruth'un düşünceleri ona öyle beklenmedik bir anda ulaştı ki, Jaxom irkilerek dimdik oldu

"Bunu nereden bilebilirsin ki?"

Sen Corana'yla birlikteyken, onun duyguları da çok güçlü ve tıpkı seninkiler gibi oluyor. Bu yüzden onu da hissedebiliyorum. Sadece o zaman. Diğer zamanlar onu duyamıyorum. Ruth'un tonunda sezilen pişmanlık değil, kabullenmeydi. Sanki bu temasın bu kadarla sınırlı kalması onu rahatlatıyormuş gibiydi.

Ruth konuşurken bir yandan da sessizce yürüyordu, iki şişman wherrynin hakkından gelmiş, geride ateş kertenkelelerine didikleyecek pek bir şey bırakmamıştı. Jaxom arkadaşına baktı, mücevherli gözlerin dönüşü yavaşladıkça, açlığın kırmızısı ölgünleşiyor, yerini önce koyu menekşeye, ardından da memnuniyet mavisine bırakıyordu.

"Duydukların hoşuna gitti mi? Sevişmemiz?" diye sordu Jaxom bir anda kaygılarını dile getirmeye karar vererek

Evet. Bundan çok zevk alıyorsun. Senin için iyi. Senin için iyi olması hoşuma gidiyor.

Jaxom ayağa fırladı, düş kırıklığı ve suçluluk duygusu gırtlağına kadar gelmişti. "Neden kendin için de istemiyorsun? Neden benim için endişelenip duruyor-

sun? O yeşili neden uçurmadın sanki?"

Bu seni neden üzüyor? Yeşili niye uçuracakmışım ki?

"Çünkü sen bir ejdersin."

Ben bir beyaz ejderim. Maviler ve kahverengiler, ara sıra da bronzlar uçurur yeşilleri.

"Onu uçurabilirdin. Onu uçurabilirdin, Ruth!"

Canım istemedi. Yine üzüldün. Seni üzdüm. Ruth boynunu uzattı, özür dileyerek burnunu Jaxom'ın yüzüne sürttü

Jaxom kollarını Ruth'un boynuna sardı, alnını onun yumuşak, baharat kokulu derisine gömdü, Ruth'u ne kadar çok sevdiğine, onun eşsiz benzersiz Ruth'una, tüm Pern'in tek beyaz ejderine konsantre olmuştu.

Evet, ben şu ana kadar Pern'in gördüğü tek beyaz ejderim, dedi Ruth onu yüreklendirirken, Jaxom'ı ön ayaklarının arasına daha iyi alabilmek için gövdesini hareket ettirdi. *Beyaz ejderim ben. Sen de binicimsin. Beraberiz.*

"Öyle," dedi Jaxom yenilgiyi bıkkınlıkla kabullenerek, "*beraberiz.*"

Jaxom aksırdı ve bir üşüme sardı onu. Kabuklar, eğer Kale'de aksırdığı duyulacak olsa Deelan'ın herkese zorla yutturduğu o zehirli ilaçlara maruz kalacaktı. Ceketini iliklediği; boynundaki, artık kurumuş olan banyo havlusunu katladı, Ruth'a olabildiğince hızlı bir şekilde Kale'ye dönmelerini söyledi.

Kendi konutunda kalıp Deelan'ın ayağının altında dolaşmayarak, ilaç almaktan kurtuldu Robinton'ın verdiği bir işle meşgûl olduğunu ve işini akşam yemeğiyle bölmek istemediğini beyan etti. Hapşırığının

akşama kadar geçeceğini umuyordu. Lytol'un onu ziyaret edeceği muhakkaktı, bu da Jaxom'a eğer öğleden sonraki meşgûliyetini açıklayacak bir şey bulamazsa adamın ölkelenebileceğini hatırlattı. Aslında Jaxom o koca dağın konisinin, kıvrımının tam ortasında durduğu güzel koyla ilgili gözlemlerini kağıda dökmek istiyordu. Bendarek Usta'nın, kâğıt yapraklar üzerinde kullanılmak için geliştirdiği yumuşak karbon çubuğu eline alıp, bu proje için kollan sıvadı. Bu araçlarla çalışmak, bir kum masasında çalışmaktan çok daha kolaydı. Şayet kâğıdın yuzeyini çok hırpalamamaya özen gösterirse, yanlışlarını yumuşak ağaç sapından bir parçayla silinesi mümkün olabiliyordu.

Kapının çalınışı dikkatini dağıtmadan evvel, D'ram'ın koyunun oldukça iyi bir haritasını çıkarmayı başarmıştı. İçeriye girme izni vermeden önce hızla burnunu çekti. Sesi, burnundaki tıkanıklıktan etkilenmemiş gibiydi.

Lytol içeriye girdi, Jaxom'ı selamladı, gözlerini üzerindekilerden kibarca uzaklaştırarak, çalışma masasına doğru yaklaştı.

"Ruth bugün yemek yedi mi?" diye sordu, "çünkü N'ton yarın kuzeye İplik düşeceği ve filoyla birlikte uçabileceğin haberini yolladı. Ruth'un yediklerini sindirmesi için yeterince vakti olacaktır, değil mi?"

"Evet, öyle," diye yanıtladı Jaxom, Ruth'un sırtında İplikle savaşma düşüncesi karşısında hem bir coşku, hem de kaçınılmazlık hissine kapılmıştı.

"Weyrçömezleriyle gördüğün eğitimi tamamladın mı o zaman?"

Demek ki onun bu sabah Weyr'de bulunmadığı Lytol'ın kulağına gitmişti. Jaxom komuyucusunun se-

sindeki hafif şaşkınlık belirtisini de fark etti.

"İhtiyaç duyduğum her şeyi öğrendim sayılır, çünkü savaşçı bir filoyla düzenli olarak uçacak değilim. D'ram'ın koyunun resmini çizdim. İşte onu bulduğumuz yer. Güzel, değil mi?" Yaprağı Lytol'a uzattı.

Lytol çizime ve şemaya dikkatlice bakarken yüz ifadesi değişti ve ilgili bir şaşkınlığa dönüştü, Jaxom da bundan mutluluk duydu.

"Dağı olduğu gibi mi çizdin? Bu mutlaka Pern üzerindeki en büyük volkan olmalı! Perspektifi doğru mu yakaladın? Ne kadar da muhteşem! Peki ya şu bölge?" Lytol'ın eli, Jaxom'ın yerlerini ve türlerini hatırlayabildiği kadarıyla koyun ucu boyunca çizmiş olduğu ağaçların ötesindeki yeri gösterdi

"Orman alçak tepelere kadar uzanıyor, ama elbette biz kıyıda kaldık–"

"Çok güzel! Arpçının bu yeri öylesine net hatırlamasına hiç şaşmamak gerek "

Lytol yaprağı göze çarpan bir gönülsüzlükle Jaxom'ın masasına geri bıraktı.

"Çizim asıl yerin kötü bir kopyası," dedi koruyucusuna sesinin son hecede yükselen bir ton almasını sağlayarak. Lytol'ın en acil durumlar dışında ejder sırtına binmekten kaçınışı karşısında ilk uzüntü duyuşu değildi Jaxom'ın.

Lytol Jaxom'a hafifçe gülümsedi, başını salladı. "Bir ejderi yönlendirebilecek kadar iyi olduğuna eminim Ama oraya gitmek istediğin zaman bana haber venmeyi unutma."

Lytol bunu söyleyerek ona iyi akşamlar diledi ve Jaxom'ı bir nebze huzursuzluk içinde bıraku. Lytol dolaylı da olsa ona koya geri dönme izni mi veriyor-

du? Niye? Jaxom eleştirel bir gözle çizimi gözden geçirdi, ağaçlan gerçekten de doğru çizip çizmediğini merak etti. Oraya geri dönmek, gerçekten de güzel olurdu. Mesela, İplik Düşüşünden sonra. Eğer uçuş Ruth'u çok yormazsa...

ateş taşı kokusunu koynu sularında yüzerek üzerimden atmayı çok isterim, dedi Ruth uykulu uykulu.

Jaxom sandalyesini geriye doğru eğerek Ruth'un yatağındaki beyaz gövdesini, başı onun kapısına dönük duran başını görebildi, gerçi ejderin iki sıra göz kapağı da ortülüydü.

Bu gerçekten de çok hoşuma giderdi.

"Belki de ateş kertenkelelerinden o insanlar hakkında birkaç şey daha öğrenebiliriz." Evet, diye düşündü Jaxom, kesin bir amacı olması onu ferahlatmıştı, bu çok iyi olacaktı. Ne Lessa ne de F'lar onun koya geri dönmesini yasaklamamışlardı. Yerin Güney Kalesi'nden, Weyrliderlerinin şeref sözüne gölge düşürmeyecek uzaklıkta olduğu kesindi. Şimdi o insanlar konusunda birşeyler öğrenebilirse Robinton'a da iyiliği dokunacaktı. Hatta sahil şeridi boyunca bir yerlerde ateş kertenkelesi yumurtalarına bile rastlayabilirdi. Belki de Lytol'ın böyle üstü kapalı bir izin verirken aklından geçirdiği de buydu. Tabii ki! Jaxom neden anlayamamıştı ki bunu daha önce?

İplik Düşüşünün ertesi sabah dokuzuncu saati az geçe başlayacağı hesaplanmıştı. Jaxom her zamanki gibi alev makinalı ekiplerle yola çıkmayacak olmasına rağmen, sabahın körüne kendisine klah, tatlı ekmek, öğle yemeği için de et sarmalarıyla dolu bir çıkın getiren bir besleme tarafından uyandırıldı.

Jaxom başında bir ağırlık, boğazında bir şişlik ve

üzerinde kırıklık olduğunun bilincindeydi. İlk İplik Düşüşunu epey zora sokacak o bir anlık düşüncesizliğinden dolayı, için için sövdü kendine. Hangi akla hizmet o nemli, yeni çapalanmış toprağın üzerindeki şehvet dolu gayretin ardından buz gibi sulara atlamış, sonra da yarı ıslakken *araya* girmişti? Giyinirken birkaç kez aksırdı. Bu burnunu açtıysa da, başına bir ağrı girmesine sebep oldu. En sıcak tutan iç kürklerini, en kalın tuniğini, pantolonunu giydi, çizmelerinin içine fazladan astar yerleştirdi Ruth'la birlikte konutlarından çıkarken sıcaktan bunalıyordu. Kaleliler avluda koşuşuyor, bineklerini eyerliyor, alev makinalarını ve araç gereçlerini gözden geçiriyorlardı. Nöbetçi ejder ve Kale'nin ateş kertenkeleleri, tepelerde ateş taşı çiğnemekteydiler. Kale girişinin en üst basamağında duran Lord Vekili ile göz göze gelen Jaxom göğü işaret etti, Lytol'ın o günkü acil emirleri vermeye devam etmeden önce kendilerini selamladığını gördü. Jaxom bir kez daha aksırdı, aksırığın şiddetinden topuklarının üzerinde sallandı.

Sen iyi misin? Ruth'un gözlerinin dönüşü, kaygıyla hızlandı.

"Soğuk algınlığına yakalanan kahrolasıca bir aptal için, evet, iyiyim. Haydi gidelim. Bu kürklerin içinde piştim."

Ruth itaat etti ve rüzgâr yüzündeki teri serinletirken daha rahattı Jaxom. Ruth'a Weyr'e kadar uçmasını söyledi, çünkü epey vakitleri vardı Bir daha terli terli *araya* girecek kadar aptalca davranmayacaktı. Belki de Kale Weyri'ne varır varmaz daha hafif binici kıyafetleri giymeliydi. İplikle savaşmaya başladıklarında yeterince ısınacaktı zaten Bununla beraber,

Weyr'in dağlardaki yeri, Ruatha Kalesi'nden daha yukandaydı ve oraya indiğinde kendini çok sıcaklamış hissetmedi.

Kendisine güzelce öğretilenleri takip ederek, Jaxom Ruth'u ateş taşı çuvallarını almaya götürdü. Sonra Ruth'u Çanak'a bu amaçla yığılan yedekten ateş taşı toplamaya yönelitti. Ruth ikincil midesini alevler için hazırlayarak, ateş taşı çiğnemeye başladı. İyi bir başlangıç yapıp, uçuş sırasınca taşıdıkları çuvaldan aldıkları taşlarla tekrar güçlendirebilecekleri, istikrarlı bir ateşe sahip olacaklardı. Ruth çiğnerken Jaxom koca bir kupa dolusu dumanı tüten klah doldurdu, bunun onu kendine getireceğini umuyordu. Keyifsizdi, burnu devamlı tıkanıp duruyordu.

Neyse ki, ateş taşı çiğneyen bunca ejderin gürültüsü, onun aksırık krizlerini bastırıyordu. Eğer bu onun Ruth'la birlikte ilk mücadelesi olmasaydı, Jaxom devam etmeyi bir kez daha düşünürdü. Sonra kendini ikna etti, çünkü weyrçömezlerinin diğer filoların peşi sıra, İpliğin bitiş sınırında uçacakları şüphe götürmeyeceğinden, belki de çok sık *arı*ya girmesi gerekmeyecekti, belki de hiç. Böylelikle burun tıkanıklığını daha da kötüleştirmeyi göze almayacaktı. Ruth tam İplikten kaçmak için *arı*ya girerken aksırmak istemiyordu Jaxom.

N'ton ve Lioth Yıldız Taşları'nın üzerinde belirdiler, Weyrlideri kolunu kaldırırken, Lioth sessizliği sağlamak için bağırdı. Kale'nin dört kraliçesi büyük bronzun yanına dizilmişlerdi, ondan daha büyüktüler, ama Jaxom'ın gözünde, kraliçeler kendi parlaklıklarıyla, sadece bronzun ihtişamını arttırıyorlardı. Tüm Weyr çıkıntılarındaki ejderler Lioth'un sessiz emirleri-

ni dinlediler ve filolar şekillendiler. Jaxom kendisini Ruth'un boyun çukurlarındaki yerine güvenle bağlayan savaş koşumlarını, gereksiz yere kontrol etti.

Biz kraliçelerin filosuyla uçacağız, dedi Ruth binicisine.

"Bütün weyrçömezleri mi?" diye sordu Jaxom, çünkü K'nebel ona pozisyon değişikliği konusunda bir şeyden bahsetmemişti.

Hayır, sadece biz. Ruth memnun olmuş gibiydi, ama Jaxom bunun bir şeref olduğundan o kadar da emin değildi.

Onun bu kararsızlığı weyrçömezi hocasının da gözüne çarpmıştı, adam ona belirlenen pozisyonunu alması için sert bir işaret verdi. Jaxom da böylece Ruth'u yukarıya, Yıldız Taşları'na yönlendirdi. Ruth en genç Kale kraliçesi Selianth'ın yanına konarken, Jaxom hissettiği kadar komik görünüp görünmediğini merak etti, kraliçe ejderin yanında cüce gibi kalıyorlardı.

Lioth bir kez daha bağırdı ve Weyrliderleri Yıldız Taşları'ndan havalandılar, kuvvetlice çırpılan kanatlarla göğe yükselmeden önce kanatlarını açacak kadar aşağıya indiler. Ruth'un kalkış için mesafeye gereksinimi yoktu ve Selianth'ın yanındaki yerini almadan önce bir süre havada asılı durdu. Selianth'ın binicisi Prilla onu yüreklendirmek için yumruğunu salladı ve Ruth Jaxom'a, Lioth'un İplik Düşüşüyle yüzleşmek için *ara*ya girme emri verdiğini iletti.

Kuzey Ruatha'nın kıraç tepeleri üzerinde belirdiklerinde, Jaxom kendini daha önce Ruth'un sırtındayken hiç tatmamış olduğu bir coşkuya karşılık verirken buldu. Savaşçı ejder filoları, onun kraliçe filosu ara-

sındaki yerinden daha yukarıda ve tüm çevresinde yayılmışlardı Gökyüzü. tümü de doğuya dönük ejderlerle dolmuştu sanki, en yukandakı filo, beklenen İplik Düşüşüyle ilk karşılaşan filo olacaktı.

Jaxom burnunu çekerek balgamını yuttu, bu durumun onun kişisel zaferine leke sürmesinden dolayı rahatsız olmuştu: Jaxom, Ruatha Kalesi'nin Lordu, beyaz ejderini İpliğe karşı dövüştürecekti! Bacaklarının arasında, Ruth'un gövdesinin sıkışmış gazlarla gürüldediğini hissetti ve bu durumun, kendi başı ağırlaşmış, nezleli haliyle koşut olup olmadığını düşündü.

En yuksek irtifadaki filo hızla ileri atılarak ilerledi. Kendisi de berrak gökyüzünün ince bir tabakayla kaplanışını, İpliğin varışına öncülük eden griliği gören Jaxom'ın daha fazla spekülasyon yapacak vakti olmadı.

Seliantb benim devamlı onun yukarısında kalmamı istiyor, böylelikle alev makinası bana zarar vermeyecek, dedi Ruth. Alevli soluğunu tutarken, zihinsel ses tonu da kısılmıştı. Pozisyonunu değiştirdi ve bütün filolar harekete geçtiler

Gri tabaka gözle görülür şekilde, gümüş bir İplik yağmuruna dönüşmüştü. Öncü ejderler beyinsiz kadim düşmanlarını kavurup kara toza çevirirken gökte ateş çiçekleri açtı. Jaxom'ın coşkusunu azaltan, weyrçömezleriyle yapmış olduğu sonu gelmez talimler ve ihtiyatın soğuk mantığıydı. O ve Ruth bugün İplik yarasıyla geri dönmeyeceklerdi!

Kraliçelerin filosu ilk ejder dalgasının altında uçmak için yönünü hafifçe yere doğru doğru çevirmiş, ilk ateşlerden kaçabilecek ufak şeritleri yok etmeyi bekliyordu. Kömürleşmiş İplikten artakalan incecik toz

kumelerinin içinden geçtiler Keskin bir dönüş yaparak, kraliçe filosu geri döndu ve Jaxom gümüş bir telcik gordu. Fazlasıyla hevesli olan Ruth'a yukarı yükselmesini söyledi, acemi takım İpliği gerektiğince karşılayıp yakarken beyaz ejderinin onları uyardığını işitti.

Jaxom gururla, Ruth'un ölümcül alevlerinin tutumluluğunu başka fark eden oldu mu, diye merak etti; onun alevleri tam olması gerektiği kadardı, gereğinden fazla değil. Dostunun boynunu okşadı ve bu övgü karşısında Ruth'un memnuniyetini hissetti. Sonra kraliçe filosu doğuya doğru uçan bir filonun kaçırdığı, yoğun bir İplik grubuna doğru giderken o ve Ruth diğerlerine teğet geçtiler.

O andan itibaren, bütün Duşüş boyunca Jaxom'ın daha fazla düşünecek zamanı olmadı. Kraliçe filosunun izlediği desenin ritmini fark etmişti. Altın Luduth'un üzerindeki Margatta'nın en yakındaki filodan bile kaçan yoğun kümeleri saptamasını sağlayan esrarengiz bir içgudüsü vardı. Kraliçe filosu her defasında gumüş yağmurun altındaydı ve onu yok ediyordu. Jaxom kavramıştı ki, kraliçe filosundaki pozisyonu ne konuyucu, ne de kolay bir işti. Altın ejderler gökte daha buyük bir alanı kontrol edebiliyorlardı, ama kolayca manevra yapamıyorlardı. Ruth ise yapabiliyordu. Yukarıdaki pozisyonunu bozmadan, küçük ejder kraliçelerin V formasyonunun bir ucundan diğerine fuzla gidiyor, kendisine ihtiyaç duyulan yerde yardımlarına koşuyordu

İplik yağışı ansızın kesiliverdi. Goğün yüksek kesimlerinde gri sis yoktu En yuksekteki filo acelesizce daireler çizerek alçalmaya başladı, amacı savunmanın son aşaması olan, alçak irtifalı taramayla yer ekiplerine

yardım etmek ve üreyebilecek İpliklerin izini sürmekti.

Çarpışmanın neşesi kayboldu ve Jaxom'ın fiziksel rahatsızlığı kendini göstermeye başladı. Başı sanki iki kat büyümüş gibi geliyordu, gözleri anlaşılmaz bir biçimde kumla dolmuş gibiydi ve cayır cayır yanıyordu. Göğsü sıkışmıştı, boğazı sancıyordu. Hastalık onu iyice etkisi altına almıştı artık. İplikle savaşması bir aptallıktı. Sanki acılarını daha da arttırmak içinmiş gibi, saatler boyu süren meşakkatli işin ardından herhangi bir kişisel zafer duygusu bile yaşamamıştı. Morali çok bozuktu. Açıkçası Ruth'la birlikte dinlenmeyi istiyordu, fakat savaşçı filolarla uçmayı öylesine gurur meselesi yapmıştı ki, işin sonunu getirmesi gerekirdi. Ödevcil bir şekilde, kraliçelerin üstünde uçmayı sürdürdü.

Büyük kraliçe gitmemiz gerektiğini söylüyor, dedi Ruth aniden, *yer ekipleri bizi fark etmeden önce.*

Jaxom aşağıya, Margatta'ya baktı ve onun azledildiğini belirten işareti yaptığını gördü. Bu el hareketinin yarattığı haksızlığa uğrama duygusunu bastıramıyordu. Herkesin kendisini kutlamasını beklememişti elbet, ama kendisinin ve Ruth'un en azından biraz onayı hak edecek kadar iyi bir iş çıkardıkları kanaatindeydi. Birşeyleri yanlış mı yapmışlardı acaba? Ateşi varken ve başı böylesine ağrırken bunu düşünemiyordu. Yine de itaat etti, Ruth'a Kale'ye doğru uçmasını söyleyecekken Selianth'ın yükselerek kendisine doğru geldiğini fark etti. Prilla ona sağ yumruğunu sallayarak, iyi iş başardın ve teşekkürler, işareti verdi.

Kadının takdiri Jaxom'ın serzenişini hafifletti.

İyi çarpıştık ve bizden hiç İplik kaçmadı, dedi Ruth umitli bir tonda. *Ateşimi ayarlarken hiç güçlük çekmedim.*

"Muhteşemdin, Ruth. Öyle ustaca kaçıyordun ki, bir kez olsun *araya* girmemiz gerekmedi." Jaxom uçuş yuzünden uzanmış boyuna, sevgi dolu bir şiddetle vurdu

"Püskürtecek gazın kaldı mı hiç?"

Ruth'un öksürdüğünü hissetti ve hayvanın başının ötesinde ufacık bir kıvılcım belirdi yalnızca.

Ateş kalmadı, ama küllerden kurtulmak beni çok mutlu edecek. İlk defa bu kadar çok ateş taşı çiğnuyorum.

Sesine bakılırsa Ruth kendinden o kadar gurur duyuyordu ki, Jaxom geneldeki rahatsızlığına karşın güldü, Ruth'un hünerli memnuniyeti onu da neşelendirmişti.

Kale'de sadece birkaç beslemenin olduğunu öğrenmek de anlaşılması güç biçimde rahatlatıcıydı. Diğer İplik savaşçıları, onun şimdi tadına varabileceği ödüllerden saatlerce uzaktaydılar Ruth avludaki kuyudan kana kana su içerken, Jaxom beslemenin birinden bir maşrapa şarap ve yiyecek ne varsa getirmesini istedi.

Jaxom pis kokan savaş kıyafetlerini değiştirmek için kendi konutuna girerken, çalışma masasının yanından geçti ve koy resmini görünce aklına bir önceki gece verdiği söz geldi. O koydaki sıcak güneşi hasretle düşünüyordu. Sıcaklık iliklerindeki soğukluğun üstesinden gelecek, başındaki ve göğsündeki nemi kurutacaktı.

Suda yüzmek isterim, dedi Ruth

"Çok yorgun değilsin, değil mi?"

Yorgunum, ama koyda yüzüp kumda yatmak isterdim. Senin için de iyi olurdu.

"Öylesine iyi olurdu ki benim için," dedi Jaxom savaş kıyafetlerini üzerinden çıkarırken. Yarı aralık kapıyı heyecanla tıklatan adam yiyeceklerle geldiği vakit Jaxom üzerine kürklü, temiz elbiseler geçirmekle meşguldü.

Jaxom çalışma masasını işaret etti, sonra da çıkardığı elbiselerin temizlenmesini ve bir güzel havalandırılmasını istedi. Sıcak şarabını yudumlar, ağzındaki yakıcılığı almak için üflerken Lytol'ın Kale'ye dönmesinin saatler alacağını ve koruyucusunu niyetinden haberdar edemeyeceğini kavradı. Fakat beklemek zorunda değildi. Lytol Kale'ye dönmeden önce oraya gidip geri gelebilirdi. Sonra inledi. Koy dun yarın neredeyse diğer ucundaydı ve kendini ısıtıp hastalıktan kurtaracak olan güneş koyun ufkunda epey alçalmış olmalıydı.

Hava yeterince uzun süre sıcak kalacaktır, dedi Ruth. *Oraya gitmeyi çok istiyorum.*

"Tamam, tamam, gideceğiz!" Jaxom sıcak şarabının geri kalanını içti, ardından kızarmış ekmek ve peynire uzandı. Aç değildi. Hatta yemeğin kokusu midesini bulandırıyordu. Kumların üzerine sermek için kürklü yaygılardan birini rulo yaptı, küçük çıkınını omzuna vurdu ve konutundan dışarı çıktı. Beslemeyle bir mesaj iletecekti. Hayır, bu yeterli değildi. Jaxom hızla dönerek masasının başına geçti, çıkın kaburgalarına çarptı. Aceleyle Lytol'a bir not karaladı ve maşrapayla bardağın arasına, göze çarpacak bir yere iliştirdi.

Ne zaman gideceğiz? diye sordu Ruth, temizlenmek ve sıcak kumlarda yuvarlanmak için sabırsızlanıp sızlanıyordu.

sabırsızlanıp sızlanıyordu.

"Geliyorum. Geliyorum!" Jaxom mutfakların arasından dolandı, biraz et sarması ve peynir aşırdı. Karnı daha sonra acıkabilirdi.

Aşçıbaşı bir rostoya sos döküyordu. Bunun kokusu da midesini ayağa kaldırdı.

"Batunon, odamda Lord Lytol için bir not bıraktım. Eğer onu daha önce görecek olursan, Ruth'u yıkamak için koya gittiğimi söylersin."

"İplik gitti mi gökten?" diye sordu Batunon kepçesini rostonun üzerinde hazır tutarak.

"Hepsi toz oldu. İkimizin de üzerinden kokuyu atmak için yıkanmaya gidiyorum."

Ruth'un fırıl fırıl dönen gözlerindeki az miktardaki sarılık sitem doluydu ama Jaxom hayvanın boynuna tırmanıp, yıkanmaya ve güneşlendirilmeye ihtiyacı olan savaş koşumlarını gevşetirken, ona kulak asmadı. Öyle bir hızla göğe havalanmışlardı ki, Jaxom koşumları kuşandığına şükretti. Ruth sadece minimum kanat mesafesini kat etti ve *ara*ya girdiler.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Güney Kıtası'nda bir Koy, 15.7.7 - 15.8.7

Jaxom doğruldu, alnından burnuna doğru ıslak bir şeyin kaydığını hissetti. Huzursuzca onu yana itti.

Kendini daha iyi hissediyor musun? Ruth'un sesi, binicisini şaşırtan bir miktar özlem dolu umut içeriyordu.

"Daha iyi hissetmek mi?" Henüz tamamen uyanamamış olan Jaxom bir dirseğinin üzerinde doğrulmaya teşebbüs etti, ama iki yanından sıkıştırılmışa benzeyen kafasını oynatamadı.

Brekke kıpırdamadan yatmanı söylüyor.

"Kıpırdamadan yat, Jaxom," diye emretti Brekke. Jaxom onun elinin göğsüne basınıp, hareket etmesini engellediğini hissetti.

Yakında bir yerlerde damlayan suyun sesini duyabiliyordu. Sonra ıslak bir bez daha, bu seferki serin ve mis kokulu, alnına yerleştirildi. Başının iki yanında iki koca tahtanın olduğunu hissedebiliyordu, herhalde başını sağa sola çevirmesini önlemek için konmuş, yanaklarından omzuna kadar uzandıkları için de pamukla desteklenmişlerdi. Yolunda gitmeyenin ne olduğunu merak etti. Neden Brekke buradaydı?

Çok hastaydın, dedi Ruth, tonuna kaygı karışmıştı ejderin. *Çok endişelendim. Brekke'yi çağırdım. O bir hekim. Beni işitti. Seni bırakamazdım. Brekke F'nor'la birlikte Canth'in sırtında geldi. Sonra F'nor*

öbürünü getirmeye gitti.

"Uzun süredir mi hastayım?" İki hemşireye ihtiyaç duymuş olmak, Jaxom'ı dehşete düşürmüştü. 'Öbürü'nun Deelan olmamasını ümit ediyordu

"Birkaç gün," diye yanıtladı Brekke, ama Ruth daha uzun bir süreyi düşünmüştü sanki. "Artık iyileşeceksin. Sonunda ateşin düştü."

"Lytol nerede olduğumu biliyor mu?" Jaxom gözlerini açtı ve onların kompres ile kapatılmış olduğunu keşfetti, kompresi kaldırmaya yeltendi. Ama kompresin bezine rağmen gözlerinin önünde benekler uçuşuyordu. İnledi ve gözlerini yumdu.

"Sana kıpırdama, demiştim. Gözlerini açayım ya da bandajı sökeyim deme," dedi Brekke onun eline küçük bir tokat vurarak. "Tabii ki, Lytol nerede olduğunu biliyor. F'nor hemen ona haber verdi. Ateşin düştüğü zaman da bildirdim Menolly'nin ateşi de düşmuş "

"Menolly mi? Benim soğuk algınlığım nasıl bulaşmış olabilir ona? O Sebell ile birlikteydi."

Brekke hem konuşup hem gülemeyeceğine göre, demek ki, odada başka biri daha vardı. Brekke ona yavaşça, geçirdiğinin bir soğuk algınlığı olmadığını açıklamaya girişti. Güneylilerin ateşlibaş diye bildiği; başlangıç belirtileri soğuk algınlığına benzeyen bir hastalığa yakalanmıştı.

"Ama iyileşeceğim, değil mi?"

"Gözlerin sana rahatsızlık veriyor mu?"

"Onları bir daha açmak istemiyorum aslında "

"Benekler mi görüyorsun? Sanki güneşe bakarmış gibi."

"Tam öyle "

Brekke hafifçe onun koluna vurdu. "Bu normal, değil mi, Sharra? Daha ne kadar sürer?"

"Baş ağrısı kadar sürer. O yüzden gözlerini kapalı tut, Jaxom." Sharra ağır ağır, sanki sözleri yuvarlayarak konuştu, ama sesinde zengin bir iniş çıkış vardı. Jaxom acaba kendisinin de sesi kadar güzel olup olmadığını merak etti. Bundan şüphesi vardı. Hiç kimse böyle olmazdı. "Sakın etrafa bakayım deme. Baş ağrın hâlâ devam ediyor, değil mi? Pekâlâ, gözlerini kapalı tut. Burayı elimizden geldiğince karamık, ama şu anda dikkatli davranmazsan gözlerine kalıcı bir zarar gelebilir."

Jaxom Brekke'nin kompresi düzelttiğini hissetti. "Menolly de mi hastalandı?"

"Evet, ama Oldive Usta onun ilaçlara gayet iyi karşılık verdiği haberini yolladı." Brekke durakladı. "Tabii ki, o ne İplikle savaştı, ne de *ara*ya gitti, senin hastalığını azdıran da bu."

Jaxom inledi. "Daha önce de soğuk algınlığıyla *ara*ya girmiştim ve hiç kötüleşmemişti."

"Soğuk algınlığıyla, evet, ama ateşlibaşla, hayır," dedi Sharra. "İşte, Brekke. Şimdi hazır."

Jaxom dudaklarına bir kamış yerleştirildiğini hissetti. Brekke ona emmesini söyledi, çünkü içmek için başını kaldırmaması gerekliydi.

"Bu nedir?" diye mırıldandı ağzında kamışla.

"Meyve suyu," Sharra o kadar çabuk yanıtladı ki, Jaxom dikkatlice yudumladı. "Sadece meyve suyu, Jaxom. Vucudunda sıvıya ihtiyacın var şu anda. Ateş seni kurutmuş."

Ağzındaki meyve suyu serin, tadı da öyle hafifti ki, bunun hangi meyveden elde edildiğini anlayama-

dı. Ama tam istediği gibiydi, ne ağzındaki ve boğazındaki sıvıya hasret kalmış dokuları yakacak kadar ekşi, ne de boş midesini bulandıracak kadar şekerliydi. Bitirdi ve biraz daha istedi, ama Brekke ona yeterince içtiğini söyledi. Artık uyumaya çalışmalıydı.

"Ruth, iyi misin?"

Sen kendine geldiğine göre, ben de yemek yiyebilirim. Fazla uzaklaşmayacağım. Uzaklaşmama gerek yok.

"Ruth?" Ejderin kendini ihmal ettiği düşüncesiyle irkilen Jaxom tedbirsizce başını kaldırmaya çalıştı. Acı dayanılmazdı.

"Ruth sapasağlam, Jaxom," dedi Brekke katı bir sesle. Elleri şimdiden Jaxom'ın omuzlarını yatağa bastırıyordu. "Ruth'un her yanı ateş kertenkelesi doluydu ve sabah akşam düzenli olarak banyo yaptı. Senden en fazla iki boy uzaklaştı. Onun bütün endişelerini giderdim." Jaxom inledi, Brekke'nın bütün ejderlerle konuşabildiğini unutmuştu. "F'nor ve Canth onun için avlandılar, çünkü senin yanından ayrılmıyordu hiç. Bu yuzden, o hiç de senin gibi bir den bir kemik halde değil Şimdi avlanacak, beklemek de hiç kötü gelmedi ona. Sen uyumana bak."

Jaxom'ın başka seçeneği yoktu ve şuuru kayıp giderken o içeceğin içinde meyve suyundan başka birşeyler olduğundan şüphe etti.

Kendini dinlenmiş ve huzursuz hissederek uyandığında, başını hareket ettirmemesi gerektiğini anımsadı. Üşumeyle ve sıcaktan yanmayla ilgili çapraşık hatıralarını düşündü Koya varışını açıkça hatırlıyordu, gölgelere doğru sendeleyişini, kurumuş ağzını ve boğazını serinletecek bir sıvı için, bir meyve kümesi-

ne uzanışını ve kırmızımeyve ağacının altına çöküşünü. Ruth onun hastalığını o zaman anlamış olmalıydı.

Jaxom ateşliyken belli belirsiz F'nor ve Brekke'ye attığı kısacık bakışları, onlara Ruth'u yanına getirmeleri için yalvardığını da anımsıyordu. Ona içine başını sokabileceği bir nevi bark yapmış olmalıydılar. Sharra böyle bir şeyden bahsetmişti. Sol kolunu usulca uzattı, aşağı yukarı hareket ettirdi, eline yatağın çerçevesinden başka bir şey gelmedi. Sağ kolunu uzattı.

"Jaxom?" Sharra'nın tatlı sesini işitti. "Ruth da beni uyaramayacak kadar derin bir uykudaydı. Susadın mı?" Kız uyuyup kaldığına pişman değilmiş gibi konuşuyordu. Artık kurumuş olan komprese dokunurken dehşet dolu bir ses çıkıverdi ağzından. "Gözlerini açma," dedi.

Sharra bandajı aldı ve Jaxom kızın onu bir sıvıya batırıp sıktığını duydu, sonra da tenindeki dokunuşuyla ürperdi. Uzandı, bandajı alnına yerleştirdi, önce hafifçe, ardından daha güvenle, bastırdı.

"Hey, canım yanmıyor-"

"*Şşşt*. Brekke uykuda, uykusu da çok hafif." Sharra'nın sesi kısıktı; parmakları Jaxom'ın dudaklarını kapatıyordu.

"Başımı neden iki yana çeviremiyorum?" Jaxom sesinin hissettiği kadar irkilmiş olmamasına çabaladı.

Sharra'nın alçak sesli güluşü onu rahatlattı. "Başını oynatmayasın diye iki tahta parçası koyduk. Unuttun mu?"

Kız Jaxom'ın ellerini yönlendirdi, sonra da destekleri çözüp aldı. "Başını hareket ettir, azıcık, iki yana. Eğer tenin eskisi gibi hassas değilse, ateşlibaş hastalı-

girin en kötü devresini atlatmış olabilirsin."

Jaxom başını büyük bir dikkatle önce sola arıdından sağa oynattı. Daha hızlı bir hareket yaptı. "Canım yanmıyor Hem de hiç."

"Ah, hayır, yapma." O komprese uzanırken Sharra bileğinden yakalayıverdi. "Gece ışılı açık. Ben onu örtünceye kadar bekle. Işık ne kadar az olursa, o kadar iyi."

Kızın bir ışıl sepetinin örtüsüyle uğraştığını duydu. "Şimdi oldu mu?"

"Denemene izin veriyorum," dedi kız onun bandajları tutan elini kendi eliyle örterken, ilk kelimenin üzerine basarak vurguladı, "çünkü gecenin mehtapsız bir vakti ve bu şekilde sana zarar gelemez. En ufak bir ışıltı bile görecek olursan, hemen gözlerini yum."

"O kadar tehlikeli mi?"

"Olabilir."

Yavaşça kız bandajı kaldırdı.

"Hiçbir şey göremiyorum!"

"Işıltı ya da benekler?"

"Hayır. Hiçbir şey. Ah!" Gözlerini örten bir şey daha olduğu belliydi, çünkü artık belirsiz anahatlan seçebiliyordu.

Kız, "Ne olur ne olmaz diye elim burnunun önündeydi," dedi.

Artık onun yanı başındaki bulanık karaltısını görebiliyordu. Sharra dizlerinin üzerinde olmalıydı. Gözlerini kırpıştırarak kirpiklerindeki kumlardan kurtuldukça görüşu yerine geldi

"Gözlerime kum dolmuş."

"Bir dakika." Bir anda gözlerine özenle su damlatıldı. Hızla gözlerini kırpıştırıp yüksek sesle sızlandı.

"Sana sessiz olmanı söyledim, Brekke'yi uyandıracaksın. O çok yoruldu. Şimdi, kumlar temizlendi mi?"

"Evet, çok daha iyi. Bu kadar zahmet vermek istemezdim."

"Ya? Ben de kasten yaptığını sanmıştım."

Jaxom kızın bir elini kavradı ve dudaklarına götürdü, zayıf durumunun izin verdiğince sıkı tuttu onu, çünkü kız öpücük karşısında soluğunu tuttu ve elini geri çekti.

"Sağ ol!"

"Bandajlarını tekrar yerleştiriyorum," dedi kız, sesindeki sitem açıktı.

Jaxom kıkırdadı, kızı şaşırttığına memnun olmuştu. Tek üzüldüğüyse ışığın azlığıydı. Kızın ince vücutlu olduğunu görebilmişti. Sesi, kararlılığına karşın, genç birinin sesiydi. Acaba yüzü de bu sese yaraşır güzellikte miydi?

"Lütfen bu meyve suyunun hepsini iç," dedi Sharra ve Jaxom dudaklarına dayanan kamışı hissetti. "Deliksiz bir uyku daha, sonra işin en kötü kısmı geride kalacak."

"Sen bir hekim misin?" Jaxom dehşete düşmüştü. Sesi o kadar gençti ki. Onun Brekke'nin evlatlıklarından biri olduğunu sanmıştı.

"Kesinlikle. Ruatha Kalesi'nin Lordu'nun hayatını bir çırağın ellerine teslime edeceklerini sanmıyordun herhalde? İnsanları ateşlibaştan kurtarmak konusunda epey deneyimim oldu benim."

Fellis suyunun o alışıldık, yüzme hissi duygusu üzerine akın etti; ne kadar çok istese de, kıza cevap veremezdi.

Ertesi sabah uyandığı vakit, çağrısına cevap vere-

nin Brekke olması Jaxom'ı hayal kırıklığına uğrattı. Sharra'nın nerede olduğunu sormak yakışık almazdı. Bunu Ruth'a da soramazdı, çünkü Brekke ejderle arasındaki konuşmaları duyabilirdi. Ama Sharra'nın Brekke'ye, onun gece yarısı uyandığından bahsettiği aşikârdı, çünkü Brekke'nin sesi daha bir keyifli, neredeyse şendi Jaxom'ı selamlarken. Onun kendine gelişini kutlamak için, bir fincan açık klah içip, bir kâse ıslatılmış tatlıekmek yemesine izin verdi.

Brekke ona gözünü açmamasını tembihleyerek bandajları değiştirdi, ama yeni bandajlar eskisi kadar kalın değildi ve gözünü ihtiyatlıca açtığında, Jaxom çevresindeki aydınlık ve karanlık yerleri ayırt edebiliyordu.

Gün ortasında ayağa kalkmasına ve Brekke'nin hazırladığı hafif yemeği yemesine izin verildi, ama bu hafif aktivite bile onu yordu. Gene de Brekke ona içmesi için biraz daha meyve suyu getirince, huysuzlukla yakındı.

"Yine mi Fellis katılmış? Tüm hayatımı uyuyarak mı geçirmem bekleniyor?"

"Ah, seni temin ederim ki, kaybettiğin zamanı telafi edeceksin," diye yanıtladı Brekke, bu anlaşılması güç yorum, bir kez daha uykuya sürüklenirken Jaxom'ı şaşırttı.

Ertesi gün kendisine getirilen sınırlamalara daha fazla ayak diretti. Ayak diretti, ama Sharra ve Brekke onu yatağın üzerindeki hasır döşekleri değiştirmek için sıraya kadar eşlik ettiklerinde, birkaç dakika içinde öyle bitkin düştü ki, tekrar yatmaktan dolayı mutluluk duyu O akşam, diğer odadan N'ton'un sesinin geldiğini duyunca daha da şaşırdı.

"Çok daha iyi görünüyorsun, Jaxom," dedi N'ton sessizce yatağına yürüyerek. "Lytol bunu duyunca yüreğine su serpilecek. Ama eğer bir kez daha," N'ton'un sert sesi, kaygılarını yansıtıyordu, "hastayken İplikle savaşacak olursan, seni... seni... Seni Lessa'nın insafına bırakırım."

"En fazla başım ağrır sanmıştım, N'ton," diye yanıt verdi Jaxom, döşeğindeki otlu çıkıntıları huzursuzca kurcalarken. "Üstelik bu benim Ruth'un sırtında katıldığım ilk Düşüş'tü..."

"Biliyorum, biliyorum," dedi N'ton, sesindeki paylama hatırı sayılır derecede azalmıştı. "Ateşlibaşa tutulduğunu bilemezdin ki. Hayatını Ruth'a borçlusun, biliyorsun. F'nor Ruth'un çoğu insandan daha aklı başında olduğunu söylüyor. Pern üzerindeki ejderlerin yarısı, binicileri sayıklarken ne yapacağını bilemez; binicilerinin zihnindeki karmaşa, onların zihinlerini de karma karışık eder. Hayır, sen ve Ruth Benden'in gözdelerisiniz. Hem de çok! Sen sadece gücünü toplamaya bak. D'ram sana eşlik etmekten memnuniyet duyacağını ve buradayken bulduğu bazı ilginç şeyleri göstereceğini söyledi."

"Onu takip ettiğimiz için Ruth'a ve bana kızmamış mı yani?"

"Hayır." N'ton Jaxom'ın bu sorusuna içtenlikle şaşırmıştı. "Hayır, evlat, bana sorarsan özlendiği ve bir ejder binicisi olarak hâlâ kendisine ihtiyaç duyulduğu için minnettardı."

"N'ton!" Brekke'nin çağrısı kararlıydı.

"Çok fazla kalamayacağımı söylemişlerdi." Jaxom, N'ton doğrulurken ayağının yere sürttüğünü duydu. "Yine geleceğim, söz veriyorum." Jaxom Tris'in söy-

lendiğini işitti ve N'ton'un omzuna dengesini sağlamak için sımsıkı yapışan küçük ateş kertenkelesini gözünde canlandırdı.

"Menolly nasıl? O da iyileşiyor mu? Lytol'a onu kaygılandırdığım için çok üzgün olduğumu söyleyin!"

"O bunu biliyor, Jaxom. Menolly de çok daha iyi. Onu da ziyaret ettim. Ateşlibaşı senden daha hafif geçirmiş. Sebell belirtileri neredeyse anında tanımış ve Oldive'i haberdar etmiş. Yine de iyileşmek için acele etme."

N'ton'u gördüğüne sevindiyse de, bu ziyaretin kısa olması onu rahatlatmıştı. Kendini bitkin hissediyordu ve başı ağrıyordu.

"Brekke?" Yoksa hastalığı tekrarlıyor muydu?

"O N'ton'un yanında, Jaxom,"

"Sharra! Başım ağrıyor." Sesinin titremesine engel olamamıştı.

Kızın serin eli yanağına dokundu. "Ateşin yok, Jaxom. Çabuk yoruluyorsun, hepsi bu. Şimdi uyu."

Kızın yumuşak, tok sesiyle söylediği bu mantıklı sözler Jaxom'a bir ninni gibi geldi ve ayakta kalmayı istemesine rağmen, gözleri kapanıverdi. Kızın parmakları onun alnına masaj yaptı, boynuna indi, gerginliğini yavaş yavaş yok etti, tüm bu sırada kızın sesi onu uyumaya, dinlemeye teşvik ediyordu. Jaxom da öyle yaptı.

Şafakta serin, nemli deniz meltemi onu uyandırdı ve açıkta kalan bacaklarını ve sırtını örtmek için huzursuzca döndü, ince battaniyeye sarınmış, yüz üstü yatıyordu. Kendini biraz güçlükle düzeltti, tekrar uykuya dalmayı umarak gözlerini kapattıysa da, bunu

başaramadı. Bir kez daha açtı gözlerini ve kulübenin açık kepenklerinden öteye, ters ters baktı. Ancak o anda gözlerinin artık bandajlı olmadığını ve açık seçik görebildiğini fark edip gerildi, heyecanla bağırdı.

"Jaxom?"

Geriye dönünce, Sharra'nın uzun boylu endamının hamaktan sarktığını, omuzlarına dökülen koyu renk saçlarının yüzünü örttüğünü gördü.

"Sharra!"

"Gözlerin, Jaxom?" diye sordu kız endişeli, kısık bir sesle ve aceleyle yatağa doğru yürüdü.

"Gözlerimin bir şeyi yok, Sharra," dedi Jaxom kızın elini yakalayıp, onu yüzünü soluk ışıkta güzelce görebileceği bir yere çekerek. Kız onun elinden kurtulmaya çalışırken, "Ah, hayır, yapma," dedi Jaxom alçak sesli bir kahkahayla. "Neye benzediğini görmek istiyordum." Boştaki eliyle, kızın yüzünü örten saçları geriye attı.

"Eee?" Kız kibirli bir meydan okumayla konuştu, farkında olmadan omuzlarını dikleştirmiş, saçlarını geriye savurmuştu.

Sharra güzel değildi. Jaxom bunu bekliyordu. Yüz hatları çok düzensizdi, özellikle de burnu yüzüne göre fazlaca uzundu, çenesi gerçi düzgündü, ama güzel sayılmak için biraz sert idi. Yine de kızın ağzı çifte gamzeliydi ve çukura kaçan gözlerinin yansıttığı neşeye kilit vururken, soldaki gamzesi seğiriyordu. Kız sol kaşını ağır ağır kaldırdı, Jaxom'ın dikkatle inceleyişi onu eğlendirmişti.

"Eee?" diye tekrarladı.

"Bana katılmayabileceğini biliyorum, ama *bence* güzelsin!" Kızın elini kurtarıp kalkma yönündeki ikin-

olduğunun farkındasındır herhalde."

"*Bunu* geliştirmeye çalıştım," dedi kız.

"Başarılı da olmuşsun." Kızın elini daha da sıktı, yakınına çekti. Onun yaşını tahmin etmek Jaxom için büyük önem taşıyordu.

Kız hafifçe güldü, Jaxom'ın sımsıkı pençesindeki parmaklarını kıpırdattı. "Bırak beni, gideyim, Jaxom, uslu bir çocuk ol!"

"Ben ne usluyum, ne de bir çocuğum." Jaxom kızın yüz ifadesindeki iyi huylu neşeyi silip atan, alçak sesli bir şiddetle söylemişti bunu. Kız onun bakışına karşılık verdi, sonra hafifçe gülümsedi.

"Hayır, sen ne uslusun, ne de çocuksun. Sen çok hasta bir adamdın, benim görevimse," son kelimeyi elini Jaxom'dan zorla kurtarırken, altını çizerek söylemişti, "seni tekrar ayağa kaldırmak."

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi." Jaxom ona gülümseyerek, sırt üstü uzandı. Ayağa kalktığı vakit kızla boylan neredeyse aynı olacaktı. Göz göze bakışabilecek oluşları Jaxom'ın hoşuna gitmişti.

Kız ona uzun, biraz da şaşkınca bir bakış fırlattı ve sonra, ne anlama geldiği anlaşılmaz bir omuz silkişle arkasını döndü, odadan çıkarken saçlarını toplayıp başının etrafına örüyordu.

O şafak vakti yakınlaşmasından ikisi de bir daha söz açmadıysa da, Jaxom iyileşme sürecinin kısıtlamalarını iyi huylulukla kabullenmenin daha kolay olduğunu gördü. Kendisine ne verilirse, itirazsız yedi, ilaçlarını aldı ve dinlenme direktiflerine uydu.

Canını sıkan tek bir endişesi vardı ve sonunda bunu Brekke'ye ağzından kaçırdı.

"Ben ateşliyken, Brekke, şey yaptım mı... Yani de-

mek istediğim..."

Brekke gülümsedi ve onun eline hafifçe vurdu güvence vererek. "Böyle sayıklamaları hiç dikkate almayız. Genellikle o kadar tutarsızdırlar ki, hiçbir anlam ifade etmezler zaten."

Kızın sesindeki bir belirti onu rahatsız etmişti gerçi. "...o kadar tutarsız ki, hiçbir anlam ifade etmez," mi? Demek sayıklamıştı. Brekke'ye o kahrolasıca kraliçe yumurtası hakkında birşeyler söylediyse bunun önemi yoktu Ama ya Sharra duyduysa? Kız Güney Kalesi'ndendi. O iki kez kahrolasıca, kabuğu kırılasıca yumurta konusunda sayıklamalarını dikkate almayacak kadar zeki miydi? Bir türlü rahat olamıyordu Jaxom. Tam saklanması gereken bir sırrı varken hasta düşmek de ne büyük şanssızlıktı! Bunu düşünüp endişelenirken uykuya daldı ve ertesi sabah düşüncelerine tam bıraktığı yerden devam etti, gerçi Ruth'un ateş kertenkeleleriyle birlikte yıkanışını dinlerken kendini neşeli olmaya zorlamıştı.

O geliyor, dedi Ruth birdebire, irkilmiş gibi. *Ve onu D'ram getiriyor.*

"D'ram kimi getiriyormuş?" diye sordu Jaxom.

"Sharra," diye seslendi Brekke diğer odadan, "ziyaretçilerimiz geldi. Onlara kıyıdan buraya kadar eşlik eder misin?" Hızla Jaxom'ın odasına girdi, ince battaniyeyi düzeltti ve dikkatle onun yüzüne baktı "Yüzün temiz mi? Ya ellerin nasıl?"

"Kim geliyor ki, eteklerinizi tutuştu? Ruth?"

Beni gördüğüne de sevindi. Ruth'un hayretler içindeki sesine sevinç karışmıştı.

Jaxom bu söz tarafından ikaz edilmişti, ama Lytol uzun adımlarla odaya girdiği vakit tek yapabildiği, ser-

semleyip öylece bakmak oldu. Binici başlığının altındaki yüzü gergin ve solgundu, sahilden buraya yürürken ceketini çıkannadığı için de alnında ve dudaklarının üstünde ter damlacıklan birikmişti. Kapı ağzında durdu, sadece koruyucusu olduğu delikanlıya baktı.

Bir anda iç duvara doğru döndü, sertçe boğazını temizledi, başlığını ve eldivenlerini çıkartıp ceketinin kemerini çözdü, Brekke üzerindekileri çıkartmak için yanı başında belirince şaşkınlık içinde homurdandı. Odadan çıkarken Jaxom'ın yatağının yanından geçen Brekke ona öyle şiddetli baktı ki, Jaxom kadının kendisine ne anlatmaya çalıştığını anlamaya çalıştı.

Brekke onun ağladığını söylüyor, dedi Ruth. *Sen de şaşırmamalı ya da onun canını sıkmamalıymışsın.* Ruth durakladı. *Lytol'ın iyileştiğini de söylüyor? Lytol hasta değildi ki.*

Jaxom'ın bu dolaylı imaları çözecek vakti olmadı, çünkü koruyucusu çoktan soğukkanlılığını kazanmış ve ona dönmüştü.

"Ruatha'dan sonra burası sıcak geliyor," dedi Jaxom sessizliği bölmek için çaba sarf ederek

"Biraz güneşe ihtiyacın var, oğlum," dedi Lytol aynı anda.

"Henüz yataktan çıkmama izin yok."

"Dağ tam senin çizdiğin gibiymiş,"

Bir kez daha birbirlerinin yorumlarını yanıtlayarak, aynı anda konuştular.

Bu Jaxom için çok fazlaydı, oğlan kahkahalara boğuldu, Lytol'a yatağının ucuna oturmasını işaret etti. Gülmeye devam ederek, Lytol'ın kolunu kavradı, sıkıca tuttu, o kavrayışla sebep verdiği tüm endişelerden dolayı özür dilemeye çalışıyordu. Bir anda

Lytol'ın şiddetli kucaklaması içine aldı onu, adam onu bırakırken sertçe sırtına vurdu Bu beklenmedik gösteri karşısında Jaxom'ın da gözune yaşlar doldu. Lytol oğlana her zaman ihtimam göstermişti, ama Jaxom büyüdükçe, Lytol'ın gerçekte onu sevip sevmediğini sorar olmuştu kendisine.

"Seni kaybettiğimi sandım."

"Beni kaybetmek sandığınızdan daha zor, efendim."

Jaxom aptal gibi sırıtmaktan başka bir şey yapamıyordu, çünkü Lytol'ın yüzünde sahici bir gülümseme vardı; Jaxom'ın hatırladığı ilk gülümsemeydi bu.

"Bir deri bir kemik kalmışsın," dedi Lytol her zamanki katı tavrıyla.

"Bu da geçecek. Ne istersem yememe izin veriyorlar," dedi Jaxom. "Birşeyler ister misiniz?"

"Yemek yemeye değil, seni görmeye geldim. Sana şunu söyleyeyim, genç Lord Jaxom, sanırım Demirci-ustası'na gidip biraz daha resim dersi alsan iyi edersin; koyun sahilindeki ağaçları çok duzgün çizememişsin resminde Gerçi dağ çok iyi olmuş."

"Ağaçları yanlış çizdiğimi biliyordum, efendim, gözden geçirmeyi düşündüğüm şeylerden biri de buydu. Ama buraya gelince aklımdan çıkıp gitti."

"Anlıyorum, demek öyle," dedi ve boğuk bir kahkaha attı Lytol.

"Bana Kale'den haber verin." Bir zamanlar canını sıkan küçük ayrıntıları şimdi duymaya can atar olmuştu Jaxom.

Jaxom'ı çok şaşırtan dostane bir tarzda sohbet ettiler Artık farkına varıyordu ki, Ruth'u kasıtsızca Etkilediğinden beri Lytol'la arasında bir huzursuzluk ol-

muştu. Ama bu gerginlik şimdi eriyip gitmişti. Eğer bu hastalığın ona tek bir yaranı dokunduysa, bu da Jaxom'ı, çocukken hayal bile edemeyeceği kadar yakınına getirmesiydi Lytol'ın.

Brekke, yüzünde özür dileyen bir gülücükle içeri girdi. "Affedersiniz, Lord Lytol, ama Jaxom çabuk yoruluyor."

Lytol itaatkârca kalktı, kaygıyla Jaxom'ı süzdü.

"Brekke, Lytol bunca yolu ejder sırtında geldikten sonra, ona izin verilmeli..."

"Hayır evlat, geri dönebilirim." Lytol'ın gülümsemesi Brekke'yi ırkiltti "Onu riske atmamayı tercih ederim." Hızlı adımlarla odayı terk etmeden önce Jaxom'a beceriksizce bir sevgiyle tekrar sarılınca, Brekke'yi bir kez daha şaşırttı.

Brekke gözlerini Jaxom'a dikti, o da koruyucusunun bu hareketini dilediğince yorumlamasını işaret eden bir omuz silkmeyle karşılık verdi Brekke ziyaretçileri sahile kadar uğurlamak için hemen çıktı odadan.

Seni gördüğüne çok sevindi, dedi Ruth. *Gülümsüyor.*

Jaxom geriye yaslandı, rahat edebilmek için omuzlarını hasıra gömdü Gözlerini yumdu, kendi kendine kıkır kıkır güldü Lytol'ın bu güzel dağı görmesini sağlamıştı.

Dağı ve Jaxom'ı görmeye tek gelen Lytol değildi. Ertesi sabah, sıcaktan oflayıp puflayarak, küçük kraliçesine yabancıların peşinde kaybolmamasını ve omzunun ıslanmasını istemediği için ona suya tamamen girmemesini bağırarak tembihleyen Lord Groghe geldi.

"Senin de şu Arpçı kız gibi ateşlibaşa tutulduğunu duydum," dedi Lord Groghe, Jaxom'ın odasına neka-

hat donemindeki birinde anında yorgunluk yaratan bir canlılıkla.

Daha da beteri, Lord Groghe'nin inceleyen bakışlarıydı. Jaxom adamın, onun kaburgalarını saydığından emindi, o kadar uzun süre bakmıştı ki. "Oğlanı daha iyi besleyemedin mi, Brekke? Ben de seni en iyi uçuş hekimlerinden bilirdim. Bahçe tırmığına dönmüş oğlan! Olmaz ki böyle. Hastalanmak için iyi yer seçmişsin. Hazır buradayken çevreye bir bakınayım. Gerçi buraya gelmek çok vaktimi almadı ya. Hımm. Çevreye bir bakmalı, evet." Groghe yine kaşlarını çatarak çenesini öne çıkardı Jaxom'a doğru. "Sen baktın mı? Hasta düşmeden evvel?"

Jaxom Lord Groghe'nin bu tamamiyle beklenmedik ziyaretinin birkaç amaca hizmet ettiğini anladı; birincisi, Kale Lordları'na Ruatha Lordu'nun tüm söylentilere karşın hâlâ yaşayanların dünyasında olduğunu bildirmek. İkinci amaç ise, Lessa'nın "en iyi kısmını" istediğini bu kadar net hatırlarken, Jaxom'ı biraz rahatsız ediyordu.

Brekke böbürlenen, güleç yüzlü Kale Lordu'na, hastasının yorulmaması gerektiğini nezaketle hatırlattığında, Jaxom az kalsın kendini tutamayıp tezahürata bulunacaktı.

"Hiç endişen olmasın, evlat. Tekrar geleceğim, korkma." Lord Groghe ona kapı eşiğinden neşeyle el salladı. "Guzel yer. Kıskandım seni."

"Kuzey'deki herkes nerede olduğumu biliyor mu?" diye sordu Jaxom Brekke döndüğü vakit.

"Onu D'ram getirdi," dedi Brekke, içini çekti, kaşlarını çattı.

"D'ram'ın bunu yapmayacak kadar aklı olmalıydı,"

dedi Sharra bir sıranın üzerine çöküp, Lord'un aynlışını yüzünden abartılı bir feralılamayla, elindeki ağaç yaprağını yelpaze gibi sallarken "Adam bırak hastayı, sağlam adamın bile canını çıkartır."

"Sanırım," diye söze devam etti Brekke, Sharra'nın söylediklerine kulak asmadan, "Kale Lordları Jaxom'ın iyileştiğinden emin olmaya ihtiyaç duydular."

"Jaxom'ı tıpkı bir çoban gibi inceliyordu. Ona dişlerini de gösterdin mi?"

"Lord Groghe'nin tavrı seni hiç yanıltmasın, Sharra," dedi Jaxom. "Onun, Robinton Usta kadar sivri bir zekâsı vardır. Hem onu buraya D'ram getirdiyse, bu Lessa ve F'lar'ın da bu ziyaretten haberi olduğunu gösterir. Onun buraya geri dönmesinden –ya da çevrede izcilik etmesinden– hoşlanacaklarını sanmam."

"Eğer Lord Groghe'nin gelmesine izin veren Lessa'ysa, benden bir çift laf işiteceğine emin olabilirsiniz," diye yanıtladı Brekke, dudakları ipince bir çizgi olmuştu hoşnutsuzluktan. "O, iyileşmekte olan bir hastaya uygun bir ziyaretçi değil. Belki sen de biliyorsundur, Jaxom, o ateşten on altı gün yattın..."

"Ne?" Jaxom yatağında doğruldu, sersemlemişti. "Ama... ama..."

"Ateşlibaş yetişkinler için tehlikeli bir hastalıktır," dedi Sharra. Brekke'ye baktı, o da başıyla onayladı. "Ölümden döndün."

"Öyle mi?" Şaşalayan Jaxom, elini başına götürdü.

Brekke gene başını salladı "Eğer seni sınırlayarak çok yavaş iyileşmene izin veriyorsak, bir sebebimiz olduğunu kabullenmelisin."

"Ölümden döndüm demek?" Jaxom bu haberi sin-

dirememişti

"Bu yuzden, sağlığına kavuşman için elimizi çabuk tutmayacağız. Sanırım şimdi birşeyler yemen gerek," dedi Brekke odayı terk ederken.

"Ölümden döndüm demek?" Jaxom Sharra'ya döndü.

"Korkarım öyle." Onun bu tepkisi kızı endişelendireceğine, neşelendirmişti. "Önemli olan ölmemiş olman." Kız elinde olmadan kumsala doğru bir göz attı ve içini çekti, rahatlayarak soludu. Gülümsedi, kısacık bir gülümsemeydi bu, ama Jaxom kızın içindekileri ele veren gözlerinin hatırladığı bir kederle koyulaştığını gözden kaçırmadı.

"Ateşlibaştan kimi kaybettin de böyle hüzünlendin, Sharra?"

"Senin tanıdığın biri değil, Jaxom, benim de çok iyi tanıdığım biri değildi. Sadece.. sadece hiçbir hekim hastasını kaybetmekten hoşlanmaz."

Kızın ağzından bu konuda daha fazla laf alabilmek mümkün değildi. Jaxom onun bu ölümü hâlâ ne kadar yoğun hissettiğini anlayınca denemeyi bıraktı.

Ertesi sabah Sharra ve Brekke bacaklarının güvenilmezliği yüzünden utançla söylenen Jaxom'ın kumsala çıkmasına yardımcı oldular. Ruth kumlardan fırlayıp dörtnala koşarak geldi, dostunu görmenin sevinciyle, tehlikeli bir koşuydu bu. Brekke Ruth'a sertçe olduğu yerde kalmasını, yoksa Jaxom'ın titrek bacaklarının yerden kesileceğini soyledi Ruth'un gözleri endişeyle döndü ve başını Jaxom'a doğru çok ihtiyatlıca uzatırken özür dilemek istercesine uğuldandı, onu selamlamak için burnunu sürtmekten korkar gibiydi. Jaxom kollarını ejderinin boynuna sardı, Ruth

kaslarını gerip dostunun gövdesini yerden kaldırdı, yüreklendiren ezgiler söylüyordu neredeyse. Jaxom'ın yanaklarından aşağı yaşlar süzüldü, dostunun yumuşak tenine değer değmez kurudular. Sevgili Ruth. Harika Ruth. O davetsiz fikir geldi Jaxom'ın aklına: "Eğer ateşlibaştan ölecek olsaydım..."

Ölmedin, dedi Ruth. *Kaldın. Sana kalmanı söyledim. Şimdi de çok daha güçlüsün. Her geçen gün daha da güçleneceksin, yüzeceğiz, güneşleneceğiz ve bunlar sana iyi gelecek.*

Ruth o kadar coşkuluydu ki, Brekke ve Sharra ona oturmasını, yoksa düşeceğini söyleyinceye kadar Jaxom ejderini sözler ve okşayışlarla yatıştırmak zorunda kaldı. Ona nehir kıyısında yetişen otlardan bir de hasır önmuşlerdi, karaya doğru eğilmiş bir ağaç gövdesine yaslı ve tamamen güneşe maruz kalmasını engellemek için de kıyının bir hayli iç kısmındaydı. Onun buradaki sedire yürümesine yardımcı oldular. Ruth uzanmıştı, böylece başı Jaxom'ın yanına geliyor, mücevherli gözleri stresin lavanta rengiyle dönüyordu.

Jaxom küçük bir şekerleme yaptıktan sonra, gün ortasında F'lar ve Lessa oraya vardılar. Jaxom diğer olaylardaki tüm kırıcılığına karşın, Lessa'nın sessiz ve alçak sesli, insanı sakinleştiren bir ziyaretçi olduğunu gördü.

"Lord Groghe'nin seni bizzat ziyaret etmesine izin vermek zorundaydık, Jaxom, gerçi senin bu ziyaretten hoşlanmadığından eminim. Senin ve Ruth'un öldüğünüz haberleri yayılmıştı." Lessa anlamlı şekilde omuz silkti. "Kötü haberler Arpçı istemez."

"Lord Groghe benim nasıl olduğumdan çok nerede olduğumla ilgiliydi, değil mi?" diye sordu Jaxom

sivri dille

F'lar başıyla onayladı ve sıntti. "Bu yüzden onu D'ram'ın taşımasını istedim Kale Kalesi'nin nöbetçi ejderi Lord Groghe'nin zihninden bir mekân tarifi alamayacak kadar yaşlı."

"Yanında ateş kertenkelesi de vardı," dedi Jaxom.

"Şu sinir bozucu yaratıklar," dedi Lessa, gözleri kızgınlıkla parlıyordu.

"O sinir bozucu yaratıklar Jaxom'ın hayatını kurtarmada çok işe yaradı, Lessa," dedi Brekke kararlı bir sesle.

"Pekâlâ, yararlı olabilirler, ama bana soracak olursanız, hâlâ kötü huylan iyilere ağır basıyor."

"Lord Groghe'nin küçük kraliçesi akıllı olabilir," diye devam etti Brekke, "ama onu buraya tek başına geri getirecek kadar zeki değildir."

"Asıl sorun bu değil." F'lar somurttu. "Artık o dağı gördü. Ve toprağın nereye kadar uzandığını."

"Öyleyse ilk önce biz hak iddia edelim," diye Lessa kesin bir biçimde yanıtladı. "Groghe'nin buraya yerleştirmek istediği kaç oğlunun olduğu umrumda bile değil, ilk seçim hakkı Pern'in ejder binicilerinindir. Jaxom bize yardım edebilir--"

"Jaxom'ın herhangi bir şey yapmadan önce katetmesi gereken uzun bir yol var," dedi Brekke, söze öyle usulca girmişti ki, Jaxom Lessa'nın yüzündeki şaşkınlık ifadesini yanlış mı yorumladın, diye merak etti

"Kaygılanma. Lord Groghe'nin büyük tutkusunu savsaklamak için başka bir yol düşünürüm," diye F'lar ekledi.

"Eğer birisi gelirse, diğerleri de onu takip edecek-

tir," dedi Brekke düşünceli düşünceli, "ve onları da suçlayamam. Güney Kıtası'nın bu kesimi bizim ilk yerleşimlerimizden kat be kat daha güzel."

"O dağın yakınına gitmek için yanıp tutuşuyorum," dedi F'lar, başını güneye çevirip. "Jaxom, senin yeni ayağa kalktığını biliyorum, ama Ruth'un yanındaki ateş kertenkelelerinden kaçı Güneylilere ait?"

"Onlar Güney Weyri'nden değiller, eğer sizi kaygılandıran buysa," dedi Sharra.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Lessa.

Sharra omuz silkti. "Onlara dokunamazsınız. Eğer birisi yaklaşacak olsa hemen *araya* giderler. Onları büyüleyen Ruth. Biz değiliz."

"Biz *onların* insanları değiliz," dedi Jaxom. "Artık Ruth'a ulaşabileceğime göre ondan insanlar hakkında neler öğrenebileceğimi göreceğiz."

"Keşke bunu yapabilseydin," dedi Lessa, "ve aralarında Güney Weyri'nden olan varsa..." Cümlenin gerisini getirmedi.

"Sanırım Jaxom'ı dinlenmesi için rahat bırakmalıyız," dedi Brekke.

F'lar kıkırdadı, Lessa'ya önden gitmesini işaret etti. "Amma da iyi ziyaretçileriz biz. Adamı görmeye geldik, ama ağzını açmasına izin vermedik."

"Son zamanlarda bahsetmeye değer bir şey yapmadım," dedi Jaxom ve Sharra ile Brekke'ye öfkeli bir bakış fırlattı. "Tekrar geldiğiniz zaman yapmış olacağım."

"Eğer ilgi çekici bir şey olursa, Ruth Mnementh ya da Ramoth ile konuşsun."

Brekke ve Sharra Weyrliderleri'yle birlikte çıktılar ve Jaxom bu dinlenme arasından dolayı şükran duydu. Ruth'un iki Benden ejderiyle konuşmakta olduğu-

nu işitti ve Ruth, Ramoth'a yeni dostları arasında Güney Weyri'nden gelen ateş kertenkeleleri olmadığını ısrarla söyleyince kıkır kıkır güldü Jaxom, Ruth'un arkadaşlarına insanları hakkında soru sormak niye aklına daha önce gelmedi, diye merak etti. İçini çekti. Ölümle yüz yüze gelişinden başka bir şey düşünmez olmuştu son zamanlarda, bu da zihnini tiksinti verici ölçüde meşgul ediyordu. Canlı bir bilmeceyi çözmek onun için çok daha iyiydi

Önünde birkaç bilmece vardı En endişe uyandıranıysa, sayıklarken söylemiş olabilecekleriydi hâlâ. Brekke'nin verdiği yanıt onu gerçekten rahatlatmamıştı. O zamanları hatırlamak için kendini zorladıysa da tüm anımsayabildiği canlı ama belirsiz kâbuslar, sıcak ve soğuktu.

Koruyucusunun ziyaretini düşündü. Demek Lytol seviyordu onu! Kabuklar! Lytol'a Corana'yı sormayı unutmuştu. Kıza kibarca bir iki laf göndermesi gerekirdi Jaxom'ın hastalığı kızın kulağına çalınmış olmalıydı. Bunun tek yararı, ilişkilerindeki kopmayı tamamlamasını kolaylaştırmaktı. Artık Sharra'yı gördüğüne göre, Corana'yla devam edemezdi. Bunu Lytol'dan nca etmeyi aklından çıkarmamalıydı.

Ateşler içindeyken neler söylemişti? Ateşli bir hasta nasıl konuşurdu? Kesik kesik mi? Yoksa bütün bütün cümlelerle mi? Belki de endişelenmesi gereksizdi. Ateşliyken söylemiş olabilecekleri konusunda.

Lord Groghe'nin onu yoklamak için ortaya çıkışından da hoşlanmamıştı. Eğer Jaxom hasta düşmüş olmasa, Lord Groghe de Güney'in bu kısmını hiç görmemiş olacaktı. En azından, ejder binicileri onun bilmesini isteyinceye kadar. Ve de o dağ! Unutulmaya-

cak denli olağanüstü bir yeryüzü şekliydi. Herhangi bir ejder onu bulabilirdi Yoksa bulamaz mıydı? Binicinin kafasında çok berrak bir görüntü olmadığı sürece ejderler gidecekleri yeri *ara*dan sıçrayacak kadar canlı göremezlerdi Peki ya ikinci el bir görüntüden? D'ram ve Tiroth Robinton Usta'nın betimlemelerine göre başarmışlardı bunu. Ama onlar deneyimliydiler.

Jaxom iyileşmek istiyordu. O dağa daha yakın olmak arzusundaydı. İlk olmak istiyordu. İyileşmesi ne kadar sürecekti?

Ertesi gün biraz yüzmesine izin verildi, Brekke bu egzersizin onun adalelerini sıkılaştıracağını söylemişti, ama hiç adalesinin kalmamış olduğu ortaya çıktı Tükenmiş bir halde, deniz kıyısındaki sedire varır vannaz, derin bir uykuya daldı.

Sharra'nın dokunuşuyla uyanarak çığlık attı ve dimdik doğrulup etrafına bakındı.

"Neyin var, Jaxom?"

"Bir rüya! Bir kâbus!" Birşeylerin yolunda gitmediğinden emindi. Sonra Ruth'u gördü, ejder uzanmıştı, derin bir uykudaydu, ağzı Jaxom'ın ayaklarından sadece bir karış mesafedeydi, üzerini ve etrafını en azından bir düzine ateş kertenkelesi sarmıştı, hayvanlar kendi rüyalarında kıpırdanıyorlardı.

"Uyandın artık Sorun nedir?"

"Rüya çok canlıydı yine de hepsini unuttum. Hatırlamayı öylesine istiyordum ki."

Sharra serin elini onun alnına koydu. Jaxom kızın elini iterek uzaklaştırdı.

"Ateşim yok," dedi huysuzca

"Hayır, ateşin yok Başın ağrıyor mu? Benekler gö-

rüyor musun?"

Sabırsız ve öfkeli bir halde, bunlara itiraz etti, sonra içini çekti ve özür dilercesine güldü kıza. "Çok huysuzum, değil mi?"

"Nadiren." Kız gülümsedi, sonra da Jaxom'ın yanı başına, kumlara oturdu.

"Her gün daha uzağa ve daha uzunca süre yüzersem, tamamen iyileşmem ne kadar sürer?"

"Nedir seni böyle telaşlandıran?"

Jaxom başıyla dağı işaret edip, güldü "Oraya Lord Groghe'den önce varmak istiyorum."

"Ah, sanırım bunu hiç zorlanmadan yapacaksın." Sharra'nın yüz ifadesinde hınzırca birşeyler vardı. "Artık her geçen gün güçleniyorsun. Senin kendini hemen zorlamanı istemiyoruz. Hastalığının tekrar etmesinden, bütün bunları tekrar yaşamaktansa, birkaç gün daha dinlenmek daha iyidir."

"Tekrar etmesi mi? Hastalığın tekrar ettiğini nasıl anlayacağım?"

"Kolay Benekler ve baş ağrısı. Lütfen bu işi bizim bildiğimiz gibi yap, Jaxom."

Kızın mavi gözlerindeki yalvarış içtendi ve bunun hastası Jaxom için değil de, asıl kendisi; Jaxom için olduğunu bilmek hoşuna gidiyordu oğlanın. Kendi gözlerini kızınkilerden ayırmadan, uysallıkla eğdi başını, karşılığında yavaşça beliren bir tebessümle ödüllendirildi.

O akşam üstü geç saatte F'nor ile D'ram geldiler, savaş kıyafetlerini kuşanmışlardı ve ejderlerinin sırtlarından dolu ateş taşı çuvalları sarkıyordu.

Onun sorgu soran bakışlarını fark edince, "Yarın İplik düşecek," dedi Sharra Jaxom'a.

"İplik mi?"

"İplik bütün Pern'e düşer ve sen hastalandığından beri bu koya üç kez düştü. Aslını istersen, biri de senin hastalanışının hemen ertesi günüydü!"

Jaxom'ın ağzı hayretten bir karış açık kaldı ve bu yüzden güldü kız. "Ejderleri gökte izlemek pek sık ele geçmeyen bir zevk. Tek yapmamız gereken barınağın civarını İplikten temizlemek. Kurtçuklar gerisini halleder." Kız kıkır kıkır güldü. "Tiroth Düşüş bitene kadar İpliği takip etmezse doğru dürüst savaşmadığından şikayet ediyor. Bekle de Ruth'u iş başında gör. Ah, evet hiçbir şey onu gökten uzak tutamıyor. Brekke'nin bir kulağı hep onda, elbette Tiroth ve Canth ona direktif veriyorlar. Seni korurken öyle gururlanıyor ki!"

Jaxom karışık duygular içinde yutkundu, Sharra'nın açıklamasını duyduktan sonra da bu duyguların en önde geleni mahçubiyetti.

"Bu arada, sen de İpliğin farkındaydın. İnsan bir kez ejder binicisi olmaya görsün, belli ki unutamıyor– ateşliyken bile. Devamlı inleyip İpliğin geldiğinden, ama yerinden kalkamadığından yakınıp durdun." Neyse ki kız o sırada, inmek için kıyı üzerinde süzülen ejderleri seyre dalmıştı. Çünkü Jaxom, yüz ifadesinin kendini ele vereceğinden emindi. "Oldive Usta, içgüdülere sahip olduğumuzu söyler. Tıpkı senin, hastayken bile İplik Düşüşüne tepki göstermen gibi. Ruth öyle sevimli ki. Seni temin ederim, her bir Düşüş'ten sonra ona titizlendim, ateş kertenkelelerinin onun derisine sinen tüm ateş taşı kokusunu gidermelerini sağladım."

Kız, savaş kıyafetlerini çıkararak kumsaldan yürü-

yen F'nor ve D'ram'a el salladı. Canth ve Tiroth daha şimdiden ateş taşı çuvallarını kumsala devirmiş, kanatlarını upuzun gerip açıp inildeyerek paytak adımlarla tatlı, ılık sulara girmişlerdi. Ruth da yılan gibi kıvrılarak onlara katıldı. Üç ejderin üzerinde böylesine eşlikten dolayı sevinçle havalara uçan büyük bir ateş kertenkelesi sürüsü şakıyordu.

"Rengin yerine gelmiş, Jaxom, daha iyi görünüyorsun!" dedi F'nor, Jaxom'ın kolunu, selamlamak için kavradı.

D'ram başını eğdi, F'nor'u onayladı.

İki biniciye de minnettar olduğunun bilinciyle Jaxom, kekeleyerek şükranlarını sundu.

"Sana bir şey diyeyim, Jaxom," dedi F'nor çömelerek, "senin küçük dostunu havada iş başındayken izlemek her zaman ele geçmez bir fırsat. Mükemmel bir vurkaççı. Bizim büyük dostlarımızın yakalayabileceğinin üç misli İplik yakaladı. Onu iyi eğitmişsin!"

"Yarın İplikle mücadele edebilecek kadar iyileşmiş sayılır mıyım acaba?"

"Hayır, ne yarın yapabileceksin bunu, ne de uzunca bir süre," diye sürdürdü konuşmasını, kendini hasırın üzerine, Jaxom'ın yanına bırakan F'nor. "Yaralandığımda ve İpliğe karşı uçmama izin verilmediğinde ben de aynen öyle hissetmiştim. Ama şimdi Kalene ve Weyrine karşı tek sorumluluğun iyileşmek. Bu çevreye iyice bir bakınacak kadar iyileşmek! Salıp olduğun bu fırsata imreniyorum, Jaxom. Gerçekten!" F'nor'un gülümsemesinde içten bir gıpta vardı. "Burada fazla uçma fırsatım olmadı, İplikten sonra bile. Orman iki yöne doğru da epey uzanıyor." Bir kolunu genişçe açarak işaret etti. "Görüyorsun. Bir dahaki

yolculuğumda sana yazı araç gereçleri getireyim mi? Böylelikle bir Kayıt hazırlayabilirsin. Belki henüz uçamıyorsun ama bunu bir lütuf sayacak kadar çok çalışıyor olacaksın!"

"Bunu söylemenin tek sebebi..." Jaxom kendi sesinin ne kadar acı olduğuna şaştı, gerisini getiremedi.

"Evet, en çok istediğin şeyi yapamadığına göre, dört gözle bekleyeceğin bir şeye gereksinimin var," dedi F'nor Uzandı ve Jaxom'ın kolunu tuttu.

"Anlıyorum, Jaxom. Ruth, Canth'a ayrıntılı rapor veriyordu Üzgünüm Sana tuhaf gelebilir, ama sen üzüldüğün vakit Ruth çok endişeleniyor, yoksa bunu bilmiyor muydun?" F'nor kıkırdadı.

"Yapmaya çalıştığın şeyi takdir ediyorum, F'nor," dedi Jaxom.

Tam o sırada ağaçların arasından Brekke ile Sharra gözüktüler. Brekke hemen weyreşine doğru yürüdü. Jaxom'ın yan yarıya umduğu gibi kahverengi biniciye sarılmadı. Ama ona bakışı; kibarlıkla, neredeyse tereddütle onun koluna elini koyuşu, ikisinin arasında göstermelik bir karşılamadan fazlasını anlatıyordu Biraz mahçup olan Jaxom başını çevirdi ve Sharra'nın Brekke ile F'nor'u seyrettiğini gördü, kızın yüzünde Jaxom'ın kendisine baktığını anladığı anda kaybolan tuhaf bir ifade vardı.

"Herkese benden içki," dedi Sharra canlı bir sesle, Brekke F'nor'a servis yaparken D'ram'a bir fincan uzatarak.

Hoş bir akşamdı ve yemeği kumsalda yediler Jaxom ertesi sabahın İplik Duşuşu karşısında duyduğu hüsranı bastırmayı başarmıştı. Üç ejder de kabaran dalgaların çizgisinden uzakta, hâlâ sıcak olan kumla-

rın üzerinde yuvalanmışlardı, ateşin ışığının ötesindeki karanlıkta mücevherler gibi ışıldıyordu gözleri.

Brekke ile Sharra Menolly'nin şarkılarından birini söylediler, D'ram da pes sesiyle onlara eşlik etti. Brekke Jaxom'ın başının bir yana düştüğünü fark edince oğlana kulübeye dönmesini söyledi, o da hiç itiraz etmedi. Yüzü ateşin ışıltısına dönük, şarkı söyleyen seslerin ninnisiyle uykuya sürüklendi Jaxom.

Ruth'un coşkusu onu uyandırdı ve Jaxom, ejderin sesi uykusunu delip geçerken bir şey anlayamadan gözlerini kırpıştırdı. *İplik!* Ruth bugün D'ram'ın Tiroth'u ve F'nor'un Canth'ıyla birlikte, İpliğe karşı mücadele verecekti. Jaxom battaniyesini bir kenara savurdu, pantalonunu giydi ve hızlı adımlarla barınaktan çıkıp kumsala doğru ilerledi.

Ayağının dibinde dört ateş kertenkelesi bulunan Ruth kumsaldaki taş yığınını gayretle çiğniyordu. Şafak doğudan henüz söküyordu. Jaxom soluk ışığın içinden baktı, İpliği işaret eden o tülu andıran renk değişikliğini görmeye çalıştı Yukarısında üç Şafak Kız kardeşi umulmadık bir parlaklıkla ışıldıyor, batıdaki diğer sabah yıldızlarını gölgede bırakıyorlardı. Jaxom yıldızların bu gösterisine bakıp somurttu. Ne kadar parlak olduklarını, ne kadar yakın göründüklerini fark etmemişti daha önce. Ruatha'da daha donuk, şafakta güneydoğu ufkunda belli belirsiz noktacıklar halinde görülürlerdi. F'nor'un uzakgöreni kullanıp kullanamayacağını sormayı ve Lytol'dan yıldız denklemlerini ve haritalarını göndermesini rica etmeyi aklının bir köşesine koydu. Sonra Ruth'u gece gündüz yalnız bırakmayan Güneyli ateş kertenkelerinin ortalıkta görünmediğini fark etti.

"Jaxom!" Brekke onu görmüştü. İki binici onu elleriyle selamladılar ve hayvanlarının sırtına atladılar.

Jaxom Ruth'un gırtlağında yeterince taş olup olmadığını kontrol etti, dostunu okşadı ve binicisiz olduğu halde İpliğe karşı uçma hevesinden dolayı onu alkışladı.

Bize Kale Weyri'nde yaptırılan tüm talimleri hatırlıyorum. F'nor'la Canth, D'ram'la Tiroth da bana yardım edecekler. Brekke'nin de bir gözü hep üstümde. Daha önce hiçbir kadını dinlememiştim. Ama Brekke çok iyi biri! Aynı zamanda da hüzünlü, ama Canth onun bizi duymasının iyi olduğunu söylüyor. Böylelikle asla yalnız olmadığını biliyormuş.

Kızıl Yıldız'ın, yuvarlak ve parlak kırmızı-turuncu renklerde, nabız gibi attığı doğu yönüne dönüktü yüzleri. Doğu boyunca bir tabaka süzülüyormuş gibiydi ve F'nor elini kaldırarak, Ruth'a havalanmasını işaret etti. Canth ve Tiroth şiddetle göğe sıçradılar, kanatlarının kudretli darbeleri yükselmelerine yardımcı oluyordu. Ruth onların epey önünde, yüksekteydi, ileriye doğru uçarken kendini zorluyordu. Ardında dört ateş kertenkelesi belirdi, Ruth Canth ve Tiroth'un yanında ne kadar küçük kalıyorsa, ateş kertenkeleleri de Ruth'a kıyasla öyleydiler.

"İpliği tek başına karşılama, Ruth!" diye haykırdı Jaxom.

"Bunu yapmayacak," dedi Brekke ışıl ışıl gözlerle. "İlk olmayı isteyecek kadar genç. Böylelikle yaşlıca ejderleri bir sürü zahmetten kurtarıyor. Ancak içeriye girmeliyiz."

Hepsi birden, koruyucularına son bir kez bakmak için durakladılar, sonra hızla barınağın içine girdiler.

"Pek bir şey göremezsin," dedi Sharra açık kapı aralığında bekleyen Jaxom'a.

"İplik çevremizdeki yeşilliğe düştü mü, diye bakacağım."

"Düşmez. Maharetli binicilerimiz var."

Jaxom'ın sırtındaki tüyler diken diken oldu ve oğlan tir tir titredi.

"Sakın soğuk almayasın," dedi Sharra. Jaxom'ın odasından bir gömlek alıp ona fırlattı.

"Üşümedim. Sadece İpliği ve şu ormanı düşünüyorum."

Sharra küçümseme dolu bir ses çıkardı. "Unutmuşum. Sen Kuzey Kalesoylusun! İpliği'n Güney ormanlarında tek yaptığı yaprakları yırtmak veya delik açmaktır ki, bu da iyileşir. Bütün toprak kurtçuk doludur. Merak edersin, diye söylüyorum, F'nor ve D'ram'ın ilk yaptıkları iş buradaki toprağın yeterince kurtçuklu olup olmadığını kontrol etmek oldu. Toprak kurtçuklu!"

İplikle karşılaştık, dedi Ruth, sesinde büyük bir sevinç vardı *Güzel ateş püskürtüyorum. Canth ve Tirotb doğu ve batıya giderken V şeklinde taramam lazım. Yüksekteyiz. Ateş kertenkeleleri de çok iyi ateş püskürtüyorlar. İşte orada! Berd. En yakın sensin! Meer, onu yan tarafına al. Talla! Ona yardım et. Geliyorum, geliyorum aşağı. Ateş püskürtüyorum! Dostumu koruyorum!*

Brekke Jaxom'la göz göze geldi, ona gülümsedi. "Ne kadar iyi savaştığını duyabilelim, diye dunnadan yorum yapıyor!" Kadının gözleri odağını kaybetti, sonra Brekke gözlerini kırpıştırdı. "Bazen Düşüş'ü üç çift ejderin gözünden görüyorum. Nereye baktığımı

bilemiyorum! Gayet iyi gidiyor!"

Daha sonra, Jaxom ne yedinden ne de içtiğinden bir şey anladı. Ruth'un monologu kaldığı yerden devam ettiği vakit Jaxom ejderinin söylediklerine kulak kesildi; ara sıra da yüzü üç ejderle dört ateş kertenkelesini dinlemenin gerektirdiği yoğun konsantrasyonu yansıtan Brekke'ye bakıyordu. Ruth'un yorumları bir anda kesiliverdi ve Jaxom nefesini tuttu.

"Tamam. İpliği bütün Düşüş boyunca takip etmiyorlar," dedi Brekke. "Sadece bizim güvenliğimizi sağlayacak kadar. Benden yarın akşam Nerat üzerinde İplikle savaşacak. F'nor ile Canth'ın bugün kendilerini çok yormamaları gerek."

Jaxom yerinden öyle hızlı fırladı ki, oturduğu sıra yere yuvarlandı. Mırıldanarak özür diledi, sırayı düzeltti ve uzun adımlarla kapıdan çıkıp kumsala doğru yürüdü. Kumlara vardığı sırada gözleri devamlı batıya ve güçlükle seçilebilen uzaktaki İplik tabakasına bakıyordu. Bir titreme daha sardı onu ve ensesinde diken diken olan tüyleri eliyle düzeltmesi gerekti. Her zaman acelesiz dalgalarla sakin olan koy; dalan, bedenlerini yüzeye vuran ve sanki acı dolu çalkantılarla tekrar suya çarpan balıkların faaliyetiyle kıpır kıpırdı.

Yanına gelen Sharra'ya, "Nesi var onların?" diye sordu.

"İplikle kendilerine ziyafet çekiyorlar. Genellikle ejderleriniz dönüp banyoya başlamadan önce koyu temizlemiş olurlar. İşte! Hepsi de buradalar! Şimdi beliriverdiler!"

İyi bir Düşüş oldu! Ruth önce coşkulu, sonra da isyankârdı. *Ama onu izlemeyeceğiz. Canth ve Tiroth dediler ki, büyük nehri aştıktan sonra kayalık çorak*

topraklardan başka bir şey yokmuş ve ipliğini zarar veremeyeceği şeylerin üzerinde nefes harcamak aptalcaymış. Oooof!

Küçük ejder yanlış uçuş açısıyla yaklaşıp da çıkarttığı ateşli izle neredeyse kendi burnunu yakınca, Sharra ve Jaxom güldüler. Ruth hemen düzeldi, alçalışını doğru düzlemden devam ettirdi.

Büyük ejderler indiği sırada dahi sular durulmuştu. Ruth ateşini bir kez bile yenilemek zorunda kalmadığından, Düşüş bitinceye kadar ne kadar gerektiğini artık öğrendiğinden bahsedip böbürleniyordu. Canth neşeli bir hoşgörüyle, başını küçük beyaza doğru döndürdü.

Tiroth burnundan soludu, çuvallarından kurtuldu ve bir kez D'ram'a doğru başını sallayıp sularda yürümeye başladı. Gökyüzü bir anda Tiroth'un üzerinde hevesle havada asılı duran ateş kertenkeleleriyle dolmuştu. Yaşlı bronz başını göğe doğru savurdu, bir kez daha burnundan soludu ve yüksek sesle içini çekip suda yuvarlandı. Ateş kertenkeleleri alçalıp, Tiroth'un derisine pençeleriyle hücum etmeden önce, ağızlarına doldurdukları suyu püskürttüler Tiroth'un suya karşı bir kat perdelenen gözleri, yüzeyin hemen altında su altındaki tuhaf bir gökkuşağı gibi parıldıyordu.

Canth bağırdı ve sürünün yarısı Tiroth'u terk edip su sıçratan diğer ejderin hizmetine koşturdu Ruth dostlarının ateş kertenkelelerini böylece bölüşmelerini seyretti, gözlerini kırpıştırdı, azıcık silkelenip bronz ve kahverengiden biraz mesafede uysalca suya girdi. Üzerlerinde şeritler bulunan dört ateş kertenkelesi koca ejderlerden ayrılıp küçük beyazı temizlemeye giriştiler.

"Dur da sana yardım edeyim, Jaxom," dedi Sharra.

Bir ejderin derisini ateş taşı kokusundan arındırmak her koşul altında güç bir işti ve kendisine ejderin sadece bir yanı düştüğü halde, Jaxom işin sonunu getirebilmek için dişini sıktı.

"Sana fazla yorulmamanı söylemiştim, Jaxom," dedi Sharra sert bir sesle, Ruth'un kuyruk çatalını temizlemekten doğrulup, Jaxom'ın ejderin sağrısına yaslandığını görünce. Buyurgan bir tavırla kıyıyı işaret etti. "Çık hemen! Sana biraz yemek getireceğim. Ejderinden daha beyazsın!"

"Eğer denemezsem asla formumu bulamayacağım!"

"Bana öyle alçak sesle söylenip durma..."

"Sen de bunu benim iyiliğim için istediğini söyleme...

"Hayır, kendi iyiliğim için! Hastalığın tekrarlarsa, sana yeniden hastabakıcılık yapmayı istemiyorum!"

Kız ona öyle ateşli bir şekilde dikti ki gözlerini, Jaxom doğruldu ve uzun adımlarla sudan çıktı. Üstünkörü yapılmış yatağına kadar çok mesafe olmasa da, suda sürüdüğü ayakları kurşun gibi ağırlaşmıştı. Ferahlama dolu bir alı çekerek uzandı ve gözlerini yumdu.

Gözlerini tekrar açtığında birisi kendisini sarsıyordu ve Brekke'yi kendine sorgulayıcı şekilde bakarken buldu. "Kendini şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Rüya mı görüyordum?"

"Hım. Kötü rüyalar mı yine?"

"Hayır, tuhaf rüyalar. Sadece, dikkate değer hiçbir şey yoktu." Jaxom kâbusun etkisinden kurtulabilmek için başını salladı. Gün ortası olduğunu fark etti. Ruth solunda, horul horul uyuyordu Sağda uzakta D'ram'ın Tiroth'un ön bacaklarına yaslandığını görebiliyordu Ortalıkta ne Canth'dan ne de F'nor'dan iz

yoktu.

"Belki acıkmışsındır," dedi Brekke getirdiği yiyecek tabağını ve fincanı göstererek.

"Ne kadar uyudum?" Jaxom kendisinden bezmişti artık. Omuzlarını gerdi, adalelerinin ejderi fırçalamaktan dolayı taş kestiğini hissetti.

"Birkaç saat. Sana iyi gelmiştir."

"Son zamanlarda sık sık kötü rüyalar görüyorum. Ateşlibaşın sonucu olabilir mi?"

Brekke gözlerini kırptı, sonra düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Aslına bakacak olursak, ben de son zamanlarda her zamankinden farklı rüyalar görüyorum. Belki de fazla güneştendir."

O sırada Tiroth uyandı, bağırdı, ayağa kalktı ve binicisini kum içinde bıraktı. Brekke nefesini tuttu ve hızla doğruldu; gözleri üzerindeki kumları temizleyen ve kanatlarını geren yaşlı bronzdaydı.

"Brekke, gitmeliyim!" diye seslendi D'ram. "Duydun mu?"

"Evet, duydum. Bir an önce git!" diye ona cevap verdi eliyle selamlayarak.

Tiroth'u ayağa kaldıran her ne idiyse, ateş kertenkelelerini de heyecanlandırmış, onlar da bet sesleriyle şakımaya, takla atıp dalış yapmaya koyulmuşlardı. Ruth başını kaldırdı, uykulu uykulu onları süzdü, sonra başını tekrar kuma koydu, bu coşkudan etkilenmemişti. Brekke meraklı bir kaş çatışla dönüp beyaz ejdere baktı.

"Ne oluyor, Brekke?"

"Ista Weyr'indeki bronzlar avlarının kanını döküyorlar."

"Ah, Kabuklar ve Kırıklar!" Jaxom'ın bu ilk anki

şaşkınlığı eriyerek bitkinliğinden duyduğu, hüsran dolu bir bezginliğe döndü Bu çiftleşme uçuşunu izlemesine izin verileceğini ummuştu. G'dened ve Barnath için tezahürat yapmak istiyordu.

"Benim haberim olacak," dedi Brekke onu yatıştırırcasına. "Canth da Tiroth gibi orada olacak. Hepsi de bana anlatacaklar. Sen yemeğini ye şimdi!"

Jaxom itaat etti, bir yandan da makus talihine söyüp duruyordu ki, Brekke'nin yine gözlerini Ruth'a diktiğinin farkına vardı.

"Ruth'un nesi var?"

"Ruth'un mu? Hiçbir şey Zavallım, senin için İplikle savaşmaktan öyle gurur duydu, öylesine yoruldu ki, başka hiçbir şeye bakacak hali kalmadı."

Brekke kalktı ve Jaxom'ın yanından ayrılırken Grall ile Berd gelip omuzlarına kondular, kadın hafifçe mırıldanarak, gölgelik ormanda gözden kayboldu.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Arpçı Zanaat Salonu'nda Sabahın Erken Saatleri, Ista Weyri'nde Sabah Ortası, Jaxom'ın Koyu'nda Öğlen Ortası, 15.8.28

Robinton sabahın karanlığında, Silvi'na tarafından uyandırıldı.

"Robinton Usta, Ista Weyri'nden haber geldi. Bronzlar avlarının kanını döküyorlar. Caylith yakında uçacak. Oradan isteniyorsunuz."

"Ah, evet, sağ ol, Silvina." Kadının örtüsünü açtığı ışıl sepetlerinden gelen ışık karşısında gözlerini kırpıştırdı. "Acaba bana..." Yatağının yanındaki dumanı tüten fincanı gördü. "Ah, iyi kadın! Ebedi teşekkürlerimle!"

"Hep öyle dersiniz," diye yanıtladı Silvina, Robinton'ı yataktan kalkma rutiniyle baş başa bırakırken kıkırdıyordu.

Şafak öncesi serinliğinden korunmak için hızla giyindi. Zair omuz tüneğinde her zamanki yerini aldı, Robinton koridoru adımlarken, hayvan hafifçe ciyakladı.

Elinde karanlık alt salonları aydınlatmak için bir ışıl meşalesiyle, Silvina devasa demir kapıların yanında bekliyordu onu. Kadın serbest bırakan çarkı çevirdi, büyük çubuklar yerden ve tavandan ayrıldılar. Robinton koca kapıyı açmak için gerektiği üzere hızla çekti ve böğrüne saplanan ani sancı karşısında hayrete düştü. Sonra Silvina ona, *aran*ın acı soğuğuna kar-

şı sımsıkı örtülmüş olan gitarını uzattı

"Umarım Caylith'i Barnath uçurur," dedi kadın "Bakın, Drenth işte burada."

Arpçı kahverengi ejderin inmek için kanatlarını geriye çırptığını gördü ve salonun merdivenlerinden koşarak indi. Drenth heyecanlıydı, gözleri gecenin içinde kırmızı ve turuncu renklerde parıldıyordu. Robinton ejderin binicisini selamladı, gitarını sırtına asmak için durakladı ve sonra D'fio'nun eline uzanıp kahverenginin sırtına çıktı.

"Bahisler ne durumda?" diye sordu biniciye.

"Ah, Arpçı; Barnath güçlü bir hayvan. Caylith'i o uçuracak. Gerçi," adamın sesinde belli bir miktar şüphe vardı, "N'ton'un izin verdiği dört bronz da güzel, güçlü ve genç hayvanlar; bu iş için de çok heveslıler. Sonuç üzücü de olabilir. Paranı istediğine yatır, sana karşılığını iyi verecektir."

"Keşke bahislere katılabilseydim, ama bu benim yapmamam gereken türden bir şey ."

"Paranızı şimdi bana verecek olursanız, Robinton Usta, burada Drenth'in Kabuğu adına yemin edip, onların bana ait olduğunu söylerdim!"

"Uçuştan sonra da mı?" diye sordu Robinton; içindeki profesyonel olmayan kumar arzusuyla neşesi çatışıyordu.

"Ben bir ejder binicisiyim, Robinton Usta," dedi D'fio sertçe, "şu inanılmaz Güneylilerden biri değil."

"Ben de Pern'in Arpustası'yım," dedi Robinton. Ama adamın sırtına yaslandı, eline iki kuruş tutuşturdu "Tabii ki, Barnath üzerine, kimsenin de ruhu duymasın."

"Nasıl isterseniz, Robinton Usta." D'fio memnun

olmuşa benziyordu.

Kale Kalesi yalıyanının kara gölgesinin üzerine yükseldiler, gece göğünün daha açık renk olan karanlığına çıktılar, bu mevsim ve saatte mehtapsız olan gök güçlükle seçilebiliyordu. D'fio'nun sırtındaki gerilmeyi hissetti, *ara*ya girerlerken sertçe bir nefes aldı, sonra bir anda *ara*dan çıktılar ve Drenth kendi adını bağırarak Ista Weyri'nin nöbetçi ejderine duyurdu

Robinton elini sudan yansıyan güneşin parlaklığına siper etti İleriye doğru baktığında Ista Weyri'nin keskin yarım-dorluğunu gördü, kara kayalar sivri uçlu devasa parmaklar gibi işaret ediyorlardı mavi göğü. Ista tüm Weyrlerin en küçüğüydü, ejderlerin bazıları üssü çepeçevre saran ormana weyr yapıyorlardı. Ama koninin ötesindeki engin yayla bronz hayvanlarla doluydu, binicileri; avının üzerine çömelmiş, kanını emen bir altın kraliçenin yakınında kümelenmişlerdi. Daha uzakta, güvenli bir mesafede kalabalık bir insan topluluğu bu manzarayı seyrediyordu. Drenth de bu alana doğru süzüldü.

Zair Robinton'ın omzundan havalandı ve havada heyecanlı gösteriler yapan diğer ateş kertenkelelerine katıldı. Robinton küçük hayvanların ejderlerden uzak durduklarına dikkat etti. Ateş kertenkeleleri hiç değilse Weyrlerde tekrar görülüyordu artık

D'fio da indi ve kahverengisini Weyr yaylasının aşağısındaki küçük körfezin sıcak sularında yüzmeye gönderdi Bu uçuşa katılmayan diğer ejderler şimdiden Ista Adası'nda banyo yapmanın keyfine varıyorlardı

Caylith yerden, Weyr'in ağılındaki hayvan sürüsü-

ne doğru sıçradı. Cosira da onu takip etti, midesini etle tıka basa doldurmasını ve bu çok önemli çiftleşme uçuşu için ağırlaşmasını önlemek için sıkı sıkı kontrol ediyordu genç kraliçesini. Robinton av meydanını çevreleyen yirmi altı bronz saydı, çiğ güneş ışığında parlıyorlar, gözleri kızışmanın heyecanıyla kıpkırmızı dönüyordu, kanatları yarı yarıya toplanmış, gövdeleri kraliçe yükselir yükselmez kendilerini göğe gönderecek bir çömelme durumundaydı. Hepsi de F'lar'ın önerdiği gibi gençtiler, sırada dururken neredeyse aynı boydaydılar, ışık saçan gözlerini ilgi odaklarından hiç ayırmıyorlardı.

Caylith hayvanın kanını emerken gırtlağından derin den'n hırladı. Başını bronzların halkasına hakir görürcesine diş göstermek için çevirdi.

Ansızın nöbetçi ejder meydan okuyarak gürledi. Caylith bile başını çevirip baktı. Güneyden, denizin üzerinden ok gibi gelen iki bronz vardı.

Robinton hayvanların Weyr'in bu kadar yakınına fark edilmeden yaklaşabilmek için deniz seviyesinden uçmuş olmaları gerektiğini düşündü, aynı anda bunların daha yaşlıca, enseleri kalınlaşmış, burunları beyazlaşmış hayvanlar olduklarını gördü. Güneyliler. Eskiçağlıların bronzlarından ikisi... Bunlar T'kul ile Salth'ı ve Ranilth'iyle B'zon olmalıydılar. Robinton av meydanına, kraliçenin muhtemel eşlerine doğru koşmaya başladı, çünkü güneyden gizlice gelen iki bronzun apaçık niyeti buydu.

Zamanlamaları mükemmel, diye düşündü Robinton, derken inen bronzlara doğru atılan iki kişiyi daha gördü –D'ram'ın tıknaz ve F'lar'ın ince gövdelerini. T'kul ve B'zon hayvanlarından atladılar. Ejderleri

yeni gelenlere tıslayan ve hırlayan diğer bronzların arasına katılmak için son bir sıçrayış daha yaptılar. Robinton içinden bronz binicilerin hiçbirinin önce hareket edip sonra düşünmemesi için dua ediyordu. Binicilerin çoğu öylesine gençtiler ki, T'kul ya da B'zon'u tanımazlardı. Ama D'ram ve F'lar'ın onları tanıdığı kesindi.

Robinton kalbinin göğsünde şiddetle çarptığını hissetti ve kendisine tamamiyle yabancı gelen bir sancı onun yüzünü buruşturup koşusunu yavaşlatmasına sebep oldu. Yüzünde kararlı bir gülumsemeyle, B'zon ona doğru bakıyordu Eskiçağlı T'kul'un koluna dokundu ve eski Dorıklar Bölgesi Weyrlideri, Arpçıya çabucak bir bakış fırlattı. T'kul onu tehdit saymadı ve gene iki Weyrliderine döndü.

T'kul'un yanına ilk varan D'ram oldu "Seni aptal; bu uçuş genç hayvanlar için. Salth'ı öldüreceksin."

"Bize başka ne seçenek bıraktınız?" diye sordu B'zon, tam F'lar ve Robinton iki Güneylinin sağına ve soluna hızla kayarken. Adamın sesinde isterik bir tını vardı "Kraliçelerimiz yükselmeyecek kadar yaşlı; erkekleri rahatlatacak yeşillerimiz de yok. Bunu *yapmalıyız.*"

Caylith hayvanın kanı emilmiş cesedini bırakırken öttü ve sürüyü dağıtmak için yarı koştu, yarı uçtu, hızla savurduğu ön pençesi bir diğer kurbanı daha böğrünün üzerine devirip hareketsiz bıraktı ve kendine doğru çekti.

"D'ram, bu uçuşu açık ilan ettin, öyle değil mi?" diye sordu T'kul sert bir sesle, Güney güneşinin sağladığı bronzluğa rağmen yüz hatları iyice belli oluyordu. Bakışını D'ram'dan F'lar'a kaydırdı

"Öyle yaptım, ama bronzlarınız çok yaşlı, T'kul!" Hevesli, genç ejderleri işaret etti. Onlarla iki yaşlı hayvanın arasındaki fark acınası derecede ortadaydı.

"Salth zaten ölüyor. Bari uçarken ölsün. Onu buraya getirdiğim zaman bu tercihi yapmıştım, D'ram." T'kul ters ters F'lar'a bakıyordu, öfkesi ve nefreti o kadar canlıydı ki, Robinton nefesini tuttu. "Yumurtayı *neden* geri götürdünüz? Onu nasıl buldunuz?" Bir an için çaresizlik T'kul'un soğuk gurur ve kibirinin arasından boy gösterdi.

"Eğer bize gelseydiniz, size yardım ederdik," dedi F'lar sessizce.

"Ya da ben ederdim," dedi D'ram bir zamanlar dostu olan kişinin kötü durumu karşısında o da mutsuzdu.

F'lar'ı hiç görmezlikten gelerek, T'kul Istalı Weyrlideri'ne uzun, küçümseme dolu bir bakış attı, sonra omuzlarını dikleştirerek, başıyla B'zon'a ilerlemesini işaret etti. F'lar onunla diğer bronz binicilerin tam arasında duruyordu. Benden'in Weyrlideri konuşmak için ağzını açtı, başını kederle salladı ve bir kenara çekildi. Güneyli biniciler son birkaç adımı tam vaktinde attılar. Kanlı burnunu kaldıran Caylith, her zamankinden daha altınî bir renkle parlıyordu. Vahşi bir çığlıkla kendini göğe fırlattı. Onun ardından ilk havalanan Barnath oldu ve Robinton'ı şaşırtan bir şekilde, T'kul'un Salth'ı da Istalı bronzun hemen ardındaydı.

T'kul F'lar'a doğru döndü, yüzündeki muzaffer eda, bir hakaretti. Sonra Cosıra'nın yanına doğru hızla yürüdü. Weyrkadını, kraliçesiyle zihinsel bağını sürdürmenin çabasıyla sendeliyordu. Kendisini uçuşun sonucunu beklemek için odasına götürenlerin

G'dened ve T'kul olduğunun farkında değildi.

"Salth'ı öldürecek," diye mırıldanıyordu D'ram, yüzü acıyla çarpılmıştı.

Göğsünü sıkıştıran o tuhaf basınç, Robinton'ı adamı yatıştırmaktan alıkoydu.

"B'zon'u da!" D'ram F'lar'ın koluna yapıştı. "Bunu durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok mu? İki ejderi?"

"Eğer bize gelmiş olsalardı.." diye söze başladı. F'lar elini avuturcasına D'ram'ın elinin üzerine koydu. "Ama bu Eskiçağlı biniciler her zaman *aldılar!* Onların baştan beri hataları buydu!" Yüzü sertleşmişti.

"Hâlâ da alıyorlar," dedi Robinton D'ram'ın üzüntüsünü hafifletmek için. "Kuzeyden ne almak istiyorlarsa aldılar, oradan, buradan. Canları neyi çekerse. Genç kızlar, hammadde, demir, mücevherler. Sürüldüklerinden beri sessiz bir sistemle yağmalıyorlardı. Raporlar bana verildi. Onları F'lar'a ilettim."

"Keşke istemiş olsalardı!" F'lar gökte hızla küçülen noktacıklar halindeki uçan ejderlere baktı.

"Neydi bütün bu olan biten?" Ista Kalesi'nin Lordu Warbret aceleyle yanlarına geldi. "Ya şu ikisi yaşlıydılar, ya da ejderleri sandığım kadar iyi tanımıyorum."

"Çiftleşme uçuşu herkese açıktı," diye yanıtladı, ama Warbret D'ram'ın tasalı yüzüne bakıyordu.

"Yaşlı ejderlere de mi? Daha önce bir kraliçeyle eşleşmemiş gençleri şart koştunuz, sanıyordum! Ben şahsen, yaşlı bir Weyrlideri'ne daha sahip olmanın iyi yanını göremiyorum. Üzerine alınma, D'ram. Değişiklik kalelileri üzer." Gözünü göğe dikti. "Gençlerle nasıl aşık atacaklar? Çok zorlu bir hız bu."

"Denemeye hakları var," dedi F'lar. "Sonucu bek-

lerken, biraz şarap alalım mı, D'ram?"

"Evet, evet, şarap. Lord Warbret.." D'ram, kendini Kale Lordu'na yaşam mağarasına eşlik etmesini işaret edecek kadar kendini toparlamıştı. Diğer konuklarından da onu takip etmelerini rica etti, ama adımları zor ve yavaştı.

"Endişe etme, D'ram. Öbür ejder hızlı başlamış olabilir," dedi Lord Warbret, D'ram'ın omzuna onu yüreklendirmek için vururken, "ama G'dened ve Barnath'a inancım sonsuz. İyi bir genç adam! Fevkalade bir ejder. Hem o Caylith'le daha önce de çiftleşti, değil mi? Bu her zaman bir şeyleri belli eder, değil mi?"

Robinton Kale Lordu'nun D'ram'ın endişesini yanlış yorumladığını görünce rahat bir nefes aldı, F'lar soruları yanıtladı.

"Evet, Caylith'in Barnath'tan olan ilk kuluçkasında otuz dört yumurta vardı. Genç bir kraliçenin çok fazla yumurta yapması istenmez, ama yavruları sağlıklı ve güçlüydü. Kraliçe yumurtası yoktu, ama bir Weyrin yeterince kraliçesi varsa ekseriyetle böyle olur. Kraliçenin müşkülpesentliğine karşın, önceki bir çiftleşmenin bağı güçlü bir faktör olabilir, yine de hiç bilinmez."

Robinton konuklara hizmet eden weyrhalkının biraz gergin olduğunu fark etti. Acaba aralarından kaçı Güneylileri tanıdı, diye merak etti. Hiç kimsenin şüphelerini Kale Lordu'nun önünde dile getirmemesini umit ediyordu.

T'kul'un Salth'ı kendi kraliçesini düzinelerce defa uçurmuş ve kazanmış olmalıydı. Açıkgöz, yaşlı bir ejder olabilirdi pekâlâ, ama uçuşun ilk birkaç dakikası içinde kraliçeyi yakalayamazsa zekâsı hiçbir işe yara-

mazdı. Hatta ne genç ejderlerdeki devam etme gücüne, ne de kraliçeyi yakalamak için gerekli hıza sahip olmayabilirdi. Robinton N'ton'un kendilerini temsil etmesi için Kale'den dört biniciyi nasıl dikkatle seçtiğini biliyordu. Her biri Devirlerdir filo ikinciliği yapmış, Düşüşlerde liderlik yaparak kendilerini kanıtlamış, güçlü hayvanlara sahip adamlardı. F'lar da Benden'in yarışmacılarını bir Weyre liderlik edebilecek üç kişiyle sınırlamıştı. Robinton Telgar, Igen ve Dorıklar Bölgesi'nin D'ram'ın Weyrini sağlam adamlarla şereflendirmek istediğini tahmin edebilirdi. İsta altı Weyrin en küçüğüydü ve birliğini koruyan bir halka gereksinimi vardı.

Böğründeki sancının geçeceğini ümit edip, o sinir bozucu baskıya neyin sebep olduğunu düşünerek şarabını yudumladı. Evet, şarap birçok hastalığa iyi gelirdi. D'ram başını çevirinceye kadar bekledi, sonra adamın bardağını doldurdu, bunu yaparken F'lar'ın onaylayan bakışını yakaladı.

Weyrhalkı artık masaya gelmeye başlamıştı, Lord Warbret ile D'ram'ı selamlıyorlardı. Eski Weyrliderlerini gören halkın bariz memnuniyeti, D'ram'a ilaç gibi gelmişti ve sohbet ederek, gülücükler saçarak onlara karşılık veriyordu. Gergin görünüyordu, ama herkes bu durumu onun uçuşun sonucuna dair anlaşılabilir kaygılarına bağlardı.

Robinton'ın aklında bir bulmaca vardı: T'kul'un yumurta hakkında söylediği acı sözler. "Yumurtayı neden geri götürdünüz? Onu nereden buldunuz?" T'kul yumurtayı getirenin Güneylilerden biri olduğunu anlamamış mıydı? Arpçı bir anda kaskatı kesildi. Yumurtayı geri getiren bir Güneyli değildi, yoksa

T'kul suçluyu şimdiye dek ortaya çıkarmış olurdu.

Robinton iki yaşlı ejderin birden genç kraliçeyi uçurmaya yeltenirken ölmemeleri için dua etmeye başladı. Hayırlı bir olaya acı bir tat katmak da tam Eskiçağlılara yakışırdı zaten! Güney Weyri'ndeki yaşam, T'kul'un orada devam etmektense, ejderini soğukkanlılıkla ölüm riskine atınasına maltal verecek kadar kötü olamazdı. Robinton Weyri iyi tanıyordu; kendisi küçük bir vadinin içinde olan Weyr çok güzeldi - T'kul'un kasvetli, kıraç Doruklar Bölgesi Weyri'yle karşılaştırılacak olursa, hatırı sayılır bir gelişmeydi. Hiçbir ipliğin yuva yapacak yeşillik bulamayacağı, taş döşeli zemine güzelce inşa edilmiş büyük bir salonu vardı. Toplanacak meyve sebze, ejderleri beslemek için vahşi hayvanlar, ideal hava şartlan mevcuttu ve ejderadaın olarak tek sorumlulukları kıyıdaki küçük Kale idi.

Robinton sonra T'kul'un gözlerinde ışıyan, F'lar'a karşı nefreti hatırladı. Doruklar Bölgesinin eski Weyrlideri'ni güdüleyen şey kötü niyet, garez –ve kendi istemediği bir sürgünden dolayı duyduğu– nefret idi.

Kraliçeleri yükselmeyecek kadar yaşlı olabilirdi, ama bu yeni bir olay, diye düşündü Robinton. bronzların durumu o kadar umutsuz olamazdı. Onlar da yaşlanıyor ve kanları öyle çabuk tutuşmuyordu, bu yüzden eski aciliyetler kesinlikle bastınlabilirdi.

Bir de T'kul'un Güney'e Mardra, T'ron ve diğer dikbaşlı, inatçı Eskiçağlı weyrhalkıyla birlikte gitmesinin gerekmediği konusu vardı T'kul Benden'in liderliğini tanıyabilir, Zanaatler ve Kalelerin geçen dört yüz Devirde kazandıkları haklarını kabullenebilir; kendisini ve Weyr işlerini buna göre idare edebilirdi.

Eğer Güneylilerden biri öne çıkmış, onurluca davranıp diğer Weyrlerden yardım istemiş olsa, bunların gerçekleşeceğine emindi. D'ram'ın samimiyetinden şüphe etmiyordu ve ricaları için bizzat baskı da yapardı, Kabuk aşkına!

Günün olaylarının olası en kötü sonuçlarına bakılacak olursa, Salth'ın kendisini fazla zorlayıp ölmesi durumunda T'kul'a ne olurdu? Arpçı bu olasılığı aklına getirmekten bile hazetmeyerek, derinden bir ah etti, yine de düşünse iyi olurdu Bu olasılık demekti ki... Robinton Weyrkadını'nın meskenine doğru baktı T'kul'un bir hançeri vardı. Herkesin hançeri vardı. Robinton kalbinin çarptığını hissetti Bunun yakışık almayacağının farkındaydı, ama bir sorun çıkabileceğini göz önünde bulundurarak, D'ram'a kraliçe weyrinde birilerinin bulunmasını teklif etmemeli miydi? Çiftleşme uçuşuna katılmayan birinin. Bir binicinin ejderi öldüğünde, adam delirebilir, ne yaptığını bilmeyebilirdi. T'kul'un nefretinin görüntüsü canlı bir şekilde geldi Arpçının gözlerinin önüne. Robinton'ın birçok ayrıcalığı vardı, ama ejderi çiftleşen bir Weyrkadınının odasına girmek bunlardan biri değildi. Yine de...

Robinton gözlerini kırpıştırdı. F'lar artık masada değildi. Arpçı mağarada çevresine bakındı ama Benden Weyrlideri'nin uzun boylu figüründen eser yoktu Bu hareketini doğalmış gibi göstermeye çalışarak doğruldu, avare avare çıkışa doğru yürürken D'ram ve Warbret'e başıyla hoş bir selam vermeyi başardı. Yolunu Usta Arpçısı kesti.

"F'lar en güçlü binicilerimizden ikisini yanında götürdü, Robinton Usta." Adam başıyla Weyrkadınının

meskenini gösterdi. "Bir olay çıkmasından korkuyor."

Robinton başıyla onayladı, rahatça bir nefes aldı, sonra durdu

"Bunu nasıl becerdi? Hiç kimsenin basamaklardan çıktığını görmedim."

Baldor sırıttı. "Bu Weyr tuhaf girişler ve tünellerle doludur. Bu durumu daha da zora sokmaz, değil mi?" diye de ekledi mağaradaki konukları işaret ederek.

"Gerçekten de hayır. Hayır."

"Ne olduğunu az sonra öğreniriz," dedi Baldor hüzünle içini çekerek. "Ateş kertenkelelerimiz bize söyler."

"Doğru," dedi ve Robinton'ın omzundaki Zair, Baldor'un kahverengisine cıvıldadı

Bu önlemler Robinton'ı bir nebze rahatlatmıştı, o da masaya geri döndü. Kendi bardağını ve D'ram'ınkini tekrar doldurdu. Benden şarabı değildi belki, ama zevkine göre çok tatlı da olsa, içilmeyecek kadar kötü değildi Neden tüm hayırlı olaylar hızla uçup gider ve o günkü gibiler uzadıkça uzardı?

Nöbetçi ejder bağırdı, korku dolu, mutsuz bir sesle. Ama bir ağıt değildi! Kara haber değildi! Robinton göğsündeki adalelerin gevşediğini hissetti. Rahatlaması pek uzun sürmedi, çünkü oturma mağarasında dalgalanan kaygılı fısıltılar geliyordu kulağına. Zair yavaşça uğuldadı, ama Robinton hayvandan kesin bir şey hissedemedi. Küçük bronz sadece ejderin karma karışık duşüncelerini yineliyordu

"Bronzlardan biri güçten düşmüş olmalı," dedi D'ram, sinirle yutkunarak, güneş yanıklarının altından teni bembeyaz kesilmişti. Ters ters baktı Robinton'a

"Şu yaşlılardan biridir, iddiaya girerim," dedi

Warbret, düşüncesinin doğrulanması onu hoşnut etmişti.

"Büyük olasılıkla haklısın," dedi Robinton rahatça, "ama uçuş açık ilan edilmişti, bu yüzden kabul edilmeleri gerekiyordu."

"Bu işi biraz uzatmıyorlar mı?" diye sordu Warbret, oturdukları masadan güçlükle görülebilen göğe doğru kaş çatarak.

Robinton, ilgisizce olduğunu umduğu bir tavırla, "Ah, bence değil," diye yanıt verdi, "gerçi bazen öyle geliyor insana. Sanırım bu, özellikle bu uçuşun sonucu Weyr'i etkileyeceği için. En azından Caylith bronzları kendi peşinden bir güzel koşturuyor!"

"Sence bu sefer bir kraliçe yumurtası olur mu?" diye sordu Warbret hevesle.

"Sevgili Lord Warbret, asla yumurtaları *bu* kadar erkenden sayma hatasına düşmem," dedi Arpçı yumuşak bir yüz ifadesi takınarak.

"Ah, evet, elbette. Demek istediğim, bu Barnath için buyük bir başarı olurdu, değil mi? Bu uçuşta kraliçesine bir altın yumurta yaptırmak?"

"Gerçekten de öyle olurdu. Tabii ki eğer... onu uçuran Barnath olursa."

"Yapma, Arpustası, tabii ki, o uçuracak. Nerede kaldı adalet mefhumun?"

"Her zamanki yerinde, ama Caylith'in şu anda gözünün adalet gördüğünden emin değilim."

Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz, Zair, gözlerinde kederin parlak sarısıyla, korku dolu, anlaşılmaz bir çığlık attı Arpçıya. Çanak meydanının az yukarısında Mnementh belirdi ve bağırarak alarm verdi.

Robinton ayağa fırlamış koşuyor, Baldor'u görmek

için çevresine bakınıyordu. Ista Arpçısı da tehlikeye karşı aynı derecede tetikte bekliyordu. O ve dört iri yarı binici Weyr'e doğru deli gibi koşmaya başladılar.

"Sorun nedir?" diye sordu Warbret.

"Orada kal," diye bağırdı Robinton.

Gök bir anda bağıran ve ağıt yakan, binicisiz, huzursuz dalışlar yaparken çarpışmaktan kılpayı kurtulan ejderlerle dolup taşmıştı. Robinton elinin kenarını etine bastırdıkça hafifleyen, böğründeki şiddetli sancıya rağmen uzun bacaklarının tüm gücüyle koştu. Göğsündeki ağırlık daha da artmıştı, onun koşmak için ihtiyacı olan nefesi alıkoyuyordu.

Zair Robinton'ın başının üzerinde çığlıklar koparıp kavga eden insanların ve düşen bir ejderin görüntüsünü yansıtmaya koyuldu. Ne var ki, küçük bronz, Robinton'ın en çok muhtaç olduğu bilgiyi yansıtmaktan acizdi –hangi ejder, hangi insanlar! F'lar da işe karışmış olmalıydı, yoksa Mnementh burada bulunmazdı.

Dev bronz kraliçe weyrinin çıkıntısına tüneyerek, Baldor'un adamlarının weyre girişine mani oluyordu. Adamlar hayvanın koca kanatlarının çılgınca darbelerinden kendilerini korumak için duvara yapıştılar.

"Mnementh! Dinle beni! Bırak geçelim! F'lar'a yardım edeceğiz. Dinle beni!"

Robinton merdivenlere atıldı, Baldor ile adamlarını geçti ve bir kanat ucuna yapıştı. Mnementh kanadını geri'ye çekip, tıslamak için başını Arpçıya eğdiğinde neredeyse adamın ayakları yerden kesildi. Koca gözler vahşi bir sarı renkle dönüyorlardı.

"Dinle beni, Mnementh!" diye kükredi Arpçı. "Bırak, geçelim!"

Zair bronz ejdere doğru atıldı, avazı çıktığınca ba-

ğırdı

Dinliyorum. Salth artık yok. F'lar'a yardım edin!

Büyük bronz ejder kanatlarını topladı, başını kaldırdı ve Robinton şükranla, Baldor ile adamlarına ilerlemelerini işaret etti. Nefes almak için bir an dinlenmeliydi.

Robinton geçide girmek için elini bir yanına bastırarak döndüğünde, Zair bir anda önünde beliriverdi, çığlıkları artık yüreklendirici'ydi. Arpçı kısacık bir an düşündü; acaba minik yaratık, dev bronza boyun eğdirenin kendisi, sadece kendisi olduğunu mu sanmıştı? Robinton bronz ejder kendisini sadece *dinlediği* için bile şükran duyabilirdi.

Robinton weyre girdiğinde Weyrkadınının yatak odasından gelen dövüş seslerini duyabildi. Girişe asılı perde, mücadele halinde iki gövde sendeleyerek daha büyükçe olan odaya çıkarken, kornişlerinden yırtıldı. F'lar ve T'kul! Baldor ve yardımcılarından ikisi de hemen arkalarında, onları ayırmaya çalışıyorlardı. Onların ötesindeki odada hayvanlarına çiftleşme uçuşunun bağlantısıyla kilitlenmiş olan diğer bronz biniciler ve kavgadan habersiz duran Weyrkadını vardı. Birisi yere yığılmıştı. Bu muhtemelen B'zon, diye düşündü Robinton bu sahne bir saniye içinde zihninde yer ederken.

Robinton'ın dehşet içindeki dikkatine takılan gerçek ise, F'lar'ın iki elinde de bıçak bulunmayışıydı. F'lar sol eliyle T'kul'un sağ bileğini kavramış, adamın uzun bıçağını –kısa uçlu bir hançer değil, deri yüzmede kullanılan bir aletti bu– köprücük kemiğinden uzak tutmaya çalışıyordu. Parmaklarını, elini zorla açmak, ya da sinirlerini hissizleştirmek için T'kul'un bi-

leğindeki tendonlara batırmaya başladı. Sağ eli T'kul'un sol kolunu aşağıda ve böğründen uzakta tutuyordu. T'kul bir çılgın gibi kıvranıyordu; kıpkırmızı kesilmiş gözlerindeki manyakça pırıltı, Robinton'a adamın kendini kaybetmiş olduğunu anlatıyordu. Tam niyet ettiği gibi, diye düşündü Arpçı.

Baldor'un adamlarından biri F'lar'ın eline bir bıçak tutuştunmakla meşgüldü, ama F'lar T'kul'un sol kolunu tutmak zorundaydı.

"Seni öldüreceğim, F'lar," dedi T'kul sıkılı dişlerinin arasından, bir yandan da sağ elini aşağıya, yana yatırdığı bıçağını bronz binicinin boğazına gittikçe yaklaştırmaya çabalıyordu. "Seni öldüreceğim. Benim Saltlı'mı öldürdüğün gibi. Bizi öldürdüğün gibi! Seni öldüreceğim!" Bir ilahi gibiydi bu, vuruşları T'kul'un deliliğinin derinliklerinden çağırdığı gücün fışkırmasıyla vurgulanıyordu.

F'lar nefes almadı, bıçağı kendinden uzakta tutmanın gayreti kendini boynunda beliren damarlarda, yüz kaslarının çekilişinde, bacaklarındaki ve kalçalarındaki gerilimde belli ediyordu.

"Seni öldüreceğim. Seni T'ron'un yapmış olması gerektiği gibi öldüreceğim! Seni öldüreceğim, F'lar!"

T'kul'un sesi, bıçağının ucu hedeline santim santim yaklaştıkça kesik soluklar halinde çıkıyordu.

Bir anda, F'lar adamı sol bacağıyla tekmeledi, bacağını T'kul'un sol ayağına dolayarak dengesiz, çılgın Eskiçağlı'nın ayağını yerden kesti T'kul bir çığlıkla F'lar'ın üzerine düştü, ama F'lar onu temizce yuvarlayıp, hem adamın sol kolundan kurtuldu, hem de kendi solunun T'kul'un sağ bileğindeki kilidini çözdürmedi Eskiçağlı bir tekme savurdu ve F'lar'ın midesi-

ne şiddetle isabet ettirdi. Bronz binici T'kul'un bıçak tutan elini bırakmadıysa da, nefesi kesilmiş, iki büklüm olmuştu. T'kul'dan gelen ikinci bir tekme onu yere devirdi. T'kul bıçaklı elini serbest bırakıp yaşça genç olan Weyrlideri'nin üzerine atılırken, F'lar yere düştü, göğsü körük gibiydi. Ama izleyenleri şaşırtan bir çeviklikle yuvarlanmaya devam etti, daha T'kul ayağa kalkıp hiç vakit kaybetmeden saldırırken F'lar doğrulmuştu. Ama bu aralık, F'lar'ın Baldor'un elinden hançeri kapması için yeterli olmuştu.

Şimdi iki hasım birbirlerini süzüyorlardı. Robinton F'lar'ın yüzündeki aman bilmez kararlılıktan, Benden Weyrlideri'nın artık ejderi ölmüş olan adamı öldürebileceğini biliyordu. Tabii eğer bunu yapabilirse.

Robinton F'lar'ın bir dövüşçü olarak yeteneklerinden şüphe duymaktan hoşlanmıyordu, ama T'kul sıradan bir rakip değildi, Salth'ın ölümünün kederi ve çılgınlığından güç alıyordu. Yirmi Devir kadar daha yaşlı olan adam F'lar'ın boyundaydı ve elinde daha uzun, daha ölümcül bir bıçak vardı. F'lar Eskiçağlıyı hakimiyeti altına alan çılgınca enerji geçip de o yoruluncaya kadar T'kul'un keskin bıçağından sakınmak zorundaydı.

Weyrkadınının odasından bir sevinç çığlığı geldi ve onu Weyrkadınının yürekleri parçalayan feryadı izledi. Bu, T'kul'un dikkatini dağıtmaya yeterdi. F'lar konsantrasyondaki bu küçücük çatlak için hazır bekliyordu. Bıçağı tutan eli aşağıda, T'kul'un üzerine atıldı ve adam daha darbeyi savuşturup kendini aşağıdan gelen açıya karşı koruyamadan, F'lar'ın bıçağı yukarıya kalktı ve kaburgaları delip kalbe ulaştı. Gözleri yerinden uğrayan T'kul, ayağının dibine cansız

düştü

F'lar gevşedi, bir dizinin üstüne çöktü, güç sarf etmekten nefes nefese kalmıştı Bitkince elinin tersiyle alnını sildi, vücudundaki her bir çizgi, yaşamakta olduğu hüznü ifade ediyordu.

"Elinden başka bir şey gelmezdi, F'lar," dedi Robinton yavaşça, F'lar'ın yanına gidebilecek kadar gücü kalmış olmasını diliyordu.

Reddedilen adaylar Weyrkadınının odasından çıktılar, çiftleşme uçuşuna katılmış olmanın sersemliği içindeydiler. Bir topluluk halinde çıktıklarından Robinton Weyrkadınının yanında eşi olarak kimin kaldığını ve Ista'nın yeni Weyrlideri'nin kim olduğunu kestiremiyordu.

Üzerine aniden çöken halsizlik Arpçının aklını karıştırmıştı. Nefes alamıyordu; şiddetli bir endişeyle şakıyan Zair'i susturacak gücü kalmamıştı Böğründeki sancı yine göğsüne yürümüştü, sanki üzerine çökmüş bir ağır taş gibiydi.

"Baldor!"

"Robinton Usta!" Ista Arpçısı onun yanına hücum etti, Robinton'ı en yakındaki sıraya götürürken yüzünden dehşet ve hayret okunuyordu. "Bembeyaz olmuşsun. Dudakların. Mosmor kesilmiş. Neyin var?"

"Kendimi bitkin hissediyorum. Göğsüm! Şarap! Şaraba ihtiyacım var!"

Oda Arpçının üzerine gelmeye başladı. Nefes alamıyordu Bağrış çağrışın bilincindeydi, havadaki paniği sezdi ve olayı kontrol altına almak için kendini harekete geçirmeye çabaladı. Eller onu aşağıya bastırdılar, sonra yatırdılar, nefes alması imkânsız hale gelmişti Doğrulup oturmak için mücadele etti.

"Bırakın otursun. Nefes almasına yardımcı olur."

Robinton bunun Lessa'nın sesi olduğunu hayal meyal teşhis etti. Nasıl olup da gelmişti buraya? Sonra birisine yaslandı ve daha rahat nefes alabildi. Sadece biraz dinlenip uyuyabilseydi.

"Weyrden herkesi çıkartın." Lessa emir veriyordu.

Arpçı, Arpçı, dinle bizi. Şimdi dinle bizi. Arpçı, uyuma. Bizimle kal. Arpçı, sana ihtiyacımız var. Seni seviyoruz. Bizi dinle.

Kafasındaki sesler ona yabancıydı. Onların susmasını, göğsündeki sancıyı ve uğrunda yanıp tutuştuğu uykuyu düşünebilmeyi ümit etti.

Arpçı, gidemezsin. Kalmalısın, Arpçı, seni seviyoruz.

Bu sesler kafasını karıştırıyordu. Onları tanımıyordu. Sesler derin, ısrarcıydı ve onları kulağıyla işitmiyordu. Sesler onları duymazlıktan gelemeyeceği bir yerde, zihnindeydiler. Onlar beni yalnız bıraksa da uyusam, diye düşündü. Çok yorgundu. T'kul ejderini uçuramayacak veya bir dövüşü kazanamayacak kadar yaşlıydı. Yine de Robinton, artık ölüm uykusunu uyuyan T'kul'dan da yaşlıydı. Şu sesler onun uyumasına izin verecek olsaydı. Çok yorgundu.

Henüz uyuyamazsın, Arpçı. Yarımda biz varız. Bizi terk etme, Arpçı, yaşamalısın! Seni seviyoruz.

Yaşamak mı? Elbette yaşayacaktı. Aptal sesler. Sadece yorgundu. Uyumak istiyordu.

Arpçı, Arpçı, bizi bırakma. Arpçı, seni seviyoruz. Gitme.

Sesler yüksek değillerdi, ama ona tutunuyorlardı, zihnindeydiler. Böyleydi işte. Zihninin kayıp gitmesine göz yumuyorlardı.

Başka birisi, dışandan birisi dudaklanna bir şey tutuyordu.

"Robinton Usta, ilacı yutmaya çalışmalısın. Buna gayret etmelisin. Ağnnı hafifletecek." Bu sesi tanıyordu işte Lessa. Endişeden çılgna dönmüş.

Tabii ki, öyle olacaktı, F'lar bir biniciyi öldürmek zorunda kalmıştı, tüm o yumurta hırsızlığı meselesi ve Ramoth'un o kadar üzülmesi.

Arpçı, Lesso'ya itaat et. Lessa'ya uymalısın, Arpçı. Aç ağzını. Denemelisin

Lessa'ya kulak asmayabilirdi, dudaklarındaki bardağı zayıfça itebilir ya da dilinin üzerinde erimekte olan acı ilacı tükürmeye çalışabilirdi, dakat bu ısrarlı sesleri duymazlıktan gelemezdi. Ağzına şarap dökmelerine izin verdi ve ilacı yuttu. En azından ona su değil de şarap verecek nezaketi göstermişlerdi. Pern'in Arpçısı'na su vermek yakışıksız olurdu. Göğsünde ağn varken asla su yutamazdı.

İçinde bir şey kopar gibi oldu. Alı, göğsündeki sancı. Sanki o kopan şey, kalbini sımsıkı saran bağlarmışçasına ferahlıyordu şimdi

Rahatlayarak içini çekti Insan acının yokluğunun kıymetini takdir edemez, diye düşündü.

"Bir yudum şarap al, Usta." Tekrar dudaklannda hissetti bardağı.

Şarap, evet, tedavisini bu tamamlayacaktı. Şarap onu her zaman kendine getirirdi. Ama hâlâ uykusu vardı. Öylesine bıtkindi ki.

"Bir yudum daha!"

Sonra uyuyabilirsin. Bizi dinlemeli ve kalmalısın. Arpçı, dinle! Seni seviyoruz. Kalmalısın.

Arpçı onların bu ısrarı karşısında içerledi.

"Adamın buraya gelmesi ne kadar sürer?" Bu Lessa'nın sesiydi, şimdiye kadar onu hiç bu kadar öfkeli duymamıştı. Sesi neden aynı zamanda ağlıyormuş gibi geliyordu? Lessa mı ağlıyordu?

Lessa senin için ağlıyor. Onu ağlatmak istemezsin. Bizimle kal, Arpçı. Gidemezsin. Gitmene izin vermeyeceğiz. Lessa ağlamamalı.

Evet, bu doğruydu, Lessa ağlamamalıydı. Robinton onun gerçekten ağladığına inanamıyordu. Gözlerini zorlayarak açtı ve onun üzerine eğildiğini gördü. Kadın ağlıyordu! Gözyaşları yanaklarından süzülüyor, Robinton'ın adeta gözyaşlarını tutmak için açılmışçasına yukarı dönük duran, hareketsiz avcuna düşüyordu.

"Ağlamamalısın, Lessa. Ağlamana izin veremem." Yüce Kabuklar, sesine hakimiyetini kaybediyordu. Boğazını temizledi. Hiç olmazdı bu.

"Konuşmaya çalışma, Robinton," dedi Lessa hıçkırıklarını bastırmaya çalışarak. "Sadece dinlen. Dinlenmen lazım. Oldive geliyor. Onlara zamanda yolculuk yapmalarını söyledim. Sadece dinlen. Biraz daha şarap ister misin?"

"Şaraba ne zaman hayır dedim ki?" Neden sesi bu kadar hafif çıkıyordu?

"Hiçbir zaman," ve Lessa aynı anda hem ağlıyor hem de gülüyordu.

"Başımın etini yiyip duranlar da kim? Gitmeme izin vermiyorlar. Dinlenmeme izin versinler, Lessa. Öyle bitkinim ki!"

"Ah, Robinton Usta, lütfen!"

"Lütfen, ne?"

Arpçı, bizimle kal. Lessa ağlayacak yoksa.

"Ah, Oldive Usta. Buraya!" Bu yine Lessa'ydı, ya-

nından ayrılıyordu

Robinton ona uzanmaya çalıştı.

"Kendini zorlama!" Kadın onu yatmaya zorluyor, ama yanından ayrılmıyordu Sevgili Lessa! Robinton ona kızgın olduğunda bile, yine de seviyordu her şeye karşın. Belki daha bile fazla, çünkü Lessa çok sık öfkelenirdi ve öfkesi güzelliğini arttırıyordu

"Ah, Robinton Usta." Oldive'in teskin edici sesi ona gözlerini açtırdı. "Yine mi göğsündeki sancı? Sadece başını salla. Konuşmaya çalışmamanı tercih ederim."

"Ramoth onun çok acı çektiğini ve bitkin olduğunu söylüyor."

"Ya? Ejderlere dinletmek de çok faydalı."

Oldive Usta soğuk aletlerini onun göğsüne ve koluna yerleştiriyordu. Robinton buna itiraz etmeyi isterdi.

"Evet, aletlerin soğuk olduğunu biliyorum, sevgili Arpçı, ama bu gerekli. Şimdi dinle beni, kalbin fazlaca yorulmuş. Göğsündeki ağrı bundandı Lessa sana ağrını o an için rahatlatan bir hap vermiş. Ama şu an için acil tehlike geçti. Uyumaya çalışmanı istiyorum Uzunca bir süre dinlenmeye ihtiyacın olacak, sevgili dostum. Uzunca bir süre."

"Öyleyse onlara sessiz olmalarını söyle, bıraksınlar da uyuyayım."

"Kimmiş o sessiz olacaklar?" Oldive'in sesi yatıştırıcıydı ve Robinton belli belirsiz sinirlenmişti, çünkü Oldive'in o seslerin kendisini uyanık tuttuğuna inanmadığından şüphe ediyordu. "İşte, şu hapı al ve bir yudum şarap iç Bilirim, şarabı hiç geri çevirmezsin."

Robinton güçsüzce gulumsedi. Oldive ve Lessa.

Ne kadar da iyi tanıyorlardı onu.

"Onunla konuşanlar Raınoth ile Mnementh, Oldive. Diyorlar ki, neredeyse ölecekmiş..." Lessa'nın sesi son hecede kısıldı.

Neredeyse ölüyordum, öyle mi? Ölüme bu kadar yaklaşmak böyle mi hissettiriyor insana? Çok bitkin olmak gibi?

Artık kalacaksın, Arpçı. Uyumana izin verebiliriz. Ama seninle olacağız. Seni seviyoruz.

Ejderler mi konuşuyor benimle? Beni ölümden ejderler mi kurtardı? Ne kadar da iyiler, daha ölmek istemiyorum çünkü. Yapılması gereken o kadar çok şey, çözülmesi gereken o kadar problem var ki Zihnimde bir problem daha var... ejderlere dair...

"Caylith'i kim uçurdu?"

"Böyle bir zamanda bile meraklanacağını bilmiyor musunuz?" Lessa kendisi gibiydi artık, huysuzdu. "Caylith'i Barnath uçurdu, Robinton. Artık uyur musun?"

Uyu, Usta. Biz dinleyeceğiz.

Arpçı ciğerlerine derin bir nefes çekti ve şükranla dolu, rahatlayarak uykuya daldı.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

Jaxom'ın Koyu'nda Akşam ve Ista Weyri'nde Akşamın Geç Saatleri, 15.8.28

Az ötelerinde ateş kertenkeleleriyle birlikte uyuyan Ruth uyandığı vakit Sharra, Brekke ve Jaxom'a taşlar ve çubuklarla kumda oynanan bir çocuk oyunu öğretmekle meşgüldü. Ruth oturma pozisyonu aldı, boynunu ileriye uzattı ve bir ejderin ölümünü haber veren o uzun, içe işleyen sesle ağıt yaktı.

"Hayır, olamaz!" Brekke Jaxom'dan biraz daha hızlı tepki göstermişti. "Salth gitti!"

"Salth mı?" Jaxom onun kim olduğunu merak etti.

"Salth!" Sharra'nın beti benzi attı. "Ruth'a bunun nerede olduğunu sor!"

"Canth, onun Caylith'i uçurmaya çalışırken kalbinin çatladığını söylüyor!" Soruyu Brekke yanıtladı, omuzları bu yeni kederle ve yakıcı bir acıyla hatırlanan trajediyle çökmüştü. "Aptal! Genç ejderlerin zavallı yaşlı Salth'tan daha güçlü, daha hızlı olduğunu bilmeliydi!"

"T'kul hak etmişti bunu! Bana oyle bakma, Brekke." Brekke onu paylamak için dönünce Sharra'nın gozlerinde şimşekler çaktı. "Unutma, T'kul ve o Eski-çağlılar'ın geri kalanıyla ben uğraşmak zorunda kaldım. Onlar sizin Kuzeyli ejderhalkına hiç benzemezler. Onlar. onlar anlatılacak gibi değiller Duyduğum hikâyeleri bir bilseniz kulaklarınıza inanamazsınız. Eğer T'kul Ista Weyrliderliği için olacak rekabeti bilip,

kendi bronzunu genç bir kraliçeyi uçunnak için yanşa soktuysa, o zaman hayvanını kaybetmeyi hak etmiş! Kusuruma bakmayın Sizin için sert sözler bunlar, Brekke, Jaxom, ama o Güneylilerin nasıl olduğunu ben bilirim. Siz değil!"

"Onları öylece sürgün etmenin gerçek bir soruna yol açacağını biliyordum," dedi Brekke ağır ağır, "ama..."

"Benim duyduğuma göre, Brekke," dedi Jaxom onun yüzündeki perişan bakışı silmek için duyduğu istek yüzünden, "onlarla başa çıkabilmenin tek yolu buymuş. Kendilerine bağlı olan halka karşı yükümlülüklerini yerine getinniyorlannış. Açgözlülenniş, normal vergiden fazlasını ve ötesini istiyorlarmış. Üstelik," ve Jaxom en güçlü dayanağını öne sürdü, "Lytol'ın o ejder binicilerini eleştirdiğini duydum!"

"Biliyorum, Jaxom. Hepsini biliyorum, ama Pern'i kurtarmak için kendi zamanlarından kalkıp geldiler..." Jaxom acaba Brekke eklemleri bembeyaz kesilinceye dek ellerini oğuşturduğunun farkında mı, diye merak etti

"Pern'i kurtarmak için, evet, ama sonra yanlarında aldığınız her nefeste bunu kafamıza kaktılar," diye sözü sürdürdü Jaxom, T'ron'un Lytol'a nasıl hor görerek, küstahça davrandığını daha dün gibi hatırlıyordu.

"Bizler Eskiçağlıları görmezlikten geliriz," dedi Sharra omzunu silkerek. "Kendi işimize bakar, Kalelerimizde yeşilliğe izin vennez, Düşüş sırasında hayvanlarımızı ağıla kapatınz. Alev makineleriyle çabucak bir göz atar ve kurtçuklar işlerini görmüş mü, diye bakarız."

"Eskiçağlılar Düşüş'te uçmuyorlar mı?" diye sordu

Brekke hayretler içinde.

"Ah, zaman zaman. Eğer canları isterse ya da ejderlerinin canı çok sıkılırsa " Sharra'nın küçümsemesi çok şiddetliydi. Sonra diğer iki yüzdeki dehşeti gördü ve ekledi, "Ah, olanlar *ejderlerin* suçu değil. Bunun binicilerin de suçu olduğunu düşünmüyorum gerçekte Bence en azından oldukları gibi davranmalılar. Muhakkak ki, Eskiçağlıların çoğu kuzeyde kaldı. O yüzden Güneydeki birkaçı ejderadamların şanına leke sürüyorlar. Yine de... eğer bizimle uzlaşsalar... onlara yardım ederdik."

"Sanırım gitmeliyim," dedi Brekke doğrulup yüzünü batıya çevirerek. "T'kul artık yarım bir adam. Bu nasıl bir şeydir, bilirim..." Sesi ağır ağır alçaldı ve batıya bakarken yüzünün rengi soldu, gözleri büyüdü, sonunda dudaklarından bir dehşet çığlığı koptu. "Hayır, olamaz!" Elini boğazına götürdü ve sanki bir saldırıyı savuşturuyormuş gibi avcunu dışa döndürdü

"Brekke, neler oluyor?" Sharra ayağa sıçradı ve kollarını kadına doladı.

Ruth inledi ve kendini rahatlatması için Jaxom'ı dürttü.

Brekke çok korkuyor. Canth'la konuşuyor. Canth çok mutsuz. Bu korkunç. Bir başka ejder çok zayıf. Canth onun yanında. Şimdi Mnementh konuşuyor. T'kul F'lar'la dövüşüyor!

"T'kul F'lar'la mı dövüşüyor?" Jaxom dengesini sağlamak için Ruth'un omzuna tutundu.

Ateş kertenkeleleri de bu telaşa kapılmış, dalışlar yapıp, alçalıyor, kulak tırmalayan bir kakafoniyle ötüşüyorlardı. Jaxom onları susturmak için kollarını salladı

"Bu korkunç, Jaxom," diye feryat etti Brekke. "Gi-

meliyim. T'kul'un ne yapmağını bilmediğini anlamalan lazım. Neden onu etkisiz hale getiremiyorlar ki? Ista'da aklı başında birileri olmalı! D'ram ne yapıyor? Uçuş eşyalarını getireceğim." Koşarak barınağa geri döndü.

"Jaxom." Sharra bir eli havada, Jaxom'ın tesellisi için yalvararak ona döndü. "T'kul F'lar'dan nefret ediyor. Onun Güney'de olan her şeyden F'lar'ı sorumlu tuttuğunu işittim. Eğer T'kul ejderini kaybettiyse, delirmiş olacaktır. F'lar'ı öldürecek!"

Jaxom kimin daha çok rahatlatılmaya ihtiyaç duyduğunu merak ederek, kızı kendine çekti. T'kul F'lar'ı öldürmeye mi çalışıyordu? Ruth'a kulaklarını dört açmasını söyledi

Hiçbir şey duymuyorum. Canth ara*da. Sadece huzursuzluk. Ramoth geliyor...*

"Buraya mı?"

Hayır, onların olduğu yere! Ruth'un gözleri koyulaşarak endişeli'n moruna büründü. *Bundan hoşlanmadım.*

"Nedir o, Ruth?"

"Ah, lütfen, Jaxom, Ruth ne diyor? Korkuyorum."

"O da korkuyor. Ben de."

Brekke ağaçların arasından çıkageldi, bir elinde uçuş takımları, diğerinde yan yarıya açık, içindekiler dökülme tehlikesiyle baş başa olan küçük ilaç çantası vardı. Kumlara adım atınadan hemen önce durdu, gözlerini kırpıştırdı, sabırsızlık ve delişetle çatılmıştı kaşları

"Oraya ulaşamam! Canth B'zon'un Ranilth'iyle kalmak zorunda. Bugün iki bronz kaybedemeyiz!" Sanki kumsal, onun ikilemine bir yanıt verecekmiş gibi, bir o yana bir diğer yana bakındı. Alt dudağını ısırdı

ve hüsran içinde bağırdı. "Gitmeye mecburum!"

Ruth korku dolu bir bağırış koparırken ikinci şok Brekke ve Jaxom'ı aynı anda sarstı.

"Robinton!" Brekke sendeledi ve eğer Jaxom ile Sharra atılıp destek olmasalar yere serilivereceki. "Ah, hayır, Robinton da olamaz? Nasıl?"

Arpustası.

"Ölmedi değil mi?" diye haykırdı Sharra.

Arpustası çok hasta. Onun gitmesine izin vermeyecekler. Onun kalması lazım. Senin kaldığın gibi.

"Seni götüreceğim, Brekke. Ruth'un sırtında. Yeter ki uçuş kıyafetimi giyeyim."

İki kadın da onu zaptetmek için uzandılar

"Henüz uçamazsın, Jaxom *Araya* giremezsin!" Brekke'nin gözlerindeki korku, bu sefer Jaxom içindi.

"Gerçekten de bunu yapamazsın, Jaxom," dedi Sharra başını sallayıp gözleriyle yalvararak. "*Aranın* soğuğu .. daha yeterince iyileşmedin. Lütfen!"

Şimdi senin için korkuyorlar, dedi Ruth, aklı karışmış gibiydi. *Hem de çok korkuyorlar. Seninle uçmamın nesi yanlış bilemiyorum, ama öyle!*

"Ruth haklı, Jaxom, bunun sonu bir felaket olabilir," dedi Brekke, gövdesi yenilgiyle gevşemişti. Bitkince elini başına götürdü ve artık bir işe yaramayan başlığını çıkarttı. "En azından bir ay, ya da altı yedigün boyunca daha *araya* gitmeye kalkışmamalısın. Eğer bunu yaparsan, hayatın boyunca baş ağrısı ve muhtemel körlük riskine girersin "

"Bunu nereden biliyorsunuz?" diye sordu Jaxom, boyle bir kısıtlamadan haberi olmamanın öfkesi ve ne Brekke'ye ne de Arpçıya yardım edememenin ha-

yal kıvıklığıyla mücadele ediyordu.

"Bunu biliyorum," dedi Sharra Jaxom'ı kendisiyle yüz yüze gelmesi için çevirerek. "Güneydeki ejder binicilerinden biri ateşlibaşa yakalandı. *Araya* gitmenin sakıncalarını bilmiyorduk. Önce kör oldu. Sonra başındaki ağrıdan aklını kaçırdı... ve öldü. Ejderi de." Bu trajediyi hatırlayınca kızın sesi kısıldı, gözleri yaşla dolmuştu.

Jaxom'ın tek yapabildiği ona öylece, sersemlemiş şekilde bakakalmaktı.

"Neden bundan daha önce haberdar edilmedim?"

"Sebebi yoktu," dedi Sharra, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadan, anlayış göstermesi için ona yalvararak. "Gün be gün güçleniyorsun. Bu kısıtlamanın farkına vardığın gün, seni artık uyarmamız gerekmeyebilirdi."

"Bir diğer dört ila altı yedigün daha mı?" Sözleri dişlerini sıkarak çıkardı, yumruklarını salladığının ve öfkesini dizginleme çabasıyla çenesinin titrediğinin farkındaydı

Sharra başıyla onayladı, hiçbir ifade yoktu yüzünde. Jaxom duygularını bastırarak derin bir nefes aldı. "Bu her şeyi zorlaştırıyor, değil mi, çünkü şu anda bir ejder binicisine ihtiyacınız var." Brekke'ye doğru baktı. Kadının başı hafifçe batıya dönüktü. Jaxom onun kendisine acilen ihtiyaç duyulan yerde bulunma arzusunu, bir başka yerde olması gereken Canth'ın yardımını istememek için kendini zor tuttuğunu sezebiliyordu "Bir ejder binicimiz var!" diye bağırdı yerinden sıçrayarak. "Ruth, Brekke'yi ben olmadan Ista'ya götürür müsün?"

Brekke'yi her yere götürürüm. Küçük beyaz ejder

başını kaldırdı, çabucak ileriye, Brekke'ye doğru yaklaşırken gözleri hızla dönüyordu.

Brekke'nin çehresinden keder ve çaresizlik mucizevi bir biçimde silinmişti. "Ah, Jaxom, gerçekten bunu yapmama izin verir misin?"

Nefes almadan sorulan bu sorudaki o dolup taşan şükranla ödülünü almıştı.

Brekke'nin koluna girdi, onu Ruth'un yanına çekeledi

"Gitmelisin. Eğer Robinton Usta..." bu düşünce boğazını düğümlediği için Jaxom lafın gerisini getiremedi.

"Ah, sağ ol, Jaxom. Sağ ol, Ruth." Brekke başlığının bağlarını el yordamıyla aradı. Kolunu bulamadan önce ceketiyle güreşti ve binici kemerini tokasına geçirdi. O hazırlanınca Ruth binmesi için omzunu eğdi ve Brekke'nin güvenli bir şekilde oturduğundan emin olmak için başını çevirip baktı

"Ruth'u dosdoğru geri göndereceğim, Jaxom. Ah, hayır, onun gitmesine izin vermeyin! Uyumasına izin vermeyin!" Son iki cümle, uzaktaki zihinlere hitap ediyordu.

Gitmesine izin vermeyeceğiz, dedi Ruth Burnunu kısaca Jaxom'ın omzuna sürttü ve Sharra'yla onun üzerine kuru kumları savurarak havalandı. Bir anda gözden kaybolduğunda dalgaların üzerinde anca bir kanat uzunluğunca yükselmişti.

"Jaxom?" Sharra'nın sesi öylesine titrekti ki, Jaxom endişeyle ona döndü. "Ne olmuş olabilir? T'kul'un Arpçıya da saldıracak kadar gözü dönebilir mi?"

"Eğer onu tanıyorsam, Arpçı kavgayı ayırmaya çalışmıştır. *Sen* Robinton Usta'yı tanır mısın?"

"Daha çok onun *bakkında* birşeyler duydum," dedi alt dudağını ısırarak. Şiddetli bir titremeyle nefesini verdi, korkularını kontrol altına almaya uğraşıyordu "Pieinur ile Menolly'den. Onu tabii ki gördüm, Kalemizde, şarkı söylediğini de işittim. O kadar harika bir insan ki. Ah, Jaxom! Tüm Güneyliler deliye dönmüş. *Deliye!* Hepsi de hasta, kafaları karma karışık, akıllarını kaçırmışlar!" Kız başını onun omzuna yasladı, tasalarına teslim oldu. Jaxom kızı müşfikçe kendine çekti

Arpçı yaşıyor! Ruth'un güven verişi Jaxom'ın başında hafifçe, ama eksiksiz bir şekilde çınlıyordu.

"Ruth Arpçının yaşadığını söylüyor, Sharra."

"Yaşamaya devam etmeli, Jaxom. Yaşamalı. Yaşamalı!" Kızın yumrukları, kararlılığını göstermek için Jaxom'ın göğsünü dövdü.

Jaxom kızın ellerini yakaladı, onları açtı ve kızın büyük, parlak gözlerine bakarak güldü

"Yaşayacak. Eminim yaşayacak, eğer bunu düşünmek elimizdeyse."

Jaxom bu en münasebetsiz anda, Sharra'nın kıvrak bedeninin kendininkine yaslandığının fena halde farkındaydı. Kızın gömleğinin incecik kumaşının altından onun sıcaklığını, kendi bacaklarına yaslanan uzun bacaklarının hattını, kulağının ardına sıkıştırdığı bir çiçeğin ve güneşin rahiyalandırdığı saçının kokusunu hissedebiliyordu. Kızın yüzünde beliren irkilmiş bakış, kızın da durumlarının samimiyetinden haberdar –haberdar ve Jaxom'ın onu tanıdığı süre içinde ilk kez kafası karışmış olduğunu belli ediyordu

Jaxom kızın ellerini gevşetti, eğer gerekirse onu tamamen bırakmaya hazırdı Sharra Corana gibi Kale-

sının Lordu'na itaat eden basit bir Kale kızı değildi. Sharra geçici bir şehvet düşkünlüğünün yatak partneri değildi. Sharra Jaxom için, aralarındaki ilişkiyi zamansız bir gösteriyle yok etme riskini göze alamayacağı kadar önemliydi. Sharra'nın, onun duygularının hastabakıcılığa karşı duyulan doğal bir şükrandan kaynaklandığını düşündüğünü de biliyordu. Bu olasılığı kendisi de düşünmüş ve Sharra'nın haklı olduğuna karar vermişti. Onun güzel sesinden tutun da ellerinin kendinden emin dokunuşuna kadar birçok şeyini seviyordu; bu ellerin kendisini okşaması için yanıp tutuşuyordu. Kız hakkında son birkaç günde epey fazla şey öğrenmişti, ama içinde fazlasını, daha da fazlasını bilmek için aç bir merakın beklediğinin farkındaydı. Kızın Güneylilere karşı tepkisi onu hayrete düşürmüştü; Sharra onu sık sık şaşırtıyordu. Kızın cazibesinin bir kısmının, neyi nasıl söyleyeceğini bilmemesinden kaynaklandığını sanıyordu Jaxom.

Oğlan bu kısmi kucaklaşmayı birdenbire bozdu ve kolunu kızın omzuna hafifçe atarak, onu üzerinde gamsızca çocuk oyunları oynadıkları hasırlara doğru götürdü. Ellerini kızın omuzlarına koydu ve hafifçe aşağı bastırdı.

"Arpçının sağ salim olduğunu öğrenene kadar uzunca bir süre beklememiz gerekebilir, Sharra."

"Keşke sorunun *ne* olduğunu bilebilseydik! Eğer T'kul Arpçımıza zarar verdiyse..."

"Ya F'lar'a zarar verdiyse?"

"F'lar'ı tanımıyorum, gerçi eğer T'kul onu yaralasaydı doğal olarak çok üzülürdüm." Jaxom onun yanına otururken kız gayri ihtiyari bacaklarını topladı, neredeyse omuzları birbirine değecek kadar yakındı-

lar. "Bir anlamda, F'lar'ın T'kul'la dövüşmesi lazımdı. Hem zaten Eskiçağlılan sürgüne gönderen *oydu*, bu işe bir son veren de *o* olmalı."

"T'kul'u öldürerek mi son verecek bu işe?"

"Ya da onun tarafından öldürülerek!"

"Eğer Benden Weyrlideri öldürülecek olursa," diye yanıtladı Jaxom kızın F'lar'ın kaderini duygusuzca devre dışı bırakması karşısında, amaçladığından daha öfkeli bir şekilde konuştu, "çok daha kötü bir durumda kalınız Pern demek *o* demektir!"

"Gerçekten mi?" Sharra düşüncelerinin değiştirilmesine istekliydi. "Onu hiç görmedim..."

Burada bir sürü ejder ve çok, çok fazla insan var, dedi Ruth ona, sesi hâlâ zayıf, ama netti. *Sebell geliyor. Menolly gelemiyor*

"Ruth seninle mi konuşuyor?" diye sordu Sharra kaygıyla, öne eğilip kolunu kavrayarak. Jaxom kızın parmaklarını kendi parmaklarıyla sardı ve bu hareketiyle onu susturdu. Kız alt dudağını ısırdı ve Jaxom'ın yüzünü inceledi. Jaxom duygudaşça başını sallayarak, onu yatıştırmaya çalıştı.

Menolly'nin ateş kertenkeleleri burada. Arpçı uyuyor. Oldive Usta da onun yanında. Onlar dışarıda bekliyorlar. Onun gitmesine izin vermeyeceğiz. Sana döneyim mi şimdi?

"*Onlar* kim?" diye sordu Jaxom, gerçi kimliklerinden oldukça emindi.

Lessa ve F'lar F'lar'a saldıran adam öldü.

"T'kul öldü, pekiyi F'lar yaralanmadı mı?"

Hayır.

"Ona Arpçının nesi olduğunu sor," diye fısıldadı Sharra.

Jaxom da bunu bilmek istiyordu, ama Ruth yanıt vermeden önce uzun bir duraklama oldu ve küçük ejderin aklı karışmış gibiydi.

Mnementh diyor ki, Robinton'ın göğsü ağrıyormuş ve uyumak istiyormuş. Şarap ona iyi gelmiş. Mnementh ve Ramoth onun uyumaması gerektiğini biliyorlardı. Yoksa giderdi. Artık geri gelebilir miyim?

"Brekke'nin sana ihtiyacı var mı?"

Burası ejder dolu.

"Eve gel, dostum!"

Geliyorum!

Sharra, Jaxom ona Ruth'un söylediklerini aktarınca, "Göğsü mü ağrıyormuş?" diye yineledi. "Bu kalbi olabilir. Arpçı genç bir adam değil ve çok çalışıyor!" Kendi ateş kertenkelelerini görebilmek için etrafına bakındı. "Meer'i gönderebilirim..."

"Ruth Ista'nın şu anda insan ve ejder kaynadığını söylüyor. Beklesek iyi ederiz, bence."

"Biliyorum," dedi Sharra ve uzunca bir ah çekti. Eline bir avuç dolusu kum aldı ve parmaklarının arasından akıp gitmesine göz yumdu. Sonra Jaxom'a hüzünle güldü. "Nasıl bekleneceğini biliyorum, ama bu hoşuma gittiği anlamına gelmez!"

"Onun yaşadığını biliyoruz ve F'lar..." Jaxom kıza kurnazca bir bakış attı.

"Weyrliderinize saygısızlık etmek istememiştim, Jaxom, bunu bilmeni isterim."

Jaxom gülümsedi, kıza şaka yollu takılmayı başarmıştı. Kız öfkeyle bağırdı ve elindeki kumu ona doğru fırlattı, ama Jaxom eğildi ve kumlar omzunun üzerinden geçti, bir kısmı kıyıya vuran hafif dalgaların üzerine düştü.

Bir dahaki dalganın mevcudiyetine son verdiği bu sularda, dalga izleri kalmazdı. O zaman Arpçının benzetiminde bir hata var, diye düşündü Jaxom, bu konuyla ilgisiz düşünce neşelendirmişti onu.

Meer ve Talla aniden ciyakladılar, ikisinin de başı koyun batıdaki koluna dönmüştü. Kanatlarını kaldırdılar ve arka ayaklarının üzerine çömeldiler, havaya sıçramaya hazırdılar.

"Ne oluyor?"

İki ateş kertenkelesi gerginleştikleri kadar çabuk rahatladılar. Meer sanki bir an önce irkilen kendisi değilmiş gibi, bir kanadını temizlemeye koyulmuştu.

Jaxom'a şaşkınlık içinde dönerek, "Birisi mi geliyor?" diye sordu Sharra.

Jaxom ayağa fırladı, gözleriyle göğü taradı. "Rutli'un geri dönüşüne tepki göstermezlerdi."

"Tanıdıklan biri olmalı!" Bu olasılık Jaxom için olduğu kadar, Sharra için de çok imkânsız idi. "Ve her kimse, uçarak gelmiyor!"

İkisi de o noktada onnandan hareket eden iri bir şeyin gürültülerini duydular. Boğuk bir küfür ziyaretçinin insan olduğunu gösteriyordu, ama kalın bitki örtüsünü delip geçen baş, tartışmasız biçimde bir hayvana aitti. Başı takip eden vücut ise, Jaxom'ın hayatı boyunca gördüğü en küçük binek hayvanının vücuduydu.

Boğuk küfürler artık ne olduğu anlaşılır kelimelere dönüşmüştü. "Şu dallan yüzüme çarptınp durma, seni al yanaklı, boynuz burunlu, düz tabanlı, taş derili ejder yemi! Evet, Sharra, demek burayı mesken tuttunuz! Bana da söylemişlerdi, ama az daha şüphe etmeye başlayacaktım. Hastasın demişlerdi, Jaxom?

Hiç öyle görünmüyorsun şimdi!"

"Piemur?" Genç Arpçının peydah olması hiç olacak şey değildiyse de, sahilde gamsızca topallayan kısa boylu, minyon figürün kendisine özgü, kasıla kasıla yürüyüşünü bir başkasınınkiyle karıştırmak mümkün değildi. "Piemur! Ne işin var burada?"

"Sizi arıyorum, tabii ki. Dünyanın bu olmadık yerinde Robinton Usta'nın bana verdiği tarife uyan kaç koy var, biliyor musunuz?"

F'lar, Pern'in Arpustası'nın istirahat etmesi için sakinleri tarafından aceleyle boşaltılan Weyr'in ön odasında Lessa'ya katılırken "Evet, bütün Weyr, tamamiyle örgütlendi," dedi. Oldive Usta onun hareket ettirilip Ista Kalesi kadar yakına gitmesine bile izin vermemişti. Şimdi Arpçı yatağına yaslanmış uyurken, Hekim ile Brekke yanındaydılar, Zair onun başucuna tünemişti ve ışıltılı gözleri dostunun yüzünden ayrılmıyordu.

Lessa weyreşinin dokunuşuna ihtiyaç duydu ve elini uzattı. F'lar onun yanına bir tabure çekti, çabuk tarafından bir öpücük verdi ve kendine bir kadeh şarap koydu.

"D'ram weyrhalkını organize etti. Yaşlıca bronzları Canth ve F'nor'un Ranilth'i geri getirmesine yardıma gönderdi. Zavallı yaşlı ejder ancak bir kaç Devir daha yaşayabilir... eğer B'zon yaşarsa."

"Bugün bir başkası daha ölemez!"

F'lar başını iki yana salladı. "Hayır, sadece ölü gibi uyuyor. Hüsrana uğramış bronz binicileri şarapçı çırağı kadar sarhoş ettik ve Cosira ile G'dened, belirtilere bakılırsa... kendilerini öyle kaptırmışlar ki, burada, Ista'da nelerin olup bittiğinden haberleri yok."

"Bu da iyi," diye yanıtladı Lessa, ağzı kulaklarına varıyordu.

F'lar onun yanağını okşadı, sırıtarak karşılık verdi. "Peki Ramoth ne zaman yükselecek, aşkım?"

"Sana haber vermeyi unutmam!" F'lar'ın iç odaya doğru baktığını görünce, ekledi, "Robinton iyileşecek!"

"Oldive onun tamamen iyileşip iyileşmeyeceği konusunda kaçamak cevaplar vermiyor mu?"

"Bunu nasıl yapabilir? Pern üzerindeki bütün ejderler dinlerken mi? Şimdi bu," uzun uzadıya düşünürken durakladı, "tamamen beklenmedikti. Ejderlerin onu adıyla andıklarını biliyorum, ama... bağlantı kurmak?"

"Bana daha da inanılmaz geleni, Brekke'nin buraya Ruth'un sırtında, bir başına varmasıydı!"

"Neden olmasın?" diye sordu Lessa gücenerek. "O bir zamanlar biniciydi! Hem Wirenth'i yitirdiğinden beri ejderlerle arasında özel bir bağ var!"

"Benzer şartlar altında senin ona Ramoth'u verdiğini hayal bile edemiyorum. Bana öyle bakma, Lessa. Jaxom'ın yaptığı kibar bir jestti. Brekke bana, onun o ana kadar *arada* uçamayacağını kavrayamamış olduğunu söyledi. Bunu keşfetmek oğlan için acı bir şey olmalı ve bu kadar cömertçe karşılık verebilmesi onun itibarını yükseltiyor."

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum. Brekke'nin burada bulunması da insanın içini rahatlatıyor." Lessa perdeye doğru baktı ve içini çekti. "Bliyor musun, bugünden sonra neredeyse ateş kertenkelelerinden hoşlanabilirim."

F'lar ona şaşkınlıkla bakakaldı. "Fikrini böyle de-

değiştiren nedir?"

"Değiştirdiğimi söylemedim. Neredeyse değiştirebilirim, dedim –Brekke'nin Grall ve Berd'i birşeyler getirmek için kullanışı ve Robinton'ın şu küçük bronzu. Hayvanlar dostları yaralandığı vakit saldırgan olabilirler, ama o sadece öylece çömeldi, Robinton'ın yüzüne baktı ve uğuldadı; öyle ki, kemikleri birbirinden ayrılacak sandım. Ben de kendimi öyle hissetmedim değil... Bunu düşündükçe. ." Lessa sözün gerisini getiremedi, yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Bunu düşünme, aşkım." F'lar onun elini tutup sıktı. "Bu gerçekleşmedi."

"Mnementh beni çağırdığı zamanki kadar hızlı hareket ettiğimi hiç hatırlamıyorum. Çıkıntıdan Ramoth'un sırtına atladım. T'kul seni öldürmeye kalkışmadan önce buraya ulaşmaya çalışmak yeterince kötüydü, ama Robinton'ı o halde bulmak... Keşke T'ron'u Telgar Kalesi'nde öldürmüş olsaydın..."

"Lessa!" F'lar onun parmaklarını öyle şiddetle sıktı ki, kadının yüzü buruştu. "T'ron'un Fidranth'ı Telgar Kalesi'ndeyken son derece sağlıklıydı. T'ron'un bana yönelttiği hakaret ne olursa olsun, Fidranth'ın ölümüne sebebiyet veremezdim. T'kul'u ise zevkle öldürebilirdim. Gerçi kabul ediyorum, neredeyse bunu o başarıyordu. Devirler geçtikçe yaşlanan tek kişi Arpçımız değil."

"Şükürler olsun ki, Güneyde kalan Eskiçağlılar da öyle. Peki şimdi, onlan ne yapacağız?"

"Güneye gidip Weyr'in başına geçeceğim," dedi D'ram. Onlar henüz konuşurken, yorgunluğun verdiği sessizlikle içeriye girmişti. "Her şeye rağmen, ben de bir Eskiçağlıyım..." Derinden bir göğüs geçirdi.

"Sana itiraz edecekleri konularda bana ses çıkarmayacaklardır, F'lar."

Benden Weyrlideri bu teklif her ne kadar cazip de olsa, durakladı. "İstekli olduğunu biliyorum, D'ram, ama eğer üzerine fazla yük bindirecekse..."

D'ram elini kaldırıp cümlenin geri kalanını kesti. "Sandığından daha fazla formdayım. Koyda geçen o huzurlu günler bir mucize gibi geldi. Yardıma ihtiyacım olacak.."

"Yapabileceğimiz ne varsa..."

"Sözüne güveniyorum. Birkaç yeşile ihtiyaç duyacağım, tercihan Telgar'daki R'mart'dan, ya da İgen'deki G'narish'den, çünkü burada fazladan yeşil yok. Eğer onlar da Eskiçağlı olursa, Güneyliler için daha iyi olacaktır. İki genç bronz ve iki savaşçı filo kurmak için de yeterince maviyle kahverengi gerekecek."

"Güneyli ejder binicileri Devirlerdir İplikle savaşmadılar," dedi F'lar küçümseyerek.

"Bunu biliyorum. Şimdi savaşmalarının sırasıdır. Bu, geriye kalan ejderlere bir amaç ve güç verecektir. Binicilerineyse bir ümit ve meşgale." D'ram'ın yüzü sertti. "Bugun B'zon'dan, beni uzen şeyler öğrendim. Öylesine könnüşüm ki..."

"Senin suçun yok, D'ram. Onlan güneye göndermek benim kararımdı."

"Bu karara şerefle uydum. F'lar, çünkü doğru olan buydu. Fanna. öldüğü zaman..." lafın gerisini tuzla getirdi, "Güney Weyri'ne gitmeliydim. Bunu yapsaydım sana karşı sadakatsizlik olmazdı ve belki de..."

"Bundan şüphem var," dedi Lessa, D'ram'ın kendi kendini suçlu görmesine kızmıştı. "T'kul bir kraliçe

yumurtasını çalmayı tezgâhladıktan sonra.. " ve adama karşı olan tiksintisini bir hareketle belli etti.

"Eğer sana gelecek olsaydı.."

Lessa'nın keskin yüz ifadesi değişmedi. "T'kul'un geleceğinden şüphe ederdim," dedi yavaşça. Kolay değişen yüzünden bir hoşnutsuzluk ifadesi geçiverdi ve D'ram'a bir kez daha bakmadan önce kızgınca bir ses çıkardı, bu sefer yüzünde hüzün vardı. "Gerçi onu geri çevirirdim herhalde. Ama sen," pannağını D'ram'a doğrulttu, "bunu yapmazdın. Tahmin ediyorum ki, F'lar da ona daha hoşgörülü yaklaşırdı." Weyreşine gülümsedi. "Dilenmek T'kul'un doğasında yoktu," daha tez sürdürdü konuşmasını. "Affetmek de benimkinde yok! Güneylilen Ramoth'un yumurtasını çaldıkları için asla bağışlamayacağım! *Beni* ejderleri ejderlerle çarpıştırmayı isteyecek noktaya getirdiklerini düşünüyorum da! Bunu asla affedemem!"

D'ram kendini dikleştirdi. "Güneye gitme kararıma karşı mı çıkıyorsun, Weyrkadını?"

"Yüce Kabuklar, hayır!" Lessa şaşırmıştı, sonra başını salladı. "Hayır D'ram, bence sen ne yaptığını biliyorsun ve benim hiçbir zaman olamayacağım kadar cömertsin. O budala T'kul bugün F'lar'ı öldürmüş olabilirdi! Hayır, güneye gitmelisin. Seni kabul edecekleri konusunda tamamiyle haklısın. Güneyde neler olabileceğini asla kavrayabileceğini sanmıyorum. Hiç anlamak istememiştim!" diye de ekledi kendi kusurlarını samimi bir dille kabullenerek

"Öyleyse başka binicilere bana katılmalarını teklif edebilir miyim?" D'ram önce Lessa'ya, sonra da F'lar'a baktı.

"Benden'den kime istersen sorabilirsin, F'nor di-

şında Brekke'nin Güney'e dönmesini istemek adil olmazdı."

D'ram başıyla onayladı.

"Sanırım diğer Weyrliderleri de yardım edecektir. Bu konu bütün ejder binicilerinin şerefine dokunuyor Ve..." F'lar sustu, boğazını temizledi, "ve Kale Lordlarının bizim Weyrlerdeki asayişi sağlayamadığımız gerekçesiyle Güneyi alel acele ele geçirmelerini istemiyoruz."

"Bunu asla..." diye söze koyuldu D'ram, öfkeyle çatılmışı kaşları.

"Bunu yapabilirler. Kendilerince çok geçerli olan başka sebeplerden dolayı," diye yanıtladı F'lar. "Biliyorum," bu kesinliği vurgulamak için durakladı, "T'kul ve T'ron'un komutasındaki Güneyliler Kale Lordlarının kalelerini bir ejderboyu olsun genişletmelerine izin vermezdi. Toric'in yerleşimi geçtiğimiz bir kaç Devirdir, gittikçe gelişiyor, ara sıra birkaç adam ve zanaatkâr, memnuniyetsizler, Kuzeyde hiç umudu olmayan kaleli genç oğlanlar. Hepsi de Eskiçağlılan uyandırmamak için son derece sessizce gittiler." F'lar ayağa kalktı, huzursuzca adımladı odayı "Bu herkesin bildiği bir şey değil..."

"Kuzeyle güney arasında tüccarlar olduğunu biliyordum," dedi D'ram.

"Evet, bu da sorunun bir parçası. Tüccarlar laf taşırlar ve güneyde çok fazla toprağın olduğu da yayılmış. Bunun bir kısmının abartı olduğu kesin ama tüm kalbimle inanıyorum ki Guney Kıtası belki de bu kıta kadar büyük –ve İpliğe karşı kurtçuklar tarafından tamamiyle korunuyor." Yine durakladı, başparmağıyla işaret parmağını burnundan çenesine uzanan hat

boyunca gezdirdi, dalgınca çenesinin altını kaşıdı. "Bu sefer, D'ram, ejder binicileri toprak için ilk tercih hakkına sahip olacaklar. Bir dahaki Aralık'ta, hiçbir ejder binicisinin Kale ya da Zanaatlerin cömertliğine muhtaç olmamasına niyetliyim. Taraf tutmaksızın kendi toprağımıza sahip olacağız. Ben, kendi adıma, bundan sonra hiç kimseden et, ekmek ya da şarap dilenmeyeceğim!"

D'ram onu önce şaşkınlıkla, sonra da yorgun gözlerinde neşeli bir pırıltıyla dinledi. Omuzlarını dikleştirdi ve başıyla kısaca bir selam vererek, Benden Weyrlideri'nin tam gözünün içine baktı.

"Güneyi bu amaçla ele geçirebileceğim konusunda bana güvenebilirsin, F'lar. Büyük bir amaç! İlk Kabuk adına, bu harika bir fikir. O güzel ülke, yakında ejder binicilerinin ülkesi olacak!"

F'lar D'ram'ın kolunu kavradı, ona güvenini tasdik etti. Sonra yüzünde kurnaz bir gülümseme belirdi. "Eğer güneye gitmeye kendin gönüllü olmasaydın, D'ram, sana bunu ben onerecektim! Durumun üstesinden gelebilecek tek kişi sensin. Ve seni kıskanmıyorum!"

D'ram Benden Weyrlideri'nin iltifatı karşısında kıkırdadı ve onun kolunu sıkıca kavrayarak karşılık verdi. Sonra yüz ifadesi normale döndü

"Weyreşimin yasını uygun olduğu üzere tuttum. Ama hâlâ yaşıyorum O koyda olmak güzeldi, ama yeterli değildi. Peşimden gelip beni meşgûl ettiğinde rahatladım, F'lar. Bildiğim tek yaşantıdan vazgeçmek çözüm değil Bunu yapamazdım. *Uçmalı ejderadamlar / Gökyüzündeyken İplikler!*" Bir kez daha içini çekti, başını saygıyla Lessa'ya çevirdi ve şık bir hare-

ketle topuklarının üzerinde dönüp, Weyr'den dışarı çıktı, adımları kendinden emin, duruşu gururluydu.

"Sence bunu becerebilir mi, F'lar?"

"Bunu herkesten daha iyi yapabilir... belki F'nor dışında. Ama bunu ne ondan isteyebilirim, ne de Brekke'den!"

"Bence de bunu yapmamalısın!" Lessa sert bir tarzda konuştu ve sanki bu sertliğinden pişman olmuş gibi koşup F'lar'ı kucakladı. F'lar kollarını ona doladı, dalgınca saçlarını okşadı.

Artık yüzünde çok fazla derin çizgi var, diye düşündü Lessa, daha önce farkına varmadığı çizgilerdi bunlar. Gözleri hüzünlüydü, dudakları endişeyle büzülmüştü D'ram'ın ardından bakarken. Ama kollarındaki adaleler her zamanki kadar güçlüydü; vücudu, hareketli yaşantısından dolayı yağsız ve sertti. Kendi postunu bir çılgına karşı koruyacak kadar formda kalmıştı. Zayıflığının F'lar'ı korkuttuğu tek bir zaman olmuştu –Telgar'daki bıçaklı dövüşün sonrasında, yarası yavaş iyileştiği ve aptalca *arzu*ya gittiği için ateşlendiği zaman. Bundan bir ders alınış ve liderliğin yükünün bir kısmını Benden'de F'nor ve T'gellan'a, Pem üzerindeyse N'ton, R'inart ve Lessa'ya paylaştırmaya başlamıştı! Ona duyduğu şiddetli ihtiyacın bilincinde olan Lessa, F'lar'a sımsıkı sarıldı.

F'lar onun bu ani gösterisine bakıp gülümsedi, yüzündeki yorgun çizgiler yumuşayıp kayboldu.

"Senin yanındayım, aşkım, sakın üzülme!" Canlılığından şüpheye yer bırakmayacak kadar esaslı bir şekilde öptü Lessa'yı.

Kısa koridorda hızla çarpan çizme topuklarının sesleri bunu yanda kesti ve ayrıldılar. Yüzü koşmak-

tan kıpkırmızı kesilmiş Sebell odaya daldı, Lessa ona daha sessiz olmasını işaret edince adımlarına hakim oldu

"O iyi mi?"

"Şimdi uyuyor, ama kendin görsen iyi edersin, Sebell," diye yanıt verdi Lessa ve perdeyle örtülü yatak odasını işaret etti.

Sebell topuklarının üzerinde sallandı, hem Ustasını bir an olsun görüp rahatlamak istiyor, bir yandan da onu rahatsız edeceği korkusuyla tasalanıyordu.

"Haydi gir, be adam." F'lar ona eliyle ileriyi işaret etti. "Sessiz ol, yeter."

İki ateş kertenkelesi kanat çırparak odaya daldılar, Lessa'yı görür görmez çığlığı basıp kayboldular.

"Senin iki kraliçen olduğunu bilmiyordum."

"Zaten iki kraliçem yok," dedi Sebell omzunun üzerinden kertenkelelerin nereye kaçtığına bakarak. "Diğeri Menolly'nin. Gelmesine izin verilmedi!" Onun kaşlarını çatışı Weyrliderlerine Menolly'nin bu kısıtlamaya nasıl tepki verdiğini anlatıyordu.

"Ah, şunlara geri gelmelerini söyle. Ateş kertenkelerini yiyecek değilim!" dedi Lessa öfkesine hakim olarak. Hangisine daha çok kızdığını bilemiyordu, ateş kertenkelelerine mi, yoksa bu konu açıldığı vakit insanların ona yaltaklanmasına mı. "Robinton'ın küçük bronzu bugün övgüye değer bir sağduyu sergiledi. O yüzden Menolly'nin kraliçesine geri dönünesini söyle. Eğer ateş kertenkelesi görürse, kız da inanacaktır."

Sebell yoğun bir ferahlamayla gülerek kolunu kaldırdı. İki kraliçe bir anda beliriverdiler, gözleri kocaman olmuşlu ve akıl karışıklığından dolayı deli gibi

dönüyordu Aralarından biri sanki teşekkür edermişçesine cıvıldadı, Lessa hangisi kimin bilemiyordu, çünkü hepsi de ona aynı gözüküyorlardı. Sonra Sebell, onların dengesini bozup ciyaklatmamaya özen göstererek, abartılı bir ihtimamla hasta adamın odasına doğru yürüdü.

"Arpçı Salonu'nun başına Sebell mi geçecek?" diye sordu Lessa.

"Bunu gayet iyi yapabilecek kadar becerikli."

"Keşke sevgili adamın bunlar başına gelmeden önce görevinin bir kısmını devredecek kadar aklı olsaydı.. "

"Bu biraz da benim hatam, Lessa. Benden Arpçı Salonu'ndan çok şey istedi." F'lar kendine bir kadeh şarap doldurdu, o da istiyor mu, diye Lessa'ya baktı, kadın onaylayınca onun bardağına da koydu. Sessizce şerefe kaldırdılar kadehlerini. "Benden şarabı!"

"Onu hayatta tutan şarap!"

"Bir bardak şarabı kaçınmak mı? Robinton'a göre değil!" Boğazındaki düğümü gevşetmek için şarabını hemen içiverdi.

"Daha da çok şarap tulumunu kurutacak," dedi Oldive ustanın sakin sesi. Bir masaya ilişti, gövdesine çok uzun gelen kolları ve bacaklarıyla tuhaf bir biçimi vardı, ta ki sırtındaki kamburu görünene dek. Kendine bir bardak şarap doldurup, kadehini kaldırmadan önce, Lessa'nın yapmış olduğu gibi zengin koyu kırmızı rengi tetkik ederken yakışıklı yüzü dingindi, sonra hepsini içti "Dediğin gibi, onu hayatta tutan buydu. Bir insanın kötü alışkanlıklarının onun hayatını kurtardığı nadirdir!"

"Robinton Usta iyileşecek mi?"

"Bakım ve dinlenmeyle, evet. Kendini iyi toparladı. Nabzı ve kalbi, biraz yavaş olmakla birlikte düzenli atıyor. Küçük şeyler için canını sıkmamalı. Ona çalışmalarını azaltmasını söyleyip durdum. Dinleyeceğini sanmıyordum ya! Sebell, Silv'ına ve Menolly yardım etmek için ellerinden geleni yaptılar, sonra Menolly hastalanıverdi... Onun Salonu ve Pern için yapılması gereken o kadar çok şey var ki!" Oldive gülümsedi, Lessa'nın elini alıp, F'lar'ınkine koyarken uzun çehresi hafifçe neşelendi. "Burada daha fazla yapabileceğiniz bir şey yok, Weyrliderleri. Sebell Robinton uyanınca ona Salonunda her şeyin yolunda olduğuna dair güvence vermek için burada kalacak. Brekke, ben ve bu Weyr'in iyi halkı, Arpustasına bakacağız. Siz ikinizin de dinlenmeye ihtiyacı var. Weyrinize geri dönün. Bu gün herkes yeterince emek sarfetti. Gidin!" Onları geçide doğru itekledi. "Gidin artık!" Onlarla sanki dikbaşlı çocuklara hitap edenmişçesine konuşuyordu, ama Lessa itaat edecek kadar bitap düşmüş, F'lar'ın gözlerinde yükselen itirazları umursamayacak kadar da kaygılanmıştı.

Arpçıyı yalnız bırakmıyoruz, dedi Ramoth, F'lar Lessa'nın kraliçesine binmesine yardımcı olurken. *Bizler onunlayız.*

Hepimiz onunlayız, dedi Mnementh, gözleri sessizce teselli ederek dönüyordu.

ONALTINCI BÖLÜM

Koy Kalesi'nde, 15.8.28-15.9.7

Jaxom ve Sharra, Arpçının rahatsızlığı da dahil Isti Weyri'ndeki haberleri ağızlarından kaçırdıklarında, genç kalfa onlara Ustasının deliliklerini, zaaflarını, budalaca sadakatini ve özverili ümitlerini renkli bir dille anlatarak hepsini şaşkına çevirdi, ta ki sonunda Piemur'un yanaklarından süzülen gözyaşları görülünceye kadar.

Tam o anda Ruth döndü ve Piemur'un binek hayvanını korkutarak ormana kaçırdı. Piemur'un adı komik bir şekilde Budala olan hayvana geri dönmesi için dil dökmesi gerekti.

"O aslında budala değildir," dedi Piemur yüzündeki ter ve gözyaşını silerek. "Şuradakinin," Piemur başparmağıyla belli etmeden Ruth'un yönünü işaret etti, "onun türünü yemekten hoşlandığını biliyor." Budala'yı bir ağaç gövdesine bağlayan ipteki düğümü kontrol etti

Onu yemem zaten, diye karşılık verdi Ruth. *Hem küçük, hem de şişman değil.*

Jaxom mesajı gülerek Piemur'a iletti, o da sırıttı ve eğilerek Ruth'a şükranlarını sundu.

"Keşke bunu Budala'ya da anlatabilseydim," dedi Piemur içini çekip, "ama dost ejderlerle aç ejderler arasında ayrım yapmak onun için zor oluyor. Bu arada, onun ejderleri sezer sezmez en yakındaki çalılıklara koştuğuna hayır birkaç kez hayatımı kurtarmadı

değil. Biliyorsunuz, şu anda yapıyor olduğum şeyi, aslında yapmamam gerekiyor. Özellikle de bunu yaparken yakalanmamam."

"Devam et," diye üsteledi Jaxom, Piemur bu bilmece gibi ifadenin yarattığı etkiyi gönnek için durunca. "Eğer daha fazlasını söylemeye niyetin olmasa, bu kadarını anlatmazdın bize. Bizi aramaya geldiğinden bahsetmemiş miydin?"

Piemur dişlerini göstererek gülümsedi. "Başka şeylerin yanı sıra." Kuma uzandı, homurdandı ve abartılı bir şekilde yerleşti. Sharra'nın kendisine uzattığı meyve suyu dolu fincanı aldı, içindekileri kafasına dikti ve tekrar doldurması için ona geri verdi.

Jaxom delikanlıyı sabırla süzdü. Piemur'un kendine özgü davranışlarına Fandarel Usta'nın yanında ve Arpçı Salonu'nda beraber geçirdikleri günlerde âşinalık kazanmıştı.

"Dersleri neden bıraktığımı hiç merak etmedin mi, Jaxom?"

"Menolly bana, senin başka bir yere gönderildiğini söylemişti."

"Her yere," diye yanıtladı Piemur kolunun geniş bir hareketiyle, parmakları özellikle güneyi göstererek oynuyordu. "İddiaya girerim ki, bu gezegenin, yaşayan hiçbir şeyin görmediği kadar büyük bir kısmını gönnüşümdür... buna ejderler de dahil!" Bu söylediğinden etkilenmeleri gerektiğini göstermek için, başıyla kesin bir hareket yaptı. "Aslında tamamen..." bu nitelemeyi vurgulamak için durakladı, "etrafında dolaşmadım bu Güney Kıtası'nın, onu boydan boya aşmış da değilim, ama bulunduğum her yeri içiyle dışıyla biliyorum!" Ayağındaki aşınmış çizmeleri işaret

etti. "Çok değil, dört yedigün önce doğuya doğru yola çıktığım vakit yepyeniydiler. Ah, bu çizmelerin dili olsa da konuşsa!" Gözlerini kısarak, düşünceli bir edayla baktı Jaxom'a. "Sevgili Lord'um Jaxom, toprağın üzerinde sakince süzülüp, ulu yüksekliklerden bakmak başka bir şey; üzerinde, altında, içinde, çevresinde ayak tepmek ise bambaşka, sizi temin ederim. O zaman nerede olduğunu *biliyorsun*!"

"F'lar'ın bundan haberi var mı?"

"Biraz var, biraz yok," diye yanıtladı Piemur sırıtarak "Bahse girerim ki, bilmediği kısım biraz daha ağır basıyor Biliyorsunuz, yaklaşık uç Devir önce, Toric kuzeye kaliteli demir, bakır ve kalay cevheri satmaya başladı –Fandarel'in yakınmasını duymuş olabileceğin gibi, Jaxom, kuzeyde hepsinin de sıkıntısı çekiliyordu bunların. Robinton Toric'in hammadde kaynaklarını araştırmanın sağduyulu bir davranış olacağını düşündü Beni gönderecek kadar akıllıydı... Onun iyileşeceğinden emin misiniz? Benden bir şey saklamıyorsunuz, değil mi?" Piemur'un end'işesi onun küstah tavırlarını yarıp yüzeye çıkmıştı

"Sen de bizim kadar, Ruth'un bildiği kadar biliyorsun." Jaxom ejderini sorgulamak için durakladı. "Ruth onun uyuduğunu söylüyor. Ejderler onun gitmesine izin vermeyecekler, diye de ekliyor."

"Ejderler onun gitmesine izin vermeyecekmiş, ha? Bundan iyisi olamaz!" Piemur başını iki yana salladı. "Hiç de şaşırmadığımı söyleyeyim size," diye ekledi her zamanki neşesiyle. "Ejderler kimin dost olduğunu bilirler Şimdi, dediğim gibi, Robinton Usta Güney hakkında daha fazla bilgi sahibi olmamızın çok akıllıca olacağına hükmetti, çünkü bir dahaki Aralık sıra-

sınca kullanmak için F'lar'ın bu kıtaya göz diktiğini düşünüyordu."

"Nasıl oluyor da Robinton ile F'lar'ın düşünceleri hakkında bu kadar çok şey biliyorsun?" diye sordu Sharra.

Piemur kahkaha atıp, ona bir parmağım salladı. "Bilmek benim, tahmin etmek sizin işiniz. Ama haklıyım, değil mi, Jaxom?"

"F'lar'ın planlarının ne olabileceğini bilmiyorum, ama iddiaya girerim ki, Güney'le ilgilenen tek kişi o değil."

"Doğru söze ne denir! Ama bir tek onun söylediği önemli, anlamıyor musunuz?"

"Hayır, doğrusunu istersen, anlamıyorum," dedi Sharra. "Benim ağabeyim Kale Lordu... Evet, öyle," diye ısrarla ekledi Piemur aksini iddia etmeye yeltenince. "Ya da öyle olacaktı, eğer Kalesi Kuzeyli Kale Lordları tarafından tanınsaydı. F'nor zamanda geri gittiğinde, o da güneye yerleşmeyi göze aldı. Başka hiç kimse denemeye gönüllü değildi. Eskiçağlılar canına tak etmişti ve güzel, büyük, İplikten korunan bir Kale inşa etti. Hiç kimse onun elindekileri yönetme hakkını inkâr edemez..."

"Ben de bunu inkâr ediyor değilim!" diye onayladı Piemur hemen. "Ama.. Toric'in toprakları Kuzeyden birçok insanın iştahını kabartmışken, en fazla o kadar toprağı elinde tutabilir! Sadece o kadarını koruyabilir ve işleyebilir. Ayrıca Güney Kıtası'nda herkesin kavradığından daha fazlası var. Bir tek benim dışımda! Iddia ederim ki bu kıta üzerinde Pern'in Tillek Burnu'ndan Nerat'ın Ucu'na kadar olan mesafeyi katetmişimdir ve hâlâ sonuna varamadım." Piemur'un

sesi bir anda alaydan hayranlığa döndü "Mesela, kıyının öbür ucunda sıcak pusun neredeyse gizlediği bir küçük körfez vardı. Budala ve ben gerçekten de çok zorlu kumlarda iki gündür ter döküyorduk. Sadece geldiğimiz yolu geri dönecek kadar suyum vardı, çünkü kumun, yerini eninde sonunda düzgün araziye bırakacağını ummuştum... Farli'yi yolladım, önce uzaktaki sahile, sonra körfezin ağzından aşağıya, ama bana tüm getirdiği daha fazla kum oldu. Böylece geri dönmem gerektiğini anladım. Ama," dinleyicilerine döndü, "görüyorsunuz, o körfezin ötesinde belki de benim Toric'in Kalesi'nden buraya kadar katettiğimden daha fazla toprak var ve ben hâlâ çemberi tamamlayamadım! Toric benim gördüğüm toprağın yarısını bile yönetemez. Üstelik bu sadece batı tarafı. Doğuya gelince, Toric'in yanından size ulaşmam tamı tamına üç yedigün sürdü, yolun bir kısmını da yüzmek zorunda kaldık. Usta yüzücüdür Budala'm benim! Yeni doğan bir gün kadar heveslidir ve şikâyet nedir bilmez. Babam binek sürüsünü nasıl sadece en iyi yemle beslerdi anımsıyorum, Budala'nın azıcık yemle iki kat fazla iş çıkardığını düşününce..." Piemur susup, bu haksızlık karşısında başını salladı.

"Böylelikle," diye canlı bir şekilde hikâyesine geri döndü, "bana söylendiği gibi, araştırıyordum ve bana söylendiği gibi, sizin bulunduğunuz yöne geliyordum, ama bundan çok daha önce varmam bekleniyordu! İnanın sözüme ki, yorgunum, gitmem gereken yere ulaşmadan önce kim bilir daha ne kadar seyahat edeceğim."

"Buraya geldiğini sanıyordum."

"Evet, ama yola devam etmem gerekecek... enin-

de sonunda." Üstüne basmaya sakındığı sol bacağını kaldırdı ve yüzünü acıyla buruşturdu. "Kırıklar aşkına, ama bir süre tek adım daha atamayacağım! Bu bacağın işi yan yarıya bitmiş artık, değil mi Sharra?"

Bacağını hâlâ havada tutarak kumun üzerinde, son derece evhamlanmış gözüken hekime doğru döndü. Kız belki de bir zamanlar Piemur'un pelerini olan paçavraları ustaca çözüverdi ve uzun, ama yakın zamanda kapanmış yaranın üzerini açtı.

"Bu bacağımla daha fazla yol yürüyemem, değil mi, Sharra?"

"Hayır, bence yürümemelisin, Piemur," dedi Jaxom iyileşmiş yarayı ciddiyetle inceleyerek. "Sence, Sharra?"

Kız bir ona, bir öbürüne baktı ve sonra başını iki yana salladı, gözlerinin içi gülüyordu.

"Hayır, kesinlikle hayır. Yaranın ılık tuzlu suda ıslatılmaya ve güneş yüzü görmeye ihtiyacı var, sen de korkunç bir haylazsın, Piemur. Vazifeli bir Arpçı olmadığın iyi! Yoksa aklı başında bütün Kalelileri utançtan yerin dibine sokardın!"

"Seyahat sırasında hiç Kayıt tuttun mu?" diye sordu Jaxom, Piemur'un serbestliğini biraz kıskanmış ve oldukça da merak etmişti.

"Kayıt tutmuş muyum?" Piemur alayla soludu burnundan. "Budala'nın sırtındakilerin çoğu Kayıtlar! Neden bu çaputları giyiyorum, sanıyorsun? Fazladan elbise taşıyacak yerim yoktu." Sesi alçaldı ve telaşla Jaxom'a doğru eğildi. "Yanında hiç Bendarek'in yapraklarından var mıdır acaba? Bir çift şey var da-"

"Bir sürü yaprak var. Çizim aletleri de. Haydi, gel!"

Jaxom ayağa kalkmıştı, Piemur da hemen ardın-

daydı, çok hafifçe topallayarak onu barınağa doğru takip ediyordu. Jaxom civann haritasını çıkarmak için yaptığı beceriksizce girişimleri Piemur görsün istememişti. Ama genç Arpçının gözünden çok az şeyin kaçtığını unutmuştu. Piemur düzgünce birleştirilmiş yaprak rulosunun farkına varıp izin bile istemeksizin açıverdi. Az sonra başını sallıyor ve birşeyler mırıldanıyordu.

"Buradayken vaktini boşa geçirmemişsin, değil mi?" Piemur sırıttı, Jaxom'ın çıkardığı işe yöneltilmiş dolaylı bir iltifattı bu. "Ölçü olarak Ruth'u mu kullandın? Yeterince iyi. Ben de kraliçem Farli'ye sabit hızda uçmasını öğrettim. O uçuşun sonunda alçalıncaya dek saniyelen sayıp mesafeyi yine saniye cinsinden kaydediyorum. Daha sonra haritaya döktüğüm zaman da hesaplamaları yapıyorum. Benimle birlikteyken N'ton da ölçüyü iki kez kontrol etti, bu yüzden rüzgâr faktörünü göz önünde bulundurduğum sürece, ölçümün oldukça hatasız olduğunu biliyorum." Bakışları üst üste yığılı boş yapraklara takılınca bir ıslık çaldı. "Gezdiğim yerlerin haritasını yapmak için bunlara ihtiyacım olabilir. Bana yardım edecek olursan..."

"O bacağını dinlendirmen gerek, değil mi?" Jaxom yüzünü ifadesiz tutmuştu.

Piemur şaşkınlıkla onun gözlerine baktı, sonra ikisi birden, Sharra onlara katılıp da neye güldüklerini öğrenmek isteyinceye dek kahkahalarla güldüler.

Ruth'un onları Arpçının gittikçe iyileştiğine ilişkin tesellisiyle başlayan birkaç gün uçu için de çok hoş geçti. İlk sabah, Budala'nın civardaki tüm yeşil otları silip süpürdüğünün farkına varan Piemur, yakınlarda hiç çayır olup olmadığını sordu. Böylelikle Jaxom ve

Piemur Ruth'un sırtında koyun güneydoğusunda uzanan nehir kıyısındaki çayırlara, karanın içlerine doğru bir saatlik mesafeye uçtular. Ruth, Piemur'un zavallı Budala'yı bile kendine getirecek kadar iyi yem olduğunu söylediği uzun, dalgalanan otları biçmelerine şevkle yardım etti. Ejder, onlara daha önce hiç bu kadar aç görünen bir binek gönnediğini söyledi.

"Onu sen yiyesin diye besiye çekmiyoruz," dedi Jaxom gülerek.

O Piemur'un dostu. Piemur da benim dostum. Dostumun dostunu yemem.

Jaxom kendini tutamayıp ejderin bu mantık yürütüşünü Piemur'a anlattı, o da kahkahalarla uludu ve Budala'ya gösterdiği sert sevgiyle, vurarak okşadı hayvanı.

Yarım düzine ot destesi bağlamışlardı ve Piemur Jaxom'a daha zirveye gidip gitmediğini sorduğunda havadaydılar.

"*Araya* uçamam." Jaxom hüsranını Piemur'dan saklamaya tenezzül etmedi.

"Kahretsin, çok doğru, yapamazsın Ateşlibaşa yakalanmışken!"

Jaxom Piemur'un açık sözlü onayını duyunca gözlerini kırpıştırdı.

"Hiç canını sıkma! Oraya yakında gideceksin," Piemur gözlerini kısarak simetrik dorığa baktı, bir eliyle gözlerini gölgelemişti. "Yakın görünüyor, ama birkaç gün, belki de beş altı günlük mesafede. Herhalde zorlu arazidir. Sen..." Jaxom'ın böğrüne, onun nefessiz bırakan bir darbe indirmek için durakladı, "önce iyileşmelisin! O otları biçerken oflayıp puflad ığını duydum. Hah!"

"Budala'yı buraya getirip otlatmak daha kolay olmaz mıydı? Etrafta Ruth'un haricinde hiç ejder yok. O da Budala'yı yemeyeceğine söz verdi."

"Vahşi olanları bir kez görsün, bir daha geri gelmez. Benim yanımda bulunmasının ve bir ejderin onu yemek yerine ona yemek taşımasının daha güvenli olduğunu anlayamayacak kadar budala."

Hayvanın çamur rengi gıdısını okşayan Sharra, "Budala tam olarak ne kadar akıllı?" diye sordu.

"Farli kadar zeki değil, ama aslında budala da değil. Kapsamı sınırlı desek, hakkını vermiş oluruz. Bu sınırlar içinde, epeyi akıllı."

"Mesela?" diye sordu Jaxom. Binek hayvanları hakkında olumlu düşüncelere sahip değildi.

"Şey, mesela Farli'yi önden yollayıp gösterdiğim yönde şu kadar saat uçmasını, inip yerden herhangi bir şey getirmesini isteyebilirim. Genellikle ot ya da çalıların ince dallarını getirir, bazen de taş ve kum. Onu su aramaya yollayabilirim. Büyük Körfez'de beni yanıltan da bu oldu. Farli gayet güzel suyu buldu, Budala ve ben de onun ardına düştük. Ama içme suyu aradığımı belirtmemiştim." Piemur omuz silkti ve gülümsedi. "Ama Budala ve ben ayaklarınızın üzerinde gitmek zorundayız ve o, yer konusunda çok zekidir. Beni kayan kumlardan ve balçığa gömülmekten defalarca kurtarmıştır. Zorlu arazide en kolay rotayı bulmada beceriklidir. Su bulmayı da iyi halleder... içme suyunu. Büyük Körfez'e giden kumlan geçmemekte ayak direttiği vakit onu dinlemeliydim. Orada aslında su olmadığını biliyordu, Farli'nin aksini iddia etmesine rağmen. O seferlik Farli'ye güvendim. Genel olarak, ikisini toplasan güvenilir bir rehber eder.

Biz bir takımız –Budala, Farli ve ben.

"Aklıma gelmişken, bir ateş kertenkelesi kuluçkası buldum, bir kraliçeye aitti, beş..." Farli ona cıvıldadı, "tamam, tamam, belki de altı ya da yedi koy gerideydi. Galiba nerede olduğunu unuttum, ama Farli hatırlar... Eğer isteyen olursa. Biliyorsunuz, eğer yeşil ateş kertenkeleleri bu kadar aptal olmasalardı, gıtlağımıza kadar küçük yeşillere boğulmuş olurduk. Üstelik düpedüz işe yaramazlar."

Sharra güldü. "Kumlarda ilk kez kuluçka buluşumu hatırlıyorum. Yeşillerin yuvalarıyla altınlarınkinin farkını bilmezdim. Ah, nasıl da başında beklemiştim o yumurtaların... günler boyu. Bir kişiye bile söylemedim. Onların hepsini ben Etkileyecektim..."

"Dört mü, beş mi?"

"Aslını istersen, altı. Sadece bir kum yılanının hayvanları, ben daha kuluçkayı keşfetmeden çok önce yemiş olduğunu fark etmemiştim."

"O zaman nasıl oluyor da kum yılanları kraliçelerin yapığı yumurtaları yemiyorlar?" diye sordu Jaxom.

"Kraliçe yuvasından hiç uzaklaşmaz," dedi Sharra. "Bir yılanın tünel kazdığını gördü mü, hemen öldürüverir." Kız bir an titredi. "İplikten çok yılanlardan nefret ediyorum."

"Aslında neredeyse aynı şey, değil mi?" diye sordu Piemur, "saldırının yönü dışında." İki eliyle birden işaret etti, bir eli yukarıdan aşağıya, diğeriyse aşağıdan yukarı, hayali bir kurbana yaklaşıyordu.

Günün sıcak vakitlerinde hepsi birden, Piemur'un Kayıtlar'ını, ölçümlerini ve kaba taslaklarını gerçek, detaylı haritalara dönüştünneye başladılar. Piemur en kısa zamanda Sebell'e, Robinton'a, ya da eğer istenir-

se F'lar'a rapor vermek niyetindeydi

Ertesi sabahın serinliğinde Budala'yı yük hayvanı olarak kullanıp, havada Ruth'un eşliğinde, üç arkadaş Piemur'un saptadığı kraliçe kuluçkasının izine düştüler. Yuvada yirmi bir yumurta vardı, tümü de güzelce sertleşmişti, Kuluçkadan Çıkış'lanna sadece bir iki gün kalmıştı. Yaklaşmaları ateş kertenkelesi kraliçesini kaçırmıştı, böylelikle yumurtaları kazıp, Budala'nın sırtına bağlanmış olan çuvala dikkatlice yerleştirebildiler. Jaxom Ruth'a, ateş kertenkelesi yumurtaları bulduklarından Canth'ı haberdar etmesini rica etti

Canth zaten yarın geleceklerini söyledi, diye yanıtladı. *Arpçı karnını güzelce doyurmuş.*

Ruth düzenli aralıklarla onlara Robinton Usta hakkında böyle küçük bilgi kırıntıları veriyordu. Piemur bunun aynı Salon'da hasta adamla birlikte olup da onun serzenişini işitmemek kadar iyi olduğu iddiasındaydı.

Ormanın içinden geçerek barınağın bulunduğu koya döndüler. Açık alanın yakınlarındaki meyve ağaçları bomboştu ve eğer F'nor geliyorsa, Benden Weyr'ine biraz taze meyve götürmek onun da hoşuna giderdi.

"F'nor geldiği vakit ortalıkta görünecek misin?" diye sordu Jaxom genç Arpçıya

"Neden olmasın? Ne yaptığımdan haberi var. Biliyor musun, Jaxom, bu kıtanın ne kadar güzel olduğunu görünce, insan atalarımızın niye kuzeye göç ettiğine şaşıyor.. "

"Belki de Güney, kurtçuklar yayılıncaya kadar İplikten korunmak için fazlasıyla büyüktü," diye Sharra fikir yürüttü.

"İyi bir nokta!" Sonra alaycı bir şekilde, kendi kendine guldü Piemur. "Şu eski Kayıtlar, yararsız olmaktan da beter; en önemli şeylerden söz etmiyorlar. Tıpkı çiftçilere Kuzey'de kurtçuklara dikkat etmelerini söyleyip nedeninden bahsetmemeleri gibi! Güney Kıtası'nı bir başına bırakıp, bunun sebebine değinmemeleri gibi! Gerçi o zaman şimdikinin yarısı kadar bile deprem oluyorduysa, onları sağduyularından dolayı suçlayamam. Büyük Körfez'deyken neredeyse bir depremde ölüyordum. Az kalsın Budala korkudan kaçıyordu. Eğer Farli'nin bir gözu onda olmasaydı, o geri zekâlı budalaya bir daha yetişemezdim!"

"Yer sarsıntıları Kuzey'de de olur," dedi Jaxom, "Crom'da, Doruklar Bölgesi'nde, Igen'de ve bazen Telgar Düzlükleri'nde."

"Benim yaşadığım türden depremler değil ama," dedi Piemur bu anı karşısında başını iki yana sallayarak. "Yerin ayağının altında çöktüğü ve iki adım sonra seni yarım ejder boyu yukarıya fırlattığı depremler değildir onlar."

"Bu ne zaman oldu? Üç dört ay önce mi?"

"İşte o zaman!"

"Güney'de yer sadece titredi, ama o da yeterince korkutucuydu!"

Piemur, "Okyanusun ortasından bir yanardağın fırlayıp, çevresine ateşli kayalar ve kül püskürttüğünü gördünüz mü hiç?" diye sordu

"Hayır, ben görmedim, senin de görmediğinden eminim, Piemur," dedi Sharra onu kuşkuyla süzerek

"Gördüm, hem N'ton da yanımdaydı, bu yüzden bir şahidim var."

"Ona sormayacağımı sanma."

"Neredeydi bu, Piemur?" diye sordu Jaxom, büyülenmişti.

"Sana haritada göstereyim. N'ton bu yeri kontrol ediyor. Geçen sefer karşılaştığımızda, volkanın duman püskürtmeyi bıraktığını ve etrafında. senin şu dağın kadar düzgün bir ada oluştuğunu söyledi!"

"Kendi gözlerimle görmeyi tercih ederim," dedi Sharra, şüpheleri hâlâ yatışmamıştı.

"Bunu ayarlarım," dedi Arpçı iyi kalplilikle. Bu uygun bir ağaç!" diye ekledi ve havaya sıçrayıp en alçak dalı yakaladı, kendini ustaca yukarı çekti. Kızıl meyveleri tutan saplan kesip, onları Jaxom ve Sharra'nın bekleyen ellerine özenle düşürmeye başladı.

Kıyı boyunca ateş kertenkelelerinin kuluçkasına yürümeleri sadece iki saat sürmüştü, ama yoğun bitki örtüsünü yarıp dar bir patika açarak barınağa geri dönmeleri neredeyse bunun üç katı vakit aldı. Jaxom yapışkan saplı bitkileri yiğitçe biçerken, Piemur'un seyahatinin ne kadar çetin olduğunu anlamaya başlamıştı. Omuzları ağrıyordu ve barınağa varıncaya değin incik kemiklerine dalların dikenleri batmış, ayak parmakları sıyrılmıştı. Jaxom tüm yön duygusunu yitirmişti. Ama Piemur'un olağanüstü bir duyarlılığı vardı ve Ruth ile üç ateş kertenkelesi, onları hedeflerine doğru düz bir rotada tutmuştu.

Oraya vardıklarında, Jaxom'ı yatağa devrilip, yorgunluktan sızmaktan alıkoyan tek şey gurultuydu. Piemur üzerindeki terden kurtulmak için dört gözle denize koştu, Sharra da akşam yemeğine ızgara balığın iyi gideceğini düşündü, bu yüzden Jaxom'ın dişini sıkıp sabretmesi gerekti.

Daha sonra düşündüğü vakit, nihayet uyumak

için yatağına girdiğinde gördüğü canlı rüyaların sebebinin bu yaptıkları olabileceği geldi aklına. Sürü halinde kaçışan insanlarla dolu ruyasına hakim olan şey, dumanı tüten; alevli küller ve kor kesilmiş kayalar püskürten dağlardı. Bu Jaxom için oldukça anlaşılırdı, ama kendisi de kaçışan insanlardan biriydi ve görünen o ki, yeterince hızlı koşamıyordu. Dağın dudağından sızan kızıl-turuncu parıldayan nehir onu yutmak üzereydi ve Jaxom bacaklarını daha çabuk hareket ettiremiyordu.

"Jaxom!" Piemur onu sarsarak uyandırdı. "Rüya görüyorsun! Sharra'yı da uyandıracaksın." Piemur durakladı, şafak öncesinin soluk alacakaranlığında Sharra'nın inildemesi rahatlıkla duyulabiliyordu. "Belki de ben uyandırmalıyım. Galiba o da kötü bir rüya görüyor."

Piemur yatak kürklerinden sürünerek çıkmaya başladı, tam o sırada Sharra'nın derinden bir göğüs geçirdiğini, sonra da daha sessizce bir uykuya geçtiğini işittiler.

"O yanardağdan bahsetmemeliydim. O püskünne anını yeniden yaşadım. En azından, sanırım rüyamda gördüğüm şey buydu." Sesine bakılacak olursa, Piemur hayrete düşmüştü. "Belki de çok fazla balık ve meyve yemektendir! Kaçırdığım öğünlerin hepsini telafi ettim bu gece." İçini çekti ve yeniden yerine yerleşti.

"Sağ ol, Piemur!"

"Ne için?" diye sordu Piemur bir yandan esneyerek

Jaxom sırtını döndü, uyumak için rahat bir pozisyon buldu ve kolaylıkla rüyasız bir uykuya daldı.

Ertesi sabah Ruth'un bağırışı üçünü birden ayağa dikti.

"F'nor geliyor," dedi Jaxom, Ruth'un mesajını dinleyerek.

F'nor yanında başkalarını da getiriyor, diye ekledi Ruth

Jaxom, Sharra ve Piemur, gökte dört ejder belirdiği vakit koya ulaşmışlardı, diğer üç ejder, kahverengi Canth'ın yanında cüce gibi duruyorlardı. Ruth'un çevresini almış olan ateş kertenkeleleri şaşkınlıkla ciyaklayarak bir anda gözden yittiler, geriye sadece Meer, Talla ve Farli kalmıştı.

Jaxom Ruth'un Canth'a, *Bu Piemur*, dediğini işitti. Tam o sırada F'nor çılgınca el sallamaya, bir zafer işareti olarak iki elini başının üzerinde birleştirmeye başladı.

Canth binicisini kumların üzerine bıraktı. Diğer ejderlere bir emir vererek kükredi, paytak paytak yürüyerek, mutlulukla sulara girdi, Ruth da hemen onu takip etti.

"Hoşgeldin, Piemur," diye bağırdı F'nor diğerlerine doğru yürürken, bir yandan da binici koşumlarını çözüyordu. "Kayboldun diye meraklanmaya başlamıştık,"

"Kaybolmak mı?" Piemur küplere binmiş gibiydi. "Siz ejder uçucularının da sorunu bu ya. Yerden gidilen mesafelere hiç saygınız yok! İşin kolayına alışmışsınız. Yukarı, yukarı, hop! Gözden kaybol ve işte istediğin yerdesin. Hiç alın teri dökmeden." Boğazından, küçümseyici bir ses çıkardı "*Ben* artık nerelerde bulunduğumu biliyorum, üstelik her bir karışını"

F'nor genç Arpçıya tebessüm etti ve sırtını öyle bir güçle yumtukladı ki, Jaxom Piemur'un sarsılmayışına hayret etti. "Öyleyse seyahatlerinin hikâyelerini tama-

men ve münasip abarttılarıyla birlikte Usta'na anlatıp onu eğlendireceksin..."

"Beni Robinton Usta'ya mı götüreceksin?"

"Daha değil. O sana geliyor." F'nor yeri işaret etti.

"Ne?"

F'nor belindeki keseyi aradı ve içinden katlanmış bir yaprak çıkardı. "İşte bugün gelme sebebim *bu!* Bana o ateş kertenkelesi yumurtalarını da unutturmayın, tamam mı?"

"O da nedir?" Jaxom, Sharra ve Piemur kahverengi ejderin çevresinde kümelendiler, o da yaprağı gösterişli bir biçimde açtı.

"Bu... bu koya inşa edilecek, Arpustası için bir salon!"

"Burada mı?" deyiverdiler üçü hep bir ağızdan.

"Buraya nasıl gelecek?" diye sordu Jaxom. "*Arada*n uçmasına göz yumulmayacağı kesin." Serzenişinin sesine yansımasına engel olamamıştı F'nor bir kaşını ona doğru kaldırdı.

"Idarolan Usta en hızlı, en büyük kadırgasını Arpustası'nın hizmetine koştu. Menolly ve Brekke de ona eşlik ediyorlar. Denizden yapılacak bir yolculukta Arpçıyı rahatsız edecek ya da üzecek hiçbir şey yok."

"Onu deniz tutar," diye belirtti Jaxom.

"Sadece küçük teknelerdeyken." F'nor onlara çok ağırbaşlı bir ifadeyle baktı. "İşte böyle. Bir an önce işe koyulacağız. Beraberimde alet edevat ve yardım getirdim," dedi, yanlarına gelen üç weyrçömezini işaret etti. "Şu barınağı düzgün, kuçük bir kaleye dönüştürelim," dedi elindeki yaprağa bakarak. "Şu çalılardan eser bile kalmayacak..."

"O zaman Arpçıyı bu güneşte pişireceksiniz, demektir ki, bu da hiç hoş değil," diye belirtti Sharra

"Anlayamadım .."

Sharra yaprağı onun elinden aldı, eleştirel bir bakışla kaşlarını çattı. "Küçük kale mi? Bu kahrolasıca bir salon," dedi kız, "hem bu kıta için hiç de uygun değil. Üstelik," kumların üzerine çöktü, uzun bir kalıbık parçası alıp bir başka taslak çizmeye koyuldu. "İlk olarak, ben olsam inşaatı eski barınağın olduğu yere yapmazdım -koya çok yakın ve burada deniz sert olur Şurada bir yükselti var... olgun meyve ağaçlarının örttüğü, işte orada.. " Barınağın doğusunu işaret etti.

"Olgun ağaçlar mı? İplik yesin diye mi?"

"Ah, siz ejder binicileri!" Burası Güney, Kuzey değil. Her yer kurtçuk dolu. İplik aşağı yukarı her yediğünde bir birkaç yaprağı dağlar, ama bitkiler kendilerini iyileştirir. Bu arada, sıcak mevsime giriyoruz ve inanın, etrafı serin tutmak için mümkün olduğunca çok yeşillik gerekir. Binayı yere değil, kazıkların üzerine inşa etmelisiniz. Temeli için birçok resif kayası var. Pencereler böyle ince yarıklar şeklinde değil de geniş olmalı ki, esen meltemi yakalayabilsin. Tamam, eğer isterseniz kepenklerle örtersiniz, ama ben bütün hayatım boyunca Güney'de yaşadım ve burada nasıl binalar yapılması gerektiğini biliyorum. Pencereler ve içeride rüzgârın esebilmesi için düz koridorlar lazım..." Bir yandan konuşuyor, diğer yandan da kuru sıcak kumda kalacak denli güçlü darbelerle kalenin düzeltilmiş şeklini çiziyordu. "Bunca insan için dışarıda ocak gerekir. Brekke ve ben burada çoğu yemeğimizi taş çukurlarda pişirdik," koydaki bir noktayı

işaret etti, "ve koy bu kadar yakınken bir banyoya ihtiyaç olmaz."

"Su tesisatına karşı değilsin, değil mi?"

"Hayır, ırmaktan buraya taşımaktan daha kolay olur. Evin içindeki gibi bir musluk da yemeğin pişirildiği yere ekleyin sadece. Belki de ocağın yanına bir de depo yapılmalı, böylece sıcak suyumuz da olur..."

"Başka emriniz var mıydı, İnşaat Ustası?" F'nor iğneleyici bir tavırla değil, neşe ve hayranlıkla konuşmuştu.

"Aklıma geldiği vakit size bildiririm," dedi kız olanca ciddiyetiyle.

F'nor önce ona gülümsedi, ardından yaptığı çizime bakıp yüzünü astı. "Yakınında bu kadar çok yeşilliğin bulunması Arpçının hoşuna gider mi, emin değilim. Biliyorum, sen İplik Düşüşü boyunca dışarıda kalmaya alıştıksın..."

"Robinton Usta da öyle," dedi Piemur. "Sharra buranın sıcaklığı ve burada inşaat yapmak konusunda haklı. Ağaçlan her zaman için kesebilirsin F'nor, ama yenisini o kadar çabuk yetiştiremezsin."

"İyi bir nokta. Siz üçünüz, B'refli, K'van ve M'tok, ejderlerinizi salın. Ruth ve Canth'ın yanında güneşlenip yüzmeye gidebilirler. Önce biraz ağaç kesmemiz gerekecek. K'van, ver şu çuvalı. Baltalar içinde, değil mi?" F'nor, Piemur'un günler boyu harıl harıl çalışıp sonunda bir tek ağaç kesebilmek konusunda homurdanmasını duymazlıktan gelerek, aletleri dağıttı "Sharra, bizi o tercih ettiğin yere götür Ağaçların birkaçını kesip, kazık niyetine kullanacağız."

"Yeterince serttirler," Sharra onayladı ve yolu gösterdi.

Kız ağaçlar konusunda haklıydı: F'nor önerilen alanı ve kesilecek ağaçları işaretledi. Söylemek yapmaktan bayağı daha kolaydı. Baltalar sanki ağaçlara saplanmıyor, geriye sıçnyordu. F'nor şaşırmıştı, kör baltalar hakkında söylenip biley taşını çıkarttı. Bir parmağını doğramak pahasına, daha uygun keskinlikte bir ağız elde etti, tekrar denedi, ama sadece biraz daha fazla başanlı olabildi.

"Anlamıyorum," dedi ağacın gövdesindeki kesiklere dikkatle bakarak. "Bu ağacın bu kadar sert olmaması gerekir. Bu bir meyve ağacı, kuzeyin kerestelik ağaçlarından değil. Her neyse, bu araziyi temizlememiz lazım, çocuklar!"

Öğle vakti gelip çattığında avuçları bir güzel su toplamamış olan tek kişi, ot biçmeye alışkın olan Piemur idi. İlerleme kaydedemeyişleri daha da yıldırıcıydı –sadece altı ağaç kesebilmişlerdi.

"Denemedik demeyiz, değil mi?" diye konuştu F'nor alnındaki teri silerek. "Pekâlâ, bakalım Sharra bize yiyecek neler hazırlamış. Güzel birşeyler kokuyor."

Sharra sofrayı hazırlamadan önce yüzmeye vakit buldular. Tuzlu su ellerindeki kabarcıkları yakıyordu ve Sharra onlara hissizotu sürdü. Izgara balıklarla pişmiş kökleri yedikten sonra, F'nor onları baltalarını bileyleme işine koştu. İkindinin geri kalanını dalları budamakla geçirdiler, sonra da ejderlerinden kerestelen bir yana çekmelerini istediler. Sharra otları temizlemiş ve Ruth'un yardımıyla, temel kazıklarını işaretlemek için siyah resif taşları getirmişti.

F'nor adamlarını gece için Weyr'e götürür götürmez, Jaxom ve Piemur kumların üzerine serilip kaldı-

lar, sadece Sharra'nın hazırladığı yemeği yiyecek kadar bir süre uyandılar.

"Büyük Körfez'in çevresini dönmeyi tercih ederim," dedi Piemur omuzlarını bir o yana, bir bu yana gererken

"Bu, Robinton Usta için," dedi Sharra.

Jaxom düşünceli bir tavırla elindeki su toplamış yerlere baktı. "Bizde bu hız varken, umarım onu buraya getirmeleri aylar alır!"

Sharra onların ağrıyan adalelerine acıdı ve ikisini de aromatik kokulu, hoşça yakarak ağrılı bölgeye işleyen merhemle ovdu Kızın onun omzunu ovmaya Piemur'unkinden daha fazla zaman ayırdığını düşünmek, Jaxom'ın hoşuna gitmişti. Genç Arpçıyı gördüğüne memnun olmuştu ve onun seyahatlerinde hazırladığı Kayıtlar ile haritalardan büyülenmişti gerçi, ama Piemur'un kampa varması keşke bir iki gün daha uzun sürseydi diye sitem etmiyor da değildi. Etrafta üçüncü bir şahıs varken, dikkatini kızın gösterdiği ihtimam üzerinde yoğunlaştıramıyordu

Ertesi sabah daha bile az fırsat vardı. Sharra onları, F'nor'un yanında daha fazla yardımcıyla birlikte vardığını bildirmek için uyandırdı.

Jaxom'ın kızın yüzundeki boş ifadeden ve dışarıdan duyulan emirlerden, bağrışlardan şüphelenmiş olması gerekirdi Ne var ki, o ve Piemur, her yanları tutulmuş bir halde barınaktan dışarı çıktıklarında gözlerinin önüne serilen manzara karşısında tamamen hazırlıksızdılar

Koy, açıklık ve gök –tümü de adam ve ejder kaynıyordu Bir ejder yükünü boşalır boşaltmaz, bir diğerinin inmesi için havalanıyordu Koyun suları oyna-

yan, birbirlerine su sıçratan ejderlerle doluydu. Ruth koyun doğu ucunda dikilmiş, başını göğe çevirmiş, selam üstüne selam veriyordu. Barınağın çatısında tam bir ateş kertenkelesi sürüsü birbirleriyle gevezelik etmekteydi.

"Yanıp kavrulasıca, şuna bir bak!" diye seslendi Piemur Jaxom'ın yanından. Sonra kıkır kıkır güldü ve avuçlarını ovuşturdu. "Bugün ağaç kesmeyeceğimiz muhakkak!"

"Jaxom! Piemur!" F'nor'un neşe dolu selamıyla ikisi de dönüverdiler ve kendilerine doğru koşar adım gelen kahverengi biniciyi gördüler. Onun hemen ardında, Demirciustası Fandarel, Ağaçustası Bendarek, N'ton ve omuzlarındaki düğümlere bakılırsa, Bendenli bir filo lideri vardı. Jaxom onun T'gellan olabileceğini düşündü.

"O iki çizimi geçen gece sana mı vermiştim, Jaxom? Bulamıyorum da... Ah, işte buradalar!" F'nor küçük masanın üzerindeki yapraklan işaret etti - Brekke'nin orjinal çizimi ve Sharra'nın önerdiği değişiklikler Kahvrengi binici yapraklan düzeltti ve Zanaatustalarına gösterdi. "İşte burada, Fandarel, Bendarek, bu bizim fikrimiz..."

Tek bir vücut gibi hareket eden iki adam F'nor'un ellerinden yapraklan aldılar ve önce birini, sonra diğerini dikkatle tetkik ettiler. İkisi de onaylamayarak, başlarını yavaşça iki yana salladılar.

"Çok verimli değil, F'nor, ama iyi düşünülmüş," dedi koca Demirci.

"Weyrliderl R'mart, evin çatısını yapmaya gereken iyice dinlendirilmiş keresteleri taşımam için yeterince binici verdi bana," dedi Bendarek Demirciye.

"Su ve diğer tesisat için borular, düzgün bir ocak ve teçhizat, mutfak araçları, pencereler için madenler getirdim..."

"Lord Asgenar taş ustalarını almam için ısrar etti. Temel iyi atılmalı, zemin iyi döşenmeli..."

"Öncelikle bu tasarımı düzeltmeliyiz, Bendarek Usta..."

"Tamamen katılıyorum. Bu güzel, küçük bir kulübe, ama Pern'in Arpustası'nın ikamet etmesi için hiç de uygun değil."

İki Zanaatustası kaba taslakları geliştirmeye öyle gömülmüşlerdi ki, odadaki diğer şahısların varlığından bihaber, Jaxom'ın kendi haritalarını yaptığı masaya yönelmişlerdi birlikte. Piemur ileriye sıçradı ve kendi notlarıyla çizimlerini kurtardı. Ağaçustası, düşündüğü sırada yapılan bu tür kesintilen önemsemeksizin, temiz bir sayfa aldı, cebinden de bir yazı aleti çıkarıp düzgün hatlarla, aklındakini kâğıda dökmeye koyuldu. Demirci de önune bir yaprak çekip, kendi fikirlerini çizmeye girişti.

"Dürüst olmak gerekirse, Jaxom," dedi F'nor, gözleri sevinçten kırış kırış olmuştu, "tek yaptığım F'lar ve Lessa'ya birkaç yardımcı daha alıp alamayacağını sormaktı. Lessa bana ters bir bakış fırlattı; F'lar da istediğim kadar serbest biniciyi alabileceğimi söyledi, şafak vakti gelip çattığında Weyr'in ağzı ejderlerle ve Pern'in Zanaatustalarının yarısıyla dolup taşmıştı. Lessa Ramoth'la konuşmuş olmalı, o da belli ki, Pern'deki herkese duyurmuş."

Bir zamanlar ıssız olan kumsaldaki binici ordularına ve ejder yükünce malzemeyi daha şimdiden kalabalıklaşarı çevreye yığan Zanaatkârların trafiğine

şoyle bir bakan Piemur, "Onlara ihtiyaçları olan bahaneyi verdin, F'nor," dedi.

"Evet, bunun farkındayım, ama böyle bir karşılık beklemiyordum. Onlara nasıl gelmeyin, diyebilirdim ki?"

"Bence," dedi onlara katılan Sharra, "bu Arpustası'na yakışır bir övgü." Gözleri Jaxom'ınkiyle buluştu ve Jaxom, kendi özel, barışçıl koylarının böyle istila edilmesi yüzünden hissettiği birbiriyle çelişen duygulardan kızın da haberdar olduğunu anladı.

Sonra Jaxom F'nor'un kendisini izlediğini fark etti ve zayıfça gülümsemeyi başardı. "Dünden sonra, ellerimizin iyileşmeye fırsatı olacak herhalde. Değil mi, Piemur?"

Piemur başıyla doğruladı, kumsaldaki faaliyeti gözlerken çene kasları oynuyordu. "Budala'yı bulsam iyi olacak. Tüm bu curcunada herhalde korkup ormanın derinliklerine kaçmıştır. Farli!" Kolunu uzattı ve ateş kertenkelesi çatıdan inip, kondu. "Budala'yı bul, Farli. Beni ona götür!"

Ateş kertenkelesi sol omzunun üzerinden baktı ve cıvıldadı, Piemur da ardına bile bakmadan o yöne doğru uzun adımlarla yürüdü.

"Bu genç adam çok uzun süredir yalnız başına," dedi F'nor.

"Evet!"

F'nor, "Onun neler hissettiğini biliyor musun?" diye sordu Jaxom'ın kısa yanıtına sıntarak. Oğlanın omzuna bir tokat vurdu. "Senin yerinde olsaydım bunun beni etkilemesine izin vermezdim, Jaxom. Yardımcılarımızın miktarına bakılırsa kaleyi göz açıp kapayana kadar dikeriz. Huzur ve sessizliğinize kavuşacaksınız."

"Budalalar!" diye bağırdı Sharra aniden.

Jaxom, F'nor'un afallamış yüz ifadesinden sakınarak, kıza baktı. Kız iki Usta'nın arasındaki konuşmaya kulak misafiri olmuştu.

"Şu işi şimdi *onlar* olmaksızın yapmak zorundayım!" Öfkeden yumrukları sımsıkı, kız maksatlı bir halde Zanaatustaları'nın önüne dikildi. "Ustalar, size basbayağı gözardı ettiğiniz bir şeyi hatırlatmalıyım. Burası sıcak bir ülkedir. Siz hem soğuk kışlara, hem de dondurucu yağmurlara alışmışsınız. Eğer bu kaleyi bu şekilde yapacak olursanız, neredeyse kapımıza dayanmış olan yaz sıcağında insanları boğarsınız. Şimdi, benim Güney Kalesi'nde yaşadığım yerde, biz duvarları kalın yaparız ki, sıcağı dışarıda, serinliği içeride tutsun. Binaları yerden yüksekte inşa ederiz, böylece hava zeminin altından dolaşır ve orayı soğutur. Bir sürü pencere yaparız –geniş pencereler– ve siz de bir düzine kaleyi donatacak kadar madeni kepenk getirmişsiniz, Fandarel Usta. Evet, biliyorum, ama Ipik her gün düşmez, oysa sıcak devamlı vardır. Şimdi..."

F'nor dilini şaklattı. "Tıpkı Brekke gibi konuşuyor. Bu ruh haliyle weyreşim gibi davranıyorsa da, başka bir yerde olmayı tercih ederim. *Sen,*" F'nor pannağıyla Jaxom'ın göğsünü dürttü. "Bize nerede avlanabileceğimizi gösterebilirsin. Yanımızda yiyecek de getirdik, ama yerleşik Kale Lordu sıfatıyla iş başında olduğuna göre, biraz et kızartıp ev sahipliği yapmak sana düşer..."

Jaxom üç ejder binicisini gulduren, ferahlama dolu bir sesle, "Hemen uçuş kıyafetlerimi giyeyim," dedi.

Güneşlenip yüzerken giydiği kısa pantolonun

üzerine uzun olanını geçirdi, ceketini omzuna attı ve kapı ağzında bekleyen üç biniciye katıldı

"Sanırım koyun sol kolunda, Ruth'un yakınında binebiliriz," dedi F'nor'a.

Jaxom'ın kulağının dibinde bir şey vızıldadı ve oğlan içgüdüsel şekilde eğilerek, dönüp Meer'e baktı, ateş kertenkelesi havada asılı durmuş, ön pençelerinde bir parça siyah resif taşı tutuyordu Jaxom Shara'nın ateş kertenkelesine bu kadar çabuk döndüğü için teşekkür ettiğini işitti.

Kız onlara başka angarya çıkaramadan önce hemen orayı terk etti. F'nor hepsi için de av ipleri getirmişti, bunları bir gözden geçirip, kangal halinde omuzlarına astılar. Çeşitli boy ve genişlikte tahta yığınlarının, madenî kepenklerin ve üzeri etiketsiz balyaların yanından geçerken, adamlar binicileri selamladılar ve Jaxom'a kendini nasıl hissettiğini sordular

Koyun ucuna kadar olan kısa yürüyüşlerini tamamlamadan önce, Jaxom –o gün İplik bekleyen Telgar dışında her Weyrden adamlar ve Pern'in her zanaatinden temsilciler görmüştü, çoğunun rütbesi kalfa ve üstüydü. Birçok yediğündür soyutlanmış olan Jaxom, hastalığının Weyr, Kale ve Zanaatlerde yaygın bir merak konusu olduğunu fark etmemişti. Minnettar kalmakla beraber bir o kadar da mahçup olmuştu, ama bu, ne kadar iyi niyetle de olsa koyun huzuruna ve mahremiyetine tecavüz edildiği hissini veya kalabalıkta boğulma duygusunu hafifletmiyordu

F'nor ne demişti ona? Yerleşik Kale Lordu mu? Üzerinden sular akan Ruth hafifçe yanına konarken Jaxom silkindi.

Bir sürü insan. Bir sürü ejder! Bu çok eğlenceli!

Ruth'un gözleri keyif ve memnuniyetle fırıl fırıl dönüyordu.

İki dev bronz ve neredeyse onlar kadar iri kahverenginin yanında bir cüce gibi kalan beyaz ejder tüm bu heyecanla öylesine coşmuştu ki, Jaxom'ın yüzünün asık kalması mümkün değildi.

Gülerek, sevgiyle Ruth'un omzuna vurdu ve boynuna sıçradı. Diğer binıciler de ejderlerine bindiler, Jaxom yumruğu kapalı olan kolunu kaldırıp, yükselme işareti verdi Hâlâ gülüyordu, Ruth kendini dosdoğru yukarıya fırlatıp, daha ağır olan hayvanları kumda bırakırken, Jaxom kendini emniyete aldı. Ruth diğer ejderler de havalanırken kibarca daireler çizdi ve güneydoğuya dönerek, onlara rehberlik etti.

Jaxom Sharra'yla birlikte bulmuş olduğu nehir kıyısındaki çayırlardan en uzaktakine doğru yöneldi. Wherryler ve binek hayvanları sabah ortasında genellikle oraya gelir, suda ve soğuk çamurda yuvarlanırlardı. Hem orada büyük ejderlerin manevra yapması ve binicilerine iyi bir atış şansı sağlaması için yeterince açık alan da vardı

Toprağın, ardı ardına gelen yağmurlu mevsimlerin ağaçların kök salmasını imkânsız kıldığı bir dizi yığın halinde, ağaçlardan nehrin taşan kıyılarına meyillendiği nehir çayırlarında, yeterince hayvanın gezindiği kesindi. Her yeri ot bürümüştü, sıcak hava onları acımasızca kavurup samana çevirirken, kuruyup sararmak üzereydiler

Tek başımıza avlanacağız. F'nor bizden kocaman bir wherry yakalamamızı istiyor Onlar da her biri bir erkek geyik avlamaya çalışacaklar. Bu kadarı bugünlük yeter.

"Eğer yetmezse," diye yanıtladı Jaxom, "her zaman büyükçe bir balık avlamaya çıkabiliriz."

Aslında Jaxom bu fırsatın çıkması için yanıp tutuşuyordu. Daha önce hiçbir mızrak uçlu ip kullanmamıştı, ama Gözüne bir wherry kestirdi, wherry çalılıklarının ardından görkemli bir şekilde, yavaşça ilerlerken kuyruğundaki dikenler yelpaze gibi sallayan, iri bir hayvandı bu. Jaxom Ruth'un boynundaki bacaklarını sıkılaştırdı, elindeki ipin ağırlık bağlı ucundaki ilmeği gözden geçirdi. Erkek wherrynin görüntüsünü Ruth'a verdi, o da başını itaatkârca o noktaya çevirdi. Ruth sonra daldı, Jaxom'a atış yapacak mesafeyi vermek için kanatları gerideydi, kıvrılmış bacakları neredeyse çayırdaki otlara değiyordu. Jaxom Ruth'un bir yanına eğildi ve ilmeği maharetlice, wherrynin büyük ve çirkin kafasına fırlattı. Yaratık geriledi, bu da ilmeğin sıkılaşmasına yardımcı oldu. Jaxom topuklarını Ruth'a vurunca, ejder yukarıya fırladı. Ustaca bir asılmayla, Jaxom wherrynin boynunu bir güzel kırıverdi

Ölü hayvanın ağırlığı neredeyse kollarını yuvalarından çıkaracak gibi olunca, Jaxom bunun ağır bir kuş olduğunu anladı. Ruth ipi ön pençeleriyle yakalayarak yükün bir kısmını ondan aldı.

F'nor, iyi yakaladınız, diyor. Kendisi de bu kadar iyi yapabilmeyi umuyormuş!

Jaxom Ruth'u çayırın diğer avcılardan en uzaktaki ucuna götürdü Sonra Ruth hayvanın ölüsünü yavaşça yere bırakıp yere kondu ve Jaxom avı ejderin sırtına bağlayıp emniyete almaya girişti T'gellan'ın ilk atışında kaçırdığı geyiği cesurca takip edişini görecek kadar çabuk havalanmışlardı gene. F'nor ve N'ton'un

avları da düzgünce asılıydı. N'ton'la birlikte daire çizip koya dönerken F'nor koluyla zafer işareti yaptı. Ruth da onu izlediği sırada Jaxom, T'gellan'ın ikinci atışında başarılı olduğunu gördü; hemen ardından yükselmek zorunda kaldılar, az daha ormanın sınırını kaçırıp, asılı geyiği dallara takacaklardı. Hızlı ve küçük bir av olmuştu, bu da hayvanların bu ufak heyecanı hemen unutacakları anlamına geliyordu. Kuşkusuz yarın yine avlanmaları gerekecekti. Jaxom bu muazzam işgücünün bile Arpçının yeni kalesini bir günde bitirmesine ihtimal vermiyordu! Belki yarın büyük balık peşine düşebilirlerdi.

Koydan ayrılalı çok vakit geçmemişti, yine de dönüş yolculukları, yüklü olduklarından biraz daha uzun sürdü. Meyve ağaçlarının ortasında koskoca bir açıklık yaratılmıştı. Jaxom, uğraşan bu kadar çok insan da olsa, bu kadar fazla ağacın nasıl kaldırılabildiğine şaşmıştı ki, bir ejderin ağacın tekini kökünden söktüğünü, bitişikteki koyun kumsalına götürüp diğerlerinin üzerine bir güzel istiflediğini gördü. O ve Ruth alana yaklaştıklarında, Jaxom'ın gözüne siyah resif kayalarından sütunların yerleştirildiği ve Bendarek Usta'nın getirdiği işlenmiş, dinlendirilmiş kerestelik ağaçlardan birkaç kirişin yerlerine dikildiği çarptı. Zarif kıvrımlı bir cadde temizlenmiş ve üzerine ejder sırtında, ateş taşı torbalarında taşınan kum dökülmüştü. Diğer işçilerin meydanın uçlarında çeşit çeşit işle meşgûl oldukları görülüyordu –testereyle kesiyor, rende yapıyor, çivi çakıyor, yerine oturtuyorlardı– bir diğer grup ise koyun ucundaki yığınlardan siyah resif kayası taşıyordu.

Doğu uçta ise, Jaxom etleri kızartmak için çukur-

lann kazıldığını, şişlerin hazırlandığını ve ateşlerin yakıldığını görebiliyordu. Gölgelik bir yerde masalar kurulmuştu ve kırmızı, turuncu, yeşil meyveler dağ gibi dizilmişti.

Ruth açıklığın üzerinde asılı durdu, yavaşça indi. Ateş çukurlarının yanından iki adam hemen Jaxom'ın wherryyi indirmesine yardıma koştular. Ruth, Jaxom'ın diğer büyük ejderlerin av iplerinden sallanan hayvanlara yol gösterebilmesi için hemen sıçrayarak yol açtı.

Uçuş kıyafetini çözen F'nor, yavaşça yürüyerek Jaxom'a yaklaştı, bir zamanlar huzurlu olan koydaki koşuşturmacayı izlerken, parlak gün ışığına karşı gözlerini kısmıştı. Derinden bir iç çekti, ama sanki hiç beklemediği bir şeyden memnun olmuş gibi başını sallamaya başladı.

"Evet, iyi olacak," dedi Jaxom'dan çok kendi kendine, çünkü sonra döndü, gülümsedi ve Jaxom'ın omzunu kavradı. "Evet, geçişi kolay yapacaklar."

"Geçiş mi?"

F'nor'un şu anki inşaat çılgınlığını kastetmediği ortadaydı.

"Ejderhalkının toprağa, kaleye dönüşü. Bu civarda ne kadar yer keşfedebildin?"

"O nehir kıyısındaki çayırlara kadar koyları ve dünden önceki gün, Piemur'la birlikte hemen civardaki iç bölgeleri."

İkisi birden, uzakta duran, başı dumanlı volkanın konisine döndüler.

"Evet, sanki dikkatleri üzerine çekiyor, değil mi?" F'nor sırıttı. "Oraya ilk varan sen olacaksın, Jaxom. Aslında senin ve Piemur'un bunu hedef edinip biraz

ciddi keşiflere başlamanızı isterim. Evet, bu hoşuna gider, değil mi? Sen ve Piemur için de daha iyi olur. Şimdi, ben tekrar unutmadan önce, şu bildirdiğin ateş kertenkelesi yumurtaları nerede?"

"Yirmi bir yumurta var ve onların beşini istiyorum, eğer mümkünse..."

"Elbette!"

"Ruatha'ya götürülmek üzere!"

"Akşama kalmaz."

"Biliyor musun, bu tuhaf." Jaxom uzanıp, çevresine bakındı.

"Nedir o?"

"Genellikle etrafta çok daha fazla ateş kertenkelesi olur. İki el dolusu ateş kertenkelesinden fazlasını göremiyorum. Onların da hepsi işaretli."

ONALTINCI BÖLÜM

Kale Kalesi, Benden Weyri, Koy Kalesi ve Şafak Kız Kardeşi'nin Güvertesinde, Denizde, 15.10.1-15.10.2

Üç ateş kertenkelesi ilk selamlama uvertürlerini tamamladıktan sonra, dostlarının gösterdiği heyecan karşısında gülümseyen üç adam, Kale Kalesi'nde, Lord Groghe'nin özel görüşmelerini yaptıkları küçük odadaki masaya rahatça yerleştiler. Sebell buraya pek çok defa gelmişti, ama önceki ziyaretleri Zanaat Salonu'nun temsilcisi olarak değildi ve Lord Groghe daha önce Kale Weyrliderini hiç davet etmemişti ki, bu da konunun önemli olduğuna işaretti.

"Bilmem nasıl başlamalı," diye söze koyuldu Lord Groghe şarap doldururken. Sebell bunun konuya girmek için çok iyi bir başlangıç olduğunu düşündü, özellikle de Kale Lordu onları Benden şarabı ikram ederek şereflendirdiği için. "En iyisi bodoslama dalmalı. Sorun şu... T'ron'la dövüştüğü zaman F'lar'a arka çıktım," Groghe şimdiki Kale Weyrlideri'ne doğru başını salladı, "çünkü onun haklı olduğunu biliyordum. O uyumsuzları kimseye zarar veremeyecekleri bir yere sürmekte haklıydı. Eskiçağlılar Guney Weyri'ndeyken, onları bir başlarına bırakmak akıllıcaydı, onlar bize ilişmedikleri sürece -çoğu zaman da ilişmediler" Lord Groghe gür kaşlarının altından önce N'ton'a, sonra Sebell'e baktı.

İki adam da Kale Kalesi'nde sadece muhalif Eski-

çağlılara atfedilebilecek tahribatlar yaşandığının bilincinde olduklarından, başlarıyla bu konuya katıldıklarını belirttiler. Lord Groghe boğazını temizledi ve kollarını enli göbeğinin üzerinde kavuşturdu.

"Demek istediğim şu, onların çoğu ya öldü, ya da ölmeye gün sayıyor. Artık bela kalmadı. F'lar'ın bir nevi temsilcisi olan D'ram diğer Weyrlerden ejderhalkını topluyor, orayı tekrar düzgün bir Weyr yapıp, İplikle savaşmak için falan! Destekliyorum!" Önce Arpçı Zanaatbaşı'na, ardından Weyrlideri'ne manalı manalı göz attı. "Hım. Evet, hepsi de güzel, değil mi? Güney'i İpliğe karşı korumak için! Şurası var ki, Güney Weyri tekrar devreye girince, Güney toprakları emniyette olacak. Orada bir kale kurulduğundan haberim var. Genç Toric. *Onun* Kalesine burnumu sokmak istemem. Asla! Orayı hak etti. Ama işleyen bir Weyr, küçük bir kaleden fazlasını koruyabilir, değil mi ama?" Lord Groghe o bakışını, kendisini yardım istemeksizin söze devam etmesi için zorlayan, kibarca ilgileniyormiş gibi bir hava takınmaya çalışan N'ton'un üzerinde sabitledi.

"Evet, hım. Sorun şu ki, düzgünce yönetmeyi öğreterek yetiştirdiğin evlatların yapmak istediği şey budur. Yönetmek! Korkunç kavgalar çıkarırlar. Korkunç mücadeleler. Onları evlatlık vermek de pek işe yaramıyor. Sadece diğerlerinin evlatlarını yetiştiriyorsun ve *onlar* da kavga çıkartıp mücadele ediyorlar. Kavrulasıca! Hepsi de kendine kale istiyor." Lord Groghe bu noktayı vurgulamak için yumruğunu masaya indiriverdi. "Topraklarımı daha fazla bölüştüremem, üstelik çıplak kaya olmayan her karış toprağı Kale yapıyorum. Bana babaları, büyük babaları ve ataları gibi

bağlı olan adamları topraklarından çıkartamam. Benim gözümde hakkıyla Yönetim olmaz bu. Kendi soyumu memnun edeceğim diye onları da atamam. Bu olacak şey değil.

"Şurası var ki, Eskiçağlılar güneydeyken aklımın ucundan bile geçmemişti önermek. Ama artık onların sözü geçmiyor. İşin başında D'ram var, o F'lar'ın adamı ve orayı doğru dürüst bir Weyr haline getirecek ki, orada daha fazla kale olabilsin, değil mi?"

Lord Groghe bakışlarını Arpçıdan Weyrliderine kaydırdı, kendisine itiraz etsinler diye kışkırtıyordu onları. "Güney'de bir sürü yönetilmeyen toprak var, değil mi? Hiç kimse oranın ne kadar büyük olduğunu bilmiyor aslında. Ama Balıkçıustası Idarolan'ın gemilerinden birinin kıyı şeridini takip ederek günlerce seyrettiğini söylediğini işittim. Hım, evet, iyi." Sonra kıkırdamaya başladı, bu neşe büyüyerek, Kale Lordunun iri yarı gövdesini sarsan bir hırıltıya dönüştü. Konuşamaz hale gelmişti ve kalın işaret pannağını adamların önce birine, sonra diğerine zayıfça doğrultuyor, kahkahalarının kelimelerle açıklamasını engellediği bir şeyi, el hareketleriyle anlatmaya çalışyordu.

N'ton ve Sebell çaresizce gülüşüp omuz silktiler, Lord Groghe'yi bu kadar eğlendirenin ne olduğunu ya da adamın onlara ne ifade etmek istediğini kavrayamamışlardı. O muazzam neşe yatıştı, Lord Groghe'yi gözlerinden gelen yaşlan silecek kadar zayıf bir halde bıraktı

"Iyi eğitilmişsiniz! İkiniz de öylesiniz! Iyi eğitilmiş!" Soludu, hırıltısını sustunmak için yumruğuyla göğsünü dövdü Uzunca bir süre öksürdü ve kahkaha krizine tutulduğu kadar ani bir şekilde, ağırbaşlılığını ta-

kındı. "İkinizi de suçlayamam. Suçlamayacağım. Weyr sırlarını kolayca açığa vuramazdınız. Bunu takdir ettim. Bana bir iyilik yapın. F'lar'a söyleyin. Ona saldırının savunmadan daha iyi olduğunu söyleyin. Bunu bilmediğini düşünmüyorum ya! Sanırım," Lord Groghe başparmağını göğsüne bastırdı, "hazırlansa iyi olur... yakın zamanda. Sorun şu ki, Pern'deki herkes Arpustasının iyileşmek için güneye gideceğini biliyor. Herkes ona en iyi şans dileklerini sunuyor. Buna rağmen herkes Guney Kıtası'nın artık eskisi gibi kapalı olmadığına hayret etmeye başlamakta."

"Güney oraya hâlâ düşmekte olan İpliğe karşı yeterince korunamayacak kadar büyük," dedi N'ton.

Lord Groghe başıyla onayladı, bundan haberdar olduğunu mırıldandı. "Şurası var ki, insanlar orada kalesiz yaşayıp da İplik Düşüşünden sağ çıkılabileceğini biliyorlar!" Kale Lordunun gözleri Sebell'e bakarken kısılmıştı. "Senin şu Menolly denen kız bunu başardı! Toric'in Güneyde Düşüşler sırasında Eskiçağlılardan pek yardım görmediğini duydum."

"Söyleyin, Lord Groghe," diye sordu Sebell kendi sessiz tarzıyla, "bir Düşüş sırasında dışanda kaldınız mı hiç?"

Lord Groghe biraz titredi. "Bir kez Ah, evet, tamam Ne demek istediğini anlıyorum, Arpçı. Anladım. Yine de bu erkeklerle çocukları ayırt etmenin bir yoludur!" Başını şiddetle salladı "Bu benim görüşüm. Erkeklerle çocukları ayırt etmek!" Yuz ifadesi uysal kalmaya devam ettiği halde, gözlerinde kurnazca bir bakışla N'ton'a dondü. "Yoksa Weyrler çocuklar ayrılsın istemiyorlar mı?"

N'ton Lord'un şaşkınlığı karşısında güldü. "Çocuk-

lardan fazlasını ayırmanın vakti geldi, Lord Groghe."

"Ha?"

"Mesajınızı F'lar'a bugün ileteceğiz." Kale Weyrlideri verdiği sözü mühürlemek üzere bardağını Kale Lorduna doğru kaldırdı.

"Bundan daha iyisini isteyemezdim! Robinton Usta'dan ne haber var, Sebell Usta?"

Sebell'in gözleri neşeyle aydınlandı. "Usta Kalesi'nden ayrılalı dört gün oldu, güzelce dinleniyor."

"Hah!" Lord Groghe buna inanmamak için yalvarıyordu.

"Şey, bana rahat ettiğini söylediler," diye yanıt verdi Sebell. "O aynı fikirde olsun ya da olmasın."

"Genç Jaxom'ın kapana kısıldığı o güzel yere mi gidiyor?"

"Kapana kısılmak mı?" Sebell yapmacık bir dehşetle Lord Groghe'ye dikkatlice baktı. "O tutsak edilmedi, sadece bir süre daha *ara*da uçması yasak."

"O koya gittim. Güzel Yeri tam olarak neresi?"

"Güneyde," diye yanıtladı Sebell.

"Hıh. Pekiyi, söylemeyeceksin demek? Söylemeyeceksin! Sana kızmıyorum. Güzel yer. Şimdi ikiniz de kalkın ve F'lar'a söylediklerimi iletin. Bunu yapan son kişi olacağımı sanmayın, ama ilk olmamın yardımı dokunur. Ona yardım. Bana yardım! Şu kahrolasıca evlatlarım yüzünden kendimi içkiye vurdum!" Kale Lordu doğrıldu, iki genç adam da öyle yaptılar. "Ustanı bir daha gördüğün vakit onu sorduğumu iletiver, Sebell."

"Öyle yapacağım, efendim!"

Üç adam Kale kapısına doğru yürürlerken Lord Groghe'nin küçük kraliçesi Merga, neşeyle ottu Se-

bell'in Kimi'si ve N'ton'un Tris'ine Sebell'e kalırsa bu, Lord Groghe'nin görüşmeden memnun kaldığının bir göstergesiydi.

Kale Kalesi'nin avlusundan, birçok binadan meydana gelmiş Kale'nin taş döşeli ana yoluna uzanan rampada epeyce yol alana kadar, iki adam da hiçbir yorumda bulunmadılar.

Sonra N'ton Sebell'in usul ve kendinden memnun gülüşünü ışıtti. "İşe yaradı, N'ton. İşe yaradı."

"Nedir o işe yarayan?"

"Kale Lordu güneye gitmek için Weyrliderlerinden izin istiyor!"

"Neden istemesin ki?" N'ton'un aklı karışmış gibiydi.

Sebell ağzı kulaklarına vararak gülümsedi dostuna. "Kabuk aşkına, sende de işe yaradı! Beni Benden Weyri'ne götürecek vaktin var mı? Lord Groghe haklı. İlk o olabilir, ama Lord Connan'ın yöntemlerini biraz olsun biliyorsam, son olmayacaktır."

"Nedir o bende de işe yarayan, Sebell?"

Sebell'in sırıtışı daha da derinleşti ve kahverengi gözleri dans etti.

"Zanaat sırlarını açığa vurmayacak kadar iyi eğitimliyim, dostum."

N'ton sabırsızlığını gösteren tiksinti dolu bir ses çıkardı ve tozlu yolun ortasında durıverdi. "Ya söylersin, ya da burada kalırsın."

"Anlaman gerekir, N'ton. Beni Benden'e götürürken bunu düşün. Eğer ne demek istediğimi hâlâ anlayamamış olursan, sana orada açıklarım. F'lar'a neler yapıldığını anlatmam lazım nasılsa."

"Demek Lord Groghe de, öyle mi?" F'lar yaşça genç iki adamı dikkatle süzdü.

Keroon üzerinde İplikle yapılan savaştan ve Lord Connan'la yaptığı Düşüş sonrası şaşırtıcı bir görüşmeden henüz dönmüştü F'lar, Lord'un koca ve ebediyen akan burnunu sümkürüşüyle devamlı bölünen bir söyleşi olmuştu bu.

"Bugün Keroon üzerine İplik mi düştü?" diye sordu Sebell ve F'lar ekşi ekşi yüz buruşturunca genç Zanaatustası N'ton'a tebessüm etti. "Lord Groghe ilk değilmiş!"

Hissettiği huzursuzluğu belli eden F'lar, binici eldivenlerini masanın üzerine fırlattı.

"Dinlenmek istediğiniz bir vakit burnumu soktuğum için özür dilerim, Weyrlideri," dedi Sebell, "ama eğer Lord Groghe güneydeki boş toprakları düşündüyse, bunu yapan başkaları da olmuştur. Sizin uyarılmanız gerektiğini öne sürdü."

"Uyarılmak, ha?" F'lar gözlerinin önündeki perçemi geriye attı ve hüzünle, kendine bir kadeh şarap doldurdu. Sonra nezaket aklına gelince N'ton ve Sebell'e de ikram etti.

"Efendim, işler çığrından henüz çıkmadı."

"Ordular halinde kalesiz adam güneyi istila etmek istiyor ve hâlâ çığrından çıkmadı, öyle mi?"

"Önce Benden'in iznini istemek zorundalar!"

F'lar şarabını yutmak üzereydi ve şaşkınlıktan neredeyse boğuluyordu

"Benden'in iznini istemek mi? Bu da nereden çıktı?"

"Robinton Usta'nın işi," dedi N'ton, ağzı kulaklarına varmıştı.

"Kusura bakma, seni iyi takip edemedim," dedi F'lar oturarak. Dudaklarından akan şarabı sildi. "Güvenli bir şekilde denizde olduğuna inandığım Robinton Usta'nın, Groghe'yle, Corman'la ve Güney topraklarını sürüsüne bereket evlatlarına paylaştırmak arzusundaki bilmemkimlerle ne ilgisi var?"

"Efendim, Arpustası tarafından Pern'in her yerine - güneye ve kuzeye- gönderildiğimi biliyorsunuz, değil mi? Son zamanlarda normal görevlerimin dışında ve ötesinde tamamlamam gereken iki vazifem daha vardı. Birincisi Kale'ye ve Weyr'e bağlılıkları bakımından bütün küçük Kalelerin nabzını tutmaktı. İkinci olarak da, Pern üzerinde herkesin Benden Weyri'nden izin istemesi gerektiği inancını pekiştirecektim!"

F'lar gözlerini kırpıştırdı, başını sanki zihnini temizlemek istercesine salladı, sonra Sebell'e doğru öne eğildi.

"Devam et. Bu çok ilgi çekici."

"Uzun Aralık boyunca Kale ve Zanaatlerdeki değişimleri sadece Benden Weyri takdir edebilirdi, çünkü Devirler geçtikçe değişen bir tek Benden olmuştu. Benden Weyrlideri olarak siz, hiç kimsenin İpliğin bir daha düşeceğine inanmadığı bir vakit Pern'i kurtardınız. Aynı zamanda kendi Çağınızı, Kale ve Zanaatlerin yavaş yavaş değişmesini kabul edemeyen Eskiçağlıların aşırılıklarından korudunuz. Kale ve Zanaatlerin haklarını kendi soyunuza karşı savundunuz ve sizin liderliğinizi kabul etmeyenleri sürgüne yolladınız."

"Hım. Olaylara hiç bu gözle bakmamıştım," dedi F'lar.

Benden'in Weyrlideri N'ton'u neşelendiren bir şekilde kıpırdandı, kısmen mahçup olmuş, ama daha

çok da bu özetten dolayı müteşekkir kalmıştı.

"Ve böylece Güney kapatıldı."

"Aslında tamamen kapatılmadı," dedi F'lar. "Toric'in halkı her zaman gidip geldi." Bu özgürlüğün hâlâ süren yankılarını düşünerek yüzünü astı.

"Kuzeye geldikleri doğru, ama tacirler ya da başkaları güneye sadece Benden Weyri'nin izniyle gidebildiler."

"T'ron'la Telgar Kalesi'nde dövüştüğüm vakit böyle bir şey söylediğimi hiç hatırlamıyorum!" F'lar o gün, bir düğün, bir kavga ve İplik Düşüşü'nün haricinde neler olduğunu net bir şekilde anımsamaya uğraştı.

"Aslında harfiyen böyle dememiştiniz," diye cevapladı onu Sebell, "ama diğer üç Weyrliderinin ve tüm Kale Lordları'yla Zanaatıstaları'nın desteğini istediniz ve aldınız..."

"Robinton Usta da buna Güneyle ilgili tüm emirleri Benden'in verdiği anlamını mı kattı?"

"Aşağı yukarı." Sebell bu itirafı ihtiyatlıca yaptı.

"Ama harfiyen böyle demeden, ha, Sebell?" diye sordu F'lar, Arpçının sinsi zekâsını yeni baştan takdir etmişti.

"Evet, efendim. Sizin Güney Kıtası'nın bir bölümünü bir dahaki Aralık'ta ejderhalkı için ayırma arzunuz göz önünde bulundurulunca, tutulması gereken yol bu gibi gözüküyordu."

"Robinton Usta'nın benim rastgele söylenmiş bir sözümü bu kadar içtenlikle benimseyeceğini hiç düşünmemiştim."

"Robinton Usta Weyrlerin çıkarlarını daima kollamıştır."

F'lar yumurta çalındığı gün Arpçıyla aralarına giren o acı verici yabancılaşmayı içi kararak hatırına getirdi. O anda öyle görünmemiş de olsa, Arpçı aslında Pern'in çıkarlarını gözetmişti. Eğer Lessa Kuzeyli ejderleri Güneylilerin zavallı, yaşlı ejderleriyle çarpıştırma planını gerçekleştirmiş olsaydı...

"Arpustasına çok şey borçluyuz."

"Weyrler olmasaydı..." Sebell başka bir seçeneğin olmadığını göstermek için ellerini yana açtı.

"Bütün Kaleler bu fikri paylaşmayacaktır," dedi F'lar. "Hâlâ Weyrlerin Kızıl Yıldız'ı yok etmediği, çünkü İpliğin sona erişinin Pern üzerindeki hakimiyetimize son vereceği düşüncesi hakim. Yoksa Robinton Usta zekice bu düşünceyi de mi değiştirdi?"

"Robinton Usta'nın bunu yapması gerekmezdi," dedi Sebell gülerek. "F'nor ve Canlı Kızıl Yıldız'a gitmeye kalkıştıktan sonra olmazdı. Herkesin düşüncesi, *Uçmalı ejderadamlar / Gökyüzündeyken İplikler!*"

F'lar sesinden küçümsemeyi uzak tutmaya çalışarak, "Güneylilerin Güney'de İpliğe karşı uçmaya nadiren tenezzül ettiklerini herkes bilmiyor mu artık?" diye sordu.

"Bu, sizin de inandığınız gibi, artık biliniyor. Ama efendim, bana kalırsa dikkate almadığınız şey, bir Düşüş sırasında kalesiz kalmayı *düşünmekle* bunu yaşamanın farklı şeyler olduğu."

"Sen bunu yaptın mı?" diye sordu F'lar.

"Evet." Sebell'in yüz ifadesi ciddiydi. "Bir Kalede olmak için her şeyimi verirdim." Omuz silkti. "Bunun kuçuk yaşlardan gelen alışkanlıklarımın değişmesi meselesi olduğunu biliyorum ama, kesinlikle Düşüş sırasında korunmayı tercih ederim. Bu benim için,

daima ejderler tarafından korunmak anlamına gelecektir!"

"Demek bu son çözümlemede, Güney sorunu tam kucağıma düştü, öyle mi?"

"Güney'in sorunu neymiş şimdi?" diye sordu Lessa tam o sırada weyre girerek. "Güney'de ilk söz hakkının bize ait olduğu anlaşıldı, sanıyordum!"

F'lar kıkır kıkır güldü, "Bu konuda tartışma yokmuş gibi görünüyor. Hem de hiç. İyi yürekli Robinton Usta sayesinde."

"O zaman sorun nedir?" Kadın başıyla Sebell ve N'ton'a selam verdi, sonra yanıt almak için dik dik weyreşine baktı.

"Kendileri bir sorun haline gelmeden önce, kalesiz Kuzeyli oğlanlara Güney Kıtası'nın hangi bölümünü açacağımız. Corman benimle Düşüşten sonra konuştu."

"İkinizi söyleşirken gördüm. Dürüst olmam gerekirse, artık Eskiçağlılarla uğraşmamız gerekmediğine göre, bu konu ne zaman gündeme gelecek, diye merak ediyordum." Lessa binici kemerini gevşetti ve içini çekti. "Keşke daha çok şey bilseydim. Jaxom koydaki vaktini hiçbir şey yapmadan mı geçiriyor?"

Sebell tuniğinden hacimli bir paket çıkardı. "Diğer işlerinin yanında, onu da yaptı. Belki de bu zihnini rahatlatır biraz, Lessa." Sessiz bir zafer havasıyla, Sebell bir kısmı beyaz kalmış, özenle birleştirilmiş koca bir haritayı serdi. Net bir şekilde çizilmiş sahil şeridi, gölgelendirilmiş ve boyanmış bölgelerle yer yer içlere doğru genişliyordu. Sayfa boşluklarında çeşitli bölgeleri keşfedenlerin isimleri ve tarihler yazılıydı. Nerat Burnu'nu işaret eden kara çıkıntısı tamamen dol-

durulmuştu ve Weyrliden burayı Güney Weyri ve Kalesi olarak tanımıştı. Bu mihenk taşının iki yanında kıta inanılmaz bir şekilde uzanıyordu, batıda koca bir körfezin iki yanındaki büyük, kumlu çorak topraklar çizilmişti. Doğuda, Güney çıkıntısından çok daha ötede, daha da uzun bir sahil şeridi uzanıyor, bir anda keskince güneye dönüyordu; en doğu ucu, yüksek, simetrik bir dağ ve küçük, yıldızla işaretlenmiş bir koyla belirlenmişti.

Ejder binicileri haritayı incelerken, Sebell uzun bir aralıktan sonra, "Güney Kıtası hakkında bildiğimiz, bu," dedi. "Gördüğünüz gibi, iç kısımlar şöyle dursun, daha tüm kıyının bile haritasını çıkartamadık. Bu kadarı bile tam üç Devir boyunca gizlice yürütülen keşiflerin sonucudur."

"Kimin tarafından?" diye sordu Lessa, artık derinden ilgileniyordu.

"Birçok kimse tarafından, ben de dahil, N'ton, Toric'in kalelileri, ama çoğunlukla da Piemur adlı bir genç Arpçı."

"Demek sesi değişince başına bunlar geldi," dedi Lessa şaşkınlıkla.

"Bu haritanın ölçeğine bakılırsa," dedi F'lar ağır ağır, "Pern'in Kuzeyini Körfez'in batı yarısına sığdırmak mümkün."

Sebell sol elinin başparmağını Güney çıkıntısına koydu ve parmaklarını yayarak, elinin geri kalanını haritanın batısına yasladı. "Bu alan Kale Lordlarını rahatlıkla oyalayabilir." Lessa'nın sertçe bir nefes aldığını işitti ve ona gülümsedi, sağ elini doğu kısmının üzerine yerleştirdi. "Ama burası, Piemur'un dediğine göre, Güney'in en iyi kısmı!"

"O dağın civan mı?" diye sordu Lessa.

"O dağın civanı!"

Koya alacakaranlık çökerken, Piemur ormandan Budala'yı çekerek çıktı, Farli tepelerinde dönüp duruyordu. Sharra'nın önüne, örgülü ipe geçirilmiş olgun meyveleri bıraktı.

"İşte! Bu, sabahı çekip gidişimi affettirmek için," dedi, bacaklarının üzerine çömelirken, yüzünde çekingen bir gülümseme vardı. "Bu sabahı o güruhtan ödü patlayan bir tek Budala değildi." Göstere göstere alnının terini sildi. "Bu kadar çok insanı... Güney Boll'da katıldığım son toplantıdan beri görmemiştim. O da iki Devir önceydi! Hiç gitmeyecekler diye korktum! Yarın gelecekler mi?"

Jaxom onun yakınına dolu sorusuna gülümsedi ve başıyla onayladı. "Ben de senden iyi durumda değildim, Piemur. Ava çıkarak bundan kurtuldum. Sonra o kuluçkanın izini sürdüm ve öğleden sonrayı balık ağlarını onarmakla geçirdim." Bir yandaki koyu işaret etti.

Piemur başıyla ona katıldı. "İnsanların arasında olmayı istememek, gülünç bir şey. Aynı havayı kullanan o kadar kişi varken soluk alamıyor gibiydim. Ve bu baştan sona aptallık." Çevresine, koy boyunca dizilmiş malzemelerin karanlık cüsselerine baktı. "Bir Kaleye tıkılmış değiliz." Başını salladı. "Ben, Arpçı Piemur, sosyal bir adamın. Ve arkamı dönüp insanlardan kaçıyorum... üstelik Budala'dan daha hızlı!" Kızgınlıkla gülüp burnundan soludu.

"Eğer seni biraz daha iyi hissettirecekse, ben de ezildiğimi hissettim," dedi Sharra. "Meyveler için sağ

ol, Piemur O... o ordu elimizdekilerin tümünü yedi. Sanırım biraz kızartılmış wherry ve geyikten kalan birkaç pirzola var."

"Budala'yı yiyebilirdim, ama çok karttır." Piemur ferahlamayla içini çekti ve kumun üzerine yerleşti.

Sharra ona yiyecek birşeyler getirmeye giderken kıkırdadı.

"Burada birçok insanın olmasını düşünmekten hoşlanmıyorum," dedi Jaxom Piemur'a.

"Ne kastettiğini anlıyorum." Genç Arpçı sırıttı. "Jaxom, daha önce hiç insan ayağı basmamış yerlerde bulunduğumu kavrayabiliyor musun? Korkudan altıma edeceğim yerler de gördüm, ayrılırken ayaklarımın geri geri gittiği güzel yerler de oldu." Boyun eğerek içini çekti. "Ah, tamam, oraya ilk ben gittim." Birden bire doğruldu, telaşla göğü işaret etti. "Oradalar işte! Keşke bir uzakgörenim olsaydı!"

"Kimler orada?" Jaxom ejder binicilerini görmek ümidiyle, Piemur'un işaret ettiği yöne bakmak için kendi etrafında döndü.

"Sözde Şafak Kız Kardeşleri. Onları sadece akşam karanlığında ve burada şafakta görebilirsin, göğün çok daha yükseklerindedirler. Bak, çok parlak üç nokta! Çoğu zaman onları kılavuz olarak kullandım!"

Jaxom'ın neredeyse kesintisiz bir ışıkla parıldayan bu üç yıldızı gözden kaçırması mümkün değildi. Daha önce onların farkına varmadığı için kendine şaştı.

"Yakında baiacaklar," dedi Piemur, "eğer aylardan biri çıkmazsa. O zaman onları şafaktan hemen önce gene görebilirsin. Rastladığım vakit Wansor'a sormalıyım. Normal yıldızlar gibi davranmıyorlar. Yıldız Demircisi'nin aşağı gelip, Arpçının kalesinin inşaatına

yardımcı olması beklenmiyor, değil mi?"

"Bu işi yapması beklenmeyen tek kişi o, neredeyse," diye yanıt verdi Jaxom. "Neşelen, Piemur Bugünkü çalışmalarına bakılırsa, şu kaleyi bitirmeleri pek fazla sürmeyecektir. Pekiyi ya Şafak Kız Kardeşleri için ne diyorsun?"

"Normal yıldızlar gibi hareket etmiyorlar. Hiç fark etmedin mi?"

"Hayır. Ama ben çoğu akşam ve kesinlikle tüm şafaklarda içerideydim."

Piemur sağ kolunun birkaç hareketiyle Şafak Kız Kardeşleri'ni gösterdi. "Çoğu yıldızlar konumlarını değiştirirler. Bunlarsa hiç değiştirmiyor."

"Kesinlikle değiştiriyorlar. Ruatha'da ufkun üzerinde neredeyse görünmezdirler..."

Piemur başını sallıyordu. "Onlar sabitler. Dediğim bu. Her mevsimde burada bulundum, onlar da hep aynı yerdeydiler."

"Bu olamaz! İmkânsız. Wansor yıldızların da gökte yörüngeleri olduğundan bahsetmişti, tıpkı—"

"Onlar öylece duruyorlar! Hep aynı konumdalar."

"Ben de sana bunun mümkün olmadığını söylüyorum."

"Neymiş o mümkün olmayan? Birbirinize hırlamayı da bırakın," dedi Sharra omzuna atılmış bir şarap tulumu ve üzerine yiyecek yığılı bir tepsiyle dönerek. Piemur'a yiyecekleri bırakıp, bütün kadehleri doldurdu.

Piemur geyik pirzolasına uzanarak nahoş bir kahkaha attı. "Evet, Wansor'a bir mesaj göndereceğim. Ben diyorum ki, bu, yıldızlar için kahrolasıca alışılmadık bir davranış!"

Meltemin esişindeki bir değişiklik uyandırvermişti Arpustası'nı. Robinton'ın kulağının ötesinde, yastıkların üzerine kıvrılmış olan Zair sessizce öttü. Arpçının başının önüne bir güneşlik konulmuştu, ama onu uyandıran, havasız sıcaklıktı.

Başında bekleyen hiç kimsenin olmaması bir değişiklikti. Gizlice izlenmemek, onu mutlu ediyordu. Herkesin gösterdiği ihtimamdan duygulanmıştı, gerçi bazen bundan bunalmıyor da değildi. Sabırsızlığını zor zaptediyordu. Başka seçeneği yoktu. Bu özenli bakıma karşı koyamayacak kadar zayıf ve yorgundu. Bugün, onun genel iyileşmesinin bir başka küçük kanıtı olmalıydı; yalnız bırakılmıştı. Yalnızlığın tadını çıkardı. Önünde, Nok yelkeni tembelce dalgalanıyordu ve arkasında -geminin kıçında diye düzeltti kendi kendini- ana yelken rüzgâr olmaksızın gürlüyordu. Gemi'yi ileri doğru götüren tek şey, kibarca yuvarlanan dalgalardı sanki. Dalgalar, tepelerinde köpüklü buklelerle, hipnotize edici bir ritme sahiptiler ve kendisini onların büyüsünden kurtarmak için Robinton'ın başını sertçe sallaması gerekti. Bakışını dalgalardan yukarıya kaldırdı ve her zamanki gibi, dört bir yanı saran sudan başka hiçbir şey göremedi. Karayı daha günler boyu göremeyeceklerdi, bunu biliyordu, gerçi Idarolan Usta, artık Büyük Güney Akıntısı'nı yakaladıkları için güneydoğuya dönük rotalarında iyi bir hızla ilerlediklerini söylemişti.

Balıkçıustası bu keşiften, bununla ilgisi olan herkes kadar zevk alıyordu. Robinton neşeyle soludu burnundan. Rahatsızlığından kendisi dışında herkesin kârlı çıktığı gün gibi ortadaydı.

Yapma, yapma, diye azarladı kendini Robinton, böyle suratsızlık etme. Eğer yerini gerektiğinde ona bırakmayacaksan, neden Sebell'i eğitmekle bu kadar vakit harcadın? Robinton düşündü, sadece bunun olacağını hiç ummamıştı. Bir an için, acaba Menolly Sebell'den gelen günlük raporları kelimesi kelimesine kendisine aktarıyor mu, diye düşündü. O ve Brekke, üzücü sorunları kendisinden saklamak için işbirliği yapmış olabilirlerdi.

Zair onun yanağına kendi yumuşak başını sürttü Zair, bir insanın sahip olabileceği en iyi neşe kaynağıydı. Ateş kertenkelesi, onun atmosferi şaşmazlıkla sezme duyusunu gölgede bırakan bir içgüdü sayesinde, Robinton'ın çevresindekilerin duygusal durumlarını bilebiliyordu.

Üzerinden bu dermansızlığı atıp seyahat süresini iyi birşeyler için –Zanaat işlenne yetişebilmek, zihnindeki şarkılarla uğraşmak, daha acil durumların günbegün geriye iterek tamamlamasına mani olduğu uzun süredir ertelenmiş projelere vakit ayırmak için kullanabilirdi Ama Robinton'ın hiçbir hırsı yoktu; Idarolan Usta'nın hızlı gemisinin güvertesinde uzanıp hiçbir şey yapmamak onu hoşnut ediyordu. Şafak Kız Kardeşi, demişti Idarolan gemiye. Güzel isimdi bu. Hazır aklına gelmişken. Balıkçı'nın uzakgörenini bu akşam için ödünç almalıydı. Şu Şafak Kız Kardeşleri'yle ilgili tuhaf bir şeyler vardı. Olması gerekenden daha yüksekte görülebiliyorlardı gökte, şafakta olduğu kadar alacakaranlıkta da Gerçi şafakta uyanıp kontrol etmesine izin verilmezdi, ama gün batımında çoğu zaman gökteydiler. Yıldızların bu şekilde hareket etmemesi gerektiği kanaatindeydi Wansor'a bir

haber göndermeyi unutmamalıydı.

Zair'in kımıldandığını hissetti, daha arkasındaki yumuşak ayak sesini duymadan önce, ateş kertenkelesinin öterek hoş bir şekilde selam verdiğini duydu. Zair'in zihninde Menolly şekillenmişti.

İstediğinden daha sert bir tavırla, "Öyle sinsi sinsi yaklaşma," dedi.

"Uyuduğunu sanıyordum!"

"Uyuyordum. Başka ne yapanın ki tüm gün?" Sözlerindeki hırçınlığı azaltmak için, kıza gülümsedi.

Şaşırtıcı bir şekilde, kız güldü ve ona biraz şarap katılmış meyve suyuyla dolu bir bardak ikram etti. Ona sadece meyve suyu vermeyecek denli akıllıydılar.

"Sesin daha iyi."

"Daha mı iyi? Yaşlı bir amca kadar huysuzum. Surat asışım seni canından bezdirmiş olmalı şimdiye kadar!"

Kız onun yanına çöktü, eli Robinton'ın kolundaydı.

"Senin tekrar surat asabilmene öyle sevindim ki," dedi. Kızın gözlerinde gözyaşlarının parıltısını görmek, Robinton'ı ürkütmüştü.

"Sevgili kızım," diye başladı söze, onun ellerini kendininkilerle örttü

Kız başını alçak divana koydu, yüzünü Arpçıdan öte yana çevirmişti Zair endişeyle öttü, gözleri daha hızlı dönmeye başladı Menolly'nin başının üzerinde Güzel belirdi ve kızın üzüntüsünü yankılayarak söylendi. Robinton bardağını bıraktı, kendini bir dirseğinin üzerinde doğrultup, şefkatle kıza doğru eğildi.

"Menolly, iyiyim ben. Brekke'nin söylediğine göre, yarın öbür gün ayağa kalkabilirmişim." Arpçı kızın

saçını okşama izni verdi kendi kendine. "Ağlama. Şimdi olmaz!"

"Aptallık ediyorum, farkındayım. Çünkü sen iyileşiyorsun ve senin bir daha kendini yonnana izin vermeyeceğiz..." Menolly gözlerini elinin tersiyle sabırsızca sildi ve burnunu çekti.

Tatlı, çocuksu bir hareketti bu. Kızın, artık ağlamaktan lekelenmiş yüzü bir anda o kadar kınlgan hale gelmişti ki, Robinton kalbinin irkilerek çarptığını hissetti. Kıza sevecen bir tebessüm etti, yüzüne düşen saçın tutamlarını geriye attı. Onun çenesini kaldırıp, yanağından öptii. Kızın elinin, kendi kolunun etrafında çırpınarak sıkılaştığını, kızın onun öpücüğüne, iki ateş kertenkelesini de uğuldamaya iten bir yalvarışla eğildiğini duyumsadı.

Belki de dostlarının bu tepkisiydi Robinton'ın kaskatı kesilmesine yol açan, belki de çok irkildiği gerçeği, ama Menolly dönerek ondan uzaklaştı.

"Üzgünüm," dedi kız, boynu bükük, omuzlan çökmüş.

"Ben de öyle, sevgili Menolly," dedi Arpçı elinden geldiği kadar nazikçe. O anda kendi yaşlılığından, kızın gençliğinden, kıza karşı duyduğu sevgiden -onu hiçbir zaman sevemeyeceği gerçeğinden- ve bunca şeyı kabullenmesine yol açan zayıflığından dolayı üzüntii duydu. Kız tekrar ona döndü, gözleri duygularla dolup taşıyordu.

Robinton elini kaldırdı, parmaklarının küçük bir hareketiyle kızın tüm söylemek istediklerinin önünü keserken, onun gözlerinde çabucak beliren acıyı gördü İçini çekti, kızın seven gözlerındeki acıya karşı, kendi gözlerini yumdu Bu kadar kısa süren karşılıklı

anlayış, onu bir anda tüketivermişti. Etkileme'deki kadar kısa suren, ama onun gibi bir ömür boyu dayanan, diye düşündü. Eşine az rastlanır yeteneğini geliştirmekte olduğu Deniz Kalesoylu genç kıza karşı hislerinin tehlikeli derecede çapraşık olduğunun kendisi de hep farkındaydı. Bunu kendine ve ona karşı, bu kadar uygunsuz bir anda kabullenecek denli zayıf olması ironikti. Menolly'nin kendisi için duyduklarının niteliğini ve yoğunluğunu fark edememekle kalın kafalılık etmişti. Yine de, kız Sebell'den memnun görünmüştü. Derin bir duygusal ve fiziksel bağlılığı paylaştıklan kesindi. Robinton bunu sağlamak için gücü yettiğince her şeyi yapmıştı. Sebell, onun hiçbir zaman sahip olmadığı oğluydu. Böyle olması daha iyiydi!

"Sebell..." diyecek oldu ve kızın parmaklarının, kendi parmaklarının etrafında çekingence kapandığını hissedip sustu.

"İlk seni sevdim, Usta,"

"Sen tatlı bir çocuk oldun benim için," dedi kendini buna inanmaya zorlayarak. Kızın parmaklarını bir an için hararetle sıktı, sonra bıraktı ve kendini minderlerden dirseğiyle kaldınp, bıraktığı bardağı aldı ve koca bir yudum içti.

Bundan sonra, boğazında asla olamayacakların acısı düğümlendiği halde, kıza gülümsemeyi başarabildi. Kız da ona gülümseyerek karşılık vermeye muvaffak oldu

Zaır gölgelikten öteye ve yukarı doğru uçtu, gerçi Robinton Balıkçıustası'nın yaklaşmasının hayvanı neden ürküttüğünü tahmin bile edemiyordu.

"Demek uyanıksın Dınlendin mi, dostum?" diye sordu Deniz Ustası.

"Tam görmek istediğim adam. Idarolan Usta, alacakaranlıkta Şafak Kız Kardeşleri gözüne çarptı mı hiç? Yoksa bedenimin geri kalanıyla birlikte görme duyum da mı kötüye gitti?"

"O-ho, gözüne hiçbir şey olmamış, Robinton Usta Bu konuda Wansor Usta'ya haber gönderdim bile Daha önce Güney sularında bu kadar doğuya yelken açmadığımı itiraf etmeliyim, dolayısıyla bu olguyu daha önce hiç gözlemlemedim, ama şu üç yıldızın konumuyla ilgili tuhaf bir şeyler olduğuna inanıyorum "

"Eğer bu akşam alacakaranlık çöktükten sonra uyanık kalmama izin verilirse," Arpçı manalı bir biçimde Menolly'yi gözlüyordu ters ters, "uzakgörenini kullanabilir miyim?"

"Kesinlikle bunu yapabilirsin, Robinton Usta Gözlemlerini takdir ederim. Wansor Usta'nın denklemlerini çalışarak benden daha fazla vakit geçirdiğini biliyorum. Belki bu istikrarsız davranışın sebebini kendi aramızda bulabiliriz."

"Hiçbir şeyi bundan çok istemem. Bu arada, sabah başladığımız şu oyunu bitirelim. Menolly, tahta yakınlarda mı?"

ONSEKİZİNCİ BÖLÜM

Robinton Usta'nın Varış Günü, Koy Kalesi'nde, 15.10.14

Bunca şevkli el ve maharetli zanaatkânın çabalarıyla, Koy Kalesi'nin tamamlanması sadece on bir gün sürdü, gerçi taş ustaları temelin kurumasının aceleye getirilmesi karşısında biraz mırın kırın etmişlerdi. İçersinin düzenlenmesi de bir uç gün aldı. Lessa, Manora, Silvina ve Sharra uzunca bir süre birbirlerine danışıp mobilyaların yerini ha bire değiştirip, sonunda her bir kaleden, zanaatten ve kulübeden yağdırılanları etkili olduğuna inandıkları –verimli değil, ama etkili demişti Sharra Jaxom'a fesat bir gülümsemeyle– şekilde yerleştirdiler.

Sharra'nın sesi ızdırap ile gururun karışımı olan o tona bürünmeye başlanuştı. Tüm günü eşyaların paketlerini açmak, yıkamak ve yerlerine yerleştirmekle geçirmişti. Piemur'un elinde ve yüzündeki yeni çizikleri fark edince, "Nereye düştün?" diye sordu ona.

"İşleri kendi bildiği yoldan hallediyor," diye yanıtladı Jaxom, gerçi onun da alnında ve boynunda birkaç iz vardı.

Kale yi inşa edecek bu kadar kimse varken, N'ton, F'nor ve F'lar, zaman ayarlayabildiklen her fırsatta Koy'un hemen çevresindeki topraklar hakkında bilgilerini genişletmek için Piemur ve Jaxom'a katılıyorlardı.

Piemur oldukça küstah bir tavırla F'lar'a, ejderlerin bir yere *ara*dan gidebilmeleri için önce oraya *gil-*

miş olmaları gerektiğini –ya da orada bulunmuş olan birinden yeterince berrak görüntüler almalarının şart olduğunu söyledi. Ama ona göre, ilk gidenler, iki ayak üzerinde kendisi ve dört ayak üzerinde Budala olmalıydı. Ejder binicileri onun biraz küçümseyici sözlerini duymazlıktan geldiler, ama Piemur'un tavırlan Jaxom'ın sinirlerini bozmaya başlamıştı.

Ne şekilde yapılırsa yapılsın, Koy Kalesi'nden ejder uçuşuyla tam bir günlük mesafede yeni Kale'den geniş bir kavisle yayılan geçici kamplar kurulmuştu. Her bir kamp, küçük, çatısı kiremitli korunaklardan ve acil durum malzemeleriyle uyku kürklerinin bulunduğu bir taş sığınaktan oluşuyordu. Sözsüz bir anlaşmayla, kaleye doğru düz bir yol üzerinde iki günlük mesafeye uçtular ve ikinci bir kamp kurdular.

Jaxom'ın *ara*dan uçuş kısıtlaması yakında kalkacaktı. F'lar ona, sadece Oldive Usta son bir kez muayene edinceye kadar beklemesi gerektiğini söylemişti. Oldive Usta yakında Robinton'ın iyileşmesini kontrol etmek için Koy Kalesi'ne varacağından, Jaxom uzun süre beklemeyecekti.

"Eğer ben *ara*ya gidebilirsem, Menolly de gidebilir, " dedi Jaxom.

"Neden Menolly'nin *ara*ya gidebilir duruma gelmesini bekleyecekmişsin ki?" diye sordu Sharra; sesinde, Jaxom'ın bir kıskançlık sızısı olmasını umduğu bir keskinlik vardı.

"Bu koyu ilk kez o ve Robinton Usta keşfettiler, biliyorsun." Jaxom konuşurken Koy'a doğru değil de, o her yerden görülebilen dağa dikmişti gözlerini.

"Deniz yoluyla," dedi Piemur, böyle bir ulaşım yoluna karşı duyduğu biraz tiksintiyle.

"Kabul etmeliyim ki, Piemur," Sharra onu uzun süre süzdükten sonra konuştu, "ayaklar kanatlar ve yelkenlerden önce kullanılmıştır. Ben, kendi adıma bir yerden diğerine gitmek için yürümekten başka yollar da olduğu için seviniyorum. Onları kullanmak da utanılacak bir şey değildir."

Sonra arkasını döndü ve yürüyüp gitti, Piemur arkasından şaşkınlıkla bakakaldı.

Bu olay havayı sakinleştirmişti ve Jaxom, Piemur'un uçmak ve ejdere binmek konusundaki kırıcı sözlerini yumuşattığını görünce ferahladı.

Büyük Güney Akıntısı kıyı içine doğru döndükten sonra, Idarolan Usta'nın artık görülebilen kıyının hatlarından konumlarını belirleyebilir ve Şafak Kız Kardeşi'nin Koy Kalesi'ne varışını tahmin edebilir oluşu, Piemur'un haritacılığını hatasız yaptığının göstergesiydi. Gemi aydınlık bir sabah Koy'un batı ucunu döndüğünde Ista sularından yelken açalı yirmi iki gün olmuştu ve bu olay özel, seçilmiş bir karşılama komitesince kutlanmıştı.

Oldive ve Brekke, büyük bir kabul töreni ve partiyi yasaklamıştı. Uzun, dinlence dolu yolculuğun tüm yararını, bir ziyafetin zorlaması ve yorgunluğuyla silmenin hiçbir anlamı yoktu. Bu yüzden, Fandarel Usta güzel Koy Kalesi'ni yapan yüzlerce zanaatkâr ve ustayı, Lessa da ejderleriyle adam ve malzeme taşıyan bütün Weyrleri temsil ediyordu, mantıklı bir şekilde Jaxom da adam ve malzeme sağlayan Kale Lordları'nın sözcüsüydü.

Zarif üç direkli gemi Koy'a, güdük taş rıhtıma doğru yönelirken geçen bu son anlar, dayanması en zor olanıydı. Jaxom gemi durgun sularda süzülerek

gitgide yakınlaşırken gözlerini kıstı ve geminin pruvasında ayakta durup kıyıdakilere el sallayan Arpçıyı seçince, ateş kertenkelelerini şaşkınlıkla ciyaklatarak coşkuyla bağırdı. Ateş kertenkeleleri geminin üzerinde karmaşık hava dansları yapıyorlardı.

"Bakın, güneşten kapkara kesilmiş neredeyse," diye haykırdı Lessa, o heyecanla Jaxom'ın koluna sarılıp

"Kaygılanmayın, iyi ve uzunca dinlenmiş olacaktır," dedi Fandarel, dostunun yeni Salon karşısında duyacağı memnuniyet ve sevincin beklentisiyle ağzı kulaklarına varmıştı. Salon rıhtımdan görülemiyordu.

İdarolan Usta dümen yekesini, geminin iskeleye ustaca bordalaması için sancağa doğru çekince gemi aniden döndü. Gemiciler rıhtıma atladılar, halatları iskele babalarına bağladılar. Jaxom onlara yardım etmek için hevesle ileri atıldı. Ani duruşa isyan eden geminin kaburgaları gıcırdadı. Gemi'nin taşa sürtünmesi'ni engellemek için bir tarafa bağlı yastıklar dizilmişti Sonra geminin küpeştesindeki bir boşluktan, rıhtıma bir iskele verildi.

Denizciustasının sesi, o kamaradan sıçrarken, "Onu size sağ salim getirdim, Bendenli, Demirciustası, Kale Lordu," diye gürledi.

Jaxom'ın boğazından kendiliğinden bir tezahürat koptu, Fandarel'in kükreyişi ve Lessa'nın çığlığı da ona katıldı. Jaxom ve Fandarel esnek tahtanın iki yanına geçmiş, Robinton neredeyse kayarak inerken elini tutuyorlardı

Yukarılardan Ramoth ve Ruth bağırdılar, ateş kertenkelelerini türkütüp daha da çılgınca, abartılı hareketler yapmalarına sebep oldular. Lessa ayakuçlann-

da yükselerek Arpçıyı kucakladı ve alnırane bir tavırla onun başını eğip, sıkıca öptü. Kadının yanaklarında gözyaşları ışıldıyordu ve Jaxom şaşırarak, kendi gözlerinin de yaş içinde olduğunu fark etti. Fandarel hafifçe vurup Arpçının dengesini bozarken ve düz durması için jambona benzeyen kolunu uzatırken oğlan kibarca geri çekilip bekledi. Sonra dönüp, Brekke ve Menolly'nin yaylanan tahtadan inmelerine yardım etti. Herkes bir anda konuşmaya başladı. Brekke endişeyle bakışlarını Robinton'dan Jaxom'a kaydırdı, baş ağrısı ya da gözlerinin önünde benekçikler olup olmadığını sordu, sonra da Arpçıyı günler boyu güvertede piştiği yetmezmiş gibi güneşin altında durmaması için itekledi.

Herkes iyi huylulukla, denizcilerin gemiden rıhtıma uzattığı çıkınları alıyordu –sadece gitarını taşımasına izin verilen Robinton dışında herkes.

Brekke kıyıdan yukarı, eski barınağa doğru yürümeye başlayınca Fandarel, önceden sezmiş olduğu için kahkahalarla gülerek, koca elini kızın sırtına koydu ve onu kibarca, yeni Koy Kalesi'ne doğru giden kumlu yola doğru sevketti. Brekke itiraz edecek olunca, Lessa onu susturdu ve manalı manalı patikayı gösterdi, onun koluna girdi ve yan yanya çekeledi.

"Barınağın o yönde olduğundan eminim..."

"Öyleydi," dedi Fandarel Usta, Arpçının yanında uzun adımlarla yürürken. "Arpçımız için daha iyi, daha yaraşır bir yer bulduk!"

"Daha mı verimli, dostum?" diye sordu Robinton, elini Demircinin şişkin omzuna vurup güldü.

"Çok daha verimli. Çok!" Demirci gülmekten neredeyse katılacaktı.

Brekke patikanın kıvrımına varmıştı ve yeni Kale'nin karşısında inanmazlık içinde kalakaldı. "Buna inanmıyorum!" Çarçabuk önce Lessa ya, ardından Demirciye ve sonra da Jaxom'a baktı. "Ne yaptınız siz? Bunu nasıl yaptınız? Mümkün değil bu!"

Robinton ve Fandarel de iki kadının yanına varmışlardı, Demirci öyle geniş gülümsüyordu ki, ağzındaki dişlerin tümü görünüyordu ve gözleri yanaklarındaki kıvrımların arasında birer çizik haline gelmişti sadece.

"Brekke barınağın küçük olduğunu söyledi, sanıyordum," dedi Robinton binaya bakıp, kararsızca gülümserken. "Yoksa isterdim ki..."

Lessa ve Fandarel bu gerilime daha fazla dayanamadılar ve her biri Arpçının bir koluna girerek, onu verandanın geniş basamaklarına doğru götürdüler.

"İçeridekileri bir görünceye kadar bekle," dedi Lessa memnuniyet dolu bir kahkahayla.

"Pern üzerindeki herkesin emeği geçti, ya zanaatkâr ya da malzeme yolladılar," dedi Jaxom Brekke'ye, kadının gevşek koluna girip ona eşlik etti. Menolly'ye eliyle çabuk tutup kendilerine yetişmesi için işaret verdi.

Menolly çevresine bakındı ve sadece huzurlu koyu, özenle toplanmış kumları, ağaçları ve Jaxom'la birlikte geldiği günkü kadar dokunulmamış gözüken kumsalı çevreleyen çiçekli fundaları gördü. Değişikliği ele veren tek şey, kum ve kabuklardan yapılmış yan patikalarıyla, Kale'nin büyük gövdesiydi. "Buna inanamıyorum,"

"Biliyorum, Menolly. Onu güzel hale getirmek için çok ter döktüler. Koy Kalesi'nin içini görene dek sabret. "

"Adı şimdiden kondu mu?" Bu kızı rahatsız etmiş gibiydi, ama Jaxom onun tepkisine hak veriyordu..

"Şey, burası koyda bir kale, o yüzden adı da 'Koy Kalesi.' "

"Hepsi de çok güzel," dedi Brekke her şeyi görmek için başını bir o yana bir diğerine döndürerek. "Menolly, kızma. Bu çok harika bir sürpriz. Ben de gideceğimiz yerin..." Mutlu bir sesle güldü. "İtiraf etmeliyim ki, böylesi çok daha uygun!"

Siyah resif kayalarından yapılmış ve beyaz harç ile doldurulmuş, sağlamlaştırılmış ve aynı anda güzel bir hal almış olan merdivenlere ulaşmışlardı. Kaleyi neredeyse çepeçevre saran, çiçekleriyle havaya baharlı ıtırlar katan ağaçların hizasında çevreleyen verandanın üzerinde kremli turuncu renkte kiremit bir çatı yükseliyordu. Metal kepenkler alışılmadık derecede geniş pencerelerin üzerinde geriye katlanmışlardı, bu yüzden evin içini görebiliyor ve içerideki mobilyaları seçebiliyorlardı. Ana odada dolaşırken arpçının sesi keyif ve hayretle yükselmişti Jaxom, Brekke ve Menolly içeri girdiklerinde Robinton çalışma odası olarak ayrılan kısma girmişti ve Silvina'nın, onun Arpçı Salonu'ndaki sıkış tıkış çalışma odasındaki her şeyi buraya göndermiş olduğunu anlayınca, şaşkına dönmüştü. Zair onun bu karmaşasını yansıttı, bir çapraz kirişin üzerindeki tüneğinden yüksek perdeden ve heyecanla şakıdı. Güzel ve Berd onun yanına uçtular ve bir anda, Meer, Talla ve Farli belirdi. Hepsi de notları karşılaştırıyorlar, diye düşündü Jaxom.

"Bu Farli! Piemur'un burada olduğunu duyduğumu sanıyordum. Ama o nerede?" Arpçı şaşırmış ve biraz da incinmiş gibiydi.

"Sharra ve o ocakların başında," dedi Jaxom.

"Etrafta çok fazla insan dolanıp seni yorsun istemedik..." diye ekledi Lessa teskin edici bir sesle.

"Beni yormak mı? Yormakmış! Biraz yorulmaya gereksinimim var benim! PIEMUR!"

Eğer Arpçının bronzlaşmış ve rahatlamış çehresi onun sağlığına kavuştuğunun göstergesi değildiyse, kopardığı çığlık her zamankî kadar güçlü ve sağır ediciydi, onun canlılığına dair şüphe bırakmıyordu.

Uzaktan gelen şaşkın yanıt, berrak bir şekilde duyulabiliyordu: "*Usta?*"

"RAPOR VER, PIEMUR!"

"İyi ki onu dinlensin diye gemiye bindirmişiz," dedi Brekke Weyrkadınına gülümseyerek. "Onunla karada ne kadar uğraşırdık, düşünebiliyor musun?"

"Siz ikinizin anlayamadığı şey, geçici rahatsızlığımın bana bazı çok önemli-"

"Geçici rahatsızlık mı?" Fandarel'in gözleri hayretten yerinden uğradı. "Sevgili Robinton-"

"Robinton Usta?" Menolly içi dolu bir dolaptan bir kadeh almıştı, ayağı arpçı mavisine boyanmış, üzerine Usta'nın ismi ve bir arp işlenmiş, güzel bir cam kadehti bu. "Bunu gördün mü?" Kız kadehi ona uzattı, gözleri onaylamayla dolu, koskocamandı.

"Vay canına, arpçı mavisi!" Robinton bu güzel şeyi aldı ve inceledi.

"Benim zanaat salonumdan," dedi Fandarel yüzü sevinçle parladı. "Mermal bütün kadehi mâviye boyamak niyetindeydi, ama ona karşı çıkıp, senin Benden şarabının kırmızısını şeffaf bir kadehte görmek isteyeceğini söyledim."

Robinton'ın gözleri, kadehi iyice gözden geçirir-

ken tasvip ve şükranla ışıldadı. Derken uzun çehresine hüzünlü bir ifade yerleşti.

"Ama içi boş," dedi acıklı, sızlanan bir sesle.

O anda Kale'nin mutfak köşesinde bir gürültü koptu. Brekke'ye çarpmamak için neredeyse dengesini kaybeden Piemur perdeyi kabaca açmış, odaya dalıvermişti.

"Usta?" diye soludu.

"Alı, evet, Piemur," Arpçı ağır ağır konuştu, sanki bir an için genç adamı niye çağırdığını unutmuş gibi süzdü onu. İkisi sabit bakışlarla birbirlerini incelediler, Piemur'un göğsü soluk soluğa inip kalkarken, ter yüzünden gözlerini kırpıştırırken, Arpçının kaşları tuhaf bir şekilde çatıldı. "Piemur, şarabı nerede sakladıklarını bilecek kadar uzun süredir buradasın, değil mi? Bana bu güzelim kadehi verdiler ve içi boş!"

Piemur yine gözlerini kırpıştırdı, sonra yavaşça başını iki yana salladı ve odadaki herkese doğru konuştu, "Onun artık hiçbir hastalığı yok! Ve eğer o wherry yanacak olursa..."

Oğlan Arpçıya tamamen bakkınlık dolu bir bakış fırlattı, topuklarının üstünde döndü, perdeyi bir kenara savurdu ve kapılan gürültüyle açışı duyuldu.

Jaxom Menolly'nin bakışlarını yakaladı ve kız ona göz kırptı. Piemur'un sevimsiz tavırları ve çatlayan sesi, duygularını onu tanıyanların karşısında gizlemiyordu. Piemur ayaklarını vurarak tekrar ana salona geldi; elinde, tıpasının üzerinde Benden balmumu taşıyan bir şarap tulumu vardı.

"Sallayıp durma şunu, evlat," diye feryat etti Arpçı böylesine saygısız bir hareket karşısında güçlükle hakim olabildiği elini kaldırarak. "Şarap saygıyla tu-

tulmalıdır." Tulumu Piemur'dan aldı ve mührüne baktı. "Hmmm. İyi bağbozumlarından biri! Cık cık, Piemur, benden şaraba nasıl davranılacağını hiç mi öğrenmedin?" Mührü ustaca kırıp, tıpasının ucunun durumuna baktı ve rahatlarken, oğlana kaşlarını çattı. Şarabı burnunun altından geçirdi, ihtimamla kokladı. "Ah! Evet! Güzel! Yolculuk sırasınca zarar görmemiş. Piemur, iyi bir çocuk olup hepimize şarap ikram eder misin lütfen? Bu Kale'nin takdire şayan bir bollukta kadehle donatıldığını görebiliyorum."

Piemur iyi Benden şaraplannın hak ettiği incelikle şaraplan doldururken, Jaxom ve Menolly de onlan sunmaya başlamışlardı bile. Arpçı, kadehini yukarı kaldırıp, seremoniyi gittikçe artan bir sabırsızlıkla izledi.

"Sıhhatinin devamına, dostum." Fandarel'in bu dileği herkes tarafından katı şekilde tekrarlandı.

"Gerçekten de bütün bunlann altında ezildim," dedi Arpçı, iddiasına kuvvet katmak için de bu harikûlade şaraptan sadece küçük bir yudum aldı. Dostlarının önce birine, sonra diğerine baktı, başı önce eğdi, sonra iki yana salladı. "Gerçekten de altında ezildim!"

"Daha her şeyi görmedin, Robinton," dedi Lessa ve onu elinden tuttu. "Brekke, sen de gör. Piemur, Jaxom, çıkınlan getirin."

"Bu kadar acele etme, Lessa. Şarabın dökülecek!" Arpçı, Lessa onu peşi sıra sürüklerken kadehine dikkat etti.

Kayan kapıdan geçirip, ana Salonu uyku bölümünden ayıran küçük kondora götürdü Lessa onu Brekke de peşlerinden geldi, yüzü yoğun bir ilgi ve merakla aydınlanmıştı.

Arpçının yatak odası en büyük odaydı, çalışma odasının karşısındaki köşeyi kaplıyordu. Dört yatak odası daha, her biri iki konuğu ağırlayacak şekilde döşenmişti, ama Lessa'nın da belirttiği gibi verandanın kendisi bile rahatça yarım Kale dolusu konuğu barındırabilirdi. Gerçi bu kadar kişiyi konuk etmesine izin verilmezdi ya. Robinton banyo için memnuniyetini dile getirdi ve büyük mutfaktan münasip şekilde etkilendi, dışarıdaki yardımcı ocağa ödevcil bir gözle baktı. Deniz melteminin sürüklediği kızarmış et kokusunu içine çekti.

"Nedir bu pişen, sorabilir miyim?"

"Kıyıda buğulama ve kızartma çukurlarımız var," dedi Jaxom, "burada bir ordu varken kullanmak üzere."

Arpçı güldü, ordunun muhtemelen en uygun düşen kelime olduğunu söyledi.

"İskemleni dene," dedi Fandarel, ana odaya döndükleri vakit kolçaklı iskemleye doğru yürüyerek. Arpçının görmesi için çevirdi. "Bendarek bunu tam senin ölçülerine göre yaptı. Bak bakalım uyuyor mu. Bendarek duymak için sabırsızlanıyor."

Arpçı vakit ayırıp güzelce oyulmuş, sırtı yüksek iskemleyi gözden geçirdi, koyu bir arpçı mavisine boyanmış wher derisiyle kaplanmıştı. Oturdu, kollarını kolçaklara koydu, onların tam kollarının boyunda olduğunu; iskemlenin oturak kısmının gövdesine ve uzun bacaklarına kusursuzca uyduğunu keşfetti.

"Bendarek Usta'ya çok güzel olduğunu söyle. Ve mükemmel boyda olduğunu. Bendarek ne kadar da düşünceli. Bundan ve Kale'deki her bir eşyadan dolayı öylesine mahçup oldum ki. Hepsi... muhteşem. Tek kelimeyle böyle. Söyleyecek laf bulamıyorum.

Tamamiyle nutkum tutuldu. En çılgın düşlerimde bile keşfedilmemiş ormanların içinde böylesine bir lüks, böylesine incelik, düşüncelilik ve konfor bulmayı hayal etmemiştim."

"Eğer söyleyecek söz bulamıyorsan, Robinton kurtar bizi o güzel sözlerinden," diye kuru bir ses duyuldu. Hepsi birden dönüp, açık ana kapıda duran Balıkçıustasına bakılar.

Tümü de güldüler ve Idarolan Usta'yı içeri davet edip, bir kadeh şarap sundular.

"Sizin için daha başka çıkınlar da var, Robinton Usta," dedi Denizci verandayı işaret ederek.

"Siz ve mürettebatınız yemeği bizimle yiyeceksiniz, Idarolan Usta," diye seslendi Lessa.

"Ben de öyle ümit etmiştim. Kimsenin kulağına gitmesin, ama kimi zaman beyaz değil de kırmızı et için çıldırıyorum!"

"Robinton Usta! Buraya bakın!" Menolly'nin sesi şaşkınlığından dolayı tizdi Pencerelerin arasında duvar boyunca dizilmiş olan dolapların içine bakıyordu. "Bunun Dermently'nin eseri olduğuna yemin ederim! Ve bütün Geleneksel ezgi ve baladlar, yaprakların üzerine yeniden yazılmış ve mavi wher derisiyle kaplanmış. Tıpkı Arnor'un senin için yapmasını istediğin gibi."

Arpçı hayretle bağırdı ve her bir dosyayı açıp, işçiliğe ve koleksiyona hayran kalmadan edemedi. Sonra öğle sıcağı herkesi kumsala yüzmeye ve serinlemeye sürükleyinceye kadar da Koy Kalesi'ndeki bütün dolapları ve yazılı metinleri araştırmaya koyuldu. Brekke Arpçının kendi başına, rahatsız edilmeden dinlenmesi gerektiği için endişe ediyordu, ama Fan-

darel suda diğerleriyle birlikte eğlenen Robinton'ı göstererek bu fikri bir kenara attı.

"O şu anda dinlencenin bir başka çeşidine kaptırmış kendini. Bırak onu. Gece vakti yakın ne de olsa!"

Güneş batı ufkunda alçalırken akşam meltemleri esti. Bütün konukların rahat edebilmesi için kilimler, örülmüş hasırlar ve sıralar dışarı çıkarılmıştı. F'lar ve F'nor vardıklarında onlara güzel Kalesini göstermeye can atan ve onların zaten burayı bildiklerini görünce de hevesi biraz kursağında kalan Arpçı tarafından coşkuyla karşılandılar.

"Burayı inşa etmeye kaç kişinin yardımı dokunduğunu unutuyorsun, Robinton," dedi F'lar. "Burası belki de tüm dünyanın en çok bilinen Kalesi."

Tam o sırada Sharra ve geminin aşçısı –zayıf bir adamdı, çünkü dediğine göre *Şafak Kız Kardeşi*'nin mutfak niyetine kullanılan dolap boyutundaki bölmesine sığabilen tek kişi oydu– ziyafetin hazır olduğunu ilan ettiler ve aç misafirlerin onları bir çiğneyip geçmedikleri kaldı.

Hiçkimsenin bir lokma daha almaya mecali kalmayınca ve Arpçı bile şarabını küçük yudumlarla içerken, konuklar daha küçük gruplara bölündüler: Jaxom, Piemur, Menolly ve Sharra bir aradaydılar, denizciler en büyük grubu oluşturuyordu, ejder binicileri ve zanaatkârlar da üçüncü gruptaydılar.

"Bizim için şimdi ne planladıklarını merak ediyorum," dedi Piemur ekşi bir mırıldanmayla, üçüncü gruptakilerin ciddi yüzlerine uzun uzadıya baktıktan sonra.

Menolly gülümsedi. "Aynı işten biraz daha, sanırım. Robinton senin gönderdiğin haritalara ve rapor-

lara gemideyken o kadar çok baktı ki, mürekkebi aşındıracak sandım." Kız dizlerini çenesinin altına çekti, utangaç bir gülümseme parıldadı gözlerinde. "Sebell yarın N'ton ve Oldive Usta'yla birlikte geliyor." Daha kimse yorum yapamadan önce çarçabuk devam etti: "Anladığım kadarıyla, Sebell, N'ton ve F'lar, Toric'in halkının ve kalelilerin Kuzey'den sürü halinde gelen oğullarının yerleştirmesi işini denetliyorlar. Batı kısmını onlara paylaştıracaklar. sınır ise senin şu kara taş nehrin, Piemur!"

Piemur inledi, dramatik bir şekilde kumun üzerinde kıvrandı. "O yer! Umarım bir daha görmem!" Kararlılığını göstermek için bir yumruğunu göğe doğru uzattı. "Yarların arasında öbür taraftaki kıyıya inebileceğimiz bir geçit bulmam günler sürdü. Bunun için de Budala'yı uçurumlardan denize sürmek ve yüzerek geçmek zorunda kaldım. Neredeyse balıklara yem oluyorduk."

"Geri kalanımız da," diye sözü surdürdü Menolly, "F'nor ve Arpçıyla birlikte bu yanı keşfe çıkacağız."

"Karanın içlerine doğru, umarım?" diye sordu Piemur tersçe.

Kız başıyla doğruladı. "Sanıyorum ki," ve omzunun üzerinden Weyrliderleri ile Zanaatustaları'na baktı, "Idarolan sahil boyunca yelken açabilir..."

"Bileğine kuvvet. Ben yeterince yürüdüm!"

"Of, sus, Piemur. Kimse seni zorlamadı..."

"Ya?"

"Yeter, Piemur," dedi Jaxom sabırsızca "Demek kıyının içlerine doğru gidiyoruz?" Menolly onayladı.

Hepsi birden omuzlarının üzerinden, boylu boyunca uzandıkları pozisyondan görülemeyen dağa

doğru baktılar.

Jaxom Menolly'ye gülümsedi. "Oldive Usta yarın burada olacağına göre de tekrar *arzıya* gidebileceğim!"

"Amma da yarayacak işine," dedi Piemur küçümseyerek. "Hâlâ o rotada ilk önce doğrudan uçman gerekiyor."

"Bu beni hiç de yıldırmıyor."

Ağaçlardaki bir ateş kertenkelesi dil'ışmesi, tümünü irkiltti ve Piemur'un Jaxom'a kalırsa her zamanki tatsız meramını tekrarlamasına engel oldu. Bitki örtüsünün koyu yeşilinin üzerinde hızla hareket eden altın rengi ikı çizgi görülebiliyordu.

"Olayı Güzel ve Farli çözümleyecekler!" diye bağırdı Menolly, sonra merakla etrafına bakındı. "Burada sadece bizim ateş kertenkelelerimiz var, Jaxom. Tüm bu faaliyetler Güneyli ateş kertenkelelerini korkutup kaçırdı mı?"

"Bundan şüphem var. Gelip gidiyorlar. Bazılarının ağaçların arasında olup, Ruth'un yanına gelmeye korktukları için yaygara yaptıklarını sanıyorum."

"Onların insanlar konusunda yeni birşeyler öğrenebildin mi?"

Jaxom üzülerek, denemeye bile kalkışmadığını itiraf etti. "Bunun dışında yapılacak çok fazla şey vardı."

"En azından bir kez denersin, diye ummuştum." Menolly sınırlenmiş gibiydi.

"Ne? Deneyip de seni bu zevkten mahrum mu bıraksaydım?" Jaxom şaşkınlıkla kırılmış gibi yaptı. "Rüyamda bile aklıma gelmezdi..." Bir anda durdu, sanki yüzlerce gözun ardından bir şeyi görür gibi olduğu o tuhaf rıyaları anımsamıştı. Ruth'un İpliğe karşı uçtu-

gu ilk gun Brekke'nin söylemiş olduklarını da hatırlıyordu: "Aynı sahneyi üç çift gözden görmek çok zordu Jaxom da aslında rüyalarında, birçok ateş kertenkelesi gözünden bir manzarayı mı görüyordu yoksa?

"Neyin var, Jaxom?"

"Belki de rüyamda görmüşümdür," dedi kararsız bir gülümsemeyle. "Bak, Menolly, eğer bu gece rüya görecek olursan, hatırlamaya çalış, olur mu?"

"Rüya mı?" Sharra merak içinde, sordu "Ne tür rüyalar?"

"Sen de mi görüyordun?" Jaxom ona dondü Sharra her zamanki gibi bacaklarını karmaşık bir şekilde birbirlerine dolamıştı, bu duruşunun Menolly'yi hem şaşırtıp hem de büyülediği ortadaydı.

"Kesinlikle. Ama... senin gibi, ben de hatırlamıyorum ne gördüğümü, yalnız net göremiyordum. Sanki rüyadaki gözlerim odağını kaybetmiş gibiydi."

"Bu hoş bir kavram," dedi Menolly. "Odaklanmamış bir rüya gözü."

Piemur inledi ve yumruklarıyla kumu dövdü. "İşte bir şarkı daha geliyor!"

"Ah, kapa çeneni!" Menolly onu sabırsızca süzdü. "Tüm bu yalnız başına seyahatler seni değiştirmiş, Piemur ve ben şahsen bundan memnun kalmadım."

"Kimse memnun kalmak zorunda olduğunu söylemedi," diye tersledi onu Piemur ve çevik bir hareketle ayağa kalkıp, yoluna çıkan çalıları tekmeleyerek, hızlı adımlarla ormana yürüdü

"Ne kadar zamandır böyle alıngan?" diye sordu Menolly Jaxom ve Sharra'ya.

"Buraya vardığından beri," dedi Jaxom ve onu değiştirmeyi başaramadıklarını anlatmak için omuz silkti.

"Unutma, Robinton Usta için çok endişelenmişti," dedi Sharra yavaşça.

"Hepimiz Robinton Usta için çok endişelendik," dedi Menolly, "ama bu hiç kimsenin huyunun değişmesi için bir sebep değil!"

Tuhaf bir sessizlik oldu. Sharra bacaklarını çözüp, bir anda ayağa kalkıverdi.

"Bu akşam Budala'yı beslemek hiç kimsenin aklına geldi mi, merak ediyorum!" Kız yürüyüp gitti, Piemur'un gittiğinden oldukça farklı bir yöne yollandı.

Menolly onun ardından uzunca bir süre baktı. Tekrar Jaxom'a döndüğünde gözleri kaygıyla koyulaşmıştı, sonra fesat bir ışıltı onları her zamanki deniz mavisine döndürdü.

"Hazır onlar uzaktayken, Jaxom," arkasında kimsenin bulunmadığından emin olmak için çevresini kolaçan etti, "sana Ramoth'un yumurtasını Güney Weyri'nden birinin getirmediğinin herkesçe bilindiğini haber versem iyi olur."

"Ya? Gerçekten mi?"

"Ya! Gerçekten!"

Kız sonra bardağı elinde, ayağa kalktı ve bir ağaçta asılı duran şarap tulumuna doğru ilerledi.

Menolly onu uyanyor muydu? Gerçi bu bir şeyi değiştirmezdi. Yaşadığı macera o zaman bir amacı yerine getirmişti. Artık Güney Weyri de diğerleriyle bütünleştiğine göre, bu işteki payını kabul etmesini gerekliliği her zamankinden azdı.

Menolly gezinerek masadan gitarını aldı, sonra banka oturup kendi kendine yavaşça çalmaya başladı. Jaxom merak etti, rüya gözleri hakkında yeni bir şarkı mıydı bu? Sonra Sharra'nın gittiği yöne baktı.

Onu takip etmek için geçerli bir sebebi var mıydı? İçini çekti Sivri diline karşın seviyordu Piemur'u. Genç Arpçıyı gördüğüne sevinmişti, onun yardımı ve arkadaşlığı için şükran duyuyordu. Ama Piemur'un Koy'a varması bir gün, hiç olmazsa yarım gün daha uzun sürseydi, diye sızlanıyordu. Piemur'un gelişinden beri Jaxom'ın Sharra'yla yalnız kalmaya hiç fırsatı olmamıştı. Kız ondan kaçınıyor muydu yoksa? Yoksa sırf Koy Kalesi'nın inşaatı ve Robinton Usta için hazırlanma işlerinden dolayı mıydı? Sharra'yı diğerlerinden ayıracak bir yol bulmalıydı! Ya da Corana'yı ziyaret etmeliydi!

ONDOKUZUNCU BÖLÜM

Koy Kalesi'nde Sabah, Akşamın Geç Saatlerinde Yıldız Gözlemi, Ertesi Sabah, Dağdaki Keşif, 15.10.15-15.10-16

Jaxom ve Piemur ertesi sabah kürklerden gönülsüzce mücadele ederek kalktıklarında, Sharra onlara, Arpçının günün ilk ışıklarıyla kalktığını, kuvvet verici bir deniz banyosu aldığını ve kahvaltı ettiğini, uzun süredir de çalışma odasında haritalara bakıp mırıldandığını, uzun uzadıya notlar aldığını söyledi. Şimdi de eğer itirazları yoksa, Jaxom ve Piemur'la birkaç laf etmek istiyordu.

Robinton Usta onların içeri girişini, çok keyifli geçen bir gecenin sabahında akşamdan kalmalığın ölçülü ve yavaş hareketlerini sempatik bir gülümsemeyle onayladı. Sonra onlara, ana haritaya en son yaptıkları değişiklikler hakkında soru sormaya başladı. Bu konuda tatmin olunca, bu sonuçlara nasıl vardıklarını sordu. Onu yanıtladıklarında da sırasından geriye yaslandı, çizim çubuğunu yüzünde o kadar anlaşılmaz bir ifadeyle sallamaya koyuldu ki, Jaxom Arpçının planlamakta olabileceği şeyler konusunda endişe etmeye başladı.

"Aranızdan –hatayla olduğunu eklemeliyim– Şafak Kız Kardeşleri diye andığımız üçlü yıldızları fark eden oldu mu?"

Jaxom ve Piemur karşılıklı bakıştılar.

"Yanınızda bir uzakgören var mı, efendim?" diye sordu Jaxom.

Arpçı başıyla doğruladı. "Idarolan Usta'nın gemisinde bir tane var. Bu sorudan, yıldızların alacakaranlıkta da gözüktüğüne dikkat ettiğin anlamını çıkanyorum."

"Ve yeterince ay ışığı olduğu zamanlar..." diye Piemur ekledi.

"Ve her zaman aynı yerde!"

"Görüyorum ki, ikiniz de derslerden faydalanmışsınız," dedi Arpçı ikisine de keyifle gülerek. "Şimdi, Fandarel Usta'ya, Wansor Usta'yı burayı birkaç günlüğüne ziyarete ikna edip edemeyeceğimizi sordum. Size neden bir toplantıdaki bütün kabarcıklı pastalan yemişsiniz gibi sırıttığınızı sorabilir miyim?"

Piemur'un yüzündeki gülümseme, çıraklık zamanının eğlencesine yapılan değindirme yüzünden daha da derinleşti.

"Pern üzerinde buraya davetin fısıltısını duyar duymaz gelmeyecek bir tek kişi bile olduğunu sanmıyorum," dedi.

"Wansor Usta yeni uzakgörenini tamamladı mı?"

"Kesinlikle umuyorum ki, öyle yapınıştır. "

"Robinton Usta..." Brekke kapı ağzında, yüzünde meraklı bir ifadeyle dikilmişti.

"Brekke," Arpçı elini kaldırıp onu uyardı, "eğer bana dinlenmem ya da senin yaptığın bir ilacı içmem gerektiğini söylemeye geldiysen, yalvarırım, eksik kalsın! Yapmam gereken çok şey var."

"Tek getirdiğim, Kimi'nin az önce Sebell'den taşıdığı bir mesaj," dedi ona küçük tüpü uzatarak.

"Ya!"

"Dinlenmeye gelince, bunun gerekli olacağı zamanı bilmem için Zair'i izlemem yeterli!" Çalışma odasından çıkmak için dönerken, bakışı Jaxom ile Piemur'a takıldı. Jaxom'ın zihninde, o ve Piemur'un Arpçıyı çok zorlamamak için sözsüz bir emir aldıklarına dair hiçbir şüphe yoktu.

Robinton Usta mesajı okurken şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Eyvah eyvah Toric geçen gece bir gemi dolusu kaleli oğlanın akınına uğramış. Sebell onlar geçici barınaklara yerleştirilinceye kadar beklemek niyetinde." Kıkır kıkır güldü, Jaxom ve Piemur'un yüzlerini görünce ekledi, "Çıkarabildiğim kadarıyla, işler kaleli oğlanların umduğu kadar tıkınnda gitmiyor!"

Piemur burnundan soludu, Devirler boyu yaptığı keşiflerin ve Toric ile Kalesinin barınaklarını bilmenin verdiği bir küçümsemeyle.

"*Araya* gidebilmeye başladıktan sonra, Jaxom," diye sürdürdü Robinton sözü, "araştırmalarımız daha da hızlanabilir. Sizi ve kızları takımlara bölme gibi bir fikir var aklımda."

"Arpçı ve Kaleli olarak mı?" diye sordu Jaxom beklediği fırsatı yakalayarak

"Arpçı ve Kaleli mi? Ah, evet, tabii ki. Piemur, sen ve Menolly daha önce de beraberce iyi çalıştınız. Biliyorum. Bu yüzden Sharra Jaxom'la gidebilir. Şimdi..." Adam Piemur'un Jaxom'a fırlattığı sert bakışı kaale almaksızın devam etti. "Bir insan havadan bakıp da cisimleri yerden mümkün olmayan bir perspektifle görebilir Tersi de olabilir, elbette. Böylelikle yapılacak bir keşif iki yöntemi de içermelidir. Jaxom, Piemur benim ne aradığımı biliyor

"Efendim?"

"Bu kıtadaki köken yerleşimin izlerini. Çoktan ölüp göçmüş atalarımızın bu verimli ve güzel kıtayı terk edip de soğuk ve cansız Kuzey'e yerleşmelerinin sebebini bir türlü tahmin edemiyorum, ama bunun için sağlam gerekçeleri olduğunu sanıyorum. En eski Kayıtlarımız der ki. *İnsanoğlu Pern'e ayak bastığında, Güney'de sağlam bir Kale kurdu*. Biz hep sanırdık ki," Arpçı bu hata için özür dilercesine güldü, "bahsedilen Kale Kalesidir, çünkü Kuzey Kıtası'nın güneyinde bulunur. Ama özellikle o belge, belirsiz bir şekilde der ki: *Ama korunmak için kuzeye göç etmeyi uygun gördü*. Bundan hiçbir anlam çıkmamıştı, ama eski Kayıtlar'ın çoğu, tutarlılık şöyle dursun, okunamayacak derecede çürümüşler.

"Evet, derken Toric bir demir madeni keşfetti ve açık bir tarzda işletti. N'ton ile ben de, nihayet o noktaya yürüyerek vardığımızda, bir dağ eteğine kurulmuş, doğal olmayan oluşumlara tanıklık ettik, açıkça maden kuyularıydı bunlar.

"Eğer eskiler Güney Kıtası'nda cevherleri keşfedip işletecek denli uzun kaldılarsa, buralarda, Güney'de bir yerlerde onların yerleşimlerinden başka izler de mevcut olmalı."

"Sıcak hava ve yağmurlu ormanlarda hiçbir şey uzun süre dayanmaz," dedi Jaxom. "D'ram buraya ancak yirmi beş Devir önce bir barınak inşa etmişti ve ondan geriye pek bir şey kalmadı. F'lessan ile benim Benden Weyri'nde kazayla keşfettiklerimiz de muhürlenmiş, havanın temasından korunmuşlardı."

"Hiçbir şey," dedi Piemur üzerine basarak, "hiçbir şey o madende bulduğumuz kuyu payandalarını çizemez, çentemez ya da bozamazdı. En iyi taş işçisi bi-

le yekpare kayayı peynir gibi kesemez. Yine de, eskiler bunu becermişlerdi."

"Bazı izler bulduk. Daha fazlası da olmalı."

Jaxom Arpçının bu kadar kararlı olduğunu hiç işitmemişti, ama önündeki haritanın büyüklüğüne baktıkça kendine hakim olamadan bir iç geçirdi.

"Biliyorum, Jaxom, faaliyet alanı insanın gözünü korkutuyor, ama o yeri bulduğumuz vakit ne büyük bir zafer olacak. Ya da o yerleri!" Robinton Usta'nın gözleri artık ümitle ışıldıyordu. "Şimdi," diye tezcanlılıkla devam etti, "Jaxom *ara*ya uçacak denli iyi bulunur bulunmaz, güneye doğru ilerleyeceğiz, o simetrik dağı kılavuz olarak kullanarak. İtirazı olan?" Adam bir yanıt beklemedi bile. "Piemur karadan Budala'yla birlikte yola çıkacak. Menolly eğer isterse ona eşlik edebilir, ya da Jaxom'ın onu ve Sharra'yı Ruth'un sırtında ikinci kampa taşımasını bekleyebilir. Kızlar yakın çevreyi incelerken –anladığım kadarıyla bu yapılmamış– sen, Jaxom, Ruth'la ileriye uçabilir ve bir sonraki gün *ara*da uçabileceğin bir kamp kurabilirsin. Ve böyle devam eder.

"Sanırım Kale Weyri'nde," dedi Arpçı Jaxom'a bakarak, "yer oluşumlarını havadan gözlemek ve ayırt etmek üzere eğitilmişsindir? Yine de ikinizin de aklından çıkmasın ki, bu bir ortak çabadır. Piemur senden kat be kat daha deneyimlidir, Jaxom ve sorunlar çıktığı zaman bu kulağına kupe olsun. Ve bana bunun için rapor gönderin." elini haritaya vurdu, "her akşam! Şimdi ikiniz de gidin, eşyalarınızı ve malzemelerinizi toplayın. Ortaklarınızı da alın!"

Durumu Menolly ve Sharra'ya aktarıp, eşyaları ve malzemeleri toparlamak çok az vakit aldıysa da, kâ-

şifler Koy Kalesi'ni o gün terk etmediler.

Lioth'un sırtında N'ton'la birlikte Oldive Usta geldi ve Arpçı tarafından coşkunlukla, Brekke ve Sharra tarafından daha sakince, Jaxom tarafından sa tereddütle karşılandı Robinton Hekim'e hemen yeni kaleyi gezdirmekte ısrar etti, kendi deyimiyle, Oldive onun sıska leşini görmeden önce.

"Oldive Usta buna kanmıyor," dedi Sharra, Arpçının enerjik bir biçimde kalenin çevresinde uzun adımlarla dolaşmasını izlerken, kızın zengin sesi sadece Jaxom'ın kulağına hitap ediyordu. Oldive Usta münasip yorumlarda bulunmaktaydı mırıldanarak. "Hekim'i hiç de kandıramıyor."

"Bunu duymak rahatlatıcı," dedi Jaxom. "Yoksa Arpçı da bizimle gelecek."

"*Ara*ya değil, bunu yapamaz."

"Hayır, Budala'ya binerdi."

Sharra gülümsedi, ama Hekim'in Arpçıyı kararlılıkla dosdoğru yatak odasına götürüp kapıyı sessizce kapadığını görünce, neşesi sona erdi.

"Hayır," dedi Sharra ağır ağır başını sallayarak, "Robinton Usta Oldive Usta'yı kandıramadı!"

Jaxom muayene sırası kendisine geldiğinde Hekimustası'nı kandırmak zorunda kalmadığı için çok memnundu. Onun sıkıntısı kısa sürdü -birkaç soru, Oldive Usta'nın yaptığı göz kontrolü, göğsüne vuruşu, kalbini dinleyişi ve Hekim'in hareketli yüzündeki memnun gülücük, Jaxom'a o guzel kararı belli etti.

"Robinton Usta da iyileşecek, değil mi, Oldive Usta?" diye sordu Jaxom kendini tutamayıp

Arpçı odasından çıktığı vakit çok sessiz, daha çok düşünceli bir haldeydi ve artık yürürken hoplayıp

zıplamıyordu. Menolly ona bir kadeh şarap ikram etmiş, o da derin bir göğüs geçirip, hasret dolu bir gülücükle kabul etmişti.

"Elbette, Robinton Usta'nın bir şeyi kalmayacak," dedi Oldive Usta. "Durumu çok iyiye gitti." Hekim uzun işaret parmağını kaldırdı, "hızını ayarlamayı öğrenmeli, enerjisini toplamalı ve yükünü bölüştürmeli, yoksa bir kriz daha geçirecek. Siz gençler güçlü bacaklarınız ve geniş yüreklerinizle ona yardım edebilirsiniz, görünüşte onun faaliyetlerini kısıtlamadan."

"Gerçekten de bunu yapacağız. Aslında, yapıyoruz!"

"İyi. Buna devam ederseniz yakında tamamen iyileşecek. Eğer bu krizden aldığı dersi aklından çıkartmazsa." Oldive Usta açık pencereden dışarıya baktı, alnını sildi biraz. "Bu güzel yer, muhteşem bir fikirdi." Jaxom'ı kurnaz bir tebessümle yüreklendirdi. "Sıcaklık öğlen vakti Arpçının uykusunu getiriyor ve onu dinlenmeye zorluyor. Her yandaki görüntüler gözu gönlü açıyor ve havanın kokusu burna iyi geliyor. Burada olduğun için seni öyle kıskanıyorum ki, Lord Jaxom."

Koy Kalesi'nin sahip olduğu güzelliklerin büyüsü etkisini besbelli Arpustası üzerinde de göstermiş olacak ki, daha Fandarel Usta ile Wansor Usta'nın Telgar'dan varışlarının öncesinde bile, morali yerine gelmişti. Robinton'ın neşesi, Fandarel ve Wansor, Yıldız Demircisi'nin geçtiğimiz yarım Devir boyunca vaktini alan yeni uzakgöreni gururla ortaya çıkardıkları vakit, ikiye katlandı. Fandarel'in kolu kadar uzun bir tüpü bulunan ve onun iki eliyle kavramasını gerektirecek kadar enli olan aygıt, özenle deri kaplanmıştı, tuhaf

bir gözmerceği seti mevcuttu, ama bu, Jaxom'ın olması gerektiğini düşündüğü gibi ucunda değil, yanındaydı.

Robinton Usta da bu değişikliği dile getirdi ve Wansor; kırılma ve yansıma, oküler ve objektifle ilgili birşeyler mırıldandı, bunun uzaktaki cisimleri görmek için en iyi düzenek olduğunu düşündüğünü söyledi. Benden Weyri'nde bulunan alet küçük şeyleri büyütürken, burada kullanılan prensipler de bir derece benzerdi.

"Bu ne orada, ne de burada, ama uzakgöreni Koy Kalesi'nde kullanacağımız için seviniyoruz," diye devam etti Wansor, alnını silerek, çünkü bu yeni aygıtı anlatmaya kendini öyle kaptırmıştı ki, wher derisi uçuş kıyafetlerini soyunmaya bile üşenmişti.

Robinton Usta, Menolly ve Sharra'ya göz kırptı; iki kız da nutuk çeken Yıldız Demircisi'nin kalın kıyafetlerini çıkarmaya giriştiler, bu sırada Wansor anlatmaya devam ediyordu, kızların yardımından neredeyse habersizdi, bu onun Güney Kıtası'na ilk ziyaretiydi ve evet, tabii ki Şafak Kız Kardeşleri adıyla anılan üç yıldızın normalden sapmış davranışlarını o da işitmişti. Kısa bir süre öncesine kadar bu tuhaflığı gözlemcilerin deneyimsizliğine vermişti. Ama Robinton Usta bizzat bu garipliklerı kaydettiğine göre, Wansor kıymetli aletini Güney'e getirip olayı kendi araştırmak kararının doğru olduğunu düşünmüştü. Yıldızlar gökte sabit konumlarda kalmazlardı. Onun tüm denklemleri ve N'ton ve Lord Larad gibi deneyimli gözlemciler de bu özelliği doğrular nitelikteydi. Üstüne üstlük, eskilerden miras kalan Kayıtlar, insanı hayrete düşüren bir durumda da olsalar, yıldızların inkâr edilemez şe-

kilde bir hareket desenine uyduğunu anlatıyordu. Yıldızlar kurallara uyuyorlardı. Bu yüzden üç yıldız bu doğa kanunlarına karşı koyarmış gibi görünüyorsa, bunun bir açıklaması olmalıydı Wansor bu açıklamayı aynı akşam bulmayı ümit ediyordu.

Ateşli tartışmaların ardından, bu gözlemin yapılacağı yer, kızartma ve pişirme çukurlarının kazıldığı noktanın ötesinde, Koy Kalesi'nin kayalık doğu ucundaki hafif yükselti olarak belirlendi. Fandarel usta Piemur ve Jaxom'ı, üzerine yeni uzakgörenin konulacağı bir fırdöndü taktığı kaidenin yapımı işine koştu. Wansor, doğal olarak bu projeyi denetledi, ta ki Demircinin ayağının altında dolaşınca, sayın Demirci, Zanaatustası'nı burnun ucuna, ağaçların yakınına, bütün her şeyi görebileceği, ama işe karışamayacağı bir yere oturttu. Kaide tamamlanıncaya kadar, Wansor Usta ellerini başına yastık yapmış, derin bir uykuya dalmıştı, hoş bir ritimle horluyordu.

Parmağını ufak tefek adamın rahatsız edilmemesi için dudağına götüren Fandarel, Piemur ve Jaxom'ı ana kumsala götürdü. Diğerlerinin öğlen uykusuna katılmadan önce, ferahlatıcı bir deniz banyosu yaptılar Kız Kardeşler'in karanlık görüntülerini bir an olsun kaçırmamak için herkes yemeğini burunda yedi. Idarolan Usta geminin uzakgörenini getirmişti ve Demirci, Wansor'unkinden artan parçalarla ona da ikinci bir kaide uydurıverdi

Eskiden onlara çok çabuk gelen gurup vaktı, bu sefer geciktikçe gecikiyordu. Eğer Wansor taburesini, uzakgöreni ya da taburedeki kendi pozisyonunu bir kez daha ayarlayacak olursa, Jaxom kendisinin de anormal bir hareket sergileyebileceğini düşündü.

Sanki bu eğlenceyi yeni keşfetmişçesine suda oynayan ejderler bile sessizce kıyıya serilmişlerdi. Ateş kertenkeleleri Ruth'un çevresinde, ya da dostlarının omuzlarına tünemiş, uyuyorlardı.

Güneş nihayet battı, batı ufku boyunca parlak günbatımı renklerini yaydı. Gök doğuda kararırken, Wansor gözünü alete dayadı, korku dolu bir çığlık attı, neredeyse taburesinden sırt üstü yuvarlanacaktı.

"Bu olamaz. Böyle bir dizilimin olası bir mantıksal açıklaması yok." Kendine çeki düzen verdi ve odakta ince ayarlamalar yaparak, uzakgörenden bir kez daha baktı.

İdarolan Usta da gözünü kendi uzakgörenine dayamıştı. "Sadece Şafak Kız Kardeşlerini her zamanki dizilişleriyle görüyorum. Her zaman oldukları gibi."

"Ama bu olamaz. Çok yakınlar. Yıldızlar bu kadar yakında bir araya gelmezler. Her zaman çok daha uzaktırlar."

"Çekil, ben de bir bakayım be adam." Demirci aletten bir bakabilmek için hevesinden neredeyse oynuyordu. Wansor gönülsüzce sırayı ona verdi, henüz gördüklerinin imkânsızlığını yineliyordu.

"N'ton, senin gözlerin daha genç benimkilerden!" Denizci uzakgörenini bronz biniciye devretti, o da hemen kabul etti.

"Üç yuvarlak cisim görüyorum!" diye duyurdu Fandarel gürleyen bir sesle. "Yuvarlak, madeni cisimler. İnsan yapısı cisimler. Bunlar yıldız değil, Wansor," dedi, endişe içindeki Yıldız Demircisi'ne bakarak, "bunlar şeyler."

Robinton, neredeyse Demircinin cussesini bir kenara iterek, soluk soluğa uzakgörene eğdi gözünü.

"Yuvarlaklar. Parlıyorlar. Maden gibi. Yıldızların yapılı gibi değil."

"Şurası kesin," dedi Piemur hışu içindeki sessizlikte, saygısızca, "Artık Güney'de atalarımızın izlerini buldun, Robinton Usta."

"Gözlemin son derece doğru," dedi Arpçı, öyle garip şekilde boğuk bir sesle ki, Jaxom adam öfkesini mi bastırıyordu yoksa kahkahasını mı, anlayamadı, "ama aklımda olan şey bu değildi, bunu sen de biliyorsun!"

Herkese Wansor'un uzakgöreninden bir kez bakma fırsatı tanındı, çünkü Idarolan Usta'rınki yeterince güçlü değildi. Herkes Fandarel'in görüşünü paylaştı; Şafak Kız Kardeşleri diye bilinen şeyler, yıldız değillerdi. Kesinliği su götürmez olan bir diğer konu da onların yuvarlak ve gökte besbelli sabit bir konumda asılı duran madeni cisimler olduklarıydı. Ayların bile düzenli dönüşleri sırasında Pern'e değişik yüzlerini gösterdikleri gözlemlenmişti.

F'lar, Lessa ve F'nor'un da Şafak Kız Kardeşleri'nin gece görüntüsü sona ermeden önce mümkün olduğunca çabuk gelmesi rica edildi. Lessa'nın böyle bir çağrı karşısındaki kızgınlığı, bu olguya şahit olunca buharlaşıp gitti. F'lar ve F'nor da tuhaf cisimlerin yavaşça kararan gökyüzünde görülebilir durduğu süre boyunca, uzakgöreni tekellerine aldılar.

Wansor'un kumda denklemler yazmaya çalıştığı görülünce, Jaxom ve Piemur aceleyle bir masa ve çizim aletleri taşıdılar. Yıldız Demircisi bir süre boyunca gözü dönmüş şekilde yazdı, sonra ulaştığı sonucu bu sanki daha esrarlı bir bilmeceymişçesine inceledi. Sersemlemiş bir halde, Fandarel ve N'ton'un rakamla-

n bir hata olasılığına karşı kontrol etmesini istedi.

"Eğer hata yoksa, vardığın sonuç nedir, Wansor Usta?" diye sordu F'lar ona.

"Bu... bu şeyler *sabit*. Pern üzerinde hep aynı konumda kalıyorlar. Sanki gezegeni takip ediyormuş gibi."

"Bu onların insan yapısı olduğunu kanıtlar, değil mi?" dedi Robinton sakince.

"Benim vardığım sonuç da tastamam bu," ama Wansor'un endişeleri giderilmiş gibi değildi. "Onlar sonsuza dek orada kalmak için yaratılmışlar."

"Ve biz buradan oraya gidemiyoruz," dedi F'nor hüzünlü bir mırıltıyla.

Brekke öyle bir şiddetle, "Sakın buna kalkışmayasın, F'nor," dedi ki, F'lar ve Arpçı kıkırdayarak güldüler.

"Onlar orada kalmak için yapılmışlar," diye başladı Piemur söze, "ama burada yapılmış olamazlar, bu olabilir mi, Fandarel Usta?"

"Bundan şüphe ederim. Kayıtlar bize insanların yaptığı nice muhteşem şeyden bahiseder, ama sabit duran yıldızların hiç sözü edilmemiştir."

"Ama Kayıtlar der ki, insanoğlu Pern'e ayak bas-ı," Piemur kendini doğrulaması için Arpçıya baktı. "Belki de o şeyleri bir başka yerden, bir başka dünyadan buraya gelmek için kullandılar. Pern'e!"

"Gökte onca dünya dururken," diye konuştu Brekke, Piemur'un çıkardığı sonucu takip eden sessizliği bozarak, "Pern'den daha iyi bir yer bulamamışlar mı?"

"Eğer Pern'in benim son zamanlarda gördüğüm kadarını görseydin," dedi morali uzun süre bozuk ka-

lamayan Piemur, "Pern'in o kadar da kötü bir dünya olmadığını bilirdin... eğer İplik tehlikesini önemsemezsek!"

"Bazılarımız bunu hiçbir zaman yapamaz," diye yanıtladı F'lar hoşnutsuzluk belirten bir tonda.

Menolly Piemur'un kaburgalarına sert bir dirsek indirdi, ama Piemur söylediği sözün patavatsızlığını aniden kavrayınca, F'lar gülmekle yetindi.

"Bu son derecede hayret verici bir gelişme," dedi Robinton; gözleri gece semasını sanki açığa vurulmayı bekleyen başka gizemler varmış gibi tarıyordu. "Atalarımızı bu dünyaya getiren taşıtların kendilerini görmek."

"Üzerinde sessizce düşünmek için iyi bir konu, değil mi Robinton Usta?" diye sordu Oldive, yüzünde kurnazca bir gülümseme vardı ve *sessizce* kelimesini üstüne basa basa söylemişti.

Arpçı bu öneriyi sabırsızca reddetti.

"Eh, oraya gitmen biraz zor," dedi Hekim.

"Gidemem," diye kabullendi Robinton Usta. Sonra herkesi şaşırtarak, sağ kolunu aniden Üç Kız Kardeş'e doğru yöneltti. "Zair, gökteki yuvarlak cisimleri görüyor musun? Oraya gidebilir misin?"

Jaxom nefesini tuttu, Menolly'nin vücudunun kasıldığını hissetti ve onun da nefesini tuttuğunu anladı. Brekke'nin keskin, aniden boğulan çığlığını işitti. Herkesin gözü Zair'deydi.

Küçük bronz başını Robinton'ın dudaklarına doğru uzattı ve boğazından yumuşak, soru sorarcasına bir ses çıkarttı.

"Zair? Şafak Kız Kardeşleri? Robinton sözlerini tekrarladı. "Oraya gider miydin?"

Zair şimdi başını dostuna eğmişti, kendisinden isteneni hiç anlamadığı ortadaydı.

"Zair? Kızıl Yıldız?"

Bu sorunun cevabı anında geldi. Zair öfke ve korku dolu bir ciyaklamayla kayboldu ve Ruth'un yanına kıvrılan ateş kertenkeleleri uyanıp, onu takip ettiler.

"Bu iki sorunun da cevabı," dedi F'lar.

"Ruth ne diyor?" diye fısıldadı Menolly Jaxom'ın kulağına

"Şafak Kız Kardeşleri hakkında mı? Yoksa Zair mi?"

"İkisi de."

"Uyuyorsunuz," diye yanıtladı Jaxom ejderine danıştıktan sonra

"Öyle olmalı!"

"Ee? Güzel kaybolmadan önce hangi görüntüyü yansıttı?"

"Hiçbir şey!"

Ciddi tartışmalar ve fikir alışverişiyle geçen bir akşama karşın, insanlar da hiçbir şeyi çözemediler. Robinton ve Wansor, eğer Oldive Arpçının şarabına bir şey katmış olmasaydı, sabaha kadar da soyleşebilirlerdi. Onun bunu yaptığını gören olmamıştı, ama bir saniye önce Wansor'la hararetli bir tartışma yapan Robinton, bir an sonra boynunu masaya doğru bükmüştü. Başı masaya değer değmez de horuldamaya başladı.

"Konuşmak uğruna sağlığını ihmal edemez," dedi Oldive Usta, ejder binicilerine Arpçıyı yatağına götürmelerini işaret ederken.

Bu, geceyi etkili şekilde bitirmişti. Ejder binicileri

Weyrlenne, Oldive ile Fandarel de kendi Salonlarına dönmüşlerdi. Wansor orada kaldı. Bir filo dolusu ejder bile onu Koy Kalesi'nden uzaklaştıramazdı.

Şafak Kız Kardeşleri'nin gerçek tabiatının, en azından Wansor ve diğer ilgili yıldız zanaatkârlarının bu olguyu araştırıp insanları telaşlandırmayacak bir neticeye ulaşmaya fırsatları oluncaya kadar, duyurulmamasına karar verilmişti incelikle. F'lar, son zamanlarda yeterince şok yaşandığını söylemişti. Bazıları bu zararsız cisimlerin de, Kızıl Yıldız gibi birer tehlike kaynağı olduğu sonucunu çıkarabilirlerdi.

"Tehlike mi?" diye bağırdı Fandarel "Bu şeylerden tehlike gelecek olsaydı, bunu çok Devir önce bilirdik."

F'lar da buna kâfi derecede inanıyordu, ama herkes yıkının gökteki şeylerden geldiğine şartlandığı için, ağızlarını sıkı tutmaları en iyisiydi.

F'lar Benden'den uygun olan herkesin aramaya yardım etmesini onayladı. Weyrlideri, bu toprakların içeriğini keşfetmenin her zamankinden daha önemli olduğunu düşünüyordu.

Jaxom bacaklarını battaniyenin içine sokarken, Koy Kalesi'nin bir kez daha istilaya uğraması fikrine öfkelenmemeye çalıştı, tam o ve Sharra'nın bir süre yalnız kalabileceğini düşündüğü sırada.

Kız ondan kaçıyor muydu? Yoksa sadece koşullar mı elvermemişti? Tıpkı Piemur'un Koy Kalesi'ne erken varışı gibi? Robinton Usta'nın endişesi, onların zorla kurklerine sürünmekten başka bir şey yapmalarına izin vermeyecek kadar mecalsiz bırakan keşif ihtiyacı, Pern'in yarısının Arpçının Kalesi'ni tamamlamak için gelişi, sonra Arpçının varışı, şimdi de bu!

Hayır, Sharra ondan kaçmıyordu. O *orada*... görünüyordu. Menolly'ninkinden bir ton pes, güzel, zengin kahkahası, çoğu zaman tokalar ve örgülerden taşan siyah saç tutamlarıyla örtülen yüzü.

Bir anda, Koy Kalesi'nin yeniden akına uğramamasını şiddetle diledi –bu dileğin ona çok az yararı vardı, çünkü orada olacaklar üzerinde hiç sözü geçmeyecekti. O, Ruatha'nın Lordu'ydu, Koy'un değil. Eğer bu mekân birine aitse, fırtınada sürüklendikleri için, Menolly ve Rob'inton Usta'ya aitti.

Jaxom içini çekti, vicdanı içini rahat ettirmiyordu. Oldive Usta onun ateşlibaşın tüm etkilerinden kurtulduğunu söylemişti. Demek ki, *ara*ya gidebilirdi. O ve Ruth Ruatha Kalesi'ne dönebilirlerdi. Ruatha Kalesi'ne dönmek zorundaydı, ama bunu istemiyordu –ve bunun tek sebebi Sharra değildi.

Ruatha'da kendisine ihtiyaç duyulmuyordu. Lytol Kale'yi her zaman yaptığı gibi çekip çevirebilirdi. Ruth'un ne Ruatha'da, ne de Kale Weyri'nde İplikle savaşması gerekmiyordu. Benden müsamahalı davranmıştı, ama F'lar beyaz ejderin ve Ruatha'nın genç Lordunun riske girmemesi gerektiğini açıkça belirtmişti.

Jaxom aniden farkına vardı ki, keşifte bulunmasına hiçbir yasak getirilmemişti. Aslına bakılacak olursa, hiç kimse onun artık Ruatha'ya dönmesi gerektiğinden bahsetmemişti bile.

Jaxom bunu düşünerek biraz rahatladıysa da, ertesi gün F'lar'ın binicilerini gönderecek olmasını bilmek onu hiç de rahatlatmamıştı –ejderleri Ruth'dan hatırı sayılır derecede daha hızlı ve uzağa uçabilen biniciler, dağa ondan daha önce ulaşabilecek olan bi-

niciler. Robinton'ın Güney Kıtası'nın içlerinde bir yerlerde olduğunu umduğu o izleri keşfedebilecek olan biniciler. Aynı zamanda, Sharra'nın içindeki, Jaxom'ı cezbeden o güzelliği ve kibar ruhunun sıcaklığını görebilecek olan biniciler.

Hasırotlarının üzerinde tekrar dönerek, kendine uyumak için rahat bir pozisyon bulmaya çalıştı. Belki de Robinton'ın, kendisi, Sharra, Menolly ve Piemur'la ilgili planını tekrar değiştirmesi gerekmezdi. Piemur'un onlara sık sık hatırlattığı gibi, ejderler bir yerin üzerinden uçmak için mükemmeldiler, ama o yeri gerçekten de bilmek için yürüyerek seyahat etmek gerekirdi. F'lar ve Robinton, ejder binicilerinin yayılmalarını, mümkün olduğunca fazla bölgeyi kontrol etmelerini isteyebilir ve asıl kâşiflerin dağa doğru yollarını sürdürmelerine izin verebilirdi.

Jaxom sonra kendi kendine, o dağa varan ilk kişi olmak istediğini itiraf etti! O yüce, simetrik koni onu hasta ve ateşliyken Koy'a geri çekmiş, uyanış saatlerine hakim olmuş ve rüyalarına kâbusu andıran bir dramla saldırmıştı. Düşüncesi ne kadar akıldışı da olsa, ona varan ilk olmak istiyordu.

Bu düşüncelerinin arasında bir yerlerde, uykuya daldı. Rüyalarında yine o üst üste binmiş manzaralar boy gösteriyordu; dağ yine lav püskürdü, tüm bir yanı parçalandı ve nabız gibi atan kırmızı-turuncu ateşli kayalar ve sıcak, erimiş lav akıntıları fışkırtmaya başladı. Jaxom yine hem korkarak kaçan, hem de tarafsızca izleyen kişiydi. Sonra kırmızı duvar onun üzerine doğru çökmeye başladı. O kadar yakınına geldi ki, sıcak nefesini ayağının dibinde hissedebiliyordu

Uyandı! Doğan güneş ağaçların arasından ışıyıp ince battaniyesindeki bir yırtıktan dışarı çıkan sağ ayağını okşuyordu. Doğan güneş!

Jaxom Ruth'u yokladı. Ejder hâlâ eski barınağın açıklığında, kendisini ağırlamak için yapılan kumlu bir birikintide uyuyordu.

Jaxom bir top gibi düzgünce kıvrılmış, yatan Piemur'a bir bakış fırlattı, iki eli de sağ çenesinin altındaydı. Yatağından kayıp, sessizce kapıyı açtı ve sandaletlerini eline alıp, mutfak boyunca parmaklarının ucunda yürüdü. Ruth bir an için kıpırdandı, Jaxom yanından geçerken bir iki ateş kertenkelesini sırtındaki yerinden etti. Jaxom durakladı, aniden bir bilmeceye çatmıştı. Önce Ruth'a, sonra ateş kertenkelelerine baktı. Arkadaşına sokulmuş yatanların hiçbiri işaretli değildi. Ruth uyandığı vakit ona, Güneyli ateş kertenkelelerinin hep onunla uyuyup uyumadığını sormalıydı. Eğer öyle yapıyorlarsa, bu rüyalar ateş kertenkelesi rüyaları olabilirdi –insanların varlığıyla tetiklenen, eski anılar! O dağ! Hayır, bu taraftan bakınca çıplak göze görünen mükemmel bir koniydi, püskürmenin vereceği hasarla zedelenmemişti.

Kıyıya varır varmaz Şafak Kız Kardeşleri hâlâ görünüyor mu, diye yukarı baktı. Ama ne yazık ki, onların sabah görünüşünü yakalamak için şimdiden çok geç olmuştu.

İki uzakgören, Wansor'unki sabah çiyine karşı wher derisiyle sarılmış ve Idarolan'ınki deri kılıfında olduğu halde, hâlâ kaidelerinin üzerine monte edilmiş duruyordu. Yaptığı hareketin yararsızlığına gülerek, Jaxom elinde olmadan Wansor'un uzakgörenının örtusunu açtı ve göğe doğru baktı. Aleti özenle eski

haline getirdi ve güneydoğuya, dağa doğru bakmaya devam etti.

Rüyasında dağın konisi infilak etmişti. Ve o dağın iki yüzü vardı. Bir anda karar vererek, Denizci'nin uzakgörenini kılıfından çıkardı. Wansor'unkiyle daha fazla detay görebilecek olmasına rağmen, o ihtimamla ayarlanmış odağı bozmaya yeltenmezdi. Üstelik Idarolan'ınki, onun ihtiyaç duyduğu iş için yeterince sağlamdı. Jaxom'ın dağda görmeyi yan yanya ümit ettiği zarar gösteremezdi gerçi. Düşünceli bir şekilde, aleti alçaltı. Artık *araya* gidebilirdi. Üstelik, Robinton Usta'nın Güney topraklarını keşfetme emri altındaydı. Daha da önemlisi, o dağa varan ilk kimse olmayı arzuluyordu.

Güldü. Bu macera, hiç de yumurtanın geri getirilmesi kadar tehlikeli değildi. O ve Ruth *araya* gidebilir ve Koy Kalesi'ndeki hiç kimse daha onların niyetini anlamadan geri dönebilirlerdi. Uzakgöreni kaidesinden indirdi. Buna ihtiyacı olacaktı. O ve Ruth bir kez havalandıktan sonra, Ruth'un rahatlıkla *aradan* sıçrayabileceği bir nokta bulmak için, uzunca, güzel bir bakış atacaktı.

Topuklarının üzerinde döndü ve şaşkınlıkla geriye sendeledi. Piemur, Sharra ve Menolly bir sıra halinde dizilmiş, onu izliyorlardı.

"Söyle bize, Lord Jaxom, Denizci'nin uzakgörenin de ne gördün? Belki de bir dağ?" diye sordu Piemur, kendinden memnun bir sırıtışla bütün dişlerini sergiliyordu.

Menolly'nin omzundan Güzel cıvıldadı.

"Yeterince gördü mü?" diye sordu Menolly Piemur'a, Jaxom'ı umursamaksızın.

"Bence görmüştür!"

"Bizi yanına almadan gitmeyi planlamış olamaz, değil mi?" diye sordu Sharra

Alaycı yüz ifadeleriyle süzdüler onu.

"Ruth dört kişiyi taşıyamaz."

Hiçbiriniz şişman değilsiniz. Bunu becerebilirim, dedi Ruth.

Sharra güldü, çıkan sesi bastırmak için ağzını örttü ve parmağını suçlayıcı bir edayla Jaxom'a doğru uzattı.

"İddiaya girerim ki, Ruth az önce bunu yapabileceğini söyledi!" dedi diğer ikisine.

"İddiaya girerim ki, haklısın." Menolly gözlerini Jaxom'ın yüzünden ayırmadı. "Bana kalırsa en iyisi biraz yardım alman bu macerada." Kız son iki sözcüğü barız biçimde uzata uzata söylemişti.

"Bu macera mı?" konuşmadaki nüanslara karşı her zamanki kadar uyanık olan Piemur, sözcükleri tekrarladı.

Jaxom kıza ters ters bakarken dişlerini sıktı "Dört kişiyi taşıyabileceğinden emin misin?" diye sordu Ruth'a.

Ejder kıyıda belirdi, gözleri heyecanla parlıyordu.

Günlerden beri kanatlarımla uçuyorum. Bu beni çok güçlendirdi. Hiçbiriniz de ağır değilsiniz. Mesafe de çok değil. Dağı görmeye mi gidiyoruz?

"Ruth'un istekli olduğu apaçık ortada," dedi Menolly, "ama eğer hemen yola koyulmazsak..." Koy Kalesi'ni işaret etti. "Haydi gel, Sharra, uçuş kıyafetlerini getirelim."

"Koşumları dört kişi için bağlamam gerekecek."

"Öyleyse yap." Menolly ve Sharra kumda koşarak gittiler

Ellerinin altında av ipleri vardı; Jaxom ile Piemur, kızlar ceketler ve miğferlerle dönünceye dek onları hazırlamışlardı. Jaxom Denizci'nin uzakgörenini eliyle tartıp ve kendi kendine adam daha aletin yokluğunun farkına varmadan hemen geri döneceklerine dair söz verdi.

Ruth kumsaldan havalanırken zorluk çekti, ama havalandıktan sonra, Jaxom'a rahatça uçtuğu konusunda güvence verdi. Jaxom uzaktaki tepeye yoğunlaşırken, o da güneydoğuya doğru döndü. Bu yükseklikten bile, konide herhangi bir hasar göremiyordu. Uzakgöreni yavaşça alçaltıp, dağın önplanında kolaylıkla fark edilebilen, net ve ayrıntılı görülen bir tepe vardı.

Jaxom Ruth'a, hedefi kafasında canlandırıp canlandıramadığını sordu. Ruth da bunu yapabileceğini söyleyerek onu temin etti. Jaxom daha bu tehlikeli girişim konusunu ikinci bir kez düşünemeden de onları *ara*ya götürdü. Bir anda tepenin üzerinde, nefes almaya çalışıyorlardı. Nefesleri kesilmişti, bunun sebebi tropik güneşte aylar boyu ısındıktan sonra *ara*nın soğukluğunun inanılmaz şoku ve önlerinde uzanan görkemli manzaraydı.

Piemur'un bir zamanlar söylemiş olduğu gibi, uzaklık aldatıcıydı. Dağ, deniz seviyesinden binlerce ejderboyu irtifadaki yüksek bir platonun dik yamaçlarında yükseliyordu. Ta aşağılarında, geniş, ışıltılı bir körfez kesiyordu yüksek yarları; dağ tarafı çimenlik, onlara bakan taraf sık ormanlıktı. Güneyde, uzaktan tepeleri karlı ve dumanlı, kule gibi dikilen bir dağ silsilesi; doğuya ve batıya doğru bir engel gibiydi.

Onlardan hâlâ hatırı sayılır bir uzaklıkta olan dağ,

bütün manzaraya egemendi.

"Bakın." Sharra ansızın solu, denizi işaret etti. "Başka volkanlar. Bazılarından hâlâ duman tütüyor!"

Açık denize yayılmış olan, uzun bir zincir halinde zirveler, kuzeydoğuya kıvrılmışlardı, kiminin eteklerinde çok miktarda ada vardı, diğerleriyse sadece sudan uzanan koniler halindeydiler.

"Uzakgöreni ödünç alabilir miyim, Jaxom?" Piemur aleti aldı ve baktı. "Evet," diye yanıtladı uzun bir bakışın ardından, "birkaç tanesi hâlâ aktif. Gerçi çok uzakta. Tehlike yok." Sonra uzakgöreni engel gibi dikilen sıradağlara doğu çevirdi, bir süre sonra başını salladı. "Batıda gördüğüm aynı sıradağlar olabilir." Sesinde kuşku vardı. "Oraya gitmek aylar alır! Soğuktur da!" Uzakgöreni kısa bir yay çizerek döndürdü. "Yararlı bir alet bu. Şu su, karanın içlerine doğru gidiyor. İdarolan, eğer gidecek olursa, oraya rahatlıkla yelken açabilir." Uzakgöreni Jaxom'a geri verdi ve dağa doğru baktı.

"Bu, gördüğüm en güzel manzara," dedi Sharra derinden bir iç geçirdikten sonra.

"Patlayan, diğer tarafı olmalı," dedi Jaxom, diğerlerinden çok kendi kendine.

"Diğer tarafı mı?" Sharra ve Menolly bir ağızdan konuştular. Ve Jaxom arkasındaki Piemur'un kaskatı kesildiğini hissedebiliyordu.

"Dün gece sizler de mi rüya gördünüz?" diye sordu Jaxom.

"Bizi tam seni sıvışırken duyacak saatte uyandıran neydi sanıyorsun?" diye sordu Menolly biraz hırçınca.

"Pekâlâ, gidip diğer tarafını görelim," dedi Piemur, sanki basitçe yüzmeye gitmeyi öneriyormuş gibi

"Neden olmasın?" diye yanıtladı Sharra, aynı kayıtsızlıkla

Rüyamdaki o yeri görmek istiyorum, dedi Ruth ve hiçbir uyarıda bulunmadan, tepeden aşağı bıraktı kendini

Jaxom Menolly ile Sharra'nın şaşkınlıkla bağırdıklarını duydu ve onlar için de uçuş koşumları hazırladığına memun oldu. Ruth onlardan özür diledi, ama beyaz ejder onları yukarıya ve geniş körfezin üzerine kaldıran bir sıcak hava akıntısına doğru dalarken, Jaxom'ın bunu iletecek fırsatı olmadı. Dengeli bir şekilde uçmaya başlayınca, Jaxom uzakgöreni kullandı ve dağın kuzey yamacında dikkate değer bir kaya oluşumu buldu. Ruth'a bu görüntüyü aktardı.

Aralaydılar; kaya oluşumunun üzerindeydiler ve dağ onlara birkaç nefes mesafesince, korkutucu derecede üzerlerine doğru eğilinmiş gibi gözüktü. Ruth uçuş hızını tekrar yakaladı ve dağın doğu yüzüne doğru geniş bir yayı takip edip, kanatlarını şiddetle çırparak, daha da kuzeye ilerledi.

Dağın cüssesinin engellediği doğan güneşin tüm ışıltısı onları bir an için kör etti. Ruth güneye doğru bir rotaya geçti. Önlerinde Jaxom'ın hayatı boyunca görmüş olduğu en inanılmaz düzlük uzanıyordu –Telgar ovalarından ya da Igen çölünden daha engin ve derindi. Gözleri, hemen bu görkemli manzaradan dağa çevrildi.

Bu manzara birdenbire Jaxom'a çok tanıdık geldi, onca rahatsız gecenin ve odaklanamamış rüyanın eseriydi bu. Dağın doğudaki cephesi kaybolmuştu. Açık ağız sanki hırlıyormuş gibiydi, sol köşesi aşağı çekilmişti. Jaxom'ın gözü bu hattı takip etti ve ejderin sağ-

rısından güneydoğuya eğilince üç volkan ağzı daha gördü Sanki büyük volkanın, kötücül yavruları gibiydiler. Lav, aşağı, güneye, uzayıp giden düzlüklere doğru çağlıyordu

Ruth içgüdüsel bir şekilde dağdan uzağa, daha müşfik gözüken vadiye doğru süzülmeye devam etti.

Jaxom bu volkanın kuzey yüzüne ne kadar hayran olmuş ve gözlerine ziyafet çekmişse; patlamış yüzün hain dişlerinden, karabasanlarında gördüğü yüzden de öylesine kaçırıyordu bakışlarını.

Jaxom Ruth'un söylediklerini neredeyse bekliyordu: *Bu yeri biliyorum İnsanlarının burada olduğunu söylüyorlar.*

Güneşten ateş kertenkelesi sürüleri alçaldı ve Ruth'un uçuş hattından döndüler Dostlarının omzunda bu inanılmaz yere yolculuk etmiş olan Güzel, Meer, Talla ve Farli, yeni gelenleri karşılamak üzere havalandılar.

"Bak, Jaxom! Aşağı bak!" Piemur onun omzuna asılıp kulağına haykırıyor ve çılgınca, Ruth'un sol ön bacağının aşağısında kalan bir noktayı gösteriyordu. Sabah güneşi, hatları kalın bir rölyefe dönüştürmüştü Düzgün hatlar, tümsekler, sonra parçalara ayıran, bu türden oluşumların olmaması gereken yerde tuhaf kareler meydana getiren düzgün çizgiler.

"İşte Robinton Usta'nın aradığı şey!" Jaxom omzunun üzerinden, kızların dikkatini yere çekmek için sırtını dönmüş olan Piemur'a gülümsedı.

Sonra Jaxom'ın soluğu kesildi, Ruth'a bacaklarıyla bastırarak onu kuzeydoğuya döndurmeye çalıştı. Arpçı da onun gördüğü şeye şahit olunca, Piemur'un omuzlarını sıkıca kavradığını hissetti. Uzakta dumanı

tüten, denizdeki volkanların pusu, göklerden gelen bir başka gri pusla karışmıştı -İplik!

"İplik!"

İplik! Daha Jaxom emir veremeden, Ruth onları ustaca *araya* götürmüştü. Bir an sonra, kumsalında beş ejderin cüssesini ağırlayan Koy'un üzerinde asılı duruyorlardı. İdarolan Usta'nın balıkçıları kıyıdan karaya koşuşturuyor, alışap güverteyi İplik Düşüşü'nden korumak için, dikilen bir çerçeve üzerine taş levhalar diziyorlardı!

Canlı bize nerede olduğumuzu soruyor. Hemen ateş taşı çiğnemeliyim. Ateş kertenkeleleri gemiyi savunmaya yardım edecekler. Herkes bize kızgın. Neden?

Jaxom Ruth'tan kumsalda en yakındaki ateş taşı yığınının yanına konmasını ve çiğnemeye başlamasını istedi

"Budala'yı bulmalıyım!" Piemur kuma atladı ve ormana doğru bir koşu kopardı.

"Bana İdarolan Usta'nın uzakgörenini ver," dedi Menolly Jaxom'a. "Adamın yüzüne bir baktım da, gerçi onu kızdıran şeyin uzakgöreni olup olmadığını söyleyemem..."

"Ben Koy Kalesi'ndeki fırtınaya göğüs gereceğim," dedi Jaxom'a, ona gülümseyip, teselli etmek için kolunu sıktı. "O kadar canını sıkma! Bu sabahki gezintiyi kaçınnamam gerektiğini biliyorum. Lessa'dan azar işitecek olsam bile."

Arpçının bize söylediği gibi, güneyi keşfediyorduk! diye bildirdi Ruth aniden, başını kaldırıp diğer ejderlere doğru bakarak. *İplikle savaşmak için zamanında geri döndük. Yanlış bir şey yapmadık.*

Jaxom Ruth'un tonundaki kararlılık karşısında şaşırarak geriledi, özellikle de beyaz ejderin Canth'ı cevapladığından emin olduğu için; çünkü kahverengi ejder onlara doğru bakıyordu ve gözleri dönüyordu. Jaxom Canth'ın yanında Lioth, Monarth ve bir bakışta tanıyamadığı iki Benden kahverengisi daha gördü.

Evet, sizin düzeninizin arasında uçacağım, dedi Ruth, yine Jaxom'ın duymadığı sözlere yanıt olarak. *Daha önce yaptığım gibi. Ateş püskürtecek kadar taşım var. İplik Koy'a düştü düşecek.*

Ejder başını Jaxom'a doğru uzattı ve binicisi, İpliğin yakınlığının, N'ton ya da F'nor'la yüzleşmesini geciktirmesinden dolayı gerçekten rahatlamış bir şekilde, onun boynuna sıçradı. Gerçi Jaxom farkına vardı ki, iki biniciyle de arasında ters giden bir şey yoktu.

Arpçının bize söylediğini yaptık, dedi Ruth kendini göğe fırlatırken. *Hiç kimse bize bugün dağa uçmamamızı söylemedi. Bunu yaptığımıza memnunum. Artık orayı gördüğüme göre, rüyalarımda rahatsız olmayacağım.* Sonra biraz da hayretle ekledi: *Brekke senin araya gitmene izin verilen ilk günde İplikle savaşacak kadar güçlü olmadığını düşünüyor. Eğer yorulursan, bana söyleyeceksin!*

Bunun üzerine, dört saatlik tüm Düşüş boyunca uçmuş olsalardı da, hiçbir şey Jaxom'a yorgunluğunu kabul ettiremezdi. Gerçekte, İpliği üç koy doğuda karşılamışlardı. Karşılamış ve yoketmişlerdi, Ruth ile Jaxom, doğu batı arasında bir üçgen düzeninde uçan diğer beş ejderin arasında, üstünde, altında mekik dokumuşlardı. Jaxom Piemur'un Budala'yı güvenli bir yere götürmüş olmasını ümit ediyordu. Bir an sonra Ruth; Farli'nin hayvanın Koy Kalesi'nin veran-

dasında olduğunu bildirdiğini haber verdi. Farli Kale'ye saldıracak İpliklere ateş püskürmeye hazırdı.

Jaxom, Koy'un yukarısında dönerlerken, *Şafak Kız Kardeşi*'nin uzun direklerini tutuşmuş sandı ve sonra, bunun gemiyi koruyan diğer ateş kertenkeleleri olduğunu anladı. Ateş püskürten bir hayli fazla ateş kertenkelesi varmış gibiydi! Yoksa Güneyliler işaretlilerle işbirliğine mi gelmişlerdi? Bir sebepten dolayı insanlara yardım etmeye mi karar vermişlerdi?

İplik Düşüşünde dalmaktan, hücum etmekten ve ateş püskürtmekten, spekülasyon yapacak başka vakti olmadı. Gümüş yağmurdan geriye eser kalmayıp da Canth bağırarak geri dönüş işareti verdiğinde, Ruth doğuya uçtu ve F'nor'un işaret verdiğini gördü: *İyi iş çıkardık*. Sonra Koy'a süzülerek geri döndüler.

Jaxom daha büyükçe ejderlere yer bırakmak için Ruth'u batı kumsalının dar kısmına indirdi. Ruth'un sırtından aşağı kaydı, terle nemlenmiş boynunu ovuşturdu, ateş taşı kokusu yüzüne esince aksırmaya başladı. Ruth azıcık öksürdü.

Ateş taşı çiğnemede gittikçe ustalaşıyorum. Hiç ateş kalmadı. Sonra başını kaldırıp, bitişiklerine konmuş olan Canth'a baktı. *F'nor niye kızgın? Güzel uçtuk. Bizden biç İplik kaçmadı* Bir kez burnundan soludu, ateş taşı dumanları Jaxom'ı öksürttü.

"Jaxom! Seninle edecek bir çift lafım var!"

F'nor uzun adımlarla kumların üzerinden yürüyerek ona geldi; sert ve öfkeli hareketlerle başlığını çıkarıyor, ceketini çözüyordu.

"Evet?"

"Bu sabah hepiniz birden neredeydiniz? Neden hiç kimseye haber vermeden ayrıldınız? İplik Düşüşü-

ne bu kadar yakın dönmenizi nasıl açıklayacaksın? İpliğin bugün düşeceğini unuttun mu?"

Jaxom F'nor'a baktı. Kahverengi binicinin yüzü öfke ve bitkinlikten kızarmıştı. Jaxom çok uzun zaman önce, kendi Kalesindeyken içinde patlak veren o soğuk öfkenin, yine kendisini ele geçirmeye başladığını hissetti. Omuzlarını doğrulttu ve başını dikleştirdi. Gözleri F'nor'la aynı hizadaydı, daha önce fark etmediği bir gerçekti bu. O sabah Ruatha'da yaptığı gibi kendini kaybedemezdi, kendini kaybetmeyecekti.

"İplik düştüğü vakit onun için hazırdık, kahverengi binici," diye yanıtladı sakince. "Bir ejder binicisi olarak görevim, Koy Kalesi'ni korumaktı. Öyle de yaptım. Benden'le uçmak benim için bir ayrıcalık ve zevkti." Hafifçe eğilerek selam verdi ve F'nor'un yüzündeki kızgınlığın yerini hayrete bıraktığını görerek memnun oldu. "Eminim diğerleri şimdiye kadar, Robinton Usta'ya bu sabahki keşfimizin raporunu vermiştir. Seninle suya geliyorum, Ruth. Ruth'u temizledikten sonra, F'nor, tüm sorularını yanıtlamaktan mutluluk duyacağım." Kendisine yapmacıksız bir hayretle bakan F'nor'a ikinci bir kez selam verdi; sonra sıcak ve terli uçuş kıyafetlerini soyundu, üzerinde sıcak hava için çok daha uygun olan kısa pantolonuyla kaldı.

Koşarak suya ustaca daldığında ve suda yuvarlanan beyaz dostunun yanında çıktığında, F'nor hâlâ ona bakıyordu.

Ruth döndü, başının üzerinde bir fıskiye halinde su püskürttü, yan örtülü gözleri suyun hemen altında yeşil yeşil ışıldıyordu.

Canth, F'nor'un aklı karıştı, diyor. Bir kahverengi

biniciyi şaşırtacak ne söyledin?

"Beyaz bir biniciden duymayı beklemediği bir şeyi. Devamlı dönüp dururşan seni yıkayamam."

Öfkelisin. O kadar sert ovalarsan derimi yüzeceksin.

"Kızgınım. Ama sana değil."

Gölümüze gidelim mi? Ruth'un sorusu çekingendi ve kaygıyla cevaplayarak başını binicisine doğru çevirmişti.

"Koskoca sıcak okyanus dururken, buz gibi bir gölü ne yapalım? Sadece F'nor'a kızdım. Ben hâlâ hasta ya da koruyucuya ihtiyaç duyan bir çocuk değilim. Seninle ve sensiz İpliğe karşı savaştım. Eğer bunu yapacak kadar büyüksem, hiç kimseye karşı davranışlarımdan dolayı, hiçbir sebeple hesap vermem."

İpliğin bugün düşeceğini unutmuşum!

Ruth'un alçakgönüllü itirafı karşısında Jaxom'ın tek yapabildiği gülmekti.

"Ben de öyle. Ama kimseye belli edeyim deme."

Ateş kertenkeleri şimdi yardıma koşmak için alçalıyorlardı, ıslak derilerinden yayılan kokuya bakılırsa, kendilerinin de ovularak temizlenmeye ihtiyacı vardı biraz. Onu durulamak istedikleri vakit dalgalarda biraz derinden yuvarlanacak olursa, Jaxom'dan çok daha sert azarlıyorlardı Ruth'u. Bu sürünün arasında Meer, Talla ve Farli de vardı. Jaxom kendini işine verdi. Yorgundu, ama dişini sıktığı sürece, Ruth'u yıkamayı bitirebileceğini sanıyordu. Böylelikle bütün öğleden sonra dinlenebilecekti.

Dinlenemedi. Ruth'u kendi başına yıkaması da gerekmedi, çünkü Sharra ona katıldı.

"Benim öbür tarafı yine almamı ister misin?" diye

sordu sığ sularda yürüyüp ona yaklaşırken.

"Çok memnun olurdum," dedi Jaxom gülümseyip kını çekerek.

Kız onun eline saplı bir fırça tutuşturdu. "Brekke bunları yanında getirmiş. Ejderleri ve eşyaları yıkamakta yardımı olur, diye düşünmüş. Sağlam, dimdik kılları var. Bu hoşuna gidecek, değil mi Ruth?"

Kız koyun dibinden avuç avuç kum aldı, ıslak kumu ejderin ensesine döktü ve şiddetle fırçaladı. Ruth suyun içinden, mest olmuş vaziyette, ıslık çaldı.

Jaxom Ruth'un sağrısına saldırmadan önce, "Ben iplikle savaşırken sana ne oldu?" diye sordu kıza.

"Menolly hâlâ soruları cevaplıyor," Sharra onu Ruth'un boylu boyunca uzanmış gövdesinin ardından süzdü, gözlerinin içi gülüyor, tebessümü fesatlıkla dolup taşıyordu. "O kadar hızlı konuştu ki, Arpçı onun sözünü kesemedi ve ben ayrılırken hâlâ konuşuyordu. Hiç kimsenin konuşmakta Arpçıyı geçebileceğini sanmazdım. Her neyse, Robinton kızmayı daha olayın başında bıraktı. Sen F'nor'dan azar işittin mi?"

"Biz.. karşılıklı fikir alışverişinde bulunduk."

"İddiaya girerim, Brekke'nin yaptığı gibi yapmışsındır. Onun yokluğunda senin formunu kazandığını söyledim. Sanki sen ölüm döşeğinden İpliğe karşı uçmak için kalkmışsın gibi davranıyordu!" Sharra küçümsercesine bir ses çıkardı.

Jaxom Ruth'un sırtından eğildi, kıza gülümsedi, onun, gözlerinde haylazlık ve yüzünde Ruth'un sıçrattığı su damlalarıyla çok güzel olduğunu düşünüyordu. Kız bir gözünü soru sormak için kaldırıp, başını yukarı çevirdi ve ona baktı.

"Bu sabah benim gördüğümüzü sandığım şeyi mi gördük, Sharra?"

"Kesinlikle gördük!" Kız fırçasını ona doğrultmuştu ve yüzüne haşin bir ifade hakimdi. "Ve yanında olup da seni tasdik ettiğimiz için çok şanslısın, çünkü hiç kimsenin sadece senin sözüne inanacağını sanmıyorum." Kız durakladı, gözlerinin ışıltısı geri döndü. "Buna rağmen, bize bile tamamiyle inandıklarından emin değilim."

"Kimmiş bize inanmayan?"

"Robinton Usta, Wansor Usta ve Brekke. Söylediklerimi dinlemiyor muydun?"

"Hayır," dedi Jaxom sıntarak. "Sana bakıyordum."

"Jaxom!"

Kızın yüzünün kızarması, onun çehresindeki ve boynundaki bronzluğu daha da koyulaştırırken, Jaxom güldü.

Tam bana yaslandığın yer çok kaşınıyor, Jaxom.

"İşte öyle, gördün mü?" dedi Sharra fırçayı oğlanın eline vurarak. "Şaşılacak bir şekilde Ruth'u ihmal ediyorsun."

"Ruth'un benimle konuştuğunu nereden anladın?"

"Yüzün seni hep ele veriyor."

"Bak, *Şafak Kız Kardeşi* nereye gidiyor?" diye sordu, denize açılan, yelkenleri meltemde dalgalanan gemiyi fark ederek.

"Balık avlamaya, tabii ki. İplik Düşüşü balık sürülerini daima yukarı çeker Bizim bu sabahki maceramız da buraya sürü sürü insanın üşüşmesine yol açacak Onlan beslemek için balığa ihtiyacımız olacak "

Jaxom inledi, hüsran içinde gözlerini yumdu ve başını salladı.

"Bu..." Sharra söyleyeceklerini vurgulamak için durakladı, "sabahki izinsiz gezinti yüzünden hak ettiğimiz ceza."

Ruth bir anda su yüzeyine fırlayınca ikisi birden sınlsıklam oldular.

"Ruth!"

Dostlarım geliyor! Ejder sevinç içinde bağırırken, ıslandığı için gözlerine su kaçan Jaxom, yanın filo ejderin gökte belirdiğini gördü.

Ramoth ve Mnementh, Tiroth, Gyamath, Branth, Orth...

"Tüm Weyrliderleri, Sharra!"

Kız yuttuğu suyu öksürüyor ve tükürüyordu.

"Harika!" Kız hiç de sevinmiş gibi değildi. "Fırçam!" Sharra etrafına bakınmaya başladı.

Ve Path, Golanth, Dreuth ve o da bizim nöbetçi ejderimize binmiş!

"Lytol geliyor! Kıpırdama, Ruth. Daha kuyruğunu temizlemedik."

Arkadaşlarını yaraşır şekilde selamlamalıyım, diye yanıtladı Ruth, kuyruğunu Jaxom'ın elinden kurtarıp arka bacaklarının üzerine oturdu ve Koy üzerinde beliren ikinci ejder binicisi grubuna ötmeye başladı.

"O temiz olmayabilir," dedi Sharra uzun saçını sıkıp kurutturken, biraz da huysuzca, "ama ben temizlendim."

Yeterince temizim. Dostlarım da yüzmek isteyecektir.

"Bir kez daha yuzeceğini sanma, Ruth. Bugün yoğun bir gün olacak!"

"Jaxom, birşeyler atıştırmaya fırsatın oldu mu henüz?" diye sordu Sharra. Jaxom başını iki yana salla-

yınca da, kız onun elini kavradı. "Haydi gel, hemen, arka kapıdan, kimse bizi yakalamadan."

Oğlan kıyıdan uçuş kıyafetlerini alacak kadar durakladı, sonra ikisi birden Koy Kalesi'nin mutfak girişine giden eski patikayı koşarak çıktılar. Sharra buranın boş olduğunu görünce, abartılı bir şekilde içini çekti. Jaxom'a oturmasını buyurup, bir fincan koydu; ona meyve dilimleri ve ısıtma ocağının arkasındaki tencereden sıcak tahıl ikram etti.

Yeni varanların seslenişlerini ve bağırışlarını ikisi de duymuşlardı verandadan onları karşılayan Robinton'ın derin bariton sesi ortalığa hakimdi.

Jaxom ağzındakileri yutup sıradan kalkacak oldu, ama Sharra onu geri itti.

"Seni bulmaları uzun sürmez. Ye!"

"Ruth kumsalda," Lytol'ın sesi duyuldu aniden, "ama Jaxom'ı etrafta göremiyorum..."

"Yakınlarda olduğunu biliyorum..." diye başladı Robinton söze.

Bronz bir ok mutfağa girdi, cıvıldadı ve kayboldu.

"Şu kapının ardında, Lytol, mutfakta," dedi Robinton bir kahkahayla.

"Neredeyse Lessa'ya katılacağım," dedi Jaxom bezginlikle mırıldanarak. Önündeki kâseden bir koca bir kaşık alıp ağzına tıktı. Lytol uzun adımlarla içeri girerken ayağa kalkıp, ağzının kenarından taşanları silmesi gerekti.

"Affedersiniz, efendim," Jaxom dolu ağzıyla konuştu. "Kahvaltı etmedim de!"

Lytol ayakta durdu, öyle dikkatliydi ki gözleri, Jaxom sinirli bir mahçubiyetle güldü Lytol'ın o sabahki kısa yolculuktan daha şimdiden haberdar olup ol-

madığını merak ediyordu.

"Geçen seferkinden çok daha iyi görünüyorsun, evlat. İyi günler, Sharra." Jaxom'ın kolunu kendininkiyle sıkıca sarmak için, aralarındaki mesafeyi katederken, verdiği selam sadece dalgınca bir nezaket gereğiydi. Gerilerken dudaklarında bir tebessüm belirdi. "Güneşte yanmışsın ve formda görünüyorsun. Şimdi söyle bakalım, nedir bugün yarattığın kargaşa?"

"Yaratmak mı? Ben mi? Hayır, efendim." Jaxom elinde olmadan gülüyordu artık. Lytol kızgın değil, keyifliydi. "O dağ uzun süredir orada duruyor. Onu ben yaratmadım. Ama onu görmek istedim, yakından ve ilk olarak!"

"Jaxom!" Arpçının bağırtısını umursamamak mümkün değildi.

"Efendim?"

"Gel buraya, Jaxom!"

Bunu izleyen saatlerde, Jaxom, Sharra'nın kendisine kahvaltı hazırlamasından dolayı şükran duydu. Daha fazla yiyecek vakti olmadı. Ana Salon'a girer girmez, toplanmış olan Weyrliderleri ve Zanaatustalarının onu soru yağmuruna tuttular. Piemur'un da Düşüş sırasınca başını kaşıyacak vakti olmamıştı, çünkü Robinton Usta daha şimdiden dağın güneydoğu yüzünün, hayretler içindeki misafirlere gösterilecek bir çizimini ve Güney'in bu kesiminin kaba, kuçük ölçekli bir haritasını hazırlamıştı. Menolly'nın, yapmış oldukları gezintiyi neredeyse ritmik bir tarzda anlatışına bakan Jaxom kızın bu hikâyeyi daha şimdiden birkaç kez tekrarlamış olduğuna kanaat getirdi

Jaxom'ın bu oturumdan en net hatırladığı şey, da-

ğı bizzat göremediği için Arpçı adına duyduğu üzüntüydü. Ama Jaxom eğer, Oldive Usta Arpçının *araya* uçmasına izin verinceye kadar bekleyecek olursa...

"Senin Düşüş'ten henüz döndüğünü biliyorum, Jaxom, ama Mnementh'e bu görüntüleri verecek olursan..." diye söze koyuldu F'lar.

N'ton eliyle Jaxom'ı işaret edip, kahkahayı bastı. "Yüzündeki bakışa bir bak hele, evlat. F'lar, bize yolu o göstermek zorunda! Bu şerefi ona çok görme!"

Böylece Jaxom hafifçe ıslak uçuş giysilerini giydi ve Ruth'u kumda güneşlendiği yerden uyandırdı. Ruth da Pern'in önde gelen bronzlarına öncülük etmenin şerefiyle, yeterince memnun olmuştu; ama Jaxom yaşamakta olduğu heyecanı, zorla takınabildiği sakin bir ifadenin ardında gizlemeye gayret ediyordu. Jaxom ve beyaz ejder, Pern'in en önemli insanlarına yol gösteriyorlardı.

Ruth'tan, kendi koyduğu özel isimle İki Yüzlü Dağ'ın güneydoğu kısmına doğrudan sıçramasını isteyebilirdi. Oysa herkesin o iki tarafın --sevecen ve güzel- tam etkisini yaşamasını istiyordu.

Kısa bir süre için tepeye konarlarken, binicilerin yüzlerindeki ifadeden, istediği etkiyi yaratabildiğini anladı. Onların güneşte ışıldayan, ufukta çarpık çurpuk beyaz dişler gibi duran Bariyer Sıradağları'nı görmelerine fırsat verdi. Kuzeydoğuya, denize doğru yılan gibi kıvrılan, artık ne sabah sisinin, ne de İpliğin örtmediği volkan dizisini işaret etti; o yönde, dünyanın kavisinde dumanlar yükseliyordu.

Onun emriyle, Ruth bir dahaki *araya* sıçrayışın koordinatlarını vermeden, daha önce yaptığı gibi, küçük körfez boyunca yükseldi. İki Yüz'ün kuzeydoğu

yanındaki geniş düzlüğün üzerinde *arad*an çıktılar, bir insanın arzulayabileceği en dramatik yaklaşmaydı bu.

Mnementh aniden ileri atıldı ve Ruth'un Jaxom'a ilettiği gibi, inmeleri gerektiğini söyledi. Ruth ve Jaxom kibarca daireler çizdiler, bu arada dev bronz üç ikincil koniden olabildiğince uzağa, bazı düzgün hatların kesişim noktasına indi. Pem'in büyük bronz ejderleri teker teker çimenlik çayıra kondular; binicileri ve sırtlarındaki yolcular, iki büklüm olmuş, bu tuhaf çizgilerden birini hançeriyle eşeleyen F'lar'a katılmak için dalgalanan otların içinden koşar adım yürüdüler

"Devirler boyu püsküren toz ve eski çimenlerle kaplanmış," dedi F'lar bu girişimini bırakarak.

"Volkanlar sık sık kül püskürtürler," dedi Doruklar Bölgesi'nden T'bor. Doruklar Bölgesi Weyr'ine kalebağlı olan Tillek'te bir avuç eski volkan olduğu için, bunu bilirdi. "Eğer bu dağların tümü birden püskürecek olsaydı, daha hiçbir şeye ulaşmadan önce yarım boy kül olurdu."

Bir an için, Jaxom küllerin tehditi altında olduklarını sandı. Güneş ışığı örtüldü ve çırpınan, cıvıldayan bir kütle aşağı süzüldü, yüzlerce ateş kertenkelesi yine yükselmeden önce, neredeyse Mnementh'in başına değdiler.

Korku ve hayret dolu çığlıklar arasında, Jaxom Ruth'un sözlerini işitti.

Mutlular. İnsanlar onlara geri döndü!

"Onlara şu üç dağı sor, Ruth. Dağların püskürdüğünü hatırlıyorlar mı?"

Hatırladıklarına hiç şüphe yoktu. Bir anda gökte

hiç işaretsiz ateş kertenkelesi kalmamıştı.

Dağları hatırlıyorlar, dedi Ruth. *Ateşin gökte olduğunu ve toprakta süründüğünü hatırlıyorlar. Dağlardan korkuyorlar. İnsanlar da dağlardan korkmuşlardı.*

Menolly koşarak Jaxom'ın yanına geldi, yüzü endişeyle çarpılmıştı. "Ruth o ateş kertenkelelerine dağları mı sordu? Guzel ve diğerleri az önce kriz geçirdiler. Şu kahrolasıca dağlar yüzünden."

F'lar, uzun adımlarla yanlarına geldi. "Menolly? Neydi bu ateş kertenkelelerinin kargaşası? Aralarında hiç işaretli göremedim. Hepsi de Güneyli miydi?"

"İnsanlar tabii ki buradaydılar. Onlar bize bilmediğimiz bir şey söylemiyorlar. Ama hatırladıklarını söylemek?" F'lar kertenkeleleri hor görüyordu. "Senin D'ram'ı Koy'da onların yardımıyla bulmanı anlayabilirim... ama bu sadece geçmişte yirmi beş Devirlik bir olaydı. Ama..." F'lar kuşkuculuğunu gereğince ifade etmek maksadıyla, sönmüş volkanları ve bir yerleşimin çok önceleri örtülmüş izlerini işaret etti.

"İki şey var, F'lar," edi Menolly Benden Weyrlideri'ne yiğitçe karşı çıkarak, "bu zamanda güneydeki hiçbir ateş kertenkelesi Kızıl Yıldız'ı bilmiyordu, ama buna karşın, hepsi de ondan korkuyorlardı. Hem..." Menolly durakladı ve Jaxom, kızın ateş kertenkelelerinin Ramoth'un yumurtası hakkındaki rüyalarından bahsedeceğine emin oldu. Bir anda söze karışıverdi.

"Ateş kertenkeleleri hatırlayabiliyor olmalı, F'lar. Ben Koy'a geldiğimden beri rüyalarla boğuşup duruyorum. İlk başta bunu ateşlibaş hastalığından geriye kalan bir şey sanmıştım. Önceki gece, Sharra ve Piemur'un da benzer kâbuslar gördüğünü keşfettim...

dağlar hakkında Bu yüzü, Koy'a bakan yüzü değil."

"Ruth geceleri devamlı ateş kertenkeleleriyle birlikte uyuyor, F'lar," dedi Menolly davalarını savunarak. "Bu rüyaları Jaxom'a iletiyor olabilir! Kendi ateş kertenkelelerimiz de bize!"

F'lar, sanki bu olasılığı onlara lütfedermişçesine, başıyla onayladı.

"Geçen gece de rüyalarınız her zamankinden daha mı canlıydı?"

"Evet, efendim!"

F'lar kıkır kıkır gülüp, bir Menolly'ye, bir Jaxom'a baktı. "Demek bu sabah rüyalarınızda gerçek payı var mı, diye bakmaya karar verdiniz?"

"Evet, efendim!"

"Pekâlâ, Jaxom." F'lar sevecen bir tavırla onun sırtına vurdu. "Sanırım seni suçlayamam. Aynı fırsat önüme çıksaydı ben de aynı şeyi yapardım Şimdi, sizin... ve değerli ateş kertenkelelerinizin... önerdiği şey nedir?"

"Ben ateş kertenkelesi değilim, F'lar, ama ben olsam kazardım," dedi Demirciustası, onlara doğru yürüyerek. Yüzü terden ışıl ışıl, elleri çimen ve çamurla lekeliydi. "Çimenlerin, toprağın altını kazmalıyız. Devirler boyu bozulmadan kalacak, cetvel gibi dümdüz çizgileri nasıl yaptıklarını öğrenmeliyiz. Neden binalarını tümsekler halinde inşa etmişler, eğer bunlar tümsek ise. Kazmalıyız, yapmamız gereken bu." Dönüp, bazı ejder binicilerinin gelişigüzel kazma çabalarına baktı "Büyüleyici. Tamamiyle büyüleyici!" Demirci gülümsedi. "İzninle, F'lar, Madenci Ustası Nicat'tan bazı zanaatustalarını rica edeceğim Usta kazıcılara ihtiyacımız var Robinton'a da bir an önce dönüp, gözle-

rimle gördüklerimi anlatacağına söz verdim."

"Ben de geri dönmek isterim, F'lar," dedi Menolly. "Robinton Usta diken üstünde. Zair iki kez geldi buraya. Sabırsızlanıyor olmalı."

"Onları ben götürürüm, F'lar," dedi Jaxom. Birdenbire, bu sabah gelmek için hissettiği gibi, bu sefer de ayrılmak için akıldışı bir arzu sarmıştı onu.

F'lar Ruth'un, sabahki gezinti ve İplik Düşüşünün üzerine, ağırlık taşımasına izin vermedi. Fandarel Usta ve Menolly'yi Koy Kalesi'ne, F'lessan ve Golanth ile gönderdi, genç bronz biniciye Demirciustası'nın canı nereyi isterse oraya götürmesi için de tembihledi. Jaxom'ın geri dönme arzusu onu şaşırtıysa da, bunu belli etmemişti.

Jaxom ve Ruth, daha Demirci ve Menolly Golanth'a binmeden önce uzaklaşmışlardı. Çok hoş bir şekilde, hiç kimsenin olmadığı Koy'a geri döndüler. Plato'nun serin ve berrak atmosferinden sonra bunaltıcı, sıcak ve nemli hava, Jaxom'ı sarmalayan, onu halsiz düşüren bir örtü gibiydi. Fark edilmeksizin dönüşünün avantajını kullandı ve Ruth'un onu açıklığa götürmesine izin verdi. Orası daha serinceydi ve Ruth yerine yerleşince, Jaxom da ejderin ön kollarının arasına minnettarlıkla kıvrılıverdi. Daha iki nefes almadan, uyuyakalmıştı.

Omzundaki bir dokunuş uyandırdı onu. Uçuş ceketi omzundan kaymıştı ve üşüyordu.

"Sana onu uyandırırım demiştim, Mirrim," dediğini duydu Sharra'nın, kızın sesi öfkeliydi.

"Ne fark eder? Al Jaxom, sana biraz klah getirdim! Robinton Usta seninle konuşmak istiyor. Tüm öğleden sonra uyudun. Nereye kaybolduğunu bulamadık."

Jaxom kendi kendine mırıldandı, tüm kalbiyle Mirrim'in gitmesini istiyordu. Kızın, onun öğleden sonra uyumaya hakkı olmadığını ima etmesine içerlemişti

"Haydi, Jaxom. Uyanık olduğunu biliyorum."

"Yanlışın var. Yarı uyur haldeyim." Jaxom gözlerini açmadan önce ağzını sonuna kadar açıp esnedi. "Git başımdan, Mirrim. Robinton Usta'ya hemen geleceğimi söyle."

"O seni şimdi istiyor!."

"Eğer gidip de ona gelmekte olduğumu söylersen, beni bulması daha kısa sürer. Şimdi def ol buradan!"

Mirrim ona uzun, ters bir bakış fırlattı, Sharra'nın yanından ona sürtünerek geçti ve mutfak merdivenlerini, ayağını vura vura tırmandı.

"Sen benim gerçek dostumsun, Sharra," dedi Jaxom. "Mirrim sinirlerimi öylesine bozuyor ki! Menolly bir seferinde bana Path uçurulduktan sonra onun düzeleceğini söylemişti. Hiçbir gelişme göremedim."

Sharra hâlâ derin bir uykuda olan Ruth'a dikkatle bakıyordu, ejderin bir tek gözkapağı bile seyirmiyordu.

"Ne soracağını biliyorum..." dedi Jaxom gülümseyerek; bir elini kaldırıp, kızın konuşmasını engelledi. "Hayır, tek bir rüya bile görmedim."

"Tek bir ateş kertenkelesi de yok." Kız ona gülümsedi, başını iki yana salladı ve saçını tutan bağı yeniden bağladı. "Buraya gelip dinlenmekle iyi ettin. Salon'da hiç rahat huzur yok. Ateş kertenkeleleri gelip gidiyorlar, Koy'dan platoya, neredeyse çıldırmış gibiler! Hiç kimse bizimkilerin söylediğinden ya da Güneylilerin onlara anlattıklarından bir anlam çıkaramıyor. Güneyli ateş kertenkelelerinin bazıları da bizim

burada olduğumuzu biliyorlarmış gibi."

"Robinton Usta da Ruth'un bunların tümünü çözebileceğini mi umuyor?"

"Öyle olabilir." Kız düşünceli bir edayla, uyuyan beyaz ejderi süzdü. "Zavallı sevgilim, tüm gün yaptıklarından yorgun düşmüş." Kızın zengin sesi, müşfik bir mırıltıydı ve Jaxom, kızın sözlerinin kendisini de dahil ediyor olmasını diliyordu. Sharra Jaxom'ın ona baktığını gördü ve biraz kızardı. "Oraya ilk gidenlerin biz olmamıza çok sevindim!"

"Ben de öyle!"

"Jaxom!"

Mirrim'in bağrışıyla, kız hemen geriledi.

"Kavrulasıca kadın!"

Jaxom Sharra'nın elini tuttu ve onunla birlikte Kale'ye doğru koştu, ana Salon'a girdiklerinde de kızın elini bırakmadı.

Jaxom haritaları, taslakları, çizimleri ve şemaları duvarlara asılmış, masalara dayanmış halde görünce, "Sadece bir öğleden sonrayı mı uyuyarak geçirdim, yoksa bütün bir günü mü?" diye sordu alçak sesle.

Arpçının sırtı onlara dönüktü, uzun yemek masasının üzerine eğilmişti. Piemur birşeyler çizmekle meşguldü; Menolly Arpçının ilgisini çeken şey her ne idiyse, ona bakıyordu ve Mirrim bir kenarda duruyordu, canı sıkılmış ve sinirleri tepesine çıkmıştı. Ateş kertenkeleleri çapraz kirişlerden aşağı bakıyorlardı. Ara sıra biri odadan kayboluyor, bir diğeri pencereden dalıp onun yerini alıyordu. Deniz meltemi günün sıcaklığını dağıtmaya başlarken, havayı kızaran balıkların kokusu sarmıştı.

"Brekke bize çok kızacak," dedi Jaxom Sharra'ya

"Bize mi? Neden? Onu oturduğu yerden yapılan bir işle tamamen meşgul ediyoruz."

"Mırıldanmayı kes, Sharra. Jaxom, gel buraya da diğerlerinin bana anlattığı şeye kendi eklemelerini yap," dedi Robinton onlara kaş çatmak için gövdesini döndürerek.

"Efendim, Piemur, Menolly ve Sharra benim yaptığımdan daha fazla keşifte bulundular."

"Evet, ama onlar Ruth'a ve onun ateş kertenkeleleriyle olan bağlantısına sahip değiller. O, bu çelişkili ve kafa karıştırıcı görüntüleri aydınlatmamızda bize yardımcı olabilir mi?"

"Ben kesinlikle yardım etmeye gönüllüyüm, Robinton Usta," dedi Jaxom, "ama şu ateş kertenkelelerinden ve Ruth'tan, yapabileceklerinden fazlasını istiyor olabilirsiniz."

Robinton Usta doğruldu. "Bunu açıklayabilir misin?"

"Ateş kertenkelelerinin şiddetli müşterek deneyimleri paylaştıkları kesin, tıpkı... Jaxom Kızıl Yıldız'ın yönünü işaret etti, "ve Canth'ın düşüşü, şimdiyse tabii ki, dağ. Ama bunların tümü de önemli olaylar... günlük sıradan şeyler değil."

"D'ram'ı burada, Koy'da bulmuştun," dedi Robinton

"Ve bunda şansım yaver gitmişti. Eğer onlara önce insanlarını soracak olsaydım, hiçbir zaman bir yanıt alamayabilirdik," diye yanıtladı Jaxom sırıtarak.

"İlk maceranda elindeki ayrıntılar bundan çok da fazla değildi."

"Efendim?" Jaxom'ın şaşkınlıktan ağzı bir karış açık kalmıştı, çünkü Arpçının sozcükleri uzatarak

söyleyişi çok aldatıcı ölçüde ılımlıydı, "ilk" kelimesinin üzerinde çok hafif bir vurgu vardı; yine de ima edileni bir başka şeyle karıştırmak mümkün değildi; Arpçı bir şekilde, yumurtayı kurtaranın Jaxom olduğunu biliyordu. Jaxom suçlayıcı bir bakış fırlattı Menolly'ye, kızın yüz ifadesi, sanki Arpçının üstü kapalı değindirmesi onu da şaşırtmışçasına, hayretin hafif izlerini taşıyordu.

"Bir düşününce, ben de Zair'den neredeyse aynı bilgiyi aldım," diye söze devam etti Robinton Usta usulca, "ama senin yaptığını kadar akıllıca yorumlar yapacak zekâya sahip değildim. Ne kadar gecikmiş de olsa, sana övgülerimi sunarım," başını eğdi ve bu sanki geçmişte kalmış bir şeymiş gibi çabucak devam etti, "olayı halledişinden dolayı. Şimdi, eğer Ruth ve sen o hassas sezilerinizi bugünün sorunlarına yöneltirseniz, bizi saatler boyunca boşuna ter dökmekten kurtarabilirsiniz. Daha önce olduğu gibi, Jaxom, zaman aleyhimize işliyor. Bu Plato," Robinton önündeki eskizlere vurdu, "bir sır olarak kalamaz. Bu, Pern'deki herkesin mirasıdır–"

"Ama burası doğuda, Robinton Usta, ejder binicilerine ait olacak topraklarda," diye konuştu Mirrim, ses tonu neredeyse kavgacıydı.

"Elbette öyle, sevgili çocuğum," dedi Arpçı yatıştırırcasına. "Şimdi, eğer Ruth ateş kertenkelelerini, hatıralarını odaklayacak kadar cezbedebilirse..."

"Bunu deneyeceğimden şupheniz olmasın, Robinton Usta," dedi Jaxom, Arpçı gözlerini ona ümitle dikince, "ama onların nasıl olduklarını biliyorsunuz..." ve göğü gösterdi. "Neredeyse o püskürme konusunda olduğu kadar tutarsızlar."

"Sharra'nın söylediği gibi, odaklanmamış rüya gözü," dedi Menolly, arkadaşına gülümseyerek.

"Tam benim demek istediğim şey," dedi Arpçı, elinin yanını masaya sertçe indirerek. "Eğer Jaxom, Ruth vasıtasıyla, bu odağı netleştirebilirse, belki ateş kertenkelesine sahip olan bizler, onların zihinleri'nden bu perspektif karmaşasını değil de, açık seçik ve yararlı görüntüler elde edebiliriz."

"Neden?" diye sordu Jaxom. "Yanardağın patladığını biliyoruz Yerleşimlerin terk edilmesi gerektiğini ve sağ kalanların kuzeye göç ettiğini.. "

"Bilmediğimiz çok şey var ve bazı yanıtlar bulabiliriz, hatta geride bırakılmış bazı aletler, tıpkı Benden Weyri'nin terk edilmiş odalarındaki büyütücü aygıt gibi. O aletin bizim dünyamızı ve gökleri anlayışımızı nasıl geliştirdiğine bir bakın. Belki de eski Kayıtlar'ın sözünü ettiği o büyüleyici makinelerin bazı modelleri bile olabilir." Eskizleri haritanın üzerine çekti. "birçok tümsek var, büyüklü küçüklü, uzunlu kısalı. Bazıları uyku, malzeme, genel yaşam amaçlı olabilir; kiminin ise iş salonları olması çok muhtemel.. "

"Eskilerin bizler gibi yaptığını nasıl bilebiliriz?" diye sordu Mirrim, "depolan, iş salonlarını ve diğer şeyleri."

"Çünkü, sevgili kızım, elimizdeki en eski Kayıtlar'dan bu yana ne insan doğası değişmiştir, ne de ihtiyaçları."

"Bu, Plato'yu terk ettikleri vakit tümseklerde birşeyler bıraktıkları anlamına gelmez ki," dedi Mirrim, şüphe duyduğu aşikârdı.

"Rüyaların bazı detayları tutarlı," dedi Robinton, Mirrim'in ket vurucu tavrına, Jaxom'ın umduğundan

daha büyük bir sabırla karşılık veriyordu. "Ateşli dağ, erimiş kaya ve lav yağmuru. Kaçışan insanlar " Durakladı, beklentiyle diğerlerine baktı.

"Panik içinde insanlar!" dedi Sharra. "Yanlarına hiçbir şey alacak fırsatları olmamıştır. Ya da çok az şey!"

"Püskünnenin en kötü vakti geçtikten sonra geri gelmiş olabilirler," dedi Menolly "Batı Tillek'de olanı anımsayın-"

"Benim aklımda olan da tam buydu," dedi Arpçı, başını sallayıp onaylayarak.

"Ama, Usta," diye sözü sürdürdü kafası karışan Menolly, "o volkandan haftalar boyunca kül püskürdü. Vadi külle dolup dümdüz olmuştu," eliyle düz bir işaret yaptı, "ve orada geriye kalan hiçbir şeyin izini göremezdiniz."

"Platoda sürekli hakim olan rüzgârlar güneydoğudan esiyor ve güçlüler," dedi Piemur ve eliyle geniş çe, süpüren bir hareket yaptı "Ne kadar güçlü olduğunu fark etmediniz mi?"

"İşte bize havadan görülebilecek birşeyler kalmasının sebebi de tam olarak bu," dedi Arpçı. "Bunun sadece küçük bir şans olduğunu biliyorum Jaxom, ama benim içimdeki his, püskünnenin eskileri tamamen habersizken yakaladığı. Nedenini kavrayamıyorum. Şafak Kız Kardeşleri'ni gökte, sabit bir konumda kimbilir kaç Devir tutan insanların, aktif bir volkanı tanıyacak kadar bilgili olduklarından eminim. Benim tahminim, püskürmenin ani, tamamiyle beklenmedik olması. İnsanlar kulübe, kale ve zanaat salonlarında günlük işlerini görürken yakalandılar. Eğer Ruth'un bu apayrı görüntüleri odaklamasını sağlaya-

bilirsen, belki de onlara girip çıkan insan sayısından bu tümseklerden hangisinin önemli olduğunu çıkartabiliriz.

"Kendim keşif yapmak için Plato'ya gelebilecek durumda değilim, ama hiçbir şey benim eğer orada olsaydım yapabileceğim şeyleri önenmemi engelleyemez."

"Bizler senin ellerin ve ayakların oluruz," diye önerdi Jaxom.

"Onlar da gözlerin," diye ekledi Menolly, kirişlerde duran ateş kertenkelelerini işaret ederek

"Demek istediğimi anlayacağınızı biliyordum," dedi Arpçı hepsine sevgiyle gülümseyerek.

"Ne zaman denememizi istersin?" diye sordu Jaxom.

"Yann desem çok mu erken olur?" dedi Arpçı yalvarırcasına.

"Bana uyar Piemur, Menolly, Sharra, size ve ateş kertenkelelerinize ihtiyacım olacak!"

"Ben de ayarlayıp, gelebilirim," dedi Mirrim.

Jaxom Sharra'nın mutsuz yüz ifadesini gördü ve Mirrim'in varlığının, kendisi için olduğu kadar, onun için de tatsız olduğunu anladı.

"Bunun işe yaraycağını sanmıyorum, Mirrim. Patlı Güneyli ateş kertenkelelerini korkutur!"

"Ah, gülünç olma, Jaxom," diye yanıtladı Mirrim, bu savı bir kenara iterek.

"O haklı, Mirrim. Şu anda Koy'a bir göz at İşaretsiz tek bir ateş kertenkelesi bile yok," dedi Menolly. "Ruth dışında başka bir ejder gördükleri anda ortadan kayboluyorlar"

"Bu saçma Pern'in en iyi eğitilmiş ateş kertenke-

lelen'nin üçüne sahibim..."

"Jaxom'a kaulmam gerekir," dedi Arpçı, Benden'li ejderkıza içten bir özürle gülümseyerek. "Ve, senin ateş kertenkelelerinin Pern'in en iyi eğitimli ateş kertenkeleleri olduğundan kuşkum yoksa da, Güneylilerin Path'a alışmasını bekleycek zamana sahip değiliz."

"Path'ın ortalıkta gözükmesi gerekmiyor ki-"

"Mirrim, karar verilmiştir," dedi Robinton sertçe, yüzünde tebessümden eser yoktu artık.

"Evet, bu yeterince açık. Burada bana gerek olmadığına göre..." Kız yürüyüp salondan çıktı.

Jaxom Arpçının bakışının kızı takip ettiğini gördü ve kızın mizacını sergilemesi karşısında son derece rahatsız olduğunu hissetti. Menolly'nin de huzursuz olduğunu anlayabiliyordu.

"Onun Path'ı mı kızıştı bugün?" diye sordu Arpçı Menolly'ye sessizce.

"Zannetmiyorum, Robinton Usta."

Zair Arpçının omzunda cıvıldadı ve adamın yüzünde hüsran belirdi. "Brekke geri geldi. Dinlenmem gerekiyordu."

Salondan yarı yarıya koşarak çıktı, kapıda durup parmağını dudaklarına götürdü ve çabucak odasına girdi. Piemur, ifadesiz bir suratla yana doğru adım atıp, onun az öncesine kadar durduğu yeri doldurdu. Ateş kertenkeleleri odaya şimşek gibi girdiler. Jaxom Berd ve Grall'ı tanıdı.

"Robinton Usta'nın gerçekten de dinlenmesi gerekirdi," dedi Menolly masanın yüzeyindeki çizimleri öfkeyle evirip çevirerek.

"Kendini yormuyordu," diye belirtti Piemur. "Bu tür şeyler onun için çocuk oyuncağı. Sıkıntı ve Brek-

ke'nin üzerine titremesi, onu siz yokken canından bezdirmişti. Yaptığı şey Plato'da olup kazmak gibi değil ki..."

"Sana söylemiştim, Brekke," dedi F'nor, o ve weyreşi son basamağı çıkarlarken sesi verandadan duyuluyordu, "boş yere kaygılandın."

"Menolly, Robinton Usta ne kadar süredir dinleniyor?" diye sordu Brekke dosdoğru masaya yürüyerek.

"Yanın tulumdur," diye yanıtladı Piemur, iskemlenin arkasında duran şaraba işaret ederek, "ve itiraz bile etmeden gitti."

Brekke genç arpçıya uzun uzadıya, sorgularcasına bir bakış fırlattı. "Sana bir an bile güvenmem, Arpçı Piemur." Sonra Jaxom'a dikti gözlerini. "Sen de bütün öğleden sonra burada mıydın?"

"Ben mi? Kesinlikle hayır. Ruth ve ben, Mirrim bizi uyandırana kadar uyuduk."

"Mirrim nerede?" diye sordu F'nor çevresine bakınarak.

"Dışarılarda bir yerde," diye yanıtladı Menolly, sesi herhangi bir tondan öylesine yoksundu ki, Brekke ona endişeyle baktı.

"Yoksa Mirrim..." Brekke dudaklarını ince, onaylamayan bir çizgi halinde sıktı. "Kahrolasıca kız!" Başını kaldırıp Berd'e baktı, ateş kertenkelesi salondan bir ok gibi fırladı.

F'nor şimdi haritaların üzerine eğilmiş, başını mutlu bir hayretle sallıyordu.

"Yirmi kişilik iş görüyorsunuz, değil mi?" Hepsine birden gülümsedi

"Şey, yirmi kişinin bu kısmı yeterince iş yaptı," dedi Piemur, eklemleri çıtırdayıncaya kadar kollarını es-

netti. "Yüzmek, alnımdaki ten', parmaklarımdaki mürekkebi yıkamak istiyorum Gelen var mı?"

Jaxom'ın kabulü de iki kızınki kadar coşkuluydu, F'nor'un terk edilme konusundaki şaka yollu şikâyeti kulaklannda çınlarken, hepsi birden kumsalın yolunu tuttular. Jaxom, Sharra ve Piemur deli gibi koşarak dönemeci aldığı sırada Menolly'nin elini tuttu.

"Menolly, Robinton Usta nasıl bildi?"

Patika boyunca koşarken kız gülmüştü, ama gözleri şimdi karardı.

"Ona ben söylemedim, Jaxom. Söylemem gerekmedi. Bunu ne zaman anladığını bilmiyorum. Ama bütün gerçekler seni işaret ediyor."

"Nasıl?"

Kız parmaklarıyla sebepleri saydı. "İlk olarak, yumurtayı bir ejderin geri döndürmüş olması lazım. Tek yolu bu. Tercihen de Benden Kuluçka Meydanı'na tamamen âşina olan bir ejder. Ejderin o yumurtayı geri getirmeyi gerçekten de isteyen ve yumurtayı bulabilecek biri tarafından sürülmüş olması lazım!" Son özellik en önemlisi gibi görünüyordu. "Şimdi daha fazla insan bunu senin yaptığını tahmin edecek."

"Neden şimdi?"

"Ramoth'un yumurtasını Güney Weyri'nden hiç kimse geri getirmedi." Menolly Jaxom'a bakıp gülümsedi ve elini onun yanağına koyup, onu sevgiyle tokatladı. "Senin ve Ruth'un bu neyi hallettiğinizi anlayınca o kadar gurur duydum ki! Daha da gururlandım, çünkü bunu kimseye duyunmadınız. Ve tam o sırada Bendenlilerin Ramoth'un yumurtasını pişmanlık duyan bir Güneyli binicinin geri getirdiğine inanması oyle önemliydi ki "

"Hey, Jaxom, Menolly, haydi!" Piemur'un kükreyişi onların dikkatini dağıttı

"Yanşa var mısın?" dedi Menolly, arkasını dönüp, kumsala doğru koşarak.

Yüzecek fazla vakitleri olmadı. İdarolan Usta'nın gemisi yeniden göründü, ön direğinde ambarların balıkla dolu olduğunu gösteren mavi flama dalgalanıyordu. Brekke onları akşam yemeğine yetecek kadar balık ayıklamaya çağırdı. Şu anda Plato'da bulunanların kaçının akşam yemeği için Koy Kalesi'ne döneceğinden emin değildi, ama pişmiş balıklar ertesi gün sarma halinde sunulacak demişti, itirazları neşeyle göz ardı ederek. Mirrim'i, gece yıldızları gözlemek ya da Piemur'un saygısızca ifade ettiği gibi, Alacakaranlık, Şafak ve Geceyarısı Kız Kardeşlerini izlemek isteyen Wansor Usta ile N'ton için gerekli malzemeleri taşımaya yolladı.

Piemur yüzünde hafiften kötücül bir sırıtışla sordu. "İddiaya var mısın, ya Mirrim orada gece de kalıp, Path Güneyli ateş kertenkelelerini kaçırıyor mu diye görmek isterse?"

"Mirrim'in iyi eğitilmiş ateş kertenkelelen var," dedi Menolly

"Başkalarının dostlarını azarlarken de, sesleri aynı onun gibi çıkıyor," diye ekledi Piemur.

"Haksızlık etmeyin," dedi Menolly. "Mirrim benim iyi dostumdur..."

"Ve onun en iyi dostu olarak, ona Pern'deki herkese patronluk taslayamayacağını izah etmen gerekiyor!"

Menolly bu laf üzerine alınmaya hazırlanıyordu ki, Koy'un üzerinde gökte ejderler belirmeye başladılar

ve onlann bağınşlanndan başka bir şey işitilmez oldu.

Keyfi yerinde olanlar, sadece ejderler değillerdi. Yoğun bir heyecan ve beklenti havası sarıtıştı akşamı.

Jaxom öğleden sonra şekerleme yaptığına sevindi, çünkü o akşamı kaçıramazdı. Yedi Weyrlideri de bir aradaydılar, D'ram'ın F'lar'a Güney Weyri'ndeki işlerle ilgili bazı özel haberleri vardı, Wansor'la birlikte gece gözlemine katılacak olan N'ton da akşamın sadece bir kısmını onlarla geçirdi. Zanaatıstalan Nicat, Fandarel, Idarolan, Robinton ve Lord Lytol da oradaydı.

Jaxom'ı şaşırtan bir şekilde, üç Eskiçağlı Weyrlideri, Igenli G'narish, Telgarlı R'mart ve artık Güneyli olan D'ram, o yerleşimde nelerin olabileceği konusuyla, N'ton, T'bor, G'dened ve F'lar'dan daha az ilgilenmişlerdi. Eskiçağlılar geçmişlerini kazmaktansa, uçsuz bucaksız toprakları ve uzaklardaki sıradağları keşfetmeye can atıyorlardı

"Bu, geçmiş," dedi Telgar'dan R'mart. "Geçmiş, ölmüş ve bir hayli gömülmüş. *Bizim* günümüzde yaşamamız lazım, F'lar, senin bize öğrettiğin bir numara bu." Sözlerinde olabilecek herhangi bir acılığı gidermek için gülümsedi. "Üstelik, bize eskilerin bazı şeyleri nasıl yaptığını düşünüp kafa yormamızın boşuna olduğunu... kendi zamanımız ve Devrimiz için yararlı olanları kendimiz inşa etmemiz gerektiğini söyleyen sen değil miydin?"

F'lar gülümsedi, sözlerinin kendisine geri dönmesi onu eğlendirmişti. "Sanmıyorum, bir yerlerde hasar görmemiş Kayıtlar bulup, bize miras kalanlardaki boşlukları tamamlayabileceğimizi umuyorum. Belki de Benden Weyri'nde keşfettiğimiz büyütücü aygıt gibi yararlı bir başka alet"

"Bunun bizi nereye getirdiğine bak!" diye bağırdı R'mart gülmekten katılarak.

"Zarar görmemiş aygıtlar çok değerli olacaktır," dedi Fandarel çok ciddi bir tavırla.

"Sana birkaç alet bulabiliriz, Robinton Usta," dedi Nicat düşüncelere dalmış bir şekilde, "çünkü bu yerleşimin sadece bir kısmı kötü hasar görmüş." Herkesin dikkatini üzerine çekmişti. "Bakın," alanın genel bir çizimini yaptı. "Lavların akışı güneye doğru. Burada, burada ve burada, dağların konileri parçalanmış ve lav akıntısı arazinin eğimini izlemiş, yerleşimlerin bir çoğundan uzağa. Esen rüzgârlar da burayı küllerden temizlemiş. Bugün yaptığım az miktarda kazıda, sadece ince bir tabaka halinde volkanik döküntüye rastladım."

"Tek yerleşim bu mu? İskân edilecek koca bir dünyaları varken?" diye sordu R'mart.

"Diğerlerini de yarın bulacağız," diye güvence verdi Arpçı onlara, "öyle yapacaksın, değil mi Jaxom?"

"Efendim?" Jaxom doğruldu, ortada dönen konuşmalara aniden dahil edilmesi, onu irkiltmişti

"Hayır, ciddi olmak gerekirse, R'mart, son derece haklı olabilirsin," dedi F'lar masanın üzerine eğilerek. "Püskürmenin eskileri Plato'yu hemen terk etmek zorunda bıraktığından da aslında emin değiliz."

"Bu tümseklerden birine girip, geride bıraktıklarını bulmadan da bilemeyeceğiz, eğer geriye bir şey kaldıysa," dedi N'ton.

"Dikkatli çalışın, Weyrlideri," dedi Nicat Usta N'ton'a, ama bakışları herkesi kapsıyordu. "Daha da iyisi, kazıları yönetmek üzere bir zanaatustası ve birkaç güvenilir kalfa göndereceğim."

"Demek zanaatinin becerilerini göstereceksin, Nicat Usta, ha?" dedi R'mart. "Madencilik hakkında biz de birkaç şey öğrensek iyi olur, değil mi Madenustası?"

Jaxom Madenustası'nın yüzünde beliren şaşkınlık ve sonra da kızgınlık karşısında gülüceüğünü zorla bastırdı.

"Ejder binicileri madencilik mi yapacak?"

"Neden olmasın?" dedi F'lar. "İplik Geçiş'ini yapacak. Çok yakında bir başka Aralık gelecek. Sizlere bir konuda söz veriyorum, Güney topraklan yerleşime açıldığına göte, Weyrler bir Aralık boyunca hiç kimseye kalebağlı olmayacaklar."

"Ah, evet, çok akıllıca bir fikir, Weyrlideri, çok akıllıca," Nicat Usta onayladı, gerçi bu kadar devrimci bir fikri hazmetmek için zamana ihtiyacı olduğu ortadaydı.

Sahilde uzanan ejderler uğuldayarak birini karşıladılar.

N'ton aniden doğruldu "Yıldız gözlemi için Wansor'a katılmalıyım. Path ve Mirrim dönmüş olmalı. Hepinize saygılarımı sunarım."

"Ben sana yolu aydınlatırım, N'ton," dedi Jaxom bir ışıl sepeti alıp, örtüsünü açarak.

N'ton Jaxom'a döndüğü vakit, diğerlerinin işitme mesafesinden epey uzaktaydılar. "Bu, senin için kraliçelerin filosunda heyecansız uçuştan daha uygun, değil mi?"

"Bunu isteyerek yapmadım, N'ton," dedi Jaom gülerek "Sadece dağı herkesten önce görmek istedim."

"Bu sefer de içine doğmadı mı?"

"İçine doğmak mı?"

N'ton kolunu dostça onun omuzlarına attı, kıkır

kıkır güldü. "Hayır, sanırım ateş kertenkelelerinin yansıttığı görüntülerden ilham aldın."

"Dağ mı?"

N'ton onu hafifçe sarstı. "İyi adam!"

Kumsala inen bir ejderin karanlık cüssesini, Lioth başını onlara çevirince de ışık saçan iki yuvarlak gözü gördüler.

"Beyaz bir ejderin gece vakti avantajı var," dedi kendi bronzunun biraz ötesinde duran Ruth'un görünen gövdesini işaret ederek.

Geldiğine sevindim. Uzanamadığım bir yerim kaşınıyor, dedi Ruth.

"Onun bakıma ihtiyacı var, N'ton."

"O zaman ışıkları bana bırak. Ben de onları o noktaya kadar yolunu bulabilsin diye Mirrim'e veririm."

Jaxom Ruth'a hizmet etmek için yana yürürken ayrıldılar. N'ton'un Mirrim'i selamladığını duydu Jaxom, sessiz gece havasında sesler uzaklara taşınıyordu

"Elbette, W'ansor'un hiçbir şeyi yok," dedi Mirrim, sesine bakılırsa huysuzluğu üstündeydi. "Gözleri o tüpe yapışmış. Ne geldiğimi anladı, ne getirdiğim yemeği yedi, ne de gittiğimden haberi oldu. Üstelik," kız durakladı, derin bir nefes aldı, "Path Güneyli ateş kertenkelelerini korkutmadı."

"Neden korkutsun ki?"

"Jaxom ve diğerleri Güneylilere dil dokup dediklerinden anlam çıkartmaya çalışırken *benim* Plato'da bulunmama izin verilmiyor."

"Anlam çıkarmak mı? Ah, evet, Ruth ateş kertenkelelerinin görüntülerini odaklayabilecek mi diye. Evet, ben olsam buna kafamı takmazdım, Mirrim. Ya-

pabileceğin başka bir sürü şey var."

"En azından benim ejderim ateş kertenkelelerine yarenlik etmekten başka bir işe yaramayan, cinsiyetsiz kavruğun biri değil!"

"Mirrim!"

Jaxom N'ton'un sesindeki soğukluğu duydu; bu, bir anda kendi bağırsaklarını saran ani soğuğa denk düşüyordu. Mirrim'in hırçın yorumu kulaklarında tekrar tekrar yankılandı.

"Neyi kastettiğimi biliyorsun, N'ton..."

N'ton'un sesindeki ikaza kulak asmamak, tam Mirrim'e göre, diye düşündü Jaxom.

"Anlamalısın," diye konuşmaya devam etti kız, sızlanmanın zoruyla. "F'nor ve Brekke'ye Ruth'un çiftleşeceğinden şüphe ettiğini söyleyen sen değil miydin? Nereye gidiyorsun, N'ton? Düşünmüştüm ki..."

"Sen düşünmezsin, Mirrim!"

"Sorun nedir, N'ton?" Kızın sesindeki ani panik Jaxom'ı biraz ferahlatmıştı.

Durma, dedi Ruth. *Hâlâ kaşınıyorum.*

"Jaxom?" N'ton'un sesi yüksek değildi, onun endişelerini yatıştırmak için söylenmişti, ama ses uzaklara yayıldı

"Jaxom mı?" diye bağırdı Mirrim. "Ah, hayır!" Sonra Jaxom kızın koşarak kaçtığını işitti, ışıl sepetinin sallandığını gördü, kızın ağlayışını duydu. Tam o kıza göreydi, önce konuşup sonra düşünmek ve günler boyu ağlamak. Kız söylediklerinden pişman olup, düşüncesizliğinden ötürü affedilmek için peşinden ayrılmayacak, Jaxom'ı *araya* kaçırtacaktı.

"Jaxom!" N'ton kaygılıydı

"Evet, N'ton?" Jaxom Mirrim'in zalim sözlerinin ne-

den olması gerektiği gibi kendisini yaralamadığına şaşarak, Ruth'un omurgasını kibarca kaşımaya devam etti. Cinsiyetsiz, kavruk hayvan! N'ton'un kendisine doğru hızlı adımlarla geldiğini gördüğü sırada içinden gelen tuhaf bir rahatlama, bir gevşeme duygusunun farkındaydı. Kale yeşilinin çiftleşmesi için bekleyen o binicilerin anısı geldi bir anda aklına. Evet, Ruth'un ilgisiz kalması onu rahatlatmıştı. Ruth'un bu deneyimden mahrum kalmasından dolayı bir ölçü pişmanlık duymuştu; ama buna katlanması gerekmeyeceğiydi kendisini rahatlatan.

"Onu duymuş olmalısın." N'ton'un sesinde, Jaxom'ın duymamış olabileceğine dair bir umut kırıntısı vardı.

"Duydum. Su sesleri yakına getiriyor."

"Kavrulasıca kız! Patlayasıca! Bunu sana açıklayacaktık... sonra ateşlibaşa yakalandın, şimdi de bu. Bir türlü fırsat olmadı..." N'ton'un açıklamaları ardı ardına geldi.

"Bununla yaşayabilirim. Mirrim'in Path'i gibi, bizim de yapabileceğimiz başka şeyler var."

N'ton'un iniltisi içtendi. "Jaxom!" Pannakları sıkıca Jaxom'ın omzunun etrafında kapandı, söze dökemediği pişmanlığını bu temasıyla ifade etmeye çabalıyordu.

"Bu senin suçun değil, N'ton."

"Ruth ne söylendiğini kavradı mı?"

"Ruth sırtının kaşındığını kavrıyor." Jaxom bunu söylerken bile, Ruth'un hiç oralı olmamasını tuhaf karşılıyordu

İşte, tam orası. Daha sert kaşı.

Jaxom normalde gevşek ve yumuşak olan deride-

ki hafiften pul pul olmuş kuruluğu hissedebiliyordu.

"Sanırım bunu tahmin etmiştim, N'ton," diye devam etti Jaxom, "Kale Weyri'ndeyken birşeylerin yanlış olduğunu, K'nebel'in Ruth'un yeşilin ardından yükselmesini beklediğini biliyorum. Doğuştan küçük olan Ruth'un olgunlaşmasının diğer ejderlerden daha uzun sürebileceğini düşünmüştüm."

"O, olgunlaşabileceği kadar olgunlaştı, Jaxom!"

Jaxom bronz binicinin sesindeki içten üzüntüden oldukça etkilenmişti.

"Ne çıkar? O benim ejderim ve ben de onun binicisiyim. Biz beraberiz!"

"Onun bir eşi daha yok!" N'ton'un vardığı hüküm şiddetliydi ve Ruth'u derisini sevgi dolu bir saygıyla okşadı. "Senin de öyle, genç dostum!" Jaxom'ın omzunu tuttu yine, bu hareketin söylenmemiş sözlerin yerine geçmeisne izin verdi. Ötelerindeki karanlıkta Lioth uğuldadı ve Ruth, başını bronz ejdere doğru çevirerek, nezaket dolu bir yanıt verdi.

Lioth iyi bir ejder. Binicisi de nazik bir adam. Onlar iyi birer dost!

"Bizler daima senin dostunuz," dedi N'ton, Jaxom'ın omzunu son bir kez, neredeyse canını acıtacak şekilde sıkarak. "Wansor'a gitmeliyim. İyi olduğundan emin misin?"

"Sen git, N'ton. Ben Ruth'un kaşıntısını halledeceğim!"

Kale Weyrlideri ardına dönüp hızla bronzuna yürümeden önce bir an daha durakladı.

"Sanırım şu kısmı yağlasam iyi olacak, Ruth," dedi Jaxom. "Seni son zamanlarda ihmal ettim."

Ruth başını döndurdü, gözleri karanlıkta daha

parlak bir maviyle ışıldıyordu. *Seni beni asla ihmal etmezsin.*

"Ettim, yoksa derin böyle pul pul olmazdı."

Yapman gereken çok şey vardı!

"Mutfakta taze bir kap yağ olacak. Sen bekle."

Gözleri tropik karanlığa alışkın olan Jaxom Kale'ye vardı, mutfak dolabında yağ kabını buldu ve koşarak geri döndü. Vücudunda ve zihnindeki bitkinliğin bilincindeydi. Mirrim çok zor bir insandı! Eğer onun ve Path'ın gelmesine izin verseydi... Evet, Ruth için varılan hükmü er ya da geç öğrenecekti. Ruth *neden* üzülmemişti buna? Belki de Jaxom ejderinin, kişiliğinin bu yönünü de tatmasını canı gönülden isteseydi, Ruth olgunlaşmış olabilirdi. Jaxom daima tam bir ejder ve binici olmaları engellendiği için, sövüp saydı; ejderlerin çiftleşmesinin Weyr yaşantısının bir gerçeği olarak kabul edildiği ve anlaşıldığı Weyr yerine Kalede yetiştirilmişlerdi. Ruth cinsel deneyimden muaf değildi. Jaxom seks yaptığı sırada Ruth hep orada olmuştu.

Seni seviyorum ve seninle seviyorum. Ama sırtım çok kaşınıyor.

Bu yeterince açıktı, diye düşündü Jaxom, ormandan aceleyle ejderine doğru giderken.

Ruth'un yanında birisi vardı, onun sırtını kaşıyordu. Eğer bu Mirrim idiyse... Jaxom öfkeyle yürüdü ileri

Yanımda Sharra var, dedi Ruth ona sakince

"Sharra?" Akılsızca hücum eden öfkesini denetleyip, kızın varlığını kabullendi. "Yağ getirdim. Ruth'un pul pul olmuş bir yeri var. Onu son zamanlarda ihmal ettim."

"Sen Ruth'u hiç ihmal etmedin," dedi kız, öyle kendinden emin konuşmuştu ki, Jaxom şaşkınlık içinde gülmek zorunda kaldı

"Yoksa Mirrim..." diye girdi söze, kız elini daldırsın diye yağ kabını tutarak.

"Evet ve hiçbirimizden sempati görmedi, seni temin ederim." Kızın öfkesi Ruth'un sırtını fazlaca sert ovma şekilinde kendini gösterince, ejder sızlandı. "Özür dilerim, Ruth. Mirrim'i Benden'e geri gönderdiler!"

Jaxom Path'ın inmiş olduğu yere baktı ve gerçekten de yeşil ejder gitmişti.

"Ve sen de bana mı gönderildin?" Sharra'nın varlığına itirazı olmadığını keşfetmişti; kızın mevcudiyeti, bir nimetti aslında.

"Gönderilmedim..." Sharra tereddüt etti. "Ben... ben çağrıldım!" Kız sözün gerisini bir anda getiriverdi.

"Çağrıldın mı?" Jaxom Ruth'un sırtını yağlamayı bırakıp, kıza baktı. Kızın yüzü solgun bir bulanıklıktı, gözlerinin ve ağzının olması gereken yerlerde karanlık noktalar vardı.

"Evet, çağrıldım. Ruth çağırdı beni. Dedi ki, Mirrim "

"Dedi mi?" Jaxom kızın söyledikleri nihayet kafasına dank edince, onun sözünü yarıda kesti. "Ruth'u işitebiliyor musun?"

Sen hastayken beni duymaya ihtiyacı vardı, Jaxom, dedi Ruth, tam o sırada Sharra da yüksek sesle, "Sen hastaladığından beri onu duyabiliyorum," dedi

"Ruth, Sharra'yı neden çağırdın?"

O senin için iyi. Ona ihtiyacın var. Mirrim'in söy-

ledikleri, hatta daha nazik olmasına rağmen N'ton'un söyledikleri, senin zihnini kapattı. Senin zihnini duyamamak hoşuma gitmiyor. Sharra onu bizim için açacak.

"Bunu bizim için yapar mısın, Sharra?"

Jaxom bu sefer duraksamadı. Sharra'nın ellerini yağlı olmalarına karşın tuttu, kızı kendine çekti; kızın boyunun neredeyse kendi boyuna denk olmasından ve ağzının kendininkine yakınlığından fazlasıyla hoşnuttu. Tek yapması gereken, başını hafifçe yana eğmekti.

"Senin için her şeyi yaparım, Jaxom, sen ve Ruth için her şeyi!" Kızın dudakları daha fazla konuşmayı imkânsız hale getirinceye dek, zevkle Jaxom'ınkilerin üzerine kapandı.

Karnında bir sıcaklık hissetti Jaxom, kendisini ve ejderini rahatsız eden soğuk sıkılığı çözen -Sharra'nın kıvrak bedeninin kendininkine yaslanmasıyla; onu öperken uzun siyah saçlarının kokusunun burnuna gelişiyle ve kızın kollarının sırtına bastırmasıyla ilgili bir sıcaklıktı bu. Kızın, Jaxom'ın belindeki elleri bir hekimin değil, bir aşığın elleriydi

Yumuşak, ılık karanlıkta seviştiler, Ruth'un da kendileriyle birlikte olduğunun tamamen bilincinde, birbirlerinden zevk alarak ve tamamen karşılık vererek, o esrime anı gelip çatıncaya kadar.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Dağda ve Ruatha Kalesi'nde
15.10.18 - 15.10.20

Jaxom dağın doğu yüzüne bakarken kendini rahat hissetmiyordu. Kendini, Sharra ve Ruth'u dağı gömek zorunda kalmayacakları şekilde yerleştirdi. Diğer beşi de Ruth'un çevresinde gevşek bir yarım çember şeklinde oturdular.

Ruth'un sırtında, on yedi tane işaretli ateş kertenkelesi vardı -çünkü son anda Sebell ve Brekke de gruba dahil olmayı istemişti. Robinton Usta, ne kadar çok eğitimli ateş kertenkelesi olursa o kadar iyidir, diye akıl yürütmüş ve böylelikle Zair'i de aralarına katma fırsatını bulmuştu.

Eskilerin yerleşiminin yüksek Plato'da keşfedildiği haberi, Pern üzerinde Arpçıyı bile hayretler içinde bırakan bir hızla yayılmıştı. Herkes bu yeri görmek için birbirini yiyordu. F'lar, Jaxom ve Ruth'a, eğer ateş kertenkelelerinin anılarını yoklayacaklarsa bunu bir an önce yapmalarını, yoksa hiç yapamayacakları haberini yollamıştı.

Rutlı yerine kurulduktan sonra, Güneyli ateş kertenkeleleri sürüler halinde belirmeye başladılar, kraliçeler öncülük ediyordu, onları Jaxom'ın önerdiği gibi uğuldayarak karşılayan Ruth'a doğru dalıyorlardı.

Beni gördüklerine sevindiler, dedi Ruth Jaxom'a.

İnsanlar buraya tekrar geldiği için de mutlular.

"Onlara insanları ilk kez ne zaman gördüklerini sor"

Jaxom Ruth'tan anında, birçok ejderin bayırlara varış görüntüsünü aldı.

"Kastettiğim bu değildi."

Biliyorum, diye açıkladı Ruth üzüntüyle. *Gene soracağım. Bu sefer ejderlerle olanı değil, ama çok, çok eskiden, daha yanardağ patlamadan öncesini.*

Ateş kertenkelelerinin tepkisi önceden tahmin edilebilir ve heves kırıcıydı. Tüneklerinden ve Ruth'un civarından uçtular, gökte çılgınca dans ettiler, dehşet içinde söylenip ötüşüyorlardı.

Hayal kırıklığına uğrayan Jaxom döndü ve Brekke'nin yüzünde yoğun bir konsantrasyonla, bir elini kaldırmış olduğunu gördü. Kadının dikkatini neyin çektiğini merak ederek, Ruth'a yaslandı. Menolly de bir elini kaldırmıştı. Jaxom'ın yakınında oturuyordu, böylelikle oğlan onun gözlerinin odaklanmamış olduğunu görebilidi. Kızın omzundaki Güzel de kasılmıştı, gözleri şiddetli bir kırmızıyla dönüyordu. Onların oluşturduğu halkanın üzerinde, ateş kertenkeleleri söylendiler ve çılgınca dönüşlerini sürdürdüler.

Dağların yandığını görüyorlar, dedi Ruth. *İnsanların koştuğunu görüyorlar, ateş onları takip ediyor. Çok uzun zaman önce korktukları gibi korkuyorlar. Bu, tam bizim gördüğümüz rüya*

"Tümsekleri görebiliyor musun? Örtülmeden önceki hallerini?" Jaxom heyecandan unutup, yüksek sesle konuşmuştu.

Sadece sağa sola kaçışan insanları görüyorum Hayır şeye doğru koşuyorlar... bize doğru." Ruth sanki

insanların üzerlerinden geçmelerini bekliyormuşçasına çevresine bakındı, ateş kertenkelelerinin görüntüleri o denli canlıydı

"Bize doğru, sonra nereye?"

Suya doğru mu? Ruth da emin değildi, dönüp uzaktaki, görünmeyen denize doğru baktı.

Yine korktular. O dağı hatırlamayı sevmiyorlar.

"Kızıl Yıldız'ı hatırlamayı sevmedikleri kadar," deme gafletinde bulundu Jaxom İşaretliler de dahil, tüm ateş kertenkeleleri bir anda kayboldular.

"İyi iş becerdin, Jaxom," dedi Piemur büyük bir bezginlikle. "Ateş kertenkelelerinin önünde kahrolasıca Kızıl Yıldız'ın lafını edemezsin. Alevli dağlardan bahset, ama kızıl yıldızlardan değil."

"Hiç kuşkusuz," dedi Sebell, derin, bas sesiyle, "küçük dostlarımızın zihinlerine kazınmış bazı anlar var. Hatırlamaya başladıkları vakit, bunun dışında her şeyi bir kenara bırakıyorlar."

"Çağrışım bu," dedi Brekke.

"Öyleyse ihtiyacımız olan," diye konuştu Piemur, "onların daha az üzüntü veren hatıralarını uyandıracak bir başka nokta. Bize... yararı olan... hatıralar..."

"Bu kadar değil," Menolly sözcüklerini özenle seçiyordu, "yorum olarak. Bir şey gördüm. Sanırım haklıyım... patlayan büyük dağ değildi, o..." Kız döndü ve üç dağın en küçüğünü işaret etti. "İşte rüyalarımızda patlayan yanardağ buydu!"

"Hayır, büyük olandı," diye karşı çıktı Piemur daha yukarıyı göstererek

"Haklısın, Piemur," dedi Brekke sessiz bir kesinlikle "En küçüğüydü . görüntülerimdeki her şey solda Büyük dağ gördüğümden emin olduğuma oranla

çok daha yüksek."

"Evet, evet," dedi Menolly heyecanla. "Açı önemli. Ateş kertenkeleleri o kadar yukseği göremezlerdi! Onların çok, çok daha ufak olduklarını unutmayın. Ve açıya bakın. Bu doğru!" Kız ayağa fırlamış, gerekçelerini göstermeye çalışıyordu. "İnsanlar şuradan geldiler, bu yöne doğru koştular, en küçük volkandan uzaklaştılar. Şu tümseklerden geldiler. En büyüklerinden!"

"Benim de gördüğüm buydu," diye katıldı Brekke ona. "İşte şuradaki tümsekler!"

"Öyleyse bunlarla mı başlıyoruz?" diye sordu F'lar ertesi gün, küçük bir tepeyi kazına işi karşısında içini çekerek. Lessa da onun yanındaydı, Demirciustası, Madenustası Nicat, F'nor ve N'ton'la birlikte, sessiz tümsekleri inceliyordu. Jaxom, Piemur, Sharra ve Menolly sessizce bir kenara çekilmişlerdi. "Bu büyük olanı mı?" diye sordu F'lar, ama gözleri birbirine koşut giden sıraları tarayıp, yılgınlıkla kısılmıştı.

"Bu Geçiş bitene kadar kazabiliriz," dedi Lessa binici eldivenlerini kalçalarına vurarak, o da yavaşça ve düşünceli bir tavırla, upuzun yatan, kimin yaptığı belirsiz toprak kütlelerini gözden geçirmişti.

"Uçsuz bucaksız bir alan," dedi Fandarel, "devasa! Kale ve Telgar Kalelerinin birleşiminden daha büyük bir yerleşim." Şafak Kız Kardeşleri'ne doğru kaldırdı bakışını "Hepsi şunlardan mı geldiler?" Başını salladı, bu fikir onu hayrete düşürmüştü. "En verimli olması için nereden başlamalı?"

"Pern'deki herkes bugün buraya mı geliyor?" diye sordu Lessa, bir bronz ejder başlarının üzerinde beli-

rince. "D'ram'ın Tiroth'u! Toric'le birlikte mi?"

"Onu isteseydik de bu konunun dışında tutabileceğimizden kuşkuluyum, bunu denemek de akılsızca olurdu," diye konuştu komik bir ses tonuyla F'lar.

"Doğru," diye Lessa yanıt verdi ona, sonra da gülumsedi weyreşine. "Onu oldukça beğeniyorum," diye de ekledi, kendi vardığı karara şaşırmıştı.

"Ağabeyim, kendisini insanlara beğenilir kılar," dedi Jaxom'a Sharra, dudaklarında değişik bir gülümseme vardı. "Ama ona güvenmek mi?" Kız Jaxom'ın yüzünü izleyerek, başını yavaşça iki yana salladı. "O çok hırslı bir adamdır!"

N'ton daireler çizen ejderin tembelce süzülüşüne bakıp, "İyice bir inceliyor, değil mi?" diye yorumda bulundu

"İncelemeye değer," diye karşılık verdi F'nor, bir yandan geniş, tümseklerle örtülü düzlüğü süzerek.

Nicat Usta çizmesinin ucunu büyük tümseğe saplayıp, "Şu havadaki Toric mi?" diye sordu. "Onun burada olduğuna sevindim. Batı Sıradağları'ndaki şu maden çukurlarını bulduğu vakit beni çağırtmıştı."

"Onun eskilerin el işleriyle daha önceden biraz deneyimi olduğunu unutmuştum," dedi F'lar.

N'ton, bilmiş bir gülümsemeyle, "Bize Kale Lordları'na başvurmamız gerekmeden yardım edebilecek deneyimli adamlara da sahip," dedi

"Kale Lordları ki, onların bu doğu topraklarıyla fazla ilgilenmelerini istemiyoruz," diye kesin bir dille belirtti Lessa.

D'ram ve Toric yere inince, Tiroth çimenlik ova boyunca, diğer ejderlerin güneşten ısınmış bir kaya parçasında pinekledığı yere doğru süzüldü. Toric ve

bronz binici onlara doğru gelirken, Jaxom Güneyliyi, Sharra'nın sözlerinin ışığında inceledi. Toric iri yarı bir adamdı, yapı ve ağırlık olarak Fandarel Usta'dan aşağı kalır yanı yoktu. Saçı güneşte yol yol olmuştu, teni koyu bir kahverengiydi; genişçe gülümsemesine karşın yürüyüş şeklinde bile bir derece kibirli kendine hakimiyet vardı; bu, onun kendisini bekleyen kim olursa olsun, onunla eşit hissettiği izlenimi bırakıyordu. Jaxom bu tavrın Benden Weyrliderleri tarafından nasıl karşılanacağını merak ediyordu.

"Guney Kıtası'nı kesinlikle keşfetti'n, oyle değil mi, Bendenli?" dedi Toric; F'lar'ın kolunu selamlamak için kavradı ve Lessa'ya gülümserken önünde eğildi. Başını sallayarak orada hazır bulunan diğer liderlerin ve ustaların isimlerini mırıldandı, onların ötesindeki gençlere yakıcı bir bakış fırlattı. Toric'in gözleri kısacık bir an için onun yüzüne geldiğinde, Jaxom adamın kendisini tanıdığını anladı. Toric'in bakışının, sanki o ihmal edilebilirmiş gibi kendisinden kayıp gitmesine içerleyen Jaxom'ın tüyleri diken diken oldu. Sonra Sharra'nın eliyle hafifçe koluna dokunduğunu hissetti

"Bunu, insanları kızdırmak için yapar," dedi kız çok hafif bir sesle, sesinde o zengin kahkahasından bir dalga vardı. "Çoğu zaman da etkilidir."

"Bana sütkardeşim Dorse'un, karşılık veremeyeceğimi bildiğinden beni Lytol'ın önünde kızdırmasını hatırlattı," dedi Jaxom, bu beklenmedik karşılaştırmayla kendi kendini şaşırtmıştı. Kızın gülümseyen gözlerindeki doğrulamayı gördü.

"Sorun şu ki," diyordu Toric, sesleri onlara kadar taşınıyordu, "eskiler geride pek fazla bir şey bırakma-

mış. Başka bir yere taşıyıp kullanabilecekleri şeyleri değil, insanları kurtarıyorlardı onlar!"

"Ya?" F'lar'ın ünlemi Toric'i açıklama yapmaya çağırıyordu.

Güneyli omuz silkti. "Onların bıraktıkları maden çukurlarına gittik. Cevher vagonlarının raylarını ve ışık asmak için kullandıkları dirsekleri bile sökmüşler. Bir yerin girişinde büyükçe bir barınak vardı," eliyle yakındaki en küçük tümseği işaret etti, "hemen hemen şu boyda, hava geçirmeyecek şekilde itinayla kapatılmış ve içi tamamen boşaltılmış. Yine zemine vidalanmış eşyaların izlerini görebilirdiniz. Vidaları bile götürmüşler."

"Eğer bu tutumluluk burada da kendini gösteriyorsa," dedi Fandarel, "o zaman bulunması muhtemel olan şeylerin yeri de şu tümsekler olacaktır." Yerleşimin lav akıntısına en yakın olan ucundaki daha küçükçe kümeyi gösterdi. "Uzunca bir süre yaklaşılmayacak kadar tehlikeli ya da sıcak kalmışlardır."

"Eğer yaklaşılmayacak kadar sıcaklarsa, sana ısının geriye bir şey bıraktığını düşündüren şey ne?" diye sordu Toric.

Fandarel, sadece mantıklı davranıyormuş gibi yanıtladı, "Çünkü tümsek bugüne kadar sağlam kalmış."

Toric ona bir saniye daha baktı ve sonra Demircinin omzuna bir tokat indiriverdi. İnsanların uzaktan, saygıyla yaklaştıkları Fandarel'in irkilmiş bakışının farkında bile değildi.

"Senin hesabına bir puan, Demirciustası," dedi Toric "Seninle birlikte seve seve kazanın ve umarım haklısındır."

"Şu daha küçük olanlarda ne var, merak ediyo-

rum," dedi Lessa, dönüp bir tanesini işaret etti. "Sayıca o kadar çoklar ki. Belki de onları küçük kaleler olarak kullanıyorlardı. Terk etme telaşı içinde geride birşeyler kalmış olmalı."

F'lar en yakınındaki büyük tümseğin çimenlik yuvarlak kısmını tekmeleyerek, "Bu kadar büyük yerlerde ne saklıyor olabilirlerdi?" diye sordu.

"Yeterince el var ve..." Toric kazı aletlerinin yığınına doğru üç uzun adım attı, "herkesin gözüne kestirdiği tümsekte şansını denemesi için bir sürü kazma ve kürek." Uzun saplı bir kürek alıp Demirciustası'na fırlattı, kazmayı bir refleks hareketiyle havada yakalayan Fandarel, iri yarı Güneyliye şaşkınlıkla bakakaldı. Toric bir diğer küreği omzuna attı, iki de kazma seçip hiç tartışmaksızın Demircinin seçtiği tümsek kümesine doğru yürüdü.

"Toric'in kuramının doğru olduğunu varsayarsak, burayı kazmaya değer mi?" diye weyreşine sordu F'lar.

"Benden Weyri'ndeki o çoktan unutulmuş odada bulduğumuz da besbelli eskilerin gözden çıkardığı bir şeydi. Hem üstelik madencilik araçları başka yerlerde kullanılabilirdi. Dahası, ben içeride ne olduğunu gönnek istiyorum." Lessa öyle kararlı konuşmuştu ki, F'lar güldü.

"Sanırım ben de. Bu kadar büyük bir yerde de ne yaptıklarını merak ediyorum! Bir ya da iki ejdere weyrlik edecek kadar büyük!"

"Sana yardım ederiz, Lessa," dedi Sharra Jaxom'ı bir alet seçmeye sevkederek.

"Menolly, F'lar'a yardım edelim mi?" F'nor Arpçı kızı aletlere doğru yönlendirdi.

N'ton bel ve kazmayı elinde tartarken başını salladı "Nicat Usta, senin tercihin nedir?"

Madenci Ustası şüpheyle etrafına bakındı, ama gözleri devamlı Toric ve Fandarel'in azimli bir şekilde yürümekte oldukları dağa en yakın tümseklere gidiyordu. "Seçme hakkının saygıdeğer Demirciustamıza ait olduğunu düşünüyorum. Ama çabamızı yayalım. Ve şunları deneyelim." Ani bir kararla Plato'nun deniz gören tarafını, altı küçük tümseğin gevşek bir halka halinde dizildiği yeri gösterdi.

Bu hiçbirinin alışık olmadığı bir işti, gerçi Nicat Usta işe çukurlarda bir çırak madenci olarak başlamıştı ve Fandarel Usta özellikle girift bir şey üzerinde çalıştığında ocakta demir dövmekle epey vakit geçirirdi.

Vücudundan ve yüzünden ter damlayan Jaxom açık şekilde izlendiği hissine kapılmıştı. Ama bazen nefes almak için kazmasına yaslandığında, ya da kurtçuk kolonilerini sağ salim bir diğer yana atarken, kendine bakan hiç kimseyi göremiyordu. Bu his onu rahatsız ediyordu.

Büyük olan seni izliyor, dedi Ruth ansızın.

Jaxom kolunun altından Toric ve Fandarel Usta'nın çalışmakta olduğu tümseğe kaçamak bir bakış fırlattı ve kesinlikle Tonc onun bulunduğu yöne bakıyordu. Jaxom'ın yanındaki Lessa aniden inledi, küreğinin ucu tümseğin kaba köklü çimenlerine dolanmıştı. Kadın, kızarmış ve su toplamaya başlamış ellerini dikkatle inceledi.

"Nice zaman var ki, ellerim bu denli çok çalışmadı," dedi.

"Uçuş eldivenlerini kullansan?" diye önerdi Sharra.

"Elim bir an bile içinde kalsa ter içinde yüzerim," diye yanıtladı kaşlarını çatan Lessa. Çaba sarf eden diğer gruplara baktı ve kendi kendine gülerek, zaafetle tümseğe çöktü. "Her ne kadar bu yeri gerektiğinden fazla insana göstermekten hoşlanmıyorsam da, sırtı ve eli güçlü insanlara ihtiyacımız olacak." Birbirine dolaşmış kurtçukları ustaca yakaladı, onları bir kenara koyup, tekrar o zengin gri siyah toprağa girmelerini seyretti. Parçacıkları baş ve işaret parmaklarının arasında ufaladı. "Tıpkı kül gibi. Kumlu. Bir daha küllerle uğraşmak zorunda kalacağımı düşünmezdim. Annen geldiği gün Ruatha Kalesi'nin şöminesini temizlemekte olduğumu hiç söylemiş miydim sana, Jaxom?"

"Hayır," dedi Jaxom bu beklenmedik itiraf karşısında şaşırmıştı. "Ama zaten çok az insan bana ailemden bahseder."

Lessa'nın yüz ifadesi ciddileşti. "Fax nereden aklıma geldi, merak ediyorum şimdi..." dedi, Toric'e bakıp, Jaxom ve Sharra'dan çok kendi kendine söyledi, "geçi o da hırslıydı. Ama Fax hata yaptı."

"Ruatha Kalesi'ni, hak sahibi Soy'dan almak gibi," dedi Jaxom kazmayı savururken homurdanarak.

"Bu, onun en kötü hatasıydı," dedi Lessa büyük bir memnuniyetle. Sonra Sharra'nın kendisine baktığını görüp, gülümsedi. "Ve ben bu durumu düzelttim. Ah, Jaxom, ara ver bir saniye. Senin şevkin beni bitap düşürüyor." Alnındaki teri sildi. "Evet, sanırım sırtı güçlü olanların çağrılması gerekecek. En azından, benim tümseğim için!" Kadın tümseğe, neredeyse şefkatle vurdu. "Üzerinin nereye kadar kaplandığını bilmek mümkün değil. Belki," bu düşünce onu neşelendirmişti, "belki de tümsekler aslında o kadar da bü-

yük değil, sadece üzerleri fazlasıyla dolu. Tüm bu kazılarımız sonucunda wher ini kadar bir şeyle karşılaşabiliriz."

Jaxom, omuzlarının sancımasına ve ellerinin kaskatı kesilip kabarcıklardan yanmasına rağmen, Toric'in inceleyen bakışının farkında, kazmaya devam etti.

Tam o sırada, Sharra'nın iki ateş kertenkelesi havada belirdi, sanki dostlarının ne yaptığını anlamamış gibi, birbirlerine cıvıldıyorlardı. Sharra'nın henüz kazmaya başladığı yere hafifçe kondu, güçlü ön pençeleri toprağı iki yana kaldırıyor, arka ayakları ise uzağa itiyordu. Lessa, Sharra ve Jaxom ağızları açık izlerken, neredeyse kol boyu tünel kaznuşlardı.

"Ruth? Bize yardım eder misin?" diye seslendi Jaxom.

Beyaz ejder güneşlik tüneğinden itaatkârca doğruldu ve süzülerek dostuna doğru geldi, gözleri meraktan gitgide hızlanarak dönmeye başlıyordu.

"Bizim için delik kazar mıydın, Ruth?"

Nereye? Buraya mı? Ruth hâlâ çabalanna devam eden ateş kertenkelelerinin solunda bir noktayı işaret ediyordu.

"Bence neresi olduğu fark etmez, sadece otların altında ne var, merak ediyoruz."

Diğer ejder binicileri Ruth'un ne yaptığını görür görmez, kendi ejderlerini çağırdılar. Hatta Ramoth bile Lessa'nın her türlü dil dökmesinin ardından yardım etmeye razı oldu.

"Bunu söyleseler inanmazdın," dedi Sharra Jaxom'a. "Kazı yapan ejderler mi?"

"Lessa kazamayacak kadar mağrur değildi, değil mi?"

"Bizler insanız, ama onlar ejder!"

Jaxom kızın kuşkusu karşısında kendini tutamayıp güldü "Eskiçağlıların tembel hayvanlan arasında yaşaya yaşaya ejderler konusunda önyargılı fikirler edinmişsin." Kızın beline sarıldı ve onu kendine çekti, ama onun gerildiğini hissetti. Toric'e doğru baktı. "Eğer canını sıkan buysa, şu anda bizi izlemiyor."

"O izlemeyebilir," dedi kız ve göğü işaret etti, "ama onun ateş kertenkeleleri izliyorlar. Ben de onların nerede olduğunu merak ediyordum."

Bir ateş kertenkelesi üçlüsü, bir altın kraliçe ve iki bronz, Jaxom ile Sharra'nın üzerinde tembelce dönüyorlardı

"Yani? Robinton Usta'dan arabuluculuk etmesini isteyeceğim hemen..."

"Toric'in benim için başka planlan var..."

"Ben senin planlarına dahil değil miyim?" diye sordu Jaxom, bir anda başından aşağı kaynar sular dökülmüştü.

"Öyle olduğunu biliyorsun, birbirimizi sevmemizin. nedeni buydu. Sana sahip olabilecekken, istedim seni." Sharra'nın gözlerinde üzüntü vardı.

"Öyleyse ağabeyin neden araya giriyor? Benim mevkîm.. " Jaxom kızın iki elini birden tuttu ve kız kaçınnak istediği zaman da bırakmadı.

"O, Kuzeyli genç adamlar için pek iyi şeyler düşünmüyor, Jaxom. Son üç Devirdir, gerçekten de," Sharra'nın sesi son derece öfkeliydi, "bir arpçının bile sabrını taşırabilecek, sürüyle delikanlıyla uğraştıktan sonra. Ben, senin onlardan farklı olduğunu biliyorum, ama Toric

"Kendimi Toric'e ispatlayacağım, hiç korkun ol-

masın." Jaxom kızın ellerini dudağına götürdü, gözlerini onunkilerden ayırmadı, irade gücüyle kızın gözlerindeki mutsuzluğu kovmayı kafasına koymuştu. "Bunu da münasip şekilde yapacağım, Lytol ve Arpustasiun aracılığıyla. Benim leydim olacaksın, değil mi, Sharra?"

"Bunu yapacağını biliyorsun, Jaxom. Elimden geldiği sürece..."

"Yaşadığımız sürece..." diye düzeltti Jaxom onu, kızın ellerini onun yüzünü buruşturacak kadar sıkı kavramıştı.

Onların alçak sesli konuşmalarını fark etmeyecek kadar kendini Ramoth'un işine kaptırmış olan Lessa, "Jaxom! Sharra!" diye bağırdı.

Jaxom Sharra'nın ellerinin çırpındığını hissetti, ama Toric'in tüm kibiriyle yüzleşmeye karar vermişken, Lessa'nın önünde boyun eğecek değildi. Weyr-kadınına doğru ilerlerken, Sharra'yı sıkıca tuttu.

"Gelin de görün. Ramoth sert bir şeye çarptı. Kayaya da benzemiyor..."

Jaxom Sharra'yı, tümseğin Lessa'dan olan taraftaki hafif eğimine doğru çekerek çıkardı. Ramoth arka bacaklarının üzerine oturmuş, Lessa'nın üzerinden, ön pençelerinin açtığı hendeğe bakıyordu.

"Başını biraz çek, Ramoth. Işığı engelliyorsun," dedi Lessa "İşte, al şu küreği, Jaxom, bakalım sen ne diyeceksin. Biraz daha toprak temizle."

Jaxom kalçalarının yansına kadar gelen hendeğe atladı Kürekle vurmadan once ağırlığını vererek, "Yeterince sert görünüyor," dedi "Sesi taş gibi mi?" Ama öyle değildi. Kazma vurdukça yankı sesi geliyordu Uzunca bir şerit halinde kazıyan Jaxom, hep-

sinin gömüsü için yana çekildi.

"F'lar, gel buraya! Bir şey bulduk!"

Weyrlideri'nin muzaffer çığlığı duyuldu, "Biz de öyle!"

F'lar'ınkinde tümseğin kıvrımında taşa benzeyen yüzeyde amber bir panel olması dışında neredeyse aynı materyali açığa vuran, ejderlerin kazdığı bir hendekten diğerine karşılıklı incelemelerde bulunuldu. Sonunda Demirciustası koca ellerini başının üzerine kaldırdı ve sessizliği sağlamak için kükredi.

"Bu, ne zamanın ne de enerjinin verimli kullanımı değil " Toric'den neredeyse hakir gören, gürültülü bir kahkaha geldi. Demirci en ciddi ses tonuyla, "Bu hiç komik değil," dedi. "Daha küçük olduğundan, önce Lessa'nın tümseği üzerinde yoğunlaşacağız. Sonra Nicat Usta'nınkine geçeceğiz ve ardından ." kendi seçtiğini gösterirken Toric lafa karıştı.

"Hepsi bir günde mi?" diye sordu, sesinde Jaxom'ı sinirlendiren o küçümseyici alay vardı yine.

"Kesinlikle yapabildiğimiz kadarını yapacağız, o yüzden işe girişelim!"

Jaxom Demircinin Toric'in tutumunu gönnezlikten gelmeyi seçtiğine karar verdi ve onu kendine örnek aldı.

Lessa'nın tümseğinde ikiden fazla ejderin çalışmasının da verimsiz olduğu ortaya çıktı, çünkü tümsek bir ejderden anca biraz daha uzundu. Bu yüzden F'lar ve N'ton bronzlarını Nicat Usta'nın yardımına yolladılar.

Öğle ortasında, Lessa'nın tümseğinin kıvrımlı kenarları vadinin orijinal yer seviyesine kadar kazılmıştı. Üçü eğimli çatıya yerleştirilmiş olan altı panel insanda ümit-

ler uyandırıyordu, ama bir zamanlar şeffaf olduğu kuşku götürmeyen yüzeyleri, artık kötü bir şekilde yanmış ve kararmıştı. İçeriyi görme çabaları boşunaydı. Hayal kırıcıydı, ama uzun kenarların ikisinde de giriş yoktu, bu yüzden hemen uçlardan biri kazıldı. Ejderler, gri-siyah topraktan derileri matlaşmış da olsa, hiç yorgunluk belirtisi göstermiyorlardı ve bu alışılmadık işle bayağı ilgilenmişlerdi. Az sonra, girişe de ulaşıldı.

Tavan panellerinde kullanılan malzemenin opak olanından yapılmış kapı, rayların üzerinde kayarak açılıyordu. Kapının girişe izin verecek kadar zorlanabilmesi için, öncelikle toprak dolmuş rayların temizlenmesi ve tekerleklere ejderlerin derisi için kullanılan yağdan dökülmesi gerekti. İçeriye ilk olarak girmeye hazırlanan Lessa'yı Demirci eliyle durdurdu.

"Bekle! İçerideki hava zamanla bozulmuş! Koklasana! Bırakalım önce taze hava içeri girsin. Bu yer kimbilir kaç Devirdir kapalı kalmış!"

Demirci, Toric ve N'ton omuzlarını kapıya dayadılar ve zorlayarak tamamen açtılar. Dışarıya hücum eden hava kokuşmuştu ve Lessa, öksürüp aksırarak geriledi. Tozlu zemine soluk kahverengi ışık kareleri vuruyor ve çatlamış, suyla lekelenmiş duvarlara dokunuyordu. Lessa ve F'lar, arkalarından da diğerleri küçük binaya girdiler, çizmelerinin altında tozlar savruldu.

"Burası ne içindi?" diye sordu Lessa alçak bir sesle.

Toric, kapının eşiği onun boyundan bile bir karış yüksekte olduğu halde gereksiz yere eğilerek; uzaktaki bir köşeyi, geniş, tahta bir çerçevenin artık görülebilen kalıntılarını işaret etti.

"Birisi bunun üzerinde uyuyabilirdi!" Toric öbür

köşeye döndü ve Lessa'nın nefesini tutmasına neden olan ani bir hareketle, bir şey alıp, gösterişli bir şekilde ona sundu. "Geçmişten gelen bir hazine!"

"Bir kaşık!" Lessa hepsinin görmesi için havaya kaldırdı, sonra parmaklarını kaşık boyunca gezdirdi. "Ama neden yapılmış? Daha önce gördüğüm hiçbir metale benzemiyor. Tahta olmadığı da aşikâr. Sanki daha çok... şu paneller ve kapı gibi, ama şeffaf. Bununla birlikte, sağlam," ve kaşığı bükmeye uğraştı.

Demirci kaşığı incelemek için izin istedi. "O türden bir maddeye benziyor. Kaşıklar ve pencereler, ha? Hımm!"

Böylesine eski bir yerde bulunmanın yarattığı huşuyu üzerinden atar atmaz, herkes içeriyi incelemeye koyuldu. Duvarlarda bir zamanlar raflar ve dolaplar asılmış olmalıydı, çünkü boya izlerinin hatları kalmıştı. Yapı bir zamanlar bölmelere ayrılmıştı ve zeminin sert materyalinde, yer yer büyük sabit nesnelerin takılı olduğuna işaret eden oyuklar mevcuttu. Bir köşede, Fandarel aşağıya doğru giden dairevi menfezler keşfetti. Dışarıyı incelediğinde, tesisatın yeraltından ve duvarların içinden geçmesi gerektiğini farz etti. Birinin, hiç şüphe yok ki, su için olduğunu iddia ediyordu. Ama öbür dördü onu şaşırtmıştı.

"Hepsinin de boş olamayacağı kesin!" dedi Lessa arzulu bir sesle, Jaxom'a göre, herkesin tatmakta olduğu bir hüsranı gizlemeye çalışıyordu.

Tumü de Lessa'nın binasını terk ederken, Fandarel canlı bir sesle, "Aynı şekilli çok sayıda yapının, eskilerin konutları olduğu düşünülebilir. Bana öyle geliyor ki, burayı terk ederken şahsi eşyalarını da yanlarına almışlardı. Sanırım çabalarımızı ya daha büyük,

ya da çok daha küçük yerler için sarf etmeliyiz."

Demirci sonra, kimlerin kendisiyle aynı fikirde olduğunu beklemeden, Nicat'ın tümseğinin yarıda kalan kazısının yolunu tuttu. Bu bina kare şekilliydi ve aynı çatı panellerine rastlayıncaya kadarını ortaya çıkardıktan sonra girişi bulmaya yoğunlaştılar. Nihayet girişe ulaştıkları, ama kapının raylarını sadece ufak bir yank açacak kadar temizleyebildikleri vakit, tropik gece hızla çökmeye başlamıştı bile. Güçlükle duvarlardaki bazı süslemeleri seçebildiler. Hiç kimse yanlarına ışıl sepetleri almayı akıl etmemişti ve bu ikinci hayal kırıklığı onların geriye kalan en son gücünü de tükettiğinden, hiç kimse ışıl getirmesi için ateş kertenkelerini yollamayı bile önermedi.

Yarı yarıya açık panele yaslanan Lessa, bitkinlikle güldü ve çamur içindeki üstüne başına baktı.

"Ramoth yorulduğunu söylüyor ve yıkanmak istiyor."

"Bunu isteyen bir tek o değil," diye hemen katıldı F'lar ona. Kapıyı kapamak için boşuna uğraştı, sonra gülümsedi. "Bir gecede bir şey olacağını sanmıyorum. Koy Kalesi'ne geri dönelim."

"Bize katılacak mısın, Toric?" diye sordu Lessa, başını dev Güneyliye bakmak için kaldırarak.

"Bu gece değil, Lessa, idare etmem gereken bir Kale var ve devamlı keyif çatamam," dedi. Jaxom Güneylinin gözlerinin kendi üzerinde olduğunu gördü, bunun altında hangi anlamın yattığı belliydi. "Her şeyin ustesinden gelince, yarın dönüp Fandarel'in tümseği daha mı faydalı çıkacak, görmeye geleceğim. İsterseniz size güçlü yardımcılar getireyim, ejderlerinizi çalıştırmazsınız."

"Ejderleri çalıştırmamak mı? Onlar bu işten çok zevk alıyorlar," dedi Lessa. "Rahatlamaya ihtiyacı olan *benim*. Ne dersin, F'lar? Yoksa Benden binicilerin bazılarını çağırsak mı?"

"Bu işi kendinize saklamak istemenizi takdir edebiliyorum," diye devam etti Toric usulca, gözleri F'lar'daydı.

"Bu Plato'nun herkese açık olması gerekecek," dedi F'lar, Toric'in imasını görmezden gelerek. "Hem ejderler de toprak kazmaktan hoşlandığına göre..."

Demirciustası gri çamura bulanmış ellerini ovuşturarak ve kurumuş çamurları elbisesinden silkeleyerek, "Yarın yanımda Benelek'i de getirmek isterim, F'lar," dedi. "Hayal güçleri gelişkin iki oğlan daha..."

"Hayal gücü mü? Evet, eskilerin sana bıraktıklarından anlam çıkarabilmek için buna epey ihtiyacın olacak," dedi Toric, sesinde eser miktarda küçümseme belirtisiyle. "Hazır olduğun zaman kalkalım mı, D'ram?"

Nedendir bilinmez, Toric'in eski Weyrliderine karşı tutumu çok daha saygılıydı. En azından Jaxom'ın hassas kulaklarına öyle gelmişti. Güneylinin, onun kendi Kalesini yönetmek dururken burada keyif çattığını demeye getirmesi Jaxom'ı için için öfkeye boğmuştu. Jaxom kendini teselli etmek için düşündü; yine de neden onun, Lytol'ın uzmanca idaresi altında zenginleşen Ruatha'ya geri dönmesini beklesinlerdi ki, üstelik dünyanın bütün heyecanı buradayken? Jaxom Sharra'nın parmaklarının kolunun etrafında kapandığını hissetti ve kendi kendine, Tonc ile Dorse arasında kurduğu benzerliği hatırlattı.

"Ruth'u temizlemem lazım," dedi yalandan hüzün-

lü bir gülümsemeyle, bir yandan da Sharra'nın parmaklarını kendi kolundan ayırdı ve onları sımsıkı tutup, kızı da kendisiyle birlikte Ruth'a doğru çekti.

Ejderler Koy'un üzerinde *ara*dan çıkarlarken Arpçının uzun silueti kıyıda görülebiliyordu, keşifleri işitmek için duyduğu sabırsızlık, başının üzerinde baş döndürücü helezonlar çizen ateş kertenkelelerine yansımıştı. Gruptakilerin halini, yüzüp temizlenmeye nasıl can attıklarını görünce kendisi de bir çırpıda elbiselerinden kurtuldu ve yüzerek hepsini dolaştı, raporlarını dinledi.

O akşam ateşin etrafında oturan, hevesi büsbütün kırılmış bir gruptu.

"Garantisi yok, değil mi?" dedi Arpçı, "Eğer o yüzlerce tümseği kazacak enerjimiz olsa bile, geride kalmış değerli hiçbir şey bulamayabiliriz."

Lessa gülümseyerek kaşığını kaldırdı. "Aslında bir değeri yok, ama yüzlerce nesil önceki bir atamın kullanmış olabileceği bir şeyi elimde tutmak bana büyük bir heyecan veriyor!"

"Çok da verimli yapılmış," dedi Fandarel küçük aleti nezaketle alıp bir kez daha inceledikten sonra. "Bu madde beni büyülüyor." Kaşığı iyice tetkik etmek için alevlere doğru eğdi. "Eğer şunu..." belindeki hançere uzandı.

"Ah, hayır, yapma, Fandarel," dedi Lessa telaşla ve kaşığını geri aldı. "Benim binamda aynı maddeden yapılmış başka döküntüler de vardı. Deneylerini onlar üzerinde yürüt."

"Eskilerden geriye tek bulacağımız onların döküntülerinden mi ibaret?"

"Sana hatırlatırım, F'lar," dedi Fandarel, "onların

gözden çıkarttıkları şimdiden paha biçilemez olduklarını kanıtladılar." Demirci sonra Wansor'un uzakgöreninin durduğu noktayı işaret etti. "İnsanların bir zamanlar yapmayı öğrendikleri şeyler, yeniden öğrenilebilir. Zaman ve deney yapmak gerekecektir, ama..."

"Daha işin başındayız, dostlarım," dedi hevesi kursağında kalmamış olan Nicat. "Saygıdeğer Demircimizin söylediği gibi, onların gözden çıkarttıklarından bile birşeyler öğrenebiliriz. İzninizle, Weyrliderleri, bazı deneyimli ekipler getirmek ve kazı işini düzenli bir şekilde yürütmek isterim. Sıralama sistemi için iyi sebepleri olabilir. Her bir sıra bir başka zanaata ait olabilir, ya da-"

"Toric'in ileri sürdüğü gibi, onların her şeyi yanlarına aldıklarına inanmıyorsun, değil mi?" diye F'lar sordu.

"Bunun konuyla bir ilgisi yok," dedi Nicat, Toric'in savlarını bir kenara atıp. "Örneğin yatak, ona ihtiyaç duyulmamıştı, çünkü gittikleri her yerde tahta elde edebileceklerini biliyorlardı. Küçük kaşık da öyle, çünkü daha fazlasını yapabilirlerdi. Belki onlar için yararsız olup da, bize hangi bozulmuş biçimde olursa olsun miras kalmış Kayıtlar'dakı kaybolmuş unsurları tamamlayabilecek diğer parçalar da mevcuttur. Bir düşünün, dostlarım," Nicat bir parmağını burnunun doğrultusunda uzatıp, hin bir tavırla tek gözünü yumdu, "o binalardan, puskürmenin ardından götürmeleri gereken eşya miktarını. Ah, birşeyler bulacağız, hiç korkunuz olmasın!"

"Evet, puskürmeden sonra o binalardan çok fazla yük taşımaları gerekecekti," dedi Fandarel, düşünceli bir edayla çenesini göğsüne doğru indirirken mırılda-

nıp kaşlarını çattı. "Eşyalarını nereye götürdüler? Hemen Kale Kalesi'ni kurmaya gitmedikleri kesin!"

"Evet, nereye gittiler?" diye sordu F'lar şaşırarak.

"Ateş kertenkelesi görüntülerinden anlayabildiğimiz kadarıyla, denize yöneldiler," dedi Jaxom.

"Ve deniz güvenli olmazdı," dedi Menolly.

"Deniz güvenli olmazdı," dedi F'lar, "ama Plato ile deniz arasında çok geniş bir arazi var." Bir an için Jaxom'a dikti gözlerini. "Ruth'un ateş kertenkelelerinden, eskilerin nereye gittiğini öğrenmesini sağlayabilir misin?"

"Bu yarın daha etraflıca kazamayacağım anlamına mı geliyor?" diye sordu Nicat, sesi sinirli gibiydi.

"Ayıracak adamın varsa, elbette kazabilirsin."

"Adamım var," diye biraz da sertçe yanıtladı Nicat. "Hele üç maden kapandıktan sonra."

"Senin, Toric'in Batı Sıradağları'nda bulduğu maden kuyularını yeniden açmaya başladığını sanıyordum?"

"Onları inceliyorduk, bu doğru, ama Salon'um Toric'le henüz bir madencilik anlaşmasına varmadı."

"Toric'le mi? O topraklan o mu yönetiyor? Orası çok güneybatıda, Güney Kalesi'nden çok uzakta," dedi F'lar, bir anda dikkat kesilmişti.

"Maden kuyularını keşfeden, Toric'in bir keşif ekibiydi," dedi Nicat, gözleri Benden Weyrlideri'nden Arpçıya, sonra da Demirciye kaydı

"Sana ağabeyimin hırslı olduğunu söylemiştim," dedi Jaxom'a Sharra.

"Bir keşif ekibi mi?" F'lar yeniden rahatlamış gibiydi. "Bu, Kale sayılmaz o zaman Ne olursa olsun, madenler senin yetkin içindedir, Nicat Usta. Benden se-

nin kararlarını destekliyor. Yarın Toric'le bir çift laf etmem gerecek."

"Sanırım bunu yapmalıyız," dedi Lessa, kumlardan kalkmasına yardım etsin diye F'lar'a elini uzatarak.

"Salonumu destekleyeceğinizden umutluydum," dedi Madenci eğilip selam vererek, kurnaz gözleri ateşin ışığında parıldıyordu.

"Ben derim ki, bu konuşma uzun zaman önce yapılmalıydı," diye yorumda bulundu Arpçı

Ejder binicileri hemen ayrıldılar. N'ton Nicat Usta'yı, ertesi sabah alacağı Crom Kalesi'ne bırakacaktı. Rob'inton Fandarel Usta'yı Koy Kalesi'ne götürdü. Piemur da Menolly'yi çekeledi ve Budala'ya bir bakmaya gittiler, Jaxom ile Sharra ateşi söndünmek ve kumsalı temizlemek için orada kaldılar.

"Ağabeyin Güneybatı'nın tamamını yönetmeyi planlamıyor, değil mi?" diye sordu Jaxom diğerleri dağıldıktan sonra.

"Şey, hepsi değilse bile elinden geldiği kadarını," diye yanıtladı Sharra gülerek. "Sana bunu söylemekle ona ihanet etmiyorum. Senin kendi Kalen var. Güney topraklarından parça istemiyorsun. Yoksa istiyor musun?"

Jaxom bunu kafasında bir tarttı.

"İstemiyorsun, değil mi?" Sharra'nın sesi endişeliydi ve elini Jaxom'ın koluna koymuştu.

"Hayır, istemiyorum," dedi Jaxom. "Hayır, bu Koyu ne kadar çok sevsem de, onu istemezdim. Bugün Plato'da, Ruatha dağlarından esiveren soğuk bir meltem, ya da gölüme bir kez olsun dalmak için her şeyimi verirdim Ruth ve ben seni oraya götüreceğiz -öyle güzel bir yerdir ki. Sadece bir ejder oraya rahat-

lıkla ulaşabilir." Yassı bir çakıl taşı aldı ve kumsalın beyaz kumlarına vuran dingin dalgalarda sektirdi. "Hayır, Güneyde bir Kale istemiyorum, Sharra. Ben Ruatha'da doğdum, Ruatha için yetiştirildim. Lessa bu öğlen bunu bana dolaylı bir şekilde hatırlattı. Kalemin bedelini ve Ruatha Lord'u olarak kalmamı sağlamak için yaptığı her şeyi. Biliyorsun, değil mi, onun oğlu F'lessan da yarım kan Ruathalı. Damarlarında benden fazla Ruatha kanı var."

"Ama o bir ejder binicisi!"

"Evet ve weyrsoylu, Lessa'nın isteğiyle, benim Ruatha'nın tartışmasız Lordu olabilmem için. Benim de bir Lord gibi davranmaya başlamam gerek!" Doğruldu ve Sharra'yı da kaldırdı.

"Jaxom?" Kızın sesinde kuşku vardı, "ne yapacaksın?"

Jaxom iki elini de kızın kollarına koydu, dosdoğru gözlerinin içine baktı onun. "Ağabeyinin bana hatırlattığı gibi, idare etmem gereken bir Kale var..."

"Ama sana ve Ruth'a burada ihtiyaç duyuluyor Ateş kertenkelelerinin görüntülerinden anlam çıkarabilen bir tek o var..."

Ruth'un yardımıyla iki sorumluluğun da altından kalkabilirim. Hem Kalemi yönetip hem de keyif çatabilirim. Göreceksin!" Kızı öpmek için kendine çekti, ama kız ansızın ondan kurtuldu, omzunun arkasını işaret etti, yüzünde kırgınlık ve öfke vardı. "Neyin var? Ne yaptım, Sharra?"

Kız üzerinde iki ateş kertenkelesinin anlamlı anlamlı baktığı ağacı gösterdi

"Bunlar Toric'in. O beni izliyor Bizi!"

"Harika! Sana karşı niyetimin ne olduğu konusunda

yanılmasın!" Kızın gergin bedeninin kendininkine karşılık verdiğini, dudaklarındaki öfke mührünün eriyip, arzuya dönüştüğünü hissedinceye kadar onu öptü Jaxom. "Ona daha fazlasını da gösterirdim, ama bu akşam Ruatha Kalesi'ne geri dönmeliyim!" Çabucak binici kıyafetlerini giydi ve Ruth'a seslendi. "Sabahleyin dönmüş olacağım, Sharra. Diğerlerine söylersin, olur mu?"

Gitmek zorunda mıyız? diye Ruth Jaxom'a daha binmesi için ön bacağını bükerken soruyordu.

"Hemen geri döneceğiz, Ruth!" Jaxom Sharra'ya el salladı, kızın orada, yıldızların ışığı altında ne kadar terk edilmiş ve perişan göründüğünü düşündü.

Meer ve Talla Ruth'la birlikte bir kez daire çizdiler, öylesine neşeyle ıslık çalıyorlardı ki, Sharra'nın, aceleci ayrılışını onayladığını anladı.

Ruatha'ya ansızın dönme mecburiyetinin ve Kale Lordu olarak onaylanma formalitelerine girişmesinin, Toric'in iğneli yorumlarıyla hiç ilgisi yoktu. Jaxom'ın bastırılmış sorumluluk duygusu, Lessa'nın tümseğin başındaki tuhaf nostaljisiyle doruğa varmıştı. Ama ateşin başında, Lytol'ın yaşama gücüne ve deneyimine sahip bir adamın Plato'nun gizemlerini, Ruatha'nın yerini tutacak çetin bir mücadele olarak göreceği de aklına gelmişti. Jaxom'ın doğduğu yere geri dönüşü, yumurtayı kurtarmaya gittiği zamanki gibi geri dönülmez bir kararlılığı içeriyordu.

Ruth'a, kendilerini Ruatha'ya götürmesini söyledi. Ruatha semalarına girdikleri sırada *ara*nın acı soğuğu bir anda yerini nemli, rutubetli bir soğuğa bıraktı; gök, kurşuniydi ve avluların güneydoğu köşelerinde birikecek kadar yağdığı belli olan, ince, hafif bir kar serpiştiriyordu.

Karı severdim, dedi Ruth, sanki kendini geri dönüşünü kabullenmek için cesaretlendiriyordu.

Wilth ateş tepelerinden şaşkınlıkla selam verdi. Kalenin ateş kertenkelelerinin yansı gökte, etraflarında beliriverdiler, bet sesleriyle onları karşıladılar ve söylenerek kardan şikâyet ettiler.

"Fazla kalmayacağız, dostum," diye temin etti Ruth'u Jaxom ve sıcak uçuş kıyafetlerinin içinde bile nemli soğuktan dolayı titredi. Burada hangi mevsimin hüküm sürdüğünü nasıl da unutmuştu?

Ruth tam Büyük Salon'un kapıları açıldığı sırada avluya indi. Lytol, Brand ve Finder merdivenlere hücum ettiler

"Yolunda gitmeyen bir şey mi var, Jaxom?" diye feryat etti Lytol.

"Her şey yolunda, Lytol, her şey. Meskenimde ateş yakılabilir mi? Burada kış olduğunu unutmuşum. Ruth da ejderderisine rağmen farkı hissedecektir!"

"Tabii, tabii," dedi Brand mutfağa doğru koşup beslemelere kömür közleri getirmeleri için bağırarak. Lytol ile Finder Jaxom'a basamaklarda aceleyle rehberlik ettiler. Ruth, itaatkârca kâhyayı izledi.

"Böyle iklim değiştirirsen üşüteceksin," diyordu Lytol. "Neden bir kontrol etmedin? Seni geri getiren nedir?"

"Dönme vaktim gelmemiş miydi?" diye sordu Jaxom, uçuş eldivenlerini çıkarıp ellerinin ateşte ısınmasına izin vererek, hızla şomineye doğru yürüdü. Diğer adamlar yanına gelirken, kahkahalarla gülmeye başladı "Evet, bu şöminede!"

"Ne? Nedir bu şöminede olan?" diye sordu Lytol konuyucusu olduğu delikanlının şarap koyarken.

"Bu sabah, Plato'nun sıcak güneşinde, eskilerin bizi hayrete düşürmek için geride bıraktığı tümseklerden birini kazarken, Lessa bana yası tutulmayan babam Fax, annem Leydi Gemma'yı bu Kale'ye getirdiği vakit bu şöminenin küllerini temizlemekte olduğunu söyledi!" Kadehini hiç tanınadığı annesinin şerefine kaldırdı.

"Bu da sana üstü kapalı bir dille, sana artık Ruatha Kalesi'nin Lord'u olduğunu mu hatırlattı?" diye sordu Lytol, ağzının köşesi hafifçe yukarı kıvrılmıştı. Daha önce Ruth'a çok ifadesiz gelmiş olan gözleri, şimdi alevlerin ışığında parıldıyordu.

"Evet, bana senin yeteneklerinde bir adamın daha çok işe yarayacağı bir yer gösterdi, Lord Lytol."

"Ya, bana biraz daha bahset bundan," dedi Lytol, ateşten en iyi şekilde faydalanmak için yerleştirilmiş ağır, oymalı koltuğa Jaxom'ı buyur etti.

"Senin koltuğuna oturmayayım, Lytol," dedi Jaxom kibarca, yastıklarda kısa bir süre öncesine kadar orada olan kalça ve uyulukların izlerini görünce.

"Sanırım benden, bundan daha fazlasını almaya hazırlanıyorsun, Lord Jaxom."

"Gerekli nezaketi göstermeden olmaz," dedi Jaxom koltuğun yanına kendisi için küçük bir puf çekerek, "ve yerine başka bir mücadele sunmadan." Lytol'ın uysal tepkisi onu feralatmıştı. "Efendim, Ruatha Kalesi'nin Lordu olmaya hazır mıyım, artık?"

"Yani yeterince eğitildim mi demek istiyorsun?"

"Onu da, ama aklımda, Ruatha'nın sizin idarenize bırakılmasını mantıklı kılan koşullar vardı."

"Ya, evet."

Jaxom, Lytol'ı, yanıt verirken tavrında herhangi bir

kısıtlama olup olmadığını gönnek için, dikkatle süzdü.

"Son iki mevsimdir bu koşullar gerçekten de değişti," Lytol gülmüştü neredeyse, "büyük oranda, senin sayende."

"Benim mi? Ah, şu kahrolasıca hastalık. Öyleyse, benim Kale Lordu olarak onaylanmamı engelleyecek önemli bir şey yok?"

"Ben göremiyorum."

Jaxom Arpçının nefesini hafifçe içine çektiğini işitti, ama Lytol'ı yakından inceliyordu.

"O zaman," Lytol neredeyse gülümsüyordu, "seni buna sevk edenin ne olduğunu bilebilir miyim? Herhalde sadece Kuzey'de baskıların gevşemesini kavramış olman değildir? Yoksa şu güzel kız mı? Adı Sharra'ydı, değil mi?"

Jaxom gülümsedi. "Acelenin büyük bir kısmı onun yüzünden," ilk kelimeyi hafifçe vurguladı ve göz ucuyla Finder'ın sırıtığını gördü.

"Güney Kalesi'nden Toric'in kız kardeşlerinden, değil mi?" Lytol konunu peşini bırakmıyor, bu evliliğin uygunluğunu test ediyordu

"Evet, söyle bana, Lytol, Toric'i bir önde gelen Kale Lordu olarak onaylamak için girişimde bulunuldu mu?"

"Hayır ve buna dair söylentileri de işitmedim." Lytol, sanki bu durum üzerine daha önce düşünmüş gibi kaşlarını çatmıştı.

"Toric hakkındaki görüşleriniz nedir, Lord Lytol?"

"Neden soruyorsun? Bu evlilik kesinlikle uygun, onun seninkine denk bir mevkii olmasa bile."

"Onun mevkiye ihtiyacı yok. Onun lırsı var," dedi Jaxom hem koruyucusunun hem de arpçının bö-

lünmemiş dikkatini üzerine çekecek kadar kinle.

"D'ram Güney'in Weyrlideri olduğundan beri," diye konuştu izleyen sessizlikte Finder, "duydum ki kalesiz hiç kimseyi geri çevirmemiş."

"Onlara ellerindeki bütün toprağı yönetme hakkını mı vaat ediyor?" diye sordu Jaxom, Finder'a öyle hızla dönmüştü ki, Arpçı şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı.

"Bundan emin değilim..."

"Lord Groghe'nin iki oğlu da gitti," dedi Lytol düşünceli bir tavırla alt dudağını çekiştirerek, "ve ondan anladığım kadarıyla, toprak yönetecekler Tabii ki, doğuştan gelen Lord ünvanlarını koruyorlar Brand, Dorse'a vaat edilen neydi?" diye sordu kâhya döndüğü vakit.

"Dorse mu? O da mı kale aramaya güneye gitti?" Jaxom ferahlama ve hayretle dolu, kıkırdadı.

"Onu bu fırsattan mahrum etmek için bir sebep görmedim," diye sakince yanıtladı Lytol. "Senin itiraz edeceğini düşünmemiştim. Brand? Ona vaat edilen neydi?"

"Sanırım ona istediği kadar toprağa sahip olabileceği söylenmişti. *Yönetmek* deyiminin gündeme geldiğini zannetmiyorum. Hem zaten teklif doğrudan Toric tarafından değil, Güneyli tacirlerden biri aracılığıyla yapılmıştı."

"Yine de, eğer birisi sana toprak verecek olursa, ona şükran duyar ve onu; sana toprak venneyi reddedenlere karşı desteklersin, değil mi?" diye sordu Jaxom.

"Evet, şükran borcu kendini makûl bir şekilde bağlılık olarak gösterecektir. Lytol konuyu bir başka

açıdan düşünmüş ve huzursuzca kıpırdanmıştı. "Bununla birlikte, en iyi toprakların Weyr'in korumasından çok uzakta olduğu açıkça belirtildi. Dorse'a eski alev makinelerimizden birini verdim, tabii ki iyice tamir edilmiş, yedek ağızlık ve hortumuyla birlikte," diye ekledi.

"Dorse'u açık havada, ortalıkta hiçbir ejder binicisi yokken, İplik Düşüşü'nde izlemek için her şeyimi verirdim," dedi Jaxom.

"Eğer Toric göründüğü kadar açıkgöz ise," dedi Lytol, "toprak yönetecekler hakkında son düşüncesi bu olabilir."

"Efendim," Jaxom şarabının geri kalanını dikerek ayağa kalktı. "Bu gece geri döneceğim. Ruatha Kalesi'nde bir tipiye dayanacak kadar yoğunlaşmamış kanımız. Hem beni ve Ruth'u bekleyen bir de vazife var yarına. Tekrar Güney'e gelmek için fırsat bulabilecek misiniz? Eğer Brand bizim yokluğumuzda işlere göz kulak olabilirse?

"Yılın bu vaktinde, güneş hoşuma giderdi," dedi Lytol.

Brand mırıldanarak başa çıkabileceğini söyledi.

Jaxom ve Ruth, yıldızların aydınlattığı gecenin yumuşak sıcağından müteşekkir, Koy Kalesi'ne geri döndüklerinde, Jaxom Lytol'ın bu değişikliği olumlu karşılayacağından her zamankinden çok emindi. Ruth inmek için daireler çizerken bile Jaxom ılık havada gevşediğini hissediyordu. Ruatha'dayken çok gerilmişti -Lytol'ı acele ettirmemek, yine de kendi hedeflerine ulaşmak için ve Toric'in zeki entrikalarından dolayı.

Ruth'un omzundan yumuşak kumlara kaydı, tam

kısa bir süre önce Sharra'yı öptüğü noktaya indi. Onu düşünmek içini rahatlatıyordu. Ruth hâlâ ılık olan kumlarda çöreklenınceye kadar bekledi, sonra parmaklarının ucuna basarak Kale'ye girdi. Arpçının odasının bile karanlık olduğunu görmek şaşırtmıştı onu. Dünyanın bu yöresinde saat, düşündüğünden de geç olmalıydı.

Sessizce yatağına yaklaştı, Piemur'un uykuda sayıkladığını işitti. Dostunun yanında kıvrılmış yatan Farli, önce tek bir gözünü açıp Jaxom'a baktı, sonra tekrar derin bir uykuya daldı. Jaxom Ruatha'daki karları düşünerek ince battaniyeyi üstüne çekti ve memnuniyetle uyudu.

Bir anda, birisinin kendi adını çağırdığını zannederek uyandı. Piemur ve Farli şafağı bir an için müjdeleyen alacakaranlıkta hareketsizdiler. Jaxom kaskatı yattı, bu çağrının yinelenmesini bekledi, ama hiçbir ses gelmedi. Arpçı mıydı? Bundan kuşku duyardı, çünkü Menolly onun çağrısıyla uyanmaya alışkındı. Ruth'un uykulu zihnini yokladı ve ejderin daha yeni uyanmakta olduğunu öğrendi.

Jaxom'ın her yeri tutulmuştu. Belki de onu uyandıran buydu, çünkü omuzları kasılmıştı; kollarındaki ve göğsüyle karnı arasındaki adaleler dünkü kazıdan dolayı ağrıyordu. Sırtı o Plato'nun güneşinden rahatsızlık verecek denli yanmıştı. Kalkmak için daha çok erkendi. Tekrar uyumaya gayret etmiyse de, kaslarının ve tenının verdiği rahatsızlık onu uyutmayacak ölçüdeydi. Piemur'u uyandırmayacak ya da Sharra tarafından işitilmeyecek şekilde, sessizce doğruldu. Yuzmek kaslarını gevşetir ve yanıklarının acısını dindirirdi. Ruth'un yanında durakladı ve beyaz ejderin uyan-

makta olduğunu hissetti, hayvan ona eşlik etmeye hevesliydi, çünkü onceki akşam derisindeki bütün çamurun temizlenmediğinden fazlasıyla emindi.

Şafak Kız Kardeşleri uzaktaki, henüz görünmeyen güneşin ışığıyla berrak şekilde parıldıyorlardı. Ataları yanardağın püskürmesinden sonra sığınmak için tekrar onlara mı dönmüşlerdi? Ve nasıl yapmışlardı bunu?

Jaxom sessiz Koy'da beline kadar suda yürüyüp daldı ve derinliklerini aydınlatacak güneş olmadan gizemli şekilde karanlık görünen suyun altında yüzdü. Sonra da kendini yüzeye fırlattı. Hayır, yerleşimle deniz arasında bir başka sığınak daha olmalıydı. Uçuş tek bir yöne doğru yapılmıştı.

Ruth'a seslendi, söylenen beyaz ejdere güneşin Plato'da çok daha sıcak olacağını anımsattı. Uçuş kıyafetlerini kuşandı, kilerden birkaç soğuk et sannası alıp, başka uyanan oldu mu diye uzunca bir süre dinledi. Kuramını test edip, uyandıkları vakit herkesi güzel haberlerle hayretler içinde bırakmayı tercih ediyordu. Böyle olacağını umdu.

Tam güneş ufukta ışıdığında, berrak, bulutsuz göğü sarıya boyadığında ve uzaktaki koni dağının iyi huylu yüzünü yaldızladığında henüz havalanmışlardı

Ruth onları *araya* götürdü ve Jaxom'ın önerisi üzerine Plato'nun uzerinde geniş, acelesiz daireler çizdi. Jaxom neşeyle fark etti ki, ejderlerin iki eski binadan kazdıkları toprakla, kendi tümseklerini meydana getirmişlerdi. Ruth'u deniz boyunca hizaladı. Bu hedef, korkmuş insanlar için yürüyerek çok uzak bir mesafedeydi Ateş kertenkelelerini bu noktaya çağırmak fikrinden vazgeçti; tek yaptıkları püskürmenin

anılarını tekrarlayarak kendi kendilerini heyecanlandırmak olacaktı. Onları, çağrışımcı hafızalarının daha az çılgınca bir anı tetikleyeceği bir yere getirmeliydi. Kaçışan insanlar ne tür bir sığınak arayışında olurlarsa olsunlar, ateş kertenkelelerinin kendi insanlarıyla ilgili birşeyler hatırlayacağı kesindi.

Ya yerleşimden biraz mesafede hayvanlar ve wherryler için yapılmış ağıllar var idiyse? Eskilerin üzerinde çalıştığı ölçek göz önünde bulundurulursa, böyle bir ağıl yüzlerce kişiyi yanardağın alevli yağmurundan koruyacak kadar büyük olmalıydı!

Ruth'tan denize, panikle kaçışan eskilerin gittiği genel yöne doğru süzülmesini söyledi. Çimenlik toprakları geride bıraktıktan sonra küllü toprakta fundalıklar kök salmış, daha büyükçe ağaçlara ve daha kalın bitki örtüsüne yol vermişlerdi. Eğer bu yoğun yeşillikte alışılmadık bir şey gözlerine ilişecek olursa, şansları var demekti. Ruth'a geri dönüp bir tur daha atmasını söyleyecekti ki, cangılda bir kesinti fark etti. Çimenlikteki birkaç ejder boyu genişlikte ve birkaç yüz ejder boyu uzunlukta uzun bir yara izinin üzerinden süzüldüler. Ağaçlar ve çalılar iki yanda da seyrekti, sanki köklerine toprak bulamıyormuş gibiydiler. Bu tuhaf izin uzaktaki ucunda şeritler halinde su ışıldıyordu, sanki birbirlerine bağlı sığ göletler vardı.

Tam o anda güneş Plato'nun kenarından yükseldi ve bu parlaklık karşısında başını sola çeviren Jaxom, çimenli izin yukarıdaki ucu boyunca uzanan üç gölge gördü. Heyecanla Ruth'u oraya yöneltti, bu tepelerin aslında tepe olmadığından ve eskilerin diğer yapılarına benzemediğinden emin oluncaya kadar daireler çizdi. Her şeyden önce, bunların dağılımları da en az

şekilleri kadar doğallıktan yoksundu. Biri diğer ikisinden yedi ejderboyu ya da daha fazla uzaktaydı ve aralarında onar ejder boyu mesafe vardı.

Ruth'la üzerlerinden uçtu ve tuhaf muntazamlığın farkına vardı; bir uçta büyükçe bir kütle seçiliyordu, diğeriyse aşağı doğru incelmekteydi, bu sözde tepeleri örten küçük çalılıklara, toprağa ve otlara rağmen görülebilir bir farktı bu.

Onun kadar heyecanlı olan Ruth'u, öndeki iki tepenin arasına kondu. Tepeler yerden o kadar da bariz bir biçimde anormal görünmüyorlardı, ama yayan yürüyen birine bile tuhaf gelirlerdi.

Ruth'dan inmesini rica eder etmez etraflarını ateş kertenkeleleri aldı, hayvanlar heyecandan ve inanılmaz bir zevkten deliye dönmüşlerdi.

"Ne diyorlar, Ruth? Onlan dedikleri anlaşılacak kadar sakin tutmaya gayret edelim. Bu tepeler hakkında görüntüleri var mı?"

Çok fazla. Ruth başını kaldırıp, ateş kertenkelelerine yavaşça uğuldadı. Öylesine istikrarsızca dalışlar yapıp ok gibi atılıyorlardı ki, Jaxom aralarında işaretli olan var mı diye bakmaktan vazgeçti. *Onlar mutlular. Buraya geri gelmene sevindiler. Gideli o kadar uzun zaman olmuştu ki.*

"Buraya ilk defa ne zaman gelmişim?" diye sordu Ruth'a Jaxom, ateş kertenkelelerinin kafasını nesil kavramıyla karıştırmamayı öğrenmişti. "Bunu hatırlayabiliyorlar mı?"

Gökten uzun, gri şeylerle indiğin zaman mı? Ruth yanıtı ona aktarırken bile şaşkınlık içindeydi.

Jaxom bu cevaba pek güvenmeyip, Ruth'a doğru yaslandı. "Göster bana!"

Önce odaklanmamış olan parlak ve çakışan manzara görüntüleri onu sersemletti, sonra Ruth bu sayısız izlenimden tek bir tutarlı görüntü sağlarken, net bir resime dönüştü.

Silindirler griydi, ejderlerin zarif kanatlarının zavallı taklitleri olan kısa ve kalın kanatları vardı. Silindirlerin bir ucu kütken, diğer ucunda daha ufak tüplerden oluşan halkalar vardı. Aniden ilk geminin tüplü ucuna doğru, yüksekliğinin yaklaşık üçte birlik kısmından bir açıklık belirdi. Kadınlar ve erkekler bir rampadan aşağı yürüdüler. Sonra Jaxom'ın zihninde etrafta koşan, birbirlerini kucaklayan, hoplayıp sıçrayan insanların görüntüleri aydınlandı bir dizi halinde. Sonra Ruth'un bağrışan, ötüşen ateş kertenkelelerinden aldığı görüntüler bir kaosa dönüştü –sanki her bir ateş kertenkelesi bir kişiyi izlemiş ve Ruth'a inişin toplu bir görüntüsünü ve takip eden olayları değil de, *kendi* kişisel görüntüsünü vermeye çalışıyormuşa benziyordu.

Jaxom'ın zihninde, bu yerin, eskilerin yanardağın yıkımından onları Şafak Kız Kardeşleri'nden Pern'e getiren gemilerle kaçıp sığındıkları yer olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu. Gemiler de hâlâ buradaydılar çünkü bir sebepten dolayı yıldız üçlüsüne geri dönememişlerdi.

Gemideki açıklık, tüplü kısmından itibaren uzunluğunun üçte birlik kısmında mıydı? Kendinden geçmiş ateş kertenkeleleri başının üzerinde cambazlık yaparken, Jaxom doğru noktaya ulaştığına kanaat getirinceye kadar silindiri örten otların üzerinde yürüdü.

Onu bulduğunu söylüyorlar, diye bildirdi Ruth, Jaxom'ı dürterek. Koca gözleri sarı bir ateşle dönüyordu

Kararlarını desteklemek için, ateş kertenkelesi sürüleri çalılann büyüdüğü yere kondular ve bitkileri ayıklamaya başladılar.

"Kale'ye geri dönüp onlara söylemeliyim," diye kendi kendine mırıldandı Jaxom.

Onlar uyuyorlar. Benden uyuyor. Dünyada bir tek biz varız uyanık olan!

Jaxom kabul etmeliydi ki, bu olasıydı.

Dün kazdım. Bu gün de kazabilirim. Onlar uyanıp bize yardıma gelinceye kadar kazabiliriz.

"Senin pençelerin var. Benimse yok. Plato'dan biraz araç gereç getirelim."

Gidiş gelişte heyecanlı, mutlu ateş kertenkeleleri onlara eşlik ettiler. Jaxom bir kürekle, geminin kapısına ulaşmak için onların kazmalarını istediği alanı yaklaşık olarak işaretledi. Geriye sadece Ruth'u ve ateş kertenkelelerinin bazen engelleyici olan yardımlarını denetlemek kalmıştı. Ateş kertenkelelen önce kalın çimenleri topraktan söktüler, sonra izin ötesindeki çalıların üzerine attılar. Şansları vardı ki, toprak örtüsü, iniş sahasını binlerce Devir boyunca sıkıca kaplayan tozlardan oluşuyordu. Yine de, yağmur ve güneş bu kalın örtüyü iyice sertleştirmişti. Omuzları ağrımaya başlayınca Jaxom temposunu düşürdü. Ağız kavgası yapan ateş kertenkelelerini ara sıra yine işe koşarak, bir hamur sarmasını hapır hupur yedi.

Ruth'un pençeleri bir şeye takıldı. *Bu kaya değil!* Jaxom oraya sıçradı, küreğini gevşek toprağa indirdi. Küreğin ucu sert, boyun eğmez bir yüzeye çarptı. Jaxom, bütün ateş kertenkelerinin havalanıp dönmelerine yol açan şiddetli bir çığlık attı.

Ellen'yle toz toprağın son kısmını da eşeleyip, açı-

ğa çıkardığı şeye bakakaldı. İhtiyatlı parmaklarıyla tuhaf yüzeye dokundu. Ne metaldi bu, ne de tümseklerin üzerindeki şey, daha çok –her ne kadar imkânsız gözükse de– isli cam gibiydi. Ama hiçbir cam bu kadar sert olamazdı!

"Ruth, Canth daha uyanmamış mı?"

Hayır. Menolly ile Piemur uyanıklar. Bizim nerede olduğumuzu merak ediyorlar.

Jaxom zafer duygusuyla haykırdı. "Bence gidip onlara anlatalım!"

*Arada*n çıkıp Koy Kalesi'ne vardıklarında onları bekliyorlardı –Arpçı, Menolly ve Piemur Bir önceki gece kaybolup Ruatha'ya gidişiyle ilgili soru yağmurunun arasında, Jaxom ne bulduğunu anlatmaya çabaladı Arpçının bütün ateş kertenkelelerini dehşete düşürüp *araya* kaçıran bir sesle böğürmesi gerekti. Sessizliği sağlayınca, Arpçı derin bir nefes aldı.

"Bu gürültüde kim düşünebilir, ya da duyabilir ki? Şimdi, Menolly, bize yiyecek bir şeyler getir! Piemur, çizim aletlerini taşı. Zair, gel buraya, güzel maskaram. Benden'e bir mesaj götüreceksin. Eğer gerekiyorsa, uyandırmak için Mnementh'in burnunu ısıracaksın. Evet, senin büyük ejderle dövüşecek kadar cesur olduğunu biliyorum. Dövüşme. Uyandır! Benden'deki tembellerin kalkma zamanları geldi zaten!" Arpçının morali yuksek, başı yukarıda, gözleri ışıl ışıl, hareketleri gösterişliydi "Kabuk ve Kırık adına, Jaxom, kasvetli bir günü parlak bir vaatle başlattın. Biraz daha hayal kırıklığından başka bir şey olmadığından, yataktan kalkmaya gönülsüzdüm zaten!"

"Onlar da o kadar boş olabiir ."

"Ateş kertenkelelerinin inişi yansıttıklarını mı söy-

ledin? Gemiden çıkan insanları? O silindirler, gönülsüzce affediş kadar boş olabilir, ama yine de bakmaya değerler. Atalarınızı Şafak Kız Kardeşleri'nden Pem'e getiren gemilerin ta kendileri!" Arpçı yavaşça soludu, gözleri coşkuyla parıldıyordu.

"Çok heyecanlanmadın, değil mi, Robinton Usta?" diye sordu Jaxom, Sharra'yı görmek için bakınarak. "Sharra nerede?" Menolly ve Piemur'un görevlerini yerine getirmeye koştuklarını gördü. Sharra hâlâ uyuyor olmazdı, kesinlikle. Meer ve Talla'yı bulabilmek için ateş kertenkelelerine baktı.

"Geçen gece bir ejder binicisi gelip Sharra'yı götürdü. Güney'de bir hastalık varmış ve ona acilen ihtiyaç duyuluyormuş. Galiba asıl ihtiyaçlarım bittikten sonra da hepinizi ayağının dibinde tutmakla bencillik ettim. Aslında," dedi Arpçı, "seni Ruatha'da değil de hâlâ burada bulduğuma şaşırdım." Robinton'ın kaşları sanki bir açıklamayı davet ediyormuşçasına kalkmıştı.

"Kaleme uzun zaman önce dönmüş olmalıydım, Robinton Usta," diye pişman bir ses tonuyla kabullendi Jaxom, sonra Koy'u terk etmekteki gönülsüzlüğü yüzünden omuz silkti. "Üstelik ben oraya gittiğimde kar yağıyordu. Lord Lytol ile uzun uzadıya söyleştik."

"Artık Kale'nin başına geçmene bir engel yok," dedi Arpçı kahkahayla, "ne de senin bir ejder binicisi olduğuna dair Pern'de herhangi bir şüphe." Arpçının gözleri, Lord Sangel'in iğneleyici tonunu taklit ederken ışıldıyordu. Sonra yüzü değişti ve elini Jaxom'ın omzuna koydu. "Lytol'ın tepkisi ne oldu?"

"Buna şaşırmadı," dedi Jaxom, rahatlığının ve hay-

retinin sesine vurmasına izin vererek. "Hem düşünüyordum da, efendim, eğer Nicat Plato'daki binaları kazmaya devam ederse, Lytol'ın örgütleme yeteneğine sahip birisi..."

"Tam da benim aklımdaki şey, Jaxom," dedi Arpçı, Jaxom'ın omzuna şevkle bir kez daha vurarak. "Geçmiş, iki yaşlı adam için uygun bir uğraş..."

"Efendim," diye bağırdı Jaxom öfkeyle, "siz hiç yaşlanmayacaksınız. Lytol da öyle!"

"Böyle düşünmen çok nazikçe, genç Jaxom, ama ben uyarı aldım bile. Ah, bir ejder geliyor bu yana –eğer güneşin parıltısında yanılmıyorsam, Canth bu!" Robinton elini gözlerine siper etti.

Kumsal boyunca onlara gelen F'nor'un çatılı kaşlarının sorumlusu da güneşin parıltısı olabilirdi. Zair ona Berd'i, Grall'ı ve Benden Weyr'indeki her ateş kertenkelesini deliye döndüren görüntüler vermişti ve sonunda Lessa Ramoth'a bütün ateş kertenkelelerini kovdurmuştu. Bu da, Koy göklerinin neden inanılmaz bir yaygara koparan ateş kertenkelesi sürüleriyle dolup taştığının açıklamasıydı.

"Ruth, onları aşağı indir," diye rica etti Jaxom ejderinden. "Ateş kertenkeleleri yüzünden hiçbir şey görüp duyamayacağız."

Ruth öyle bir bağırış kopardı ki, kendisi bile irkildi ve Canth'ın gözleri saygıyla ona döndü. Takip eden sessizlik, korku dolu bir cıvıldamayla bozuldu. Ateş kertenkeleleri ağaçların çepeçevre sardığı kumsalda kendilerine hemen tünekler bulurken, gök boşaldı.

Bana itaat ettiler. Sesine bakılacak olursa Ruth şaşkın ve kendinden memnundu.

Bu hakimiyet gösterisi, F'nor'u nispeten daha iyi

bir ruh haline kavuşturmuştu.

"Şimdi, bana sabahın köründe ne yaptığını söyler misin, Jaxom?" diye sordu F'nor uçuş kemerini ve başlığını gevşeterek. "Öyle görünüyor ki, Benden Ruatha'nın yardımı olmaksızın sağından soluna dönemiyor."

Jaxom F'nor'a şaşkınlıkla, gözlerini dikti, ama kahverengi binici ona öyle bir bakış fırlattı ki, Jaxom onun her zamankinden daha gizemli davrandığını anladı. O kahrolasıca yumurtayı kastediyor olabilir miydi? Brekke ona birşeylerden mi bahsetmişti?

"Neden olmasın?" dedi yanıt olarak. "Benden ve Ruatha en güçlü bağlara sahiptirler. Karşılıklı çıkarlar olduğu kadar, kan bağına da."

F'nor'un yüz ifadesi göz yıldırıcı olmaktan çıkmış, keyifli bir hal almıştı. Jaxom'ın dengesini kaybettirecek bir şiddetle omzuna vurdu.

"Güzel söyledin, Ruathalı, güzel söyledin! Pekâlâ, bugün ne keşfettin?"

Jaxom büyük bir memnuniyetle sabah yaptıklarını anlatınca F'nor'un gözleri heyecandan faltaşı gibi açıldı.

"İndikleri gemiler mi? Haydi gidelim!" Kemerini sıktı, başlığını bağladı ve Jaxom'a giyinirken elini çabuk tutmasını işaret etti. "Yarın Benden'de İplik düşecek, ama eğer öyle diyorsan..."

"Ben de geliyorum," diye bildirdi Arpçı.

Bu sözün ardından gelen sessizlikte ateş kertenkelelerinin en yiğidi bile ötmedi.

Bütün suratlardaki itirazın üstesinden gelmek için, "Ben de geliyorum," diye yineledi Robinton Usta katı ve makul bir ses tonuyla. "Çok şey kaçırdım. Bu gerilim bana yaramıyor!" Elini dramatik bir şekilde göğ-

süne götürdü "Siz bana insanın ağzını sulandıran detaylardan ufacık, minicik kırıntılar yollamaya karar verinceye dek beklemek zorunda kaldığım her an kalbim daha da hızlı çarpıyor." Menolly aklını başını toplayıp da ağzını açmaya kalkınca, Robinton bir elini kaldırdı. "Kazı yapacak değilim. Sadece izleyeceğim! Ama sizi temin ederim ki, sıkıntı –gerilim ve yalnızlıktan bahsetmiyorum bile– zavallı kalbime tamamen gereksiz ve tehlikeli bir yük bindiriyor. Ya burada hiç kimse yokken yığılıp kalacak olsam sıkıntıdan?"

"Robinton Usta, eğer Brekke'nin kulağına giderse..." Menolly'nin itirazı çok cılızdı.

F'nor elleriyle gözlerini kapadı ve Arpçının beylik numaralan karşısında başını salladı. "Adama elini versen kolunu kaptırırsın." Sonra başını kaldırdı ve parmağını Robinton'a uzattı. "Eğer kılını kıpırdatacak, yerden bir tutam toprak alacak olursan, senin... senin..."

"Üzerine otururum," diye bitirdi Menolly, Ustasına öyle sert baktı ki, adam bu bakıştan sakınırmış gibi yaptı.

"Uçuş kıyafetlerimi getir, Menolly, iyi bir kız ol." Arpçı tatlı dille kızı kandırarak, Kale'ye doğru iteledi kibarca. "Çalışma odamda masamın üzerindeki yazı takımını da al. Orada gerçekten uslu davranacağım, F'nor ve *aradan* yapılacak şu kadar kısa bir yolculuktan zarar görmeyeceğime eminim. Menolly," Arpçı sesini uzaklardan duyulan bir kükremeye dönüştürdü, "iskemlemin üzerindeki yanın tulum şarabı da unutayım deme! Dün Plato'daki binaları görememek yeterince kötüydü zaten!"

Menolly sırtında sallanan şarap tulumu ve gerekli

malzemelerle döner dönmez, başka tartışma olmadı. F'nor Arpçıyı ve Piemur'u Canth'a bindirdi, Jaxom'a da Menolly'yı Ruth'a bindirmek kaldı. Jaxom bir an için Sharra'nın hâlâ orada olmasını diledi. Ejderi Güney Kalesi'nden onunla konuşabilir mi, diye merak etti, sonra bu ani isteğine hakim oldu. O kadar batıda daha şafak sökmemişti. İki ejder altılarında yoğun bir ateş kertenkelesi kafilesi olduğu halde, yükseldiler. Jaxom Arpçının davranışının fazla aceleci olduğunu düşündüğü sırada, Ruth Canth'a yönü bildirmişti ve *araya* girmiş, üç tuhaf tepeye doğru süzülüyorlardı bile.

Keşfine gösterilen tepki karşısında neşeyle gülümsedi Jaxom. Menolly'nin kolları onu daha bir sıkı sardı ve kız heyecanla karmakarışık bir arpeggio söyledi. Oğlan Arpçının da çılgınca el kol hareketleri yaptığını gördü, onun F'nor'un kemerine sıkca tutunuyor olduğunu ümit etti. Canth gözlerini tepedeki delikten hiç ayırmadan olabildiğince yakınına döndü. Arpçıyı en yakındaki gölgelik alana indirdiler ve o diğerlerinin çalışmalarını seyrederken, Jaxom Ruth'tan, Arpçı, Zair ve kendisi için, yerli ateş kertenkelelerinin bir şeyler anımsamalarını sağlamasını rica etti.

Ateş kertenkelelerinin cıvıltılı sohbetlerinin eşliğinde, diğerleri kazmaya başladılar. Ruth bir kenarda duruyordu, çünkü sadece bir ejderlik yer vardı ve Canth, ondan çok daha fazla toprak kazabilirdi. Jaxom Plato'da tamamen eksik olan, içinden gelen bir şevkin tamamiyle bilincindeydi.

Jaxom aracın başını ortaya çıkartmış olduğu için, artık düşey şekilde kazıyorlardı. Kapının bulunduğu kısma ilerlerken Canth'ın hevesi Arpçının üzerine sık

sık toprak yağdırıyordu, ama kapının birleşme yerine ulaşmaları pek vakit almadı, normalde pürüzsüz olan yüzeyin üzerinde ince bir çizik halinde ışığa çıkmıştı. F'nor, Canth'ın kazı açısını hafifçe sağa kaydırdı ve hemen ardından, açıklığın bütün üst kısmı ortaya serildi.

Cesaretlenen ateş kertenkeleleri Canth ile binicilere katıldılar ve her yer toz toprak içinde kaldı. Kapı tamamen temizlendiğinde kısa ve kalın kanatlardan da birinin yuvarlak, ön kenarını topraktan kurtarmışlardı; bu, Arpçının hiç gecikmeden ifade ettiği gibi, ateş kertenkelelerinin, atalarının şahit olduğu şeyleri hiç hatasız anımsadıklarını kanıtlıyordu. Tabii ki, eğer anımsamalarını sağlayabilirseniz.

Bütün kapı ortaya çıktığında, işçiler Arpçının yaklaşıp gözden geçirmesi için kenara çekildiler.

"Sanırım şimdi Lessa ve F'lar'a haber vermeliyiz. Fandarel Usta'yı olayın dışında tutmak da son derece kırıcı olur. Bize bu geminin hangi maddeden inşa edildiğini bile söyleyebilir belki."

"Bu kadar kişinin bilmesi yeterli," dedi F'nor, daha Arpçı başka isimleri sayamadan. "Demirciustası'nı getirmeye bizzat ben gideceğim. Hem zamandan tasarruf olur, hem de dedikoduyu önler. Canth Ramoth'a haber verecek." Uçuş kıyafetlerini giymeden önce alnındaki, boynundaki teri, ellerindeki çamur lekelerinin en kötülerini sildi. "Ben burada yokken sakın bir şey yapayım demeyin!" diye de ekledi, teker teker hepsine, en hiddetli şekilde de Arpçıya baktı.

"Ne yapacağımı bilemezdim," dedi Arpçı azarlayan bir sesle. "Bir şeyler içeceğiz," dedi şarap tulumuna uzanarak ve diğerlerine de çevresini almalarını işaret etti.

Kazıcılar paydosu ve gün ışığına çıkarmakta oldukları mucizeyi düşünme şansını hoş karşıladılar.

"Eğer bu şeylerle uçtularsa..."

"Eğer mi, sevgili Piemur? Hiç şüphe yok. Öyle yaptılar. Ateş kertenkeleleri bu taşıtların inişini gördü," dedi Robinton Usta.

"Eğer bu şeylerle uçtularsa, neden yanardağın püskürmesinin ardından Plato'dan bunlarla uzaklaşmadılar, diyecektim."

"Çok iyi bir nokta."

"Evet?"

"Belki Fandarel bilebilir, çünkü ben kesinlikle yanıt veremeyeceğim," dedi Robinton doğru sözlülükle, kapıyı biraz da kederle süzüyordu.

Menolly, Jaxom'a sinsi bir bakış fırlatıp, "Belki de belli bir yükseklikten havalanmak zorundaydılar, tıpkı tembel ejderlerin yaptığı gibi," dedi.

"F'nor'un *araya* gitmesi ne kadar sürüyor?" diye sordu Arpçı özlemle içini çekip, kıstığı gözleriyle gökte geri dönen ejderlerden bir iz arayarak.

"İnip kalkması daha uzun sürer."

Oraya ilk varan Benden Weyrliderleri oldu, F'nor ve Fandarel'i taşıyan Canth da birkaç saniye arkalarından geldi, böylece üç ejder de beraberce indiler. Canth'ın sırtından ilk önce Fandarel indi, saygılı ellerini bu tuhaf yüzey üzerinde gezdirmek üzere yeni harikaya hücum etti, kendi kendine mırıldanıyordu F'lar ve Lessa uzun otların içinden hızlı adımlarla geldiler, ejderin kazdığı toprakların arasından yollarını buldular ikisi de gözlerini hafifçe parlayan kapıdan alamıyorlardı

"*Aha!*" diye haykırdı Demirci ani bir zaferle ve

herkesin ödünü patlatarak. Girişin kenarını dikkatle inceliyordu. "Belki de bu, hareket etmek için yapılmış!" Açığa çıkmış sağ köşeyi incelemek için dizlerinin üstüne çöktü. "Evet, eğer bütün gemi kazıp çıkarılacak olsa, bu şey bir adam boyunda olurdu! Sanırım basmam lazım." Sözlerini hayata geçirdi ve küçük bir panel ana kapının bir yanına doğru kaydı. Üzerinde çeşit çeşit renkli dairenin olduğu bir girinti belirmişti.

Demircinin koca parmakları hazırlık yaparak kıpırdarken herkes etrafına doluştu, sonra parmakları üst sıradaki yeşil dairelerin üzerinde asılı kaldı. Alt sıradakiler kırmızıydı.

"Kırmızı daima tehlike anlamına gelmiştir. Besbelli atalarınızdan kalmış bir adettir bu," dedi. "O yüzden önce yeşili deneyeceğiz!" Kalın işaret parmağı bir an daha tereddüt etti, sonra yeşil düğmeye bastı.

İlk başta hiçbir şey olmadı. Jaxom bir büzülme hissetti, sanki soğuk bir el barsaklarını sıkıyordu, yoğun bir hayalkınklığının başlangıcıydı.

"Hayır, bakın, açılıyor!" Piemur'un keskin gözleri yarığın gözle görülebilir ilk genişlemesini saptamıştı.

"Bu eski," dedi Demirci saygıyla. "Çok eski bir mekanizma," diye de ekledi tümü birden harekete karşı hafifçe direnişi işitirlerken.

Kapı yavaşça içeri doğru hareket etti ve sonra, şaşırtıcı bir biçimde iki yana, geminin içine doğru açıldı. Hücum eden kokuşmuş hava hepsini sendeletip, öksürerek gerilemeye mecbur bıraktı. Tekrar baktıklarına, kapı tamamen içeri çekilmişti, gün ışığı geminin gövdesinden daha koyu renkli olan, ama Demirci parmaklarının boğumlarıyla tıklattığı vakit aynı tuhaf mal-

zemeden yapıldığı anlaşılan zemine vuruyordu.

"Bekleyin!" Fandarel diğerlerinin girmesine engel oldu. "Taze havanın içeri girmesine fırsat tanıyın. Işıl getimeyi akıl eden oldu mu?"

"Koy'da olacak," dedi Jaxom uçuş kıyafetlerine uzanarak ve Ruth'a doğru koşarken başlığını kuşandı. Kemerini takmakla vakit bile yitirmedi ve aradaki buz gibi an, kazı çabalarından sonra şok edici bir soğukluktaydı. Taşıyabildiği kadar çok ışıl sepeti aldı. Döndüğünde, kısa süren yokluğu sırasında hiç kimsenin yerinden kıpırdamamış gibi göründüğünü fark etti Büyük girişin ötesindeki bilinmeyene karşı duyulan huşu, onları harekete geçmekten alıkoymuştu. Huşu ve Plato'daki hayal kırıklığını tekrarlamak için isteksizlik, diye karar verdi Jaxom.

"Evet, burada donuk beyinli gibi durursak hiçbir şey öğrenemeyiz," dedi Robinton, Jaxom'dan bir ışıl sepeti aldı ve geminin içine girerken üzerini açtı.

Jaxom diğer sepetleri de dağıtırken, içeri ilk girme şerefinin Arpustası'na ait olması münasipti, diye düşündü. Fandarel, F'lar, F'nor ve Lessa aynı hizada içeri girdiler. Onların peşinden giderken, Jaxom, Piemur ve Menolly'ye sırıttı.

Kalın çubuklarla tavana ve zemine kilitlenmek için dairesel bir çarkın olduğu diğer bir büyük kapı açık ve davetkâr duruyordu. Fandarel Usta, duvarlara dokundukça, kontrol kolları ve başka renkli dairelere benzeyen şeylere baktıkça, övgü ve saygı dolu, anlaşılmaz sesler çıkarıyordu İlerledikçe, iki kapıya daha denk geldiler, soldaki açıktı, sağlarındaki kapalı kapının ise aracın kıçına, tüplerle çevrelenmiş ucuna inceğinden emindi Fandarel. Tüpler bunun gibi hantal,

güdük kanatlı bir şeyin uçmasını nasıl sağlayabilirdi ki? Eğer başka hiç kimsenin görmemesi gerekiyorsa bile, Fandarel'in Benelek'i oraya getirmesi şarttı.

Hepsi sola döndüler ve uzun, dar bir koridora girdiler, çizmeleri madeni olmayan zeminde boğuk sesler çıkarıyordu.

Fandarel diz çöküp parmaklarını zemine bastırarak, "Çukurda destek olarak kullandıkları maddeden, sanırım," dedi. Artık boş olan dirsekleri yoklayarak, "Bunların içinde ne vardı, ha?" diye sordu "Büyüleyici. Hiç toz da yok."

"Kim bilir ne kadar zamandır ne hava, ne de toz taşıyacak olan rüzgâr varmış burada," diye konuştu F'lar alçak sesle. "Tıpkı Benden Weyr'nde keşfettiğimiz şu odalardaki gibi."

Kimi açık, kimi kapalı kapılarla dolu bir koridor boyunca ilerlediler. Hiçbirisi de kilitli değildi, çünkü Piemur ve Jaxom boşaltılmış bölmelere bakabildiler. Zemindeki ve iç duvarlardaki delikler, buralarda tesisatın olduğunun kanıtıydı.

"Hepiniz buraya gelin!" diye seslendi ileriyi kolaçan eden Arpçı heyecanlı bir sesle.

"Hayır, buraya!" diye bağırdı F'nor Arpçının da ilerisinden. "Gemiyi idare ettikleri yer burası olmalı!"

"Hayır, F'nor, bizim için önemli olan bu!"

F'lar Arpçının coşkun iddiasını tekrarladı.

Herkes ikisinin etrafını sararken, ışıl sepetleri ortalığı aydınlattıkça onların dikkatini çekenin ne olduğu da çıktı ortaya. Duvarlar haritalarla kaplıydı Kuzey Pern'in tanıdık hatları ve o kadar da bilinmeyen Güney Kıtası, bütün boyutlarıyla, büyük bir detayla, hatasız bir şekilde duvara çizilmişti.

Yarı inleme, yarı bağırma olan bir sesle Piemur haritaya dokundu, onca zahmetle kat etmiş olduğu, ama bütün kıyı şeridinin sadece küçük bir kısmını teşkil eden sahili parmağıyla takip etti.

"Bakın, idarolan Usta neredeyse Doğu Bariyer Sıradağları'na kadar yelken açabilir... ve bu, benim batıda gördüğüm sıradağların aynısı değil. Ve..."

"Peki ya bu harita neyi gösteriyor?" diye sordu F'nor, Piemur'un heyecanlı yorumlarını keserek. Bir yanda durmuştu, ışıl sepeti Pern'in bir diğer haritasını aydınlatıyordu. Anahatlar aynıydı, ama değişik renkli şeritler, tanıdık hatları şaşırtıcı düzenlerde kaplıyorlardı. Denizler, mavinin değişen renkleriyle resmedilmişti.

"Bu, denizin derinliğini gösteriyor olmalı," dedi Menolly, parmağını Nerat Derinlikleri olduğunu bildiği yer boyunca gezdirdi, burası da koyu bir maviyle işaretliydi. "Bakın, Büyük Güney Akıntısı'nı işaret eden oklar da var. İşte Batı Akıntısı da burada."

"Eğer öyleyse," dedi Arpçı yavaşça, "o zaman bu da karanın yükseltisini mi gösteriyor? Hayır. Çünkü Crom, Kale, Benden ve Telgar'da dağların olması gereken yerdeki renk, Telgar Düzlükleri'yle aynı renkte. Çok şaşırtıcı. Eskilere ne ifade ediyordu bunlar acaba? Bakışlarını Kuzey yarımküreden Güney'e kaydırdı. "Ve o renkten, dünyanın bu tarafında şuradaki azıcık yer dışında hiç yok. Kafa karıştırıcı. Bunu incelemem gerekecek!" Haritanın kenarlarını yokladı, ama duvarın üzerine çizilmiş olduğu ortadaydı.

"İşte Wansor Usta'nın gözlerine layık bir harita," dedi Fandarel, incelediği kısma öylesine dalmıştı ki, Robinton'ın sözlerini duymadığı belli oluyordu.

Piemur ve Jaxom ışıllarını Demirciye doğru çevirdiler

"Bir yıldız haritası!" diye bağırdı genç Arpçı.

"Pek sayılmaz," dedi Demirci.

"Bu bizim yıldızlarımızın bir haritası mı?" diye sordu Jaxom.

Demircinin büyük parmağı en geniş daireye dokundu, çevresinden alevler yayılan parlak bir turuncuydu.

"Bu bizim güneşimiz. Bu da Kızıl Yıldız olmalı." Parmağı, güneş etrafında gezgin için belirlenmiş olan yörüngeyi gösterdi. Şimdi de üçüncü, çok küçük, yuvarlak bir gezegene dokunmuştu. "Bu, bizim Pern'imiz!" Dünyalarının alçak gönüllü boyu yüzünden diğerlerine gülümsedi.

"Pekiyi bu nedir öyleyse?" diye sordu Piemur, dünyanın öbür yanındaki, diğer gezegenlerden ve işaretlenmiş yörüngelerinden uzakta duran koyu renkli dünyanın üzerine parmağını koyarak

"Bilmiyorum. Diğer gezegenler gibi, güneşin bu tarafında olmalı!"

"Ya bu çizgilerin anlamı nedir?" diye sordu Jaxom. Haritanın altından Kızıl Yıldız'a giden, oradan da haritanın sağından dışarı çıkan oklu çizgileri takip etmişti.

Demirciustasının muammalı haritalara bakıp çenesini kaşırken söylediği tek şey, "Büyüleyici," oldu

"Ben bu haritayı tercih ederim," dedi Lessa iki kıtaya büyük ölçüde memnuniyetle gülümseyerek.

"Öyle mi?" F'lar yıldız haritasını incelemeyi bırakıp, döndü. "Ah, evet, ne demek istediğini anlıyorum," dedi kadının elinin batı kısmını kaplamasını iz-

lerken. Sonra da güldü. "Evet, tamamen katılıyorum, Lessa. Çok öğretici."

"Bu nasıl olabilir?" diye sordu Piemur biraz küçümseyerek. "Bu doğru değil. Bakın," işaret etti, "Plato yarlannın ötesinde hiç deniz volkanı yok. Güney'in bu kısmında da gereğinden fazla kumsal var. Büyük Körfez ise ortada yok. Burası böyle değil. Biliyorum. Orayı yürüdüm."

"Hayır, harita artık doğru değil," dedi Arpçı, Lessa Piemur'u haşlamadan önce. "Tillek'e dikkat edin. Kuzey yarımadası olması gerektiğinden daha büyük. Ve güney kıyısında yanardağ işaretli değil." Sonra derin bir gülümsemeyle ekledi, "ama sanırım harita çizildiği zaman hatasızdı!"

"Tabii ki," dedi Lessa bir zafer çığlığıyla. "Tüm bu Geçişler, her birisi zavallı dünyamızı zorlayarak, ani değişimlere ve yıkıma sebep olmuş..."

"Bakın, şimdi Ejder Kayalıkları'nın olduğu yerdeki çıkıntıyı gördünüz mü?" diye bağırdı Menolly. "Büyük büyükbabam karanın denize döküldüğünü hatırlardı!"

"Önemsiz değişikliklerin olması bir şey değiştirmez," dedi Fandarel bunları ilgisizce bir kenara atarak, "bu haritalar müthiş birer bulgu." Üzerinde tuhaf renkler olana bakıp yine kaşlarını çattı. "Şu kahverengi ton Kuzey'deki ilk yerleşimlerimizin hepsinde mevcut. Bakın, Kale Kalesi, sonra Ruatha, Benden, Telgar," F'lar ve Lessa'ya baktı, "ve Weyrlerin tümü. Hepsi de aynı rengin üzerine inşa edilmiş. Belki de anlamı budur? İnsanların yerleşebileceği yerler mi?"

"Ama ilk önce Plato'ya yerleştiler ve orası aynı kahverengi değil," dedi Piemur söylenerek.

"Wansor Usta'nın görüşlerini almalıyız. Ve Nicat Usta'nın."

"Benelek'in de kapılardaki kontrolleri gözden geçirmesini ve belki de geminin arkasını araştırmasını isterim," dedi F'nor.

"Sevgili kahverengi binici," dedi Demirci, "Benelek'in arası mekanik şeylerle çok iyidir, ama bunlar..." Elinin geniş hareketi, gemideki son derece ileri teknolojinin, çırağının yeteneklerinin çok ötesinde olduğunu belirtiyordu.

"Belki de bir gün, gemilerin bütün gizemini çözecek kadarını bileceğiz," dedi F'lar, eliyle haritalara hafifçe vururken, yoğun bir zevkle gülümsüyordu. "Ama bunlar... güncel; bizim ve Pern için paha biçilemez." Durup anlayışla başını sallayan Robinton Usta'ya ve gözlerinde sadece üçünün paylaştığı bir hınzırlığın oynaştığı, gülmeye devam eden Lessa'ya bakıp, gülümsedi "Ayrıca şu an için, bunların hiçbirinden söz açılmayacak!" Şimdi sertti ve Fandarel itiraz edince elini kaldırdı. "Sadece kısa bir süre için, Fandarel. Çok iyi gerekçelerim var. Wansor'un bu denklemleri ve çizimleri kesinlikle görmesi gerekiyor. Benelek de elinden geldiğince kafa yorabilir. O sadece cansız nesnelerle konuştuğu için, bu gemilerde uygulamamız gerektiğine inandığım gizlilik konusunda bir risk teşkil etmiyor. Menolly ve Piemur, arpçılar ve sen de zaten ağzı sıkılığını ve yeteneğini kanıtladın, Jaxom." F'lar'ın içten ve dolaysız bakışı Jaxom'ın içine bir sancı girmesine sebep oldu, çünkü o anda Benden Weyrlideri'nin, kahrolasıca yumurta macerasından haberdar olduğunu anlamıştı. "Plato'dakiler, buradaki bilmeceler eklenmeden de Kale, Zanaat ve

Weyrleri allak bullak etmeye yeter." Gözleri yine Güney Kıtası'nın uçsuz bucaksız enginliğine gitti ve başını yavaşça sallayınca, onun, Arpçının ve Lessa'nın gülümsemesi arttı. Aniden yüzünü dehşet bürüdü ve yukarı doğru baktı. "Toric! Bugün kazmaya yardım etmek için buraya geleceğini söylemişti."

"Evet, N'ton da beni alacaktı," dedi Fandarel, "ama daha bir saat kadar var. F'nor beni yatağımdan sürükledi. "

"Güney de Telgar'ın zaman diliminde. Güzel! Yine de, bu haritanın bir kopyasını istiyorum. Siz üçünüzden hangisini bugün bu işe ayırabiliriz?" diye sordu.

"Jaxom!" dedi Arpçı çabucak. "Güzelce kopyalıyor ve binici Sharra'yı almak için geldiğinde, Jaxom Ruatha'ya gitmişti. Üstelik, Ruth'u uzakta tutmak akıllıca olur. Yerli ateş kertenkeleleri ona burada eşlik eder ve Toric'in üçlüsüne boşboğazlık etmezler."

Konu hemen çözüme kavuşmuştu; Jaxom bütün işaretler ve kopyalama malzemeleriyle birlikte arkada bırakıldı. Girişi şans eseri bakabileceklerden saklamak için dallardan bir örtü uyduruldu. Ruth'a yerli ateş kertenkelelerini tatlı dille kandırması ve eğer şansları varsa onları uykuya yatırması tembih edildi. Sabahki kazıdan yorulduğu için Ruth güneşte kıvrılıp uyumaya dünden razıydı. Diğerleri Koy Kalesi'ne gittiler ve Jaxom da bu tuhaf şekilde önem taşıyan haritayı kopyalamaya başladı.

Çalışırken, haritanın Weyrriderlerini ve Robinton Usta'yı neden bu kadar sevindirdiğini bulmaya çalıştı. Güney kıtasını yürümek zorunda kalmadan nereye kadar uzandığını bilmenin büyük bir şans olduğu muhakkaktı.

Sebep bu muydu? Tabii ki. Toric Güney Kıtası'nın ne kadar geniş olduğunu bilmiyordu! Weyrliderleri de artık bunu biliyorlardı. Jaxom Kalenin bulunduğu yarımadaya baktı, Toric ve kalesiz adamlarının ne kadar yeri keşfedebildiğini talımin etmeye uğraştı. Toric, kalesi Kuzey Pern'in her Kalesinden ve kulübesinden gelen genç adamlarla tıka basa dolsa dahi, bu devasa kıtayı keşfedemezdi. Eğer güneyde Batı Sıradağları, doğuda Büyük Körfez'e kadar olan yeri Yönetmeye kalksa bile... Jaxom gülümsedi, vardığı sonuçtan öylesine hoşnut olmuştu ki, az kalsın çizmekte olduğu çizginin mürekkebini bulaştıracaktı. Büyük Körfez'i şimdi bildikleri haliyle mi çizmeliydi, yoksa eski haritaya sadık mı kalmalıydı? Evet, artık önem taşıyan buydu. Toric sonunda haritayı gördüğünde... Jaxom kıkırdadı, büyük bir zevkle, Toric'in haritayla karşılaştığı ilk anda hissedeceği hüsranı hayal etmeye daldı.

YİRMİBİRİNCİ BÖLÜM

Dağ'da Ertesi Gün, Koy Kalesi ve Güney Weyri Kuluçka Meydanı, 15.10.21

Koy Kalesi'nde oturmuş klahlarını yudumlarken, "Toric'e ilk başta bırakılanın ne olduğunu biliyorum," diyordu Robinton Benden Weyrliderlerine.

"Eskiçağlılar Güney Weyri'ni terk ettikleri zamana kadar nereyi elde ettiyse, orayı Yönetecekti," diye düzeltti F'lar. "Kelimesi kelimesine uygulayan birisi, bütün Eskiçağlılar gerçekten de *araya* gitmedikleri için, Toric'in Kalesini genişletmeye devam edebileceği iddiasını savunabilir."

"Ya da Kale yapan diğerlerinin sadakatini sağlayabilir?" diye konuştu Robinton

Lessa gözlerini ona dikti, ne demek istediğini anlamıştı. "Kalesiz adamlara kucak açarken bu yüzden o kadar uysaldı demek?" Bir an için öfkeli gözüktü, sonra gülümsedi. "Toric ileriki Devirlerde gözümüzü ayırmamamız gereken birisi. Gözünü bu kadar hırs bürümüş olacağı aklıma bile gelmemişti."

"Çok da öngörülüymüş," dedi Robinton kuru bir sesle. "Minnettarlık yoluyla da sahip olduğu kadarını elde ediyor."

"Minnettarlığın bozulmaya meyli vardır," dedi F'lar.

"Sadece buna bel bağlayacak kadar aptal değil,"

dedi Lessa hazin bir tebessümle, sonra etrafına göz gezdirdi, şaşırmıştı. "Bu sabah Sharra'yı hiç gördüm mü?"

"Hayır, geçen gece bir binici onu götürdü. Bir hastalık varmış –ah!" Arpçının gözleri hayret dolu dehşetini vurgulamak için koca koca açılmıştı. "Yaşlı bir aptalım ben! Bu mesajdan şüphelenmek hiç aklıma gelmedi. Evet, o, Sharra'yı ve diğer kız kardeşlerini de kulanacaktır. Erkekleri kendine bağlamak için faydalanabileceği birkaç kız kardeşi var. Jaxom bu duruma tepki gösterecektir, sanırım."

"Umarım," dedi Lessa biraz sertçe. "Sharra'yı bir eş olarak oldukça beğeniyorum. Eğer bu, Jaxom'ın hastabakıcılık yaptığı için ona duyduğu minnettarlıktan ibaret değilse..." Minettarlık sözü yine anılınca dilini şaklattı.

Robinton güldü. "Brekke bu bağlılığın iki taraf için de samimi olduğunu hissediyor, Menolly de öyle. Kabul ettiğinize sevindim. Her gün benden bunu yerine getirmemi rica eder, diye umuyorum. Özellikle de bugünkü düşüncelerden dolayı. Bu arada, konumuzla doğrudan ilgili değil, ama Jaxom, geçen akşam Ruatha Kalesi'ne geri döndü. Lytol'la, kendisinin Kale Lordu olarak onaylanması konusunda görüşmüş."

"Öyle mi?" F'lar da buna en az weyreşi kadar sevinmişti. "Sharra mı onu buna sevketmiş? Yoksa Toric'in dünkü hiç de incelikli olmayan alayları mı?"

"Plato'ya dün gitmeme izin verilmediğinden çok şey kaçırdım," dedi Arpçı huysuzca "Ne alayı?"

Ramoth ve Mnementh'in dışarıdan gelen bağırtısı, daha fazla tartışma yapılmasını etkin bir şekilde engelledi.

"N'ton burada, Nicat ve Wansor Usta'yla birlikte," dedi F'lar. Doğrulurken Robinton ile Lessa'ya döndü. "Olayları doğal akışına mı bırakacağız?"

"Genellikle en iyisi budur," dedi Robinton.

Lessa kapıya doğru yürürken esrarlı bir gülümseme vardı yüzünde.

N'ton Usta'larıyla birlikte, üç de madenci kalfası getirmişti. F'nor hemen ardından, Wansor, Benelek ve belli ki, iri gövdelerinden dolayı seçilmiş iki genç çırakla geldi. D'ram ile Toric'in oraya varmasını beklemeden, hepsi birden *arı*dan Plato'ya gidip, Nicat'ın küçük tümseğinin mümkün olabildiğince yakınına indiler. Gün ışığı bu binanın amacının ne olduğu sorusunu yanıtlamıştı —uzaktaki uca kadar rakamlar ve harfler sıralanmıştı ve Pern'in yüzeyinde yaşayan hiçbir şeye benzemeyen küçüklü büyüklü, büyüleyici hayvanlar iki uzun duvar boyunca topluca yürüyorlardı.

"Bir arpçı odası, ilk Öğretim Şarkılarını ve Baladları öğrenen çok küçük çocuklar için," dedi Arpçı, diğerleri kadar hayal kırıklığına uğramamıştı, çünkü bu bina kendi Zanaatını ilgilendiriyordu.

"İyi o zaman," diye ekledi Benelek ve topuklarının üzerinde dönüp hemen soldaki tümseği işaret etti. "Burası da ileri seviye öğrencilerin olması gereken yer. Tabii ki, eğer," sesinde şüphe vardı, "eskiler mantıklı bir sıra izleyip dairesel bir şekilde sağa doğru ilerliyorlarsa." Weyrliderlerine ve üç Zanaatustası'na kısaca eğilerek selam verdi ve çıraklardan birine işaret edip, kararlı bir şekilde dışarı yurudü, yığından bir kürek aldı ve seçilen tümseğin iç tarafındaki otları sökmeye girişti.

Benelek onlan duyamayacak kadar uzaklaşınca, Lessa kahkahayı bastı "Ya eskiler onu hüsrana uğratacak olursa, daha fazla gizemle uğraşmaya tenezzül edecek mi?"

"Benim büyük tümseğimi kazma vakti geldi," dedi F'lar. Diğerlerine de aletleri alıp kendisine katılmasını işaret ederken, Benelek'in kararlılığını taklit etmeye çalışıyordu.

Gri'şlerin genellikle kısa kenarlarda olduğunu akıllarından çıkarmadan, F'lar'ın kazdığı ilk hendeği çatıda bıraktılar Ramoth ile Mnementh devasa, tuhaf gri-siyah toprak kütlelerini itaatkârca binanın kısa kenarının ortasından taşıdı. Az sonra giriş, raylar üzerinde kayan ve yeşil bir ejderin girebileceği kadar büyük bir kapı halinde belirmişti; bir köşede daha küçük bir kapı vardı. "İnsan boyunda," dedi F'lar. Nicat ile Fandarel Usta'lann hoşuna giden ve onları hayrete düşüren bir şekilde, kapı metal olmayan menteşelerle duruyordu. Tam onlar küçük kapıyı açarlarken, Jaxom ve Ruth geldiler. Onlar tümseğin tepesine iner inmez, üç ejder daha belirdi gökte.

"D'ram," dedi Lessa, "ve güneye yardıma giden iki Benden kahverengisi."

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim, Robinton Usta," dedi Jaxom Arpçıya bir et sarnası uzatarak. Sanki hiç önemi yokmuş gibi sordu. "Günaydın, Lessa. Nicat'ın binasında ne varmış?"

Arpçı sarmayı özenle belindeki keseye koydu, Jaxom'ın gerçeği gizleyişi onu memnun etmişti "Bir çocuk salonu. Git de bir bak."

"Seninle biraz konuşabilir miyim, Robinton Usta? Tabii eğer Jaxom elini tümseğe ve son derece da-

vetkâr bir şekilde açık duran kapıya doğru salladı.

"Hava temizleninceye kadar bekleyebilirim," dedi Robinton, Jaxom'ın gözlerindeki gergin bakışın ve davranışlarındaki kibarca yalvarışın farkındaydı. Genç adamla birlikte diğerlerinin yanından uzaklaştı. "Evet?"

"Sharra Güney'de, ağabeyi tarafından alıkonuluyor," dedi Jaxom heyecanını ele vermeyen alçak bir sesle.

Güneyliyi taşıyan bronzun daireler çizişini seyrederek, "Bunu nasıl öğrendin?" diye sordu Robinton.

"Sharra Ruth'a söyledi. Toric onu yeni kalelilerden biriyle evlendirmeyi planlıyor. Kuzeyli küçük lordların işe yaramaz olduğunu düşünüyormuş!" Jaxom'ın gözlerinde tehlikeli bir pırıltı ve Robinton'ın oğlanı tanıdığından beri ilk kez babası Fax'ı andıran acımasız bir yüz ifadesi vardı; bu benzerlik Arpçıyı pek de memnun etmemişti.

"Birtakım küçük lordlarının öyle olduğu su götürmez," dedi Robinton neşeyle. "Aklından geçen nedir, Jaxom?" diye yanıtladı, çünkü zalim yüzlü genç adam onun espirisine karşılık vermemişti. Her nasılsa Arpçı, Ruatha'nın Kale Lordu'nun olaylarla dolu iki mevsimde yaşadığı olgunlaşmayı takdir etmekte başarısız olmuştu.

Jaxom, "Onu geri almak niyetindeyim," dedi alçak, kesin bir sesle ve Ruth'u gösterdi. "Toric Ruth'u hesaba katmayı unuttu."

"Güney'e uçup onu kaçıracak mısın?" diye sordu Robinton, yüz ifadesini değiştirmemeye çalışıyordu, ama Jaxom'ın romantik davranışı bunu zorlaştırmaktaydı.

"Neden olmasın?" Keyif ışıltısı Jaxom'ın gözlerine geri döndü. "Toric'in benim doğrudan harekete geçmemi beklediğinden kuşkuluyum. Ben o işe yaramaz Kuzeyli küçük lordlardan biriyim!"

"Ah, ama öncelikle kendin doğrudan bir harekete maruz kalmadan değil, sanırım," dedi Robinton çabucak fısıldayarak.

Toric ve grubu iki tümsek sırasının ortasındaki boşluğa inmişlerdi. Adamlarını işi halletmeye bırakıp, uçuş kıyafetlerini çıkararak Lessa'ya ve tümseğin kapısında kümelenmiş insanlara doğru yürümeye başlamıştı. Ama Lessa'ya selam verdikten sonra yönünü değiştirdi ve hedefinin Jaxom olduğu ortadaydı.

"Arpçı!" dedi Toric, Jaxom'a bakmadan önce durup, saygıyla Robinton'ı selamladı.

Ruatha Lordu'nun omuzlarını dahi dikleştirmemesi ve dönüp Toric'in yüzüne bakmaması Robinton'ın hoşuna gitmişti

Jaxom omzunun üzerinden, "Kaleli Toric," diye kayıtsız, soğuk bir selamla karşıladı onu. Bu ünvan, Toric Pern'in diğer Kale Lordları tarafından tam bir mevki almaya davet edilmediğinden dolayı kesinlikle münasipti ve Güneyliyi gafil avlamıştı. Adam Jaxom'a keskin bir bakış fırlatırken gözleri kısıldı.

"Lord Jaxom." Toric'in sözcükleri uzatarak konuşması bu ünvanı bir hakaret haline getirmiş, Jaxom'ın hâlâ bu ünvana sahip olmadığını ima etmişti.

Jaxom yavaşça ona döndü. "Sharra bana dedi ki," diye söze koyuldu, Toric'in göz kaslarının seğirdiğini ve adamın Ruth'un çevresindeki ateş kertenkelelerine kaçamak bir göz attığını Robinton gibi o da fark et-

mişti, "Ruatha'yla bir ittifakı onaylamıyonnuşsun."

"Hayır, küçük lord. Onaylamıyorum!" Toric bir an Arpçıya baktı, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. " Sharra Kuzey'de masa büyüklüğündeki bir Kaleden daha iyisini hak ediyor." İlk sözcüğün üzerinde hor gören bir vurgu vardı.

"Duyduğum doğru mu, Toric?" diye sordu Lessa, sesi neşeliydi, ama dosdoğru Jaxom'ın yanında saf tutarken gözlerinde çeliğin parıltısı vardı.

"Kaleli Toric'in Sharra için başka planları varmış," dedi Jaxom, sesi incitilmiş olmaktan çok, keyifliydi. "Öyle görünüyor ki, Sharra Ruatha gibi masa boyundaki bir Kale'den daha iyisine layıkmış."

Weyrkadını tebessüm etmeyi sürdürse de, onun yüzündeki öfke belirtisini fark eden Toric, "Ruatha'ya hakaret etmek niyetinde değilim," dedi hemen.

"Eğer benim Soyumla ve bu ünvana şu anda sahip olan Kaleliyle ne kadar gurur duyduğumu göz önünde bulundurursan, bu hiç de akıllıca olmazdı," dedi en kayıtsız ses tonuyla.

"Kesinlikle, bu konuyu yeniden gözden geçirebilirsin, Toric," dedi Robinton en dostça şekilde, gerçi Güneyliye tehlikeli bir konumda olduğunu açıkça belli ediyordu. "İki genç insanın böylesine çok arzuladıkları böyle bir ittifakın sanırım senin için hatırı sayılır avantajları olurdu, Pern'in en prestijli Kalelerinden birinin safına geçerdin."

"Benden'in de sempatisini kazanırdın," dedi Lessa, o kadar tatlı gülümsüyordu ki, Robinton Toric'in düştüğü kötü duruma neredeyse kendini tutamayıp gülecekti

Toric orada dikilmiş, dalgınca ensesini ovuşturu-

yordu, gülümsemesi biraz olsun solmuştu.

"Bu konuyu tartışmalıyız. Sanının, ayrıntısıyla." Lessa Toric'in koluna girdi ve onu döndürdü. "Robinton Usta, bize katılır mısın? Sanının benim küçük kulübem rahatsız edilmeden konuşmak için çok iyi bir yer olacaktır."

"Buraya Pern'in şerefli geçmişini kazıp çıkarmaya geldik sanıyordum," dedi Toric iyi huylu bir gülümsemeyle. Ama kolunu Lessa'nın kolundan kurtarmadı.

"Geleceği tartışmak için," diye devam etti Lessa tüm şirinliğiyle, "şimdiden iyisi yoktur Senin geleceğini."

F'lar onlara katılıp Lessa'nın soluna geçmişti; Mnementh ile Lessa arasındaki bağ aracılığıyla olan bitenden haberdar olduğu her halinden belli oluyordu. Arpçı omzunun gerisine, Jaxom'a, onu rahatlatmak için baktı, ama genç adamın gözü ejderindeydi.

"Evet, kalesiz bunca hırslı adam Güney'e üşüşürken," dedi F'lar rahatça, "senin istediğin topraklan elde edeceğini garantilemekte biraz geç kaldık, Toric. Güney'de kan davalarının olmasını istemiyorum. Bu nesil ve gelecekteki daha birkaç nesil için yeterince yer varken, buna lüzum da yok."

Toric'in yanıtı koskoca bir kahkaha oldu ve Lessa'nın adımlarına ayak uydurmasına karşın, Robinton'da hâlâ o incinebilir kendinden emin olma izlenimini uyandırıyordu.

"Bu kadar çok yer olduğuna göre, neden kızkardeşim için büyük düşünmeyeyim?"

"Birden çok kız kardeşin var ve şu anda mevzubahis olan Jaxom ile Sharra değil," diye Lessa bu ge-

reksiz konuyu bir kenara bırakırken eser miktarda öfkeyle ekledi. "F'lar ve ben, senin Yönetim sınırlarını belirlemek için daha resmi bir vesile ayarlamaya niyet etmiştik," diye içinde bulundukları boş, tarihi binayı göstererek devam etti, "ama Nicat Usta Madenci Zanaatsalonu'nun işlerini resmiyete dökmek istiyor, Lord Groghe de iki oğlunun birbirine komşu toprakları Yönetmesinden yana değil ve son günlerde yanıtlanmayı gerektiren başka sorular belirdi."

"Yanıtlar mı?" diye sordu Toric kibarca, bir duvara yaslanıp ellerini göğsünde kavuşturdu.

Robinton bu uyuşukluk pozunun ne ölçüde gerçek olduğunu merak etmeye başlamıştı. Toric'in hırsı akla galip mi gelecekti?

"Verilmesi gereken yanıtlardan birisi, bir adamın Güney'de ne kadar toprağı Yönetebileceği," dedi F'lar, hançerinin ucuyla başparmağının tırnağını temizliyordu kayıtsızca. *Bir* kelimesini hafifçe üzerine bakarak söylemişti.

"Yani? Asıl anlaşmamız, Eskiçağlılar ölünceye kadar elde ettiğim tüm toprağı Yönetmem üzerineydi."

"Aslını istersen, hepsi ölmediler," dedi Robinton.

Toric bunu doğruladı. "Beklemek için ısrar etmeyeceğim," diye kabullendi başını hafifçe eğerek, "çünkü asıl şartlar değişti. Kalem yoksul ve umutlu küçük lordlar, kalesiz adamlar ve gençler tarafından tamamen alt üst edildiği için, güvenilir bir kaynaktan, bazılarının yardımımızdan kaçıp gemileri nereye yanaşırsa oraya ayak bastıklan haberini aldım."

"Hak ettiğin Kalenin toprağından bir karış bile daha az almaman için bir neden daha," dedi F'lar. "Ke-

şif ekipleri gönderdiğini biliyorum. Nereye kadar ilerleyebildiler?"

"D'ram'ın ejder binicilerinin yardımıyla," dedi Toric, Robinton bu sırada onun, bu beklenmedik yardımdan Benden'in haberi var mı, diye F'lar'ın yüzünü ne kadar dikkatli incelemekte olduğunun farkına vardı, "bilgimizi Batı Sıradağları'nın eteklerindeki araziye kadar genişlettik."

"Oraya kadar mı?" Bronz binici şaşırmış ve bir nebze telaşlanmışa benziyordu.

Robinton, keşfedilmesi hayırlı bir iş olan o harita sayesinde, denizden Batı Sıradağları'na kadar yayılan arazinin çok geniş olmakla beraber, Güney Kıtası'nın uçsuz bucaksız enginliğinde sadece küçük bir bölge olduğunu biliyordu.

"Tabii ki, Piemur da batıda, Büyük Çöl Körfezi'ne ulaştı," dedi Toric.

"Sevgili Toric, bu kadar toprağı nasıl Yönetebilirsin ki?" F'lar onun için nezaketle kaygılanmıştı sanki.

"Yaşanabilir kıyı şeridi boyunca birçok yerde ve içeride stratejik noktalarda, yayılan aileleriyle kulübelilerim var. Bana son birkaç Devirdir gönderdiğiniz adamlar çok çalışkan çıktı." Toric'in gülümsemesi daha da kendinden emindi.

"Sanırım bu ilk cömertliğinin karşılığında sana sadakatlerini belirtmişlerdir?" diye sordu F'lar içini çekerek.

"Doğal olarak."

Lessa gülümsedi. "Benden'de tanıştığımızda senin açıkgöz ve bağımsız bir adam olduğunu düşünmüştüm."

"Sevgili Weyrkadını, Yönetebilen adam için daha

fazla toprak vardır. Bazı küçük kaleler, kıymetlerini gerçekten takdir edenlerin gözünde, geniş alana yayılmışlardan daha değerlidir."

"Öyleyse derim ki," diye devam etti Lessa, Toric'in Ruatha'nın boyuyla ilgili dokundurmasını manalı bir şekilde bilmezden gelerek, "denizden Batı Sıradağları'na ve Büyük Körfez'e kadar olan toprak senin tamamen yerleşmen ve Yönetmen için fazla bile gelecektir .."

Toric birdenbire doğruldu Lessa F'lar'a bakıyor, Toric'e verdiği topraklar için dolaylı yoldan onay bekliyordu; bu yüzden Toric'in büyük telaşını, Güneylinin gözlerindeki ani hayret ve hoşnutsuzluk dolu bakışı fark eden de bir tek Robinton oldu. Toric kendini hemen toparladı.

"Batıda Büyük Körfez'e kadar, evet, benim umudum da bu. Haritalarım var. Kalemde, ama eğer izin verirseniz..."

Ramoth'un bağrışı onu durdurduğunda, kapıya doğru tek bir uzunca adım atabilmişti. Mnementh ahenkle şakıdığında da, F'lar hızla adamın yolunu kesti

"Çok geç kaldın, Toric."

Jaxom Benden Weyrliderlerinin ve Arpçının, Toric'le birikte kazılmış eve doğru yürüyüşlerini izlerken, Toric'in küçümseyen tavrı karşısında biriktirdiği öfkeyi, derinden soluyarak dışarı attı

" 'Ruatha masa kadar bir Kaleymış demek?' " Gerçekten de! Pern'ın en eski ikinci ve kesinlikle en zengin Kalelerinden biri olan Ruatha. Eğer Lessa tam o sırada gelmiş olmasaydı, o adamı-

Jaxom bir nefes daha aldı. Toric kendisinden daha uzun boylu ve iri yarıydı. Eğer Lessa tam o sırada gelip de Jaxom'ın bütünüyle budalalık yapmasını engellemeseydi, oğlan şimdi Güneyli tarafından boğazlanmış olacaktı. Toric'in Ruatha'yla ittifaktan şeref duymayacağı, Jaxom'ın aklının köşesinden bile geçmemişti. Ruth ona Sharra'nın temasından –kızın Güney'e zorla götürüldüğünden– bahsettiği; Toric'in onun Kuzey'de evlenmesini tasvip etmediğini bildirdiği zaman şaşırıp kalmıştı. Toric, Sharra'nın Jaxom'la arasında gerçekten bir sevgi bağı olduğu itirafını da dikkate almamıştı. Sonra da kraliçesini, kızın Jaxom'a mesaj göndermesini engellemek için onun ateş kertenkelelerinin başına dikmişti. Toric Sharra'nın Ruth'la konuşabileceğini bilmiyordu, kızın o sabah uyanır uyanmaz ilk yaptığı iş bu olmuştu. Ruth'un ses tonunda bu gizli haberleşmeden dolayı neşe sezili-yordu.

Jaxom Ruth'a yaklaşmadan önce, dördünün de küçük konuta girmesini bekledi. "Güney'e gidip onu kaçır," demişti Arpçı şaka yaparak, ama Jaxom'ın aklındaki de tastamam buydu.

Aralarındaki mesafeyi kapatarak, zihninden, "Ruth," diye sordu, "yakınında Toric'in ateş kertenkelelerinden var mı hiç?"

Hayır! Sharra'yı kurtarmaya mı gideceğiz? Ona nerede beklemesini söyleyeyim? Güney'de sadece Kuluçka Meydanı'nda buluşmuştuk. Ramoth'a sorayım mı?

"Benden ejderleri'ni bu işe karıştırmamayı tercih ederim. Kuluçka Meydanı'na gideceğiz. O yumurta bir işe yarayacak sonunda," diye ekledi Ruth'un sırtı-

na sıçrarken, durumdaki ironinin farkına vararak. "Sharra'ya görüntüyü ver, Ruth. Ona sor, o yere ulaşabiliyor muymuş?"

Evet, diyor.

"O zaman gidelim oraya!"

Ruth *ara*ya girerken, Jaxom açıkça gülmeye başlamıştı.

Daha bir Devir önce yaptıkları gibi, doğu yönünde alçaktan yaklaştılar. Oysa bu sefer sıcak kumlu halka boştu. Kısa bir an için, zira ateş kertenkeleleri onu neşeyle karşılamak için dalış yaptılar.

"Toric'in mi?" dedi Jaxom, aşağı inip Sharra'yı aramalı mıyım diye merak ediyordu.

O geliyor! Toric'in kraliçesi de onunla birlikte. Uzaklaş! Dostlarımı gözetleyip beni rahatsız ediyorsun!

Jaxom'ın ejderinin şiddetli tavrına şaşıracak vakti olmadı. İnce kıyafetli vücuduna sarmaya çalıştığı bir battaniyeyi peşi sıra sürükleyen Sharra, Meydan boyunca koşup geldi. Jaxom'a doğru eğildi, yüzünde endişe vardı ve omzunun üstünden geriye bakmaya çalışırken az kalsın battaniyenin ucuna basıp düşüyordu.

Toric'in adamlarından ikisinin peşinde olduğunu söylüyor. Ruth Sharra'ya doğru yarı sıçradı, yarı süzüldü, o sırada Jaxom aşağı sarktı, kızı yakalayıp Ruth'un sırtına çekmek için ellerini uzatmıştı. İki adam, kılıçları çekilmiş vaziyette koşarak yaklaştılar. Ama Ruth kendini yukarı fırlattı, Meydan kuçülürken, iki adam çaresizce sövüyorlardı. Güney Weyri'nin nöbetçi ejderi, sıcak havada yukarı doğru kanat çırpan Ruth'a seslendi, o da selam verdi

"Galiba ağabeyinin hesapları tutmadı, Sharra."

"Beni götür buradan, Jaxom. Beni Ruatha'ya götür. Tüm hayatım boyunca hiç bu kadar öfkelenmemiştim. Ağabeyim olacak o adamı bir daha görmek istemiyorum. Hilekâr, sapkın..."

"Ağabeyini yine görmemiz gerekecek, çünkü ondan saklanmıyorum. Bu işi bugün açıkça yapacağız!"

"Jaxom!" Sharra'nın sesinde içten bir kaygı vardı şimdi. Kız sımsıkı sarıldı onun beline. "Dövüşte seni öldürür."

"Bizim meselemizde düello söz konusu olmayacak, Sharra," dedi Jaxom gülerek. "Kendini o battaniyeye sıkıca sar. Ruth bizi elinden geldiğince çabuk *araya* götürecek!"

"Jaxom, umarım ne yaptığını biliyorsundur!"

Ruth onları Plato'ya geri götürdü, dönerek alçalırken bağırarak selamladı.

"Ah, dondum, ama uçuş kıyafetlerimi aldılar," diye bağırdı Sharra. Ruth'un boynundaki çıplak bacakları soğuktan mosmor kesilmişti. Jaxom eğilip, kızın bacaklarını ısıtmak için ovaladı. "İşte Toric de orada. Lessa, F'lar ve Robinton'ın yanında!"

"Benden ejderlerinin de en irileri!"

"Jaxom!"

"Senin ağabeyin işleri bildiği gibi yapıyor, ben de kendi bildiğim gibi! Bildiğim gibi!"

"Jaxom!" Kızın sesinde saygı olduğu kadar şaşkınlık da vardı ve kolları yine belini sıkıca sardı.

Ruth yere kondu ve iki genç âşık diğerlerinin yanına giderlerken, Jaxom'ın solunda yürüdü. Toric'in yüzünde alışıldık gülümsemesi yoktu artık.

Jaxom, Benden Weyrliderleri ve Arpçıya üstünkö-

rü bir selam verdikten sonra, "Toric, Sharra'yı Pern üzerinde benim ve Ruth'un bulamayacağı hiçbir yere saklayamazsın!" dedi. Toric'in sert yüzünde uzlaşmadan eser yoktu. Jaxom da bunu beklemiyordu zaten. "Zaman ve mekân Ruth için engel değildir. Sharra ve ben, Pern üzerinde istediğimiz yere, istediğimiz zamana gidebiliriz."

Yürekler acısı bir sesle ağlayan bir kraliçe ateş kertenkelesi Toric'in omzuna konmaya yeltendi ama adam onu kovaladı.

"Üstelik, ateş kertenkeleleri Ruth'a itaat ediyorlar! Öyle değil mi, dostum?" Jaxom elini Ruth'un başına koydu. "Plato'daki bütün ateş kertenkelelerine gitmelerini söyle!"

Ruth bunu yaptı, küçük yaratıklar geniş çayın bir anda terk ederken de, onların gitmeyi istemediklerini ekledi.

Toric'in gözleri bu yetenek gösterisi karşısında hafifçe kısıldı. Sonra ateş kertenkeleleri geri döndüler Toric bu sefer küçük kraliçesinin omzuna inmesine izin verdi, ama gözleri Jaxom'ın gözlerindeydi.

"Güney'i nereden biliyordu? Bana senin oraya hiç gitmediğin söylenmişti!" Sanki Lessa ile F'lar'ı suç ortaklığı ettikleri için suçlayacakmış gibi, yan yarıya döndü.

"Muhbirin yanılmış," dedi Jaxom, bunu yapanın Dorse olup olmadığını merak ediyordu. Elini bariz şekilde Sharra'nın omzuna atarken, "Bugün Güney Weyri'nden, Kuzey'e ait bir şeyi ilk alışım değil," diye konuştu.

Toric'in soğukkanlılığı onu terk etmişti artık. "*Sen!*" Kolunu uzatıp Jaxom'ı işaret etti; yüzünde öf-

ke, kızgın bir hiddet, hüsran, hayal kırıklığı ve son olarak da, gönülsüzce bir saygının bileşimi okunuyordu "Yumurtayı sen geri götürdün! Sen ve şu... ama ateş kertenkelelerinin görüntüleri siyahtı!"

"Eğer gece harekete geçeceksem beyaz bir deriyi siyaha boyamayacak kadar aptal olamam, değil mi?" diye sordu Jaxom bariz bir küçümsemeyle.

"Bunu yapanın T'ron'un binicilerinden biri olmadığını biliyordum," diye feryat etti Toric. Yumruklarını bir açıp bir sıkıyordu. "Ama senin... Pekâlâ, şimdi," ve Toric'in tüm tavrı bir anda kökten değişti. Yeniden gülümsemeye başadı, önce Benden Weyrliderleri'ne, ardından da Arpçıya bakarken biraz da acıydı tebessümü. Sonra gülmeye başladı, kahkahalarıyla hiddetini ve hüsranını salıveriyordu. "Eğer mahvettiğin planları bir bilseydin..." tekrar Jaxom'ı işaret etti öfkeyle, "küçük Lord... Kaç kişi bunu senin yaptığını biliyordu?" Şimdi suçlayıcı bir edayla ejder binicilerine dönmüştü.

"Çok değil," dedi Robinton, Lessa ve F'lar bunu tahmin edebilmiş miydi, diye düşünüyordu

"Ben biliyordum," dedi Sharra, "Brekke de öyle. Jaxom ateşler içindeyken devamlı o yumurta için kaygılanıp duruyordu." Jaxom'ın yüzüne bakan gözleri, gurur doluydu.

"Gerçi artık önemi yok," dedi Jaxom. "Önemi olan şey şu, artık Sharra'yla evlenmeme ve onu Ruatha Kalesi'nin leydisi yapmama izin veriyor musun?"

"Sana nasıl engel olabilirim, bilmiyorum " Toric'in eliyle yaptığı geniş hareket, bütün insanları ve ejderleri kapsıyordu.

"Gerçekten de yapamazsın, çünkü Jaxom Ruth'un

yetenekleriyle ne kadar övünse, azdır," dedi F'lar. "Hiç kimse bir ejder binicisini hafife almamalı, Toric." Sonra bu üstü kapalı uyarıyı yumuşatmadan gülümsedi. "Özellikle de Kuzeyli bir ejder binicisini."

"Bunu aklımdan hiç çıkarmayacağım," dedi Toric, kalın sesindeki şiddet, kederini dışa vuruyordu. "Özellikle de şimdiki konuşmamız sırasında. Bu aceleci gençler lafımızı bölmeden önce, Kalemin sınırlarını tartışıyorduk, değil mi?"

Toric sırtını Sharra ve Jaxom'a döndü ve diğerlerine geçici salonlarına geri gitmelerini işaret etti.

SONSÖZ

Pern'in Kuzeyi'ne ve Ruatha kalesine tekrar bahar gelmişti. Kışın yol açtığı zarar ziyan giderilir ve ilk ekinler ekilir ekilmez, Wansor'ın denklemlerine göre batıdaki deniz dışında hiçbir yere İplik düşmeyeceği bir günde, Kale'nin kendisinde bu eski mekânı en güzel haline getirmek için bir çabadır başladı.

O gün Ruatha'nın duvarları fırçalanmış, kaldırımları pırıl pırıl edilmişti ve her bir kepenksiz pencereden flamalar sallanmaktaydı; avluların ve Salon'un her köşesi çiçeklerle donanmıştı. Bir önceki gece ateş tepelerini süslemek için Güney sarmaşıkları getirilmişti. Kale'nin aşağısındaki engin çayırlar çadırlarla örtülmüş, konukların binek hayvanları için alanlar ayrılmıştı. Ejderler gelmeye başladılar, onları karşılayan kocamış kahverengi nöbetçi ejder Wilth oldu ki, daha seremoni başlamadan önce bağırmaktan sesinin kısılacağı şüphe götürmezdi.

Ateş kertenkeleleri her yerdeydiler ve hem ejderler, hem de insan dostları tarafından devamlı hizaya getirilmeleri gerekti. Ama atmosfer öylesine rahat, öylesine coşkundu ki, insanların ve yaratıkların tatsız şakaları ve maskaralıkları dostça hoşgörülüyordu.

Kuzey ve güney Pern'in yarısı gibi görünen bunca konuğa hizmet edebilmek için, Kale Kalesi ve Weyri ile Benden, mutfak personelini Ruatha'nınkiyle birleştirmişti. Toric Güney tarlalarından toplanmış ejderyüküyle taze meyve, balık, valiği geyikleri ve etlerinin o yumuşak, av hayvanını andıran lezzetiyle Kuzey hayvanlarından ayrılan ve el üstünde tutulan

wherryleri canı gönülden göndermişti. Büyük kızartma, pişirme ve buğulama çukurları bir önceki geceden beri işler durumdaydılar, kokular insanların ağızlarını sulandırmak için birbirlerine karışıyordu.

Bir önceki gece kutlamalar yapılmış, sabahın erken saatlerine kadar dans edilmiş ve şarkı söylenmişti, çünkü tüccarlar bayağı erkenciydiler, hiç kimse bu olayın diğer yararlarını aklına bile getirmiyordu. Şimdi yollardan daha fazla insan akıyor, Ruatha Kalesi'nin genç Lordunun törensel onaylanma vakti yaklaştıkça gökten daha fazlası geliyordu.

Arpçı geliyor, dedi Ruth Jaxom ve Sharra'ya, weyrinin kapılarını iterek açıp, avluya adım atarken.

Jaxom ve Sharra, zemin seviyesindeki konutlarının büyük odasındaydılar, onun sevinçli hoşgeldin bağırışını işittiler, sanki Arpçıya bir önceki gecenin geç saatlerinde iyi geceler dileyen kendisi değildi.

Lioth sana burada beklemen gerektiğini söylüyor. Arpçı ve N'ton başkaları duymadan seninle konuşmak istiyorlar.

Jaxom şaşkınlıkla Sharra'ya döndü.

"Ah, aksi giden bir şey olamaz, Jaxom," dedi gülümseyerek. "Yoksa Robinton Usta bize geçen gece söylerdi. Ben hâlâ şu tuniğin göğüs kısmının çok dar olduğunu düşünüyorum,"

"Bütün bahar Gemili Çayır'da kürek sallamaktandır, aşkım," dedi Jaxom nefesini çekerek, bu yüzden kahverengi tuniği dikişlerinden gerildi

"Eğer bu yeni kıyafet söküldürse, tamir edip giymen gerekir!." Kız onu azarlarken gülümsedi, sonra da öptü.

Sharra'nın öpücükleri ne zaman olursa olsun de-

ğerlendirilmeliydi, bu yüzden Jaxom onu kendine çekti.

"Jaxom! senin Onaylanma'na üstüm başım kırış kırış gitmeyeceğim."

Ramoth ve Mnementh buradalar! Ruth yeterince şerefli bir selam verebilmek için arka ayaklarının üzerinde şahlandı.

"Gören de Kale Lordu diye Onaylanan o sanır," dedi Sharra, hoş sesi kahkahalarla çınlıyordu.

"Bu ortak bir çaba oldu," dedi Jaxom ağzı kulaklarına vararak. Kızı çarçabuk bir kez daha kucakladı, kışın kararsızlığının yerini bahara bırakması onu rahatlatmıştı.

Daha önce hiç bu kadar yoğun olmamıştı Jaxom; Kale'yi çekip çevirmek ve artan her saatinde Plato'nun ve Gemili Çayır'ın eski gizemlerini araştırmak. Lytol, Jaxom'ın da umduğu gibi, kazılara kendini tamamiyle kaptırmıştı, her geçen gün Koy Kalesi'nde Arpçıyla birlikte daha çok vakit geçiriyordu. Şimdi Onaylanması kesinleştiği için, Jaxom Kale Lordlarının iç konseyine kabul edilmişti, bunun sebebi, onun kendi mevkii olduğu kadar, Toric'le olan bağlantısıydı. Jaxom, Kale Lordları'nın her şeye karşı tutumlarına hakim olan o muhafazakârlığa Toric'in müsaade edeceğinden şüpheliydi. Telgar Kalesi'nden Larad, Lemos'lu Asgenar, Begamon ve Sigomel, Toric'in kafa yapısına daha uygun kişilerdi ve Jaxom; Groghe, Sangel ve yaşlıların tarafını tutmaktansa, gençlerin yanında olmaya daha çok gönüllüydü Yaşlı Kale Lordlarının bazıları bugünün gerektirdiklerini anlayamıyorlardı –ne de uçsuz bucaksız Güney topraklarının sonsuz çeşitliliğini ve meydan okuyuşunu.

Bugünün formaliteleri laf icabıydı: Weyr, Zanaat ve Kale'nin bir araya gelişi, Devrin soğuk aylarının bitişini kutlamak için bir festivalin düzenlenişi, İpliğin Pern'in hiçbir yerine düşmediği mutlu günde bir bahaneydi sadece.

Lioth küçük mutfak avlusuna indi, Ruth koca bronz ejdere yeterince yer açmak için kendi konutuna geriledi. Arpçı hayvanın omzundan aşağıya kaydı, elinde kalın bir rulo sallıyordu ve N'ton'un sırıtan yüzü, hayati önem taşıyan haberler getirdiklerini belli ediyordu.

"Lessa ve F'lar da duymalılar haberlerimizi," dedi N'ton, o ve Arpçı genç Kalelilere katılırken "Onlar da şimdi geliyorlar." Lioth'a ateş tepelerine gitmesini işaret etti.

İki adam uçuş ceketlerini çıkardılar, Robinton bunu yaparken bile elindeki ruloyu bir kenara bırakmıyordu. Önce altın Ramoth, sonra da bronz Mnementh yolcularını indirip Lioth'a katılmak için ateş tepelerine yükselirken, gittikçe artan bir sabırsızlıkla onları izlediler.

"Evet, Arpçı, Mnementh senin haberlerle dolup taştığını söylüyor," dedi F'lar. Sharra Lessa'ya yardım ederken, o da kendi binici kıyafetlerini Jaxom'ın eline tutuşturdu.

"Gerçekten de öyleyim, Bendenli," ve Arpçı vurgulamak için elindeki ruloyu sallayarak, her bir heceyi abartarak telaffuz etti

"Ya, nedir o elindeki?" diye sordu Lessa

"Gemideki o renkli haritanın anahtarından başka bir şey değil!" diye yanıtladı Arpçı, onların tepkisi karşısında gülümseyerek. "Nicat'la kafa kafaya veren

Piemur çözdü bunu, çünkü karalann uzanışıyla ilgili bir şey olduğu hissine kapılmuştık. Öyleymiş! Kesin olmak gerekirse, toprağın altındaki kayalar." Lessa ve F'lar köşelerinden tutarken, o da haritayı açıyordu. "Bu koyu kahverengi kısımlar çok eski kayaları, hiç deprem ya da volkanik aktivite görülmeyen yerleri işaret ediyor. Bu haritadan bizimkilere gelinceye dek hiç değişmemiş. Plato, burada sarıyla işaretlenmiş, püskürme sebebiyle terk edildiği ortada Bakın, burada, burada ve güneyde ve Tillek'de aynı renk var. Sevgili dostlarım, eskiler Kuzeye, Kale'ye, Benden'e ve Telgar'a geldiler, çünkü bu topraklar doğal felaketlere karşı daha güvenliydi!"

"İplik de doğal olmayan bir felaket mi?" diye sordu Lessa esprili bir sesle.

"Ben felaketlerimle teker teker uğraşmayı yeğlerim," dedi F'lar. "Hem yerden hem de gökten saldırıya uğramak biraz fazla olurdu!"

"Nicat ve Piemur daha sonra eskilerin metalleri, kara suyu ve kara taşı çıkardığı yerleri buldular. Yataklar hem Güney'de, hem Kuzey'de açık şekilde işaretlenmiş! Kuzey'deki madenlerin çoğunu zaten kullanmışız."

"Güney'de daha fazlası mı var?" diye sordu F'lar, konuyla yakından ilgilenmişti. "Göster bana!"

Robinton yarını düzine küçük işareti gösterdi. "Maden yataklarının ne kadar zengin olduğu halen bilinmiyor ama Nicat'ın bize bunu yakında söyleyeceğinden eminim O ve Piemur etkili bir takım oluşturuyorlar."

"Toric'in Kalesi'nde kaç maden var?" diye sordu F'lar

N'ton kıkırdadı. "Keşfedip de işlettiklerinden başka yok. Ejder binicilerinin topraklarmdaysa işletilmeyi bekleyen çok daha fazlası var," dedi güneydoğuyu işaret ederek. "Bu Geçiş bitince, sanırım madencilik yapacağım!"

"Bu Geçiş bitince..." F'lar sözleri yarıkıladı, gözleri Arpçınınkileri yakaladı, ikisinin de muhtemelen o günü göremeyeceğinin farkına varmıştı bir anda.

"Bu Geçiş bitince," dedi Jaxom coşkuyla, gözleri haritayı tarıyordu, "insanlar Plato'da ve o gemilerde bulduklarınız üzerinde yoğunlaşmaya başlayabilirler. Güney'i yeniden keşfedebiliriz! Belki gemilerin sırrını bile çözeriz –ve Şafak Kız Kardeşleri'yle aranızdaki havasız boşluğu ejderlerle nasıl geçebileceğimizi..." Jaxom'ın bakışı güneydoğuya, artık görüş alanı dışında olan işaret ışıklarına kaydı.

"İplik tehdidini Kızıl Yıldız'ın kendisinden nasıl kazıyabileceğimizi de," dedi Sharra fısıltıyla.

F'lar hüzünle güldü, gözlerinin önüne inen, artık ak düşmüş perçemini geriye attı. "Bir zamanlar Kızıl Yıldız'a ulaşabileceğimi düşünmüştüm. Belki siz gençler, insanların bir zamanlar bildiklerini öğrendikten sonra, bunu o kadar da yıldırıcı bulmazsınız."

"Başarılarını küçümseme, F'lar," dedi Robinton sertçe. "Sen Pern'i İplikten uzak ve bir arada tuttun... Pern'in kendisine rağmen!"

"Eğer sen olmasaydın," dedi Lessa etrafına bakınarak, gözleri F'lar'ın kendini kötülemesinden dolayı öfkeyle parıldıyordu, "bunların hiçbiri gerçekleşmezdi!" El işareti mutlu bir gün şerefine bayraklarla donatılmış, İpliğin hiçbir yere düşmeyeceğinin bilgisiyle emin olan Ruatha'yı kapsıyordu

"LORD JAXOM!" Lytol'm seslenişi Ruatha Kalesi'nin yüksek pencerelerinin birinden net bir şekilde duyuluyordu

"Efendim?"

"Benden? Kale? Diğer Weyrliderler ve Pern'in Kuzey olsun Güney olsun tüm Kale Lordları toplandılar!"

Jaxom çağrıyı anladığını belirtmek için elini salladı. F'lar haritayı katladı ve önünde eğilerek, Robinton'a iade etti.

"Bunu daha sonra dikkatlice inceleyeceğim, Robinton."

Jaxom, Leydi Sharra'ya kolunu uzattı ve Arpustası ile ejder binicilerine önden buyurmalarını işaret edecek oldu.

"Kesinlikle olmaz, bu senin günün, Ruatha Kalesi'nin Lordu Jaxom," dedi Arpçı ve eğildi, kolunu önceliğin onurunu göstermek için şaşaalı bir hareketle salladı

Jaxom ve Sharra gülümseyerek avluya çıktılar, N'ton ve Robinton hemen peşlerindeydi. F'lar Lessa'ya koluna girmesini önerdi, ama kadının gözleri küçük mutfak avlusuna takılmıştı ve bronz binicinin onun duygularını tahmin etmesi hiç de zor değildi.

"Bu senin de günün, Lessa," dedi, onun elini dudaklarına götürerek. "Senin kararlılığının ve gayretinin mümkün kıldığı bir gün!" Onu kollarına çekti ve başını kaldırdı. "Ruatha topraklarında bugün Ruatha Soyu hüküm sürüyor!"

"Bu da demektir ki," dedi Lessa kibirli bir tavırla, gerçi F'lar'ınkine yaslanan vücudu uysaldı, "eğer yeterince sıkı çabalarsan ve çalışırsan, istediğin her şeyi

başarabilirsin!"

"Umarım haklısındır," dedi F'lar, başını şaşmaz şekilde Kızıl Yıldız'a döndürerek. "Bir gün ejder binicileri o Yıldız'ı fethedecekler!"

"*BENDEN!*" Arpçının kükremesi onları ürküterek bu zafer dolu anı yarıda böldü.

Kabahat işlemiş çocuklar gibi gülümseyen Lessa ve F'lar mutfak avlusunu aştılar ve Büyük Salon'a giden merdivenleri koşarak tırmandılar. Ateş tepelerindeki ejderler arka bacaklarının üzerinde yükseldiler, bu mutlu günde sevinçle bağırdılar ve ateş kertenkeleleri İpliksiz gökyüzünde baş döndürücü desenler çizdiler!

ANNE McCAFFREY

beyaz ejder

Ruatha Kalesi'nin cesur ve maceraperest genç Lordu Jaxom ile beyaz ejderi Ruth arasındaki bağın bir benzeri daha görülmemişti. Son derece çevik bir ejder olan Ruth pek çok yeteneğe sahipti, ancak Pern'deki herkes onun hiçbir işe yaramayan, kavruk bir hayvan olduğu düşüncesindeydi. Oysa kendini kanıtlamak için yanıp tutuşan Jaxom, ejderine uçmayı ve Kızıl Yıldız'dan yağan ölümcül İplikleri yok etmeyi öğretebileceğini biliyordu. Jaxom ve Ruth tüm kurallara karşı gelerek gizlice eğitime başladılar. Yasak uçuşları ufak bir itaatsizlikten öteye geçmiyordu, ta ki kendilerini tehlikeyle yüz yüze ve tüm Pern'nin kaderini değiştirecek bir konumda bulana dek.

PERN DİZİSİ 4. KİTAP

ithaki

ISBN 975-6902-66-3